

Holy Bible

Aionian Edition®

Kinh Thánh Tiếng Việt 1934
Vietnamese Bible 1934
New Testament

Holy Bible Aionian Edition ®

Kinh Thánh Tiếng Việt 1934
Vietnamese Bible 1934
New Testament
Language: Vietnamese
Vietnam, China

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2025

Source text: Crosswire.org

Source version: 8/21/2013

Source copyright: Public Domain

Cadman with the CMA and Bible Society in Vietnam, from Mr. Phien Nguyen, 1934

Formatted by Speedata Publisher 5.3.10 (Pro) on 12/3/2025

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously and <https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc, <https://Nainoia-Inc.signedon.net>

All profits are given to <https://CoolCup.org>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language
Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>
Volunteer help and comments are welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Lời nói đầu

tiếng Việt at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of *eternal punishment*. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

History

tiếng Việt at AionianBible.org/History

- 06/21/75 - Two boys, P. and J., wonder if Jesus saves all and pray.
- 04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
- 12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
- 06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
- 01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
- 06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
- 12/07/16 - Nainoa Inc established as non-profit corporation.
- 01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
- 01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
- 07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
- 07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
- 02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
- 03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
- 09/15/18 - Aionian Bible dedicated as J. and J. pray again.
- 10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
- 11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
- 03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
- 10/28/19 - Aionian Bible nursed as another J. and J. pray.
- 10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
- 02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
- 05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
- 08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
- 12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
- 03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
- 11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
- 12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
- 01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
- 01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
- 01/23/22 - Volunteers celebrate with pie and prayer.
- 02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEPBible.
- 02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
- 12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
- 02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
- 05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
- 08/05/24 - 378 translations now available in 165 languages.
- 08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.
- 10/20/24 - Gospel Primer handout format.
- 11/24/24 - Progressive Web Application off-line format.
- 01/28/25 - All profits are given to CoolCup.org.
- 03/12/25 - 382 translations now available in 166 languages.
- 06/21/25 - 468 translations now available in 230 languages.
- 09/01/25 - 538 translations now available in 291 languages.

Mục lục

Kinh Tân Ước

Ma-thi-σ	1
Mác	32
Lu-ca	51
Giăng	83
Công Vụ Các Sứ đồ	109
Rô-ma	142
I Cô-rinh-tô	157
II Cô-rinh-tô	171
Ga-la-ti	181
Ê-phê-sô	186
Phi-líp	191
Cô-lô-se	195
I Thê-sa-lô-ni-ca	199
II Thê-sa-lô-ni-ca	203
I Ti-mô-thê	205
II Ti-mô-thê	209
Tít	212
Phi-lê-môn	214
Hê-bo-rơ	215
Gia-cơ	225
I Phi-rơ	229
II Phi-rơ	233
I Giăng	236
II Giăng	240
III Giăng	241
Giu-de	242
Khải Huyền	244

Phụ Lục

Hướng dẫn Đọc

Bảng chú giải

Bản đồ

Vận Mạng

Minh họa, Doré

Kinh Tân Ước

Song Đức Chúa Jêsus càu rắng: Lạy Cha, xin tha cho họ, vì họ không biết mình làm điều gì.
Đoạn, họ bắt thăm chia nhau áo xống của Ngài.

Lu-ca 23:34

Ma-thi-ơ

1 Gia phô Đức Chúa Jêsus Christ, con cháu thai đó là bởi Đức Thánh Linh. **21** Người sê sanh Đa-vít và con cháu Áp-ra-ham. **2** Áp-ra-ham một trai, người khá đặt tên là Jêsus, vì chính sanh Y-sác; Y-sác sanh Gia-cốp; Gia-cốp sanh con trai ấy sê cứu dân mình ra khỏi tội. **22** Mọi Giu-đa và anh em người. **3** Giu-đa bởi Tha-ma việc đã xảy ra như vậy, để cho ứng nghiệm lM-i sanh Pha-rê và Xa-ra. Pha-rê sanh Éch-rôm; Chúa đã dùng đấng tiên tri mà phán rằng: **23** Éch-rôm sanh A-ram; **4** A-ram sanh A-mi-na-đáp; A-mi-na-đáp sanh Na-ách-son; Na-ách-son một con trai, Rồi người ta sê đặt tên con trai sanh Sanh-môn. **5** Sanh-môn bởi Ra-háp sanh đó là Em-ma-nu-ên; nghĩa là: Đức Chúa Trời ở Bô-ô. Bô-ô bởi Ru-tơ sanh Ô-bết. Ô-bết sanh cùng chúng ta. **24** Khi Giô-sép thức dậy rồi, thì Gie-sê; **6** Gie-sê sanh vua Đa-vít. Đa-vít bởi vợ làm y như lời tiên sứ của Chúa đã dặn, mà của U-ri sanh Sa-lô-môn. **7** Sa-lô-môn sanh Rô-đem vợ về với mình; **25** song không hề ăn ở với bô-am; Rô-bô-am sanh A-bi-gia; A-bi-gia sanh cho đến khi người sanh một trai, thì đặt tên là A-sa; **8** A-sa sanh Giô-sa-phát; Giô-sa-phát sanh Jêsus.

Giô-ram; Giô-ram sanh Ô-xia. **9** Ô-xia sanh Giô-tam; Giô-tam sanh A-cha; A-cha sanh Ê-xê-chia. **10** Ê-xê-chia sanh Ma-na-sê; Ma-na-sê sanh A-môn; A-môn sanh Giô-si-a. **11** Giô-si-a đang khi bị đày qua nước Ba-by-lôn sanh Giê-chô-nia và anh em người. **12** Khi đã bị đày qua nước Ba-by-lôn, thì Giê-chô-nia sanh Sa-la-thi-ên; Sa-la-thi-ên sanh Xô-rô-ba-bên; **13** Xô-rô-ba-bên sanh A-bi-út; A-bi-út sanh Ê-li-a-kim; Ê-li-a-kim sanh A-xô. **14** A-xô sanh Sa-đốc; Sa-đốc sanh A-chim; A-chim sanh Ê-li-út; **15** Ê-li-út sanh Ê-lê-a-xa; Ê-lê-a-xa sanh Ma-than; Ma-than sanh Gia-cốp; **16** Gia-cốp sanh Giô-sép là chồng Ma-ri; Ma-ri là người sanh Đức Chúa Jêsus, gọi là Christ. **17** Như vậy, từ Áp-ra-ham cho đến Đa-vít, hết thảy cho mười bốn đời; từ Đa-vít cho đến khi bị đày qua nước Ba-by-lôn, cũng có mười bốn đời; và từ khi bị đày qua nước Ba-by-lôn cho đến Đáng Christ, lại cũng có mười bốn đời. **18** Vâ, sự giáng sinh của Đức Chúa Jêsus Christ đã xảy ra như vậy: Khi Ma-ri, mẹ Ngài, đã hứa gả cho Giô-sép, song chưa ăn ở cùng nhau, thì người đã chịu thai bởi Đức Thánh Linh. **19** Giô-sép chồng người, là người có nghĩa, chẳng muốn cho người mang xấu, bèn toan đem đẻ nhẹm. **20** Song đang ngãm nghĩ về việc ấy, thì tiên sứ của Chúa hiện đến cùng Giô-sép trong giấc chiêm bao, mà phán rằng: Hỡi Giô-sép, con cháu Đa-vít, ngươi chớ ngại lấy Ma-ri làm vợ, vì con mà ngươi chịu

2 Khi Đức Chúa Jêsus đã sanh tại thành Bết-lê-hem, xứ Giu-dê, đang đời vua Hê-rốt, có mấy thầy bác sĩ ở đông phương đến thành Giê-ru-sa-lem, **2** mà hỏi rằng: Vua dân Giu-đa mới sanh tại đâu? Vì chúng ta đã thấy ngôi sao Ngài bên đông phương, nên đến đặng thờ lạy Ngài. **3** Nghe tin ấy, vua Hê-rốt cùng cả thành Giê-ru-sa-lem đều bối rối. **4** Vua bèn nhóm các thầy tế lễ cá và các thầy thông giáo trong dân lại mà tra hỏi rằng Đáng Christ phải sanh tại đâu. **5** Tâu rằng: Tại Bết-lê-hem, xứ Giu-dê; vì có lời của đấng tiên tri chép như vậy: **6** Hỡi Bết-lê-hem, đất Giu-đa! Thật ngươi chẳng kém gì các thành lớn của xứ Giu-đa đâu, Vì từ ngươi sê ra một tướng, Là Đáng chăn dân Y-sơ-ra-ên, tức dân ta. **7** Vua Hê-rốt bèn vời mấy thầy bác sĩ cách kín nhiệm, mà hỏi kỹ càng và ngôi sao đã hiện ra khi nào. **8** Rồi vua sai mấy thầy đó đến thành Bết-lê-hem, và dặn rằng: Các ngươi hãy đi, hỏi thăm cho chắc về tích con trai đó; khi tìm được rồi, hãy cho ta biết, đặng ta cũng đến mà thờ lạy Ngài. **9** Mấy thầy nghe vua phán xong, liền đi. Kia, ngôi sao mà họ đã thấy bên đông phương, đi trước mặt cho đến chừng ngay trên chỗ con trai ở mới dừng lại. **10** Mấy thầy thấy ngôi sao, mừng rỡ quá bội. **11** Khi vào đến nhà, thấy con trai cùng Ma-ri, mẹ Ngài, thì sấp mình xuống mà thờ lạy Ngài; rồi bày của quí ra, dâng

cho Ngài những lẽ vật, là vàng, nhũ hương, và dọn đường Chúa, Ban bằng các néo Ngài. **4** Vả một dược. **12** Ké đó, trong giấc chiêm bao, mấy Giăng mặc áo bằng lông lạc đà, buộc dây lưng thầy được Đức Chúa Trời mách bảo đừng trở bằng da; ăn, thì ăn những châu chấu và mệt lại nui vua Hê-rốt; nên họ đi đường khác mà về ong rừng. **5** Bấy giờ, dân thành Giê-ru-sa-lem, xứ mình. **13** Sau khi mấy thầy đó đi rồi, có một cả xứ Giu-dê, và cả miền chung quanh sông thiêng sứ của Chúa hiện đến cùng Giô-sép trong Giô-đanh đều đến cùng người; **6** và khi họ đã chiêm bao, mà truyền rằng: Hãy chờ dậy, đem xưng tội mình rồi, thì chịu người làm phép con trẻ và mẹ Ngài trốn qua nước Ê-díp-tô, rồi báp tem dưới sông Giô-đanh. **7** Bởi Giăng thấy cứ ở đó cho tới chừng nào ta bảo ngươi; vì vua nhiều người dòng Pha-ri-si và Sa-đu-sê đến Hê-rốt sẽ kiểm con trẻ ấy mà giết. **14** Giô-sép chịu phép báp-tem mình, thì bảo họ rằng: Hỡi bèn chờ dậy, đem con trẻ và mẹ Ngài đang ban dòng dõi rắn lục kia, ai đã dạy các ngươi tránh đêm lánh qua nước Ê-díp-tô. **15** Người ở đó cho khỏi cơn giận ngày sau? **8** Vậy, các ngươi hãy tới khi vua Hê-rốt băng, hầu cho ứng nghiệm kết quả xứng đáng với sự ăn năn, **9** và đừng tự lời Chúa đã dùng đấng tiên tri mà phán rằng: Ta khoe rằng: Áp-ra-ham là tổ chúng ta; và ta nói đã gọi Con ta ra khỏi nước Ê-díp-tô. **16** Vua Hê- cho các ngươi rằng Đức Chúa Trời có thể khiến rốt thấy mình đã bị mấy thầy bác sĩ đánh lừa, đá này sanh ra con cái cho Áp-ra-ham được. **10** thì tức giận quá, bèn sai giết hết thầy con trai Bấy giờ cái búa đã đẽ kè rẽ cây; vậy hẽ cây nào từ hai tuổi sấp xuống ở thành Bết-lê-hem và cả không sanh trái tốt, thì sẽ phải đốn và chụm. **11** hạt, theo đúng ngày tháng mà mấy thầy bác sĩ Về phần ta, ta lấy nước mà làm phép báp-tem đã cho vua biết. **17** Vậy là ứng nghiệm lời đắng cho các ngươi ăn năn; song Đắng đến sau ta có tiên tri Giê-rê-mi đã nói rằng: **18** Người ta có quyền phép hơn ta, ta không đáng xách giày nghe tiếng kêu la, phàn nàn, than khóc trong Ngài. Ấy là Đắng sẽ làm phép báp-tem cho các thành Ra-ma: Ấy là Ra-chen khóc các con mình, ngươi bằng Đức Thánh Linh và bằng lửa. **12** mà không chịu yên ủi, vì chúng nó không còn Tay Ngài cầm nia mà dê thật sạch sân lúa mình nữa. **19** Nhưng sau khi vua Hê-rốt băng, có một và Ngài sẽ chứa lúa vào kho, còn rơm rạ thì thiên sứ của Chúa hiện đến cùng Giô-sép trong đốt trong lửa chẳng hề tắt. **13** Khi ấy, Đức Chúa chiêm bao, tại nước Ê-díp-tô, mà truyền rằng: Jêsus từ xứ Ga-li-lê đến cùng Giăng tại sông **20** Hãy chờ dậy, đem con trẻ và mẹ Ngài trở về Giô-đanh, đặng chịu người làm phép báp-tem. xứ Y-sơ-ra-ên, vì những kẻ muốn giết con trẻ **14** Song Giăng từ chối mà rằng: Chính tôi cần đã chết rồi. **21** Giô-sép bèn chờ dậy, đem con trẻ phải chịu Ngài làm phép báp-tem, mà Ngài lại và mẹ Ngài trở về xứ Y-sơ-ra-ên. **22** Song khi trở đến cùng tôi sao! Đức Chúa Jêsus đáp rằng: nghe vua A-chê-la -u nối ngôi vua cha là Hê-rốt **15** Bấy giờ cứ làm đi, vì chúng ta nên làm cho mà trị vì tại xứ Giu-dê, thì Giô-sép sợ, không trọn mọi việc công bình như vậy. Giăng bèn dám về; và bởi đã được Đức Chúa Trời mách vâng lời Ngài. **16** Vừa khi chịu phép báp-tem bảo trong chiêm bao, nên người vào xứ Ga-li- rồi, Đức Chúa Jêsus ra khỏi nước; bỗng chúc lê, **23** ở trong một thành kia tên là Na-xa-rét. các tùng trời mở ra, Ngài thấy Thánh Linh của Vậy là ứng nghiệm lời mấy đấng tiên tri đã nói Đức Chúa Trời ngự xuống như chim bò câu, rằng: Người ta sẽ gọi Ngài là người Na-xa-rét. đậu trên Ngài. **17** Tức thì có tiếng từ trên trời phán rằng: Đây là Con yêu dấu của ta, đẹp lòng

3 Lúc ấy, Giăng Báp-tít đến giảng đạo trong đồng vắng xứ Giu-dê, **2** rằng: Các ngươi phải ăn năn, vì nước thiêng đang đã đến gần! **3** Ấy là **4** Bấy giờ, Đức Thánh Linh đưa Đức Chúa Jêsus về Giăng Báp-tít mà đấng tiên tri Ê-sai đã báo đến nơi đồng vắng, đặng chịu ma quỉ cám trược rằng: Có tiếng kêu trong đồng vắng: Hãy dỗ. **2** Ngài đã kiêng ăn bốn mươi ngày bốn mươi

đêm rồi, sau thì tối. **3** Quí cám dỗ đến gần Ngài, theo ta, ta sẽ cho các ngươi ném tay đánh lưỡi mà nói rằng: Nếu ngươi phải là Con Đức Chúa ngời. **20** Hai anh em liền bỏ lưỡi mà theo Ngài. Trời, thì hãy khiến đá này trở nên bánh đi. **4** **21** Từ đó đi một đỗi xa xa nữa, Ngài thấy hai Đức Chúa Jêsus đáp: Có lời chép rằng: Người ta anh em khác, là Gia-cơ, con của Xê-bê-đê, với sống chẳng phải chỉ nhờ bánh mà thôi, song em là Giăng, đang cùng cha mình là Xê-bê-đê nhở mọi lời nói ra từ miệng Đức Chúa Trời. vá lưỡi trong thuyền; Ngài bèn gọi hai người. **5** Ma quỉ bèn đem Ngài vào nơi thành thánh, **22** Tức thì hai người đó bỏ thuyền và cha mình đặt Ngài trên nóc đèn thờ, **6** và nói rằng: Nếu mà theo Ngài. **23** Đức Chúa Jêsus đi khắp xứ Gangười phải là Con Đức Chúa Trời, thì hãy gieo li-lê, dạy dỗ trong các nhà hội, giảng Tin Lành mình xuống đi; vì có lời chép rằng: Chúa sẽ của nước Đức Chúa Trời và chữa lành mọi thứ truyền các thiền sứ gìn giữ ngươi, Thì các Đấng tật bệnh trong dân. **24** Vậy, danh tiếng Ngài đồng ấy sẽ nâng ngươi trong tay, Kéo chơn ngươi ra khắp cả xứ Sy-ri, người ta bèn đem cho Ngài vấp nhầm đá chăng. **7** Đức Chúa Jêsus phán: mọi người đau ốm, hay là mắc bệnh nọ tật kia, Cũng có lời chép rằng: Người đừng thử Chúa là những kẻ bị quỉ ám, điên cuồng, bại xuôi, thì Đức Chúa Trời ngươi. **8** Ma quỉ lại đem Ngài Ngài chữa cho họ được lành cả. **25** Vả lại, từ xứ lên trên núi rất cao, chỉ cho Ngài các nước thế Ga-li-lê, xứ Đê-ca-bô-lơ, thành Giê-ru-sa-lem, gian, cùng sự vinh hiển các nước ấy; **9** mà nói xứ Giu-dê, cho đến xứ bên kia sông Giô-đanh, rằng: Ví bằng ngươi sắp mình trước mặt ta thiên hạ kéo nhau rất đông mà theo Ngài.

mà thờ lạy, thì ta sẽ cho ngươi hết thảy mọi sự này. **10** Đức Chúa Jêsus bèn phán cùng nó rằng: Hỡi quỉ Sa-tan, ngươi hãy lui ra! Vì có lời chép rằng: Người phải thờ phượng Chúa là Đức Chúa Trời ngươi, và chỉ hầu việc một mình Ngài mà thôi. **11** Ma quỉ bèn bỏ đi; liền có thiền sứ đến gần mà hầu việc Ngài. **12** Vâ, khi Đức Chúa Jêsus nghe Giăng bị tù rồi, thì Ngài lánh qua xứ Ga-li-lê. **13** Ngài bỏ thành Na-xa-rét mà đến ở thành Ca-bê-na-um, gần mé biển, giáp địa phận xứ Sa-bu-lôn cùng xứ Nép-ta-li, **14** để cho ứng nghiệm lời đấng tiên tri Ê-sai đã nói rằng: **15** Đất Sa-bu-lôn và Nép-ta-li, Ở về trên con đường đi đến biển, bên kia sông Giô-đanh, Tức là xứ Ga-li-lê thuộc về dân ngoại, **16** Dân ấy ngồi chỗ tối tăm, đã thấy ánh sáng lớn; Và trên những kẻ ngồi trong miền và dưới bóng sự chết, Thì ánh sáng đã mọc lên. **17** Từ lúc đó, Đức Chúa Jêsus khởi giảng dạy rằng: Các ngươi hãy ăn năn, vì nước thiêng đàng đã đến gần. **18** Khi Ngài đang đi dọc theo mé biển Ga-li-lê, thấy hai anh em kia, là Si-môn, cũng gọi là Phi-e-rơ, với em là Anh-rê, đương thả lưới dưới biển, vì hai anh em vốn là người đánh cá. **19** Ngài phán cùng hai người rằng: Các ngươi hãy

5 Đức Chúa Jêsus xem thấy đoàn dân đông, bèn lên núi kia; khi Ngài đã ngồi, thì các môn đồ đến gần. **2** Ngài bèn mở miệng mà truyền dạy rằng: **3** Phước cho những kẻ có lòng khó khăn, vì nước thiêng đàng là của những kẻ ấy! **4** Phước cho những kẻ than khóc, vì sẽ được yên ủi! **5** Phước cho những kẻ nhu mì, vì sẽ hưởng được đât! **6** Phước cho những kẻ đói khát sự công bình, vì sẽ được no đủ! **7** Phước cho những kẻ hay thương xót, vì sẽ được thương xót! **8** Phước cho những kẻ có lòng trong sạch, vì sẽ thấy Đức Chúa Trời! **9** Phước cho những kẻ làm cho người hòa thuận, vì sẽ được gọi là con Đức Chúa Trời! **10** Phước cho những kẻ chịu bắt bớ vì sự công bình, vì nước thiêng đàng là của những kẻ ấy! **11** Khi nào vì cớ ta mà người ta mắng nhiếc, bắt bớ, và lấy mọi điều dữ nói vu cho các ngươi, thì các ngươi sẽ được phước. **12** Hãy vui vẻ, và nức lòng mừng rỡ, vì phần thưởng các ngươi ở trên trời sẽ lớn lắm; bởi vì người ta cũng từng bắt bớ các đấng tiên tri trước các ngươi như vậy. **13** Các ngươi là muối của đất; song nếu mất mặn đi, thì sẽ lấy giống chi mà làm cho mặn lại? Muối ấy không dùng chi được nữa,

chỉ phải quăng ra ngoài và bị người ta đập dưới tinh tham muôn, thì trong lòng đã phạm tội tà
chọn. 14 Các người là sự sáng của thế gian; một đám cùng người rồi. 29 Vậy nếu con mắt bên
cái thành trên núi thì không khi nào bị khuất hưu xui cho người phạm tội, thì hãy móc mà
được: 15 cũng không ai thấp hèn mà để dưới quăng nó cho xa người đi; vì thà chịu một phần
cái thùng, song người ta để trên chon đèn, thì thân thể người phải hư, còn hơn là cả thân thể
nó soi sáng mọi người ở trong nhà. 16 Sự sáng các người hãy soi trước mặt người ta như vậy,
đặng họ thấy những việc lành của các người, và ngợi khen Cha các người ở trên trời. 17 Các
người đừng tưởng ta đến đặng phá luật pháp vào địa ngục. (Geenna g1067) 30 Lại nếu tay
người, đương khi trời đất chưa qua đi, thì một người nào để vợ mà không phải vì cớ ngoại
châm một nét trong luật pháp cũng không qua tình, thì người ấy làm cho vợ mình ra người
đi được cho đến khi mọi sự được trọn. 19 Vậy, tà dâm; lại nếu người nào cưới đòn bà bị đẻ,
ai hủy một điều cực nhở nào trong những điều thì cũng phạm tội tà dâm. 33 Các người còn có
răn này, và dạy người ta làm như vậy, thì sẽ bị nghe lời phán cho người xưa rằng: Người chớ
xưng là cực nhở trong nước thiêng; còn thè dõi, nhưng đối với Chúa, phải giữ vẹn lời
như ai giữ những điều răn ấy, và dạy người ta thè mình. 34 Song ta phán cùng các người rằng
nữa, thì sẽ được xưng là lớn trong nước thiêng đừng thè chi hết: đừng chỉ trời mà thè, vì là
đàng. 20 Vì ta phán cho các người rằng, nếu ngôi của Đức Chúa Trời; 35 đừng chỉ đất mà
sự công bình của các người chẳng trỗi hơn sự thè, vì là bệ cheo của Đức Chúa Trời; đừng chỉ
công bình của các thầy thông giáo và người thành Giê-ru-sa-lem mà thè, vì là thành của
dòng Pha-ri-si, thì các người chắc không vào Vua lớn. 36 Lại cũng đừng chỉ đầu người mà
nước thiêng. 21 Các người có nghe lời phán thè, vì tự người không thè làm cho một sợi tóc
cho người xưa rằng: Người chớ giết ai; và rằng: nên trắng hay là đen được. 37 Song người phải
Hê ai giết người thì đáng bị tòa án xử đoán. 22 nói rằng: phải, phải; không, không. Còn điều
Song ta phán cho các người: Hê ai giận anh em người ta nói thêm đó, bởi nơi quỉ dữ mà ra. 38
mình thì đáng bị tòa án xử đoán; ai mắng anh Các người có nghe lời phán rằng: Mắt đèn mắt,
em mình là đồ đên, thì đáng bị lửa địa ngục răng đèn răng. 39 Song ta bảo các người, đừng
hình phạt. (Geenna g1067) 23 Ấy vậy, nếu khi nào chống cự kẻ dữ. Trái lại, nếu ai vả má bên hữu
người đem dâng của lễ nơi bàn thờ, mà nhớ lại người, hãy đưa má bên kia cho họ luôn; 40 nếu
anh em có điều gì nghịch cùng mình, 24 thì hãy ai muôn kiện người đặng lột cái áo vắn, hãy để
để của lễ trước bàn thờ, trở về giảng hòa với họ lấy luôn cái áo dài nữa; 41 nếu ai muốn bắt
anh em trước đă; rồi hãy đến dâng của lễ. 25 người đi một dặm đường, hãy đi hai dặm với
Khi người đi đường với kẻ nghịch mình, phải họ. 42 Ai xin của người hãy cho, ai muôn mượn
lập tức hòa với họ, kéo họ nộp người cho quan của người, thì đừng trớ. 43 Các người có nghe
án, quan án giao người cho thầy đội, mà người lời phán rằng: Hãy yêu người lân cận, và hãy
phải ở tù. 26 Quả thật, ta nói cùng người, người ghét kẻ thù nghịch mình. 44 Song ta nói cùng
trả còn thiếu một đồng tiền, thì không ra khỏi các người rằng: Hãy yêu kẻ thù nghịch, và cầu
tù được. 27 Các người có nghe lời phán rằng: nguyện cho kẻ bắt bớ các người, 45 hầu cho các
Người chớ phạm tội tà dâm. 28 Song ta phán người được làm con của Cha các người ở trên
cho các người biết: Hê ai ngó đòn bà mà động trời; bởi vì Ngài khiến mặt trời mọc lên soi kẻ

dữ cùng kẻ lành, làm mưa cho kẻ công bình người tha lỗi cho người ta, thì Cha các ngươi ở cùng kẻ độc ác. **46** Nếu các ngươi yêu những kẻ trên trời cũng sẽ tha thứ các ngươi. **15** Song yêu mình, thì có được thưởng gì đâu? Những nêu không tha lỗi cho người ta, thì Cha các kẻ thâu thuế há chẳng làm như vậy sao? **47** Lại ngươi cũng sẽ không tha lỗi cho các ngươi. **16** nếu các ngươi tiếp đai anh em mình mà thôi, Khi các ngươi kiêng ăn, chớ làm bộ buồn rầu thì có lạ gì hơn ai? Người ngoại há chẳng làm như bọn giả hình; vì họ nhẫn mặt, cho mọi như vậy sao? **48** Thế thì các ngươi hãy nên trọn vẹn, như Cha các ngươi ở trên trời là trọn vẹn.

6 Hãy giũ, đừng làm sự công bình mình trước mặt người ta, cho họ đều thấy. Bằng không, thì các ngươi chẳng được phần thưởng gì của Cha các ngươi ở trên trời. **2** Vậy, khi ngươi bô thí, đừng thối kèn trước mặt mình, như bọn giả hình làm trong nhà hội và ngoài đường, để được người ta tôn kính. Quả thật, ta nói cùng các ngươi, bọn đó đã được phần thưởng của mình rồi. **3** Song khi ngươi bô thí, đừng cho tay tả biết tay hữu làm việc gì, **4** hầu cho sự bô thí được kín nhiệm; và Cha ngươi, là Đáng thấy trong chỗ kín nhiệm, sẽ thưởng cho ngươi. **5** Khi các ngươi cầu nguyện, đừng làm như bọn giả hình; vì họ ưa đứng cầu nguyện nơi nhà hội và góc đường, để cho thiên hạ đều thấy. Quả thật ta nói cùng các ngươi, bọn đó đã được phần thưởng của mình rồi. **6** Song khi ngươi cầu nguyện, hãy vào phòng riêng, đóng cửa lại, rồi cầu nguyện Cha ngươi, ở nơi kín nhiệm đó; và Cha ngươi, là Đáng thấy trong chỗ kín nhiệm, sẽ thưởng cho ngươi. **7** Vâ, khi các ngươi cầu nguyện, đừng dùng những lời lặp vô ích như người ngoại; vì họ tưởng vì có lời mình nói nhiều thì được nhận. **8** Vậy, các ngươi đừng như họ; vì Cha các ngươi biết các ngươi cần sự gì trước khi chưa xin Ngài. **9** Vậy các ngươi hãy cầu như vậy: Lạy Cha chúng tôi ở trên trời; Danh Cha được thánh; **10** Nước Cha được đến; Ý Cha được nên, ở đất như trời! **11** Xin cho chúng tôi hôm nay đồ ăn đủ ngày; **12** Xin tha tội lỗi cho chúng tôi, như chúng tôi cũng tha kẻ phạm tội nghịch cùng chúng tôi; **13** Xin chớ để chúng tôi bị cám dỗ, mà cứu chúng tôi khỏi điều ác! Vì nước, quyền, vinh hiển đều thuộc về Cha đời đời. A-men. **14** Vâ, nếu các

mình rồi. **17** Song khi ngươi kiêng ăn, hãy xức dầu trên đầu, và rửa mặt, **18** hầu cho người ta không xem thấy ngươi đang kiêng ăn, nhưng chỉ Cha ngươi là Đáng ở nơi kín nhiệm xem thấy mà thôi; và Cha ngươi thấy trong chỗ kín nhiệm sẽ thưởng cho ngươi. **19** Các ngươi chớ chứa của cải ở dưới đất, là nơi có sâu mồi, ten rét làm hư, và kẻ trộm đào ngạch khoét vách mà lấy; **20** nhưng phải chứa của cải ở trên trời, là nơi chẳng có sâu mồi, ten rét làm hư, cũng chẳng có kẻ trộm đào ngạch khoét vách mà lấy. **21** Vì chưng của cải ngươi ở đâu, thì lòng ngươi cũng ở đó. **22** Con mắt là đèn của thân thể. Nếu mắt ngươi sáng sủa thì cả thân thể ngươi sẽ được sáng láng; **23** nhưng nếu mắt ngươi xấu, thì cả thân thể sẽ tối tăm. Vậy, nếu sự sáng láng trong ngươi chỉ là tối tăm, thì sự tối tăm này sẽ lớn biết là đường bao! **24** Chẳng ai được làm tôi hai chủ; vì sẽ ghét người này mà yêu người kia, hoặc trọng người này mà khinh người kia. Các ngươi không có thể làm tôi Đức Chúa Trời lại làm tôi Ma-môn nữa. **25** Vậy nên ta phán cùng các ngươi rằng: đừng vì sự sống mình mà lo đồ ăn uống; cũng đừng vì thân thể mình mà lo đồ mặc. Sự sống há chẳng quí trọng hơn đồ ăn sao, thân thể há chẳng quí trọng hơn quần áo sao? **26** Hãy xem loài chim trời: chẳng có gieo, gặt cũng chẳng có thâu trữ vào kho tàng, mà Cha các ngươi trên trời nuôi nó. Các ngươi há chẳng phải là quí trọng hơn loài chim sao? **27** Vâ lại, có ai trong vòng các ngươi lo lắng mà làm cho đời mình được dài thêm một khắc không? **28** Còn về quần áo, các ngươi lại lo lắng mà làm chi? Hãy ngắm xem những hoa huệ ngoài đồng mọc lên thể nào:

chẳng làm khó nhọc, cũng không kéo chí; 29 pháp và lời tiên tri. 13 Hãy vào cửa hẹp, vì cửa nhưng ta phán cùng các ngươi, dẫu vua Sa- rộng và đường khoảng khoát dẫn đến sự hư lô-môn sang trọng đến đâu, cũng không được mắt, kẻ vào đó cũng nhiều. 14 Song cửa hẹp mặc áo tốt như một hoa nào trong giống đó. 30 và đường chật dẫn đến sự sống, kẻ kiém được Hỡi kẻ ít đức tin, loài cỏ ngoài đồng, là giống thì ít. 15 Hãy coi chừng tiên tri giả, là những nay còn sống, mai bở vào lò, mà Đức Chúa Trời kẻ mang lốt chiên đến cùng các ngươi, song còn cho nó mặc đẹp thế ấy thay, huống chi là bè trong thật là muông sói hay cắn xé. 16 Các các ngươi! 31 Ấy vậy, các ngươi chớ lo lắng mà ngươi nhờ những trái nó mà nhận biết được, nói rằng: Chúng ta sẽ ăn gì? uống gì? mặc gì? Nào có ai hái trái nho nơi bụi gai, hay là trái vả 32 Vì mọi điều đó, các dân ngoại vẫn thường nơi bụi tật lê? 17 Vậy, hễ cây nào tốt thì sanh tìm, và Cha các ngươi ở trên trời vốn biết các trái tốt; nhưng cây nào xấu thì sanh trái xấu. ngươi cần dùng những điều đó rồi. 33 Nhưng 18 Cây tốt chẳng sanh được trái xấu, mà cây trước hết, hãy tìm kiếm nước Đức Chúa Trời và xấu cũng chẳng sanh được trái tốt. 19 Hễ cây sự công bình của Ngài, thì Ngài sẽ cho thêm nào chẳng sanh trái tốt, thì phải đốn mà chụm các ngươi mọi điều ấy nữa. 34 Vậy, chớ lo lắng đi. 20 Ấy vậy, các ngươi nhờ những trái nó mà chi về ngày mai; vì ngày mai sẽ lo về việc ngày nhận biết được. 21 Chẳng phải hễ những kẻ nói mai. Sự khó nhọc ngày nào đủ cho ngày ấy.

7 Các ngươi đừng đoán xét ai, để mình khỏi bị đoán xét. 2 Vì các ngươi đoán xét người ta thế nào, thì họ cũng đoán xét lại thế ấy; các ngươi lường cho người ta mực nào, thì họ cũng lường lại cho mực ấy. 3 Sao ngươi dòm thấy cái rác trong mắt anh em ngươi, mà chẳng thấy cây đà trong mắt mình? 4 Sao ngươi dám nói với anh em rằng: Để tôi lấy cái rác ra khỏi mắt anh, mà chính ngươi có cây đà trong mắt mình? 5 Hỡi kẻ giả hình! trước hết phải lấy cây đà khỏi mắt mình đi, rồi mới thấy rõ mà lấy cái rác ra khỏi mắt anh em mình được. 6 Đừng cho chó những đồ thánh, và đừng quăng hột trai mình trước mặt heo, kéo nó đạp dưới chon, và quay lại cắn xé các ngươi. 7 Hãy xin, sẽ được; hãy tìm, sẽ gặp; hãy gõ cửa, sẽ mở cho. 8 Bởi vì, hễ ai xin thì được; ai tìm thì gặp; ai gõ cửa thì được mở. 9 Trong các ngươi có ai, khi con mình xin bánh, mà cho đá chăng? 10 Hay là con mình xin cá, mà cho rắn chăng? 11 Vậy nếu các ngươi vốn là xấu, còn biết cho con cái mình các vật tốt thay, huống chi Cha các ngươi ở trên trời lại chẳng ban các vật tốt cho những người xin Ngài sao? 12 Ấy vậy, hễ điều chi mà các ngươi muốn người ta làm cho mình, thì cũng hãy làm điều đó cho họ, vì ấy là luật

vì chúng ta rằng: Lạy Chúa, lạy Chúa, thì đều được vào nước thiên đàng đâu; nhưng chỉ kẻ làm theo ý muôn của Cha ta ở trên trời mà thôi. 22 Ngày đó, sẽ có nhiều người thưa cùng ta rằng: Lạy Chúa, lạy Chúa, chúng tôi chẳng từng nhơn danh Chúa mà nói tiên tri sao? nhơn danh Chúa mà trừ quỉ sao? và lại nhơn danh Chúa mà làm nhiều phép lạ sao? 23 Khi ấy, ta sẽ phán rõ ràng cùng họ rằng: Hỡi kẻ làm gian ác, ta chẳng biết các ngươi bao giờ, hãy lui ra khỏi ta! 24 Vậy, kẻ nào nghe và làm theo lời ta phán đây, thì giống như một người khôn ngoan cất nhà mình trên hòn đá. 25 Có mưa sa, nước chảy, gió lay, xô động nhà ấy; song không sập, vì đã cất trên đá. 26 Kẻ nào nghe lời ta phán đây, mà không làm theo, khác nào như người dại cất nhà mình trên đất cát. 27 Có mưa sa, nước chảy, gió lay, xô động nhà ấy, thì bị sập, hư hại rất nhiều. 28 Vả, khi Đức Chúa Jêsus vừa phán những lời ấy xong, đoàn dân lấy đạo Ngài làm lạ; 29 vì Ngài dạy như là có quyền, chớ không giống các thầy thông giáo.

8 Khi Đức Chúa Jêsus ở trên núi xuồng, có đoàn dân đông lăm theo Ngài. 2 Nay, có một người phung đèn gần, lạy Ngài, mà thưa rằng: Lạy Chúa, nếu Chúa khứng, chắc có thể làm cho tôi sạch được. 3 Đức Chúa Jêsus giơ tay rờ

người, mà phán cùng người rằng: Ta khứng, thura cùng Ngài rằng: Lạy thầy, thầy đi đâu, tôi hãy sạch đi. Tức thì người phung được sạch. 4 sẽ theo đó. 20 Đức Chúa Jésus đáp rằng: Con cáo Đức Chúa Jésus bèn phán cùng người rằng: Hãy có hang, chim trời có ổ; song Con người không giữ, chớ nói cùng ai; song hãy đi tò mò cùng có chỗ mà gói đầu. 21 Lại một môn đồ khác thầy cả, và dâng của lễ theo như Môi-se dạy, để thura cùng Ngài rằng: Lạy Chúa, xin Chúa cho làm chứng cho họ. 5 Khi Đức Chúa Jésus vào phép tội về chôn cha tôi trước đã. 22 Nhưng thành Ca-bê-na-um, có một thầy đội đến cùng Đức Chúa Jésus phán rằng: Hãy theo ta, để kẻ Ngài, 6 mà xin rằng: Lạy Chúa, đứa đầy tớ tôi chết chôn kẻ chết. 23 Kế đó, Đức Chúa Jésus mặc bịnh bại, nằm liệt ở nhà tôi, đau đớn lắm. 7 xuống thuyền, các môn đồ theo Ngài. 24 Thình Đức Chúa Jésus phán rằng: Ta sẽ đến, chữa cho linh biển nổi bão lớn, đến nổi sóng dậy phủ nó được lành. 8 Thầy đội thura rằng: Lạy Chúa, thuyền; nhưng Ngài đương ngủ. 25 Các môn tôi chăng đáng rước Chúa vào nhà; xin Chúa đồ đến gần, đánh thức Ngài, mà thura rằng: chỉ phán một lời, thì đầy tớ tôi sẽ được lành. 9 Lạy Chúa, xin cứu chúng tôi với, chúng tôi hầu Vì tôi ở dưới quyền người khác, tôi cũng có chết! 26 Ngài phán rằng: Hỡi kẻ ít đức tin kia, quân lính dưới quyền tôi nữa; tôi biểu tên này có sao các ngươi sợ? Ngài bèn đứng dậy, quở rằng: hãy đi! thì nó đi; biểu tên kia rằng: Hãy gió và biển; thì liền yên lặng như tờ. 27 Những đến! thì nó đến; và dạy đầy tớ tôi rằng: Hãy làm người đó lấy làm lạ, nói rằng: Người này là ai, việc này! thì nó làm. 10 Đức Chúa Jésus nghe lời mà gió và biển đều vâng lệnh người? 28 Đức đó rồi, lấy làm lạ, mà phán cùng những kẻ đi Chúa Jésus qua bờ bên kia rồi, tại xứ dân Gatho rằng: Quả thật, ta nói cùng các ngươi, ta đa-ra, gặp hai người bị quỉ ám ở nơi mò đi ra, chưa hề thấy ai trong dân Y-sơ-ra-ên có đức tin bộ dữ tợn lắm, đến nổi không ai dám đi ngang lớn dường ấy. 11 Ta cũng nói cùng các ngươi, qua đường đó. 29 Chúng nó la lên rằng: Lạy có nhiều người từ đông phương, tây phương Con Đức Chúa Trời, chúng tôi với Ngài có can sẽ đến, ngồi đồng bàn với Áp-ra-ham, Y-sác hệ gì chăng? Có phải Ngài đến đây để làm khổ và Gia-cóp trong nước thiêng đàng. 12 Nhưng chúng tôi trước kỳ không? 30 Vả, khi ấy, ở đàng các con bốn quốc sê bị liệng ra chôn tối tăm ở xa có một bầy heo đông đương ăn. 31 Các quỉ ngoài, tại đó sẽ có khóc lóc và nghiến răng. 13 xin Đức Chúa Jésus rằng: Nếu Chúa đuổi chúng Đức Chúa Jésus bèn phán cùng thầy đội rằng: tôi ra, xin cho nhập vào bầy heo đó. 32 Ngài Hãy về, theo như điều ngươi tin thì sẽ được biểu các quỉ rằng: Hãy đi đi! Các quỉ ra khỏi hai thành vậy. Và chính trong giờ ấy, đứa đầy tớ người đó, liền nhập vào bầy heo. Tức thì cả bầy được lành. 14 Đoạn, Đức Chúa Jésus vào nhà ở trên dốc núi nhảy xuống biển, thầy đều chết Phi-e-ro, thấy bà già người nằm trên giường, chìm dưới nước. 33 Những đứa chăn heo bèn đau rét. 15 Ngài bèn rờ tay người bệnh, rét liền chạy trốn, trở về thành, thuật các chuyện đã mất đi; rồi người đứng dậy giúp việc hầu Ngài. xảy ra, và chuyện hai người bị quỉ ám nữa. 34 16 Đến chiều, người ta đem cho Đức Chúa Jésus Cả thành liền ra đón Đức Chúa Jésus; khi vừa nhiều kẻ bị quỉ ám, Ngài lấy lời nói mà đuổi thấy Ngài, thì xin Ngài đi khỏi xứ mình.

quỉ ra; cũng chữa được hết thầy những người bệnh, 17 vậy cho được ứng nghiệm lời của Đáng tiên tri Ê-sai đã nói rằng: Chính Ngài đã lấy tật nguyền của chúng ta, và gánh bệnh hoạn của chúng ta. 18 Vả, khi Đức Chúa Jésus thấy đoàn dân đông lắm ở xung quanh mình, bèn truyền qua bờ bên kia. 19 Có một thầy thông giáo đến,

9 Đức Chúa Jésus xuống thuyền lại trở qua biển và đến thành mình. 2 Nay, có người đem lại cho Ngài một người đau bại nằm trên giường. Đức Chúa Jésus thấy đức tin của các người đó, thì phán cùng người bại rằng: Hỡi con, hãy vững lòng, tội lỗi con đã được tha. 3 Khi ấy, có một vài thầy thông giáo đều nghĩ

thầm rằng: Người này nói lộng ngôn. 4 Song giữ được cả hai bè. 18 Đang khi Đức Chúa Jêsus Đức Chúa Jêsus biết ý tưởng mấy thầy đó, thì phán các điều đó, xảy có người cai nhà hội kia phán rằng: Nhơn sao trong lòng các ngươi có ác bước vào, quù lạy trước mặt Ngài mà thưa rằng: tưởng làm vậy? 5 Trong hai lời này: một là nói, Con gái tôi mới chết; xin Chúa đến, đặt tay trên tội lỗi ngươi đã được tha; hai là nói, ngươi hãy nó, thì nó sẽ được sống. 19 Đức Chúa Jêsus đứng dậy mà đi, thì lời nào dẽ nói hơn 6 Vâ, bèn đứng dậy, cùng môn đồ Ngài đều đi theo hầu cho các ngươi biết Con người ở thế gian có người. 20 Này, có một người đòn bà mắc bệnh quyền tha tội, thì Ngài phán cùng người bại mất huyết đã mười hai năm, lại gần sau lưng rằng: Hãy đứng dậy, vác lấy giường, mà trở về mà rờ đến trôn áo Ngài. 21 Vì người đòn bà ấy nhà ngươi. 7 Người bại liền dậy mà trở về nhà tự nghĩ rằng: Nếu ta chỉ rờ áo Ngài, thì cũng sẽ mình. 8 Đoàn dân thấy phép lạ đó, thì ai nấy được lành. 22 Đức Chúa Jêsus xây mặt lại, thấy đều sợ hãi, và ngợi khen Đức Chúa Trời đã cho người đòn bà, thì phán rằng: hởi con, hãy vững người ta được phép tắc dường ấy. 9 Đức Chúa lòng, đức tin con đã làm cho con được lành. Jêsus đã đi khỏi nơi đó rồi, thấy một người tên Liền trong giờ đó, người đòn bà lành bệnh. 23 là Ma-thi -ơ đương ngồi tại sở thâu thuế, bèn Khi Đức Chúa Jêsus đến nhà người cai nhà hội, phán cùng người rằng: Hãy theo ta. Người liền thấy bọn thối sáo, và chúng làm om sòm, 24 thì đứng dậy, mà theo Ngài. 10 Vâ, đương khi Đức phán rằng: Các ngươi hãy lui ra; con gái nhỏ Chúa Jêsus ngồi ăn tại nhà Ma-thi -ơ, có nhiều này chẳng phải chết đâu, nhưng nó ngủ. Chúng người thâu thuế cùng kẻ xấu nết đến ngồi ăn nghe thì chê cười Ngài. 25 Bọn đó đã bị đuổi ra với Ngài và môn đồ Ngài. 11 Người Pha-ri-si rồi, Ngài bèn vào, cầm lấy tay đứa gái, thì nó thấy vậy, thì nói cùng môn đồ Ngài rằng: Làm liền chờ dậy. 26 Tin này đồn ra khắp cả xứ đó, sao thầy các ngươi ngồi ăn chung với người 27 Đức Chúa Jêsus ở đó ra đi, có hai người mù thâu thuế và kẻ xấu nết vậy? 12 Đức Chúa Jêsus theo Ngài mà kêu rằng: Hỡi con cháu vua Đanghe đều đó, bèn phán rằng: Chẳng phải là vít, xin thương chúng tôi cùng! 28 Khi Ngài đã người khỏe mạnh cầm thầy thuốc đâu, song vào nhà rồi, hai người mù đến; Ngài bèn phán là người có bệnh. 13 Hãy đi, và học cho biết rằng: Hai người tin ta làm được đều hai người câu này nghĩa là gì: Ta muốn sự thương xót, ao ước sao? Họ thưa rằng: Lạy Chúa được. 29 nhưng chẳng muốn của lễ. Vì ta đến đây không Ngài bèn rờ mắt hai người mà phán rằng: Theo phải để kêu kẻ công bình, song kêu kẻ có tội, như đức tin các ngươi, phải được thành vậy. 14 Khi ấy, các môn đồ của Giangi đến tìm Đức 30 Mắt hai người liền mở. Đức Chúa Jêsus lấy Chúa Jêsus, mà thưa rằng: Cớ sao chúng tôi và giọng nghiêm phán rằng: Hãy giữ, đừng cho ai những người Pha-ri-si kiêng ăn, còn môn đồ biết chuyện này. 31 Song lúc hai người ra khỏi thầy không kiêng ăn? 15 Đức Chúa Jêsus đáp nhả, thì đòn danh tiếng Ngài khắp cả xứ. 32 Khi rằng: Trong khi chàng rể còn ở với bạn hữu đi khỏi chỗ đó, thì người ta đem tới cho Ngài đến mừng cưới, thì những bạn hữu đó có thể một người câm bị quỉ ám. 33 Quỉ bị đuổi ra rồi, nào buồn rầu được ư? Nhưng đến ngày nào thì người câm nói được. Đoàn dân lấy làm lạ chàng rể sẽ bị đem đi khỏi họ, thì họ mới kiêng mà nói rằng: Không hề bao giờ thấy sự như vậy ăn. 16 Không có ai vá miếng nỉ mới vào cái áo trong dân Y-sơ-ra-ên. 34 Nhưng người Pha-ri-si cũ; vì nếu làm vậy, miếng nỉ mới sẽ chẳng rách lại nói rằng: Người này cây phép chúa quỉ mà áo cũ, và đang rách trở nên xấu hơn. 17 Cũng trừ quỉ. 35 Đức Chúa Jêsus đi khắp các thành, không có ai đổ rượu mới vào bầu da cũ; nếu các làng, dạy dỗ trong các nhà hội, giảng tin làm vậy thì bầu nứt, rượu chảy ra, và bầu phải lành nước Đức Chúa Trời, và chữa lành các thứ hư; song ai nấy đổ rượu mới vào bầu mới, thì tật bệnh. 36 Khi Ngài thấy những đám dân đông,

thì động lòng thương xót, vì họ khốn cùng, và đòn các ngươi trong nhà hội; 18 lại vì cớ ta mà tan lạc như chiên không có kẽ chăn. 37 Ngài các ngươi sẽ bị giải đến trước mặt các quan bèn phán cùng môn đồ rằng: Mùa gặt thì thật tống đốc và các vua, để làm chứng trước mặt trung, song con gặt thì ít. 38 Vậy, hãy cầu xin họ và các dân ngoại. 19 Song khi họ sẽ đem nộp chủ mùa gặt sai con gặt đến trong mùa mình.

10 Đức Chúa Jêsus gọi mười hai môn đồ đến, ban quyền phép trừ tà ma, và chữa các thứ tật bịnh. 2 Tên mười hai sứ đồ như sau này: Sứ đồ thứ nhứt là Si-môn, cũng gọi là Phi-e-rơ, và Anh-rê là em người; Gia-cơ con của Xê-bê-đê, và Giăng là em Gia-cơ; 3 Phi-líp cùng Ba-tê-lê-my; Thô-ma, và Ma-thi-ơ là người thâu thuế; Gia-cơ con của A-phê, cùng Tha-đê; 4 Si-môn là người Ca-na-an, cùng Giu-đa Ích-ca-ri-ốt, là kẻ phản Đức Chúa Jêsus. 5 Ấy đó là mười hai sứ đồ Đức Chúa Jêsus sai đi, và có truyền rằng: Đừng đi đến dân ngoại, cung đừng vào một thành nào của dân Sa-ma-ri cả; 6 song thà đi đến cùng những con chiên lạc mất của nhà Y-sơ-ra-ên. 7 Khi đi đàng, hãy rao giảng rằng: Nước thiên đàng gần rồi. 8 Hãy chữa lành kẻ đau, khiến sống kẻ chết, làm sạch kẻ phung, và trừ các quỷ. Các ngươi đã được lãnh không thì hãy cho không. 9 Đừng đem vàng, hoặc bạc, hoặc tiền trong lưng các ngươi; 10 cung đừng đem cái bao đi đường, hoặc hai áo, hoặc giày, hoặc gậy; vì người làm việc đáng được đồ ăn. 11 Các ngươi vào thành nào hay là làng nào, hãy hỏi thăm ai là người đáng tiếp rước mình, rồi ở nhà họ cho đến lúc đi. 12 Và khi vào nhà nào, hãy cầu bình an cho nhà ấy; 13 nếu nhà đó xứng đáng, thì sự bình an các ngươi xuống cho; bằng không, thì sự bình an các ngươi trở về các ngươi. 14 Nếu ai không tiếp rước, không nghe lời các ngươi, khi ra khỏi nhà đó, hay là thành đó, hãy phủ bụi đã dính chon các ngươi. 15 Quả thật, ta nói cùng các ngươi, đến ngày phán xét, thì xứ Sô-đôm và xứ Gô-mô-rơ sẽ chịu đoán phạt nhẹ hơn thành ấy. 16 Kia, ta sai các ngươi đi khác nào như chiên vào giữa bầy muông sói. Vậy, hãy khôn khéo như rắn, đơn sơ như chim bò câu. 17 Hãy coi chừng người ta; vì họ sẽ nộp các ngươi trước tòa án, đánh

các ngươi, thì chớ lo về cách nói làm sao, hoặc nói lời gì; vì những lời đáng nói sẽ chỉ cho các ngươi chính trong giờ đó. 20 Ấy chăng phải tự các ngươi nói đâu, song là Thánh-Linh của Cha các ngươi sẽ từ trong lòng các ngươi nói ra. 21 Anh sẽ nộp em cho bị giết, cha sẽ nộp con cho bị giết, con cái sẽ dây lên nghịch cùng cha mẹ mà làm cho người phải chết đi. 22 Các ngươi lại sẽ bị thiên hạ ghen ghét vì danh ta; song ai bền lòng cho đến cuối cùng, thì sẽ được rồi. 23 Khi nào người ta bắt bớ các ngươi trong thành này, thì hãy trốn qua thành kia; vì ta nói thật, các ngươi đi chưa khắp các thành dân Y-sơ-ra-ên thì Con người đã đến rồi. 24 Môn đồ không hơn thầy, tôi tớ không hơn chủ. 25 Môn đồ được như thầy, tôi tớ được như chủ, thì cũng đủ rồi. Nếu người ta đã gọi chủ nhà là Bê-ên-xê-bun, phương chi là người nhài! 26 Vậy, các ngươi đừng sợ; vì chăng có việc gì giấu mà chăng phải bày ra, cũng chăng có việc gì kín nhiệm mà sau sẽ chăng biết. 27 Cho nên lời ta phán cùng các ngươi trong nơi tối tăm, hãy nói ra nơi sáng láng; và lời các ngươi nghe kè lỗ tai, hãy giảng ra trên mái nhà. 28 Đừng sợ kẻ giết thân thể mà không giết được linh hồn; nhưng thà sợ Đang làm cho mất được linh hồn và thân thể trong địa ngục. (Geenna g1067) 29 Hai con chim sẻ há chảng từng bị bán một đồng tiền sao? Và ví không theo ý muốn Cha các ngươi, thì không hề một con nào rơi xuống đất. 30 Tóc trên đầu các ngươi cũng đã đếm hết rồi. 31 Vậy, đừng sợ chi hết, vì các ngươi quý trọng hơn nhiều con chim sẻ. 32 Bởi đó, ai xưng ta ra trước mặt thiên hạ, thì ta cũng sẽ xưng họ trước mặt Cha ta ở trên trời; 33 còn ta chối ta trước mặt thiên hạ, thì ta cũng sẽ chối họ trước mặt Cha ta ở trên trời. 34 Chớ tưởng rằng ta đến để đem sự bình an cho thế gian; ta đến, không phải đem sự bình an, mà là đem gươm dáo. 35 Ta đến để

phân rẽ con trai với cha, con gái với mẹ, dâu thật, ta nói cùng các ngươi, trong những người với bà già; 36 và người ta sẽ có kẻ thù nghịch, bởi đòn bà sanh ra, không có ai được tôn trọng là người nhà mình. 37 Ai yêu cha mẹ hơn ta thì hơn Giăng Báp-tít, nhưng mà kẻ rất nhô hèn không đáng cho ta; ai yêu con trai hay là con trong nước thiêng đàng còn được tôn trọng hơn gái hơn ta thì cũng không đáng cho ta; 38 ai người. 12 Song, từ ngày Giăng Báp-tít đến nay, không vác thập tự mình mà theo ta, thì cũng nước thiêng đàng bị hăm ép, và là kẻ hăm ép chẳng đáng cho ta. 39 Ai gìn giữ sự sống mình, đó choán lấy. 13 Vì hết thảy các đấng tiên tri thì sẽ mất; còn ai vì cớ ta mất sự sống mình, và sách luật đã nói trước cho đến đời Giăng, thì sẽ tìm lại được. 40 Ai rước các ngươi, tức là 14 Nếu các ngươi muốn hiểu biết, thì ấy là Ê-rúrốc ta; ai rúrốc ta, tức là rúrốc Đáng đã sai ta. li, là đấng phải đến. 15 Ai có tai mà nghe, hãy 41 Ai rúrốc một đấng tiên tri vì là tiên tri, thì sẽ nghe. 16 Ta sẽ sánh dòng dõi này với ai? Dòng lanh phần thường của đấng tiên tri; ai rúrốc dõi này giống như con trẻ ngồi giữa chợ, kêu một người công chính vì là công chính, thì sẽ la cùng bạn mình, 17 mà rằng: Ta đã thối sáo, lanh phần thường của người công chính. 42 Ai mà bay không nhảy múa; ta đã than vãn, mà sẽ cho một người trong bọn nhỏ này chỉ uống bay không khóc. 18 Vì Giăng đã đến, không ăn, một chén nước lạnh, vì người nhỏ đó là môn không uống, người ta nói rằng: Giăng bị quỉ đò ta, quả thật, ta nói cùng các ngươi, kẻ ấy sẽ ám. 19 Con người đến, hay ăn hay uống, thì họ chẳng mất phần thường của mình đâu.

11 Vâ, Đức Chúa Jêsus đã dạy các điều đó cho mười hai môn đồ rồi, bèn lìa khỏi chỗ này để đi giảng dạy trong các thành xúi đó. 2 Khi Giăng ở trong ngực nghe nói về các công việc của Đáng Christ, thì sai môn đồ mình đến thưa cùng Ngài rằng: 3 Thầy có phải là Đáng phải đến, hay là chúng tôi còn phải đợi Đáng khác chẳng? 4 Đức Chúa Jêsus đáp rằng: hãy về thuật lại cùng Giăng những điều các ngươi nghe và thấy: 5 kẻ mù được thấy, kẻ què được đi, kẻ phung được sạch, kẻ điếc được nghe, kẻ chết được sống lại, kẻ khó khăn được nghe giảng tin lành. 6 Phước cho ai chẳng vấp phạm vì cớ ta! 7 Khi họ ra về, Đức Chúa Jêsus mới phán về việc Giăng cho đoàn dân nghe, rằng: Các ngươi đã đi xem chi trong đồng vắng? Có phải xem cây sậy bị gió rung chăng? 8 Các ngươi đi xem cái chi nữa? Có phải xem người mặc áo tốt đẹp chăng? Kìa, những người mặc áo tốt đẹp thì ở trong đền vua. 9 Nhưng các ngươi lại đi xem cái chi nữa? Có phải là xem đấng tiên tri chăng? Phải, ta nói cùng các ngươi, cũng hơn đấng tiên tri nữa. 10 Ấy vì người đó mà có chép rằng: Ngày, ta sai sứ ta đến trước mặt con, Đặng dọn đường sẵn cho con đi. 11 Quá

nói rằng: Kìa, là người ham ăn mê uống, bạn bè với người thâu thuế cùng kẻ xấu nết. Song le, sự khôn ngoan được xưng là phải, bởi những việc làm của sự ấy. 20 Vì dân các thành mà Đức Chúa Jêsus đã làm rất nhiều phép lạ rồi, không ăn năn, nên Ngài quở trách rằng: 21 Khốn nạn cho mày, thành Cô-ra-xin! Khốn nạn cho mày thành Bết-sai-đa! Vì nếu các phép lạ đã làm giữa bay, đem làm trong thành Ty-ro và Si-dôn, thì hai thành đó thật đã mặc áo gai, đội tro, ăn năn từ lâu rồi. 22 Vậy nên ta bảo bay, đến ngày phán xét, thành Ty-ro và thành Si-dôn sẽ chịu đoán phạt nhẹ hơn bay. 23 Còn mày, Ca-bê-nam là thành đã được cao tới trời, sê hạ xuống tới âm phủ! Vì nếu các phép lạ đã làm giữa mày, đem làm trong thành Sô-dôm, thì thành ấy còn lại đến ngày nay. (*Hadēs g86*) 24 Vậy nên ta rao bảo rằng, đến ngày phán xét, xứ Sô-dôm sẽ chịu đoán phạt nhẹ hơn mày. 25 Lúc đó, Đức Chúa Jêsus nói rằng: Hỡi Cha! là Chúa của trời đất, tôi ngợi khen Cha, vì Cha đã giấu những điều này với kẻ khôn ngoan, người sáng dạ, mà tỏ ra cho những con trẻ hay. 26 Thưa Cha, phải, thật như vậy, vì Cha đã thấy điều đó là tốt lành. 27 Mọi việc Cha ta đã giao cho ta; ngoài Cha không có ai biết Con; ngoài Con và người nào

mà Con muôn tỏ ra cùng, thì cũng không ai biết được ứng nghiệm lời đắng tiên tri Ê-sai đã nói Cha. **28** Hỡi những kẻ mệt mỏi và gánh nặng, rằng: **18** Ngày, tôi từ ta đã chọn, Là người mà ta hãy đến cùng ta, ta sẽ cho các ngươi được yên rất yêu dấu, đẹp lòng ta mọi đàng. Ta sẽ cho nghỉ. **29** Ta có lòng nhu mì, khiêm nhường; nên Thánh Linh ta ngự trên người, Người sẽ rao hãy gánh lấy ách của ta, và học theo ta; thì linh giáng sự công bình cho dân ngoại. **19** Người sẽ hồn các ngươi sẽ được yên nghỉ. **30** Vì ách ta dẽ chẳng cãi lẫy, chẳng kêu la, Và chẳng ai nghe chịu và gánh ta nhẹ nhàng.

12 Lúc đó, nhầm ngày Sa-bát, Đức Chúa Jésus

đi qua giữa đồng lúa mì; các môn đồ đi, bứt bông lúa mà ăn. **2** Người Pha-ri-si thấy vậy, bèn nói cùng Ngài rằng: Kia môn đồ thầy làm điều không nên làm trong ngày Sa-bát. **3** Song Ngài đáp rằng: Chuyện vua Đa-vít đã làm trong khi vua với kẻ đi theo bị đói, các ngươi há chưa đọc đến sao? **4** tức là vua vào đền Đức Chúa Trời, ăn bánh bày ra, là bánh mà vua và kẻ đi theo không có phép ăn, chỉ để riêng cho các thầy tế lễ. **5** Hay là các ngươi không đọc trong sách luật, đến ngày Sa-bát, các thầy tế lễ trong đền thờ phạm luật ngày đó, mà không phải tội sao? **6** Vâ lại, ta phán cùng các ngươi, tại chỗ này có một đắng tôn trọng hơn đền thờ. **7** Phải chi các ngươi hiểu nghĩa câu này: Ta muốn lòng nhân từ, không muôn của tế lễ, thì các ngươi không trách những người vô tội; **8** vì Con người là Chúa ngày Sa-bát. **9** Đức Chúa Jésus đi khỏi nơi đó, bèn vào nhà hội. **10** Ở đó, có một người teo một bàn tay. Có kẻ hỏi Ngài rằng: Trong ngày Sa-bát, có phép chữa kẻ bệnh hay không? Ây là họ có ý kiêm dịp kiện Ngài. **11** Ngài bèn phán cùng họ rằng: Ai trong vòng các ngươi có một con chiên, nếu đương ngày Sa-bát, bị té xuống hầm, thì há không kéo nó lên sao? **12** Huống chi người ta trọng hơn con chiên là dường nào! Vậy, trong ngày Sa-bát có phép làm việc lành. **13** Đoạn, Ngài phán cùng người tay teo rằng: Hãy giơ tay ra. Người liền giơ tay, thì tay này cũng lành như tay kia. **14** Những người Pha-ri-si đi ra ngoài rồi, bàn với nhau, lập mưu đặng giết Ngài. **15** Song Đức Chúa Jésus biết điều ấy, thì bỏ đi khỏi chỗ đó; có nhiều người theo, và Ngài chữa lành cả. **16** Ngài cảm ngặt họ đừng cho ai biết Ngài; **17** để

được ứng nghiệm lời đắng tiên tri Ê-sai đã nói Cha. **18** Ngày, tôi từ ta đã chọn, Là người mà ta hãy đến cùng ta, ta sẽ cho các ngươi được yên rất yêu dấu, đẹp lòng ta mọi đàng. Ta sẽ cho nghỉ. **19** Ta có lòng nhu mì, khiêm nhường; nên Thánh Linh ta ngự trên người, Người sẽ rao hãy gánh lấy ách của ta, và học theo ta; thì linh giáng sự công bình cho dân ngoại. **20** Người sẽ hồn các ngươi sẽ được yên nghỉ. **21** Vì ách ta dẽ chẳng cãi lẫy, chẳng kêu la, Và chẳng ai nghe chịu và gánh ta nhẹ nhàng. **22** Cho đến chừng nào người khiến sự công bình được thắng. **23** Dân ngoại sẽ trông cây danh người. **24** Bấy giờ có kẻ đem đến cho Đức Chúa Jésus một người mắc quỉ ám, đui và câm; Ngài chữa cho, đến nỗi người câm nói và thấy được. **25** Chúng lấy làm lạ, mà nói rằng: Có phải người đó là con cháu vua Đa-vít chẳng? **26** Song những người Pha-ri-si nghe vậy, thì nói rằng: Người này chỉ nhờ Bê-ên-xê-bun là chúa quỉ mà trừ quỉ đó thôi. **27** Đức Chúa Jésus biết ý tưởng họ, thì phán rằng: Một nước mà chia xé nhau thì bị phá hoang; một thành hay là một nhà mà chia xé nhau thì không còn được. **28** Nếu quỉ Sa-tan trừ quỉ Sa-tan, ấy là tự nó chia xé nhau; thì nước nó làm sao còn được ư? **29** Và nếu ta nhờ Bê-ên-xê-bun mà trừ quỉ, thì con các ngươi nhờ ai mà trừ quỉ ư? Bởi đó, chính chúng nó sẽ xú đoán các ngươi vậy. **30** Mà nếu ta cậy Thánh Linh của Đức Chúa Trời để trừ quỉ, thì nước Đức Chúa Trời đã đến tận các ngươi. **31** Hay là, có lẽ nào, ai vào nhà một người mạnh sức để cướp lấy cửa, mà trước không trói người mạnh sức ấy được sao? Phải trói người rồi mới cướp của nhà người được. **32** Ai không ở với ta, thì nghịch cùng ta; ai không thâu hiệp với ta, thì tan ra. **33** Ấy vậy, ta phán cùng các ngươi, các tội lỗi và lời phạm thượng của người ta đều sẽ được tha; song lời phạm thượng đến Đức Thánh Linh thì sẽ chẳng được tha đâu. **34** Nếu ai nói phạm đến Con người, thì sẽ được tha; song nếu ai nói phạm đến Đức Thánh Linh, thì dù đời này hay đời sau cũng sẽ chẳng được tha. (aiōn g165) **35** Hoặc cho là cây tốt thì trái cũng tốt, hoặc cho là cây xấu thì trái cũng xấu; vì xem trái thì biết cây. **36** Hỡi

dòng dõi rắn lục; bay vốn là loài xấu, làm sao ở trên trời, thì người đó là anh em, chị em ta, nói được sự tốt? Bởi vì do sự đầy dẫy trong

cùng là mẹ ta vậy.

lòng mà miệng mới nói ra. **35** Người lành do nơi đã chứa điều thiện mà phát ra điều thiện; nhưng kẻ dữ do nơi đã chứa điều ác mà phát ra điều ác. **36** Vâng, ta bảo các ngươi, đến ngày phán xét, người ta sẽ khai ra mọi lời hư không mà mình đã nói; **37** vì bởi lời nói mà ngươi sẽ được xưng là công bình, cũng bởi lời nói mà ngươi sẽ bị phạt. **38** Bấy giờ có mấy thầy thông giáo và người Pha-ri-si thưa cùng Đức Chúa Jêsus rằng: Bẩm thầy, chúng tôi muốn xem thầy làm dấu lạ.

39 Ngài đáp rằng: Dòng dõi hung ác gian dâm này xin một dấu lạ, nhưng sẽ chẳng cho dấu lạ khác ngoài dấu lạ của đấng tiên tri Giô-na. **40** Vì Giô-na đã bị ở trong bụng cá lớn ba ngày ba đêm, cũng một thê ấy, Con người sẽ ở trong lòng đất ba ngày ba đêm. **41** Đến ngày phán xét, dân thành Ni-ni-ve sẽ đứng dậy với dòng dõi này mà lên án nó, vì dân ấy đã nghe lời Giô-na giảng và ăn năn; mà đây này, có một người tôn trọng hơn Giô-na! **42** Đến ngày phán xét, nứ hoàng nam phương sẽ đứng dậy với dòng dõi này mà lên án nó, vì người từ nơi cùng trái đất đến nghe lời khôn ngoan vua Sa-lô-môn; mà đây này, có một người tôn trọng hơn vua Sa-lô-môn! **43** Khi ta ma ra khỏi một người, thì nó đi đến nơi khô khan kiém chỗ nghỉ, nhưng kiém không được; **44** rồi nó nói rằng: Ta sẽ trở về nhà ta mà ta mới ra khỏi; khi trở về, thấy nhà không, quét sạch, và sửa soạn tử tế. **45** Nó bèn lại đi, đem về bảy qui khắc dữ hơn nó nữa, cùng vào nhà đó mà ở; vậy số phận người ấy sau lại xấu hơn trước. Dòng dõi dữ này cũng như vậy. **46** Khi Đức Chúa Jêsus còn phán cùng dân chúng, thì mẹ và anh em Ngài đến đứng ngoài, muốn nói cùng Ngài. **47** Có người thưa cùng Ngài rằng: Đây này, mẹ và anh em thầy ở ngoài, muốn nói cùng thầy. **48** Ngài đáp rằng: Ai là mẹ ta, ai là anh em ta? **49** Ngài giơ tay chỉ các môn đồ mình, mà phán rằng: Này là mẹ ta cùng anh em ta! **50** Vì hễ ai làm theo ý muốn Cha ta

ở trên trời, thì người đó là anh em, chị em ta, **13** Cũng ngày ấy, Đức Chúa Jêsus ra khỏi nhà, ngồi bên mé biển. **2** Đoàn dân nhóm họp xung quanh Ngài đông lắm, đến nỗi Ngài phải xuống thuyền mà ngồi, còn cả đoàn dân đứng trên bờ. **3** Ngài dùng thí dụ mà giảng nhiều điều cùng họ. Ngài phán như vậy: Có người gieo giống đi ra đặng gieo. **4** Khi đương gieo, một phần giống rơi dọc đường, chim bay xuống và ăn. **5** Một phần khác rơi nhầm chỗ đất đá sói, chỉ có ít đất thịt, bị lấp không sâu, liền mọc lên; **6** song khi mặt trời mọc lên, thì bị đốt, và vì không có rễ, nên phải héo. **7** Một phần khác rơi nhầm bụi gai, gai mọc rậm lên, phải nghẹt ngòi. **8** Một phần khác nữa rơi nhầm chỗ đất tốt, thì sanh trái; hoặc một hột ra được một trăm, hoặc một hột sáu chục, hoặc một hột ba chục. **9** Ai có tai, hãy nghe! **10** Môn đồ bèn đến gần Ngài mà hỏi rằng: sao thầy dùng thí dụ mà phán cùng chúng vậy? **11** Ngài đáp rằng: bởi vì đã ban cho các ngươi được biết những điều mà nhiệm của nước thiên đàng, song về phần họ, thì không ban cho biết. **12** Vì sẽ cho thêm kẻ nào đã có, thì họ sẽ được dư dật; nhưng kẻ nào không có, thì lại cát luôn điều họ đã có nữa. **13** Vậy nên ta phán thí dụ cùng chúng; vì họ xem mà không thấy, lắng tai mà không nghe, và không hiểu chi hết. **14** Vậy, về họ, đã được ứng nghiệm lời tiên tri của Ê-sai rằng: Các ngươi sẽ lắng tai nghe, mà chẳng hiểu chi; Lấy mắt xem mà chẳng thấy chi. **15** Vì lòng dân này đã cứng cỏi; Đã làm cho nặng tai. Và nhắm mắt mình lại, E khi mắt mình thấy được, Tai mình nghe được, Lòng mình hiểu được, Họ tự hối cải lại, Và ta chữa họ được lành chẳng. **16** Nhưng phước cho mắt các ngươi, vì thấy được; phước cho tai các ngươi, vì nghe được! **17** Quả thật, ta nói cùng các ngươi, có nhiều đấng tiên tri, nhiều người công chính đã ước ao thấy điều các ngươi thấy, mà chẳng được thấy; ước ao nghe điều các ngươi nghe, mà chẳng được nghe. **18** Ấy vậy, các ngươi hãy nghe nghĩa ví

dụ về kẻ gieo giống là gì. **19** Khi người nào nghe Chúa Jêsus lấy lời ví dụ mà phán những điều đó đạo nước thiêng đàng, mà không hiểu, thì quỉ cùng đoàn dân, Ngài chẳng phán điều gì cùng dữ đến cướp điếu đã gieo trong lòng mình; ấy họ mà không dùng lời ví dụ, **35** để được ứng là kẻ chịu lấy hột giống rơi ra dọc đàng. **20** nghiệm lời đắng tiên tri rằng: Ta sẽ mở miệng Người nào chịu lấy hột giống nơi đất đá sỏi, tức ra mà nói lời ví dụ, Ta sẽ rao bảo những điều là kẻ nghe đạo, liền vui mừng chịu lấy; **21** song kín nhiệm từ khi dựng nên trời đất. **36** Bấy giờ, trong lòng không có rẽ, chỉ tạm thời mà thôi, Đức Chúa Jêsus cho chúng về, rồi vào nhà; môn đến khi vì đạo mà gặp sự cực khổ, sự bất bối, đò đến gần mà hỏi Ngài rằng: Xin thầy giải lời thì liền vấp phạm. **22** Kẻ nào chịu lấy hột giống nơi bụi gai, tức là kẻ nghe đạo; mà sự lo lắng về đời này, và sự mê đắm và của cải, làm cho nghẹt ngòi đạo và thành ra không kết quả. (*aion g165*) **23** Song, kẻ nào chịu lấy hột giống nơi đất tốt, tức là kẻ nghe đạo và hiếu; người ấy được kết quả đến nỗi một hột ra một trặc, hột khác sáu chục, hột khác ba chục. **24** Đức Chúa Jêsus phán ví dụ khác cùng chúng rằng: Nước thiêng đàng giống như người kia gieo giống tốt trong mọi gương xấu và những kẻ làm ác khỏi nước ruộng mình. **25** Nhưng đương khi người ta ngủ, Ngài, **42** và quăng những người đó vào lò lửa, thì kẻ thù chủ ruộng liền đến, gieo cỏ lùng vào là nơi sẽ có khóc lóc và nghiến răng. **43** Khi ấy, trong lúa mì, rồi đi. **26** Đến khi lúa mì lớn lên, những người công bình sẽ chói rạng như mặt và trổ bông, thì cỏ lùng cũng lòi ra. **27** Các đầy trời trong nước của Cha mình. Ai có tai, hãy tớ của chủ nhà bèn đến thưa rằng: Thưa chủ, nghe! **44** Nước thiêng đàng giống như của báu chủ không gieo giống tốt trong ruộng chủ sao? chôn trong một đám ruộng kia. Một người kia Vậy thì cỏ lùng bởi đâu mà ra? **28** Chủ đáp rằng: tìm được thì giấu đi, vui mừng mà trở về, bán Ấy là một kẻ thù đã làm điều đó. Các đầy tớ hết gia tài mình, mua đám ruộng đó. **45** Nước thưa rằng: Vậy chủ có muốn chúng tôi đi nhỏ thiêng đàng lại giống như một người lái buôn có đó chăng? **29** Chủ rằng: Chẳng nên, e khi kiểm ngọc châu tốt, **46** khi đã tìm được một nhỏ cỏ lùng, hoặc các người nhỏ lộn lúa mì hột châu quý giá, thì đi bán hết gia tài mình đi chăng. **30** Hãy để cho cả hai thứ cùng lớn mà mua hột châu đó. **47** Nước thiêng đàng cũng lên cho đến mùa gặt; đến mùa gặt, ta sẽ dặn giống như một tay lưới thả xuống biển, bắt con gặt rằng: trước hết hãy nhỏ cỏ lùng, bó moi thứ cá. **48** Khi lưới được đầy rồi, thì người lại từng bó mà đốt đi; song hãy thâu trừ lúa đánh cá kéo lên bờ; đoạn, ngồi mà chọn giống mì vào kho ta. **31** Ngài lấy ví dụ khác mà phán rằng: Nước thiêng đàng giống như một hột cải ấy thật nhỏ hơn cả các giống khác, song khi đã mọc lên, thì lớn hơn các thứ rau, và trở nên cây cối, cho đến nỗi chim trời tới làm ổ trên nhành nó được. **33** Ngài lấy ví dụ khác nữa mà phán rằng: Nước thiêng đàng giống như men bột, cho đến chừng nào bột dậy cả lên. **34** Đức chủ nhà kia, đem những vật mới và cũ ở trong

Chúa Jêsus lấy lời ví dụ mà phán những điều đó cùng dữ đến cướp điếu đã gieo trong lòng mình; ấy họ mà không dùng lời ví dụ, **35** để được ứng là kẻ chịu lấy hột giống rơi ra dọc đàng. **20** nghiệm lời đắng tiên tri rằng: Ta sẽ mở miệng Người nào chịu lấy hột giống nơi đất đá sỏi, tức ra mà nói lời ví dụ, Ta sẽ rao bảo những điều là kẻ nghe đạo, liền vui mừng chịu lấy; **21** song kín nhiệm từ khi dựng nên trời đất. **36** Bấy giờ, trong lòng không có rẽ, chỉ tạm thời mà thôi, Đức Chúa Jêsus cho chúng về, rồi vào nhà; môn đến khi vì đạo mà gặp sự cực khổ, sự bất bối, đò đến gần mà hỏi Ngài rằng: Xin thầy giải lời thì liền vấp phạm. **22** Kẻ nào chịu lấy hột giống nơi bụi gai, tức là kẻ nghe đạo; mà sự lo lắng về đời này, và sự mê đắm và của cải, làm cho nghẹt ngòi đạo và thành ra không kết quả. (*aion g165*) **23** Song, kẻ nào chịu lấy hột giống nơi đất tốt, tức là kẻ nghe đạo và hiếu; người ấy được kết quả đến nỗi một hột ra một trặc, hột khác sáu chục, hột khác ba chục. **24** Đức Chúa Jêsus phán ví dụ khác cùng chúng rằng: Nước thiêng đàng giống như người kia gieo giống tốt trong mọi gương xấu và những kẻ làm ác khỏi nước ruộng mình. **25** Nhưng đương khi người ta ngủ, Ngài, **42** và quăng những người đó vào lò lửa, thì kẻ thù chủ ruộng liền đến, gieo cỏ lùng vào là nơi sẽ có khóc lóc và nghiến răng. **43** Khi ấy, trong lúa mì, rồi đi. **26** Đến khi lúa mì lớn lên, những người công bình sẽ chói rạng như mặt và trổ bông, thì cỏ lùng cũng lòi ra. **27** Các đầy trời trong nước của Cha mình. Ai có tai, hãy tớ của chủ nhà bèn đến thưa rằng: Thưa chủ, nghe! **44** Nước thiêng đàng giống như của báu chủ không gieo giống tốt trong ruộng chủ sao? chôn trong một đám ruộng kia. Một người kia Vậy thì cỏ lùng bởi đâu mà ra? **28** Chủ đáp rằng: tìm được thì giấu đi, vui mừng mà trở về, bán Ấy là một kẻ thù đã làm điều đó. Các đầy tớ hết gia tài mình, mua đám ruộng đó. **45** Nước thưa rằng: Vậy chủ có muốn chúng tôi đi nhỏ thiêng đàng lại giống như một người lái buôn có đó chăng? **29** Chủ rằng: Chẳng nên, e khi kiểm ngọc châu tốt, **46** khi đã tìm được một nhỏ cỏ lùng, hoặc các người nhỏ lộn lúa mì hột châu quý giá, thì đi bán hết gia tài mình đi chăng. **30** Hãy để cho cả hai thứ cùng lớn mà mua hột châu đó. **47** Nước thiêng đàng cũng lên cho đến mùa gặt; đến mùa gặt, ta sẽ dặn giống như một tay lưới thả xuống biển, bắt con gặt rằng: trước hết hãy nhỏ cỏ lùng, bó moi thứ cá. **48** Khi lưới được đầy rồi, thì người lại từng bó mà đốt đi; song hãy thâu trừ lúa đánh cá kéo lên bờ; đoạn, ngồi mà chọn giống mì vào kho ta. **31** Ngài lấy ví dụ khác mà phán rằng: Nước thiêng đàng giống như một hột cải ấy thật nhỏ hơn cả các giống khác, song khi đã mọc lên, thì lớn hơn các thứ rau, và trở nên cây cối, cho đến nỗi chim trời tới làm ổ trên nhành nó được. **33** Ngài lấy ví dụ khác nữa mà phán rằng: Nước thiêng đàng giống như men bột, cho đến chừng nào bột dậy cả lên. **34** Đức chủ nhà kia, đem những vật mới và cũ ở trong

ví dụ về cỏ lùng trong ruộng cho chúng tôi. **37** Ngài đáp rằng: Kẻ gieo giống tốt, là Con người; **38** ruộng là thế gian; giống tốt, là con cái nước thiêng đàng; cỏ lùng, là con cái quỉ dữ; **39** kẻ nghịch thù gieo cỏ áy, là ma quỉ; mùa gặt, là ngày tận thế; con gặt, là các thiên sứ. (*aion g165*) **40** Còn người ta nhỏ cỏ lùng mà đốt trong lửa thế nào, thì ngày tận thế cũng sẽ như vậy; (*aion g165*) **41** Con người sẽ sai các thiên sứ Ngài thâu

kho mình ra. **53** Đức Chúa Trời phán các lời ví kê bịnh được lành. **15** Đến chiêu tối, môn đồ dụ ấy rồi, thì đi khỏi chỗ đó. **54** Ngài về đến tối gần Ngài mà thưa rằng: Ở đây vắng vẻ, và quê hương, rồi dạy dỗ trong nhà hội, đến nỗi ai trời tối rồi, xin thầy cho dân chúng về, để họ nghe cũng lấy làm lạ, mà nói rằng: Bởi đâu mà đi vào các làng đặng mua đồ ăn. **16** Đức Chúa người này được khôn ngoan và những phép lạ Jêsus phán rằng: Không cần họ phải đi; chính này? **55** Có phải là con người thợ mộc chăng? các ngươi hãy cho họ ăn. **17** Môn đồ thưa rằng: Mẹ người có phải là Ma-ri, và anh em người Chúng tôi có đây năm cái bánh và hai con cá là Gia-cơ, Giô-sép, Si-môn, Giu-đê chăng? **56** mà thôi. **18** Ngài phán rằng: Hãy đem đây cho Chị em người đều ở giữa chúng ta chăng? Bởi ta. **19** Ngài bèn truyền cho chúng ngồi xuống đâu mà người này được mọi điều ấy như vậy? trên cỏ, đoạn, lấy năm cái bánh và hai con cá **57** Họ bèn vì cớ Ngài mà vấp phạm. Song Đức đó, ngửa mặt lên trời mà tạ ơn; rồi bẻ bánh ra Chúa Jêsus phán cùng họ rằng: Đáng tiên tri chỉ đưa cho môn đồ, môn đồ phát cho dân chúng, bị trong xứ mình và người nhà mình khinh dể **20** Ai này đều ăn no, còn bánh thừa lại thâu mà thôi. **58** Ở đó, Ngài không làm nhiều phép được đầy mươi hai giờ. **21** Số người ăn ước lạ, vì chúng không có lòng tin.

14 Lúc ấy, Hê-rốt là vua chư hầu, nghe tiếng đồn Đức Chúa Jêsus, **2** thì phán cùng bầy tôi rằng: Đây là Giangi Báp-tít. Người chết đi sống lại, nhơn đó mới làm được mấy phép lạ như vậy. **3** Số là, bởi cớ Hê-rô-đia, vợ Phi-líp, là em mình, nên vua Hê-rốt đã truyền bắt trói Giangi và bỏ tù. **4** Vì Giangi có can vua rằng: Vua không có phép được lấy người đó làm vợ. **5** Vua muôn giết Giangi, song sợ dân chúng, vì họ đều tôn Giangi là đấng tiên tri. **6** Vừa đến ngày ăn mừng sanh nhật vua Hê-rốt, con gái của Hê-rô-đia nhảy múa ở giữa người dự đám, vua lấy làm thích lám, **7** đến nỗi lấy lời thề mà hứa cho con gái ấy điều chi nàng muốn xin. **8** Vậy, nàng bị mẹ xui giục, bèn tâu rằng: Xin lấy cái đầu Giangi Báp-tít để trên mâm mà cho tôi đây. **9** Vua lấy làm buồn rầu; song vì đã thề lỡ rồi và có những người dự yến ở đó, nên truyền cho nàng như lời. **10** Vua bèn sai người chém Giangi trong ngực, **11** rồi họ đê đầu người trên mâm mà đem cho con gái ấy, nàng bèn đem cho mẹ mình. **12** Đoạn, các môn đồ của Giangi đến, lấy xác mà chôn, rồi đi báo tin cho Đức Chúa Jêsus. **13** Đức Chúa Jêsus vừa nghe tin ấy liền bỏ đó xuống thuyền, đi té ra nơi đồng vắng. Khi đoàn dân biết vậy, thì từ các thành đi bộ mà theo Ngài. **14** Ngài ở thuyền bước lên, thấy đoàn dân đông đúc, động lòng thương xót, mà chừa cho

Kế đó, Ngài liền hối môn đồ xuống thuyền, qua trước bờ bên kia, trong khi Ngài đang truyền cho dân chúng tan đi. **23** Xong rồi, Ngài lên núi để cầu nguyện riêng; đến chiêu tối, Ngài ở đó một mình. **24** Bấy giờ, thuyền đã ra giữa biển rồi, vì gió ngược, nên bị sóng vỗ. **25** Song đến canh tư đêm ấy, Đức Chúa Jêsus đi bộ trên mặt biển mà đến cùng môn đồ. **26** Khi thấy Ngài đi bộ trên mặt biển, thì môn đồ bối rối mà nói rằng: Ấy là một con ma; rồi sợ hãi mà la lên. **27** Nhưng Đức Chúa Jêsus liền phán rằng: Các ngươi hãy yên lòng; ấy là ta đây, đừng sợ! **28** Phi-e-ro bèn thưa rằng: Lạy Chúa, nếu phải Chúa, xin khiến tôi đi trên mặt nước mà đến cùng Chúa. **29** Ngài phán rằng: Hãy lại đây! Phi-e-ro ở trên thuyền bước xuống, đi bộ trên mặt nước mà đến cùng Đức Chúa Jêsus. **30** Song khi thấy gió thổi, thì Phi-e-ro sợ hãi, hòng sụp xuống nước, bèn la lên rằng: Chúa ơi, xin cứu lấy tôi! **31** Tức thì Đức Chúa Jêsus giơ tay ra nắm lấy người, mà nói rằng: Hỡi người ít đức tin, sao ngươi hồ nghi làm vậy? **32** Ngài cùng Phi-e-ro lên thuyền rồi, thì gió yên lặng. **33** Các người trong thuyền bèn đến quì lạy Ngài mà nói rằng: Thần thật là Con Đức Chúa Trời! **34** Khi qua biển rồi, Ngài và môn đồ đến xứ Ghê-nê-xa-rét. **35** Người xứ đó nhận biết Ngài, thì sai người báo tin cho khắp các miền xung

quanah, và họ đem các kẻ bệnh đến cùng Ngài, dâm, dâm dục, trộm cướp, làm chứng dối, và 36 xin chỉ cho rờ đến viền áo mà thôi; vậy ai rờ lông ngôn. 20 Ấy đó là những điều làm dơ dáy đến cũng đều được lành bình cả.

15 Bấy giờ, có mấy người Pha-ri-si và mấy

thầy thông giáo từ thành Giê-ru-sa-lem đến gần Đức Chúa Jêsus, mà thưa rằng: 2 Sao môn đồ thầy phạm lời truyền khẩu của người xưa? Vì họ không rửa tay trước khi ăn. 3 Ngài đáp rằng: Còn các ngươi sao cũng vì cớ lời truyền khẩu mình mà phạm điều răn của Đức Chúa Trời? 4 Vì Đức Chúa Trời đã truyền điều răn này: Phải hiếu kính cha mẹ ngươi; lại, điều này: Ai mắng nhiếc cha mẹ thì phải chết. 5 Nhưng các ngươi lại nói rằng: Ai nói cùng cha mẹ rằng: Những điều mà tôi có thể giúp cha mẹ, đã dâng cho Đức Chúa Trời rồi, thì người ấy không cần phải hiếu kính cha mẹ. 6 Như vậy, các ngươi đã vì lời truyền khẩu mình mà bỏ lời Đức Chúa Trời. 7 Hỡi kẻ giả hình! È-sai đã nói tiên tri về các ngươi phải lầm, mà rằng: 8 Dân này lấy môi miếng thờ kính ta; Nhưng lòng chúng nó xa ta lắm. 9 Sự chúng nó thờ lạy ta là vô ích, Vì chúng nó dạy theo những điều răn mà chỉ bởi người ta đặt ra. 10 Đoạn, Ngài gọi đoàn dân đến, mà phán rằng: Hãy nghe, và hiểu. 11 Chẳng phải điều chi vào miệng làm dơ dáy người; nhưng điều chi ở miệng ra, ấy mới là điều làm dơ dáy người vậy! 12 Môn đồ bèn lại gần, mà thưa rằng: Thầy có hay rằng người Pha-ri-si nghe lời thầy nói mà phiền giận chăng? 13 Ngài đáp rằng: Cây nào mà Cha ta trên trời không trồng, thì phải nhổ đi. 14 Hãy để vậy: đó là những kẻ mù làm người dẫn đưa; nếu kẻ mù dẫn đưa kẻ mù, thì cả hai sẽ cùng té xuống hố. 15 Phi-e-rơ bèn cất tiếng thưa rằng: Xin thầy cắt nghĩa lời ví dụ ấy cho chúng tôi. 16 Đức Chúa Jêsus hỏi rằng: Các ngươi cũng còn chưa hiểu biết sao? 17 Các ngươi chưa hiểu vật gì vào miệng thì đi thẳng xuống bụng, rồi phải bỏ ra nơi kín sao? 18 Song những điều bởi miệng mà ra là từ trong lòng, thì những điều đó làm dơ dáy người. 19 Vì từ nơi lòng mà ra những ác tưởng, những tội giết người, tà

người; song sự ăn mà không rửa tay chẳng làm dơ dáy người đâu. 21 Đức Chúa Jêsus đi từ đó, vào bờ cõi thành Ty-ro và thành Si-dôn. 22 Xảy có một người đờn bà xứ Ca-na-an, từ xứ ấy đến, mà kêu lên rằng: Lạy Chúa, là con cháu vua Đa-vít, xin thương xót tôi cùng! Con gái tôi mắc quỉ ám, khốn cực lắm. 23 Nhưng Ngài chẳng đáp một lời. Môn đồ bèn đến gần, cõi nài xin rằng: Xin thầy truyền cho đờn bà ấy về, vì người kêu van ở đằng sau chúng ta. 24 Ngài đáp rằng: Ta chịu sai đến đây, chỉ vì các con chiên lạc mất của nhà Y-sơ-ra-ên đó thôi. 25 Song người đờn bà lại gần, lạy Ngài mà thưa rằng: Lạy Chúa, xin Chúa giúp tôi cùng! 26 Ngài đáp rằng: Không nên lấy bánh của con cái mà quăng cho chó con ăn. 27 Người đờn bà lại thưa rằng: Lạy Chúa, thật như vậy, song mấy con chó con ăn những miếng bánh vụn trên bàn chủ nó rớt xuống. 28 Ngài bèn phán rằng: Hỡi đờn bà kia, ngươi có đức tin lớn; việc phải xảy ra theo ý ngươi muốn! Cũng một giờ đó, con gái người liền được lành. 29 Đức Chúa Jêsus từ đó đi đến gần biển Ga-li-lê; rồi lên trên núi mà ngồi. 30 Bấy giờ có đoàn dân rất đông đến gần Ngài, đem theo những kẻ què, đui, câm, tàn tật và nhiều kẻ đau khác, để dưới chén Đức Chúa Jêsus, thì Ngài chữa cho họ được lành. 31 Vậy, chúng thấy kẻ câm được nói, kẻ tàn tật được khôi, kẻ què được đi, kẻ đui được sáng, thì lấy làm lạ lắm, đều ngợi khen Đức Chúa Trời của dân Y-sơ-ra-ên. 32 Khi đó, Đức Chúa Jêsus gọi môn đồ đến mà phán rằng: Ta thương xót đoàn dân này; vì đã ba ngày ở cùng ta, bây giờ không có chi ăn hết. Ta không muốn để họ nhịn đói mà về, e phải mệt lùi dọc đường chăng. 33 Môn đồ thưa rằng: Ở nơi đồng vắng này, ta há dẽ kiếm đâu đủ bánh, để cho dân đông đường ấy ăn no nê sao? 34 Ngài phán hỏi môn đồ rằng: Các ngươi có mấy cái bánh? Môn đồ thưa rằng: Có bảy cái bánh, cùng vài con cá. 35 Ngài bèn biếu dân chúng ngồi xuống đất. 36 Đoạn Ngài

lấy bảy cái bánh và cá; tạ ơn rồi, bẻ bánh ra đắng tiên tri nào đó. **15** Ngài phán rằng: Còn đưa cho môn đồ, môn đồ phân phát cho dân các người thì xứng ta là ai? **16** Si-môn Phi-chúng. **17** Ai này ăn no cả, còn bánh thừa lượm e-ro thưa rằng: Chúa là Đáng Christ, con Đức được bảy giò đầy. **18** Số người ăn là bốn ngàn, Chúa Trời hằng sống. **19** Bấy giờ, Đức Chúa không kể đòn bà con trẻ. **20** Bấy giờ Ngài cho Jēsus phán cùng người rằng: Hỡi Si-môn, con đoàn dân vè, rồi xuông thuyền mà qua bờ cõi Giô-na, ngươi có phuộc đó; vì chẳng phải thịt và huyết tò cho ngươi biết điều này đâu, bèn là Cha ta ở trên trời vậy. **21** Còn ta, ta bảo ngươi rằng: Người là Phi-e-ro, ta sẽ lập Hội thánh ta trên đá này, các cửa âm phủ chẳng thắng được hội đó. (**Hadēs g86**) **22** Ta sẽ giao chìa khóa nước thiêng dành cho ngươi; hễ điều gì mà ngươi buộc dưới đất, thì cũng sẽ buộc ở trên trời, và điều gì mà ngươi mở dưới đất, thì cũng sẽ mở ở trên trời. **23** Đoạn, Ngài cầm môn đồ đứng nói cho ai biết rằng Ngài, Đức Chúa Jēsus, là Đáng Christ. **24** Từ đó, Đức Chúa Jēsus mới tỏ cho môn đồ biết rằng mình phải đi đến thành Giê-ru-sa-lem, phải chịu tại đó nhiều sự khổ khỗ bởi những người trưởng lão, thầy tế lễ cả, cùng thầy thông giáo, và phải bị giết, đến ngày thứ ba phải sống lại. **25** Phi-e-ro bèn đem Ngài riêng ra, mà can rằng: Hỡi Chúa, Đức Chúa Trời nào nở vậy! Sự đó sẽ không xảy đến cho Chúa đâu! **26** Nhưng Ngài xây mặt lại mà phán cùng Phi-e-ro rằng: Ở Sa-tan, hãy lui ra đằng sau ta! Người làm gương xấu cho ta; vì ngươi chẳng nghĩ đến việc Đức Chúa Trời, song nghĩ đến việc người ta. **27** Đức Chúa Jēsus bèn phán cùng môn đồ rằng: Nếu ai muốn theo ta, thì phải liều mình, vác thập tự giá mình mà theo ta. **28** Vì ai muốn cứu sự sống mình thì sẽ mất, còn ai vì cớ ta mà mất sự sống mình thì sẽ được lại. **29** Người nào nếu được cả thiên hạ mà mất linh hồn mình, thì có ích gì? Vậy thì người chi mà đổi linh hồn mình lại? **30** Vì Con người sẽ ngự trong sự vinh hiển của Cha mình mà giáng xuống cùng các thiên sứ, lúc đó, Ngài sẽutherford cho từng người, tùy việc họ làm. **31** Quả thật, ta nói cùng các ngươi, trong các ngươi đứng đây, có một vài kẻ sẽ không chết trước khi thấy con người ngự đến trong nước Ngài.

16 Những người Pha-ri-si và Sa-đu-sê đến cùng Đức Chúa Jēsus, có ý thử Ngài, thì xin làm cho xem một dấu lạ từ trên trời xuống. **2** Nhưng Ngài đáp rằng: Khi chiều tối đến, thì các ngươi nói rằng: sẽ tốt trời, vì trời đó. **3** Còn sớm mai, thì các ngươi nói rằng: Hôm nay sẽ có cơn dông, vì trời đó và mờ mờ. Các ngươi người biết phân biệt rõ sắc trời, mà không phân biệt được dấu chỉ thì giờ ư! **4** Dòng dõi hung ác gian dâm này xin một dấu lạ; nhưng sẽ chẳng cho dấu lạ chi khác ngoài dấu lạ của đắng tiên tri Giô-na. Rồi Ngài bỏ họ mà đi. **5** Khi môn đồ đi đến bờ bên kia, quên đem bánh theo. **6** Đức Chúa Jēsus phán cùng môn đồ rằng: Hãy giữ mình cẩn thận về men của người Pha-ri-si và Sa-đu-sê. **7** Môn đồ suy nghĩ và luận cùng nhau rằng: Đây là vì chúng ta không đem bánh theo. **8** Đức Chúa Jēsus biết điều đó, thì phán rằng: Hỡi kẻ ít đức tin, sao các ngươi tưởng rằng ấy là vì cớ các ngươi không có bánh? **9** Các ngươi há chưa hiểu, cũng không nhớ năm cái bánh cho năm ngàn người, và các ngươi lượm được mấy giò đầy bánh thừa sao? **10** Lại há không nhớ bảy cái bánh cho bốn ngàn người, và các ngươi lượm được bao nhiêu giò đầy bánh thừa sao? **11** Các ngươi sao chẳng hiểu rằng không phải về bánh mà ta muốn nói đâu? nhưng hãy giữ mình về men của người Pha-ri-si và Sa-đu-sê. **12** Bấy giờ môn đồ mới hiểu rằng Ngài chẳng bảo giữ mình về men làm bánh, nhưng về đạo của người Pha-ri-si và Sa-đu-sê. **13** Khi Đức Chúa Jēsus đã vào địa phận thành Sê-sa-rê Phi-líp, bèn hỏi môn đồ, mà rằng: Theo lời người ta nói thì Con người là ai? **14** Môn đồ thưa rằng: Người nói là Giăng Báp-tít; kẻ nói là Ê-li; kẻ khác lại nói là Giê-rê-mi, hay là một

17 Khỏi sáu ngày, Đức Chúa Jêsuс đem Phi Chúа Jêsuс quở trách quỉ, quỉ liền ra khỏi đứa e-rơ, Gia-cơ, và Giăng là em Gia-cơ, cùng trẻ, và từ giờ đó đứa trẻ được lành. **19** Môn đồ Ngài đi té lên núi cao. **2** Ngài biến hóa truớс bèn đến gần Đức Chúa Jêsuс, mà hỏi riêng rằng: mặt các ngươi ấy mặt Ngài sáng lòа như mặt Vì cớ gì chúng tôi không đuổi quỉ ấy được? **20** trời, áo Ngài trắng như ánh sáng. **3** Nay, có Môi- Ngài đáp rằng: Ấy là tại các ngươi ít đức tin: se và É-li hiện đến, nói chuyện cùng Ngài. **4** vì ta nói thật cùng các ngươi, nếu các ngươi Phi e-rơ bèn cất tiếng thưa cùng Đức Chúa có đức tin bằng một hột cải, sẽ khiến núi này Jêsuс rằng: Lạy Chúa, chúng ta ở lại đây thì tốt rắng; Hãy dời đây qua đó, thì nó liền dời qua, và lầm; ví bằng đẹp ý Chúa, thì tôi sẽ đóng ba trại không có sự gì mà các ngươi chẳng làm được. tại đây, một cái cho Chúa, một cái cho Môi-se **21** Nhưng thứ quỉ này nếu không cầu nguyện và một cái cho É-li. **5** Đang khi người còn nói, và không kiêng ăn thì chẳng trừ nó được. **22** bỗng chúc có một đám mây sáng rực che phủ Đang khi Đức Chúa Jêsuс và môn đồ trải qua những người ở đó; và có tiếng từ trong mây trong xứ Ga-li-lê, Ngài phán cùng môn đồ rằng: phán rằng: Nay là Con yêu dấu của ta, đẹp lòng Con người sẽ bị nộp trong tay người ta. **23** Họ ta mọi đường; hãy nghe lời Con đó! **6** Khi môn sē giết Ngài, nhưng đến ngày thứ ba Ngài sẽ đồ nghe tiếng ấy, thì té sấp mặt xuống đất, và sống lại. Các môn đồ bèn lo buồn lầm. **24** Khi sợ hãi lầm. **7** Song Đức Chúa Jêsuс lại gần, rờ đã đến thành Ca-bê-na-um, những người thâu môn đồ mà phán rằng: Hãy đứng dậy, đừng sợ! thuế của đền thờ đến hỏi Phi e-rơ rằng: Thầy **8** Môn đồ bèn ngửa mặt lên, thì chỉ thấy một người có nộp tiền thuế chăng? **25** Phi e-rơ trả mình Đức Chúa Jêsuс mà thôi. **9** Đang khi Đức lời rằng: Có. Và khi Phi e-rơ vào nhà, thì Đức Chúa Jêsuс và môn đồ ở trên núi xuống, thì Chúa Jêsuс hỏi truớс rằng: Hỡi Si-môn, ngươi Ngài ra lệnh cầm rằng: Sự các ngươi đã thấy nghĩ sao? Các vua thế gian thâu lương lấy thuế chớ thuật lại cùng ai, cho đến khi Con người từ ai? Thâu của con trai mình hay là của người kẻ chết sống lại. **10** Môn đồ hỏi Ngài rằng: Vậy ngoài? **26** Phi e-rơ thưa rằng: Người ngoài. thì sao các thầy thông giáo nói rằng É-li phải Ngài phán rằng: Vậy thì các con trai được miễn đến trước? **11** Đức Chúa Jêsuс đáp rằng: Thật É-thuê! **27** Song le, để chúng ta khỏi làm gương li phải đến mà sửa lại mọi việc. **12** Nhưng ta xấu cho họ, thì ngươi hãy ra biển câu cá, bắt láy phán cùng các ngươi rằng: É-li đã đến rồi, và con cá nào dính câu trước hết, banh miệng nó người ta không nhận biết, song họ lại xử với ra, sẽ thấy một đồng bạc ở trong. Hãy lấy đồng người theo ý muốn mình; Con người phải chịu bạc đó, và đem nộp thuế cho ta với ngươi. khốn khổ bởi họ cũng như vậy. **13** Môn đồ bèn hiểu rằng Ngài nói đó là nói về Giăng Báp-tít. **14** Khi Đức Chúa Jêsuс và môn đồ đã trở lại cùng đoàn dân, thì có một người đến gần, quì truớс mặt Ngài, **15** mà thưa rằng: Lạy Chúa, xin Chúa thương đến con trai tôi! vì nó mắc bệnh phong điên, phải chịu đau đớn quá; thường khi té vào lửa, và té xuống nước. **16** Tôi đã đem nó cho môn đồ Chúa, nhưng chữa không được. **17** Đức Chúa Jêsuс đáp rằng: Hỡi dòng dõi không tin và gian tà kia, ta sẽ ở với các ngươi cho đến chừng nào? Ta sẽ nhịn nhục các ngươi cho đến khi nào? Hãy đem con đến đây cho ta. **18** Rồi Đức

18 Trong lúc đó, môn đồ lại gần Đức Chúa Jêsuс, mà hỏi rằng: Ai là lớn hơn hết trong nước thiêん đàng? **2** Đức Chúa Jêsuс gọi một đứa trẻ đến, để ở giữa môn đồ, **3** mà phán rằng: quả thật, ta nói cùng các ngươi, nếu các ngươi không đổi lại và nên như đứa trẻ, thì chẳng được vào nước thiêん đàng đâu. **4** Vậy, hễ ai trở nên khiêm nhường như đứa trẻ này, sẽ là lớn hơn hết trong nước thiêん đàng. **5** Hễ ai vì danh ta chịu tiếp một đứa trẻ thế này, tức là chịu tiếp ta. **6** Song, nếu ai làm cho một đứa trong những đứa nhỏ này đã tin ta sa vào tội lỗi, thì thà buộc cối đá vào cổ, mà quăng nó xuống đáy

biển còn hơn. 7 Khôn nạn cho thế gian vì sự người nhơn danh ta nhóm nhau lại, thì ta ở gây nên phạm tội! Vì sự gây nên phạm tội phải giữa họ. 21 Phi-e-ro bèn đến gần Đức Chúa có; song khôn nạn thay cho ai là kẻ gây nên Jêsus mà hỏi rằng: Thưa Chúa, nếu anh em tôi phạm tội! 8 Nếu tay hay là chân người làm cho phạm tội cùng tôi, thì sẽ tha cho họ mấy lần? người sa vào tội lỗi, hãy chặt và ném nó cho xa Có phải đến bảy lần chăng? 22 Ngài đáp rằng: người đi; vì thà người què chân hay là cụt tay Ta không nói cùng người rằng: đến bảy lần đâu, mà vào nơi hằng sống, còn hơn là đủ cả hai tay hay là hai chân mà bị quăng vào lừa đời thiêng đàng giống như vua kia, muốn tính số đời. (aiōnios g166) 9 Nếu con mắt người làm cho với các đầy tớ mình. 24 Khi vua khởi soát sở, người sa vào tội lỗi, thì hãy móc mà ném cho xa người đi; vì thà người một mắt mà vào nơi hằng sống, còn hơn là đủ hai mắt mà bị quăng trả, thì chủ dạy bán người, vợ con và gia tài vào lừa địa ngục. (Geenna g1067) 10 Hãy giữ mình người, đặng trả nợ. 26 Kẻ đầy tớ này bèn sấp đừng khinh dể một đứa nào trong những đứa trẻ này; vì ta bảo các người, các thiên sứ của chúng nó trên trời thường thấy mặt Cha ta, là Đáng ở trên trời. 11 Vì Con người đã đến cứu sự tha nợ cho. 28 Nhưng khi đầy tớ đó ra về, gấp đã mất. 12 Các người tưởng thế nào? nếu người nào có một trăm con chiên, một con bị lạc mất đi, thì há chẳng dể chín mươi chín con lại trên núi, mà đi kiếm con đã lạc mất sao? 13 Quả xuống mà nài xin rằng: Xin giān cho tôi, thì tôi thật, ta nói cùng các người, nếu người kiểm lại một người trong bạn làm việc, có thiếu mìnhdết, ta lấy làm vui mừng về con đó hơn chín việc bắt bỏ tù cho đến khi trả hết nợ. 30 Song người chẳng khứng, cứ được, thì lấy làm vui mừng về con đó hơn chín việc bắt bỏ tù cho đến khi trả hết nợ. 31 Các mươi chín con không lạc. 14 Cũng một thể ấy, bạn thấy vậy, buồn lám, đến thuật lại cùng chủ Cha các người ở trên trời không muốn cho một đứa nào trong những đứa trẻ này phải hư mất. ấy đến mà nói rằng: Hỡi đầy tớ độc ác kia, ta đã 15 Nếu anh em người phạm tội cùng người, thì tha hết nợ cho người, vì người cầu xin ta; 33 hays trách người khi chỉ có người với một mình người há lại chẳng nên thương xót bạn làm người; như người nghe lời, thì người được anh việc người như ta đã thương xót người sao? em lại. 16 Ví bằng không nghe, hãy mời một 34 Chủ nổi giận, phú nó cho kẻ giữ ngục cho hai người đi với người, hầu cứ lời hai ba người đến khi nào trả xong hết nợ. 35 Nếu mỗi người làm chứng mà mọi việc được chắc chắn. 17 Nếu trong các người không hết lòng tha lỗi cho anh người không chịu nghe các người đó, thì hãy em mình, thì Cha ta ở trên trời cũng sẽ xử với cáo cùng Hội thánh, lại nếu người không chịu nghe Hội thánh, thì hãy coi người như kẻ ngoại và kẻ thù thuế vậy. 18 Quả thật, ta nói cùng các người, hễ điều gì mà các người buộc ở dưới đất thì cũng sẽ buộc ở trên trời, và điều gì mà các người mở ở dưới đất thì cũng sẽ mở ở trên trời. 19 Quả thật, ta lại nói cùng các người, nếu hai người trong các người thuận nhau ở dưới đất mà cầu xin không cứ việc chi, thì Cha ta ở trên trời sẽ cho họ. 20 Vì nơi nào có hai ba

19 Đức Chúa Jêsus phán lời ấy xong rồi, thì từ xứ Ga-li-lê mà đi đến bờ cõi xứ Giu-dê, bên kia sông Giô-danh. 2 Có nhiều đoàn dân đông theo Ngài, và Ngài chữa lành các kẻ bệnh ở đó. 3 Người Pha-ri-si bèn đến gần dể thử Ngài, mà rằng: Không cứ vì cớ gì người ta có phép dể vợ mình chăng? 4 Ngài trả lời rằng: Các người há chưa đọc lời chép về Đáng Tạo Hóa, hồi ban đầu, dựng nên một người nam, một người nữ,

5 và có phán rằng: Vì cớ đó người nam sê lìa bán hết gia tài mà bô thí cho kẻ nghèo nàn, thì cha mẹ, mà dính díu với vợ mình; hai người sê người sê có của quý ở trên trời; rồi hãy đến mà cùng nên một thịt hay sao? 6 Thê thì, vợ chồng theo ta. 22 Nhưng khi người trẻ nghe xong lời không phải là hai nữa, nhưng một thịt mà thôi. này, thì đi, bộ buồm bức; vì chàng có của cải Vây, loài người không nên phân rẽ những kẻ nhiều lầm. 23 Đức Chúa Jêsus bèn phán cùng mà Đức Chúa Trời đã phổi hiệp! 7 Họ lại hỏi môn đồ rằng: Quả thật, ta nói cùng các ngươi, Ngài rằng: Vậy chớ sao Môi-se đã dạy lập tờ đê người giàu vào nước thiêng là khó lầm. đặng để vợ đi? 8 Ngài phán rằng: Vì cớ lòng các 24 Ta lại nói cùng các ngươi, lạc đà chui qua ngươi cứng cỏi, nên Môi-se cho phép để vợ; lỗ kim còn dẽ hơn một người giàu vào nước nhưng, lúc ban đầu không có như vậy đâu. 9 Đức Chúa Trời. 25 Môn đồ nghe lời ấy, thì lấy Vâ, ta phán cùng các ngươi, nếu ai để vợ mình làm lạ lầm mà nói rằng: Vậy thì ai được rõ? không phải vì cớ ngoại tình, và cưới vợ khác, 26 Đức Chúa Jêsus ngó môn đồ mà phán rằng: thì người ấy phạm tội tà dâm; và hễ ai cưới Điều đó loài người không thể làm được, song người bị đê, thì phạm tội ngoại tình. 10 Môn đồ Đức Chúa Trời làm mọi việc đều được. 27 Phi - thưa rằng: nếu phận người nam phải xử với vợ e-ro bèn thưa rằng: Ngày chúng tôi đã bỏ mọi sự mình như vậy thì thà không cưới vợ là hơn. 11 mà theo thày; vậy thì chúng tôi sẽ được chi? 28 Ngài đáp rằng: Chẳng phải mọi người đều có Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Quả thật, ta nói cùng thê lanh được lời này, chỉ người săn có ban cho các ngươi, đến kỳ muôn vật đổi mới, là khi Con như vậy mà thôi. 12 Vì có người hoạn từ trong người sê ngự trên ngôi vinh hiển của Ngài, thì lòng me; có người hoạn vì tay người ta, và có các ngươi là kẻ đã theo ta, cũng sê ngồi trên người tự mình làm nên hoạn vì cớ nước thiêng mười hai ngôi, mà xét đoán mười hai chi phái đê. Người nào lanh nỗi lời ấy thì hãy lanh Y-sô-ra-ên. 29 Hễ ai vì danh ta mà bỏ anh em, lấy. 13 Khi ấy, người ta đem các con trẻ đến, chỉ em, cha mẹ, con cái, đất ruộng, nhà cửa, thì đặng Ngài đặt tay trên mình và cầu nguyện cho người ấy sê lanh bội phần hơn, và được hưởng chúng nó; môn đồ quở trách những người đem sự sống đời đời. (aiōnios g166) 30 Song có nhiều kẻ đến. 14 Song Đức Chúa Jêsus phán rằng: Hãy để ở đầu sê nêu rõ, và nhiều kẻ ở rõt sê nêu đầu. con trẻ đến cùng ta, đừng ngăn trở; vì nước thiêng đê thuộc về những kẻ giống như con trẻ ấy. 15 Ngài bèn đặt tay trên chúng nó, rồi từ đó mà đi. 16 Ngày, có một người đến hỏi Ngài rằng: Theo thày, tôi phải làm việc lành chi cho được sự sống đời đời? (aiōnios g166) 17 Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Sao ngươi hỏi ta về việc lành? Chỉ có một Đáng lành mà thôi. Nếu ngươi muốn vào sự sống, thì phải giữ các điều răn. 18 Người hỏi: Những điều răn gì? Đức Chúa Jêsus phán rằng: Những điều răn này: Đừng giết người; đừng phạm tội tà dâm; đừng ăn trộm cắp; đừng làm chứng dối; 19 Hãy thảo kính cha mẹ; và: Hãy yêu kẻ lân cận như mình. 20 Người trẻ đó thưa rằng: Tôi đã giữ đủ các điều này; còn thiếu chi cho tôi nữa? 21 Đức Chúa Jêsus phán rằng: Nếu ngươi muốn được trọn vẹn, hãy đi

20 Vâ, nước thiêng đê, giống như người chủ nhà kia, tảng sáng đi ra, để mướn người làm công cho vườn nho mình. 2 Khi người chủ đã định giá với người làm công, mỗi ngày một đơ-ni-ê, thì sai họ vào vườn nho mình. 3 Ước chừng giờ thứ ba, người chủ lại ra, thấy những kẻ khác rảnh việc đứng trong chợ, 4 thì nói cùng họ rằng: Các ngươi hãy đi vào vườn nho ta, và ta sẽ trả tiền công phải cho. 5 Họ liền đi. Ước chừng giờ thứ sáu và giờ thứ chín, người chủ lại ra, cũng làm như vậy. 6 Ước chừng giờ thứ mươi một, chủ ra, lại thấy những kẻ khác đứng trong chợ, thì hỏi rằng: Sao các ngươi đứng đây cả ngày không làm gì hết? 7 Họ trả lời rằng: Vì không ai mướn chúng tôi. Người chủ nói với họ rằng: Các ngươi cũng hãy đi vào vườn nho ta. 8 Đến tối, chủ vườn nho nói với

người giữ việc rằng: Hãy gọi những người làm công mà trả tiền công cho họ, khởi từ người rốt cho đến người đâu. **9** Những người làm công mướn từ giờ thứ mười một đến, lanh mỗi người được một đơ-ni-ê. **10** Rồi tới phiên những người đều đến, tướng lãnh được nhiều hơn; song họ cũng lãnh mỗi người một đơ-ni-ê. **11** Khi lãnh rồi, lầm bầm cùng chủ nhà, **12** mà đến, không phải để người ta hầu việc mình, rằng: Nhũng người rốt ấy chỉ làm một giờ, mà song để mình hầu việc người ta, và phó sự sống chủ đai cũng như chúng tôi, là kẻ đã chịu một mình làm giá chuộc nhiều người. **29** Đương khi nhọc cả ngày và giang nắng. **13** Song chủ trả lời Đức Chúa Jêsus và môn đồ ra khỏi thành Giê-cho một người trong bọn rằng: Bạn ơi, ta không ri-cô, thì có một đoàn dân đông theo Ngài. **30** Xử tệ với người đâu; người há chẳng đã định. **31** Vậy, có hai người mù ngồi bên đường, nghe với ta một đơ-ni-ê sao? **14** Hãy lấy của người nói Đức Chúa Jêsus qua đó, thì kêu lên rằng: mà đi đi; ta muốn trả cho kẻ rốt này bằng như Lạy Chúa, con cháu vua Đa-vít, xin thương xót đã trả cho người vậy. **15** Ta há không có phép chúng tôi! **32** Chúng rầy hai người ấy, biếu nín dùng của cải ta theo ý muốn ta sao? Hay là đi; nhưng họ kêu lớn hơn nữa, rằng: Lạy Chúa, người thấy ta ở tử tế mà lấy mắt ganh sao? **16** con cháu vua Đa-vít, xin thương xót chúng tôi! Đó, những kẻ rốt sẽ nêu đầu và kẻ đầu sẽ nêu rốt là như vậy. **17** Trong khi Đức Chúa Jêsus đi đến, mà phán rằng: Các người muốn ta làm chi lên thành Giê-ru-sa-lem, Ngài đem riêng theo cho? **33** Họ thưa rằng: Lạy Chúa, xin cho mắt mười hai môn đồ, dọc đường, phán cùng họ chúng tôi được mở ra. **34** Đức Chúa Jêsus động rằng: **18** Ngày, chúng ta đi lên thành Giê-ru-sa-lòng thương xót, bèn rờ đến mắt họ; tức thì lem, và Con người sẽ bị bắt nộp cho các thày té hai người thấy được và đi theo Ngài.

lẽ cả và các thày thông giáo, bọn đó sẽ luận giết Ngài. **19** Họ sẽ nộp Ngài cho dân ngoại hầu để nhạo báng, đánh đập, và đóng đinh trên cây thập tự; đến ngày thứ ba, Ngài sẽ sống lại. **20** Bấy giờ, có mẹ của các con trai Xê-bê-đê cùng các con mình đến gần Đức Chúa Jêsus, lạy Ngài đặng hỏi một chuyện. **21** Ngài phán rằng: Người muôn chi? Thưa rằng: Xin cho hai con trai tôi đây ngồi một đứa bên hữu Ngài, một đứa bên tả, ở trong nước Ngài. **22** Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Các người không hiểu điều của mình xin. Các người uống được chén mà ta hầu uống không? Hai người thưa rằng: Chúng tôi uống được. **23** Ngài phán rằng: Thật các người sẽ uống chén ta nhưng mà ngồi bên hữu hay bên tả ta, thì chẳng phải tự ta cho được; ấy là cho những người nào mà Cha ta đã sửa soạn cho. **24** Mười môn đồ kia nghe sự xin đó, thì giận hai anh em. **25** Nhưng Đức Chúa Jêsus gọi đến

mà phán rằng: Các người biết rằng các vua dân ngoại thì ép dân phải phục mình, còn các quan lớn thì lấy quyền thế mà trị dân. **26** Trong các công mướn từ giờ thứ mười một đến, lanh người thì không như vậy; trái lại, trong các mối người được một đơ-ni-ê. **27** Còn kẻ nào muốn làm đầu, thì sẽ làm đầy tớ làm tôi mọi các người. **28** Ấy vậy, Con người đã đến, không phải để người ta hầu việc mình, mà song để mình hầu việc người ta, và phó sự sống. **29** Đương khi nhọc cả ngày và giang nắng. **30** Song để mình làm giá chuộc nhiều người. **31** Vậy, có hai người mù ngồi bên đường, nghe với ta một đơ-ni-ê sao? **32** Chúng rầy hai người ấy, biếu nín dùng của cải ta theo ý muốn ta sao? Hay là đi; nhưng họ kêu lớn hơn nữa, rằng: Lạy Chúa, xin thương xót chúng tôi! Đó, những kẻ rốt sẽ nêu đầu và kẻ đầu sẽ nêu rốt là như vậy. **33** Họ thưa rằng: Lạy Chúa, xin cho mắt mười hai môn đồ, dọc đường, phán cùng họ chúng tôi được mở ra. **34** Đức Chúa Jêsus động rằng: **35** Ngày, chúng ta đi lên thành Giê-ru-sa-lòng thương xót, bèn rờ đến mắt họ; tức thì lem, và Con người sẽ bị bắt nộp cho các thày té hai người thấy được và đi theo Ngài.

21 Vừa khi Đức Chúa Jêsus cùng môn đồ đến thành Giê-ru-sa-lem, và đã tới thành Bê-pha-giê, bên núi Ô-li-ve rồi, thì Ngài sai hai môn đồ, **2** mà phán rằng: Hãy đi đến làng ở trước mặt các người, tức thì sẽ gặp một con lừa cái bị cột, với một con lừa con; hãy mở ra và dắt đến cho ta. **3** Nếu có ai nói chi với các người, hãy trả lời rằng Chúa cần dùng hai con lừa đó; tức thì họ sẽ gởi lừa đi. **4** Vả, điều ấy xảy ra để cho ứng nghiệm lời của đấng tiên tri rằng: **5** Hãy nói với con gái thành Si-ôn rằng: Ngày, vua người đến cùng người, Nhu mì, cõi lừa và lừa con, là con của lừa cái mang ách. **6** Hai môn đồ bèn đi, và làm y theo lời Đức Chúa Jêsus đã dạy. **7** Hai người dắt lừa cái và lừa con, trải áo mình trên lưng lừa, và nâng Ngài cõi lên. **8** Bấy giờ phần nhiều trong đám dân đồng trải áo mình trên đường; kẻ khác chặt nhánh cây mà rải ra giữa đường. **9** Đoàn dân

đi trước và theo sau đều kêu lên rằng: Hô-sa- và ai đã cho thầy quyền phép ấy? 24 Đức Chúa na con vua Đa-vít! Đáng khen ngợi cho Đáng Jêsus đáp rằng: Ta cũng sẽ hỏi các ngươi một nhơn danh Chúa mà đến! Hô-sa-na ở trên nơi điệu; nếu trả lời được, thì ta cũng sẽ nói cho rất cao! 10 Khi Ngài đã vào thành Giê-ru-sa- các ngươi bởi quyền phép nào mà ta đã làm lem, thì cả thành đều xôn xao, nói rằng: Người những việc đó. 25 Phép báp-têm của Giăng bởi này là ai? 11 Chúng trả lời rằng: Ấy là Đáng tiên đâu? Bởi trên trời hay là bởi người ta? Vâ, họ tri Jêsus ở thành Na-xa-rét, xứ Ga-li-lê. 12 Đức bàn riêng với nhau như vậy: Nếu chúng ta đáp Chúa Jêsus vào đền thờ, đuôi hết kẻ bán người rằng: Bởi trên trời, thì người sẽ nói với ta rằng: mua ở đó; đuôi bàn của người đổi bạc, và ghê của Vậy sao không tin lời người ấy? 26 Còn nếu đáp người bán bò câu. 13 Ngài phán cùng họ rằng: rằng: Bởi người ta, thì chúng ta sợ thiên hạ, Có lời chép: Nhà ta sẽ gọi là nhà cầu nguyện; vì thiên hạ đều cho Giăng là đắng tiên tri. 27 nhưng các ngươi thì làm cho nhà ấy thành ra ô Vây, họ trả lời Đức Chúa Jêsus rằng: Chúng tôi trộm cướp. 14 Bấy giờ, những kẻ mù và què không biết. Ngài bèn phán cùng họ rằng: Ta đến cùng Ngài trong đền thờ, thì Ngài chữa cho cũng không bảo cho các ngươi bởi quyền phép họ được lành. 15 Nhưng các thầy tế lễ cả và nào mà ta làm những điều này. 28 Các ngươi các thầy thông giáo thấy sự lạ Ngài đã làm, và nghĩ làm sao? Một người kia có hai đứa con nghe con trai reo lên trong đền thờ rằng: Hô-sa- tri; nói cùng đứa thứ nhứt, mà rằng: Con ơi, na con vua Đa-vít! thì họ tức giận, 16 và nói với bùa nay con hãy ra làm vườn nho. 29 Đứa ấy Ngài rằng: Thầy có nghe điệu những đứa trẻ thưa rằng: Vâng; rồi không đi. 30 Đoạn, người này nói không? Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Có. cha đi đến đứa thứ hai, cũng bảo như vậy. Đứa Vây chớ các ngươi chưa hề đọc lời này: Chúa này thưa rằng: Tôi không muốn đi. Nhưng sau đã được ngợi khen bởi miệng con trai và con ăn năn, rồi đi. 31 Trong hai con trai đó, đứa nào đương bú, hay sao? 17 Đoạn, Ngài bỏ họ, đi ra làm theo ý muốn của cha? Họ đáp rằng: Đứa khói thành mà đến làng Bê-tha-ni và nghỉ đêm thứ hai. Đức Chúa Jêsus phán cùng họ rằng: Ở đó. 18 Sáng mai, khi trở lại thành thì Ngài Quả thật, ta nói cùng các ngươi, những kẻ thâu dồi. 19 Thấy một cây vả ở bên đường, Ngài bèn thuscribe và phuờng dĩ diêm sẽ được vào nước Đức lại gần, song chỉ thấy những lá mà thôi, thì Chúa Trời trước các ngươi. 32 Vì Giăng đã theo Ngài phán cùng cây vả rằng: Mày chẳng khi nào đường công bình đến cùng các ngươi, nhưng sanh ra trái nữa! Cây vả tức thì khô đi. (aiōn g165) các ngươi không tin, còn những kẻ thâu thuế 20 Môn đồ thấy điều đó, lấy làm kỳ, nói rằng: và phuờng dĩ diêm đã tin người; và các ngươi, Cớ sao trong giây phút mà cây vả liền khô đi khi đã thấy điều ấy, sau cũng không ăn năn vậy? 21 Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Quả thật, ta đã tin người. 33 Hãy nghe lời ví dụ khác. nói cùng các ngươi, nếu các ngươi có đức tin, Có người chủ nhà kia, trồng một vườn nho, và không nghi ngờ chi hết, thì chẳng những rào chung quanh, ở trong đào một cái hầm ép các ngươi làm được điều đã làm cho cây vả mà rượu, và cất một cái tháp; rồi cho những kẻ thỏi, song dầu các ngươi biểu hòn núi này rằng: trồng nho mướn, và đi qua xứ khác. 34 Đến Hãy cất mình lên và quăng xuống biển, điều đó mùa hái trái, người chủ sai đầy tớ đến cùng cũng sẽ làm được. 22 Trong khi cầu nguyện, bọn trồng nho, đãng thâu hoa lợi. 35 Bọn trồng các ngươi lấy đức tin xin việc gì bất kỳ, thầy nho bắt các đầy tớ, đánh người này, giết người đều được cả. 23 Đức Chúa Jêsus vào đền thờ kia, và ném đá người nọ. 36 Người chủ lại sai rồi, đương giảng đạo, có các thầy tế lễ cả và đầy tớ khác đông hơn khi trước; thì họ cũng các trưởng lão trong dân đến mà hỏi rằng: Bởi đổi dãi một cách. 37 Sau hết, người chủ sai quyền phép nào mà thầy làm những sự này, chính con trai mình đến cùng họ, vì nói rằng:

Chúng nó sẽ kính trọng con ta. **38** Nhưng khi luận dở lành, đến nỗi trong phòng đầy những bọn tròng nho thấy con đó, thì nói với nhau người dự tiệc. **11** Vua vào xem khách dự tiệc, rằng: Người này là kẻ kế tự đây; hè! hãy giết chot thấy một người không mặc áo lê, **12** thì nó đi, và chiếm lấy phần gia tài nó. **39** Họ bèn phán cùng người rằng: Hỡi bạn, sao ngươi vào bắt con ấy, quăng ra ngoài vườn nho, và giết đây mà không mặc áo lê? Người đó làm thính. **40** Vậy, khi người chủ vườn đến, thì sẽ xử **13** Vua bèn truyền cho đầy tớ rằng: Hãy trói tay với bọn làm vườn ấy thế nào? **41** Chúng trả lời chọn nó lại, và quăng ra ngoài nơi tối tăm, là rằng: Người chủ sẽ diệt đòn hung ác ấy cách khổ nơi sẽ có khóc lóc và nghiến răng. **14** Bởi vì có sở, và cho bọn tròng nho khác mướn vườn ấy, nhiều kẻ được gọi, mà ít người được chọn. **15** là kẻ sẽ nộp hoa lợi lúc đến mùa. **42** Đức Chúa Bấy giờ người Pha-ri-si đi ra bàn luận với nhau, Jêsus phán rằng: Các ngươi há chưa hề đọc lời để kiểm cách bắt lối Đức Chúa Jêsus về lời nói, trong Kinh Thánh: Hòn đá đã bị người xây nhà **16** Họ sai môn đồ mình với đáng vua Hê-rốt đến bỏ ra, Trở nên đá đầu gốc nhà; Ấy là một sự thura cùng Ngài rằng: Lạy thầy, chúng tôi biết lạ trước mắt chúng ta, hay sao? **43** Bởi vậy, ta thầy là thật, và theo cách thật mà dạy đạo của phán cùng các ngươi, nước Đức Chúa Trời sẽ Đức Chúa Trời, không tư vị ai; vì thầy không cất khỏi các ngươi, và cho một dân khác là dân xem bẽ ngoài của người ta. **17** Vậy, xin thầy nói sẽ có kết quả của nước đó. **44** Ké nào rơi trên cho chúng tôi, thầy nghĩ thế nào: có nên nộp hòn đá ấy sẽ bị giập nát, còn kẻ nào bị đá ấy rót thuế cho Sê-sa hay không? **18** Đức Chúa Jêsus nhầm thì sẽ tan tành như bụi. **45** Các thầy té lẽ biết ý xấu của họ, bèn đáp rằng: Hỡi kẻ giả cả và người Pha-ri-si nghe những lời ví dụ đó, hình, sao các ngươi thử ta? **19** Hãy đưa cho ta thì biết Ngài nói về mình. **46** Họ bèn tìm cách xem đồng tiền nộp thuế. Họ đưa cho Ngài một đẻ bắt Ngài; song sợ thiên hạ vì thiên hạ tôn đơ-ni-ê. **20** Ngài bèn phán rằng: Hình và hiệu Ngài là đáng tiên tri.

22 Đức Chúa Jêsus lại phán ví dụ cùng chúng nữa, rằng: **2** Nước thiêng đàng giống như một vua kia làm tiệc cưới cho con mình. **3** Vua sai đầy tớ đi nhắc những người đã được mời đến dự tiệc; nhưng họ không chịu đến. **4** Vua lại sai đầy tớ khác mà dặn rằng: Hãy nói với người được mời như vậy: Ngày, ta đã sửa soạn tiệc rồi; bò và thú béo đã giết xong, mọi việc đã sẵn cả, hãy đến mà dự tiệc cưới. **5** Nhưng họ không đếm xỉa đến, cứ việc đi đường mình; kẻ này đi ra ruộng, kẻ kia buôn bán; **6** còn những kẻ khác bắt đầy tớ của vua, mắng chửi và giết đi. **7** Vua nổi giận, bèn sai quân lính diệt những kẻ giết người đó, và đốt phá thành của họ. **8** Đoạn, vua phán cùng đầy tớ mình rằng: Tiệc cưới đã dọn xong rồi; song những người được mời không xứng dự tiệc đó. **9** Vậy, các ngươi hãy đi khắp các ngã tư, hễ gặp người nào thì mời cả đến dự tiệc. **10** Đầy tớ đi khắp các đường cái, nhóm lại hết thảy những người họ gặp, bắt

luận dở lành, đến nỗi trong phòng đầy những người dự tiệc. **11** Vua vào xem khách dự tiệc, rằng: Người này là kẻ kế tự đây; hè! hãy giết chot thấy một người không mặc áo lê, **12** thì nó đi, và chiếm lấy phần gia tài nó. **13** Vua bèn truyền cho đầy tớ rằng: Hãy trói tay với bọn làm vườn ấy thế nào? **14** Bởi vì có sở, và cho bọn tròng nho khác mướn vườn ấy, nhiều kẻ được gọi, mà ít người được chọn. **15** là kẻ sẽ nộp hoa lợi lúc đến mùa. **16** Họ sai môn đồ mình với đáng vua Hê-rốt đến bỏ ra, Trở nên đá đầu gốc nhà; Ấy là một sự thura cùng Ngài rằng: Lạy thầy, chúng tôi biết lạ trước mắt chúng ta, hay sao? **17** Vậy, xin thầy nói sẽ có kết quả của nước đó. **18** Đức Chúa Jêsus nhầm thì sẽ tan tành như bụi. **19** Các thầy té lẽ biết ý xấu của họ, bèn đáp rằng: Hỡi kẻ giả cả và người Pha-ri-si nghe những lời ví dụ đó, hình, sao các ngươi thử ta? **20** Hãy đưa cho ta thì biết Ngài nói về mình. **21** Họ trả lời rằng: Của Sê-sa. Ngài bèn phán rằng: Vậy, hãy trả cho Sê-sa vật gì của Sê-sa; và trả cho Đức Chúa Trời vật gì của Đức Chúa Trời. **22** Họ nghe lời ấy, đều bơ ngơ, liền bỏ Ngài mà đi. **23** Trong ngày đó, có người Sa-đu-sê, là kẻ nói rằng không có sự sống lại, đến gần Ngài mà hỏi rằng: **24** Thưa thầy, Môi-se có nói: Nếu người nào chết mà không có con, thì em sẽ lấy vợ góa anh để nối dòng cho anh. **25** Vâ, trong chúng tôi có bảy anh em. Người anh lấy vợ và chết đi, nhưng vì chưa có con nên để vợ lại cho em. **26** Người thứ hai, thứ ba, cho đến thứ bảy cũng vậy. **27** Rốt lại, người đòn bà cũng chết. **28** Vậy, lúc sống lại, đòn bà đó sẽ làm vợ ai trong bảy người? vì cả thầy đều đã lấy người làm vợ. **29** Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Các ngươi làm, vì không hiểu Kinh Thánh, và cũng không hiểu quyền phép Đức Chúa Trời thế nào. **30** Vì đến khi sống lại, người ta không cưới vợ, cũng không lấy chồng, song những kẻ sống lại là như thiên sứ trên trời vậy. **31** Các

ngươi há không đọc lời Đức Chúa Trời phán về ngươi ta gọi mình bằng thày! 8 Nhưng các sự sống lại của kẻ chết rằng: 32 Ta là Đức Chúa ngươi đừng chịu ngươi ta gọi mình bằng thày; Trời của Áp-ra-ham, Đức Chúa Trời của Y-sác, vì các ngươi chỉ có một Thầy, và các ngươi hết Đức Chúa Trời của Gia-côp, hay sao? Đức Chúa thày đều là anh em. 9 Cũng đừng gọi ngươi nào Trời không phải là Chúa của kẻ chết, nhưng ở thế gian là cha mình; vì các ngươi chỉ có một của kẻ sống. 33 Chúng nghe lời ấy, thì lấy làm Cha, là Đáng ở trên trời. 10 Cũng đừng chịu ai lạ về sự dạy dỗ của Ngài. 34 Người Pha-ri-si gọi mình là chủ; vì các ngươi chỉ có một Chủ, là nghe nói Đức Chúa Jêsus đã làm cho bạn Sa-đu-Đáng Christ. 11 Song ai lớn hơn hết trong các sê cứng miệng, thì nhóm hiệp nhau lại. 35 Có ngươi, thì sẽ làm đầy tớ các ngươi. 12 Kẻ nào một thầy dạy luật trong bạn họ hỏi câu này để tôn mình lên thì sẽ bị hạ xuống, còn kẻ nào hạ thứ Ngài: 36 Thưa thày, trong luật pháp, điều mình xuống thì sẽ được tôn lên. 13 Khốn cho răn nào là lớn hơn hết? 37 Đức Chúa Jêsus đáp các ngươi, thày thông giáo và người Pha-ri-si, rằng: Người hãy hết lòng, hết linh hồn, hết ý là kẻ giả hình! vì các ngươi đóng nước thiên mà yêu mến Chúa, là Đức Chúa Trời ngươi. 38 đàng trước mặt người ta; các ngươi không vào Ấy là điều răn thứ nhứt và lớn hơn hết. 39 Còn đó bao giờ, mà có ai muốn vào, thì lại ngăn điều răn thứ hai đây, cũng như vậy: Người hãy trở. 14 Khốn cho các ngươi, thày thông giáo và yêu kẽ lân cận như mình. 40 Hết thày luật pháp người Pha-ri-si, là kẻ giả hình! vì các ngươi làm và lời tiên tri đều bởi hai điều răn đó mà ra. bộ đọc lời cầu nguyện cho dài mà nuốt nhà chờ 41 Khi người Pha-ri-si nhóm nhau lại, thì Đức bà góa; vì cớ đó, các ngươi sẽ bị đoán phạt nặng Chúa Jêsus hỏi họ rằng: 42 Về Đáng Christ, các ngươi nghĩ thế nào? Ngài là con ai? Họ đáp hơn. 15 Khốn cho các ngươi, thày thông giáo và người Pha-ri-si, là kẻ giả hình! vì các ngươi đi rằng: Con vua Đa-vít. 43 Ngài đáp rằng: Vậy, vì cớ nào vua Đa-vít được Đức Thánh Linh cảm động, gọi Đáng Christ là Chúa, mà rằng: 44 Chúa phán cùng Chúa tôi: Hãy ngồi bên hữu ta, Cho đến khi nào ta để kẻ thù nghịch ngươi dưới gầm hai các ngươi. (Geenna g1067) 16 Khốn cho các ngươi, là kẻ mù dẩn đường, các ngươi nói chyện ngươi? 45 Vậy, nếu vua Đa-vít xưng Ngài rằng: Nếu người nào chỉ đèn thờ mà thè, thì là Chúa, thì Ngài làm con vua ấy là thế nào? 46 Không ai thừa lại được một lời, và từ ngày đó, thè, thì phải mắc lời thè ấy. 17 Hỡi kẻ dại và chẳng ai dám hỏi Ngài nữa.

23 Bấy giờ Đức Chúa Jêsus phán cùng dân chúng và môn đồ Ngài rằng: 2 Các thày thông giáo và người Pha-ri-si đều ngồi trên ngôi của Môi-se. 3 Vậy, hãy làm và giữ theo mọi điều họ đã bảo các ngươi; nhưng đừng bắt chước việc làm của họ, vì họ nói mà không làm. 4 Bọn ấy buộc những gánh nặng khó chịu, để trên vai người ta, còn mình thì không muốn động ngón tay vào. 5 Họ làm việc gì cũng cố để cho người ta thấy, mang cái thẻ bài da cho rộng, xúi cái tua áo cho dài; 6 ưa ngồi đầu trong đám tiệc, thích ngồi cao nhất trong nhà hội; 7 muốn người ta chào mình giữa chợ, và ưng

bà góa; vì cớ đó, các ngươi sẽ bị đoán phạt nặng vào đạo mình; và khi đã khuyên được rồi, thì các ngươi làm cho họ trở nên người địa ngục khắp dưới nước trên bộ để khuyên một người vào đạo mình; và khi đã khuyên được rồi, thì các ngươi, là kẻ mù dẩn đường, các ngươi nói rằng: Nếu người nào chỉ đèn thờ mà thè, thì không can chi; song chỉ vàng của đèn thờ mà không ai thừa lại được một lời, và từ ngày đó, thè, thì phải mắc lời thè ấy. 18 Hỡi kẻ dại và mù, vàng, và đèn thờ làm cho vàng nên thánh, cái nào trọng hơn? 19 Lại các ngươi nói rằng: Nếu người nào chỉ bàn thờ mà thè, thì không can chi; song chỉ của lễ trên bàn thờ mà thè, thì phải mắc lời thè ấy. 20 Vậy thì người nào chỉ bàn thờ mà thè, là chỉ bàn thờ và cả của lễ trên bàn thờ mà thè; 21 người nào chỉ đèn thờ mà thè, là chỉ đèn thờ và Đáng ngự nơi đèn thờ mà thè 22 còn ai chỉ trời mà thè, là chỉ ngôi của Đức Chúa Trời và Đáng ngự trên ngôi mà thè vậy. 23 Khốn cho các ngươi, thày thông giáo và người Pha-ri-si, là kẻ giả hình! vì các ngươi

nộp một phần mười bát hà, hồi hương, và rau Hối Giê-ru-sa-lem, Giê-ru-sa-lem, ngươi giết càn, mà bỏ điều hệ trọng hơn hết trong luật pháp, là sự công bình, thương xót và trung tín; đến cùng ngươi, bao nhiêu lần ta muôn nhóm đó là những điều các ngươi phải làm, mà cũng họp các con ngươi như gà mái túc con mình lại không nên bỏ sót những điều kia. **24** Hối kẻ áp trong cánh, mà các ngươi chẳng khứng! **38** mù dẫn đường, các ngươi lọc con ruồi nhỏ mà Nuốt con lạc đà! **25** Khốn cho các ngươi, thày thông giáo và người Pha-ri-si, là kẻ giả hình! vì các ngươi rửa bè ngoài chén và mâm, nhưng ở

trong thì đầy dẫy sự ăn cướp cùng sự quá độ.

26 Hối người Pha-ri-si mù kia, trước hết phải lau bè trong chén và mâm, hầu cho bè ngoài cũng được sạch sẽ. **27** Khốn cho các ngươi, thày thông giáo và người Pha-ri-si, là kẻ giả hình! vì các ngươi giống như mồ mả tô trắng bè ngoài cho đẹp, mà bè trong thì đầy xương người chết và mọi thứ dơ dáy. **28** Các ngươi cũng vậy, bè ngoài ra dáng công bình, nhưng ở trong thì chan chứa sự giả hình và tội lỗi. **29** Khốn cho các ngươi, thày thông giáo và người Pha-ri-si, là kẻ giả hình! vì các ngươi xây đắp mồ mả của đấng tiên tri, trau giòi mồ mả của người công bình, **30** và nói rằng: Nếu chúng ta ở cùng một thời với tổ phụ, thì không hùa theo người mà làm đổ máu các đấng tiên tri vậy. **31** Ấy đó, các ngươi tự làm chứng cho mình rằng thật là con cháu những người giết các đấng tiên tri. **32** Vậy thì hãy làm cho đầy dẫy cái lường của tổ phụ các ngươi! **33** Hối loài rắn, dữ dội rắn lục kia, thế nào mà tránh khỏi sự đoán phạt nơi địa ngục được? (**Geenna g1067**) **34** Vậy nê, này, ta sai những đấng tiên tri, kẻ khôn ngoan, và thày thông giáo đến cùng các ngươi; trong những người ấy, kẻ thì các ngươi sẽ giết và đóng đinh trên cây thập tự, kẻ thì các ngươi sẽ đánh đập trong nhà hội mình, và các ngươi sẽ đuổi bắt họ từ thành này qua thành kia, **35** hầu cho hết thảy máu vô tội bị tràn ra trên mặt đất, đổ về các ngươi, từ máu A-ben là người công bình cho đến máu Xa-cha-ri là con của Ba-ra-chi, mà các ngươi đã giết ở giữa khoảng đền thờ và bàn thờ. **36** Quả thật, ta nói cùng các ngươi, mọi điều đó sẽ xảy đến cho dòng dõi này. **37**

các đấng tiên tri và ném đá những kẻ chịu sai sai, mà bỏ điều hệ trọng hơn hết trong luật pháp, là sự công bình, thương xót và trung tín; đến cùng ngươi, bao nhiêu lần ta muôn nhóm đó là những điều các ngươi phải làm, mà cũng họp các con ngươi như gà mái túc con mình lại không nên bỏ sót những điều kia. **24** Khi Đức Chúa Jêsus ra khỏi đền thờ, đương đi, thì môn đồ đến gần để chỉ cho Ngài xem các nhà thuộc về đền thờ. **2** Ngài phán rằng: Các ngươi có thấy mọi điều đó chăng? Quả thật, ta nói cùng các ngươi, đây sẽ không còn một hòn đá nào chồng trên một hòn khác mà không bị đổ xuống. **3** Ngài đương ngồi trên núi ô-li-ve, môn đồ tới riêng cùng Ngài, và nói rằng: Xin Chúa phán cho chúng tôi biết lúc nào những sự đó sẽ xảy ra? và có điều gì chỉ về sự Chúa đến và tận thế. (**aiôn g165**) **4** Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Hãy giữ, kéo có kẻ dỗ dành các ngươi. **5** Vì nhiều người sẽ mạo danh ta -én mà nói rằng: Ta là Đáng Christ; và sẽ dỗ dành nhiều người. **6** Các ngươi sẽ nghe nói về giặc và tiếng đòn về giặc: hãy giữ mình, đừng bối rối, vì những sự ấy phải đến; song chưa là cuối cùng đâu. **7** Dân này sẽ dậy lên nghịch cùng dân khác, nước nọ nghịch cùng nước kia; nhiều chỗ sẽ có đối kháng và động đất. **8** Song mọi điều đó chỉ là đầu sự tai hại. **9** Bấy giờ, người ta sẽ nộp các ngươi trong sự hoạn nạn và giết đi; các ngươi sẽ bị mọi dân ghét ghét vì danh ta. **10** Khi ấy cũng có nhiều kẻ sẽ sa vào chước cám dỗ, phản nghịch nhau, và ghét ghét nhau. **11** Nhiều tiên tri giả sẽ nổi lên và dỗ dành lầm kẽ. **12** Lại vì cớ tội ác sẽ thêm nhiều thì lòng yêu mến của phần nhiều người sẽ nguội lạnh. **13** Nhưng kẻ nào bền chí cho đến cuối cùng, thì sẽ được cứu. **14** Tin Lành này về nước Đức Chúa Trời sẽ được giảng ra khắp đất, để làm chứng cho muôn dân. Bấy giờ sự cuối cùng sẽ đến. **15** Khi các ngươi sẽ thấy sự gốm ghiếc tàn nát lập ra trong nơi thánh, mà đấng tiên tri Đa-ni-

ên đã nói (ai đọc phải để ý), 16 thì ai ở trong trước khi mọi điều kia chưa xảy đến. 35 Trời xúi Giu-dê hãy trốn lên núi; 17 ai ở trên mái đất sẽ qua, nhưng lời ta nói chẳng bao giờ qua nhà, đừng xuống chuyên của cải trong nhà; 18 đi. 36 Về ngày và giờ đó, chẳng có ai biết chi cả, và ai ở ngoài ruộng, đừng trở về lấy áo mình. thiên sứ trên trời hay là Con cũng vậy, song 19 Đang lúc đó, khốn khổ thay cho đòn bà có chỉ một mình Cha biết thôi. 37 Trong đời Nô-mang, và đòn bà cho con bú! 20 Hãy cầu nguyện ê thế nào, khi Con người đến cũng thế ấy. 38 cho các ngươi khỏi trốn tránh nhầm lúc mùa Vì trong những ngày trước nước lụt, người ta đồng hay là ngày Sa-bát; 21 vì lúc ấy sẽ có hoạn ăn, uống, cưới, gá như thường cho đến ngày nạn lớn, đến nỗi từ khi mới có trời đất cho đến Nô-ê vào tàu, 39 và người ta không ngờ chi bấy giờ chưa từng có như vậy, mà sau này cũng hết cho đến khi nước lụt tới mà đứa đem đi không hề có nữa. 22 Nếu những ngày ấy không hết thấy, khi Con người đến cũng như vậy. 40 giảm bớt, thì chẳng có một người nào được Lúc ấy, sẽ có hai người nam ở trong một đồng cứu; song vì có các người được chọn, thì những ruộng, một người được đem đi, còn một người ngày ấy sẽ giảm bớt. 23 Khi ấy, nếu có ai nói bị đẻ lại; 41 và có hai người nữ đương xay cối, với các người rằng: Kìa Đáng Christ ở đây hay một người được đem đi, còn một người bi đẻ là: Ở đó, thì đừng tin. 24 Vì nhiều Christ giả và lại. 42 Vậy hãy tinh thức, vì các người không tiên tri giả sẽ dây lên, làm những dấu lớn, phép biết ngày nào Chúa minh sẽ đến. 43 Hãy biết rõ, lạ, nếu có thể được thì họ cũng đến dỗ dành nếu người chủ nhà đã hay canh nào kẻ trộm sẽ chính những người được chọn. 25 Nay, ta đã đến, thì tinh thức, không để cho đào ngạch nhà bảo trước cho các người. 26 Vậy nếu người ta mình. 44 Vậy thì các người cũng hãy chực cho nói với các người rằng: Nay, Ngài ở trong đồng săn, vì Con người sẽ đến trong giờ các người vắng, thì đừng đi đến; nay, Ngài ở trong nhà thì không ngờ. 45 Ai là đầy tớ trung tín và khôn đừng tin. 27 Vì như chớp phát ra từ phương ngoan, mà người chủ đặt cai trị đầy tớ mình, đồng, nháng đến phương tây, thì sự Con người đang cho đồ ăn đúng giờ? 46 Phước cho đầy đến sẽ cũng thế ấy. 28 Nơi nào có xác chết, thì tớ đó, khi chủ đến thấy làm như vậy! 47 Quả những chim ó sẽ nhóm tại đó. 29 Sự tai nạn thật, ta nói cùng các người, chủ sẽ đặt kẻ ác coi của những ngày đó vừa mới qua, thì mặt trời sóc cả già tài minh. 48 Nếu, trái lại, là một đầy liền tối tăm, mặt trăng không sáng, các ngôi tó xấu, nó nghĩ thầm rằng: Chủ ta đến chậm, sao từ trên trời sa xuống, và thế lực của các 49 bèn đánh kẻ cùng làm việc với mình, và ăn từng trời rúng động. 50 Khi ấy, điềm Con người uống với phuơng say rượu, 50 thì chủ nó sẽ sẽ hiện ra ở trên trời, mọi dân tộc dưới đất sẽ đến trong ngày nó không ngờ và giờ nó không đắm ngực, và thấy Con người lấy đại quyền đại biết. 51 Chủ sẽ đánh xé xương và định phán nó vinh ngự trên mây trời mà xuống. 31 Ngài sẽ đồng với kẻ giả hình. Đó là nơi sẽ có khóc lóc sai thiên sứ minh dùng tiếng kèn rất lớn mà và nghiến răng.

nhóm lại những kẻ đã được lựa chọn của Ngài ở khắp bốn phương, từ cuối phương trời này cho đến tận phương kia. 32 Hãy nghe lời ví dụ về cây vả, vừa lúc nhành non, lá mới đâm, thì các người biết mùa hạ gần tới. 33 Cũng vậy, khi các người thấy mọi điều ấy, khá biết rằng Con người gần đến, Ngài đương ở trước cửa. 34 Quả thật, ta nói cùng các người, dòng dõi này chẳng qua trước khi mọi điều này chẳng qua

25 Khi ấy, nước thiêng đàng sẽ giống như mười người nữ đồng trinh kia cầm đèn đi rước chàng rể. 2 Trong các nàng đó, có năm người dại và năm người khôn. 3 Người dại khi cầm đèn đi thì không đem dầu theo cùng mình. 4 Song người khôn khi cầm đèn đi thì đem dầu theo trong bình mình. 5 Vì chàng rể đến trễ, nên các nàng thấy đều buồn ngủ và ngủ gục. 6 Đến khuya, có tiếng kêu rằng: Kìa, chàng rể

đến, hãy đi ra rước người! 7 Các nữ đồng trinh nghiêm nhặt, gặt trong chỗ mình không gieo, bèn thức dậy cả, sửa soạn đèn mình. 8 Các lượm lặt trong chỗ mình không rải ra, 25 nên ngươi dại nói với các ngươi khôn rằng: Xin bót tôi sợ mà đi giấu ta-lâng của chúa ở dưới đất; dầu của các chị cho chúng tôi, vì đèn chúng đây này, vật của chúa xin trả cho chúa. 26 Song tôi gần tắt. 9 Nhưng các ngươi khôn trả lời chủ đáp rằng: Hỡi đầy tớ dữ và biếng nhác kia, rằng: Không, e chẳng đủ cho chúng tôi và các ngươi biết ta gặt trong chỗ ta không gieo, và chị; thà các chị hãy đi đến người bán dầu mà lượm lặt trong chỗ ta không rải ra; 27 vậy thì mua. 10 Song trong khi họ đang đi mua, thì ngươi phải đưa bạc của ta lại cho người buôn chàng rẽ đến; kẻ nào chực săn, thì đi với người bạc, rồi khi ta trở về, sẽ lấy vốn và lời. 28 Vậy, cùng vào tiệc cưới, và cửa đóng lại. 11 Chặp các ngươi hãy lấy ta-lâng của người này mà cho lâu, những người nữ đồng trinh khác cũng đến kẻ có mười ta-lâng. 29 Vì sẽ cho thêm kẻ nào đã và xin rằng: Hỡi Chúa, hỡi Chúa, xin mở cho có, thì họ sẽ dư dật; nhưng kẻ nào không có, chúng tôi! 12 Nhưng người đáp rằng: Quả thật, thì cũng cát luôn điều họ đã có nữa. 30 Còn tên ta nói cùng các ngươi, ta không biết các ngươi đầy tớ vô ích đó, hãy quăng nó ra ngoài là chỗ đâu. 13 Vậy, hãy tĩnh thức, vì các ngươi không tối tăm, ở đó sẽ có khóc lóc và nghiến răng. 31 biết ngày, cũng không biết giờ. 14 Vả, nước Khi Con người ngự trong sự vinh hiển mình thiên đàng sẽ giống như một người kia, khi đi mà đến với các thiên sứ thánh, thì Ngài sẽ ngồi đường xa, gọi các đầy tớ mà giao của cải mình. trên ngôi vinh hiển của Ngài. 32 Muôn dân 15 Chủ đó cho người này năm ta-lâng, người kia nhóm lại trước mặt Ngài, rồi Ngài sẽ chia người hai, người khác một, tùy theo tài mỗi người; này với người khác ra, như kẻ chăn chiên chia đoạn, chủ lên đƣờng. 16 Tức thì, người đã nhận chiên với dê ra; 33 để chiên ở bên hữu và dê ở năm ta-lâng đi làm lợi ra, và được năm ta-lâng bên tả. 34 Bấy giờ, vua sẽ phán cùng những kẻ khác. 17 Người đã nhận hai ta-lâng cũng vậy, ở bên hữu rằng: Hỡi các ngươi được Cha ta ban làm lợi ra được hai ta-lâng nữa. 18 Song người phước, hãy đến mà nhận lấy nước thiên đàng chỉ nhận một thì đi đào lỗ dưới đất mà giấu đã sắm sẵn cho các ngươi từ khi dựng nêu trời tiên của chúa. 19 Cách lâu ngày, chủ của những đất. 35 Vì ta đói, các ngươi đã cho ta ăn; ta khát, đầy tớ ấy trở về khiến họ tính sổ. 20 Người các ngươi đã cho ta uống; ta là khách lạ, các đã nhận năm ta-lâng bèn đến, đem năm ta- người tiếp rước ta; 36 ta tràn truồng, các ngươi lâng khác nữa, và thưa rằng: Lạy chúa, chúa mặc cho ta; ta đau, các ngươi thăm ta; ta bị tù, đã cho tôi năm ta-lâng; đây này, tôi làm lợi ra các ngươi viếng ta. 37 Lúc ấy, người công bình được năm ta-lâng nữa. 21 Chủ nói với người sẽ thưa rằng: Lạy Chúa, khi nào chúng tôi đã rằng: Hỡi đầy tớ ngay lành trung tín kia, được thấy Chúa đói, mà cho ăn; hoặc khát, mà cho lầm; ngươi đã trung tín trong việc nhỏ, ta sẽ uống? 38 Lại khi nào chúng tôi đã thấy Chúa là lập ngươi coi sóc nhiều; hãy đến hưởng sự vui khách lạ mà tiếp rước; hoặc tràn truồng mà mừng của chúa ngươi. 22 Người đã nhận hai mặc cho? 39 Hay là khi nào chúng tôi đã thấy ta-lâng cũng đến mà thưa rằng: Lạy chúa, chúa Chúa đau, hoặc bị tù, mà đi thăm viếng Chúa? đã cho tôi hai ta-lâng; đây này, tôi đã làm lợi ra 40 Vua sẽ trả lời rằng: Quả thật, ta nói cùng các được hai ta-lâng nữa. 23 Chủ đáp rằng: Hỡi đầy ngươi, hê các ngươi đã làm việc đó cho một tớ ngay lành trung tín kia, được lầm; ngươi đã người trong những người rất hèn mọn này của trung tín trong việc nhỏ, ta sẽ lập ngươi coi sóc anh em ta, ấy là đã làm cho chính mình ta vậy. nhiều; hãy đến hưởng sự vui mừng của chúa 41 Kế đó, Ngài sẽ phán cùng những người ở bên ngươi. 24 Người chỉ nhận một ta-lâng cũng đến tá rằng: Hỡi kẻ bị rủa, hãy lui ra khỏi ta; đi vào mà thưa rằng: Lạy chúa, tôi biết chúa là người lửa đời đời đã sắm sẵn cho ma quỷ và những

quí sứ nó. (aiōnios g166) 42 Vì ta đã đói, các ngươi làm đói nhỡ đến người. 14 Bấy giờ có một người không cho ăn; ta khát, các ngươi không cho trong mươi hai sứ đồ, tên là Giu-đa Ích-ca-ri-ốt, uống; 43 ta là khách lạ, các ngươi không tiếp đến tìm các thầy tế lễ cả, 15 mà nói rằng: Các rước; ta tràn truồng, các ngươi không mặc cho thầy bàng lòng trả cho tôi bao nhiêu đặng tôi ta; ta đau và bị tù, các ngươi không thăm viếng. sẽ nộp người cho? Họ bèn trả cho nó ba chục 44 Đến phiên các ngươi này bèn thưa lại rằng: bạc. 16 Từ lúc đó, nó tìm dịp tiện để nộp Đức Lạy Chúa, khi nào chúng tôi đã thấy Chúa, hoặc Chúa Jēsus. 17 Trong ngày thứ nhứt ăn bánh đói, hoặc khát, hoặc làm khách lạ, hoặc trần không men, môn đồ đến gần Đức Chúa Jēsus truồng, hoặc đau ốm, hoặc bị tù mà không hầu mà thưa rằng: Thầy muốn chúng tôi dọn cho việc Ngài ư? 45 Ngài sê đáp lại rằng: Quả thật, thầy ăn lẽ Vượt qua tại đâu? 18 Ngài đáp rằng: ta nói cùng các ngươi, hễ các ngươi không làm Hãy vào thành, đến nhà một người kia, mà nói việc đó cho một người trong những người rất hén mọn này, ấy là các ngươi cũng không làm sê giữ lẽ Vượt qua trong nhà ngươi. 19 Môn đồ cho ta nữa. 46 Rồi những kẻ này sẽ vào hình làm y như lời Đức Chúa Jēsus đã dạy mà dọn lẽ phạt đời đời, còn những người công bình sẽ Vượt qua. 20 Đến tối, Ngài ngồi ăn với mười vào sự sống đời đời. (aiōnios g166)

26 Vâ, Đức Chúa Jēsus đã phán những lời áy xong rồi, thì phán cùng môn đồ rằng: 2 Các ngươi biết rằng còn hai ngày nữa thì đến lê Vượt qua, và Con người sẽ bị nộp để chịu đóng đinh trên cây thập tự. 3 Bấy giờ các thầy tế lễ cả và các trưởng lão trong dân nhóm lại trong tòa thầy cả thương phẩm tên là Cai-phe; 4 và bàn với nhau dùng mưu chước gì đặng bắt Đức Chúa Jēsus mà giết. 5 Song họ nói rằng: Không nên làm trong ngày lễ, e trong dân chúng sanh ra điều xào xác chăng. 6 Khi Đức Chúa Jēsus ở làng Bê-tha-ni, tại nhà Si-môn là người phung, 7 có một người đờn bà cầm cái chai bằng ngọc tráng đựng dầu thơm quý giá lấm, đến gần mà đổ trên đầu Ngài đương khi ngồi ăn. 8 Môn đồ thấy vậy, giận mà trách rằng: Sao phí của như vậy? 9 Dầu này có thể bán được nhiều tiền và lấy mà thí cho kẻ nghèo nàn. 10 Đức Chúa Jēsus biết điều đó, bèn phán cùng môn đồ rằng: Sao các ngươi làm khó cho người đờn bà đó? Người đã làm việc tốt cho ta; 11 vì các ngươi thương có kẻ nghèo ở cùng mình, song sẽ không có ta ở cùng luôn luôn. 12 Người đó dầu thơm trên mình ta là để sửa soạn chôn xác ta đó. 13 Quả thật, ta nói cùng các ngươi, khắp cả thế gian, hễ nơi nào Tin Lành này được giảng ra, thì cũng thuật lại việc người ấy đã

làm đói nhỡ đến người. 14 Bấy giờ có một người trong mươi hai sứ đồ, tên là Giu-đa Ích-ca-ri-ốt, đến tìm các thầy tế lễ cả, 15 mà nói rằng: Các rước; ta tràn truồng, hoặc làm khách lạ, hoặc trần không men, môn đồ đến gần Đức Chúa Jēsus truồng, hoặc đau ốm, hoặc bị tù mà không hầu mà thưa rằng: Thầy muốn chúng tôi dọn cho việc Ngài ư? 45 Ngài sê đáp lại rằng: Quả thật, thầy ăn lẽ Vượt qua tại đâu? 18 Ngài đáp rằng: Ta và môn đồ ta nói cùng các người kia, mà nói việc đó cho một người trong nhà chúng tôi. 19 Môn đồ làm y như lời Đức Chúa Jēsus đã dạy mà dọn lẽ Vượt qua. 20 Đến tối, Ngài ngồi ăn với mười hai sứ đồ. 21 Khi đương ăn, Ngài phán rằng: Quả thật, ta nói cùng các người rằng có một người trong các ngươi sẽ phản ta. 22 Các môn đồ lấy làm buồn bức lầm, và lần lượt hỏi Ngài rằng: Lạy Chúa, có phải tôi không? Ngài đáp rằng: 23 Kẻ nào để tay vào mâm với ta, ấy là kẻ sẽ phản ta. 24 Con người đi, y theo lời đã chép về Ngài; song khốn nạn thay cho kẻ phản Con người! Thà nó chẳng sanh ra thì hơn! 25 Giu-đa là kẻ phản Ngài cất tiếng hỏi rằng: Thưa thầy, có phải tôi chẳng? Ngài phán rằng: Thật như ngươi đã nói. 26 Khi đương ăn, Đức Chúa Jēsus lấy bánh, tạ ơn rồi, bẻ ra đưa cho môn đồ mà rắng: Hãy lấy ăn đi, này là thân thể ta. 27 Ngài lại lấy chén, tạ ơn rồi, đưa cho môn đồ mà rắng: Hết thầy hãy uống đi; 28 vì này là huyết ta, huyết của sự giao ước đã đổ ra cho nhiều người được tha tội. 29 Ta phán cùng các ngươi, từ rày về sau, ta không uống trái nho này nữa, cho đến ngày mà ta sẽ uống trái nho mới cùng các ngươi ở trong nước của Cha ta. 30 Khi đã hát thơ thánh rồi, Đức Chúa Jēsus và môn đồ đi ra mà lên núi Ô-li-ve. 31 Ngài bèn phán rằng: Đêm nay các ngươi sẽ đều vấp phạm vì cớ ta, như có chép rằng: Ta sẽ đánh kẻ chăn chiên, thì chiên trong bầy sẽ bị tan lạc. 32 Song sau khi ta sống lại rồi, ta sẽ đi đến xứ Ga-li-lê trước các ngươi. 33 Phi-e-ro cất tiếng thưa rằng: Dầu

mọi người vấp phạm vì cớ thầy, song tôi chắc Bạn ơi! vậy thì vì việc này mà ngươi đến đây không bao giờ vấp phạm vậy. **34** Đức Chúa Jésus sao? Rồi chúng nó đến gần tra tay bắt Đức Chúa phán rằng: Quả thật, ta nói cùng ngươi, chính Jésus. **51** Và này, có một người trong những đêm nay, trước khi gà gáy, ngươi sẽ chối ta ba người ở với Đức Chúa Jésus giơ tay rút gươm lần. **35** Phi -e- rơ thưa rằng: Đầu tôi phải chết ra, đánh đầy tớ của thầy cả thượng phẩm, chém với thầy đi nữa, tôi chẳng chối thầy đâu. Hết đứt một cái tai của ngươi. **52** Đức Chúa Jésus thảy môn đồ đều nói y như vậy. **36** Rồi Đức bèn phán rằng: Hãy nạp gươm vào vỏ; vì hễ ai Chúa Jésus cùng môn đồ đi đến một chỗ kêu là cầm gươm thì sẽ bị chết về gươm. **53** Người Ghét-sê-ma-nê. Ngài phán rằng: Hãy ngồi đây tưởng ta không có thể xin Cha ta lập tức cho ta đợi ta đi cầu nguyện đằng kia. **37** Đoạn, Ngài hơn mười hai đạo thiên sứ sao? **54** Nếu vậy, bèn đem Phi -e- rơ và hai người con của Xê-bê- thế nào cho ứng nghiệm lời Kinh Thánh đã đê đi với mình, tức thì Ngài buồn bức và sầu chép rằng việc này tất phải xảy đến? **55** Lúc nào lầm. **38** Ngài bèn phán: Linh hồn ta buồn bấy giờ, Đức Chúa Jésus phán cùng chúng rằng: bức cho đến chết; các ngươi hãy ở đây và tĩnh Các ngươi đem gươm và gậy đến mà bắt ta, thức với ta. **39** Rồi Ngài bước tới một ít, sắp khác nào như ta là kẻ cướp. Ta thường ngày mặt xuống đất mà cầu nguyện rằng: Cha ơi! ngồi trong đền thờ và giảng dạy tại đó, mà các nêu có thể được, xin cho chén này lìa khỏi Con! ngươi không bắt ta. **56** Nhưng mọi điều ấy phải Song không theo ý muốn Con, mà theo ý muốn xảy đến, hầu cho những lời các đấng tiên tri đã Cha. **40** Kế đó, Ngài trở lại với môn đồ, thấy chép được ứng nghiệm. Khi ấy, hết thầy môn đang ngủ, thì Ngài phán cùng Phi -e- rơ rằng: đồ bỏ Ngài mà trốn đi. **57** Những kẻ đã bắt Đức Thế thì các ngươi không tỉnh thức với ta trong Chúa Jésus đem Ngài đến nhà thầy cả thượng một giờ được! **41** Hãy thức canh và cầu nguyện, phẩm Cai-phe, tại đó các thầy thông giáo và các kéo các ngươi sa vào chước cảm dỗ; tâm thần trưởng lão đã nhóm lại. **58** Phi -e- rơ theo Ngài thì muôn lầm, mà xác thịt thì yếu đuối. **42** Ngài xa xa cho đến sân của thầy cả thượng phẩm, lại đi lần thứ hai, mà cầu nguyện rằng: Cha ơi! vào ngồi với các kẻ canh giữ để coi việc ấy ra nếu chén này không thể lìa khỏi Con được mà làm sao. **59** Bấy giờ các thầy tế lễ cả và cả tòa Con phải uống thì xin ý Cha được nên. **43** Ngài công luận kiểm chứng đối với Ngài, cho được trả lại nữa, thì thấy môn đồ còn ngủ; vì mắt họ giết Ngài. **60** Đầu có nhiều người làm chứng đối đãi từ quá rồi. **44** Đoạn, Ngài bỏ mà lại đi cầu có mặt tại đó, song tìm không được chứng nào nguyên lần thứ ba, và lặp xin như lời trước. cả. Sau hết, có hai người đến, **61** nói như vầy: **45** Rồi Ngài đi đến với môn đồ, mà phán rằng: Người này đã nói Ta có thể phá đền thờ của Bây giờ các ngươi ngủ và nghỉ ngơi ư! Này, giờ Đức Chúa Trời, rồi dựng lại trong ba ngày. **62** đã gần tới, Con người sẽ bị nộp trong tay kẻ Thầy cả thượng phẩm bèn đứng dậy mà nói có tội. **46** Hãy chờ dậy, đi hè, kia kẻ phản ta với Ngài rằng: Những người này làm chứng đến kia. **47** Khi Ngài còn đương phán, xảy thấy mà kiện ngươi, ngươi không thưa lại gì sao? **63** Giu-đa là một người trong mười hai sứ đồ đến Nhưng Đức Chúa Jésus cứ làm thinh. Thầy cả với một bọn đồng người cầm gươm và gậy, mà thượng phẩm lại nói với Ngài rằng: Ta khiến các thầy tế lễ và các trưởng lão trong dân đã ngươi chỉ Đức Chúa Trời hằng sống mà thế, hây sai đến. **48** Đứa phản Ngài đã trao cho bọn đó nói cho chúng ta, ngươi có phải là Đáng Christ, đâu này: Người nào mà tôi sẽ hôn, ấy là người Con Đức Chúa Trời chẳng? **64** Đức Chúa Jésus đó, hays bắt lấy. **49** Tức thì Giu-đa đến gần Đức đáp rằng: Thật như lời; và lại, ta nói cùng các Chúa Jésus mà rằng: Chào thầy! Rồi hôn Ngài. ngươi, về sau các ngươi sẽ thấy Con người ngồi **50** Nhưng Đức Chúa Jésus phán cùng nó rằng: bên hữu quyền phép Đức Chúa Trời, và ngự

trên mây từ trời mà xuông. 65 Thầy cả thượng Giê-rê-mi đã nói rằng: Họ lấy ba chục bạc, là phẩm bèn xé áo mình mà nói rằng: Nó đã nói giá của Đáng đã bị định bởi con cái Y-sơ-ra-ên, phạm thượng; chúng ta còn cần gì người làm 10 và đưa bạc ấy mà mua ruộng của kẻ làm đòn chứng nữa sao Các ngươi vừa nghe lời phạm gồm y như lời Chúa đã truyền cho ta. 11 Đức thượng đó, thì nghĩ làm sao? 66 Chúng trả lời Chúa Jêsus đứng trước quan tổng đốc, quan rằng: Nó đáng chết! 67 Họ bèn nhở trên mặt hỏi rằng: Có phải ngươi là Vua của dân Giu-Ngài, đấм Ngài, lại có kẻ vả Ngài, 68 mà nói đà không? Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Thật như rằng: Hỡi Đáng Christ, hãy nói tiên tri đi; cho lời. 12 Trong lúc các thầy tế lễ cả và các trưởng chúng ta biết ai đánh ngươi. 69 Bấy giờ Phi - lão kiện Ngài, Ngài không đổi đáp gì hết. 13 e-ro vẫn ngồi ngoài sân. Có một người đầy tớ Phi-lát bèn nói cùng Ngài rằng: Họ có nhiều gái đến gần, mà nói cùng người rằng: Người điều làm chứng kiện ngươi, ngươi há không cũng là kẻ ở với Jêsus, người Ga-li-lê. 70 Song nghe đến sao? 14 Song Đức Chúa Jêsus không Phi-e-ro chối trước mặt chúng mà rằng: Ta đáp lại một lời gì, đến nỗi làm cho quan tổng không hiểu ngươi nói chi. 71 Khi đi ra ngoài đốc lấy làm lạ lắm. 15 Phàm đến ngày lễ Vượt cửa, lại có một đầy tớ gái khác thấy người, bèn qua, quan tổng đốc thường có lệ tha một tên nói cùng kẻ ở đó rằng: Người này cũng ở với tù tùy ý dân muôn. 16 Đang lúc ấy, có một tên Jêsus, người Na-xa-rét. 72 Song Phi-e-ro lại phạm nỗi tiếng, tên là Ba-ra-ba. 17 Khi chúng chối và thề rằng: Ta chẳng hề biết người ấy. 73 đã nhóm lại, thì Phi-lát hỏi rằng: Các ngươi Một chặp nữa, những kẻ ở gần đó đến gần nói muốn ta tha người nào, Ba-ra-ba hay là Jêsus với Phi-e-ro rằng: Chắc thật, ngươi cũng thuộc gọi là Christ? 18 Vì quan ấy biết bởi lòng ghen về đàng ấy, vì tiếng nói của ngươi khai ngươi ghét nên chúng đã nộp Ngài. 19 Quan tổng đốc ra. 74 Người bèn rủa mà thề rằng: Ta không đương ngồi trên tòa án, vợ người sai thưa cùng biết người đó đâu! Tức thì gà giày. 75 Phi-e-ro người rằng: Đừng làm gì đến người công bình nhớ lại lời Đức Chúa Jêsus đã phán rằng: Trước đó; vì hôm nay tôi đã bởi cớ người mà đau đớn khi gà giày, ngươi sẽ chối ta ba lần. Đoạn, người nhiều trong chiêm bao. 20 Song các thầy tế lễ đi ra và khóc lóc cách đắng cay.

27 Đến sáng mai, các thầy tế lễ cả và các trưởng lão trong dân hội nghị nghịch cùng Đức Chúa Jêsus để giết Ngài. 2 Khi đã trói Ngài rồi, họ đem nộp cho Phi-lát, là quan tổng đốc. 3 Khi ấy, Giu-đa, là kẻ đã phản Ngài, thấy Ngài bị án, thì ăn năn, bèn đem ba chục miếng bạc trả cho các thầy tế lễ cả và các trưởng lão, 4 mà nói rằng: Tôi đã phạm tội vì nộp huyết vô tội! Song họ đáp rằng: Sự đó can gì đến chúng ta? Mặc kệ ngươi. 5 Giu-đa bèn ném bạc vào đền thờ, liền trở ra, đi thất cổ. 6 Nhưng các thầy tế lễ cả lượm bạc và nói rằng: Không có phép để bạc này trong kho thánh, vì là giá của huyết. 7 Rồi họ bàn với nhau dùng bạc đó mua ruộng của kẻ làm đòn gồm để chôn những khách lạ. 8 Nhơn đó, ruộng ấy đến nay còn gọi là "ruộng huyết." 9 Bấy giờ được ứng nghiệm lời đắng tiên tri

cả và các trưởng lão dỗ chúng hãy xin tha Ba-ra-ba và giết Đức Chúa Jêsus 21 Quan tổng đốc cắt tiếng hỏi rằng: Trong hai người này, các ngươi muốn ta tha ai? Chúng thưa rằng: Ba-ra-ba. 22 Phi-lát nói rằng: Vậy, còn Jêsus gọi là Christ, thì ta sẽ xử thế nào? Chúng đều trả lời rằng: Đóng đinh nó trên cây thập tự! 23 Quan hỏi: Song người này đã làm việc dữ gì? chúng lại kêu la lớn hơn rằng: Đóng đinh nó trên cây thập tự! 24 Phi-lát thấy mình không thắng nổi chi hết, mà sự ôn ào càng thêm, thì lấy nước rửa tay trước mặt thiên hạ, mà nói rằng: Ta không có tội về huyết của người này; điều đó mắc kệ các ngươi. 25 Hết thấy dân chúng đều đáp rằng: Xin huyết người lại đổ trên chúng tôi và con cái chúng tôi! 26 Phi-lát bèn tha tên Ba-ra-ba cho chúng; và khiến đánh đòn Đức Chúa Jêsus, đoạn giao Ngài ra để đóng đinh trên cây

thập tự. 27 Lính của quan tổng đốc bèn đem Có mấy người đứng đó, nghe kêu, thì nói rằng: Đức Chúa Jēsus vào công đường, và nhóm cả cơ Nô kêu Ê-li. 48 Liền có một người trong bọn họ binh vây lấy Ngài. 28 Họ cởi áo Ngài ra, lấy áo chạy lấy một miếng bông đá, và thâm dày dàm, điều mà khoác cho Ngài. 29 Đoạn, họ đương để trên đầu cây sậy mà đưa cho Ngài uốn. 49 một cái mao gai mà đeo trên đầu, và để một cây Nhưng kẻ khác thì lại nói rằng: Hãy để vậy, coi sậy trong tay hữu Ngài; rồi quì xuống trước thủ có Ê-li đến giải cứu nó chăng. 50 Đức Chúa mặt Ngài mà nhạo báng rằng: Lạy Vua của dân Jēsus lại kêu lên một tiếng lớn nữa, rồi trút linh Giu-đa. 30 Họ nhô trên Ngài, và lấy cây sậy đánh hòn. 51 Và này, cái màn trong đền thờ, bị xé ra đầu Ngài. 31 Khi đã nhạo báng Ngài rồi, thì họ làm hai từ trên chí dưới, đất thì rúng động, đá cỗi áo điêu ra mà mặc áo của Ngài lại, rồi đem lớn bể ra, 52 mồ mả mở ra, và nhiều thây của Ngài đi đóng đinh trên cây thập tự. 32 Khi họ đi các thánh qua đời được sống lại. 53 Sau khi Đức ra, gặp một người ở tràng Sy-ren tên là Si-môn; Chúa Jēsus đã sống lại, các thánh đó ra khỏi mồ thì bắt người vá cây thập tự của Đức Chúa mả, đi vào thành thánh, và hiện ra cho nhiều Jēsus. 33 Đã đi tới một chỗ gọi là Gô-gô-tha, người thấy. 54 Thầy đội và những lính cùng với nghĩa là chỗ cái Sọ, 34 họ cho Ngài uống rượu người canh giữ Đức Chúa Jēsus, thấy đất rúng trộn với mặt đất; song Ngài ném, thì không động và những điều xảy đến, thì sợ hãi lắm, mà chịu uống. 35 Họ đã đóng đinh Ngài trên cây nói rằng: Thật người này là Con Đức Chúa Trời. thập tự rồi, thì bắt tham mà chia nhau áo xống 55 Vâ, có nhiều người đòn bà đứng coi ở đàng của Ngài. 36 Rồi họ ngồi đó mà canh giữ Ngài. xa, là người đã đi theo Đức Chúa Jēsus từ xứ 37 Phía trên đầu Ngài họ để cái bảng đề chữ chỉ Ga-li-lê để hầu việc Ngài. 56 Trong những đòn về án Ngài, rằng: Người Này Là Jēsus, Vua Dân bà đó có Ma-ri Ma-đơ-len, Ma-ri, mẹ của Gia-cơ Giu-đa. 38 Cũng lúc đó, họ đóng đinh hai tên và Giô-sép, và mẹ hai con trai của Xê-bê-đê. 57 trộm cướp với Ngài, một tên ở cây thập tự bên Đến chiều tối, có một người giàu, ở thành A-ri-hữu, một tên ở cây thập tự bên tả. 39 Những kẻ ma-thê, tên là Giô-sép, chính là một môn đồ đi ngang qua đó chê cười Ngài, lắc đầu, 40 mà của Đức Chúa Jēsus, 58 đến nơi Phi-lát mà xin nói rằng: Người là kẻ phá đền thờ và dựng lại xác Đức Chúa Jēsus. Phi-lát bèn truyền cho. 59 trong ba ngày, hãy cứu lấy mình đi! Nếu ngươi Giô-sép lấy xác Ngài mà bọc trong tấm vải liệm là Con Đức Chúa Trời, hãy xuống khỏi cây thập trắng, 60 và đưa để trong một cái huyệt mới mà tự! 41 Các thầy tế lễ cả, các thầy thông giáo và người đã khiến đục cho mình trong hòn đá; các trưởng lão cũng nhạo Ngài rằng: 42 Nó đã đoạn, lăn một hòn đá lớn đến trước cửa mồ, rồi cứu kẻ khác mà cứu mình không được. Nếu đi. 61 Có Ma-ri Ma-đơ-len và Ma-ri khác ở đó, phải Vua dân Y-sơ-ra-ên, bây giờ hãy xuống ngồi đối ngang huyệt. 62 Đến ngày mai (là ngày khôi cây thập tự đi, thì chúng ta mới tin. 43 Nó sau ngày sắm sửa), các thầy tế lễ cả và người nhờ cây Đức Chúa Trời; nếu Đức Chúa Trời yêu Pha-ri-si cùng nhau đến Phi-lát 63 mà nói rằng: nó thì bây giờ Ngài phải giải cứu cho, vì nó đã Thưa Chúa, chúng tôi nhớ người gian dối này, nói rằng: Ta là Con Đức Chúa Trời. 44 Hai tên khi còn sống, có nói rằng: Khỏi ba ngày thì ta sẽ trộm cướp bị đóng đinh trên cây thập tự với sống lại. 64 Vậy, xin hãy cắt người canh mả cần Ngài cũng nhieć móc Ngài như vậy. 45 Từ giờ thận cho đến ngày thứ ba, kéo mòn đồ nó đến thứ sáu đến giờ thứ chín, khắp cả xứ đều tối lấy trộm xác đi, rồi nói với chúng rằng: Ngài đã tăm mù mịt. 46 Ước chừng giờ thứ chín, Đức từ kẻ chết sống lại. Sự gian dối sau đó sẽ tệ hơn Chúa Jēsus kêu tiếng lớn lên rằng: Ê-li, Ê-li lam- sự gian dối trước. 65 Phi-lát nói với họ rằng: ma sa-bách-ta-ni? nghĩa là: Đức Chúa Trời tôi Các người có lính canh; hãy đi canh giữ theo ý ơi! Đức Chúa Trời tôi ơi! sao Ngài lia bỏ tôi? 47

các ngươi. **66** Vậy, họ đi, niêm phong mả Ngài lại, cắt lính canh giữ, lấy làm chắc chắn lắm.

28 sau ngày Sa-bát, ngày thứ nhứt trong tuần lễ, lúc tưng tưng sáng, có Ma-ri Ma-đơ-len và Ma-ri khác đến thăm mộ. **2** Và này, đất rung động dữ dội, vì có thiên sứ của Chúa ở trên trời xuống, đến lăn hòn đá ra mà ngồi ở trên. **3** Hình dong của thiên sứ giống như chớp nháng, và áo trắng như tuyêt. **4** Vì đó, những lính canh sợ hãi run rẩy, trở nên như người chết. **5** Song thiên sứ nói cùng các ngươi đòn bà đó rằng: Các ngươi đừng sợ chi cả; vì ta biết các ngươi tìm Đức Chúa Jêsus, là Đáng bị đóng đinh trên thập tự giá. **6** Ngài không ở đây đâu; Ngài sống lại rồi, như lời Ngài đã phán. Hãy đến xem chỗ Ngài đã nằm; **7** và hãy đi mau nói cho môn đồ Ngài hay rằng Ngài đã từ kẻ chết sống lại. Đây này, Ngài đi trước các ngươi qua xứ Ga-li-lê; ở đó, các ngươi sẽ thấy Ngài. Ấy, ta đã bảo các ngươi. **8** Hai người đòn bà đó bèn vội vàng ra khỏi mộ, vừa sợ vừa cả mừng, chạy báo tin cho các môn đồ. **9** Ngày, Đức Chúa Jêsus gặp hai người đòn bà đó, thì phán rằng: Mừng các ngươi! Hai người cùng đến gần ôm chơn Ngài, và thờ lạy Ngài. **10** Đức Chúa Jêsus bèn phán rằng: Đừng sợ chi cả; hãy đi bảo cho anh em ta đi qua xứ Ga-li-lê, ở đó sẽ thấy ta. **11** Trong khi hai người đòn bà đó đi đường, thì có mấy tên lính canh vào thành thuật lại cho các thầy tế lễ cả biết mọi việc đã xảy đến. **12** Các thầy bèn nhóm lại cùng các trưởng lão đặng bàn luận, xong rồi, thì họ cho những lính đó nhiều tiền bạc, **13** mà dặn rằng: Các ngươi hãy nói rằng: Môn đồ nó đã đến lúc ban đêm, khi chúng tôi đương ngủ, mà lấy trộm nó đi. **14** Nếu điều ấy thấu tai quan tổng đốc, thì chúng ta sẽ khuyên giải người, và làm cho các ngươi khỏi lo sợ. **15** Mấy tên lính đó lấy bạc, và làm theo như lời. Tiếng ấy đã đồn ra trong dân Giuda cho đến ngày nay. **16** Mười một môn đồ, đi qua xứ Ga-li-lê, lên hòn núi mà Đức Chúa Jêsus đã chỉ cho. **17** Khi môn đồ thấy Ngài, thì thờ lạy Ngài; nhưng có một vài người nghi ngờ. **18**

Đức Chúa Jêsus đến gần, phán cùng môn đồ như vậy: Hết cả quyền phép ở trên trời và dưới đất đã giao cho ta. **19** Vậy, hãy đi dạy dỗ muôn dân, hãy nhơn danh Đức Cha, Đức Con, và Đức Thánh Linh mà làm phép báp tem cho họ, **20** và dạy họ giữ hết cả mọi điều mà ta đã truyền cho các ngươi. Và này, ta thường ở cùng các ngươi luôn cho đến tận thế. (aiōn g165)

Mác

bê-đê, với em là Giăng, đương vá lưới trong thuyền. 20 Ngài liền kêu hai người; thì họ đế

1 Đâu Tin Lành của Đức Chúa Jêsus Christ, là Xê-bê-đê, cho mình, ở lại trong thuyền với mấy

Con Đức Chúa Trời. 2 Như đã chép trong người làm thuê, mà theo Ngài. 21 Kế đó, đi đến sách tiên tri Ê-sai rằng: Đây, ta sai sứ ta đến thành Ca-bê-na-um; nhằm ngày Sa-bát, tức thì trước mặt ngươi, Người sẽ dọn đường cho Đức Chúa Jêsus vào nhà hội, khởi dậy dỗ tại đó. ngươi. 3 Có tiếng kêu trong đồng vắng rằng: 22 Chúng đều cảm động về sự dạy dỗ của Ngài, Hãy dọn đường Chúa, Ban bằng các néo Ngài; vì Ngài dạy như có quyền phép, chớ chẳng 4 Giăng đã tới, trong đồng vắng vừa làm vừa phải như các thầy thông giáo đâu. 23 Vả, cũng giảng phép báp-têm ăn năn, cho được tha tội. 5 một lúc ấy, trong nhà hội có người bị tà ma Cả xứ Giu-đê và hết thảy dân sự thành Giê-ru- ám, 24 kêu lên rằng: Hỡi Jêsus, người Na-xa-rét, sa-lem đều đến cùng ngươi, xưng tội mình và chúng tôi với Ngài có sự gì chẳng? Ngài đến để chịu người làm phép báp-têm dưới sông Giô- diệt chúng tôi sao? Tôi biết Ngài là ai: là Đáng danh. 6 Giăng mặc áo lông lạc đà, buộc dây Thánh của Đức Chúa Trời. 25 Nhưng Đức Chúa lung da ngang hông; ăn những châu cháu và Jêsus nghiêm trách nó rằng: Hãy nín đi, ra khỏi mít ong rừng. 7 Người giảng dạy rằng: Có Đáng người. 26 Tà ma bèn vật mạnh người ấy, cắt quyền phép hơn ta đến sau ta; ta không đáng tiếng kêu lớn, và ra khỏi người. 27 Ai này đều cùi xuồng mở dây giày Ngài. 8 Ta làm phép lấy làm lạ, đến nỗi hỏi nhau rằng: Cái gì vậy? báp-têm cho các ngươi bằng nước; nhưng Ngài Sự dạy mới sao! Người này lấy quyền phép sai sê làm phép báp-têm cho các người bằng Đức khiến đến tà ma, mà nói cũng phải vâng lời! Thánh-Linh. 9 Vả, trong những ngày đó, Đức 28 Danh tiếng Đức Chúa Jêsus tức thì đồn ra Chúa Jêsus đến từ Na-xa-rét là thành xứ Ga-li- khắp cả miền xung quanh xứ Ga-li-lê. 29 Vừa ở lê, và chịu Giăng làm phép báp-têm dưới sông nhà hội ra, Chúa và môn đồ đi với Gia-cơ và Giô-đanh. 10 Vừa khi lên khỏi nước, Ngài thấy Giăng vào nhà Si-môn và Anh-rê. 30 Vả, bà già các tùng trời mở ra, và Đức Thánh-Linh ngự Si-môn đang nằm trên giường, đau rét; tức thì xuống trên mình Ngài như chim bò câu. 11 Lại chúng thưa với Ngài về chuyện người. 31 Ngài có tiếng từ trên trời phán rằng: Người là Con bèn lại gần, cầm tay người đỡ dậy; bệnh rét dứt yêu dấu của ta, đẹp lòng ta mọi đường. 12 Tức đi, và người bắt tay hầu hạ. 32 Đến chiều, mặt thì Đức Thánh Linh giúp Ngài đến nơi đồng trời đã lặng, người ta đem mọi kẻ bệnh và kẻ bị vắng 13 Ngài ở nơi đồng vắng chịu quỉ Sa-tan quỉ ám đến cùng Ngài. 33 Cả thành nhóm lại cảm dỗ bốn mươi ngày, ở chung với thú rừng, trước cửa. 34 Ngài chữa lành nhiều kẻ đau các và có thiên sứ đến hầu việc Ngài. 14 Sau khi thứ bình, và đuổi nhiều quỉ, chẳng cho phép Giăng bị tù, Đức Chúa Jêsus đến xứ Ga-li-lê, các quỉ nói ra, vì chúng nó biết Ngài. 35 Sáng giảng Tin-Lành của Đức Chúa Trời, 15 mà rằng: hôm sau trời còn mờ mờ, Ngài chờ dậy, bước Kỳ đà trọn, nước Đức Chúa Trời đã đến gần; các ra, đi vào nơi vắng vẻ, và cầu nguyện tại đó. ngươi hãy ăn năn và tin đạo Tin Lành. 16 Ngài 36 Si-môn cùng đồng bạn đi tìm Ngài. 37 Khi đi dọc theo mé biển Ga-li-lê, thấy Si-môn với kiếm được thì thưa rằng: Hết thấy đương tìm Anh-rê, em người, đương thả lưới dưới biển; vì thầy. 38 Ngài phán: Chúng ta đi nơi khác, trong hai người vốn làm nghề chài. 17 Đức Chúa Jêsus những làng xung quanh đây, để ta cũng giảng bèn phán cùng họ rằng: Hãy theo ta, và ta sẽ đạo ở đó nữa; vì ấy là cốt tại việc đó mà ta đã khiến các ngươi trở nên tay đánh lưới người. đến. 39 Ngài trải khắp xứ Ga-li-lê, giảng dạy 18 Tức thì hai người bỏ chài lưới mà theo Ngài. trong các nhà hội và đuổi quỉ. 40 Có một người 19 Đi một đỗi xa xa, Ngài thấy Gia-cơ, con Xê- phung đến cùng Ngài, quì xuống cầu xin rằng:

Nếu Chúa khứng, có thể khiến tôi sạch được. **41** rồi Ngài dạy dỗ họ. **14** Ngài vừa đi qua thấy Đức Chúa Jēsus động lòng thương xót, giơ tay Lê-vi, con A-phê, đương ngồi tại sở thâu thuế, rờ người, mà phán rằng: Ta khứng, hãy sạch đi. thì phán cùng người rằng: Hãy theo ta. Người **42** Liền khi đó, phung lặn mắt, người trở nên đứng dậy theo Ngài. **15** Đức Chúa Jēsus đương sạch. **43** tức thì Đức Chúa Jēsus cho người ấy ngồi ăn tại nhà Lê-vi, có nhiều kẻ thâu thuế ra, lấy giọng nghiêm phán rằng: **44** Hãy giữ chớ và người có tội đồng bàn với Ngài và môn đồ tỏ điều đó cùng ai; song khá đi tố mình cùng Ngài; vì trong bọn đó có nhiều kẻ theo Ngài rồi. thầy tế lễ, và vì người được sạch, hãy dâng của **16** Các thầy thông giáo và người Pha-ri-si thấy lễ theo như Môi-se dạy, để điều đó làm chứng Ngài ăn với người thâu thuế và kẻ phạm tội, thì cho họ. **45** Nhưng người ấy đi, đồn việc đó ra, nói với môn đồ Ngài rằng: Người cùng ăn với tôi đâu cũng thuật chuyện, đến nỗi Chúa Jēsus kẻ thâu thuế và người có tội sao! **17** Đức Chúa không vào thành cách rõ ràng được nữa; song Jēsus nghe vậy, bèn phán cùng họ rằng: Chẳng Ngài ở ngoài, tại nơi vắng vẻ; và người ta từ phải kẻ mạnh khỏe cần thầy thuốc đâu, nhưng bốn phương đều đến cùng Ngài.

2 Khỏi một vài ngày, Đức Chúa Jēsus trở lại thành Ca-bê-na-um, và chúng nghe nói Ngài ở trong nhà. **2** Họ họp lại tại đó đông lắm, đến nỗi trước cửa cũng không còn chỗ trống; Ngài giảng đạo cho họ nghe. **3** Bấy giờ có mấy kẻ đem tới cho Ngài một người đau bại, có bốn người khen ngang. **4** Nhưng, vì đông người, không lại gần Ngài được, nên dở mái nhà ngay chỗ Ngài ngồi, rồi do lỗ đó dòng giường người bại xuồng. **5** Đức Chúa Jēsus thấy đức tin họ, bèn phán với kẻ bại rằng: Hỡi con ta, tội lỗi ngươi đã được tha. **6** Vả, có mấy thầy thông giáo ngồi đó, nghĩ thầm rằng: **7** Sao người này nói như vậy? Người nói phạm thượng đó! Ngoài mình Đức Chúa Trời, còn có ai tha tội được chăng? **8** Đức Chúa Jēsus trong trí đã tự hiểu họ nghĩ như vậy, tức thì phán rằng: Sao các ngươi bàn luận trong lòng thế ấy? **9** Nay bảo kẻ bại rằng: Tôi ngươi đã được tha; hay là bảo người rằng: Hãy đứng dậy vác giường mà đi; hai điều ấy điều nào dễ hơn? **10** Vả, để cho các ngươi biết rằng Con người ở thế gian có quyền tha tội, thì Ngài phán cùng kẻ bại rằng: **11** Ta biểu ngươi, hãy đứng dậy, vác giường đi về nhà. **12** Kẻ bại đứng dậy, tức thì vác giường đi ra trước mặt thiên hạ; đến nỗi ai nấy làm lạ, ngợi khen Đức Chúa Trời, mà rằng: Chúng tôi chưa hề thấy việc thế này. **13** Bấy giờ, Đức Chúa Jēsus trở lại về phía mé biển; cả dân chúng đến cùng Ngài,

là kẻ có bịnh; ta chẳng phải đến gọi người công bình, nhưng gọi kẻ có tội. **18** Vả, môn đồ của Giangi và người Pha-ri-si đều khen ngang. Có người đến thưa cùng Đức Chúa Jēsus rằng: Bởi cớ nào môn đồ của Giangi và môn đồ của người Pha-ri-si đều khen ngang, còn môn đồ của thầy không khen ngang ăn? **19** Đức Chúa Jēsus phán rằng: Bạn hữu của chàng rể có khen ngang ăn được trong khi chàng rể còn ở cùng mình chăng? Hễ chàng rể còn ở với họ đến chừng nào, thì họ không thể khen ngang ăn được đến chừng này. **20** Song tối kỳ chàng rể phải đem đi khỏi họ, trong ngày đó họ sẽ khen ngang. **21** Không ai vá miếng nỉ mới vào cái áo cũ; nếu vậy thì miếng nỉ mới chàng rách áo cũ, mà đằng rách càng xấu thêm. **22** Cũng không ai đổ rượu mới vào bầu da cũ; nếu vậy, rượu làm vỡ bầu, rượu mất và bầu cũng chênh cὸn. **23** Nhầm ngày Sa-bát, Đức Chúa Jēsus đi qua đồng lúa mì; đang đi đường, môn đồ Ngài bứt bông lúa mì. **24** Các người Pha-ri-si bèn nói cùng Ngài rằng: Coi kìa, sao môn đồ thầy làm điều không nên làm trong ngày Sa-bát? **25** Ngài đáp rằng: Các ngươi chưa đọc đến sự vua Đa-vít làm trong khi vua cùng những người đi theo bị túng đói hay sao? **26** Thế nào trong đời A-bi-tha làm thầy cả thượng phẩm, vua ấy vào đến Đức Chúa Trời, ăn bánh bày ra, lại cũng cho những người đi theo ăn nữa, dầu bánh ấy chỉ những thầy tế lễ mới được phép ăn thôi? **27** Đoạn, Ngài lại phán: Vì loài người mà lập ngày

Sa-bát, chớ chẳng phải vì ngày Sa-bát mà dựng này đã phản Ngài. **20** Đức Chúa Jêsus cùng môn nên loài người. **28** Vậy thì Con người cũng làm đồ vào trong một cái nhà; đoàn dân lại nhóm chủ ngày Sa-bát.

3 Lần khác, Đức Chúa Jêsus vào nhà hội, ở đó có một người nam teo bàn tay. **2** Chúng rình xem thử Ngài có chữa người đó trong ngày Sa-bát chẳng, đặng cáo Ngài. **3** Ngài phán cùng người teo tay rằng: hãy dậy, đứng chính giữa đây. **4** rồi Ngài hỏi họ rằng: trong ngày Sa-bát, nên làm việc lành hay việc dữ, cứu người hay giết người? Nhưng họ đều nín lặng. **5** Bấy giờ, Ngài lấy mắt liếc họ, vừa giận vừa buồn vì lòng họ cứng cỏi, rồi phán cùng người nam rằng: hãy giơ tay ra. Người giơ ra, thì tay được lành. **6** Các người Pha-ri-si đi ra, tức thì bàn luận với phe Hê-rốt nghịch cùng Ngài, đặng giết Ngài đi. **7** Đức Chúa Jêsus cùng môn đồ Ngài lánh ra nơi bờ biển, có đoàn dân đông lăm từ xứ Ga-li-lê đến theo Ngài. Từ xứ Giu-đê, **8** thành Giê-ru-sa-lem, xứ Y-đu-mê, xứ bên kia sông Giô-đanh, miền xung quanh thành Ty-ro và thành Si-đôn cũng vậy, dân đông lăm, nghe nói mọi việc Ngài làm, thì đều đến cùng Ngài. **9** Bởi có dân đông, nên Ngài biếu môn đồ sám cho mình một chiếc thuyền nhỏ săn sàng, đặng cho khỏi bị chúng lấn ép Ngài quá. **10** Vì Ngài đã chữa lành nhiều kẻ bệnh, nên nỗi ai nấy có bệnh chi cũng đều áp đến gần đê rờ Ngài. **11** Khi tà ma thấy Ngài, bèn sáp mình xuống nơi chon Ngài mà kêu lên rằng: Thầy là Con Đức Chúa Trời! **12** Song Ngài nghiêm cấm chúng nó chớ tó cho ai biết mình. **13** Kế đó, Đức Chúa Jêsus lên trên núi, đòi những người Ngài muốn, thì những người ấy đến kè Ngài. **14** Ngài bèn lập mười hai người, gọi là sứ đồ, để ở cùng Ngài và sai đi giảng đạo, **15** lại ban cho quyền phép đuổi quỷ. **16** Này là mười hai sứ đồ Ngài đã lập: Si-môn, Ngài đặt tên là Phi-e-ro; **17** Gia-cơ con Xê-bê-đê, và Giăng em Gia-cơ, Ngài đặt tên hai người là Bô-a-nét, nghĩa là con trai của sám sét; **18** Anh-rê, Phi-líp, Ba-thê-lê-my, Ma-thi-ơ, Thô-ma, Gia-cơ con A-phê, Tha-đê, Si-môn là người Ca-na-an, **19** và Giu-đa Ích-ca-ri-ót, chính tên

đó vào trong một cái nhà; đoàn dân lại nhóm họp tại đó, đến nỗi Ngài và môn đồ không ăn được. **21** Những bạn hữu Ngài nghe vậy, bèn đến để cầm giữ Ngài; vì người ta nói Ngài đã mất trí khôn. **22** Có các thầy thông giáo ở thành Giê-ru-sa-lem xuống, nói rằng: Người bị quỉ Bê-ên-xê-bun ám, và nhờ phép chúa quỉ mà trừ quỉ. **23** Song Đức Chúa Jêsus kêu họ đến, dùng lời thí dụ mà phán rằng: Sao quỉ Sa-tan đuổi được quỉ Sa-tan? **24** Nếu một nước tự chia nhau, thì nước ấy không thể còn được; **25** lại nếu một nhà tự chia nhau, thì nhà ấy không thể còn được. **26** Vậy, nếu quỉ Sa-tan tự dấy lên nghịch cùng mình, tất nó bị chia xé ra, không thể còn được; song nó đã gần đến cùng rồi. **27** Chẳng ai có thể vào nhà một người mạnh sức cướp lấy của người, mà trước hết không trói người lại; phải trói người lại, rồi mới cướp nhà người được. **28** Quả thật, ta nói cùng các ngươi, mọi tội lỗi sẽ tha cho con cái loài người, và hết thảy những lời phạm thượng họ sẽ nói ra cũng vậy; **29** nhưng ai sẽ nói phạm đến Đức Thánh Linh thì chẳng hè được tha, phải mắc tội đời đời. (*aiōn g165, aiōnios g166*) **30** Ngài phán như vậy, vì họ nói rằng: Người bị tà ma ám. **31** Mẹ và anh em Ngài đến, đứng ngoài sai kêu Ngài. Đoàn dân vẫn ngồi chung quanh Ngài. **32** Có kẻ thưa rằng: Này, mẹ và anh em thầy ở ngoài kia đương tìm thầy. **33** Song Ngài phán cùng họ rằng: Ai là mẹ ta, ai là anh em ta? **34** Ngài đưa mắt liếc những kẻ ngồi chung quanh mình mà phán rằng: Kìa là mẹ ta và anh em ta! **35** Ai làm theo ý muốn Đức Chúa Trời, nấy là anh em, chị em, và mẹ ta vậy.

4 Đức Chúa Jêsus lại khởi sự giảng dạy nơi bờ biển; có một đoàn dân đông lăm nhóm lại xung quanh Ngài, Ngài bước lên trong một chiếc thuyền và ngồi đó, còn cả đoàn dân thì ở trên đất nơi mé biển. **2** Ngài lấy thí dụ dạy dỗ họ nhiều điều, và trong khi dạy, Ngài phán rằng: **3** Hãy nghe. Có người gieo giống đi ra đặng gieo. **4** Khi đương gieo, một phần giống

rơi dọc đường, chim đến ăn hết. 5 Một phần phán rằng: Hãy cẩn thận về điều mình nghe. khác rơi nhầm nơi đất đá sỏi, chỉ có ít đất thịt, Người ta sẽ đóng cho các ngươi bằng lường túc thì mọc lên, vì bị lắp không sâu; 6 nhưng các ngươi đã đóng cho, và thêm vào đó nữa. 25 khi mặt trời đã mọc, thì bị đốt, và bởi không có Vì sẽ ban thêm cho kẻ nào có; nhưng kẻ nào rẽ, nên phải héo. 7 Một phần khác rơi nhầm bụi không có, sẽ bị cắt lấy điều mình đã có. 26 Ngài gai; gai mọc lên làm cho nghẹt ngòi, và không lại phán rằng: Nước Đức Chúa Trời cũng như kết quả. 8 Một phần khác nữa rơi nhầm nơi đất một người vải giống xuống đất; 27 người ngủ tốt, thì kết quả, lớn lên và nẩy nở ra; một hột hay dậy, đêm và ngày, giống cứ nẩy chồi mọc ra ba chục, hột khác sáu chục, hột khác một lén, mà người không biết thể nào. 28 Vì đất tự trăm. 9 Ngài lại phán rằng: Ai có tai mà nghe, sanh ra hoa lợi: ban đầu là cây, kế đến bông, hãy nghe. 10 Khi Đức Chúa Jésus ở một mình, đoạn bông kết thành hột. 29 Khi hột đã chín, những kẻ xung quanh Ngài cùng mười hai sứ người ta liền tra lưỡi hái vào, vì mùa gặt đã đồ hỏi Ngài về các lời thí dụ. 11 Ngài phán rằng: đến. 30 Ngài lại phán rằng: Chúng ta sánh nước Sự mà nhiệm của nước Đức Chúa Trời đã tỏ Đức Chúa Trời với chi, hay lấy thí dụ nào mà ra cho các ngươi; nhưng về phần người ngoài, tỏ ra? 31 Nước ấy giống như một hột cải: khi thì dùng thí dụ để dạy mọi sự, 12 hầu cho họ người ta gieo, nó nhỏ hơn hết các hột giống xem thì xem mà không thấy, nghe thì nghe mà trên đất; 32 song khi gieo rồi, nó mọc lên, trở không hiểu; e họ hối cải mà được tha tội chăng. lớn hơn mọi thứ rau, và nứt ra hành lón, đến 13 Đoạn, Ngài phán rằng: Các ngươi không hiểu nỗi chim trồi núp dưới bóng nó được. 33 Ấy thí dụ ấy sao? Vậy thì thế nào hiểu mọi thí dụ bởi nhiều lời thí dụ như cách ấy mà Ngài giảng được? 14 Người gieo giống ấy là gieo đạo. 15 đạo cho họ, tùy theo sức họ nghe được. 34 Ngài Những kẻ ở dọc đường là kẻ đã chịu đạo gieo chẳng hề giảng cho chúng mà không dùng thí nơi mình; nhưng vừa mới nghe đạo, tức thì quỉ dụ; nhưng, khi ở riêng, Ngài cắt nghĩa hết cho Sa-tan đến, cướp lấy đạo đã gieo trong lòng họ môn đồ mình. 35 Đến chiều ngày ấy, Ngài phán đi. 16 Cũng vậy, những người chịu giống gieo cùng môn đồ rằng: Chúng ta hãy qua bờ bên nơi đất đá sỏi, là những kẻ nghe đạo, liền vui kia. 36 Khi cho dân chúng tan về rồi, Đức Chúa mừng chịu lấy; 17 song vì trong lòng họ không Jésus cứ ở trong thuyền, và môn đồ đưa Ngài có rẽ, chỉ tạm thời mà thôi, nên nỗi gấp khi vì đi; cũng có các thuyền khác cùng đi nữa. 37 Vâ, cớ đạo mà xảy ra sự cực khổ, bắt bớ, thì liền có cơn bão lớn nổi lên, sóng tạt vào thuyền, vấp phạm. 18 Còn những kẻ chịu giống gieo đến nỗi gần đầy nước; 38 nhưng Ngài đương nơi bụi gai, là kẻ đã nghe đạo; 19 song sự lỏng lẻo sau lái, dựa gối mà ngủ. Môn đồ thức lắng về đời này, sự mê đắm về giàu sang, và các Ngài dậy mà thưa rằng: Thầy ôi, thầy không lo sự tham muốn khác thâu vào lòng họ, làm cho chúng ta chết sao? 39 Ngài bèn thúc dậy, quở nghẹt ngòi đạo, và trở nên không trái. (aiôn g165) gió và phán cùng biển rằng: Hãy em đi, lặng đi! 20 Nhưng, những người chịu giống gieo vào nơi Gió liền dứt và đều yên lặng như tờ. 40 Đoạn, đất tốt, là kẻ nghe đạo, chịu lấy và kết quả, một Ngài phán cùng môn đồ rằng: Sao các ngươi hột ra ba chục, hột khác sáu chục, hột khác một sợ? Chưa có đức tin sao? 41 Môn đồ kinh hãi trăm. 21 Ngài lại phán cùng họ rằng: Có ai đem lầm, nói với nhau rằng: Vậy thì người này là ai, đèn để dưới cái thùng hoặc dưới cái giùòng mà gió và biển đều vâng linh người? chăng? Há chẳng phải để trên chén đèn sao? 22 Vì chẳng có điều chi kín mà không phải lộ ra, chẳng có điều chi giàu mà không phải rõ ràng. 23 Nếu ai có tai mà nghe, hãy nghe! 24 Ngài lại

5 Đức Chúa Jésus cùng môn đồ qua đến bờ biển bên kia, trong miền Giê-ra-sê. 2 Ngài mới ở trên thuyền bước xuống, tức thì có một người bị tà ma ám từ nơi mồ mả đi ra đến

trước mặt Ngài. **3** Người thường ở nơi mồ má, đứng trên bờ biển. **22** Bấy giờ, có một người dẫu dùng xiềng sắt cึง chằng ai cột trói được trong những người cai nhà hội, tên là Giai ru, nữa; **4** vì nhiều lần người bị cầm chơn hoặc đến, thấy Đức Chúa Jêsus, bèn gieo mình nơi bị xiềng, rồi bê xiềng tháo cùm, không ai có chơn Ngài; **23** nài xin mà rằng: Con gái nhỏ tôi sức trí được. **5** Người cứ ở nơi mồ má và trên gần chết; xin Chúa đến, đặt tay trên nó, đặng núi, ngày đêm kêu la và lấy đá đánh bầm mình. nó lành mạnh và sống. **24** Đức Chúa Jêsus đi **6** Người thấy Đức Chúa Jêsus ở đằng xa, chạy với người; đoàn dân đông cùng đi theo và lần lại sấp mình xuống trước mặt Ngài, **7** mà kêu ép Ngài. **25** và, tại đó có một người đòn bà bị lớn rằng: Hỡi Đức Chúa Jêsus, Con Đức Chúa bình mất huyết đã mười hai năm, **26** bấy lâu Trời rất cao, tôi với Ngài có sự gì chăng? Tôi chịu khổ sở trong tay nhiều thầy thuốc, hao nhơn danh Đức Chúa Trời mà khẩn cầu Ngài, tốn hết tiền của, mà không thấy đỡ gì; bình xin đừng làm khổ tôi. **8** Vì Đức Chúa Jêsus vừa lại càng nặng thêm. **27** Người đã nghe tin về phán cùng nó rằng: Hỡi tà ma, phải ra khỏi Đức Chúa Jêsus, bèn lần vào đằng sau giữa đám người này. **9** Ngài lại hỏi rằng: Mày tên gì? Thưa đông, mà rờ áo Ngài. **28** Vì người nói rằng: Nếu rằng: Tên tôi là Quân đội; vì chúng tôi đông. **10** ta chỉ rờ đến áo Ngài mà thôi, thì ta sẽ được Nó lại van xin Ngài đừng đuổi chúng nó ra khỏi lành. **29** Cùng một lúc ấy, huyết lậu liền cầm lại; miền đó. **11** Vâ, chỗ đó, tại trên núi, có một bầy người nghe trong mình đã được lành bình. **30** heo đông đương ăn. **12** Các quỉ cầu xin Ngài Tức thì Đức Chúa Jêsus tự biết có sức mạnh rằng: Xin khiến chúng tôi đến với bầy heo ấy, để đã ra từ mình, bèn xây lại giữa đám đông mà chúng tôi nhập vào chúng nó. Đức Chúa Jêsus hỏi rằng: Ai đã rờ áo ta? **31** Môn đồ thưa rằng: cho phép. **13** Các tà ma ra khỏi người đó, bèn Thầy thấy đám đông lần ép thầy, th^osy còn hỏi nhập vào bầy heo từ trên bức cao vút đám đầu rằng: Ai r^M- đến ta? **32** Ngài nhìn chung quanh xuống biển. Có độ hai ngàn con heo chết chìm mình để xem người đã làm điều đó. **33** Người cá dưới biển. **14** Nhưng kẻ chăn heo trốn, đòn đòn bà biết sự đã xảy đến cho mình, bèn run sợ tin này ra khắp trong thành và trong nhà quê; đến gieo mình dưới chơn Ngài, tở hết tình thật. **15** dân sự đỗ ra đặng xem điều đã xảy đến. Vậy, **34** Đức Chúa Jêsus phán rằng: Hỡi con gái ta, chúng đến cùng Đức Chúa Jêsus, thấy người đã đức tin con đã cứu con; hãy đi cho bình an và bị nhiều quỉ ám, đang ngồi, mặc quần áo, trí được lành bình. **35** Đương khi Ngài còn phán, khôn bình tĩnh, thì sợ hãi lắm. **16** Những người có kẻ đến từ nhà người cai nhà hội mà nói với đã thấy việc đó, thuật cho họ nghe chuyện đã người rằng: Con gái ông đã chết rồi; còn phiền xảy đến cho kẻ bị quỉ ám và bầy heo. **17** Chúng Thầy làm chi? **36** Nhưng Đức Chúa Jêsus chẳng bèn xin Ngài ra khỏi địa phận mình. **18** Lúc Ngài màng đến lời ấy, phán cùng cai nhà hội rằng: đương bước vào thuyền, người trước đã bị quỉ Đừng sợ, chỉ tin mà thôi. **37** Ngài chăng cho ai ám xin ở lại với Ngài. **19** Nhưng Đức Chúa Jêsus theo mình, trừ ra Phi -e-ros, Gia-cơ, và Giangi không cho, phán rằng: Hãy về nhà người, nơi là em là Gia-cơ. **38** Khi đã đến nhà người cai bạn hữu người, mà thuật lại cho họ điều lớn nhà hội, Ngài thấy chúng làm om sòm, kẻ khóc lao thể nào Chúa đã làm cho người, và Ngài người kêu lớn tiếng. **39** Vào nhà rồi, Ngài phán đã thương xót người cách nào. **20** Vậy, người cùng chúng rằng: Sao các người làm ồn ào và đi, đòn ra trong xứ Đê-ca-bô-lơ những điều khóc lóc vậy? Đứa trẻ chăng phải chết, song nó lớn lao thể nào mà Đức Chúa Jêsus đã làm cho ngũ. **40** Chúng nhạo báng Ngài. Ngài bèn đuổi mình; ai nấy đều lấy làm lạ. **21** Khi Đức Chúa chúng ra hết, đem cha mẹ đưa trẻ với những kẻ Jêsus lại xuống thuyền qua bờ bên kia, có đoàn theo Ngài, cùng vào chỗ nó nằm. **41** Ngài nắm dân đông nhóm họp chung quanh Ngài. Ngài tay nó mà phán rằng: Ta-li-tha Cu-mi; nghĩa là:

Hỡi con gái nhỏ, ta truyền cho mày, hãy chờ nói rằng: Ấy là Giăng mà ta đã truyền chém, dây. **42** Tức thì đứa gái chờ dậy mà bước đi, vì người đã sống lại. **17** Số là, Hê-rốt đã sai người đã lén mười hai tuổi. Chúng rất lấy làm lạ. **43** bắt Giăng, và truyền xiêng lại cầm trong ngục, Ngài cấm ngặt chúng đừng cho ai biết sự ấy, và bởi cớ Hê-đô-đia, vợ Phi-líp em vua, vì vua đã truyền cho đứa trẻ ăn.

6 Đức Chúa Jêsus đi khỏi đó, đến quê hương mình, có các môn đồ cùng đi theo. **2** Đến ngày Sa-bát, Ngài bắt đầu dạy dỗ trong nhà hội; thiên hạ nghe Ngài, lấy làm lạ mà nói rằng: Người bời đâu được những điều này? Sự khôn sáng mà người được ban cho là gì, và thế nào tay người làm được những phép lạ dường ấy? **3** Có phải người là thợ mộc, con trai Ma-ri, anh em với Gia-cơ, Giô-sê, Giu-đê, và Si-môn chẳng? Chị em người há chẳng phải ở giữa chúng ta đây ư? Chúng bèn vấp phạm vì cớ Ngài. **4** Song Đức Chúa Jêsus phán cùng họ rằng: Đáng tiên tri chỉ bị quê hương mình, bà con mình và trong nhà mình khinh dể mà thôi. **5** Ở đó, Ngài không làm phép lạ nào được, chỉ đặt tay chữa lành một vài người đau ốm; **6** và Ngài lấy làm lạ vì chúng chẳng tin. Rồi Ngài đi khắp các làng gần đó mà giảng dạy. **7** Ngài bèn kêu mười hai sứ đồ, bắt đầu sai đi từng đôi, ban quyền phép trừ tà ma. **8** Ngài truyền cho sứ đồ đi dường đừng đem chi theo hết, hoặc bánh, hoặc bao, hoặc tiền bạc trong dây lưng, chỉ đem một cây gậy mà thôi; **9** chỉ mang dép, đừng mặc hai áo. **10** Ngài phán cùng sứ đồ rằng: Hễ nhà nào các ngươi sê vào, hãy cứ ở đó, cho đến khi đi. **11** Nếu có chỗ nào, người ta không chịu tiếp các ngươi, và cũng không nghe các ngươi nữa, thì hãy đi khỏi đó, và phủi bụi đã dính chon mình, để làm chứng cho họ. **12** Vậy, các sứ đồ đi ra, giảng cho người ta phải ăn năn; **13** đuổi ma qui, xúc dầu cho nhiều kẻ bệnh và chữa cho được lành. **14** Vả, vua Hê-rốt nghe nói về Đức Chúa Jêsus (vì danh tiếng Ngài đã trở nên lừng lẫy), thì nói rằng: Giăng, là người làm phép báp-têm, đã từ kẻ chết sống lại; cho nên tự người làm ra các phép lạ. **15** Người thì nói: Ấy là Ê-li; kẻ thì nói: Ấy là đáng tiên tri, như một trong các đáng tiên tri đời xưa. **16** Nhưng Hê-rốt nghe vậy, thì bắt Giăng, và truyền xiêng lại cầm trong ngục, Ngài cấm ngặt chúng đừng cho ai biết sự ấy, và bởi cớ Hê-đô-đia, vợ Phi-líp em vua, vì vua đã cưới nàng, **18** và Giăng có can vua rằng: Vua không nên lấy vợ em mình. **19** Nhơn đó, Hê-rô-đia căm Giăng, muốn giết đi. **20** Nhưng không thể giết, vì Hê-rốt sợ Giăng, biết là một người công bình và thánh. Vua vẫn gìn giữ người, khi nghe lời người rồi, lòng hằng bối rối, mà vua bàng lòng nghe. **21** Nhưng, vừa gặp dịp tiện, là ngày sanh nhụt Hê-rốt, vua đãi tiệc các quan lớn trong triều, các quan võ, cùng các người tôn trưởng trong xứ Ga-li-lê. **22** Chính con gái Hê-rô-đia vào, nhảy múa, đẹp lòng Hê-rốt và các ngươi dự tiệc nữa. Vua nói cùng người con gái ấy rằng: Hãy xin ta điều chi người muôn, ta sẽ cho. **23** Vua lại thè cùng nàng rằng: Bất kỳ ngươi xin điều chi, ta cũng sẽ cho, dầu xin phân nửa nước ta cũng vậy. **24** Nàng ra khỏi đó, nói với mẹ rằng: Tôi nên xin điều chi? Mẹ rằng: Cái đầu của Giăng Báp-tít. **25** Tức thì nàng vội trở vào nơi vua mà xin rằng: Tôi muốn vua lập tức cho tôi cái đầu Giăng Báp-tít để trên mâm. **26** Vua lấy làm buồn rầu lắm; nhưng vì cớ lời thè mìn và khách dự yến, thì không muốn từ chối nàng. **27** Vua liền sai một người lính thị vệ truyền đem đầu Giăng đến. **28** Người ấy đi chém Giăng trong ngục; rồi đẻ đầu trên mâm đem cho người con gái, và người con gái đem cho mẹ mình. **29** Môn đồ Giăng nghe tin, đến lấy xác người chôn trong mả. **30** Các sứ đồ nhóm lại cùng Đức Chúa Jêsus, thuật cho Ngài mọi điều mình đã làm và dạy. **31** Ngài phán cùng sứ đồ rằng: Hãy đi té ra trong nơi vắng vẻ, nghỉ ngơi một chút. Vì có kẻ đi người lại đồng lăm, đến nỗi Ngài và sứ đồ không có thì giờ mà ăn. **32** Vậy, Ngài và sứ đồ xuống thuyền đặng đi té ra trong nơi vắng vẻ. **33** Nhưng nhiều người thấy đi, thì nhận biết; dân chúng từ khắp các thành đều chạy bộ đến nơi Chúa cùng sứ đồ vừa đi, và đã tới đó trước. **34** Bấy giờ Đức Chúa Jêsus ở thuyền bước ra, thấy đoàn dân đông

lắm, thì Ngài động lòng thương xót đến, vì như đau nambi trên giường, hễ nghe Ngài ở đâu thì chiên không có người chăn; Ngài bèn khởi sự đem đến đó. **36** Ngài đến nơi nào, hoặc làng, dạy dỗ họ nhiều điều. **35** Trời đã chiều, môn đồ thành, hay chốn nhà quê, người ta đem người tới gần Ngài mà thưa rằng: Chỗ này là vắng vẻ, đau đớn tại các chợ, và xin Ngài cho mình ít nữa và trời đã chiều rồi; **36** xin cho dân chúng về, để được rờ đến trôn áo Ngài; những kẻ đã rờ đều họ đi các nơi nhà quê và các làng gần đây dặng được lành bịnh cả.

mua đồ ăn. **37** Ngài đáp rằng: Chính các người phải cho họ ăn. Môn đồ thưa rằng: chúng tôi sẽ đi mua đến hai trăm đơ-ni-ê bánh để cho họ ăn hay sao? **38** Ngài hỏi rằng: Các người có bao nhiêu bánh? Hãy đi xem thử. Môn đồ xem xét rồi, thưa rằng: Năm cái bánh và hai con cá. **39** Ngài bèn truyền cho môn đồ biểu chúng ngồi xuống hết thảy từng chòm trên cỏ xanh. **40** Chúng ngồi xuống từng hàng, hàng thì một trăm, hàng thì năm chục. **41** Đức Chúa Jêsus lấy năm cái bánh và hai con cá, ngược mắt lên trời, tạ ơn, rồi bẻ bánh ra mà trao cho môn đồ, dặng phát cho đoàn dân; lại cũng chia hai con cá cho họ nữa. **42** Ai nấy ăn no nê rồi; **43** người ta lượm được mười hai giò đầy những miếng bánh và cá còn thừa lại. **44** Vả, số những kẻ đã ăn chừng năm ngàn người. **45** Rồi Ngài liền giục môn đồ vào thuyền, qua bờ bên kia trước mình, hướng đến thành Bết-sai-đa, trong khi Ngài cho dân chúng về. **46** Ngài lìa khỏi chúng rồi, thì lên núi mà cầu nguyện. **47** Đến tối, chiếc thuyền đương ở giữa biển, còn Ngài thì ở một mình trên đất. **48** Ngài thấy môn đồ chèo khó nhọc lắm, vì gió ngược. Lối canh tư đêm ấy, Ngài đi bộ trên biển mà đến cùng môn đồ; và muốn đi trước. **49** Môn đồ thấy Ngài đi bộ trên mặt biển ngõ là ma, nên la lên; **50** vì ai nấy đều thấy Ngài và sợ hoảng, nhưng Ngài liền nói chuyện với môn đồ và phán rằng: Hãy yên lòng, ta đây đừng sợ chi. **51** Ngài bèn bước lên thuyền với môn đồ, thì gió lặng. Môn đồ càng lấy làm lạ hơn nữa; **52** vì chẳng hiểu phép lạ về mấy cái bánh, bởi lòng cứng coi. **53** Khi Ngài và môn đồ đã qua khơi biển, đến xứ Ghê-nê-xa-rét, thì ghé thuyền vào bờ. **54** Vừa ở trong thuyền bước ra, có dân chúng nhận biết Ngài, **55** chạy khắp cả miền đó, khiêng những người

7 Bấy giờ các người Pha-ri-si và mấy thầy thông giáo từ thành Giê-ru-sa-lem đến, nhóm lại cùng Đức Chúa Jêsus, **2** thấy một vài môn đồ Ngài dùng tay chữa tinh sạch mà ăn, nghĩa là không rửa tay. **3** Vả, người Pha-ri-si và người Giu-đa thường giữ lời truyền khẩu của người xưa, nếu không rửa tay cẩn thận thì không ăn; **4** khi họ ở chợ về, nếu không rửa cũng không ăn. Họ lại còn theo lời truyền khẩu mà giữ nhiều sự khác nữa, như rửa chén và bình bằng đất hoặc bằng đồng. **5** Vậy, các người Pha-ri-si và các thầy thông giáo hỏi Ngài rằng: Sao môn đồ thầy không giữ lời truyền khẩu của người xưa, dùng tay chữa tinh sạch mà ăn như vậy? **6** Ngài đáp rằng: Hỡi kẻ giả hình, Ê-sai đã nói tiên tri về việc các người phải lầm, như có chép rằng: Dân này lấy môi miếng thờ kính ta; Nhưng lòng chúng nó xa ta lắm. **7** Sự chúng nó thờ lạy ta là vô ích, Vì chúng nó dạy theo những điều răn mà chỉ bởi người ta đặt ra. **8** Các người bỏ điều răn của Đức Chúa Trời, mà giữ lời truyền khẩu của loài người! **9** Ngài cũng phán cùng họ rằng: Các người bỏ hẳn điều răn của Đức Chúa Trời, dặng giữ theo lời truyền khẩu của mình. **10** Vì Mô-se có nói: Hãy tôn kính cha mẹ ngươi; lại nói: Ai rửa sả cha mẹ, thì phải bị giết. **11** Nhưng các người nói rằng: Nếu ai nói với cha hay mẹ mình rằng: Mọi điều tôi sẽ giúp cha mẹ được, thì đã là co-ban (nghĩa là sự dâng cho Đức Chúa Trời), **12** vậy người ấy không được phép giúp cha mẹ mình sự gì nữa; **13** dường ấy, các người lấy lời truyền khẩu mình lập ra mà bỏ mất lời Đức Chúa Trời. Các người còn làm nhiều việc khác nữa giống như vậy. **14** Bấy giờ, Ngài lại kêu đoàn dân mà phán rằng: Các người ai nấy hãy nghe ta và hiểu: **15** Chẳng sự gì từ ngoài vào trong cơ thể làm dơ

dày người được; nhưng sự gì từ trong người mở ra, lưỡi được thong thả, người nói rõ ràng. ra, đó là sự làm dơ dày người. 16 Nếu ai có tai mà nghe, hãy nghe. 17 Khi Ngài vào trong nhà, cách xa đoàn dân rồi, môn đồ hỏi Ngài về lời thí dụ ấy. 18 Ngài phán rằng: Vậy chớ các ngươi cũng không có trí khôn sao? Chưa hiểu chẳng

có sự gì ở ngoài vào trong người mà làm dơ dày người được sao? 19 Vâng, sự đó không vào lòng người, nhưng vào bụng, rồi bị bỏ ra nơi kín đáo, như vậy làm cho mọi đồ ăn được sạch. 20 Vậy, Ngài phán: Hết sự gì từ người ra, đó là sự làm dơ dày người! 21 Vì thật là tự trong, tự lòng người mà ra những ác tưởng, sự dâm dục, trộm cướp, giết người, 22 tà dâm, tham lam, hung ác, gian dối, hoang đàng, con mắt ganh đố, lông ngòn, kiêu ngạo, điên cuồng. 23 Hết thấy những điều xấu áy ra từ trong lòng thì làm cho dơ dày người. 24 Đoạn, Ngài từ đó đi đến bờ cõi thành Ty-rơ và thành Si-dôn. Ngài vào một cái nhà, không muốn cho ai biết mình, song không thể ẩn được. 25 Vì có một người đờn bà, con gái người bị tà ma ám, đã nghe nói về Ngài, tức thì vào gieo mình dưới chon Ngài. 26 Đờn bà áy là người Gờ-réc, dân Sy-rô-phê-ni-xi. Người xin Ngài đuổi quỉ ra khỏi con gái mình. 27 Đức Chúa Jêsus phán cùng người rằng: Hãy để con cái ăn no nê trước đã; vì không lẽ lấy bánh của con cái quăng cho chó. 28 Song người đáp lại rằng: Lạy Chúa, hẳn vây rồi; nhưng mà chó dưới bàn ăn mấy miếng bánh vụn của con cái. 29 Ngài bèn phán: Hãy đi, vì lời áy, quỉ đã ra khỏi con gái ngươi rồi. 30 Khi người trở về nhà, thấy đứa trẻ nằm trên giường, và quỉ đã bị đuổi khỏi. 31 Đức Chúa Jêsus lìa bờ cõi thành Ty-rơ, qua thành Si-dôn và trại địa phận Đê-ca-bô-lơ, đến biển Ga-li-lê. 32 Người ta đem một người điếc và ngọng đến cùng Ngài, xin Ngài đặt tay trên người. 33 Ngài đem riêng người ra, cách xa đám đông, rồi để ngón tay vào lỗ tai người, và thầm nước miếng xúc lưỡi người. 34 Đoạn Ngài ngửa mặt lên trời, thở ra mà phán cùng người rằng: Ép-pha-ta! nghĩa là: Hãy mở ra! 35 Tức thì tai được

36 Đức Chúa Jêsus cầm chúng chớ nói điều đó nói đến nữa. 37 Chúng lại lấy làm lạ quá đỗi mà diếc nghe, kẻ câm nói vậy!

8 Những ngày đó, lại có một đoàn dân đông theo Đức Chúa Jêsus. Vì chúng không có chi ăn, nên Ngài kêu các môn đồ mà phán rằng: 2 Ta thương xót đoàn dân này: vì đã ba ngày nay, không rời bỏ ta, và chẳng có chi ăn. 3 Nếu ta truyền cho nhịn đói trở về nơi họ ở, dọc đường chắc sẽ kém sức, vì có mấy người đã đến từ nơi xa. 4 Môn đồ thưa rằng: Có thể kiểm bánh đâu được trong đồng vắng này cho chúng ăn no ư? 5 Ngài nói: Các ngươi có bao nhiêu bánh? Thưa: Có bảy cái. 6 Ngài bèn biểu đoàn dân ngồi xuống đất; đoạn lấy bảy cái bánh, tạ ơn, rồi bẻ ra trao cho môn đồ để phân phát cho đoàn dân. 7 Môn đồ cũng có mấy con cá nhỏ; Đức Chúa Jêsus tạ ơn rồi, cũng khiếu nại đem phân phát như vậy. 8 Ai nấy ăn no nê; rồi người ta thâu được bảy giỏ những miếng thừa. 9 Vâng, những người ăn đó ước chừng bốn ngàn người. Đức Chúa Jêsus cho chúng về; 10 rồi liền vào thuyền với môn đồ, sang xứ Đa-ma-nutha. 11 Có mấy người Pha-ri-si đến đó, cãi lê với Ngài, muốn thử Ngài, thì xin một dấu lạ từ trên trời. 12 Đức Chúa Jêsus than thở trong lòng mà rằng: Làm sao dòng dõi này xin dấu lạ? Quả thật, ta nói cùng các ngươi, họ chẳng được ban cho một dấu lạ nào. 13 Ngài bèn bỏ họ, trở vào thuyền mà qua bờ bên kia. 14 Vâng, môn đồ quên đem bánh theo, trong thuyền chỉ có một cái bánh mà thôi. 15 Ngài răn môn đồ rằng: Hãy giữ mình cẩn thận về men người Pha-ri-si, và men đang Hê-rốt. 16 Môn đồ nói cùng nhau rằng: Ấy là vì chúng ta không có bánh. 17 Nhưng Đức Chúa Jêsus biết điều đó, thì phán rằng: Sao các ngươi nói cùng nhau rằng đó là tại các ngươi không có bánh? Chớ các ngươi còn chưa nghe, chưa hiểu sao? Các ngươi có lòng cứng cỏi luôn ư? 18 Các ngươi lại

không nhớ hay sao? Có tai mà sao không nghe? mà mắt linh hồn mình, thì có ích gì? 37 Hay là Các ngươi lại không nhớ hay sao? 19 Khi ta bέ cō người nào lấy chi mà đổi linh hồn mình ư? năm cái bánh cho năm ngàn người, các ngươi 38 Vì giữa dòng dõi gian dâm tội lỗi này, hε ai thâu được mấy giỏ đầy bánh vụn? Thưa: Mười hǒi thẹn về ta và đạo ta, thì Con người sẽ hǒi hai giỏ. 20 Còn khi ta bέ bảy cái bánh cho bốn thẹn về kẻ ấy, khi ngự trong sự vinh hiển của ngàn người, các ngươi thâu được bάy giỏ đầy Cha Ngài mà đến với các thiên sứ thánh.

bánh vụn? Thưa: Bảy giỏ. 21 Ngài phán: Các ngươi còn chưa hiểu sao? 22 Kế đó, Đức Chúa Jēsus và môn đồ đi đến làng Bέt-sai-đa. Người ta đem cho Ngài một người mù và cầu xin Ngài rờ đến người. 23 Ngài bèn nǎm tay người mù, dắt ra ngoài làng, thầm nước miéng trên mắt người, đặt tay trên người, và hỏi, có thấy chi không? 24 Người mù ngó lên rồi thưa rằng: Tôi thấy người ta, và nhìn họ giống như cây. 25 Rồi Đức Chúa Jēsus lại đặt tay trên mắt người; người nhìn xem, được sáng mắt thấy rõ ràng cả thấy. 26 Đức Chúa Jēsus khiến người về nhà, và truyền rằng: Đừng trở vào trong làng. 27 Đức Chúa Jēsus đi khỏi đó với môn đồ mình, đến trong các làng gần thành Sê-sa-rê phi-líp. Dọc đường, Ngài hỏi môn đồ rằng: Người ta nói ta là ai? 28 Thưa rằng: Kẻ thì nói là Giǎng Báp-tít; người thì nói là Ê-li; kẻ thì nói một trong các đấng tiên tri. 29 Ngài hỏi: Nhưng các ngươi thì nói ta là ai? Phi -e-ro thưa rằng: Thầy là Đấng Christ. 30 Đức Chúa Jēsus bèn cấm ngặt môn đồ chớ nói sự mình cùng ai hết. 31 Bảy giờ, nước khởi sự dạy môn đồ rằng Con người phải chịu khổ nhiều, phải bị các trưởng lão, các thầy tế lễ cả, và các thầy thông giáo loại ra, phải chịu giết, sau ba ngày phải sống lại. 32 Ngài nói tό tường điều đó với môn đồ. Phi -e-ro đem Ngài riêng ra, mà căn giàn Ngài. 33 Nhưng Đức Chúa Jēsus xây lại ngó môn đồ, và quở Phi -e-ro rằng: Hối quỉ Sa-tan, hãy lui ra đằng sau ta; vì người chẳng nghĩ đến việc Đức Chúa Trόi, song nghĩ đến việc người ta. 34 Đoạn, Ngài kêu dân chúng và môn đồ, mà phán rằng: Nếu ai muốn theo ta, phải liều mình, vác thập tự giá mình mà theo ta. 35 Vì ai muốn cứu sự sống mình thì sẽ mất; còn ai vì có ta và đạo Tin Lành mà mất sự sống thì sẽ cứu. 36 Người nào nếu được cả thiên hạ

9 Ngài lại phán cùng môn đồ rằng: Quả thật, ta nói cùng các ngươi, trong những người đứng đây, có mấy kẻ chẳng chết trước khi chưa thấy nước Đức Chúa Trόi lấy quyền phép mà đến. 2 Khoi sáu ngày, Đức Chúa Jēsus đem Phi -e-ro, Gia-cơ, và Giǎng đi tέ với Ngài lên núi cao; và Ngài hóa hình trước mặt ba người. 3 Áo xống Ngài trở nên sáng rực và tráng tinh chóilò, đến nỗi chẳng có thợ phiếu nào ở thế gian phiếu được tráng như vậy. 4 Ê-li và Môi-se hiện ra, nói chuyện cùng Đức Chúa Jēsus. 5 Phi -e-ro bèn cất tiếng thưa cùng Đức Chúa Jēsus rằng: Lạy thầy, chúng ta ở đây tốt lắm; hãy đóng ba trại, một cái cho thầy, một cái cho Môi-se, và một cái cho Ê-li. 6 Vì Phi -e-ro không biết mình nói chi, tại cả ba đều sợ hãi. 7 Lại có một đám mây bao phủ lấy; và từ đám mây có tiếng phán rằng: Người này là Con rất yêu dấu của ta, hãy vâng nghe người. 8 Thình lình, các môn đồ ngó quanh quất, chẳng thấy ai nữa, chỉ còn một mình Đức Chúa Jēsus ở với mình mà thôi. 9 Khi từ trên núi xuống, Ngài cấm môn đồ đừng nói lại với ai những điều mình đã thấy, cho đến chừng nào Con người từ kẻ chết sống lại. 10 Vậy, môn đồ ghi nhớ lời ấy, và hỏi nhau sự từ kẻ chết sống lại là gì. 11 Lại hỏi nói Ngài rằng: Sao các thầy thông giáo nói rằng: Ê-li phải đến trước? 12 Ngài đáp rằng: Thật Ê-li phải đến trước sửa lại mọi việc. Vậy thì sao có chép về Con người rằng Ngài phải chịu khổ nhiều và bị khinh dέ ư? 13 Vả, ta nói cùng các ngươi, Ê-li đã đến rồi, người ta đai người theo ý muốn mình, y như lời đã chép về việc người vậy. 14 Đức Chúa Jēsus với ba người đến cùng các môn đồ khác, thì thấy đoàn dân rất đông vây chung quanh, và mấy thầy thông giáo đương cai lέ với các môn đồ ấy. 15 Cả đoàn dân này vừa thấy

Ngài, liền lấy làm lạ, thấy đều chạy đến chào nhà, Ngài hỏi môn đồ rằng: Lúc đi đường, các Ngài. **16** Ngài bèn hỏi rằng: Các ngươi cãi lẽ với ngươi nói chi với nhau? **34** Môn đồ đều làm môn đồ về việc gì? **17** Một người trong đám thinh; vì dọc đường đã cãi nhau cho biết ai là đồng thừa rắng: Lạy thầy, tôi đã đem con trai lớn hơn trong bọn mình. **35** Ngài bèn ngồi, kêu tôi tới cho thầy; nó bị quỉ cầm ám, **18** không mười hai sứ đồ mà phán rắng: Nếu ai muốn cứ chỗ nào quỉ ám vào thì làm cho nỗi kinh làm dầu, thì phải làm rốt hết và làm tôi tớ mọi phong, sôi bọt mồm, nghiến răng, rồi nó mòn người. **36** Đoạn, Ngài bắt một đứa trẻ để ở giữa mồi đi; tôi đã xin môn đồ thầy đuổi quỉ ấy, song môn đồ; rồi ăn nó trong tay, mà phán rắng: **37** đuổi không được. **19** Đức Chúa Jêsus bèn đáp Hết ai vì danh ta tiếp một đứa trong những đứa rắng: Hết dòng dõi chẳng tin kia, ta sẽ ở cùng trẻ này, tức là tiếp ta; còn ai tiếp ta, thì chẳng các ngươi cho đến chừng nào? Ta sẽ chịu các phải tiếp ta, bèn là tiếp Đáng đã sai ta vậy. **38** ngươi cho đến khi nào? Hãy đem con đến cho Giangi thừa cùng Ngài rắng: Lạy thầy, chúng tôi ta. **20** Chúng bèn đem đứa trẻ cho Ngài. Đứa trẻ từng thấy có người lấy danh thầy mà trừ quỉ, vừa thấy Đức Chúa Jêsus, tức thì ngã xuống thì chúng tôi đã cầm, vì họ không theo chúng đât, rồi lăn lóc sôi bọt miêng ra. **21** Đức Chúa ta. **39** Đức Chúa Jêsus phán rắng: Đừng cầm làm Jêsus hỏi cha nó rắng: Điều đó xảy đến cho nó chi; vì chẳng ai cùng trong một lúc, vừa nhơn đã bao lâu? Người cha thừa rắng: Từ khi nó danh ta làm phép lạ, vừa nói xấu ta được. **40** Hết còn nhỏ. **22** Quỉ đã lầm phen quăng nó trong ai không nghịch cùng ta là thuộc về ta. **41** Còn lửa và dưới nước, để giết nó đi; nhưng nếu ai nhơn danh ta mà cho các ngươi một chén thày làm được việc gì, xin thương xót chúng nước, vì các ngươi thuộc về Đáng Christ, quả tôi và giúp cho! **23** Đức Chúa Jêsus đáp rắng: thật, ta nói cùng các ngươi, người ấy sẽ không Sao ngươi nói: Nếu thày làm được? Ké nào tin mắt phần thường mình đâu. **42** Nhưng hết ai thì mọi việc đều được cả. **24** Tức thì cha đứa trẻ làm cho một đứa trong những đứa nhỏ này đã la lên rắng: Tôi tin; xin Chúa giúp đỡ trong sự tin, phải sa vào tội lỗi, thì thà buộc cõi đá lớn không tin của tôi! **25** Khi Đức Chúa Jêsus thấy vào cổ nó mà bỏ xuống biển còn hơn. **43** Nếu dân chúng chạy đến đông, thì Ngài quở trách tà tay ngươi làm cho ngươi phạm tội, hãy chặt ma và phán cùng nó rắng: Hết qui cầm và điếc, nó đi; thà rằng một tay mà vào sự sống, còn ta biểu mày phải ra khỏi đứa trẻ này, đừng ám hơn đủ hai tay mà sa xuống địa ngục, trong nó nữa. **26** Quỉ bèn la lớn tiếng lên, vật đứa trẻ mạnh lăm mà ra khỏi; đứa trẻ trở như chết vậy, nên nỗi nhiều người nói rằng: Nó chết rồi. **27** Nhưng Đức Chúa Jêsus nắm tay nó, nâng lên; thì nó đứng dậy. **28** Khi Đức Chúa Jêsus vào nhà rồi, môn đồ hỏi riêng Ngài rắng: Sao chúng tôi đuổi quỉ ấy không được? **29** Ngài đáp rắng: Nếu không cầu nguyện, thì chẳng ai đuổi thứ quỉ ấy ra được. **30** Đoạn, đi khỏi đó, trải qua xứ Ga-li-lê, Đức Chúa Jêsus không muốn cho ai biết. **31** Vì Ngài dạy các môn đồ rằng: Con người sẽ bị nộp trong tay người ta, họ sẽ giết đi; Ngài bị giết đã ba ngày rồi, thì sẽ sống lại. **32** Nhưng chẳng hè chét và là nơi lửa chẳng hè tắt. **49** Vì môn đồ không hiểu lời ấy, lại sợ không dám hỏi mỗi người sẽ bị muối bằng lửa. **50** Muối là vật Ngài. **33** Đến thành Ca-bê-na-um, đang ở trong tốt, nhưng nếu mất mặn đi, thì lấy chi làm cho

tay ngươi làm cho ngươi phạm tội, hãy chặt nó đi; thà rằng một tay mà vào sự sống, còn hơn đủ hai tay mà sa xuống địa ngục, trong lửa chẳng hè tắt. (**Geenna g1067**) **44** Đó là nơi sâu bọ của chúng nó chẳng hè chết, và là nơi lửa chẳng hè tắt. **45** Lại nếu chon ngươi làm cho ngươi phạm tội, hãy chặt nó đi; thà rằng què chon mà vào sự sống, còn hơn là đủ hai chon mà bị quăng vào địa ngục. (**Geenna g1067**) **46** Đó là nơi sâu bọ của chúng nó chẳng hè chết, và là nơi lửa chẳng hè tắt. **47** Còn nếu mất ngươi làm cho ngươi phạm tội, hãy móc nó đi; thà rằng chỉ một mắt mà vào nước Đức Chúa Trời, còn hơn đủ hai mắt mà bị quăng vào địa ngục,

mặn lại được? Các ngươi phải có muối trong lòng mình, lại phải hòa thuận cùng nhau.

10 Đức Chúa Jésus từ đó mà đi, qua bờ cõi xứ Giu-dê, bên kia sông Giô-đanh. Đoàn dân đông lại nhóm họp cùng Ngài, Ngài dạy dỗ chúng y như lệ thường. **2** Các ngươi Pha-ri-si bèn đến gần hỏi để thử Ngài rằng: Người nam có phép để vợ mình chẳng? **3** Ngài trả lời rằng: Vậy chớ Môi-se dạy các ngươi điều chi? **4** Họ thưa rằng: Môi-se có cho phép viết tờ để và cho phép để vợ. **5** Đức Chúa Jésus phán rằng: Ấy vì cớ lòng các ngươi cứng cỏi, nên người đã truyền mạng này cho. **6** Nhưng từ lúc đầu sáng thế, Đức Chúa Trời làm ra một người nam và một người nữ. **7** Vì cớ đó, người nam lia cha mẹ mình mà dính díu với vợ; **8** và hai người cùng nêu mệt thịt mà thôi. Như thế, vợ chồng chẳng phải mà hai nřa, mà chỉ một thịt. **9** Vậy, người ta không nên phân rẽ những kẻ mà Đức Chúa Trời đã phối hiệp. **10** Khi ở trong nhà, môn đồ lại hỏi Ngài về việc ấy; **11** Ngài phán rằng: Ai để vợ mình mà cưới vợ khác, thì phạm tội tà dâm với người; **12** còn nếu người đòn bà bỏ chồng mình mà lấy chồng khác, thì cũng phạm tội tà dâm. **13** Người ta đem những con trẻ đến cùng Ngài, dặng Ngài rờ chúng nó; nhưng môn đồ trách những kẻ đem đến. **14** Đức Chúa Jésus thấy vậy, bèn giận mà phán cùng môn đồ rằng: Hãy để con trẻ đến cùng ta, đừng cấm chúng nó; vì nước Đức Chúa Trời thuộc về những kẻ giống như con trẻ ấy. **15** Quả thật, ta nói cùng các ngươi, ai chẳng nhận lấy nước Đức Chúa Trời như một đứa trẻ, thì chẳng được vào đó bao giờ. **16** Ngài lại bồng những đứa trẻ ấy, đặt tay trên chúng nó mà chúc phước cho. **17** Ngài đang ra đi, có một người chạy lại, quì trước mặt Ngài, mà hỏi rằng: Thưa thầy nhơn lành, tôi phải làm chi cho được hưởng sự sống đời đời? (*aiōnios g166*) **18** Đức Chúa Jésus phán rằng: Sao ngươi gọi ta là nhơn lành? Chỉ có một Đáng nhơn lành, là Đức Chúa Trời. **19** Người biết các điều răn: Đừng phạm tội tà dâm; đừng giết người; đừng trộm cướp; đừng làm chứng dối;

đừng làm gian; hãy hiếu kính cha mẹ. **20** Người thưa rằng: Lạy thầy, tôi đã giữ mọi điều đó từ khi còn nhỏ. **21** Đức Chúa Jésus ngó người mà yêu, nên phán rằng: Nhưng ngươi còn thiếu một điều. Hãy đi, bán hết gia tài mình, đem thí cho kẻ nghèo khổ, chắc sẽ được của báu ở trên trời, rồi hãy đến mà theo ta. **22** Song nét mặt người này rầu rĩ về lời đó, đi ra rất buồn bã, vì có nhiều của lǎm. **23** Bấy giờ Đức Chúa Jésus ngó xung quanh mình, mà phán cùng môn đồ rằng: Kẻ giàu vào nước Đức Chúa Trời khó là dường nào! **24** Môn đồ lấy mấy lời đó làm lạ. Nhưng Đức Chúa Jésus lại phán rằng: Hỡi các con, những kẻ cậy sự giàu có vào nước Đức Chúa Trời khó là dường nào! **25** Con lạc đà chui qua lỗ kim còn dễ hơn người giàu vào nước Đức Chúa Trời. **26** Môn đồ lại càng lấy làm lạ, nói cùng nhau rằng: Vậy thì ai được cứu? **27** Đức Chúa Jésus ngó môn đồ mà rằng: Sự đó loài người không thể làm được, nhưng Đức Chúa Trời thì chẳng thế; vì Đức Chúa Trời làm mọi sự được cả. **28** Phi-e-ro liền thưa cùng Ngài rằng: Nay, chúng tôi đã bỏ hết mà đi theo thầy. **29** Đức Chúa Jésus đáp rằng: Quả thật, ta nói cùng các ngươi chẳng một người nào vì ta và Tin Lành từ bỏ nhà cửa, anh em, chị em, cha mẹ, con cái, đất ruộng, **30** mà chẳng lành được đương bây giờ, trong đời này, trăm lần hơn về những nhà cửa, anh em, chị em, mẹ con, đất ruộng, với sự bắt bớ, và sự sống đời đời trong đời sau. (*aiōn g165, aiōnios g166*) **31** Nhưng có nhiều kẻ đều sê nêu rốt; có kẻ rốt sê nêu đầu. **32** Đức Chúa Trời và môn đồ đương đi dường lên thành Giê-ru-sa-lem, Ngài thì đi trước; các môn đồ thắt kinh, và những người đi theo đều sợ hãi. Ngài lại kèm mười hai sứ đồ đi cùng mình mà phán về những việc phải xảy đến cho mình, rằng: **33** Nay, chúng ta lên thành Giê-ru-sa-lem, Con người sẽ bị nộp cho các thầy tế lễ cả cùng các thầy thông giáo; họ sẽ định Ngài phải bị tử hình và giao Ngài cho dân ngoại. **34** Người ta sẽ nhạo báng Ngài, nhổ trên Ngài, đánh đập Ngài mà giết đi; sau ba ngày, Ngài sẽ sống lại. **35** Bấy

giờ, Gia-cơ và Giăng, hai con trai Xê-bê-đê, đến người? Người mù thưa rằng: Lạy thầy, xin cho gần Ngài mà thưa rằng: Lạy thầy, chúng tôi tôi được sáng mắt. 52 Đức Chúa Jêsus phán: Đǐ muôn thầy làm thành điêu chúng tôi sẽ xin. 36 đi, đức tin người đã chữa lành người rồi. Tức Ngài hỏi rằng: Các người muôn ta làm chi cho? thì người mù được sáng mắt, và đi theo Đức

37 Thưa rằng: Khi thầy được vinh hiển, xin cho Chúa Jêsus trên đường.

chúng tôi một đứa ngồi bên hữu, một đứa bên tả. 38 Nhưng Đức Chúa Trời phán rằng: Các người không biết điều mình xin. Các người có uống được chén ta uống, và chịu được phép báp-têm ta chịu chăng? 39 Thưa rằng: Được. Đức Chúa Jêsus phán rằng: Các người sẽ uống chén ta uống, và sẽ chịu phép báp-têm ta chịu; 40 nhưng chí như ngồi bên hữu và bên tả ta thì không phải tự ta cho được: ấy là thuộc về người nào mà điều đó đã dành cho. 41 Mười sứ đồ kia nghe sự xin đó, thì giận Gia-cơ và Giăng. 42 Nhưng Đức Chúa Jêsus gọi họ mà phán rằng: Các người biết những người được tôn làm đầu cai trị các dân ngoại, thì bắt dân phải phục mình, còn các quan lớn thì lấy quyền thế trị dân. 43 Song trong các người không như vậy; trái lại hễ ai muôn làm lớn trong các người, thì sẽ làm đầy tớ; 44 còn ai trong các người muôn làm đầu, thì sẽ làm tôi mọi mọi người. 45 Vì Con người đã đến không phải để người ta hầu việc mình, song để hầu việc người ta, và phó sự sống mình làm giá chuộc cho nhiều người. 46 Kế đó, Đức Chúa Jêsus và môn đồ đến thành Giê-ri-cô. Ngài và môn đồ cùng một đoàn dân đông đang từ đó lại đi, thì có một người ăn mày mù tên là Ba-ti-mê, con trai của Ti-mê, ngồi bên đường. 47 Vì đã nghe nói ấy là Đức Chúa Jêsus, người Na-xa-rét, người vùng lân mà rằng: Hỡi Đức Chúa Jêsus, con vua Đa-vít, xin thương tôi cùng! 48 Có nhiều kẻ rầy người, biểu nín đi; song người lại kêu lớn hơn nữa rằng: Hỡi con vua Đa-vít, xin thương tôi cùng! 49 Đức Chúa Jêsus dừng lại, phán rằng: Hãy kêu người đến. Chúng kêu người mù đến, mà nói rằng: Hãy vững lòng, đứng dậy, Ngài gọi người. 50 Người mù bỏ áo ngoài, bước tới đến cùng Đức Chúa Jêsus. 51 Đức Chúa Jêsus bèn cất tiếng phán rằng: Người muôn ta làm chi cho

11 Khi tới gần thành Giê-ru-sa-lem, bên làng Bê-pha-giê và làng Bê-tha-ni, ngang núi ô-li-ve, Đức Chúa Jêsus sai hai môn đồ đi, 2 và phán rằng: Hãy đi đến làng ngay trước mặt các người; vừa kia vào đó, thấy một con lừa con đương buộc, chưa có ai cõi; hãy mở nó ra, dắt về cho ta. 3 Hoặc có ai hỏi các người rằng: Vì sao làm điều đó? hãy đáp lại: Chúa cần dùng nó, tức thì họ sẽ cho dắt lừa về đây. 4 Hai người đi, thì thấy lừa con đương buộc ở ngoài trước cửa, chỗ đường queo, bèn mở ra. 5 Có mấy ké trong những người ở đó hỏi rằng: Các người mở lừa con đó làm chi? 6 Hai người trả lời theo Đức Chúa Jêsus đã dặn; thì họ để cho đi. 7 Hai người dắt lừa con về cho Đức Chúa Jêsus, lấy áo mình trải trên nó; rồi Ngài cõi lên. 8 Nhiều người trải áo mình trên đàng; lại có kẻ rải nhánh cây chặt trong đồng ruộng. 9 Người đi trước ké theo sau đều la lên rằng: Hô-sa-na! Đáng khen ngợi cho Đáng nhơn danh Chúa mà đến! 10 Phước cho nước đến, là nước vua Đa-vít, tổ phụ chúng ta! Hô-sa-na ở trên nơi rất cao! 11 Đức Chúa Jêsus vào thành Giê-ru-sa-lem, đến nơi đền thờ; đoạn, liếc mắt xem mọi sự chung quanh, thì trời đã tối, Ngài bèn ra, dặng đi tới làng Bê-tha-ni với mười hai sứ đồ. 12 Sáng ngày, khi đã lìa làng Bê-tha-ni rồi, thì Ngài đổi. 13 Vừa thấy đàng xa một cây vả có lá, Ngài đến đó xem hoặc có chi chăng; song, tới gần rồi, chỉ thấy có lá mà thôi, vì bấy giờ không phải mùa vả. 14 Ngài bèn cát tiếng phán cùng cây vả rằng: Chẳng hề có ai ăn trái của mày nữa! Các môn đồ đều nghe lời ấy. (aiōn g165) 15 Đoạn, đến thành Giê-ru-sa-lem; Đức Chúa Jêsus vào đền thờ, đuổi những kẻ buôn bán ở đó, lại lật đổ bàn những người đổi bạc, và ghẽ những kẻ bán bò câu. 16 Ngài cấm không cho ai được đem đồ gì đi ngang qua đền thờ. 17 Rồi Ngài

dạy dỗ chúng mà rằng: há chẳng có lời chép: biết. Đức Chúa Jêsus bèn phán cùng họ rằng: Nhà ta sẽ gọi là nhà cầu nguyện của muôn dân hay sao? Nhưng các ngươi đã làm thành cái hang trộm cướp. **18** Các thầy tế lễ cả và các thầy thông giáo nghe mấy lời, bèn kiểm cách diệt Ngài; vì họ sợ Ngài, tại cả đoàn dân cảm động sự dạy dỗ của Ngài lắm. **19** Đến chiều, Ngài và môn đồ ra khỏi thành. **20** Sáng hôm sau, khi đi ngang qua, thấy cây vả đã khô cho tới rẽ; **21** bấy giờ Phi-e-rơ nhớ lại chuyện đã qua, thưa cùng Ngài rằng: Thầy, coi kìa! Cây vả thầy đã rửa nay khô đi rồi. **22** Đức Chúa Jêsus cất tiếng phán rằng: Hãy có đức tin đến Đức Chúa Trời. **23** Quả thật, ta nói cùng các ngươi, ai sẽ biểu hòn núi này rằng: Phải cất mình lên, và quăng xuống biển, nếu người chẳng nghi ngại trong lòng, nhưng tin chắc lời mình nói sẽ ứng nghiệm, thì điều đó sẽ thành cho. **24** Bởi vậy ta nói cùng các ngươi: Mọi điều các ngươi xin trong lúc cầu nguyện, hãy tin đã được, tất điều đó sẽ ban cho các ngươi. **25** Khi các ngươi đứng cầu nguyện, nếu có sự gì bất bình cùng ai, thì hãy tha thứ, để Cha các ngươi ở trên trời cũng tha lỗi cho các ngươi. **26** Song nếu không tha lỗi cho người ta, thì Cha các ngươi ở trên trời cũng sẽ không tha lỗi cho các ngươi. **27** Chúa và môn đồ trở lại thành Giê-ru-sa-lem. Ngài đang đi dạo trong đền thờ, thì các thầy tế lễ cả, các thầy thông giáo, và các trưởng lão tới gần Ngài, **28** mà hỏi rằng: Thầy lấy quyền phép nào làm những điều này, hoặc ai đã cho thầy quyền phép làm những điều ấy? **29** Đức Chúa Jêsus phán rằng: Ta cũng hỏi các ngươi một câu; hãy trả lời cho ta, thì ta sẽ nói cho các ngươi biết ta làm những điều đó bởi quyền phép nào. **30** Phép báp-têm của Giăng đến bởi trên trời hay là bởi người ta? Hãy trả lời cho ta đi. **31** Vâng, họ bàn với nhau như vậy: Nếu chúng ta nói: Bởi trên trời, thì người sẽ nói rằng: Vậy, sao các ngươi không tin lời Giăng? **32** Bằng chúng ta nói trái lại: Bởi người ta? Họ sợ dân chúng, vì ai nấy đều tin Giăng thật là Đáng tiên tri. **33** Nên họ thưa lại cùng Đức Chúa Jêsus rằng: Chúng tôi không

Ta cũng không nói cho các ngươi biết ta nhờ quyền phép nào mà làm những điều này.

12 Đức Chúa Jêsus khởi phán thí dụ cùng họ rằng: Một người kia trồng vườn nho, rào chung quanh, ở trong đào một cái hầm ép rượu, và dựng một cái tháp; đoạn cho mấy người làm nghề trồng nho thuê, mà lia bốn xứ. **2** Tới mùa, chủ vườn sai một đầy tớ đến cùng bọn trồng nho, đặng thâu lấy phần hoa lợi vườn nho nơi tay họ. **3** Nhưng họ bắt đầy tớ mà đánh rồi đuổi về tay không. **4** Người sai một đầy tớ khác đến; nhưng họ đánh đầu nó và chửi rủa nữa. **5** Người còn sai đứa khác đến, thì họ giết đi; lại sai nhiều đứa khác nữa, đứa thì bị họ đánh, đứa thì bị họ giết. **6** Chủ vườn còn đứa con trai một rất yêu dấu, bèn sai đi lần cuối cùng mà nói rằng: Chúng nó sẽ kính vì con ta! **7** Nhưng bọn trồng nho đó bàn với nhau rằng: Thằng này là con kế tự; hè, ta hãy giết nó, thì phần gia tài nó sẽ về chúng ta. **8** Họ bắt con trai ấy giết đi, ném ra ngoài vườn nho. **9** Vậy thì chủ vườn nho sẽ làm thế nào? Người sẽ đến giết bọn trồng nho đó, rồi lấy vườn nho lại mà cho người khác. **10** Các người há chưa đọc lời Kinh Thánh này: Hòn đá bị thợ xây nhà bỏ ra, Đã trở nên đá góc nhà; **11** Ấy là công việc của Chúa, Và là việc rất lạ trước mắt chúng ta, hay sao? **12** Những người đó bèn tìm cách bắt Ngài, vì biết rõ rằng Ngài phán thí dụ ấy chỉ về mình; song sợ dân chúng, nên bỏ Ngài mà đi. **13** Kế đó, họ sai mấy người thuộc về phe Pha-ri-si và đảng Hê-rốt đến, để bắt lỗi Ngài trong lời nói. **14** Vậy, mấy người ấy đến, thưa Ngài rằng: Lạy thầy, chúng tôi biết thầy là người thật, không lo sợ gì ai; vì thầy không xem bè ngoài người ta, nhưng dạy đạo Đức Chúa Trời theo mọi lẽ thật. Có nên nộp thuế cho Sê-sa hay không? Chúng tôi phải nộp hay là không nộp? **15** Nhưng Ngài biết sự giả hình của họ thì phán rằng: Các ngươi thử ta làm chi? Hãy đem cho ta xem một đồng đơ-ni-ê. **16** Họ đem cho Ngài một đồng, Ngài bèn phán rằng: Hình và hiệu này của ai? Họ trả lời

rằng: Của Sê-sa. 17 Đức Chúa Jêsus phán rằng: nói phải, hiệp lý lắm, thật Đức Chúa Trời là có Vật chi của Sê-sa hãy trả lại cho Sê-sa, còn vật môt, ngoài Ngài chẳng có Chúa nào khác nữa; chi của Đức Chúa Trời hãy trả lại cho Đức Chúa 33 thật phải kính mến Chúa hết lòng, hết trí, Trời. Họ đều lấy làm lạ về Ngài. 18 Các người hết sức và yêu kě lân cận như mình, ấy là hơn Sa-đu-sê, là những kẻ vẫn nói rằng không có sự moi của lễ thiêu cùng hết thảy các cửa lẽ. 34 sống lại, đến gần mà hỏi Ngài rằng: 19 Thưa Đức Chúa Jêsus thấy người trả lời như người thầy, Môi-se đã ban cho chúng tôi luật này: Nếu khôn, thì phán rằng: Người chẳng cách xa nước một người kia có anh em qua đời, để vợ lại, Đức Chúa Trời đâu. Rồi không ai dám hỏi Ngài không con, thì người kia phải lấy vợ góa đó nữa. 35 Đức Chúa Jêsus đương dạy dỗ trong đặng nỗi dòng dõi cho anh em mình. 20 Vâ, đèn thờ, bèn cất tiếng phán những lời này: Sao có bảy anh em. Người thứ nhứt cưới vợ, rồi các thầy thông giáo Đáng Christ là con Đa-vít? chết, không có con. 21 Người thứ hai lấy vợ 36 Chính Đa-vít đã cảm Đức Thánh Linh mà nói góa ấy, sau chết, cũng không có con; rồi đến rằng: Chúa phán cùng Chúa tôi; Hãy ngồi bên người thứ ba cũng vậy. 22 Trong bảy người, hữu ta, Cho đến chừng nào ta để kẻ thù nghịch chẳng ai để con lại. Sau hết, người đời bà cũng người làm bệ dưới chơn ngươi. 37 Vì chính Đa-chết. 23 Lúc sống lại, đời bà đó là vợ ai trong vít xưng Ngài bằng Chúa, thì lẽ nào Ngài là con bảy anh em? vì hết thảy đều đã lấy người làm vua ấy? Đoàn dân đông vui lòng mà nghe Ngài. vợ. 24 Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Há chẳng phải 38 Trong lúc dạy dỗ, Ngài lại phán rằng: Hãy giữ các ngươi làm, vì không biết Kinh Thánh, cũng mình về các thầy thông giáo, là kẻ ưa mặc áo không hiểu quyền phép Đức Chúa Trời sao? dài đi chơi, thích người ta chào mình giữa chợ 25 Vì đến lúc người ta từ kẻ chết sống lại, thì 39 muôn người cao nhứt trong các nhà hội cùng chẳng cưới vợ, chẳng lấy chồng; nhưng các trong các đám tiệc, 40 nuốt các nhà đời bà góa, người sống lại đó ở như thiên sứ trên trời vậy. mà làm bộ đọc lời cầu nguyện dài. Họ sẽ bị phạt 26 Còn về những người chết được sống lại, thì càng nặng hơn nữa. 41 Đức Chúa Jêsus ngồi đồi trong sách Môi-se có chép lời Đức Chúa Trời ngang cái rương đựng tiền dâng, coi dân chúng phán cùng người trong bụi gai rằng: Ta là Đức bỏ tiền vào thế nào. 42 Có lăm người giàu bỏ Chúa Trời của Áp-ra-ham, Đức Chúa Trời của nhiều tiền; cũng có một mụ góa nghèo kia đến Y-sác, Đức Chúa Trời của Gia-côp, các người bỏ hai đồng tiền ăn một phần tư xu. 43 Ngài há chưa đọc đến sao? 27 Ngài chẳng phải là bèn kêu môn đồ mà phán rằng: Quả thật, ta nói Đức Chúa Trời của kẻ chết, mà là của kẻ sống! cùng các người, mụ góa nghèo này đã bỏ tiền Thật các ngươi làm to. 28 Bấy giờ, có một thầy vào rương nhiều hơn hết thảy những người đã thông giáo nghe Chúa và người Sa-đu-sê biện bô vào. 44 Vì mọi kẻ khác lấy của dư mìn bỏ luận với nhau, biết Đức Chúa Jêsus đã khéo vào, còn mụ này nghèo cực lắm, đã bỏ hết của đáp, bèn đến gần hỏi Ngài rằng: Trong các điều răn, điều nào là đầu hết? 29 Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Này là điều đầu nhứt: Hỡi Y-sơ-ra-ên, hãy nghe, Chúa, Đức Chúa Trời chúng ta, là Chúa có môt. 30 Người phải hết lòng, hết linh hồn, hết trí khôn, hết sức mà kính mến Chúa là Đức Chúa Trời ngươi. 31 Ngày là điều thứ hai: Người phải yêu kě lân cận như mình. Chẳng có điều răn nào lớn hơn hai điều đó. 32 Thầy thông giáo trả lời rằng: Thưa thầy, thầy

13 Đức Chúa Jêsus vừa ra khỏi đèn thờ, có một người môn đồ thưa cùng Ngài rằng: Thưa thầy, hãy xem đá và các nhà này là dường nào! 2 Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Người thấy các nhà lớn này ư? Rồi ra sẽ không còn một hòn đá sót lại trên một hòn khác nữa; cả thầy đều đổ xuống. 3 Ngài đương ngồi trên núi ô-li-ve, đối ngang đèn thờ, thì Phi-e-rơ, Gia-cô, Giangi và Anh-rê hỏi riêng Ngài rằng: 4 Xin thầy

nói cho chúng tôi biết lúc nào các điều đó xảy ra. **21** Khi ấy, đâu có ai bảo các ngươi rằng: Kìa, đến, và có điều chi cho người ta biết các sự đó Đáng Christ ở đây, hay là Ngài ở đó, thì chớ tin. sẽ hoàn thành? **5** Đức Chúa Jêsus khởi phán **22** Những christ giả, tiên tri giả sẽ nổi lên, làm rằng: Hãy giữ mình kéo cõi ai lừa dối các ngươi những dấu lạ phép lạ, nếu có thể được thì họ chẳng. **6** Có nhiều kẻ sẽ lấy danh ta mà đến, cũng dỗ dành chính những người được chọn. xưng rằng: Chính ta là Đáng Christ! Họ sẽ dỗ **23** Hãy giữ lấy, ta đã nói trước cho các ngươi cả. dành nhiều người. **7** Khi các ngươi nghe nói về **24** Trong những ngày ấy, sau kỳ tại nạn, mặt giặc và nghe tiếng đòn về giặc, thì đừng bối trời sẽ tối tăm, mặt trăng chẳng chiếu sáng rồi: những sự ấy phải xảy đến; nhưng chưa là nữa, **25** các ngôi sao sẽ tự trên trời rớt xuống, cuối cùng. **8** Vì dân này sẽ dậy lên nghịch cùng và thế lực các từng trời sẽ rúng động. **26** Bấy dân khác, nước nọ nghịch cùng nước kia; cũng giờ người ta sẽ thấy Con người lấy đại quyền sẽ có động đất nhiều nơi, và đói kém. Đó chỉ đại vinh ngự đến trên đám mây; **27** Ngài sẽ sai là đầu sự khốn khổ mà thôi. **9** Còn các ngươi, các thiên sứ đang nhóm những kẻ được chọn ở phải giữ mình; họ sẽ nộp các ngươi trước tòa bốn phương, từ đầu cùng đất cho đến đầu cùng án; các ngươi sẽ bị đánh trong các nhà hội, trời. **28** Hãy nghe lời thí dụ về cây vả. Vừa khi và vì cớ ta, sẽ đứng trước mặt các quan tổng nhánh nó trở nên non và nứt lở, thì biết mùa đốc và các vua, để làm chứng trước mặt họ. **10** hạ gần tới. **29** Cũng một lẽ ấy, khi các ngươi Nhưng trước hết Tin Lành phải được giảng ra thấy các điều đó xảy đến, hãy biết Con người cho khắp muôn dân đà. **11** Vả, khi họ điệu các đã tới gần, ở nơi cửa. **30** Quả thật, ta nói cùng ngươi đi nộp, chớ có ngại trước về điều mình các ngươi, dòng dõi này chẳng qua trước khi sẽ nói, nhưng đến giờ đó, hãy nói theo lời sẽ mọi sự kia xảy tới. **31** Trời đất sẽ qua đi, song ban cho; vì ấy không phải các ngươi nói, bèn là lời ta không bao giờ qua đâu. **32** về ngày và Đức Thánh Linh vậy. **12** Bấy giờ, anh sẽ nộp em giờ đó, chẳng ai biết chi hết, các thiên sứ trên cho phái chết, cha sẽ nộp con; con cái sẽ dậy trời, hay là Con cũng chẳng biết nữa; song chỉ lên nghịch cùng cha mẹ mình mà làm cho phái Cha mà thôi. **33** Hãy giữ mình, tĩnh thức; vì các chết. **13** Các ngươi sẽ bị mọi người ghen ghét vì người chẳng biết kỳ đó đến khi nào. **34** Ấy cũng danh ta; song ai cứ bền lòng đến cuối cùng, như một người kia đi đường xa, bỏ nhà, giao người ấy sẽ được cứu. **14** Khi các ngươi sẽ xem cho đây tớ mỗi đứa cai quản một việc, và cũng thấy sự tàn nát gớm ghiếc lập ra nơi không nên biểu đứa canh cửa thức canh. **35** Vậy, các ngươi lập (ai đọc phải đế ý), bấy giờ những kẻ ở trong hãy thức canh, vì không biết chủ nhà về lúc xứ Giu-dê hãy trốn lên núi; **15** ai ở trên mái nhà nào, hoặc chiều tối, nửa đêm, lúc gà gáy, hay chớ xuống, và chớ vào trong nhà mà chuyên là sorm mai, **36** e cho người về thình lình, gấp bất luận vật gì; **16** ai ở ngoài đồng chớ trở về các ngươi ngủ chẳng. **37** Điều mà ta nói cùng lấy áo xống mình. **17** Trong những ngày đó, các ngươi, ta cũng nói cho mọi người: Hãy tĩnh khốn cho đòn bà có thai cùng đòn bà cho con bú! **18** Hãy cầu nguyện cho điều đó chớ xảy ra lúc mùa đông. **19** Vì trong những ngày ấy có tại nạn, đến nỗi từ ban đầu Đức Chúa Trời dựng nên trời đất cho đến bây giờ chưa hề có như vậy, và về sau cũng sẽ chẳng hề có nữa. **20** Nếu Chúa chẳng giảm bớt các ngày ấy, thì không có sanh vật nào được cứu; song vì cớ những kẻ Ngài đã chọn, nên Ngài đã giảm bớt các ngày

14 Hai ngày trước lễ Vượt Qua và lễ ăn bánh không men, các thầy tế lễ cả cùng các thầy thông giáo tìm mưu đang bắt Đức Chúa Jêsus và giết đi. **2** Vì họ nói rằng: Chẳng nên làm việc này trong ngày lễ, sợ sanh sự xôn xao trong dân chúng. **3** Đức Chúa Jêsus ở tại làng Bê-tha-ni, trong nhà Si-môn là kẻ phung. Ngài đương ngồi bàn ăn, có một người đòn bà vào, đem một

cái bình bằng ngọc, đựng đầy dầu cam tòng mâm cùng ta. **21** Vì Con người đi, y như lời thật rất quý giá, đập bể ra mà đổ dầu thơm trên đã chép về Ngài; song khốn cho kẻ phản Con đầu Đức Chúa Jêsus. **4** Có vài người nỗi giận người! Thà nó chẳng sanh ra thì hơn. **22** Khi nói cùng nhau rằng: Sao xài phí dầu thơm ấy đang ăn, Đức Chúa Jêsus lấy bánh, tạ ơn, đoạn như vậy? **5** Vì có thể bán dầu đó được hơn ba bát ra trao cho các môn đồ, mà phán rằng: Hãy trãm đỡ-ni-ê, mà bố thí cho kẻ khó khăn. Vậy, lấy, này là thân thể ta. **23** Ngài lại cầm chén, họ oán trách người. **6** Nhưng Đức Chúa Jêsus tạ ơn, rồi trao cho các môn đồ, và ai nấy đều phán rằng: Hãy để mặc người; sao các ngươi uống. **24** Ngài phán rằng: Ngày là huyết ta, huyết làm rày người mà chi? Người đã làm một việc của sự giao ước đó ra cho nhiều người. **25** Quả tốt cho ta. **7** Vì các ngươi hằng có kẻ khó khăn thật, ta nói cùng các ngươi, ta không uống ở cùng mình, khi nào muốn làm phước cho trái nho này nữa, cho đến ngày ta sẽ uống trái họ cũng được; nhưng các ngươi chẳng có ta ở nho mới trong nước Đức Chúa Trời. **26** Khi đã luôn với đâu. **8** Người đã làm điều mình có thể hát thơ thánh rồi, Chúa và môn đồ đi ra để lòng được, đã xác xác cho ta trước để chôn. **9** lên núi ô-li-ve. **27** Đức Chúa Jêsus phán cùng Quả thật, ta nói cùng các ngươi, trong khắp cả môn đồ rằng: Hết thấy các ngươi sẽ gặp dịp thế gian, hễ nơi nào Tin Lành này được giảng vấp phạm; vì có chép rằng: Ta sẽ đánh kẻ chăn ra, việc người đã làm cũng sẽ được nhắc lại để chiên, thì bầy chiên sẽ tan lạc. **28** Nhưng khi ta nhớ đến người. **10** Bấy giờ, Giu-đa Ích-ca-ri- sống lại rồi, ta sẽ đi đến xứ Ga-li-lê trước các ôt là một trong mười hai sứ đồ, đến nơi các ngươi. **29** Phi-e-ro thưa rằng: Đầu nói người thầy tế lễ cả, để nộp Đức Chúa Jêsus cho. **11** họ vấp phạm vì cớ thầy, nhưng tôi chẳng hề làm vui lòng mà nghe và hứa cho nó tiền bạc; rồi vậy. **30** Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Quả thật, ta Giu-đa tìm dịp tiện để nộp Ngài. **12** Ngày thứ nói cùng người, hôm nay, cũng trong đêm nay, nhứt về lě ăn bánh không men, là ngày giết trước khi gà gáy hai lượt, ngươi sẽ chối ta ba chiên con làm lě Vượt Qua, các môn đồ thưa lần. **31** Nhưng Phi-e-ro lại thưa cách quả quyết cùng Đức Chúa Jêsus rằng: Thầy muôn chúng hơn rằng: Đầu tôi phải chết cùng thầy, tôi cũng tôi đi dọn cho thầy ăn lě Vượt Qua tại đâu? **13** chẳng chối thầy đâu. Hết thấy các môn đồ khác Ngài sai hai môn đồ đi, và dặn rằng: Hãy vào cũng đều nói như vậy. **32** Kế đó, đi đến một nơi thành, sẽ gặp một người xách vò nước; cứ theo kia, gọi là Ghết-sê-ma-nê, Đức Chúa Jêsus phán sau, **14** hẽ người vào nhà nào, các ngươi sẽ nói cùng môn đồ rằng: Các ngươi hãy ngồi đây, đợi cùng chủ nhà ấy rằng: Thầy phán: Cái phòng ta ta cầu nguyện. **33** Ngài bèn đem Phi-e-ro, Giase dùng ăn lě Vượt Qua với môn đồ ta ở đâu? cơ và Giangi đi, thì Ngài khởi sự kinh hãi và sầu **15** Chính kẻ đó sẽ chỉ cho các ngươi một cái nǎo. **34** Ngài phán cùng ba người rằng: Linh-hồn phòng lớn trên lâu có đồ đặc sẵn sàng, hãy dọn ta buồn rầu lầm cho đến chết; các ngươi hãy tại đó cho chúng ta. **16** Vậy, hai môn đồ đi ra ở đây, và tinh thức. **35** Rồi Ngài đi một đỗi xa mà vào thành, gặp mọi điều như lời Ngài đã hơn, sắp mình xuống đất mà cầu nguyện rằng: phán, rồi dọn lě Vượt Qua. **17** Buổi chiều, Ngài nếu có thể được, xin giờ này qua khỏi mình. đến với mười hai sứ đồ. **18** Đang ngồi ăn, Đức **36** Ngài rằng: A-ba lạy Cha, mọi việc Cha làm Chúa Jêsus phán rằng: Quả thật, ta nói cùng các được cả; xin Cha cắt chén này khỏi con; nhưng ngươi, trong vòng các ngươi có một kẻ ngồi ăn không theo điều con muốn, mà theo điều Cha cùng ta, sẽ phản ta. **19** Các môn đồ bèn buồn muộn. **37** Rồi Ngài trở lại, thấy ba người ngủ; rầu lầm, cứ lần lượt mà thưa cùng Ngài rằng: bèn phán cùng Phi-e-ro rằng: Si-môn, ngủ! Có phải tôi chẳng? **20** Ngài đáp rằng: Ấy là một Người không thức được một giờ sao? **38** Hãy trong mười hai người, là người thò tay vào tinh thức và cầu nguyện, để các ngươi khỏi sa

vào chước cám dỗ; tâm thần thì muôn lầm, mà cùng Ngài rằng: **58** Chúng tôi có nghe người xác thịt thì yếu đuối. **39** Ngài lại đi lần nữa, và nói: Ta sẽ phá đèn thờ này bởi tay người ta cát cầu nguyện, y như lời trước. **40** Ngài trở lại, lên, khỏi ba ngày, ta sẽ cát một đèn thờ khác thấy môn đồ còn ngủ, vì con mắt đã đừ quá; và không phải bởi tay người ta cát. **59** Song về điều không biết trả lời cùng Ngài thế nào. **41** Ngài này, lời chứng của họ cũng chẳng hiệp nhau trở lại lần thứ ba, phán cùng môn đồ rằng: Bây nữa. **60** Khi ấy, thầy cả thượng phẩm đứng dậy giờ các người ngủ và nghỉ ngơi ư! thôi, giờ đã giữa hội đồng, tra hỏi Đức Chúa Jésus mà rằng: tới rồi; này, Con người hồn bị nộp trong tay kẻ Ngươi chẳng đối đáp chi hết về những điều có tội. **42** Hãy chờ đây, đi hè; kia, đưa phản ta đã các kẻ này cáo người sao? **61** Nhưng Đức Chúa đến gần. **43** Ngài đương còn phán, tức thì Giu- Jésus làm thinh, không trả lời chi hết. Thầy cả đa, là một trong mười hai sứ đồ thoát đến với thượng phẩm lại hỏi: Ấy chính ngươi là Đáng một toán đông cầm gươm và gậy, bởi các thầy Christ, Con Đức Chúa Trời đáng ngợi khen phải tế lễ cả, các thầy thông giáo, và các trưởng lão không? **62** Đức Chúa Jésus phán rằng: Ta chính phái đến. **44** Và, đưa phản Ngài đã cho chúng phải đó; các người sẽ thấy Con người ngồi bên dấu hiệu này: Hễ tôi hôn ai, ấy là người đó; hữu quyền phép Đức Chúa Trời, và ngự giữa hấy bắt lấy và điều đi cho cẩn thận. **45** Vậy, khi đám mây trên trời mà đến. **63** Bấy giờ thầy cả Giu-đa đến rồi, liền lại gần Ngài mà nói rằng: thượng phẩm xé áo mình ra mà rằng: Chúng ta Lạy thầy! Rồi nó hôn Ngài. **46** Chúng bèn tra có cần kiểm chứng cớ khác nữa làm chi? **64** Các tay bắt Đức Chúa Jésus. **47** Có một người trong người có nghe lời lộng ngôn chẳng? Các người những kẻ ở đó rút gươm ra, đánh một đứa đầy nghĩ thế nào: Ai nấy đều đoán Ngài đáng chết. tớ của thầy cả thượng phẩm, chém đứt tai đi. **65** Có kẻ nhỏ trên Ngài, đập mặt Ngài lại, đấm **48** Đức Chúa Jésus cất tiếng phán cùng chúng Ngài, và nói với Ngài rằng: Hãy nói tiên tri đi! rằng: Các người đem gươm và gậy đến bắt ta Các lính canh lấy gậy đánh Ngài. **66** Phi-e-ro như ta là kẻ trộm cướp. **49** Ta hằng ngày ở giữa đương ở dưới nơi sân, có một đầy tớ gái của các người, giảng dạy trong đèn thờ, mà các thầy cả thượng phẩm đến, **67** thấy Phi-e-ro người không bắt ta; nhưng điều ấy xảy đến, đương sưởi, ngó người mà rằng: người trước để lời Kinh Thánh được ứng nghiệm. **50** Bấy cũng ở với Jésus Na-xa-rét! **68** Nhưng người giờ, mọi người đều bỏ Ngài và trốn đi cả. **51** chối rằng: Ta không biết, ta không hiểu người Có một người trẻ tuổi kia theo Ngài, chỉ có cái nói chi. Đoạn, người bước ra tiền đàng, thì gà khăn bằng gai trùm mình; chúng bắt người. **52** gáy. **69** Đầy tớ gái đó thầy người, lại nói cùng Nhưng người bỏ khăn lại, ở truồng chạy trốn những người ở đó rằng: Người này cũng là bọn khỏi tay chúng. **53** Chúng điệu Đức Chúa Jésus đó. **70** Nhưng người lại chối một lần nữa. Khỏi đến nơi thầy cả thượng phẩm, có hết thầy thầy một chặp, những kẻ đứng đó nói cùng Phi-e-te lễ cả, trưởng lão, và thầy thông giáo nhóm rõ rằng: Chắc thật, người cũng là bọn đó, vì họp tại đó. **54** Phi-e-ro theo sau Ngài xa xa, cho người là người Ga-li-lê. **71** Người bèn rửa mà đến nơi sân trong của thầy cả thượng phẩm; rồi thề rằng: Ta chẳng hề quen biết với người mà ngồi với quân lính gần đống lửa mà sưởi. **55** Vả, các người nói đó! **72** Tức thì gà gáy lần thứ các thầy tế lễ cả, cùng cả tòa công luận đều tìm hai; Phi-e-ro bèn nhớ lại lời Đức Chúa Jésus đã chứng gì để nghịch cùng Đức Chúa Jésusặng phán rằng: Trước khi gà gáy hai lượt, người sẽ giết Ngài, song không kiêm được chi hết. **56** Vì chối ta ba lần. Người tưởng đến thì khóc. có nhiều kẻ làm chứng đối nghịch cùng Ngài; nhưng lời họ khai chẳng hiệp nhau. **57** Bấy giờ có mấy người đứng lên làm chứng đối nghịch

15 Vừa lúc ban mai, các thầy tế lễ cả bàn luận với các trưởng lão, các thầy thông giáo cùng cả tòa công luận; khi đã trói Đức Chúa

Jêus rồi, thì giải nộp cho Phi-lát. 2 Phi-lát hỏi cho Ngài uống rượu hòa với một dược; song Ngài rằng: Ấy chính ngươi là Vua dân Giu-đa Ngài không uống. 24 Khi đóng đinh Ngài trên phái không? Đức Chúa Jêus đáp rằng: Thật cây thập tự rồi, họ chia áo xống Ngài cho nhau, như lời. 3 Các thầy tế lễ cả cáo Ngài nhiều điều. bắt thăm để biết ai được gì. 25 Lúc đóng đinh 4 Phi-lát lại tra gạn Ngài, mà rằng: Ngươi chẳng Ngài, là giờ thứ ba. 26 Án Ngài có ghi vào cái đồi đáp chi hết sao? Hãy coi họ cáo tội ngươi bằng rằng: Vua dân Giu-đa. 27 Cũng có hai đứa biết bao nhiêu! 5 Nhưng Đức Chúa Jêus chẳng ăn cướp bị đóng đinh với Ngài, một đứa tại cây trả lời chi nữa, nên mỗi Phi-lát lấy làm lạ. 6 Vâ, thập tự bên hữu Ngài, một đứa tại cây thập tự hẽ đến ngày lễ Vượt Qua, quan vốn quen thói bên tả. 28 Như vậy được ứng nghiệm lời Kinh tha cho dân một tên tù, tùy theo dân xin. 7 Bấy Thánh rằng: Ngài đã bị kẻ vào hàng kẻ dữ. 29 giờ có một đứa tên là Ba-ra-ba bị tù với kẻ làm Những kẻ đi ngang qua đó chế báng Ngài, lắc loạn, vì trong khi nổi loạn, chúng nó phạm tội đầu mà nói rằng: Ê! ngươi là kẻ phá đèn thờ, giết người. 8 Đoàn dân đã lên, bèn xin Phi-lát và cất lại trong ba ngày, 30 hãy cứu lấy mình, làm cho mình theo như lệ thường. 9 Phi-lát trả xuống khỏi cây thập tự đi! 31 Các thầy tế lễ cả lời rằng: Các ngươi muốn ta tha Vua dân Giu- và các thầy thông giáo cũng nói với nhau như đà cho chẳng? 10 Vì người biết rõ các thầy tế lễ vậy, mà nhạo cười Ngài rằng: Hắn đã cứu kẻ cả đã nộp Ngài bởi lòng ghen ghét. 11 Nhưng khác; mà cứu mình không được! 32 Hỡi Đáng các thầy tế lễ cả xui dân xin người tha tên Ba- Christ, Vua dân Y-sơ-ra-ên, bây giờ hãy xuống ra-ba cho mình thì hơn. 12 Phi-lát lại cất tiếng khỏi cây thập tự, để cho chúng ta thấy và tin! hỏi rằng: Vậy thì các ngươi muốn ta dùng cách Hai đứa bị đóng đinh cùng Ngài cũng nicec nào xử người mà các ngươi gọi là Vua dân Giu- móc Ngài nữa. 33 Đến giờ thứ sáu, khắc đât đều đà? 13 Chúng lại kêu lên rằng: Hãy đóng đinh tối tăm mù mịt cho tới giờ thứ chín. 34 Đến giờ nó vào thập tự giá! 14 Phi-lát nói cùng chúng thứ chín, Đức Chúa Jêus kêu lớn tiếng rằng: Ê- rằng: Song người này đã làm điều ác gì? Chúng lô -i, Ê-lô -i, lam-ma-sa-bách-ta-ni? nghĩa là: lại kêu lớn tiếng hơn rằng: Hãy đóng đinh nó Đức Chúa Trời tôi ơi, Đức Chúa Jêus tôi ơi, sao vào thập tự giá! 15 Phi-lát muốn cho đẹp lòng Ngài lìa bỏ tôi? 35 Có mấy người đứng đó nghe dân, bèn tha tên Ba-ra-ba; và sai đánh đòn Đức vậy, thì nói rằng: Coi kia, hắn kêu Ê-li. 36 Có Chúa Jêus, rồi giao Ngài cho chúng đem đóng một người trong bọn họ chạy lấy bông đá thâm đinh trên cây thập tự. 16 Lính điệu Đức Chúa dày giấm, để trên đầu cây sậy, đưa cho Ngài Jêus vào sân trong, tức là trong chỗ trường án; uống, mà nói rằng: Hãy để, chúng ta coi thử Ê- và nhóm cả cơ binh lại đó. 17 Họ choàng cho li có đến đem hắn xuống chẳng! 37 Nhưng Đức Ngài một cái áo điếu, và đội trên đầu Ngài một Chúa Jêus kêu một tiếng lớn, rồi trút linh hồn. cái mao bằng gai họ đã đương, 18 rồi chào Ngài 38 Màn trong đèn thờ xé ra làm đôi từ trên chí rằng: Kính lạy Vua dân Giu-đa! 19 Lại lấy cây dưới. 39 Thầy đội đứng đối ngang Ngài, thấy sậy đánh đầu Ngài, nhô trên Ngài, và quì xuống Ngài trút linh hồn như vậy, thì nói rằng: Người trước mặt Ngài mà lạy. 20 Khi họ đã nhạo cười này quả thật là Con Đức Chúa Trời. 40 Lại có Ngài như vậy rồi, thì cởi áo điếu ra, mặc áo của những đòn bà đứng xa xa mà xem. Trong số ấy Ngài lại cho Ngài, và đem ra để đóng đinh trên có Ma-ri, Ma-đo-len, Ma-ri là mẹ Gia-cơ nhở, và cây thập tự. 21 Có một tên Si-môn kia, người Giô-sê, cùng Sa-lô-mê, 41 là ba người đã theo thành Sy-ren, là cha A-léc-xan-đơ và Ru-phu, ở hầu việc Ngài khi Ngài ở xứ Ga-li-lê; cũng có ngoại ruộng về, đi ngang qua đó; họ bắt phải nhiều đòn bà khác nữa, là những người đã vác cây thập tự. 22 Họ đem Đức Chúa Jêus đến theo Ngài lên thành Giê-ru-sa-lem. 42 Bấy giờ nơi kia, gọi là Gô-gô-tha, nghĩa là chỗ Sọ. 23 Họ là ngày sắm sửa, nghĩa là hôm trước ngày Sa-

bát; khi đã chiều tối, **43** có một người tên là cho hai người trong bọn môn đồ đang đi đường Giô-sép, ở thành A-ri-ma-thê, là nghị viên tòa về nhà quê. **13** Hai người này đi báo tin cho các công luận có danh vọng, cũng trông đợi nước môn đồ khác, nhưng ai nấy cũng không tin. **14** Đức Chúa Trời. Người bạo gan đến Phi-lát mà Sau nữa, Ngài hiện ra cho mười một sứ đồ đang xin xác Đức Chúa Jêsus. **44** Phi-lát lấy làm lạ về khi ngồi ăn, mà quở trách về sự không tin và Ngài chết mau như vậy, bèn đòi thầy đội đến lòng cứng cỏi, vì chẳng tin những kẻ từng thấy mà hỏi thử Ngài chết đã lâu chưa. **45** Vừa nghe Ngài đã sống lại. **15** Ngài phán cùng các sứ đồ tin thầy đội trình, thì giao xác cho Giô-sép. **46** rằng: Hãy đi khấp thế gian, giảng Tin Lành cho Người đã mua vải liệm, cất xác Đức Chúa Jêsus mọi người. **16** Ai tin và chịu phép báp-tem, sẽ xuống khỏi cây thập tự, dùng vải liệm vẫn lấy được rỗi; nhưng ai chẳng tin, sẽ bị đoán phạt. Ngài, rồi để xác trong huyệt đã đục trong hòn **17** Vậy những kẻ tin sẽ được các dấu lạ này: lấy đá lớn, đoạn, lăn một hòn đá chặn cửa huyệt danh ta mà trừ quỷ; dùng tiếng mới mà nói; **18** lại. **47** Vả, Ma-ri Ma-đơ-len cùng Ma-ri mẹ Giô-batt rắn trong tay; nếu uống giống chi độc, cũng chẳng hại gì; hãy đặt tay trên kẻ đau, thì kẻ đau sẽ lành. **19** Đức Chúa Jêsus phán như vậy rồi, thì được đem lên trời, ngồi bên hữu Đức Chúa Trời. **20** Về phần các môn đồ, thì đi ra giảng đạo khấp mọi nơi, Chúa cùng làm với môn đồ, và lấy các phép lạ cắp theo lời giảng mà làm cho vững đạo.

16 Ngày Sa-bát qua rồi, Ma-ri ma-đơ-len, Ma-ri mẹ Gia-cơ, cùng Sa-lô-mê mua thuốc thơm đểng đi xức xác Đức Chúa Jêsus. **2** Ngày thứ nhứt trong tuần lễ, sáng sớm, mặt trời mới mọc, ba người đến nơi mộ, **3** nói cùng nhau rằng: Ai sẽ lăn hòn đá lắp cửa mộ ra cho chúng ta? **4** Khi ngó xem, thấy hòn đá đã lăn ra rồi; vả, hòn đá lớn lắm. **5** Đoạn, họ vào nơi mộ, thấy một người trẻ tuổi ngồi bên hữu, mặc áo dài trắng, thì thất kinh. **6** Song người nói cùng họ rằng: Đừng sợ chi, các ngươi tìm Đức Chúa Jêsus Na-xa-rét, là Đáng đã chịu đóng đinh; Ngài sống lại rồi, chẳng còn ở đây; hãy xem nơi đã táng xác Ngài. **7** Nhưng hãy đi nói cho các môn đồ Ngài và cho Phi-e-rơ rằng: Ngài đi đến xứ Ga-li-lê trước các ngươi; các ngươi sẽ thấy Ngài tại đó, như Ngài đã phán cùng các ngươi vậy. **8** Các bà áy ra khỏi mồ, trốn đi, vì run sợ sững sốt; chẳng dám nói cùng ai hết, bởi kinh khiếp lắm. **9** (note: The most reliable and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20.) Vả, Đức Chúa Jêsus đã sống lại buổi sớm mai ngày thứ nhứt trong tuần lễ, thì trước hết hiện ra cho Ma-ri Ma-đơ-len, là người mà Ngài đã trừ cho khỏi bảy quỉ dữ. **10** Người đi đem tin cho những kẻ theo Ngài khi trước, và nay đang tang chế khóc lóc. **11** Nhưng các người áy vừa nghe nói Ngài sống, và người từng thấy Ngài, thì không tin. **12** Kế đó, Đức Chúa Jêsus lấy hình khác hiện ra

Lu-ca

đã già, vợ tôi đã cao tuổi rồi. 19 Thiên sứ trả lời rằng: Ta là Gáp-ri-ên, đứng rồi mặt Đức Chúa

1 Hỡi Thê-ô-phi-lo quí nhơn, vì có nhiều kẻ Trời; Ngài đã sai ta đến truyền cho ngươi và dốc lòng chép sử về những sự đã làm nên báo tin mừng này. 20 Ngày, ngươi sẽ cảm, không trong chúng ta, 2 theo như các người chứng nói được cho đến ngày nào các điều ấy xảy ra, kién từ lúc ban đầu và trở nên người giảng đạo vì ngươi không tin lời ta, là lời đến kỳ sẽ ứng đã truyền lại cho chúng ta, 3 vậy, sau khi đã nghiệm. 21 Bấy giờ, dân chúng đợi Xa-cha-ri, và xét kỹ càng từ đầu mọi sự ấy, tôi cũng tưởng lấy làm lạ, vì người ở lâu trong nơi thánh. 22 nên theo thứ tự viết mà tỏ ra cho ông, 4 để Khi Xa-cha-ri ra, không nói với chúng được, ông biết những điều mình đã học là chắc chắn. thì họ mới hiểu rằng người đã thấy sự hiện 5 Trong đời Hê-rốt, vua nước Giu-đê, có một thấy gì trong đền thánh; người ra dấu cho họ, thầy tế lễ, về ban A-bi-a, tên là Xa-cha-ri; vợ mà vẫn còn câm. 23 Khi những ngày về phần người là Ê-li-sa-bét, thuộc về chi phái A-rôn. 6 việc mình đã trọn, người trở về nhà. 24 Khỏi ít Cả hai đều là công bình trước mặt Đức Chúa lâu, vợ người là Ê-li-sa-bét chịu thai, ân mình Trời, vâng giữ mọi điều răn và lễ nghi của Chúa đi trong năm tháng, mà nói rằng: 25 Ấy là ơn một cách không chối trách được. 7 Hai người Chúa đã làm cho tôi, khi Ngài đã đoái đến tôi, không có con, vì Ê-li-sa-bét son sê, và cả hai để cát sự xấu hổ tôi giữa mọi người. 26 Đến đều cao tuổi. 8 Vâ, Xa-cha-ri cứ theo thứ tự tháng thứ sáu, Đức Chúa Trời sai thiên sứ Gáp-trong ban mình mà làm chức tế lễ trước mặt ri-ên đến thành Na-xa-rét, xứ Ga-li-lê, 27 tới Đức Chúa Trời. 9 Khi đã bắt thăm theo lệ các cùng một người nữ đồng trinh tên là Ma-ri, thầy cả lập ra rồi, thì người được gọi vào nơi đã hứa gả cho một người nam tên là Giô-sép, thánh của Chúa để dâng hương. 10 Đương giờ về dòng vua Đa-vít. 28 Thiên sứ vào chỗ người dâng hương, cả đoàn dân đông đều ở ngoài cầu nữ ở, nói rằng: Hỡi người được ơn, mừng cho nguyện. 11 Bấy giờ có một thiên sứ của Chúa người; Chúa ở cùng người. 29 Ma-ri nghe nói hiện ra cùng Xa-cha-ri, đứng bên hữu bàn thờ thì bối rối, tự hỏi rằng lời chào ấy có nghĩa gì. xông hương. 12 Xa-cha-ri thấy thì bối rối sợ 30 Thiên-sứ bèn nói rằng: Hỡi Ma-ri, đừng sợ, vì hãi. 13 Nhưng thiên sứ nói cùng người rằng: ngươi đã được ơn trước mặt Đức Chúa Trời. 31 Hỡi Xa-cha-ri, đừng sợ, vì lời cầu nguyện ngươi Ngày, ngươi sẽ chịu thai và sanh một con trai đã được nhậm rồi. Ê-li-sa-bét vợ ngươi, sẽ sanh mà đặt tên là Jêsus. 32 Con trai ấy sẽ nên tôn một con trai, ngươi khá đặt tên là Giăng. 14 trọng, được xưng là Con của Đấng Rất Cao; và Con trai đó sẽ làm cho ngươi vui mừng hơn hở, Chúa, là Đức Chúa Trời, sẽ ban cho Ngài ngôi và nhiều kẻ sẽ mừng rỡ về sự sanh người ra. Đa-vít là tổ phụ Ngài. 33 Ngài sẽ trị vì đời đời 15 Vì người sẽ nên tôn trọng trước mặt Chúa; nhà Gia-côp, nước Ngài vô cùng. (aiôn g165) 34 không uống rượu hay là giống gì làm cho say, Ma-ri bèn thưa rằng: Tôi chẳng hề nhận biết và sẽ được đầy đầy Đức Thánh Linh từ khi còn người nam nào, thì làm sao có được sự đó? 35 trong lòng mẹ. 16 Người sẽ làm cho nhiều con Thiên sứ truyền rằng: Đức Thánh Linh sẽ đến trai Y-sơ-ra-ên trở lại cùng Chúa, là Đức Chúa trên ngươi, và quyền phép Đấng Rất Cao sẽ Trời của họ; 17 chính người lại sẽ lấy tâm thần che phủ ngươi dưới bóng mìn, cho nên con quyền phép Ê-li mà đi trước mặt Chúa, để đem thánh sanh ra, phải xưng là Con Đức Chúa Trời. lòng cha trở về con cái, kẻ loạn nghịch đến sự 36 Kìa, Ê-li-sa-bét, bà con ngươi, cũng đã chịu khôn ngoan của người công bình,ặng súa thai một trai trong lúc già nua; người ấy vốn soạn cho Chúa một dân sẵn lòng. 18 Xa-cha-ri có tiếng là son, mà nay cưu mang được sáu thưa rằng: Bởi sao tôi biết được điều đó? Vì tôi tháng rồi. 37 Bởi vì không việc chi Đức Chúa

Trời chắng làm được. 38 Ma-ri thưa rằng: Tôi cho con. 63 Xa-cha-ri biếu lấy bảng nhỏ, và viết đây là tôi tớ Chúa; xin sự ấy xảy ra cho tôi như rằng: Giăng là tên nó. Ai này đều lấy làm lạ. 64 lời người truyền! Đoạn thiêん sứ kia khỏi Ma-ri. Tức thì miệng người mở ra, lưỡi được thông 39 Trong những ngày đó, Ma-ri chờ dậy, lật đật thả, nói và ngọt khen Đức Chúa Trời. 65 Hết đi trong miền núi, đến một thành về xứ Giu-đa, thấy xóm giềng đều kinh sợ, và người ta nói 40 vào nhà Xa-cha-ri mà chào Ê-li-sa-bét. 41 Vâ, chuyện với nhau về mọi sự ấy khắp miền núi Ê-li-sa-bét vừa nghe tiếng Ma-ri chào, con nhỏ xứ Giu-đê. 66 Ai nghe cũng ghi vào lòng mà nói trong lòng liền nhảy nhót; và Ê-li-sa-bét được rằng: Ấy vậy, con tré đó sẽ ra thế nào? Vì tay đầy Đức Thánh Linh, 42 bèn cất tiếng kêu rằng: Chúa ở cùng con tré ấy, được đầy dẫy Đức Thánh Linh, lòng người cũng được phuộc. 43 Nhơn đâu ta thì nói tiên tri rằng: 68 Ngợi khen Chúa, là Đức được sự vê vang này, là mẹ Chúa ta đến thăm Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, Vì đã thăm viêng và ta? 44 Bởi vì tai ta mới nghe tiếng người chào, thuộc dân Ngài, 69 Cùng sanh ra cho chúng tôi thì con nhỏ ở trong lòng ta liền nhảy mừng. 45 trong nhà Đa-vít, tôi tớ Ngài, Một Đấng Cứu Phuộc cho người đã tin, vì lời Chúa truyền cho thế có quyền phép! 70 Như lời Ngài đã dùng sẽ được ứng nghiệm! 46 Ma-ri bèn nói rằng: miệng các thánh tiên tri phán từ thuở trước, Linh hồn tôi ngọt khen Chúa, 47 Tâm thần tôi (aiôn g165) 71 Ngài cứu chúng tôi khỏi kẻ thù và mừng rỡ trong Đức Chúa Trời, là Cứu Chúa tay mọi người ghen ghét chúng tôi; 72 Ngài tò tôi. 48 Vì Ngài đã đoái đến sự hèn hạ của tôi tớ lòng thương xót đến tột cùng chúng tôi, Và nhớ Ngài. Này, từ rày về sau, muôn đời sẽ khen tôi lại giao ước thánh của Ngài, 73 Theo như Ngài là có phuộc; 49 Bởi Đáng Toàn Năng đã làm các đã thề với Áp-ra-ham là tổ phụ chúng tôi, 74 Mà việc lớn cho tôi. Danh Ngài là thánh, 50 Và Ngài hứa rằng khi chúng tôi đã được cứu khỏi tay thương xót kẻ kính sợ Ngài từ đời này sang kẻ nghịch thù, Ngài sẽ ban ơn lành cho chúng đời kia. 51 Ngài đã dùng cánh tay mình để tò tôi, trước một Ngài, 75 Lấy sự thánh khiết và ra quyền phép; Và phá tan mưu của kẻ kiêu công bình mà hầu việc Ngài, trọn đời mình ngạo toan trong lòng. 52 Ngài đã cách người có không sợ hãi chi hết. 76 Hồi con tré, người ta quyền khôi ngôi họ, Và nhắc kẻ khiêm nhượng sẽ kêu con là tiên tri của Đáng Rất Cao; Con sẽ lên. 53 Ngài đã làm cho kẻ đói được đầy thức ăn đi trước mặt Chúa, dọn đường Ngài, 77 Để cho ngon, Và đuổi kẻ giàu về tay không. 54 Ngài đã dân Ngài bởi sự tha tội họ mà biết sự rõi. 78 vừa giúp Y-sơ-ra-ên, tôi tớ Ngài, Và nhớ lại sự Vì Đức Chúa Trời chúng tôi động lòng thương thương xót mình. 55 Đối với Áp-ra-ham cùng xót, Và mặt trời mọc lên từ nơi cao thăm viêng con cháu người luôn luôn, Như Ngài đã phán chúng tôi, 79 Để soi những kẻ ngồi chổ tôi tăm cùng tổ phụ chúng ta vậy. (aiôn g165) 56 Ma-ri và trong bóng sự chết, Cùng đưa chon chúng với Ê-li-sa-bét chừng ba tháng, rồi trở về nhà tôi đi đường bình an. 80 Vâ, con tré ấy lớn lên, mình. 57 Bấy giờ, đến ngày mân nguyệt, Ê-li-sa- tâm thần mạnh mẽ, ở nơi đồng vắng cho đến bét sanh được một trai. 58 Xóm riềng bà con ngày tò mình ra cùng dân Y-sơ-ra-ên.

nghe Chúa tò ra sự thương xót cả thế cho Ê-li-sa-bét, thì chia vui cùng người. 59 Qua ngày thứ tám, họ đều đến để làm lễ cắt bì cho con tré; và đặt tên là Xa-cha-ri theo tên của cha. 60 Nhưng mẹ nói rằng: Không! phải đặt tên con là Giăng. 61 Họ nói: Trong bà con người không ai có tên đó. 62 Họ bèn ra dấu hỏi cha muốn đặt tên gì

2 Lúc ấy, Sê-sa Au-gút-tơ ra chiêu chỉ phái lập số dân trong cả thiênn hạ. 2 Việc lập số dân này là trước hết, và nhằm khi Qui-ri-ni -u làm quan tổng đốc xứ Sy-ri. 3 Ai này đều đến thành mình khai tên vào sổ. 4 Vì Giô-sép là dòng dõi nhà Đa-vít, cho nên cũng từ thành Na-xa-rét, xứ Ga-li-lê, lên thành Đa-vít, gọi là Bết-lê-hem,

xứ Giu-đê, 5 để khai vào sổ tên mình và tên pháp Chúa đã truyền. 25 Vả, trong thành Giê-Ma-ri, là người đã hứa gả cho mình đương có ru-sa-lem có một người công bình đạo đức, tên thai. 6 Đang khi hai người ở nơi đó, thì ngày là Si-mê-ôn, trông đợi sự yên ủi dân Y-sơ-ra-sanh đẻ của Ma-ri đã đến. 7 Người sanh con ên, và Đức Thánh Linh ngự trên người. 26 Đức trai đầu lòng, lấy khăn bọc con mình, đặt nằm Thánh Linh đã báo trước cho người biết mình trong máng cỏ, vì nhà quán không có đủ chỗ sê khôngh chét trước khi thấy Đáng Christ của Ơ. 8 Vả, cũng trong miền đó, có mấy kẻ chăn Chúa. 27 Vậy người cảm bởi Đức Thánh Linh chiên trú ngoài đồng, thức đêm canh giữ bầy vào đèn thờ, lúc có cha mẹ đem con trẻ là Jêsus chiên. 9 Một thiên sứ của Chúa đến gần họ, và đến, để làm trọn cho Ngài các thường lệ mà sự vinh hiển của Chúa chói lòa xung quanh, họ luật pháp đã định, 28 thì người bồng ẵm con rất sợ hãi. 10 Thiên sứ bèn phán rằng: Dũng sơ trẻ, mà ngợi khen Đức Chúa Trời rằng: 29 Lay chi; vì này, ta báo cho các ngươi một Tin Lành, Chúa, bây giờ xin Chúa cho tôi tớ Chúa được sẽ làm một sự vui mừng lớn cho muôn dân; qua đời bình an, theo như lời Ngài; 30 Vì con 11 ấy là hôm nay tại thành Đa-vít đã sanh cho mắt tôi đã thấy sự cứu vớt của Ngài, 31 Mà các ngươi một Đáng Cứu thế, là Christ, là Chúa. Ngài đã sám sửa đặng làm ánh sáng trước mặt 12 Ngày là dấu cho các ngươi nhìn nhận Ngài: muôn dân, 32 Soi khắp thiên hạ, Và làm vinh Các ngươi sẽ gặp một con trẻ bọc bằng khăn, hiền cho dân Y-sơ-ra-ên là dân Ngài. 33 Cha mẹ nằm trong máng cỏ. 13 Bỗng chúc có muôn vàn con trẻ lấy làm lạ về mấy lời người ta nói về thiên binh với thiên sứ đó ngợi khen Đức Chúa con. 34 Si-mê-ôn bèn chúc phước cho hai vợ Trời rằng: 14 Sáng danh Chúa trên các tùng chồng, nói với Ma-ri, mẹ con trẻ rằng: Đây, con trời rất cao, Bình an dưới đất, ân trạch cho loài trẻ này đã định làm một cớ cho nhiều người người! 15 Sau khi các thiên sứ lìa họ lên trời trong Y-sơ-ra-ên vấp ngã hoặc dấy lên, và định rồi, bọn chăn nói với nhau rằng: Chúng ta hãy làm một dấu gây nên sự cãi trả; 35 còn phần tới thành Bết-lê-hem, xem việc đã xảy đến mà ngươi, có một thanh gươm sẽ đâm thấu qua Chúa cho chúng ta hay. 16 Vậy, họ vội vàng đi lòng ngươi. Ấy vậy tư tưởng trong lòng nhiều đến đó, thấy Ma-ri, Giô-sép, và thấy con trẻ người sẽ được bày tỏ. 36 Lại có bà tiên tri An-đang nằm trong máng cỏ. 17 Đã thấy vậy, họ ne, con gái của Pha-nu-ên, về chi phái A-se, đã bèn thuật lại những lời thiên sứ nói về con trẻ cao tuổi lắm. Từ lúc còn đồng trinh đã ở vói đó. 18 Ai này nghe chuyện bọn chăn chiên nói, chồng được bảy năm; 37 rồi thì ở góá. Bấy giờ đều lấy làm lạ. 19 Còn Ma-ri thì ghi nhớ mọi lời đã tám mươi bốn tuổi, chẳng hề ra khỏi đèn ấy và suy nghĩ trong lòng. 20 Bọn chăn chiên thờ, cứ đêm ngày kiêng ăn và cầu nguyện. 38 trở về, làm sáng danh và ngợi khen Đức Chúa Một lúc ấy, người cũng thỉnh lình đến đó, ngợi Trời về mọi điều mình đã nghe và thấy y như khen Đức Chúa Trời, và nói chuyện về con trẻ lời đã bảo trước cùng mình. 21 Đến ngày thứ với mọi người trông đợi sự giải cứu của thành tám, là ngày phải làm phép cắt bì cho con trẻ, Giê-ru-sa-lem. 39 Khi Giô-sép và Ma-ri đã làm thì họ đặt tên là Jêsus, là tên thiên sứ đã đặt trọn mọi việc theo luật pháp Chúa rồi, thì trở cho, trước khi chịu cưu mang trong lòng mẹ. 22 về thành của mình là Na-xa-rét trong xứ Ga-li-Khi đã hết những ngày tinh sạch rồi, theo luật lê. 40 Con trẻ lớn lên, và mạnh mẽ, được đầy pháp Môi-se, Giô-sép và Ma-ri đem con trẻ lên dãy sự khôn ngoan, và ơn Đức Chúa Trời ngự thành Giê-ru-sa-lem để dâng cho Chúa, 23 như trên Ngài. 41 Và, hằng năm đến ngày lễ Vượt đã chép trong luật pháp Chúa rằng: Hễ con trai qua, cha mẹ Đức Chúa Jêsus thường đến thành đầu lòng, phải dâng cho Chúa, 24 lại dâng một Giê-ru-sa-lem. 42 Khi Ngài lên mười hai tuổi, cặp chim cu, hoặc chim bò câu con, như luật theo lệ thường ngày lễ, cùng lên thành Giê-ru-

sa-lem. **43** Các ngày lẽ qua rồi, cha mẹ trở về, ra-ham là tổ phụ chúng ta; vì ta nói cùng các con trẻ là Jêsus ở lại thành Giê-ru-sa-lem, mà người, Đức Chúa Trời có thể khiến từ những cha mẹ không hay chi hết. **44** Hai người tưởng đá này sanh ra con cái cho Áp-ra-ham được. rằng Ngài cũng đồng đi với bạn đi đường, đi **9** Cái búa đã để kè gốc cây; hễ cây nào không trót một ngày, rồi mới tìm hỏi trong đám bà sanh trái tốt thì sẽ bị đốn và chụm. **10** Chúng con quen biết; **45** nhưng không thấy Ngài, bèn bèn hỏi Giăng rằng: Vậy thì chúng tôi phải làm trở lại thành Giê-ru-sa-lem mà tìm. **46** Khỏi ba gì? **11** Người đáp rằng: Ai có hai áo, hãy lấy một ngày, gặp Ngài tại trong đền thờ đang ngồi giữa cái cho người không có; và ai có đồ ăn cũng mây thầy thông thái, vừa nghe vừa hỏi. **47** Ai nên làm như vậy. **12** Cũng có những người thâu nấy nghe, đều lạ khen về sự khôn ngoan và lời thuê đền để chịu phép bapt-tem; họ hỏi rằng: đối đáp của Ngài. **48** Khi cha mẹ thấy Ngài, thì Thưa thầy, chúng tôi phải làm gì? **13** Người nói lấy làm lạ, và mẹ hỏi rằng: Hỡi con, sao con làm rằng: Đừng đòi chi ngoài số luật định. **14** Quân cho hai ta thế này? Này, cha và mẹ đã khó nhọc lính cũng hỏi rằng: Còn chúng tôi phải làm gì? lầm mà tìm con. **49** Ngài thưa rằng: Cha mẹ Người nói rằng: Đừng hà hiếp, đừng phỉnh gạt kiém tôi làm chi? Há chẳng biết tôi phải lo việc ai hết, những hãy bằng lòng về lương hướng Cha tôi sao? **50** Nhưng hai người không hiểu lời mình. **15** Bởi dân chúng vẫn trông đợi, và ai nấy Ngài nói chi hết. **51** Đoạn, Ngài theo về thành đều tự hỏi trong lòng nếu Giăng phải là Đáng Na-xa-rét và chịu lụy cha mẹ. Mẹ Ngài ghi các Christ chăng, **16** nên Giăng cất tiếng nói cùng lời ấy vào lòng. **52** Đức Chúa Jêsus khôn ngoan mọi người rằng: Phần ta làm phép bapt-tem càng thêm, thân hình càng lớn, càng được đẹp cho các người bằng nước; song có một Đáng lòng Đức Chúa Trời và người ta.

3 Năm thứ mười lăm đời Sê-sa Ti-be-rơ, khi Bôn-xor Phi-lát làm quan tổng đốc xứ Giu-de, Hê-rốt làm vua chư hầu xứ Ga-li-lê, Phi-líp em vua ấy làm vua chư hầu xứ Y-tu-rê và tỉnh Tra-cô-nít, Ly-sa-ni-a làm vua chư hầu xứ A-by-len, **2** An-ne và Cai-phe làm thầy cả thượng phẩm, thì có lời Đức Chúa Trời truyền cho Giăng, con Xa-cha-ri, ở nơi đồng vắng. **3** Giăng bèn dạo qua hết thảy miền lân cận sông Giô-đanh, giảng dạy phép bapt-tem về sự ăn năn để được tha tội, **4** như lời đã chép trong sách đáng tiên tri Ê-sai rằng: Có tiếng kêu la trong đồng vắng: Hãy dọn đường Chúa, ban bằng các nẻo Ngài. **5** Mọi nơi súng thấp sẽ lắp cho đầy, Các núi các gò thì bị hạ xuống; Đường quanh quẹo thì làm cho ngay, Đường gấp ghềnh thì làm cho bằng; **6** Và mọi xác thịt sẽ thấy sự cứu của Đức Chúa Trời. **7** Vậy, Giăng nói cùng đoàn dân đến để chịu mình làm phép bapt-tem rằng: Hỡi dòng dõi rắn lục, ai đã dạy các người tránh khỏi cơn thịnh nộ ngày sau? **8** Thế thì, hãy kết quả xứng đáng với sự ăn năn; và đừng tự nói rằng: Áp-

dâng giày Ngài. Chính Ngài sẽ làm phép bapt-tem cho các người bằng Đức Thánh Linh và bằng lửa. **17** Tay Ngài sẽ cầm nia mà giê thật sạch sân lúa mình, và thâu lúa mì vào kho; nhưng đốt trầu trong lửa chẳng hề tắt. **18** Trong khi Giăng rao truyền Tin Lành, thì cũng khuyên bảo dân chúng nhiều điều nữa. **19** Song Hê-rốt, vua chư hầu, đã bị Giăng can gián về việc Hê-rô-đia vợ của em mình, cùng về các điều ác vua đã làm, **20** thì lại thêm một điều ác nữa, là bắt Giăng bỏ tù. **21** Vâ, khi hết thảy dân chúng đều chịu phép bapt-tem, Đức Chúa Jêsus cũng chịu phép bapt-tem. Ngài đương cầu nguyện thì trời mở ra, **22** Đức Thánh Linh lấy hình chim bò cầu nguy xuồng trên Ngài; lại có tiếng từ trên trời phán rằng: Người là Con yêu dấu của ta, đẹp lòng ta mọi đường. **23** Khi Đức Chúa Jêsus khởi sự làm chức vụ mình thì Ngài có độ ba mươi tuổi. Theo ý người ta tin, thì Ngài là con Giô-sép, Giô-sép con Hê-li, **24** Hê-li con Mát-tát, Mát-tát con Lê-vi, Lê-vi con Mên-chi, Mên-chi con Gia-nê, Gia-nê con Giô-sép, **25** Giô-sép con

Ma-ta-thia, Ma-ta-thia con A-mốt, A-mốt con lén, cho xem mọi nước thê gian trong giây Na-hum, Na-hum con Éch-li, Éch-li con Na-ghê, phút; 6 và nói rằng: Ta sẽ cho ngươi hết thảy 26 Na-ghê con Ma-át, Ma-át con Ma-ta-thia, Ma- quyền phép và sự vinh hiển của các nước đó; ta-thia con Sê-mê-in, Sê-mê-in con Giô-séch, vì đã giao cho ta hết, ta muốn cho ai tùy ý Giô-séch con Giô-đa, 27 Giô-đa con Giô-a-nan, ta. 7 Vậy, nếu ngươi sắp mình xuống trước Giô-a-nan, con Rê-sa, Rê-sa con Xô-rô-ba-bên, mặt ta, mọi sự đó sẽ thuộc về ngươi cả. 8 Đức Xô-rô-ba-bên con Sa-la-thi-ên, Sa-la-thi-ên con Chúa Jêsus đáp: Có chép rằng: Ngươi phải thờ Nê-ri, 28 Nê-ri con Mên-chi, Mên-chi con A-phượng Chúa, là Đức Chúa Trời ngươi, và chỉ đi, A-đi con Cô-sam, Cô-sam con Eân-ma-đan, hầu việc một mình Ngài mà thôi. 9 Ma quỉ cũng Eân-ma-đan con È-rơ, 29 È-rơ con Giê-su, Giê-dem Ngài đến thành Giê-ru-sa-lem, để Ngài trên su con È-li-ê-se, È-li-ê-se con Giô-rim, Giô-rim nóc đền thờ, mà nói rằng: Nếu ngươi là Con con Mát-thát, Mát-thát con Lê-vi, 30 Lê-vi con Đức Chúa Trời, hãy gieo mình xuống đi; 10 vì Si-mê-ôn, Si-mê-ôn con Giu-đa, Giu-đa con Giô-có chép rằng: Chúa sẽ truyền cho thiên sứ gìn sép, Giô-sép con Giô-nam, Giô-nam con È-li-giữ ngươi, 11 Các đấng ấy sẽ nâng ngươi trong a-kim, È-li-a-kim con Mê-lê-a, 31 Mê-lê-a con tay, Kéo ngươi vấp chơn nhầm đá nào chăng. Men-na, Men-na con Mát-ta-tha, Mát-ta-tha 12 Đức Chúa Jêsus đáp: Có phán rằng: Người con Na-than, Na-than con Đa-vít, 32 Đa-vít con đừng thử Chúa, là Đức Chúa Trời ngươi. 13 Ma Gie-sê, Gie-sê con Giô-bết, Giô-bết con Bô-ô, quỉ dùng hết cách cám dỗ Ngài rồi, bèn tạm Bô-ô con Sa-la, Sa-la con Na-ách-son, Na-ách lìa Ngài. 14 Đức Chúa Jêsus được quyền phép son con A-mi-na-đáp, 33 A-mi-na-đáp con Át-Đức Thánh Linh, trở về xứ Ga-li-lê, và danh min, Át-min con A-rơ-ni, A-rơ-ni con Éch-rôm, tiếng Ngài đồn khắp các xứ chung quanh. 15 Èch-rôn con Pha-rê, Pha-rê con Giu-đa, 34 Giu-Ngài dạy dỗ trong các nhà hội, ai này đều khen đà con Gia-cốp, Gia-cốp con Y-sác, Y-sác con ngợi Ngài. 16 Đức Chúa Jêsus đến thành Na-Áp-ra-ham, Áp-ra-ham con Tha-rê, Tha-rê con xa-rét, là nơi dưỡng dục Ngài. Theo thói quen, Na-cô, 35 Na-cô con Sê-rúc, Sê-rúc con Ra-gao, nhầm ngày Sa-bát, Ngài vào nhà hội, đứng dậy Ra-gao, con Pha-léc, Pha-léc con Hê-be, Hê-be và đọc. 17 Có người trao sách tiên tri È-sai cho con Sa-la, 36 Sa-la con Cai-nam, Cai-nam cho A-Ngài, Ngài dở ra, gấp chô có chép rằng: 18 Thành bắc-sát, A-bắc-sát con Sem, Sem con Nô-ê, Nô-ê của Chúa ngự trên ta: Vì Ngài đã xúc dầu cho con La-méc, 37 La-méc con Ma-tu-sê-la, ma-tu-ta đặng truyền Tin Lành cho kẻ nghèo; 19 Ngài sê-la con Hê-nóc, Hê-nóc con Gia-rết, Gia-rết đã sai ta để rao cho kẻ bị cầm được tha, Kẻ mù con Mê-lê-lê-ên, Mê-lê-lê-ên con Cai-nam, 38 được sáng, Kẻ bị hà hiếp được tự do; Và để đòn Cai-nam con È-nót, È-nót con Sét, Sét con A-ra nǎm lành của Chúa. 20 Đoạn, Ngài xếp sách, đam, A-đam con Đức Chúa Trời.

4 Đức Chúa Jêsus đầy dẫy Đức Thánh Linh, ở bờ sông Giô-đanh về, thì được Đức Thánh Linh đem đến trong đồng vắng, 2 tại đó, Ngài bị ma quỉ cám dỗ trong bốn mươi ngày. Trong những ngày ấy, Ngài không ăn chi hết, kỳ đà mân thì Ngài đói. 3 Ma quỉ bèn nói với Ngài rằng: Nếu ngươi là Con Đức Chúa Trời, thì hãy khiến đá này trở nên bánh đi. 4 Đức Chúa Jêsus đáp: Có chép rằng: Loài người được sống chẳng phải chỉ nhờ bánh mà thôi. 5 Ma quỉ đem Ngài

trả lại cho kẻ giúp việc, rồi ngồi xuống; mọi người trong nhà hội đều chăm chỉ ngó Ngài. 21 Ngài bèn phán rằng: Hôm nay đã được ứng nghiệm lời Kinh Thánh mà các ngươi mới vừa nghe đó. 22 Ai này đều làm chứng về Ngài, lấy làm lạ về các lời đầy ơn lành từ miệng Ngài ra, và nói rằng: Có phải con Giô-sép chăng? 23 Ngài phán rằng: Chắc các ngươi lấy lời tục ngữ này mà nói cùng ta rằng: Hỡi thầy thuốc, hãy tự chữa lấy mình; mọi điều chúng ta nghe ngươi đã làm tại Ca-bê-na-um, thì cũng hãy

làm tại đây, là quê hương ngươi. **24** Ngài lại Nhưng Ngài quở nặng chúng nó, căm không phán rằng: Quả thật, ta nói cùng các ngươi, cho nỗi mình biết Ngài là Đáng Christ. **42** Vừa không có một đấng tiên tri nào được trọng đại rạng ngay, Ngài ra đi đến nơi vắng vẻ, một đoàn trong quê hương mình. **25** Ta nói thật cùng các dân đông kéo đi tìm Ngài. Họ theo kịp, giữ Ngài ngươi, về đời Ê-li, khi trời đóng chặt trong ba ở lại, không muôn để Ngài đi. **43** Nhưng Ngài năm sáu tháng, cả xú bị đói kém, trong dân Y-phán cùng họ rằng: Ta cũng phải rao Tin Lành sơ-ra-ên có nhiều đòn bà góa; **26** dầu vậy, Ê-li của nước Đức Chúa Trời nơi các thành khác; vì chẳng được sai đến cùng một người nào trong cốt tại việc đó mà ta được sai đến. **44** Vậy Ngài đám họ, nhưng được sai đến cùng một đòn bà giảng dạy trong các nhà hội xứ Ga-li-lê.

góa ở Sa-rép-ta, xứ Si-dôn. **27** Trong đời đấng tiên tri Ê-li-sê, dân Y-sơ-ra-ên cũng có nhiều kẻ mắc tật phung; song không có ai lành sạch được, chỉ Na-a-man, người xứ Sy-ri mà thôi. **28** Ai này ở trong nhà hội nghe những điều đó, thì tức giận lắm. **29** Họ đứng dậy kéo Ngài ra ngoài thành, đưa Ngài lên đến chót núi, là nơi họ xây thành ở trên, để quăng Ngài xuống; **30** song Ngài qua giữa bọn họ và đi khỏi. **31** Ngài xuống thành Ca-bê-na-um, thuộc xứ Ga-li-lê, dạy dỗ trong ngày Sa-bát. **32** Mọi người đều cảm động về sự dạy dỗ của Ngài; vì Ngài dùng quyền phép mà phán. **33** Vâ, trong nhà hội có một người bị tà ma ám, cất tiếng kêu lớn lên rằng: Hỡi Jêsus Na-xa-rét! **34** Chúng tôi với Ngài có sự gì chẳng? Ngài đến để diệt chúng tôi sao? Tôi biết Ngài là ai: là Đáng Thánh của Đức Chúa Trời! **35** Song Đức Chúa Jêsus quở nặng nó, mà rằng: Hãy nín đi, và ra khỏi người này. Quỉ bèn vật ngã người giữa đám đông, rồi ra khỏi không làm hại chi đến người. **36** Mọi người đều sững sờ, nói cùng nhau rằng: Ấy là đạo gì đó? Người lấy phép và quyền đuối tà ma, và chúng nó liền ral. **37** Vậy danh tiếng Ngài đồn ra các nơi xung quanh. **38** Đức Chúa Jêsus ra khỏi nhà hội, vào nhà Si-môn. Bà già Si-môn đang đau rét nặng lắm. Người ta xin Ngài chữa cho, **39** Ngài bèn nghiêng mình trên người, truyền cho cơn rét, rét liền lìa khỏi. Tức thì người chờ dậy hầu việc. **40** Khi mặt trời lặn rồi, ai nấy có người đau, bất kỳ bệnh gì, đều đem đến cùng Ngài; Ngài đặt tay lên từng người mà chữa cho họ. **41** Cũng có các quỉ ra khỏi nhiều kẻ, mà kêu lên rằng: Ngài là Đáng Christ, Con Đức Chúa Trời!

5 Khi Đức Chúa Jêsus, trên bờ hồ Ghê-nê-xa-rét, đoàn dân đông chen lấn nhau xung quanh Ngài đang nghe đạo Đức Chúa Trời. **2** Ngài thấy hai chiếc thuyền đậu gần bờ, người đánh cá đã xuống khỏi thuyền giặt lưới, **3** thì Ngài lên một chiếc thuyền trong hai chiếc, là chiếc của Si-môn, biếu người đem ra khỏi bờ một chút; rồi Ngài ngồi mà dạy dỗ dân chúng. **4** Khi Ngài phán xong thì biếu Si-môn rằng: Hãy chèo ra ngoài sâu, thả lưới mà đánh cá. **5** Si-môn thưa rằng: Thưa thầy, chúng tôi đã làm suốt đêm không bắt được chi hết; dầu vậy, tôi cũng theo lời thầy mà thả lưới. **6** Họ thả lưới xuống, được nhiều cá lắm, đến nỗi lưới phải đứt ra. **7** Họ bèn ra voi gọi đồng bạn mình ở thuyền khác đến giúp; bạn kia đến chở cá đầy hai chiếc thuyền, đến nỗi gần chìm. **8** Si-môn Phi-e-ro thấy vậy, liền sấp mình xuống ngang đầu gói Đức Chúa Jêsus, mà thưa rằng: Lạy Chúa, xin ra khỏi tôi, vì tôi là người có tội. **9** Số là, vì đánh cá dường ấy, nên Si-môn cùng mọi người ở với mình đều thát kinh; Giacô và Giăng con Xê-bê-đê, là những kẻ đồng bạn với Si-môn cũng đồng một thể ấy. **10** Đức Chúa Jêsus bèn phán cùng Si-môn rằng: Đừng sợ chi, từ nay trở đi, ngươi sẽ nên tay đánh lưới người. **11** Đoạn, họ đem thuyền vào bờ, bỏ hết thảy mà theo Ngài. **12** Đức Chúa Jêsus đương ở trong thành kia, có một người mắc bệnh phung đầy mình, thấy Ngài thì sấp mặt xuống đất, mà nài xin rằng: Lạy Chúa, nếu Chúa khứng, chắc có thể làm cho tôi được sạch! **13** Đức Chúa Jêsus giơ tay rờ đến người ấy, mà phán rằng: Ta khứng, hãy sạch đi. Tức thì, bình

phung liền hết. **14** Đức Chúa Jêsus cấm người ngưới Pha-ri-si và các thày thông giáo họ lầm đó học chuyện lại với ai; nhưng dặn rằng: Hãy bầm, nói cùng môn đồ Ngài rằng: Sao các ngưới đi tò mòh cùng thày té lẽ; và dâng của lẽ về ăn uống với người thâu thuế và kẻ phạm tội? sự ngưới được sạch, theo như Môi-se dạy, để **31** Đức Chúa Jêsus phán cùng họ rằng: Không điều đó làm chứng cho họ. **15** Danh tiếng Ngài phái người khỏe mạnh cầm thày thuốc, song càng ngày càng vang ra, và một đoàn dân đông là ngưới đau ốm. **32** Ta Không phải đến gọi kẻ nhóm họp để nghe Ngài và để được chữa lành công bình hối cải, song gọi kẻ có tội. **33** Họ thưa bịnh. **16** Song Ngài lánh đi nơi đồng vắng mà Ngài rằng: môn đồ của Giăng thường kiêng ăn cầu nguyện. **17** Một ngày kia, Đức Chúa Jêsus cầu nguyện, cũng như môn đồ của ngieder Pha-đang dạy dỗ, có ngieder Pha-ri-si và mấy thày ri-si, chẳng như môn đồ của thày ăn và uống. dạy luật từ các làng xứ Ga-li-lê, xứ Giu-đê, và **34** Ngài đáp rằng: Trong khi chàng rể còn ở cùng thành Giê-ru-sa-lem đều đến, ngồi tại đó, quyền bạn mừng cưới mình, các ngieder dễ bắt họ phải phép Chúa ở trong Ngài để chữa lành các bịnh. kiêng ăn được sao? **35** Song đến ngày nào chàng **18** Bấy giờ, có mấy ngieder khiêng một kẻ đau rể phải đem đi khỏi họ, thì trong những ngày bại trên giường, kiêm cách đem vào để trước áy họ mới kiêng ăn vậy. **36** Ngài lại lấy thí dụ mặt Đức Chúa Jêsus. **19** Nhơn vì ngieder đông mà phán cùng họ rằng: Không ai xé một miếng lăm không biết bời đâu mà qua, họ bèn trèo áo mới mà và áo cũ. Nếu vậy, áo mới phải rách, lén mái nhà, dỡ ngói ra, dòng người và giường và miếng giẻ mới cũng không xứng với áo cũ. nhỏ xuồng trước mặt Ngài, giữa đám đô hội. **20** **37** Cũng không ai đỗ rượu mới vào bầu da cũ, Đức Chúa Jêsus thấy đức tin của họ, bèn phán nếu vậy, rượu mới làm nứt bầu ra; rượu chảy rằng: Hối người, tội lỗi ngieder đã được tha. **21** mắt và bầu cũng phải hư đi. **38** Song rượu mới Các thày thông giáo và Pha-ri-si bèn nghị luận phải đỗ vào bầu mới. **39** Lại cũng không ai uống rằng: Người này là ai mà nói phạm thượng vậy? rượu cũ lại đòi rượu mới; vì người nói rằng: Ngoài Đức Chúa Trời, há có ai tha tội được sao? Rượu cũ ngon hơn.

22 Nhưng Đức Chúa Jêsus biết ý tưởng họ, cắt tiếng phán rằng: Các ngieder nghị luận gì trong lòng? **23** Nay nói rằng: Tôi ngieder đã được tha, hoặc rằng: Ngieder hãy đứng dậy mà đi, thì bên nào dẽ hơn? **24** Vâ, hầu cho các ngieder biết Con ngieder ở thế gian có quyền tha tội: Ngài phán cùng kẻ bại rằng: Ta biểu ngieder đứng dậy, vác giường trở về nhà. **25** Tức thì kẻ bại đứng dậy trước mặt chúng, vác giường mình đã nằm, và đi về nhà, ngợi khen Đức Chúa Trời. **26** Ai này đều sững sờ, ngợi khen Đức Chúa Trời; và sợ sệt lăm mà nói rằng: Hôm nay chúng ta đã thấy những việc dị thường. **27** Kế đó, Đức Chúa Jêsus ra ngoài, thấy một người thâu thuế, tên là Lê-vi, đương ngồi tại sở thâu thuế. Ngài phán cùng ngieder rằng: hãy theo ta! **28** Lê-vi bỏ hết mọi sự, đứng dậy đi theo Ngài. **29** Lê-vi dọn tiệc trọng thể đài Ngài tại nhà mình, có nhiều người thâu thuế và kẻ khác cùng ngồi ăn đồng bàn. **30** Các

6 Nhằm ngày Sa-bát, Đức Chúa Jêsus đi qua giữa đồng lúa mì, môn đồ bứt bông lúa, lấy tay vò đi và ăn. **2** Có mấy ngieder Pha-ri-si nói rằng: Sao các ngieder làm điều không nên làm trong ngày Sa-bát? **3** Đức Chúa Jêsus phán rằng: Vậy các ngieder chưa đọc chuyện vua Đa-vít làm trong khi vua cùng kẻ đi theo bị đói sao? **4** Thế nào vua vào đền Đức Chúa Trời, lấy bánh bày ra mà ăn, và cho kẻ đi theo ăn nữa, dầu là bánh chỉ các thày té lẽ mới được phép ăn thôi? **5** Ngài lại phán rằng: Con ngieder cũng là Chúa ngày Sa-bát. **6** Một ngày Sa-bát khác, Đức Chúa Jêsus vào nhà hội dạy dỗ. Tại đó, có một ngieder bàn tay hữu bị teo. **7** Vâ, các thày thông giáo và ngieder Pha-ri-si chăm chỉ xem Ngài, coi thử Ngài có chữa bịnh trong ngày Sa-bát chẳng, để tìm dịp mà cáo Ngài. **8** Nhưng Ngài biết ý tưởng họ, nên phán cùng ngieder teo tay rằng: Hãy chờ dậy, đứng giữa chúng ta. Người ấy chờ

dậy, và đứng lên. **9** Đức Chúa Trời liền phán khi mọi người sẽ khen các ngươi, vì tôi phụ họ cùng họ rằng: Ta hỏi các ngươi: Trong ngày cũng xử với các tiên tri giả như vậy! **27** Nhưng Sa-bát, nên làm điều lành hay là làm điều dữ, ta phán cùng các ngươi, là người nghe ta: Hãy nên cứu người hay là giết người? **10** Đoạn, Ngài yêu kẻ thù mình, làm ơn cho kẻ ghét mình, **28** lấy mắt liếc khắp mọi người xung quanh mình, chúc phước cho kẻ rửa mình, và cầu nguyện rồi phán cùng người bình rằng: Hãy giơ tay ra. cho kẻ sỉ nhục mình. **29** Ai và ngươi má bên Người giơ ra, thì được lành. **11** Nhưng họ giận này, hãy đưa luôn má bên kia cho họ; còn nếu lấm, bèn bàn cùng nhau về việc mình có thể ai dứt áo ngoài của ngươi, thì cũng đừng ngăn xử với Đức Chúa Jêsus cách nào. **12** Trong lúc họ lấy luôn áo trong. **30** Hỡi ai xin, hãy cho, đó, Đức Chúa Jêsus đi lên núi để cầu nguyện; và nếu có ai đoạt lấy của các ngươi, thì đừng và thức thâu đêm cầu nguyện Đức Chúa Trời. đòi lại. **31** Các ngươi muốn người ta làm cho **13** Đến sáng ngày, Ngài đòi môn đồ đến, chọn mình thế nào, hãy làm cho người ta thế ấy. **32** mươi hai người, gọi là sứ đồ: **14** Si-môn, Ngài Nếu các ngươi yêu kẻ yêu mình, thì có ơn chi? đặt tên là Phi-e-rơ, Anh-rê em ruột của Phi-e- Người có tội cũng yêu kẻ yêu mình. **33** Nếu các rơ, Gia-cơ và Giăng, Phi-líp và Ba-thê-lê-my, **15** ngươi làm ơn cho kẻ làm ơn mình, thì có ơn Ma-thi-ơ và Thô-ma, Gia-cơ con của A-phê, Si-chi? Người có tội cũng làm như vậy. **34** Nếu các môn gọi là Xê-lốt, **16** Giu-đê con của Gia-cơ và ngươi cho ai mượn mà mong họ trả, thì có ơn Giu-đa Ích-ca-ri-ốt là kẻ phản Ngài. **17** Kế đó, chi? Người có tội cũng cho người có tội mượn, Ngài cùng môn đồ xuống, dừng lại nơi đồng để được thâu lại y số. **35** Song các ngươi hãy băng. Ở đó, có nhiều môn đồ Ngài cùng đoàn yêu kẻ thù mình; hãy làm ơn, hãy cho mượn, dân rất đông từ khắp xứ Giu-đê, thành Giê-ma đừng ngã lòng. Vậy, phần thưởng của các ru-sa-lem, và miền biển Ty-rơ, Si-dôn mà đến, ngươi sẽ lớn, và các ngươi sẽ làm con của Đáng để nghe Ngài dạy và cho được chữa lành bịnh Rất Cao, vì Ngài lấy nhơn từ đối đãi kẻ bạc và mình. **18** Những kẻ mắc tà ma khuấy hại cũng kẻ dữ. **36** Hãy thương xót như Cha các ngươi đều được lành. **19** Cả đoàn dân đến kiếm cách hay thương xót. **37** Đừng đoán xét ai, thì các rờ Ngài, vì từ Ngài có quyền phép ra, chữa lành ngươi khỏi bị đoán xét; đừng lén án ai, thì các hét mọi người. **20** Đức Chúa Jêsus bèn ngược ngươi khỏi bị lén án; hãy tha thứ, người sẽ tha mắt ngó môn đồ, mà phán rằng: Phước cho thứ mình. **38** Hãy cho, người sẽ cho mình; họ các ngươi nghèo khó, vì nước Đức Chúa Trời sẽ lấy đầu lớn, nhận, lắc cho đầy tràn, mà nộp thuộc về các ngươi! **21** Phước cho các ngươi trong lòng các ngươi; vì các ngươi lưỡng mực hiện đương đối, vì sẽ được no đủ! Phước cho nào, thì họ cũng lưỡng lại cho các ngươi mực các ngươi hiện đương khóc lóc, vì sẽ được vui ấy. **39** Ngài cũng phán cùng họ một thí dụ rằng: mừng! **22** Phước cho các ngươi khi vì cớ Con Ké mù có thể dắt Ké mù được chăng? Cả hai há ngươi, thiên hạ sẽ ghét, đuổi, mắng nhiếc các chảng cùng té xuống hổ sao? **40** Môn đồ không ngươi, bỏ tên các ngươi như đồ ô uế! **23** Ngày hơn thầy; nhưng hễ môn đồ được trọng vẹn thì đó, hãy vui vẻ, nhảy nhót và mừng rỡ, vì phần sẽ băng thầy mình. **41** Sao ngươi nhìn thấy cái thưởng các ngươi trên trời sẽ lớn lắm; bởi tố rác trong mắt anh em mình, mà không thấy cây phụ họ cũng đối đãi các đấng tiên tri dường đà trong mắt ngươi? **42** Sao ngươi nói được với ấy. **24** Song, khốn cho các ngươi và người giàu anh em rằng: Anh ơi, để tôi lấy cái rác trong có, vì đã được sự yên ủi của mình rồi! **25** Khốn mắt anh ra, còn ngươi, thì không thấy cây đà cho các ngươi là kẻ hiện đương no, vì sẽ đối! trong mắt mình? Hỡi kẻ giả hình, hãy lấy cây Khốn cho các ngươi là kẻ hiện đương cười, vì đà ra khỏi mắt mình trước đã, rồi mới thấy rõ sẽ để tang và khóc lóc! **26** Khốn cho các ngươi, mà lấy cái rác ra khỏi mắt anh em. **43** Cây sanh

trái xáu không phải là cây tốt, cây sanh trái ên, ta cũng chưa thấy một đức tin lớn dường tốt không phải là cây xáu; 44 vì hễ xem trái thì ấy. 10 Những kẻ sai đến trở về nhà, thấy đầy tớ biết cây. Người ta không hái được trái và nơi lành mạnh. 11 Bữa sau, Đức Chúa Jésus đi đến bụi gai, hay là trái nho nơi chòm kinh cước. 45 một thành, gọi là Na-in có nhiều môn đồ và Người lành bởi lòng chứa điều thiện mà phát một đoàn dân đồng cùng đi với Ngài. 12 Khi ra điều thiện, kẻ dữ bởi lòng chứa điều ác mà Ngài đến gần cửa thành, họ vừa khiêng ra một phát ra điều ác; vì do sự đầy dẫy trong lòng mà người chết, là con trai một của mẹ góa kia; có miệng nói ra. 46 Sao các ngươi gọi ta: Chúa, nhiều người ở thành đó đi đưa với bà góa ấy. 13 Chúa, mà không làm theo lời ta phán? 47 Ta Chúa thấy, động lòng thương xót người, mà sẽ chỉ cho các ngươi biết kẻ nào đến cùng ta, phán rằng: Đừng khóc! 14 Đoạn, Ngài lại gần, nghe lời ta, và làm theo, thì giống ai. 48 Kẻ ấy rờ quan tài, thì kẻ khiêng dừng lại. Ngài bèn giống như một người kia cất nhả, đào đất cho phán rằng: Hỡi người trẻ kia, ta biếu ngươi sâu, xây nền trên vàng đá: nước tràn lan, dòng chờ dậy. 15 Người chết vùng ngồi dậy và khởi nước chảy mạnh xô vào nhà đó, nhưng không sự nói. Đức Chúa Jésus giao người lại cho mẹ. xô động được, vì đã cất chắc chắn. 49 Song kẻ 16 Ai này đều sợ hãi, và ngợi khen Đức Chúa nào nghe lời ta mà không làm theo, thì giống Trời rằng: Có đáng tiên tri lớn đã dày lên giữa như một người kia cất nhà trên đất không xây chúng tôi, và Đức Chúa Trời đã thăm viêng nền: dòng nước chảy mạnh xô vào nhà đó, tức thì nhà sụp xuống, và sự hư hại lớn lao.

7 Khi Đức Chúa Jésus rao giảng xong mọi lời

Ấy trước mặt dân chúng nghe rồi, thì Ngài vào thành Ca-bê-na-um. 2 Vâ, một thày đội kia có đứa đầy tớ rất thiết nghĩa đau gần chết, 3 nghe nói Đức Chúa Jésus, bèn sai mấy trưởng lão trong dân Giu-đa xin Ngài đến chữa cho đầy tớ mình. 4 Mấy người đó đến cùng Đức Chúa Jésus, mà nài xin rằng: Thày đội thật đáng cho thày nhậm điều này; 5 vì người yêu dân ta, và đã cất nhà hội cho chúng tôi. 6 Đức Chúa Jésus bèn đi với họ. Khi Ngài gần tới nhà, thày đội sai bạn hữu mình đi thưa Ngài rằng: Lạy Chúa, xin đừng tự phiền đến thế, vì tôi không đáng rước Chúa vào nhà tôi. 7 Tôi cũng nghĩ mình không đáng đến cùng Chúa; song xin phán một lời, thì đầy tớ tôi sẽ được lành. 8 Vì chính mình tôi là người thuộc dưới quyền kẻ khác, tôi cũng có quân lính dưới quyền tôi; tôi biếu tên này rằng: Hãy đi! thì nó đi; và biếu tên khác rằng: Hãy đến! thì nó đến; và biếu đầy tớ tôi rằng: Hãy làm việc này! thì nó làm. 9 Đức Chúa Jésus nghe những lời ấy, lấy làm lạ cho thày đội, bèn xây lại cùng đoàn dân theo mình, mà phán rằng: Ta nói cùng các ngươi, dầu trong dân Y-sơ-ra-

ên, ta cũng chưa thấy một đức tin lớn dường tốt không phải là cây xáu; 44 vì hễ xem trái thì ấy. 10 Những kẻ sai đến trở về nhà, thấy đầy tớ biết cây. Người ta không hái được trái và nơi lành mạnh. 11 Bữa sau, Đức Chúa Jésus đi đến bụi gai, hay là trái nho nơi chòm kinh cước. 45 một thành, gọi là Na-in có nhiều môn đồ và Người lành bởi lòng chứa điều thiện mà phát một đoàn dân đồng cùng đi với Ngài. 12 Khi ra điều thiện, kẻ dữ bởi lòng chứa điều ác mà Ngài đến gần cửa thành, họ vừa khiêng ra một phát ra điều ác; vì do sự đầy dẫy trong lòng mà người chết, là con trai một của mẹ góa kia; có miệng nói ra. 46 Sao các ngươi gọi ta: Chúa, nhiều người ở thành đó đi đưa với bà góa ấy. 13 Chúa, mà không làm theo lời ta phán? 47 Ta Chúa thấy, động lòng thương xót người, mà sẽ chỉ cho các ngươi biết kẻ nào đến cùng ta, phán rằng: Đừng khóc! 14 Đoạn, Ngài lại gần, nghe lời ta, và làm theo, thì giống ai. 48 Kẻ ấy rờ quan tài, thì kẻ khiêng dừng lại. Ngài bèn giống như một người kia cất nhả, đào đất cho phán rằng: Hỡi người trẻ kia, ta biếu ngươi sâu, xây nền trên vàng đá: nước tràn lan, dòng chờ dậy. 15 Người chết vùng ngồi dậy và khởi nước chảy mạnh xô vào nhà đó, nhưng không sự nói. Đức Chúa Jésus giao người lại cho mẹ. xô động được, vì đã cất chắc chắn. 49 Song kẻ 16 Ai này đều sợ hãi, và ngợi khen Đức Chúa nào nghe lời ta mà không làm theo, thì giống Trời rằng: Có đáng tiên tri lớn đã dày lên giữa như một người kia cất nhà trên đất không xây chúng tôi, và Đức Chúa Trời đã thăm viêng nền: dòng nước chảy mạnh xô vào nhà đó, tức thì nhà sụp xuống, và sự hư hại lớn lao.

khắp xú xung quanh nơi đó nữa. 18 Môn đồ của Giangiê trình lại hết cả chuyện đó với người. 19 Người bèn gọi hai môn đồ mình, sai đến thưa cùng Chúa rằng: Thầy có phải là Đáng phải đến, hay chúng tôi còn phải đợi Đáng khác? 20 Hai người đã đến cùng Đức Chúa Jésus, thưa rằng: Giangiê Báp-tít sai chúng tôi đến hỏi thầy: Thầy có phải là Đáng phải đến, hay chúng tôi còn phải đợi Đáng khác? 21 Vâ, chính giờ đó, Đức Chúa Jésus chữa lành nhiều kẻ bệnh, kẻ tàn tật, kẻ mắc quỉ dữ, và làm cho nhiều người đui được sáng. 22 Đoạn, Ngài đáp rằng: hãy về báo cho Giangiê sự các ngươi đã thấy và đã nghe: kẻ đui được sáng, kẻ què được đi, kẻ phung được sạch, kẻ điếc được nghe, kẻ chết được sống lại, Tin Lành đã rao giảng cho kẻ nghèo. 23 PhuỚt cho kẻ không vấp phạm vì cớ ta! 24 Hai người của Giangiê sai đến đã đi rồi, Đức Chúa Jésus mới phán cùng đoàn dân về việc Giangiê rằng: Các ngươi đã đi xem chi nơi đồng vắng? Xem cây sậy bị gió rung chăng? 25 Lại các ngươi còn đi xem gì? Xem người ăn mặc tốt đẹp chăng? Kìa, những người mặc áo sang trọng, và ăn ở sung sướng, thì ở trong đèn dài các vua! 26 Song, rốt lại, các ngươi đi xem gì? Xem một đấng tiên

tri ư? Phải, ta nói, một đáng trọng hơn tiên đó, ai yêu chủ nợ hơn? **43** Si-môn thưa rằng: Tôi tri nữa. **27** Ấy về đáng đó mà có lời chép rằng: tưởng là người mà chủ nợ đã tha nhiều nợ hơn. Ngày, ta sẽ sai sứ ta đến trước mặt ngươi, Người Đức Chúa Jésus rằng: Người đoán phải lầm. **44** sẽ dọn đường trước ngươi. **28** Ta nói cùng các Đoạn, Ngài xây lại người đòn bà mà phán cùng ngươi, trong những người bởi đòn bà sanh ra, Si-môn rằng: Người thấy đòn bà này không? không có ai lớn hơn Giăng Báp-tít đâu; nhưng Ta vào nhà ngươi, ngươi không cho nước rửa trong nước Đức Chúa Trời, kẻ rất nhỏ còn lớn chọn; nhưng người đã lấy nước mắt thẩm ướt hơn Giăng vậy. **29** Cả dân chúng cùng kẻ thùa chọn ta, rồi lấy tóc mình mà chùi. **45** Người thuế chịu Giăng làm phép báp-tem, đều xưng không hôn ta; nhưng người từ khi vào nhà Đức Chúa Trời là công bình. **30** Song người Pha- người, thì hôn chọn ta hoài. **46** Người không ri-si cùng các thầy dạy luật không chịu Giăng xức dầu đầu ta; nhưng người lấy dầu thơm làm phép báp-tem, nên chê bỏ ý Đức Chúa Trời xức chọn ta. **47** Vậy nên ta nói cùng ngươi, tội định về mình. **31** Vậy, ta sẽ sánh ngươi đời này lỗi đòn bà này nhiều lắm, đã được tha hết, vì với gì, họ giống như ai? **32** Họ giống như con người đã yêu mến nhiều; song kẻ được tha ít trẻ ngồi ngoài chợ, nói cùng nhau rằng: Ta đã thì yêu mến ít. **48** Ngài bèn phán cùng người thối sáo, mà bay không nhảy múa; ta đã than đòn bà rằng: Tôi lỗi ngươi đã được tha rồi. **49** vẫn, mà bay không khóc. **33** Vâ, Giăng Báp- Các người ngồi bàn với Ngài nghĩ thầm rằng: tít đã đến, không ăn bánh, không uống rượu; Người này là ai, mà cũng tha tội? **50** Nhưng thì các ngươi nói rằng: Người mắc quỉ dữ. **34** Ngài phán cùng người đòn bà rằng: Đức tin của Con người đến, ăn và uống, thì các ngươi nói người đã cứu ngươi; hãy đi cho bình an.

rằng: Ây đó là người ham ăn mê uống, bạn với người thùa thuế và kẻ có tội. **35** Song sự khôn ngoan được xưng công bình nhờ những việc làm của nó. **36** Có một người Pha-ri-si mời Đức Chúa Jésus ăn tại nhà mình. Vậy, khi đã vào nhà người Pha-ri-si thì Ngài ngồi bàn. **37** Vâ, có một người đòn bà xấu nết ở thành đó, nghe nói Đức Chúa Jésus đương ngồi bàn tại nhà người Pha-ri-si, bèn đem đến một bình ngọc trăng đựng đầy dầu thơm. **38** Người đứng đằng sau, noi chon Đức Chúa Jésus, khóc, sa người mắt trên chon Ngài, rồi lấy tóc mình mà chùi; lại hôn chon Ngài, và xức dầu thơm cho. **39** Người Pha-ri-si đã mời Ngài, thấy vậy, tự nghĩ rằng: Nếu người này là đáng tiên tri, chắc biết người đòn bà rờ đến mình đó là ai, cùng biết ây là người đòn bà xấu nết. **40** Đức Chúa Jésus bèn cất tiếng phán cùng người rằng: Hỡi Si-môn, ta có vài lời nói cùng ngươi. Người thưa rằng: Thưa thày, xin cứ nói. **41** Một chủ nợ có hai người mắc nợ: một người mắc năm trăm đơ-ni-ê, một người mắc năm chục. **42** Vì hai người đó không có chi mà trả, nên chủ nợ tha cả hai. Trong hai người

8 Ké đó, Đức Chúa Jésus đi thành này đến thành khác, giảng dạy và rao truyền tin lành của nước Đức Chúa Trời. Có mười hai sứ đồ ở với Ngài. **2** Cũng có mấy người đòn bà đi theo Ngài, là những người đã được cứu khỏi quỉ dữ và chữa khỏi bệnh: Ma-ri, gọi là Ma-đơ-len, từ người bảy quỉ dữ đã ra, **3** Gian-nơ vợ Chu-xa, là quan nội vụ của vua Hê-rốt, Su-xan-nơ và nhiều người khác nữa giúp của cải cho Ngài. **4** Khi có đoàn dân đông nhóm lại, và người hết thấy các thành đều đến cùng Ngài, thì Ngài lấy thí dụ mà phán cùng họ rằng: **5** Người gieo giống đi ra để gieo giống mình. Khi vải giống, một phần giống rơi ra dọc đường, bị giày đạp và chim trời xuống ăn hết. **6** Một phần khác rơi ra nơi đất đá sỏi, khi mới mọc lên, liền héo đi, vì không có hơi ẩm. **7** Một phần khác rơi vào bụi gai, gai mọc lên với hột giống, làm cho nghẹt ngòi. **8** Lại có một phần khác rơi xuống nơi đất tốt, thì mọc lên, và kết quả, một thành trăm. Dương phán mấy lời đó, Ngài kêu lên rằng: Ai có tai mà nghe, hãy nghe. **9** Môn đồ hỏi Ngài thí dụ ây có nghĩa gì. **10** Ngài đáp rằng: Đã

ban cho các ngươi được biết những sự mầu **26** Kế đó, ghé vào đất của dân Giê-ra-sê, ngang nhiệm nước Đức Chúa Trời; song, với kẻ khác xứ Ga-li-lê. **27** Khi Đức Chúa Jêsus lên bờ, có thì dùng thí dụ mà nói, để nó xem mà không một người ở thành ấy bị nhiều qui ám đi gặp thấy, nghe mà không hiểu. **11** Nay, lời thí dụ Ngài. Đã lâu nay, người không mặc áo, không ở đó nghĩa như vậy: Hột giống là đạo Đức Chúa nhà, song ở nơi mồ mả. **28** Người ấy vừa thấy Trời. **12** Phần rơi ra dọc đường, là những kẻ Đức Chúa Jêsus thì la lên inh ôi, và đến gieo nghe đạo; nhưng về sau ma qui đến, cướp lấy mình nơi chơn Ngài, nói lớn tiếng rằng: Lạy đạo từ trong lòng họ, e rằng họ tin mà được Đức Chúa Jêsus, Con Đức Chúa Trời Rất Cao, cứu chăng. **13** Phần rơi ra đất đá sói là kẻ nghe tôi với Ngài có sự chi chăng? Tôi cầu xin Ngài, đạo, bèn vui mừng chịu lấy; nhưng họ không đừng làm khổ tôi. **29** Vì Đức Chúa Jêsus đương có rẽ, chỉ tin tạm mà thôi; nên khi sự thử thách truyền cho ta ma phải ra khỏi người đó mà nó đến, thì họ tháo lui. **14** Phần rơi vào bụi gai, là đã ám từ lâu; dù họ giữ người, xiềng và còng những kẻ đã nghe đạo, nhưng rồi đi, để cho chơn lại, người cứ bê xiềng tháo còng, và bị sự lo lắng, giàu sang, sung sướng đời này làm qui dữ đem vào nơi đồng vắng. **30** Đức Chúa cho đạo phải nghẹt ngòi, đến nỗi không sanh Jêsus hỏi người rằng: Mày tên gì? Người thưa trái nào được chín. **15** Song phần rơi vào nơi rằng: Quân đội; vì nhiều qui đã ám vào người. đất tốt, là kẻ có lấy lòng thật thà tử tế nghe **31** Chúng nó bèn cầu xin Đức Chúa Jêsus đừng đạo, gìn giữ và kết quả một cách bền lòng. **16** khiến mình xuống vực sâu. (*Abyssos g12*) **32** Vâ, ở Không ai đã thấp đèn tại lấy thùng úp lại, hay đó có một bầy heo đông đương ăn trên núi. Các là để dưới giường; như để trên chơn đèn, hầu qui xin Đức Chúa Jêsus cho chúng nó nhập vào cho ai vào nhà đều thấy sáng. **17** Thật không những heo ấy, Ngài bèn cho phép. **33** Vậy, các có điều gì kín mà không phải lộ ra, không có qui ra khỏi người đó, nhập vào bầy heo, bầy điều gì giấu mà chẳng bị biết và tỏ ra. **18** Vậy, heo từ trên bức cao đâm đầu xuống hò và chết hãy coi chừng về cách các ngươi nghe; vì kẻ chìm. **34** Các kẻ chán heo thấy vậy chạy trốn, đã có, sẽ cho thêm; kẻ không có, sẽ cất lấy sự đồn tin ấy ra trong thành và trong nhà quê. **35** họ tưởng mình có. **19** Mẹ và anh em Đức Chúa Thiên hạ bèn đồ ra xem việc mới xảy ra; khi Jêsus đến tìm Ngài; song vì người ta đông lắm, họ đến cùng Đức Chúa Jêsus, thấy người mà nên không đến gần Ngài được. **20** Vậy có kẻ báo các qui mới ra khỏi ngồi dưới chơn Đức Chúa cho Ngài biết rằng: Mẹ và anh em thầy ở ngoài, Jêsus, mặc áo quần, bộ tinh táo, thì sợ hãi lắm. muốn thấy thầy. **21** Nhưng Ngài đáp rằng: Mẹ ta **36** Những người đã xem thấy sự lạ đó, thuật lại và anh em ta là kẻ nghe đạo Đức Chúa Trời và cho thiên hạ biết người bị qui ám được cứu làm theo đạo ấy. **22** Một ngày kia, Ngài xuống khỏi thế nào. **37** Hết thấy dân ở miền người thuyền với môn đồ, mà phán rằng: Hãy qua bên Giê-ra-sê xin Đức Chúa Jêsus lìa khỏi xứ họ, vì kia hò; rồi đi. **23** Khi thuyền đương chạy, thì họ sợ hãi lắm. Ngài bèn xuống thuyền trở về. Ngài ngủ. Có cơn bão nổi lên trong hò, nước **38** Người đã khôi những qui ám xin phép ở với vào đầy thuyền, đương nguy hiểm lắm. **24** Môn Ngài, nhưng Đức Chúa Trời biếu về, mà rằng; đồ bèn đến thức Ngài dậy, rằng: Thầy ôi, Thầy **39** Hãy về nhà ngươi, thuật lại mọi điều Đức ôi, chúng ta chết! Nhưng Ngài, vừa thức dậy, Chúa Trời đã làm cho ngươi. Vậy, người ấy đi, khiến gió và sóng phải bình tĩnh và yên lặng đồn khắp cả thành mọi điều Đức Chúa Jêsus đã như tờ. **25** Ngài bèn phán cùng môn đồ rằng: làm cho mình. **40** Khi trở về, có đoàn dân đông Đức tin các ngươi ở đâu? Môn đồ sợ hãi và bỡ rước Ngài; vì ai nấy cũng trông đợi Ngài. **41** Có ngõ, nói với nhau rằng: Người này là ai, khiến người cai nhà hội tên là Giai-ru đến sáp mình đến gió và nước, mà cũng phải vâng lời Ngài? xuống nơi chơn Đức Chúa Jêsus, xin Ngài vào

nhà mình. **42** Vì người có con gái một, mười bùi chơn mình để làm chứng nghịch cùng họ. **6** hai tuổi, gần chết. Khi Đức Chúa Jēsus đương Vậy, các sứ đồ ra đi, từ làng này tới làng kia, rao đi, dân chúng lán ép Ngài từ phía. **43** Bấy giờ, giáng Tin Lành khắp nơi và chữa lành người có có một người đòn bà đau bệnh mất huyết mươi bịnh. **7** Bấy giờ, Hê rốt là vua chư hầu, nghe nói hai năm rồi, cũng đã tốn hết tiền của về thày về các việc xảy ra, thì không biết nghĩ làm sao; thuốc, không ai chữa lành được, **44** đến đằng vì kẻ này nói rằng: Giăng đã từ kẻ chết sống lại; sau Ngài rờ trôn áo; tức thì huyết cầm lại. **45** **8** kẻ khác nói rằng: È-li đã hiện ra; và kẻ khác Đức Chúa Jēsus bèn phán rằng: Ai sờ đến ta? Ai nũa thì rằng: Một trong các đắng tiên tri đòn này đều chối; Phi -e-ro và những người đồng xưa đã sống lại. **9** Song Hê-rốt thì nói: Ta đã bạn thưa rằng: Thưa thày, đoàn dân vây lấy và truyền chém Giăng rồi: vậy người này là ai, mà ép thày. **46** Đức Chúa Jēsus phán rằng: Có người ta nghe làm những việc dường ấy? Vua bèn đã rờ đến ta, vì ta nhận biết có quyền phép từ tìm cách thấy Đức Chúa Jēsus. **10** Các sứ đồ trở ta mà ra. **47** Người đòn bà thấy mình không thể về trình cùng Đức Chúa Jēsus mọi việc mình giầu được nữa, thì run sợ, đến sấp mình xuống đã làm. Ngài bèn đem các sứ đồ đi té ra với nơi chơn Ngài, tỏ thật trước mặt dân chúng vì mình đến gần thành kia gọi là Bết-sai-đa. **11** Cớ nào mình đã rờ đến, và liền được lành làm Nhưng dân chúng nghe vậy, thì đi theo Ngài. sao. **48** Nhưng Đức Chúa Jēsus phán rằng: Hỡi Đức Chúa Jēsus tiếp đãi dân chúng, giảng cho con gái ta, đức tin người đã chữa lành người; họ về nước Đức Chúa Trời, và chữa cho những hấy đi cho bình an. **49** Ngài còn đương phán, có kẻ cần được lành bịnh. **12** Khi gần tối, mươi hai kẻ ở nhà người cai nhà hội đến nói với người sứ đồ đến gần Ngài mà thưa rằng: Xin truyền rằng: Con gái ông chết rồi; đừng làm phiền thày cho dân chúng về, để họ đến các làng các ấy chi nữa. **50** Song Đức Chúa Jēsus nghe vậy, phán xung quanh mà trợ và kiếm chi ăn; vì chúng ta cùng Giai-ru rằng: Đừng sợ, hấy tin mà thôi, thì ở đây là nơi vắng vẻ. **13** Song Ngài phán rằng: con người sẽ được cứu. **51** Khi đến nhà, Ngài Chính các người hấy cho họ ăn. Các sứ đồ thưa chỉ cho Phi -e-ro, Gia-cơ và Giăng, và cha mẹ rằng: Ví thử chính mình chúng tôi không đi con ấy vào cùng Ngài. **52** Ai này đều khóc lóc mua đồ ăn cho hết thảy dân này, thì chỉ có than vãn về con đó. Nhưng Ngài phán rằng: nǎm cái bánh và hai con cá mà thôi. **14** Vâ, bấy Đừng khóc, con này không phải chết, song nó giờ có độ nǎm ngàn người nam ở đó. Ngài bèn ngủ. **53** Họ biết nó thật chết rồi, bèn nhạo báng phán cùng môn đồ rằng: Hãy biểu chúng ngồi Ngài. **54** nhưng Đức Chúa Jēsus cầm lấy tay con từng hàng nǎm mươi người. **15** Môn đồ làm ấy, gọi lớn tiếng lên rằng: Con ơi, hấy chờ dậy! theo lời; chúng ngồi xuống hết thảy. **16** Đoạn, **55** Thần linh bèn hoàn lại, con ấy chờ dậy liền; Đức Chúa Jēsus lấy nǎm cái bánh và hai con cá, rồi Ngài truyền cho nó ăn. **56** Cha mẹ nó lấy làm ngược mắt lên trời, chúc tạ, rồi bẻ ra trao cho lạ; nhưng Ngài cấm nói lại sự xảy ra đó với ai.

9 Đức Chúa Jēsus nhóm họp mươi hai sứ đồ, ban quyền năng phép tắc để trị qui chữa bịnh. **2** Rồi Ngài sai để rao giảng về nước Đức Chúa Trời cùng chữa lành kẻ có bịnh. **3** Ngài dạy rằng: Đi đường chở đem gì theo hết, hoặc gậy, hoặc bao, hoặc bánh, hoặc tiền bạc; cũng đừng đem hai áo. **4** Hết các người vào nhà nào, hãy ở đó cho đến khi đi. **5** Còn ai không tiếp rước các người, hãy ra khỏi thành họ, và phủi

no rồi, người ta thâu được mươi hai giờ đầy những miếng thừa. **18** Một ngày kia, Đức Chúa Jēsus đang cầu nguyện riêng, môn đồ nhóm lại xung quanh Ngài, Ngài hỏi rằng: Trong dân chúng, họ nói ta là ai? **19** Thưa rằng: Người này nói là Giăng Báp-tít, người kia nói là È-li; kẻ khác nói là một trong các đắng tiên tri đời xưa sống lại. **20** Ngài lại hỏi rằng: Còn về phần các người thì nói ta là ai? Phi -e-ro thưa rằng: Thày

là Đáng Christ của Đức Chúa Trời. **21** Đức Chúa xuông, có đoàn dân đông đến đón rước Ngài. Jésus nghiêm cấm môn đồ nói sự ấy với ai, **22** **38** Một người trong đám đông kêu lên rằng: Lạy và phán thêm rằng: Con người phải chịu nhiều thày, xin thày đoái đến con trai tôi, vì là con điêu khốn khổ, phải bị các trưởng lão, các thày một tôi. **39** Một qui ám nó, thình lình kêu la; té lẽ cả, và các thày thông giáo bỏ ra, phải bị qui vật vã nó dữ tợn, làm cho sôi bọt miếng, giết, ngày thứ ba phải sống lại. **23** Đoạn, Ngài mình mẩy nát hết, rồi mới ra khỏi. **40** Tôi đã xin phải cùng mọi người rằng: Nếu ai muốn theo môn đồ thày đuối qui đó, nhưng họ đuối không ta, phải tự bỏ mình đi, mỗi ngày xác thập tự được. **41** Đức Chúa Jésus đáp rằng: Hỡi dòng dõi giá mình mà theo ta. **24** Vì ai muốn cứu sự sống không tin và bội nghịch kia, ta ở với các ngươi mình thì sẽ mất, còn ai vì cớ ta mất sự sống, thì và nhịn các ngươi cho đến chừng nào? Hãy sẽ cứu. **25** Nếu ai được cả thiên hạ, mà chính đem con của ngươi lại đây. **42** Đứa con trai vừa mình phải mất hoặc hư đi, thì có ích gì? **26** Vì lại gần, qui xô nó nhào xuống đất, và vật vã dữ nếu ai hổ thiện về ta và lời ta, thì Con người sẽ tợn. Song Đức Chúa Jésus quở nặng tà ma, chưa hổ thiện về họ, khi Ngài ngự trong sự vinh hiển lành con tré ấy, và giao lại cho cha nó. **43** Ai này của mình, của Cha, và của thiên sứ thánh mà đều lấy làm lạ về quyền phép cao trọng của đến. **27** Quả thật, ta nói cùng các ngươi, một Đức Chúa Trời. Khi mọi người đang khen lả các vài người trong các ngươi đương đứng đây việc Đức Chúa Jésus làm, Ngài phán cùng môn sẽ không chết trước khi chưa thấy nước Đức đồ rằng: **44** Về phần các ngươi, hãy nghe kỵ Chúa Trời. **28** Độ tám ngày sau khi phán các điều ta sẽ nói cùng: Con người sẽ bị nộp trong lời đó, Đức Chúa Jésus đem Phi-e-rơ, Giăng và tay người ta. **45** Nhưng các môn đồ không hiểu Gia-cơ đi với mình lên trên núi để cầu nguyện. lời ấy, vì đã che khuất cho mình để chẳng rõ **29** Dương kinh cầu nguyện, diện mạo Ngài khác nghĩa làm sao; và sợ không dám hỏi Ngài về lời thường, áo Ngài trở nên sắc trắng chói lòa. **30** Ấy. **46** Các môn đồ biện luận cùng nhau cho biết Và này, có hai người nói chuyện cùng Ngài; ai là lớn hơn hết trong hàng mình. **47** Nhưng ấy là Môi-se và Ê-li, **31** hiện ra trong sự vinh Đức Chúa Jésus biết ý tưởng trong lòng môn hiển, và nói về sự Ngài qua đời, là sự sẽ phải đồ, thì lấy một đứa con tré để gần mình, **48** mà ứng nghiệm tại thành Giê-ru-sa-lem. **32** Phi-e-phán rằng: Hễ ai vì danh ta mà tiếp con tré này, rơ cùng đồng bạn mình buồn ngủ lắm, nhưng tức là tiếp ta; còn ai tiếp ta, tức là tiếp Đáng vừa tinh thức ra, thấy vinh hiển của Đức Chúa đã sai ta. Vì kẻ nào hèn mọn hơn hết trong Jésus và hai đấng ấy đứng gần Ngài. **33** Lúc hai vòng các ngươi, ấy chính người đó là kẻ cao đấng ấy lìa khỏi Đức Chúa Jésus, Phi-e-rơ thưa trọng. **49** Giăng cất tiếng nói rằng: Thưa thày, Ngài rằng: Thưa thày, chúng ta ở đây tốt lắm, chúng tôi từng thấy có kẻ nhơn danh thày mà hãy đóng ba trại, một cái cho thày, một cái cho trừ quỉ; chúng tôi đã cảm họ, vì không cùng Môi-se và một cái cho Ê-li. Vì Phi-e-rơ không chúng tôi theo thày. **50** Nhưng Đức Chúa Jésus biết mình nói chi. **34** Khi người còn đương nói, phán rằng: Đừng cảm họ, vì ai không nghịch có một đám mây kéo đến, bao phủ lấy; và khi cùng các ngươi, là thuận với các ngươi. **51** Khi vào trong đám mây, các môn đồ đều sợ hãi. **35** gần đến kỳ Đức Chúa Jésus được đem lên khỏi Bấy giờ, nghe có tiếng từ trong đám mây phán thế gian, Ngài quyết định đi thành Giê-ru-sa-ra rằng: Ngày là Con ta, Người được lựa chọn lem. **52** Ngài sai kẻ đem tin đi trước mình. Họ của ta, hãy nghe Người. **36** Khi tiếng ấy phát ra đi, vào một làng của người Sa-ma-ri, để sửa ra, thì Đức Chúa Jésus ở một mình. Các môn soạn nhà trợ cho Ngài; **53** song người Sa-ma-đò nín lặng, không nói cùng ai về sự mình đã ri không tiếp rước Ngài, vì Ngài đi thẳng lên thấy. **37** Bữa sau, khi Chúa cùng môn đồ từ núi thành Giê-ru-sa-lem. **54** Gia-cơ và Giăng là môn

đò Ngài, thấy vậy, nói rằng: Thưa Chúa, Chúa có chọn chúng ta; nhưng phải biết nước Đức Chúa muốn chúng tôi khiến lửa từ trên trời xuống Trời đã đến gần các ngươi rồi. 12 Ta phán cùng thiêu họ chăng? 55 Nhưng Đức Chúa Jêsu xâycác ngươi, đến ngày cuối cùng, thành Sôđôm lại quở hai người, mà rằng: Các ngươi không sẽ chịu nhẹ hơn thành này. 13 Khốn cho mày, biết tâm thần nào xui giục mình. 56 Rồi Ngài thành Cô-ra-xin! Khốn cho mày, thành Bết-sai-cùng môn đồ đi qua làng khác. 57 Đang khi đi đó! Vì nếu các phép lạ đã làm giữa bay, dem đường, có kẻ thưa Ngài rằng: Chúa đi đâu tôi làm trong thành Ty-ro và thành Si-dôn, thì hai sẽ theo đó. 58 Đức Chúa Jêsu đáp rằng: Con thành ấy đã mặc áo gai và đội tro mà ăn năn từ cáo có hang, chim trời có ô; song Con người lâu rồi. 14 Vậy, đến ngày phán xét, thành Ty-ro không có chỗ mà gối đầu. 59 Ngài phán cùng kẻ và thành Si-dôn sẽ chịu nhẹ hơn bay. 15 Còn khác rằng: Người hãy theo ta. Kẻ ấy thưa rằng: mày, thành Ca-bê-na-um, mày sẽ được nhắc lên Xin cho phép tôi đi chôn cha tôi trước đã. 60 tận trời sao? Không, sẽ bị hạ tới dưới âm phủ! Nhưng Đức Chúa Jêsu phán rằng: Hãy để kẻ (**Hadēs g86**) 16 Ai nghe các ngươi, ấy là nghe ta; chết chôn kẻ chết; còn ngươi, hãy đi rao giảng ai bỏ các ngươi, ấy là bỏ ta; còn ai bỏ ta, ấy là nước Đức Chúa Trời. 61 Có kẻ khác nữa thưa bỏ Đáng đã sai ta. 17 Bảy mươi môn đồ trở về rằng: Lạy Chúa, tôi sẽ theo Chúa, song xin cho cách vui vẻ, thưa rằng: Lạy Chúa, vì danh Chúa, phép tôi trước về từ già người trong nhà tôi. 62 các quỉ cũng phục chúng tôi. 18 Đức Chúa Jêsu Đức Chúa Jêsu phán rằng: Ai đã tra tay cầm bèn phán rằng: Ta đã thấy quỉ Sa-tan từ trời sa cày, còn ngó lại đằng sau, thì không xứng đáng xuống như chóp. 19 Nay, ta đã ban quyền cho với nước Đức Chúa Trời.

10 Ké đó, Chúa chọn bảy mươi môn đồ khác, sai từng đôi đi trước Ngài, đến các thành các chỗ mà chính Ngài sẽ đi. 2 Ngài phán cùng môn đồ rằng: Mùa gặt thì trúng, song con gặt thì ít. Vậy, hãy xin Chủ mùa gặt sai con gặt đến trong mùa của mình. 3 Hãy đi; này, ta sai các ngươi đi, khác nào như chiên con ở giữa bầy muông sói. 4 Đừng đem túi, bao, giày, và đừng chào ai dọc đường. 5 Hết các ngươi vào nhà nào, trước hết hãy nói rằng: Cầu sự bình an cho nhà này! 6 Nếu nhà đó có người nào đáng được bình an, sự bình an của các ngươi sẽ giáng cho họ; bằng không, sẽ trở về các ngươi. 7 Hãy ở nhà đó, ăn uống đồ người ta sẽ cho các ngươi, vì người làm công đáng được tiền lương mình. Đừng đi nhà này sang nhà khác. 8 Hết các ngươi vào thành nào, mà người ta tiếp rước, hãy ăn đồ họ sẽ dọn cho. 9 Hãy chữa kẻ bệnh ở đó, và nói với họ rằng: Nước Đức Chúa Trời đến gần các ngươi. 10 Song hết các ngươi vào thành nào, họ không tiếp rước, hãy đi ra ngoài chợ, mà nói rằng: 11 Đối với các ngươi, chúng ta cũng phải bụi của thành các ngươi đã dính

của kẻ nghịch dưới chén; không gì làm hại các ngươi được. 20 Dầu vậy, chớ mừng vì các quỉ phục các ngươi; nhưng hãy mừng vì tên các ngươi đã ghi trên thiên đàng. 21 Cũng giờ đó, Đức Chúa Jêsu nức lòng bởi Đức Thánh Linh, bèn nói rằng: Lạy Cha, là Chúa trời đất, tôi ngợi khen Cha, vì Cha đã giấu những sự này với kẻ khôn ngoan, người sáng dạ, mà tỏ ra cho trẻ nhỏ hay! Thưa Cha, phải, thật như vậy, vì Cha đã thấy điều đó là tốt lành. 22 Cha ta đã giao mọi sự cho ta; ngoài Cha không ai biết Con là ai; ngoài Con, và người nào mà Con muốn tỏ ra cùng, thì cũng không có ai biết Cha là ai. 23 Đoạn, Ngài xây lại cùng môn đồ mà phán riêng rằng: Phước cho mắt nào được thấy điều các ngươi thấy! 24 Vì ta nói cùng các ngươi, có nhiều đấng tiên tri và vua chúa ước ao thấy điều các ngươi thấy, mà chẳng từng thấy, ước ao nghe điều các ngươi nghe, mà chẳng từng nghe. 25 Bấy giờ, một thầy dạy luật đứng dậy hỏi đặng thử Đức Chúa Jêsu rằng: Thưa thầy, tôi phải làm gì để được hưởng sự sống đời đời? (**aiōnios g166**) 26 Ngài phán rằng: Trong luật pháp

có chép điều gì? Người đọc gì trong đó? 27 **2** Ngài phán rằng: Khi các ngươi cầu nguyện, Thưa rằng: Người phải hết lòng, hết linh hồn, hãy nói: Lạy Cha! danh Cha được thánh; nước hết sức, hết trí mà kính mến Chúa là Đức Chúa Cha được đến; 3 xin cho chúng tôi ngày nào đù Trời ngươi; và yêu người lân cận như mình. **28** bánh ngày ấy; 4 xin tha tội chúng tôi, vì chúng Đức Chúa Jêsus phán rằng: Người đáp phải lắm; tôi cũng tha kẻ mích lòng mình; và xin chờ đem hãy làm điều đó, thì được sống. **29** Song thầy ấy chúng tôi vào sự cám dỗ! **5** Đoạn, Ngài phán muôn xưng mình là công bình, nên thưa cùng cùng môn đồ rằng: Nếu một người trong các Đức Chúa Jêsus rằng: Ai là người lân cận tôi? **30** ngươi có bạn hữu, nửa đêm đến nói rằng: Bạn Đức Chúa Jêsus lại cất tiếng phán rằng: Có một ơi, cho tôi mượn ba cái bánh, **6** vì người bạn tôi người từ thành Giê-ru-sa-lem xuống thành Giê- đi đường mới tới, tôi không có chi đãi người. **7** ri-cô, lâm vào kẻ cướp, nó giựt lột hết, đánh Nếu người kia ở trong nhà trả lời rằng: Đừng cho mình mẩy bị thương rồi đi, để người đó khuấy rối tôi, cửa đóng rồi, con cái và tôi đã nửa sống nửa chết. **31** Vâ, gấp một thầy tế lễ đi ngủ, không dậy được mà lấy bánh cho anh; đi xuống đường đó, thấy người ấy, thì đi qua **8** ta nói cùng các ngươi, dầu người ấy không khóc. **32** Lại có một người Lê-vi cũng đến nơi, chịu dậy cho bánh vì là bạn mình, nhưng vì lại gần, thấy, rồi đi qua khỏi. **33** Song có một cớ người kia làm rộn, sẽ dậy và cho người đù người Sa-ma-ri đi đường, đến gần người đó, sự cân dùng. **9** Ta lại nói cùng các ngươi: Hãy ngó thấy thì động lòng thương; **34** bèn áp lại, xin, sẽ ban cho; hãy tìm, sẽ gặp; hãy gõ cửa, lấy dầu và rượu xức chỗ bị thương, rồi rịt lại; sẽ mở cho. **10** Vì hễ ai xin thì được, ai tìm thì đoạn, cho cõi con vật mình đem đến nhà quán, gấp, và sẽ mở cửa cho ai gõ. **11** Trong các ngươi mà săn sóc cho. **35** Đến bữa sau, lấy hai đơ-ni-ê có ai làm cha, khi con mình xin bánh mà cho đưa cho chủ quán, dặn rằng: Hãy săn sóc người đá chăng? Hay là xin cá, mà cho rắn thay vì này, nếu tốt hơn nữa, khi tôi trở về sẽ trả. **36** cá chăng? **12** Hay là xin trứng, mà cho bò cạp Trong ba người đó, người tưởng ai là lân cận chăng? **13** Vậy nếu các ngươi là người xấu, còn với kẻ bị cướp? **37** Thầy dạy luật thưa rằng: biết cho con cái mình vật tốt thay, huống chi Ấy là người đã lấy lòng thương xót đãi người. Cha các ngươi ở trên trời lại chẳng ban Đức Đức Chúa Jêsus phán rằng: Hãy đi, làm theo Thánh Linh cho người xin Ngài! **14** Đức Chúa như vậy. **38** Khi Đức Chúa Jêsus cùng môn đồ đi Jêsus đuổi một quỉ cầm; khi quỉ ra khỏi, người đường, đến một làng kia, có người đòn bà, tên cầm liền nói được. Dân chúng đều lấy làm lạ; **15** là Ma-thê, rước Ngài vào nhà mình. **39** Người song có mấy kẻ nói rằng: Người này nhờ Bê-ên- có một em gái, tên là Ma-ri, ngồi dưới chon xê-bun là chúa quỉ mà trừ quỉ. **16** Kẻ khác muốn Chúa mà nghe lời Ngài. **40** Vâ, Ma-thê mảng lo thử Ngài, thì xin Ngài một dấu lạ từ trời xuống. việc vặt, đến thưa Đức Chúa Jêsus rằng: Lạy **17** Đức Chúa Jêsus biết ý tưởng họ, bèn phán Chúa, em tôi để một mình tôi hầu việc, Chúa há rằng: Nước nào tự chia rẽ nhau thì đỗ xuống, không nghĩ đến sao? Xin biếu nó giúp tôi. **41** **18** Vậy, nếu quỉ Sa-tan tự chia rẽ nhau, thì nước Chúa đáp rằng: Hỡi Ma-thê, ngươi chịu khó và nó còn sao được, vì các ngươi nói ta nhờ Bê-ê-bối rồi về nhiều việc; **42** nhưng có một việc cần xê-bun mà trừ quỉ? **19** Nếu ta nhờ Bê-ên-xê-bun mà thôi. Ma-ri đã lựa phần tốt, là phần không mà trừ quỉ, thì con các ngươi nhờ ai mà trừ có ai cất lấy được.

qui? Bởi vậy, chính con các ngươi sẽ làm quan án các ngươi. **20** Nhưng nếu ta cậy ngón tay

Đức Chúa Trời mà trừ quỉ, thì nước Đức Chúa Trời đã đến nơi các ngươi rồi. **21** Khi một người mạnh sức cầm khí giới giữ cửa nhà mình, thì

11 Có một ngày, Đức Chúa Jêsus cầu nguyện ở nơi kia. Khi cầu nguyện xong, một môn đồ thưa Ngài rằng: Lạy Chúa, xin dạy chúng tôi cầu nguyện, cũng như Giăng đã dạy môn đồ mình.

của cải nó vững vàng. 22 Nhưng có người khác Pha-ri-si mời Ngài về nhà dùng bữa. Ngài vào mạnh hơn đến thẳng được, thì cướp lấy khí ngồi bàn. 38 Người Pha-ri-si thấy Ngài không giới người kia đã nhờ cậy, và phân phát sạch rửa trước bữa ăn, thì lấy làm lạ. 39 Nhưng Chúa của cải. 23 Phàm ai không theo ta, thì nghịch phán rằng: Hỡi các ngươi là người Pha-ri-si, cùng ta, ai không thâu hiệp với ta, thì tan lạc. các ngươi rửa sạch bể ngoài chén và mâm, song 24 Khi ta ma đã ra khỏi một người, thì đi dông bể trong đầy sự trộm cướp và điều dữ. 40 Hỡi dài các nơi khô khan để kiểm chố nghỉ. Kiểm kẻ dại dột! Đáng đã làm nên bể ngoài, há không không được, thì nó nói rằng: Ta sẽ trở về nhà làm nên bể trong nữa sao? 41 Thà các ngươi lấy ta là nơi ta mới ra khỏi. 25 Nó trở về, thấy nhà của mình có mà bố thí, thì mọi điều sẽ sạch cho quét sạch và dọn dẹp từ tết, 26 bèn đi rủ bảy quỉ các ngươi. 42 Song khôn cho các ngươi, người khác dữ hơn mình vào nhà mà ở; vậy số phận Pha-ri-si, vì các ngươi nộp một phần mười về người này lại khốn khổ hơn phen trước. 27 Đức bạc hà, hồi hương, cùng mọi thứ rau, còn sự Chúa Jêsus đương phán những điều ấy, có một công bình và sự kính mến Đức Chúa Trời, thì người đòn bà ở giữa dân chúng cát tiếng thưa các ngươi bỏ qua! Ấy là các việc phải làm, mà rằng: Phước cho dạ đã mang Ngài và vú đã cho cũng không nên bỏ qua các việc khác. 43 Khôn Ngài bú! 28 Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Những kẻ cho các ngươi, người Pha-ri-si, vì các ngươi ưa nghe và giữ lời Đức Chúa Trời còn có phước ngôi cao nhứt trong nhà hội, và thích người ta hơn! 29 Khi dân chúng nhóm lại đông lăm, Đức chào mình giữa chợ! 44 Khôn cho các ngươi, vì Chúa Jêsus phán rằng: Dòng dõi này là dòng các ngươi giống như mả loạn, người ta bước dõi độc ác; họ xin một dấu lạ, song sẽ không lên trên mà không biết! 45 Một thầy dạy luật cho dấu lạ nào khác hơn dấu lạ của Giô-na. 30 bèn cất tiếng nói rằng: Thưa thầy, thầy nói vậy Vì Giô-na là dấu lạ cho dân thành Ni-ni-ve, thì cũng làm sỉ nhục chúng tôi. 46 Đức Chúa Jêsus cũng một thê ấy, Con người sẽ là dấu lạ cho đáp rằng: Khôn cho các ngươi nữa, là thầy dạy dòng dõi này. 31 Đến ngày phán xét, nữ hoàng luật, vì các ngươi chát cho người ta gánh nặng Nam phương sẽ đứng dậy với người của dòng khó mang, mà tự mình thì không động ngón dõi này và lên án họ, vì người từ nơi đâu cùng tay đến! 47 Khôn cho các ngươi, vì các ngươi đất đến nghe lời khôn ngoan vua Sa-lô-môn, xây mồ mả các đấng tiên tri mà tổ phụ mình đã mà này, ở đây có Đáng hơn vua Sa-lô-môn! 32 giết! 48 Như vậy, các ngươi làm chứng và ưng Đến ngày phán xét, dân thành Ni-ni-ve sẽ đứng thuận việc tổ phụ mình đã làm; vì họ đã giết dậy với người của dòng dõi này và lên án họ, vì các đấng tiên tri, còn các ngươi lại xây mồ cho dân ấy đã nghe lời Giô-na giảng dạy và ăn năn; 49 Vậy nên, sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời mà này, ở đây có Đáng hơn Giô-na. 33 Không ai đã phán rằng: Ta sẽ sai đấng tiên tri và sứ đồ thắp đèn mà để chổ khuất hay là dưới thùng, đến cùng chúng nó; chúng nó sẽ giết kẻ này, nhưng để trên chơn đèn, hầu cho kẻ vào được bắt bớ kẻ kia, 50 hầu cho huyết mọi đấng tiên thấy sáng. 34 Mắt là đèn của thân thể; nếu mắt tri đó ra từ khi sáng thế, cứ dòng dõi này mà người sôi sảng, cả thân thể người được sáng đòi, 51 là từ huyết A-bên cho đến huyết Xa-chal-lang; song nếu mắt người xấu, thân thể người ri đã bị giết giữa khoảng bàn thờ và đền thờ; phải tối tăm. 35 Ấy vậy, hãy coi chừng kẻ sự phải, ta nói cùng các ngươi, sẽ cứ dòng dõi này sáng trong mình người hóa ra sự tối chăng. mà đòi huyết ấy. 52 Khôn cho các ngươi, là thầy 36 Nếu cả thân thể người sáng láng, không có dạy luật, vì các ngươi đã đoạt lấy chìa khóa của phần nào tối tăm, thì sẽ được sáng hết thầy, sự biết, chính mình không vào, mà người khác cũng như khi có cái đèn soi sáng cho người vậy. muôn vào, lại ngăn cấm không cho! 53 Khi Đức 37 Đức Chúa Jêsus đương phán, có một người Chúa Jêsus ra khỏi đó rồi, các thầy thông giáo

và người Pha-ra-si bèn ra sức ép Ngài dữ tợn, lại phán cùng chúng lời vinh dự này: Ruộng lấy nhiều câu hỏi khêu chọc Ngài, **54** và lập của một người giàu kia sinh lợi nhiều lăm, **17** mưu để bắt bẻ lời nào từ miệng Ngài nói ra.

12 Khi ấy, dân chúng nhóm lại kể hàng ngàn

người, đến nỗi giày đạp nhau, Đức Chúa Jêsus mới trược hết phán cùng môn đồ rằng: Hãy giữ mình về men của người Pha-ri-si, là sự giả hình. **2** Chẳng có sự gì giấu mà không phải lộ ra, chẳng có sự gì kín mà không được biết. **3** Vậy nên mọi điều mà các ngươi đã nói nơi tôi, sẽ nghe ra nơi sáng; mọi điều mà các ngươi đã nói vào lỗ tai trong buồng kín, sẽ giảng ra trên mái nhà. **4** Ta nói cùng các ngươi, là bạn hữu ta: Đừng sợ kẻ giết xác rồi sau không làm gì được nữa. **5** Song ta chỉ cho các ngươi biết phải sợ ai: phải sợ Đáng khi đã giết rồi, có quyền bỏ xuống địa ngục; phải ta nói cùng các ngươi, **6** ấy là Đáng các ngươi phải sợ! (**Geenna g1067**) **6** Người ta há chẳng bán năm con chim sẻ giá hai đồng tiền sao? Nhưng Đức Chúa Trời không quên một con nào hết. **7** Đầu đến tóc trên đầu các ngươi cũng đã đếm cả rồi. Đừng sợ chi, vì các ngươi trọng hơn nhiều chim sẻ. **8** Ta nói cùng các ngươi, ai sẽ xưng ta trước một thiên hạ, thì Con người cũng sẽ xưng họ trước mặt thiên sứ của Đức Chúa Trời. **9** Nhưng ai chối ta trước mặt thiên hạ, thì họ sẽ bị chối trước mặt thiên sứ của Đức Chúa Trời. **10** Ai nói nghịch cùng Con người, thì sẽ được tha; song kẻ nói lông ngôn đến Đức Thánh Linh, thì không được tha đâu. **11** Khi người ta đem các ngươi đến nhà hội, trước mặt quan án và quan cai trị, thì chớ lo về nói cách nào để bình vực mình, hoặc nói lời gì; **12** bởi vì chính giờ đó Đức Thánh Linh sẽ dạy các ngươi những lời phải nói. **13** Bấy giờ, một người giữa dân chúng thưa rằng: Thưa thầy, xin biểu anh tôi chia gia tài cho tôi. **14** Nhưng Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Hỡi người kia, ai đặt ta làm quan xử kiện hay là chia của cho các ngươi? **15** Đoạn, Ngài phán cùng chúng rằng: Hãy giữ cẩn thận chớ hà tiện gì hết; vì sự sống của người ta không phải cốt tại của cải mình dư dật đâu. **16** Ngài

của một người giàu kia sinh lợi nhiều lăm, **17** người bèn tự nghĩ rằng: Ta phải làm thế nào? Vì không có đủ chỗ chứa hết sản vật. **18** Lại nói: Đây, việc ta sẽ làm: ta phá cả kho tàng và cất cái khác lớn hơn, thâu trữ sản vật và gia tài vào đó; **19** rồi sẽ nói với linh hồn ta rằng: Linh hồn ơi, mày đã được nhiều của để dành dùng lâu năm; thôi, hãy nghỉ, ăn uống, và vui vẻ. **20** Song Đức Chúa Trời phán cùng người rằng: Hỡi kẻ dại! Chính đêm nay linh hồn ngươi sẽ bị đòi lại; vậy những của cải ngươi đã sắm sẵn sẽ thuộc về ai? **21** Hỡi ai thâu trữ của cho mình mà không giàu có nơi Đức Chúa Trời thì cũng như vậy. **22** Đức Chúa Jêsus bèn phán cùng môn đồ rằng: Ấy vậy, ta nói cùng các ngươi, đừng vì sự sống mình mà lo đồ ăn, cũng đừng vì thân thể mình mà lo đồ mặc. **23** Sự sống trọng hơn đồ ăn, thân thể trọng hơn đồ mặc. **24** Hãy xem con quạ: nó không gieo, không gặt, cũng không có hàm vụa kho tàng chi, mà Đức Chúa Trời còn nuôi nó; huống chi các ngươi quý hơn chim chóc là dường nào! **25** Có ai trong các ngươi lo lắng mà làm cho đời mình dài thêm một khắc không? **26** Vậy nếu đến việc rất nhỏ các ngươi cũng không có thể được sao các ngươi lo việc khác? **27** Hãy xem hoa huệ mọc lên thế nào: nó chẳng làm khó nhọc, cũng không kéo chi; song ta phán cùng các ngươi, dầu vua Sa-lô-môn sang trọng đến đâu, cũng không được mặc áo như một hoa nào trong giống ấy. **28** Hỡi kẻ ít đức tin, nếu loài cỏ ngoài đồng là loài nay sống mai bở vào lò, mà Đức Chúa Trời còn cho mặc thế áy, huống chi là các ngươi! **29** Vậy các ngươi đừng kiêm đồ ăn đồ uống, cũng đừng có lòng lo lắng. **30** Vì mọi sự đó, các dân ngoại ở thế gian vẫn thường tìm, và Cha các ngươi biết các ngươi cần dùng mọi sự đó rồi. **31** Nhưng thà các ngươi hãy tìm kiếm nước Đức Chúa Trời, rồi mọi sự đó sẽ được cho thêm. **32** Hỡi bầy nhỏ, đừng sợ chi; vì Cha các ngươi đã bàng lòng cho các ngươi nước thiêng đàng. **33** Hãy bán gia tài mình mà bố thí. Hãy sắm cho mình

túi không hứ, và của báu không hề hao kém ở về sau, nếu năm người ở chung một nhà, thì sẽ trên trời, là nơi kẻ trộm không đến gần, sâu phân li nhau, ba người nghịch cùng hai, hai một không làm hư nát. 34 Vì của báu các ngươi người nghịch cùng ba; 53 cha nghịch cùng con ở đâu, thì lòng cũng ở đó. 35 Lưng các ngươi trai, con trai nghịch cùng cha; mẹ nghịch cùng phải thắt lại, đèn các ngươi phải thấp lên. 36 con gái, con gái nghịch cùng mẹ; bà già nghịch Hãy làm như người chờ đợi chủ mình ở tiệc cùng dâu, dâu nghịch cùng bà già. 54 Ngài lại cưới về, để lúc chủ đến gõ cửa thì liền mở. 37 phán cùng đoàn dân rằng: Khi các ngươi thấy Phước cho những đầy tớ áy, khi chủ về thấy họ đám mây nổi lên phượng tây, liền nói rằng: Sẽ thức canh! Quả thật, ta nói cùng các ngươi, chủ có mưa; thì quả có vây. 55 Lại khi gió nam thổi, sẽ thắt lưng mình, cho đầy tớ ngồi bàn mình, các ngươi nói rằng: Sẽ nóng nực; thì quả có vây, và đến hầu việc họ. 38 Hoặc canh hai, canh ba, 56 Hỡi kẻ giả hình! các ngươi biết phân biệt khí chủ trở về, nếu thấy đầy tớ như vậy thì phước sắc của trời đất; vậy sao không biết phân biệt cho họ! 39 Hãy biết rõ, nếu chủ nhà hay kẻ thời này? 57 Lại sao các ngươi cũng không tự trộm đến giờ nào, thì sẽ tinh thức, chẳng để mình xét đoán điều gì là công bình? 58 Vậy, khi cho nó đào ngạch nhà đâu. 40 Các ngươi cũng ngươi đi với kẻ kiện mình đến trước mặt quan vây, hãy chực cho sẵn sàng, vì Con người sẽ tòa, dọc đường hãy gắng sức giải hòa cùng họ, đến trong giờ các ngươi không ngờ. 41 Phi -e- e họ kéo ngươi đến trước mặt quan án, quan rơ bèn tha Ngài rằng: Lạy Chúa, thí dụ này án giao cho thầy đội, rồi bỏ tù ngươi chăng. 59 Chúa phán cho chúng tôi, hay là cũng cho mọi Ta nói cùng ngươi, ngươi trả còn thiếu một người? 42 Chúa đáp rằng: Ai là người quản gia đồng tiền, thì không ra khỏi tù được.

ngay thật khôn ngoan, chủ nhà đặt coi cả người nhà mình, để đến dịp tiện, phát lương phan cho họ? 43 Phước cho đầy tớ áy khi chủ nhà về, thấy làm như vậy! 44 Quả thật, ta nói cùng các ngươi, chủ sẽ cho nó quản lý cả gia tài mình. 45 Nhưng nếu đầy tớ áy tự nghĩ rằng: Chủ ta chậm đến; rồi cứ đánh đậm đầy tớ trai và gái, ăn uống say sưa, 46 thì chủ nó sẽ đến trong ngày nó không dè, và giờ nó không biết; lấy roi đánh xé da nó, và để cho nó đồng số phận với kẻ bất trung. 47 Đầy tớ này đã biết ý chủ mình, mà không sửa soạn sẵn và không theo ý áy, thì sẽ bị đòn nhiều. 48 Song đầy tớ không biết ý chủ, mà làm việc đáng phạt, thì bị đòn ít. Vì ai được ban cho nhiều, thì sẽ bị đòi lại nhiều; và ai đã được giao cho nhiều, thì sẽ bị đòi lại nhiều hơn. 49 Ta đã đến quăng lửa xuống đất; nếu cháy lên rồi, ta còn ước ao chi nữa! 50 Có một phép báp-tem mà ta phải chịu, ta đau đớn biết bao cho đến chừng nào phép ấy được hoàn thành! 51 Các ngươi tưởng ta đến đem sự bình an cho thế gian sao? Ta nói cùng các ngươi, không, nhưng thà đem sự phân rẽ. 52 Vì từ nay

13 Cũng lúc áy, có mấy người ở đó thuật cho Đức Chúa Jêsus nghe về việc Phi-lát giết mấy người Ga-li-lê, lấy huyết trộn lộn với của lễ họ. 2 Đức Chúa Jêsus cắt tiếng đáp rằng: Các ngươi tưởng mấy người đó vì chịu khổ nạn đường áy, có tội lỗi trọng hơn mọi người Ga-li-lê khác sao? 3 Ta nói cùng các ngươi, không phải; song nếu các ngươi chẳng ăn năn, thì hết thảy sẽ bị hư mất như vậy. 4 Hay là mười tám người bị tháp Si-lô-ê ngã xuống để chết kia, các ngươi tưởng họ có tội lỗi trọng hơn mọi kẻ khác ở thành Giê-ru-sa-lem sao? 5 Ta nói cùng các ngươi, không phải; nhưng nếu các ngươi chẳng ăn năn, thì hết thảy cũng sẽ bị hư mất như vậy. 6 Ngài lại phán thí dụ này: Người kia có một cây vả trồng trong vườn nho mình, đến hái trái mà không thấy; 7 bèn nói cùng kẻ trồng nho rằng: Kìa đã ba năm nay ta đến hái trái nỗi cây vả này mà không thấy: hãy đến nó đi; cớ sao nó choán đất vô ích? 8 Ké trồng nho rằng: Thưa chúa, xin để lại năm này nữa, tôi sẽ đào đất xung quanh nó rồi đồ phân vào. 9 Có lẽ về sau nó sẽ ra trái; bằng không, chúa sẽ đốn.

10 Một ngày Sa-bát, Đức Chúa Jêsu giảng dạy lời rằng: Ta nói cùng các ngươi, không biết các trong nhà hội kia. **11** Vả, tại đó, có người đồn người đến từ đâu; hết thảy những kẻ làm dũ bà mắc quỉ ám, phải đau liệt đã mười tám năm; kia, hãy lui ra khỏi ta! **28** Khi ấy, các ngươi thấy con lưỡng chặng đứng thẳng được. **12** Đức Chúa Áp-ra-ham, Y-sác và Gia-côp, cùng hết thảy Jêsu vừa thấy, gọi mà phán rằng: Hỡi đồn bà các đấng tiên tri đều ở trong nước Đức Chúa kia, ngươi đã được cứu khỏi bệnh; **13** Ngài bèn Trời, còn các ngươi sẽ bị quăng ra ngoài, là đặt tay trên mình người. Tức thì, người đứng nơi có khóc lóc và nghiến răng. **29** Lại từ Đông thẳng lên được, và ngợi khen Đức Chúa Trời. **14** Tây Nam Bắc, người ta sẽ đến mà ngồi bàn ở Bấy giờ người cai nhà hội nhơn Đức Chúa Jêsu trong nước Đức Chúa Trời. **30** Ngày, khi ấy có kẻ đã chữa bệnh trong ngày Sa-bát, thì giận mà cất rốt sẽ nêu đầu, kẻ đầu sẽ là rốt. **31** Cũng trong tiếng nói cùng đoàn dân rằng: Có sáu ngày phải lúc đó, có mấy người Pha-ri-si đến thưa Ngài làm việc, vậy hãy đến trong những ngày ấy để rằng: Thầy nên bỏ chỗ này mà đi, vì vua Hê được chữa cho, đừng đến trong ngày Sa-bát. rốt muốn giết thầy. **32** Ngài đáp rằng: Hãy đi **15** Nhưng Chúa đáp rằng: Hỡi kẻ giả hình, mỗi nói với con chồn cáo ấy rằng: Ngày nay, ngày người trong các ngươi, đang ngày Sa-bát, há mai, ta đuổi quỉ chữa bệnh, đến ngày thứ ba, không mở bò hoặc lừa mình ra khỏi máng cỏ, thì đời ta sẽ xong rồi. **33** Nhưng ngày nay, ngày dắt đi uống nước hay sao? **16** Con gái của Áp-mai, và ngày kia ta phải đi, vì không có lẽ một ra-ham này, quỉ Sa-tan đã cầm buộc mười tám đấng tiên tri phải chết ngoài thành Giê-ru-sa-năm, há chặng nên mở trói cho nó trong ngày lem. **34** Hỡi Giê-ru-sa-lem, Giê-ru-sa-lem, người Sa-bát sao? **17** Ngài phán như vậy, thì các kẻ giết các tiên tri, và quăng đá các đấng chịu sai thù nghịch cùng Ngài đều hổ thẹn, và cả dân đến cùng ngươi, ghe phen ta muốn nhóm họp chúng vui mừng về mọi việc vinh hiển Ngài đã con cái ngươi, như gà mái túc và ấp con mình làm. **18** Vậy, Đức Chúa Jêsu phán rằng: Nước dưới cánh, mà các ngươi chặng muốn! **35** Ngày, Đức Chúa Trời giống như gi, ta lấy chi mà sánh nhà các ngươi, các ngươi sẽ bỏ hoang. Ta nói với? **19** Nước ấy giống như một hột cải, người cùng các ngươi, các ngươi không còn thấy ta kia lấy gieo trong vườn; nó mọc lên trở nên cây nữa cho đến chừng nào sẽ nói rằng: Phước cho cối, và chim trời làm ở trên nhành. **20** Ngài lại Đáng nhơn danh Chúa mà đến!

phán rằng: Ta sẽ sánh nước Đức Chúa Trời với gì? **21** Nước ấy giống như men, người đồn bà kia lấy trộn vào ba đấu bột, cho đến chừng bột dậy cá lén. **22** Đức Chúa Jêsu trải qua các thành các làng, vừa dạy dỗ vừa đi thẳng tới thành Giê-ru-sa-lem. **23** Có người thưa Ngài rằng: Lay Chúa, có phải chỉ ít kẻ được cứu chặng? **24** Ngài đáp rằng: Hãy gắng sức vào cửa hẹp, vì, ta nói cùng các ngươi, nhiều người sẽ tìm cách vào mà không vào được. **25** Khi chủ nhà chờ dậy, đóng cửa lại rồi, các ngươi ở ngoài gõ cửa kêu rằng: Lay Chúa, xin mở cho chúng tôi! Chủ sẽ trả lời rằng: Ta không biết các ngươi đến từ đâu. **26** Bấy giờ các ngươi sẽ thưa rằng: Chúng tôi đã ăn uống trước mặt Chúa, và Chúa đã dạy dỗ trong các chợ chúng tôi. **27** Chủ lại sẽ trả

14 Một ngày Sa-bát, Đức Chúa Jêsu vào nhà một người kẽ cả dòng Pha-ri-si để dùng bữa, những người ở đó dòm hành Ngài. **2** Số là có một người mắc bệnh thủy thũng ở trước mặt Ngài. **3** Đức Chúa Jêsu cất tiếng hỏi thầy dạy luật và người Pha-ri-si rằng: Trong ngày Sa-bát, có nên chữa bệnh hay không? **4** Họ đều làm thịnh. Ngài bèn đem người bệnh chữa lành, rồi cho về. **5** Đoạn, Ngài phán cùng họ rằng: Nào có ai trong các ngươi, đương ngày Sa-bát, nếu có con trai hay là bò mìn té xuống giếng mà không kéo liền lên sao? **6** Họ không đối đáp gì về điều đó được. **7** Ngài thấy những kẻ được mời đều lựa chỗ ngồi trên, nên phán cùng họ thí dụ này: **8** Khi người ta mời người dự tiệc cưới, chở ngồi chỗ cao nhứt, vì e rằng trong

những khách mời có ai tôn trọng hơn người, 9 đến theo ta mà không ghét cha mẹ, vợ con, anh người đứng mời sẽ đến nói cùng người rằng: em, chị em mình, và chính sự sống mình nũa, Hãy nhường chỗ cho người này ngồi, mà người thì không được làm môn đồ ta. 27 Còn ai không xấu hổ vì phải xuống chỗ chót chăng. 10 Nhưng vác thập tự giá mình theo ta, cũng không được khi người được mời, hãy ngồi chỗ chót, người làm môn đồ ta. 28 Vả, trong các người có ai là đứng mời sẽ đến nói cùng người rằng: Hỡi bạn, người muốn xây một cái tháp, mà trước không xin ngồi lên cao hơn. Vậy thì điều đó sẽ làm người tính phí tồn cho biết mình có đủ của đặng cho người được kính trọng trước mặt những làm xong việc cùng chăng sao? 29 e khi đã xây người đồng bàn mình. 11 Bởi vì ai tự nhắc mình nền rồi, không làm xong được, thì mọi người lên, sẽ phải hạ xuống, còn ai tự hạ mình xuống, thấy liền chê cười, 30 và rằng: Người này khởi sẽ được nhắc lên. 12 Ngài cũng phán với người công xây, mà không thể làm xong được! 31 Hay mời Ngài rằng: Khi người đãi bữa trưa hoặc là có vua nào đi đánh trận cùng vua khác, mà bữa tối, đừng mời bạn hữu, anh em, bà con và trước không ngồi bàn luận xem mình đem đi láng giềng giàu, e rằng họ cũng mời lại mà trả một muôn lính có thể địch nổi vua kia đem hai cho người chăng. 13 Song khi người đãi tiệc, muôn cùng chăng sao? 32 Bằng chăng nổi, khi hãy mời những kẻ nghèo khó, tàn tật, què, đui, vua kia còn ở xa, sai sứ đi xin hòa. 33 Như vậy, 14 thì người sẽ được phước, vì họ không có thể nếu ai trong các người không bỏ mọi sự mình trả lại cho người; đến kỳ kẻ công bình sống có, thì không được làm môn đồ ta. 34 Muối là lại, người sẽ được trả. 15 Một người đồng tiệc giống tốt; nhưng nếu muối mất mặn, thì lấy chi nghe lời đó, thì thưa Ngài rằng: Phước cho kẻ làm cho nó mặn lại được? 35 Không dùng chi sẽ được ăn bánh trong nước Đức Chúa Trời! được cho ruộng hoặc cho phân; người ta phải 16 Nhưng Đức Chúa Jésus đáp rằng: Có người bỏ nó ra ngoài. Ai có tai mà nghe, hãy nghe. kia dọn tiệc lớn, mời nhiều người ăn. 17 Khi đến giờ ăn, sai đầy tớ mình đi nói với những kẻ được mời rằng: Hãy đến, mọi sự đã sẵn rồi. 18 Song họ đồng tình xin kiêu hết. Người thứ nhứt nói rằng: Tôi có mua một đám ruộng, cần phải đi coi; xin cho tôi kiêu. 19 Kẻ khác rằng: Tôi có mua năm cặp bò, phải đi xem thử; xin cho tôi kiêu. 20 Kẻ khác nữa rằng: Tôi mới cưới vợ, vậy tôi không đi được. 21 Đầy tớ trở về, trình việc đó cho chủ mình. Chủ bèn nổi giận, biểu đầy tớ rằng: Hãy đi mau ra ngoài chợ, và các đường phố, đem những kẻ nghèo khó, tàn tật, đui, què vào đây. 22 Sau lại đầy tớ trình rằng: Thưa chủ, điều chủ dạy, đã làm rồi, mà hãy còn thửa chỗ. 23 Chủ nhà lại biểu rằng: Hãy ra ngoài đường và dọc hàng rào, gặp ai thì ép mời vào, cho được đầy nhà ta. 24 Vì, ta nói cùng các người, trong những kẻ đã mời trước, không có ai được ném bữa tiệc của ta đâu. 25 Có đoàn dân đông cùng đi với Đức Chúa Jésus; Ngài xây lại cùng họ mà phán rằng: 26 Nếu có ai

15 Hết thấy các người thâu thuế và người có tội đến gần Đức Chúa Jésus đặng nghe Ngài giảng. 2 Các người Pha-ri-si và các thầy thông giáo lầm bầm mà nói rằng: Người này tiếp những kẻ tội lỗi, và cùng ăn với họ! 3 Ngài bèn phán cho họ lời thí dụ này: 4 Trong các người ai là người có một trăm con chiên, nếu mất một con, mà không để chín mươi chín con nơi đồng vàng, đặng đi tìm con đã mất cho kỳ được sao? 5 Khi đã kiếm được, thì vui mừng vác nó lên vai; 6 đoạn, về đến nhà, kêu bạn hữu và kén lân cận, mà rằng: Hãy chung vui với ta, vì ta đã tìm được con chiên bị mất. 7 Ta nói cùng các người, trên trời cũng như vậy, sẽ vui mừng cho một kẻ có tội ăn năn hơn là chín mươi chín kẻ công bình không cần phải ăn năn. 8 Hay là, có người đòn bà nào có mười đồng bạc, mất một đồng, mà không thắp đèn, quét nhà, kiểm kỹ càng cho kỳ được sao? 9 Khi tìm được rồi, gọi bầy bạn và người lân cận mình, mà rằng: Hãy chung vui với ta, vì ta đã tìm được đồng

bạc bị mất. **10** Ta nói cùng các ngươi, trước đã ăn hết gia tài cha với phường điếm đi rồi trở mặt thiên sứ của Đức Chúa Trời cũng như vậy, về, thì cha vì nó làm thịt bò con mập! **31** Người sẽ mừng rỡ cho một kẻ có tội ăn năn. **11** Ngài cha nói rằng: Con ơi, con ở cùng cha luôn, hết lại phán rằng: Một người kia có hai con trai. **32** Nhưng thật nên dọn thảy của cha là của con. **12** Người em nói với cha rằng: Thưa cha, xin tiệc và vui mừng, vì em con đây đã chết mà lại chia cho tôi phần của mà tôi sẽ được. Người sống, đã mất mà lại thấy được.

16 Đức Chúa Jêsus lại phán cùng môn đồ rằng: người giàu kia có một quản gia bị cáo với chủ rằng người tiêu phá của chủ. **2** Vậy, chủ đòi người đó mà nói rằng: Ta nghe nói về ngươi nỗi chí? Hãy khai ra việc quản trị của ngươi, vì từ nay ngươi không được cai quản gia tài ta nữa. **3** Người quản gia tự nghĩ rằng: Chủ cách chức ta, ta sẽ làm gì? Làm ruộng thì ta không có sức làm nỗi, còn đi ăn mày thì hổ ngươi. **4** Ta biết điều ta sẽ làm, để khi bị cách chức, có kẻ tiếp rước ta về nhà. **5** Ngài ấy bèn gọi riêng từng người mắc nợ chủ mình đến, và hỏi người thứ nhứt rằng: Người mắc nợ chủ ta bao nhiêu? **6** Trả lời rằng: Một trăm thùng dầu. Quản gia nói rằng: Hãy cầm lấy từ khế, ngồi xuống đó, viết mau: Năm chục. **7** Rồi hỏi người kia rằng: Còn ngươi, mắc bao nhiêu? Trả lời rằng: Một trăm hộc lúa mì. Quản gia rằng: Hãy cầm lấy tờ khế và viết: Tám chục. **8** Chủ bèn khen quản gia bất nghĩa ấy về việc người đã làm khôn khéo như vậy. Vì con đời này trong việc thông công với người đồng đời mình thì khôn khéo hơn con sáng láng. (aiōn g165) **9** Còn ta nói cho các ngươi: Hãy dùng của bất nghĩa mà kết bạn, để khi của ấy hết đi, họ tiếp các ngươi vào nhà đời đời. (aiōnios g166) **10** Ai trung tín trong việc rất nhỏ, cũng trung tín trong việc lớn; ai bất nghĩa trong việc rất nhỏ, cũng bất nghĩa trong việc rất lớn. **11** Vậy nếu các ngươi không trung tín về của bất nghĩa, có ai đem của thật giao cho các ngươi? **12** Nếu các ngươi không trung tín về của người khác, ai sẽ cho các ngươi được của riêng mình? **13** Không có đầy tớ nào làm tôi hai chủ được; vì sẽ ghét chủ này mà yêu chủ kia, hay là hiêp với chủ này mà khinh dể chủ kia. Các ngươi không có thể đã làm tôi Đức Chúa Trời, lại làm

tôi Ma-môn nữa. **14** Người Pha-ri-si là kẻ ham tiền tài, nghe mọi điều đó, bèn chê cười Ngài. **15** Ngài phán cùng họ rằng: Các ngươi làm bộ sống lại đến cùng họ, thì họ sẽ ăn năn. **31** Song công bình qua mặt người ta, song Đức Chúa các đấng tiên tri, thì đâu có ai từ kẻ chết sống Trời biết lòng các ngươi; vì sự người ta tôn lại, chúng nó cũng chẳng tin vậy.

trọng là gốm ghiếc trứa trước mặt Đức Chúa Trời. **16** Luật pháp và các lời tiên tri có đến đời Giáng mà thôi; từ đó tin lành của nước Đức Chúa Trời được truyền ra, và ai nấy dùng sức mạnh mà vào đó. **17** Trời đất qua đi còn dẽ hơn một nét chữ trong luật pháp phải bỏ đi. **18** Ai bỏ vơ mình mà cưới vợ khác, thì phạm tội tà dâm, ai cưới đòn bà bị chồng đẻ, thì cũng phạm tội tà dâm. **19** Có một người giàu mặc áo tía và áo bằng vải gai mịn, hằng ngày ăn ở rất là sung sướng. **20** Lại có một người nghèo, trên là La-xa-rơ, nằm ngoài cửa người giàu đó, mình đầy những ghẻ. **21** Người ước ao được ăn những đồ ở trên bàn người giàu rót xuống; cũng có chó đến liếm ghẻ người. **22** Vả, người nghèo chết, thiên sứ đem đê vào lòng Áp-ra-ham; người giàu cũng chết, người ta đem chôn. **23** Người giàu ở nơi âm phủ đang bị đau đớn, người mất lên, xa thấy Áp-ra-ham, và La-xa-rơ trong lòng người; (*Hadēs g86*) **24** bèn kêu lên rằng: Hỡi Áp-ra-ham tôi, xin thương lấy tôi, sai La-xa-rơ nhúng đầu ngón tay vào nước đặng làm cho mát lưỡi tôi; vì tôi bị khô trong lửa này quá đỗi. **25** Nhưng Áp-ra-ham trả lời rằng: Con ơi, hãy nhớ lúc ngươi còn sống đã được hưởng những sự lành của mình rồi, còn La-xa-rơ phải những sự dữ; bây giờ, nó ở đây được yên ủi, còn ngươi phải bị khổ hình. **26** Vả lại, có một vực sâu ở giữa chúng ta với ngươi, đến nỗi ai muốn từ đây qua đó không được, mà muốn từ đó qua đây cũng không được. **27** Người giàu nói rằng: Tô tôi ơi! vậy thì xin sai La-xa-rơ đến nhà cha tôi, **28** vì tôi có năm anh em, đặng người làm chứng cho họ về những điều này, kể họ cũng xuống nơi đau đớn này chăng. **29** Áp-ra-ham trả lời rằng: Chúng nó đã có Môi-se và các đấng tiên tri; chúng nó phải nghe lời các đấng ấy! **30** Người giàu nói rằng: Thưa Áp-ra-ham tôi,

không phải vậy đâu; nhưng nếu có kẻ chết sống lại đến cùng họ, thì họ sẽ ăn năn. **31** Song Nếu không nghe Môi-se và các đấng tiên tri, thì đâu có ai từ kẻ chết sống lại, chúng nó cũng chẳng tin vậy.

17 Đức Chúa Jēsus lại phán cùng môn đồ rằng: Không có thể khỏi xảy đến sự gây nên phạm tội được; song khốn thay cho ai là kẻ làm ra sự áy! **2** Nếu ai gây cho chỉ một kẻ nhỏ này phạm tội, thì thà rằng buộc cối đá vào cổ nó mà quăng xuống biển còn hơn. **3** Các ngươi hãy giữ lấy mình. Nếu anh em ngươi đã phạm tội, hãy quở trách họ; và nếu họ ăn năn, thì hãy tha thứ. **4** Đầu trong một ngày, họ phạm tội cùng ngươi bảy lần và bảy lần trở lại cùng ngươi mà nói rằng: Tôi ăn năn, thì hãy tha tội cho họ. **5** Các sứ đồ thưa Chúa rằng: Xin thêm đức tin cho chúng tôi! **6** Chúa đáp rằng: Nếu các ngươi có đức tin trông bằng hột cải, các ngươi khiến cây dâu này rằng: Hãy nhỏ đi mà trồng dưới biển, thì nó sẽ vâng lời. **7** Ai trong các ngươi có đầy tớ đi cày hoặc đi chăn, khi ở ngoài đồng về, biếu nó rằng: Hãy đến ngay mà ngồi ăn, hay sao? **8** Trái lại, há không biếu nó rằng: Hãy dọn cho ta ăn, thắt lưng hầu ta, cho đến chừng nào ta ăn uống xong, rồi sau ngươi sẽ ăn uống sao? **9** Đầy tớ vâng lệnh mà làm, thì chủ có biết ơn gì nó chăng? **10** Các ngươi cũng vậy, khi làm xong việc truyền phái làm, thì hãy nói rằng: Chúng tôi là đầy tớ vô ích; điều chúng tôi đã làm là điều chắc phải làm. **11** Đức Chúa Jēsus đương lên thành Giê-ru-sa-lem, trải qua bờ cõi xứ Sa-ma-ri và Ga-li-lê. **12** Nhầm khi vào làng kia, có mười người phung đèn đón rước Ngài, đứng đằng xa, **13** lên tiếng rằng: Lạy Jēsus, lạy Thầy, xin thương xót chúng tôi cùng! **14** Khi Ngài thấy họ liền phán rằng: Hãy đi, tôi mình cùng thầy té lẽ. Họ đương đi thì phung lành hết thầy. **15** Có một người trong bọn họ thấy mình đã được sạch, bèn trở lại, lớn tiếng khen ngợi Đức Chúa Trời; **16** lại đến sấp mặt xuống đất, nơm chơn Đức Chúa Jēsus, mà tạ ơn Ngài. Vả, người đó

là người Sa-ma-ri. 17 Đức Chúa Jêsus bèn cất tiếng phán rằng: Không phải mười người đều được sạch cả sao? Còn chín người kia ở đâu? 18 Chớ hê môi mệt: 2 Trong thành kia, có một Chỉ có người ngoại quốc này trở lại ngợi khen quan án không kính sợ Đức Chúa Trời, không Đức Chúa Trời ư! 19 Ngài lại phán rằng: Đứng vị nェ ai hết. 3 Trong thành đó cũng có một dậy đi; đức tin ngươi đã cứu ngươi. 20 Người người đờn bà góa, đến thưa quan rằng: Xin xét Pha-ri-si hỏi Đức Chúa Jêsus nước Đức Chúa lē công bình cho tôi về kẻ nghịch cùng tôi. 4 Trời chừng nào đến, thì Ngài đáp rằng: Nước Quan áy từ chối đã lâu. Nhưng kể đó, người Đức Chúa Trời không đến cách rõ ràng, 21 và tự nghĩ rằng: Đầu ta không kính sợ Đức Chúa người ta sẽ không nói: Ở đây, hay là: Ở đó; vì Trời, không vị nェ ai hết, 5 song vì đờn bà góa này, nước Đức Chúa Trời ở trong các ngươi. 22 này khuấy rầy ta, ta sẽ xét lē công bình cho Ngài lại phán cùng môn đồ rằng: Sẽ có kỳ các nó, để nó không tới luôn làm nhức đầu ta. 6 ngươi ước ao thấy chỉ một ngày của Con người, Đoạn, Chúa phán thêm rằng: Các ngươi có nghe mà không thấy được. 23 Người ta sẽ nói cùng lời quan án không công bình đó đã nói chăng? các ngươi rằng: Ngài ở đây, hay là: Ngài ở đó; 7 Vậy, có lē nào Đức Chúa Trời chẳng xét lē nhưng đừng đi, đừng theo họ. 24 Vì như chớp công bình cho những người đã được chọn, là nháng lèo từ dưới phương trời này đến dưới kê đêm ngày kêu xin Ngài, mà lại chậm chạp phương trời kia, thì Con người trong ngày Ngài đến cứu họ sao! 8 Ta nói cùng các ngươi, Ngài cũng như vậy. 25 Nhưng Ngài trước phải chịu sẽ vội vàng xét lē công bình cho họ. Song khi đau đớn nhiều, và bị dòng dõi này bỏ ra. 26 Việc Con người đến, há sẽ thấy đức tin trên mặt đã xảy đến trong đời Nô-ê, thì cũng sẽ xảy đến đất chăng? 9 Ngài lại phán thí dụ này về kẻ trong ngày Con người: 27 người ta ăn, uống, cậy mình là người công bình và khinh dể kẻ cưới, gả, cho đến ngày Nô-ê vào tàu, và nước khác: 10 Có hai người lên đèn thờ cầu nguyện: lụt đến hủy diệt thiên hạ hết. 28 Việc đã xảy ra một người Pha-ri-si và một người thâu thuế. 11 trong đời Lót cũng vậy, người ta ăn, uống, mua, Người Pha-ri-si đứng cầu nguyện thầm như bán, tròng tia, cát đựng; 29 đến này Lót ra khỏi vầy: Lạy Đức Chúa Trời, tôi tạ ơn Ngài, vì tôi thành Sô-đôm, thì trời mưa lửa và diêm sinh, không phải như người khác, tham lam, bát giết hết dân thành ấy. 30 Ngày Con người hiện nghĩa, gian dâm, cũng không phải như người ra cũng một thể này. 31 Trong ngày đó, ai ở thâu thuế này. 12 Tôi kiêng ăn một tuần lễ hai trên mái nhà, có cửa để trong nhà, đừng xuống lầu, và nộp một phần mươi về mọi món lợi của mà chuyên đi; ai ở ngoài đồng, cũng đừng trở tôi. 13 Người thâu thuế đứng xa xa, không dám về nữa. 32 Hãy nhớ lại vợ của Lót. 33 Ai kiêm người mắt lên trời, đầm ngực mà rằng: Lạy cách cứu sự sống mình, thì sẽ mất; ai mất sự Đức Chúa Trời, xin thương xót lấy tôi, vì tôi là sống mình, thì sẽ được lại. 34 Ta phán cùng các kẻ có tội! 14 Ta nói cùng các ngươi, người này ngươi, trong đêm đó, hai người nằm chung trở về nhà mình, được xưng công bình hơn giường, một người sẽ được rước đi, còn một bị người kia; vì ai tự nhắc mình lên sẽ phải hạ để lại. 35 Hai người đờn bà xay chung cối, một xuống, ai tự hạ mình xuống sẽ được nhắc lên, người được rước đi, còn một bị để lại. 36 Hai 15 Người ta cũng đem con trẻ đến cùng Đức người ở ngoài đồng, một người được rước đi, Chúa Jêsus, cho được Ngài rờ đến chúng nó, còn một bị để lại. 37 Các môn đồ bèn thưa Ngài Môn đồ thấy vậy, trách những người đem đến. rằng: Thưa Chúa, sự áy sẽ ở tại đâu? Ngài đáp 16 Nhưng Đức Chúa Jêsus gọi họ mà phán rằng: rằng: Xác chết ở đâu, chim ó nhóm tại đó. hãy để con trẻ đến cùng ta, đừng ngăn cấm; vì nước Đức Chúa Trời thuộc về những người

giống như con trè áy. 17 Quả thật, ta nói cùng xin ở bên đường, 36 nghe đoàn dân đi qua, bèn các ngươi, ai không nhận lãnh nước Đức Chúa hỏi việc gì đó. 37 Người ta trả lời rằng: Ấy là Trời như một đứa trẻ, thì sẽ không được vào Jésus, người Na-xa-rét đi qua. 38 Người đui đỏ. 18 Bấy giờ có một quan hỏi Đức Chúa Jésus bèn kêu lên rằng: Lạy Jésus, con vua Đa-vít, xin rằng: Thưa thày nhơn lành, tôi phải làm gì cho thương xót tôi cùng! 39 Những kẻ đi trước rầy được hưởng sự sống đời đời? (aiōnios g166) 19 Đức người cho nín đi; song người càng kêu lớn hơn Chúa Jésus phán rằng: Sao ngươi gọi ta là nhơn nữa rằng: Lạy con vua Đa-vít, xin thương xót lành? Chỉ có một Đấng nhơn lành, là Đức Chúa tôi cùng! 40 Đức Chúa Jésus dừng lại, truyền Trời. 20 Người đã biết các điều răn này: Người đem người đến. Khi người đui lại gần, thì Ngài chớ phạm tội tà dâm; chớ giết người; chớ trộm hỏi rằng: 41 Người muốn ta làm gì cho? Thưa cướp; chớ nói chứng đối; hãy hiếu kính cha mẹ. rằng: Lạy Chúa, xin cho tôi được sáng mắt lại. 21 Người ấy thưa rằng: Tôi đã giữ các điều ấy 42 Đức Chúa Jésus phán rằng: Hãy sáng mắt lại; từ thuở nhỏ. 22 Đức Chúa Jésus nghe vậy, bèn đức tin của người đã chữa lành người. 43 Tức phán rằng: Còn thiếu cho người một điều; hãy thì, người sáng mắt, đi theo Đức Chúa Jésus, bán hết gia tài mình, phân phát cho kẻ nghèo, ngợi khen Đức Chúa Trời. Hết thảy dân chúng thì người sẽ có của cải ở trên trời; bấy giờ hãy thấy vậy, đều ngợi khen Đức Chúa Trời.

đến mà theo ta. 23 Nhưng người ấy nghe mấy lời thì trở nên buồn rầu, vì giàu có lắm. 24 Đức Chúa Jésus thấy người buồn rầu, bèn phán rằng: Kẻ giàu vào nước Đức Chúa Trời là khó đường nào! 25 Lạc đà chui qua lỗ kim còn dễ hơn người giàu vào nước Đức Chúa Trời! 26 Những người nghe điều đó, nói rằng: Vậy thì ai được cứu? 27 Ngài đáp rằng: Sự chỉ người ta không làm được, thì Đức Chúa Trời làm được. 28 Phi-e-ro bèn thưa rằng: này chúng tôi đã bỏ sự mình có mà theo thày. 29 Đức Chúa Jésus phán rằng: Quả thật, ta nói cùng các ngươi, người nào vì cớ nước Đức Chúa Trời mà bỏ cha mẹ, anh em, vợ con, 30 thì trong đời này được lãnh nhiều hơn, và đời sau được sự sống đời đời. (aiōn g165, aiōnios g166) 31 Kế đó, Đức Chúa Jésus đem mười hai sứ đồ riêng ra mà phán rằng: Này, chúng ta lên thành Giê-ru-sa-lem, mọi điều mà các đấng tiên tri đã chép về Con người sẽ ứng nghiệm. 32 Vì Ngài sẽ bị nộp cho dân ngoại; họ sẽ nhạo báng Ngài, mắng nhiếc Ngài, nhổ trên Ngài, 33 sau khi đánh đòn rồi, thì giết Ngài đi; đến ngày thứ ba, Ngài sẽ sống lại. 34 Song các môn đồ không hiểu chi hết; vì nghĩa những lời đó kín giấu cho môn đồ nên không rõ ý Đức Chúa Jésus nói là gì. 35 Đức Chúa Jésus đến gần thành Giê-ri-cô, có một người đui ngòi

19 Đức Chúa Jésus vào thành Giê-ri-cô, đi ngang qua phố. 2 Tại đó, có một người tên là Xa-chê, làm đầu bọn thâu thuế, và giàu có. 3 Người đó tìm xem Đức Chúa Jésus là ai, nhưng không thấy được, vì đoàn dân đông lăm, mà mình lại thấp. 4 Vậy, Xa-chê chạy trước, trèo lên cây sung, để ngó thấy Đức Chúa Jésus, vì Ngài phải đi qua đó. 5 Đức Chúa Jésus đến chỗ ấy, ngước mắt lên mà phán rằng: Hỡi Xa-chê, hãy xuống cho mau, vì hôm nay ta phải ở nhà ngươi. 6 Xa-chê vội vàng xuống và mừng rước Ngài. 7 Ai này thấy vậy, đều lầm bầm rằng: Người này vào nhà kẻ có tội mà trợ! 8 Song Xa-chê đứng trước mặt Chúa, thưa rằng: Lạy Chúa, này, tôi lấy nửa giá tài mình mà cho kẻ nghèo, và nếu có làm thiệt hại ai, bất kỳ việc gì, tôi sẽ đền gấp tư. 9 Đức Chúa Jésus bèn phán rằng: Hôm nay sự cứu đã vào nhà này, vì người này cũng là con cháu Áp-ra-ham. 10 Bởi Con người đã đến tìm và cứu kẻ bị mất. 11 Họ nghe những lời ấy, thì Đức Chúa Jésus thêm một thí dụ nữa, vì Ngài gần đến thành Giê-ru-sa-lem, và người ta tưởng rằng nước Đức Chúa Trời sẽ hiện ra ngay. 12 Vậy, Ngài phán rằng: Có một vị thế tử đi phương xa, đặng chịu phong chức làm vua rồi trở về; 13 bèn gọi mười người trong đám đầy tớ mình, giao cho mười nén bạc, và dạy

rằng: Hãy dùng bạc này sanh lời cho đến khi ta lừa con này ra: **34** Hai người trả lời rằng: Chúa trở về. **14** Song dân xứ ấy ghét người, thì sai cần dùng nó. **35** Hai người bèn dắt lừa về cho sứ theoặng nói rằng: Chúng tôi không muốn Đức Chúa Jêsus; rồi lấy áo mình trãi trên con người này cai trị chúng tôi! **15** Khi người đã lừa, nâng Ngài lên cõi. **36** Khi Đức Chúa Jêsus chịu phong chức làm vua rồi, trở về, đòi các đầy đang đi tới, có nhiều kẻ trãi áo trên đường. **37** Tớ đã lãnh bạc đến,ặng cho biết mỗi người Lúc đến gần dốc núi ô-li-ve, cả đám môn đồ lấy làm lợi được bao nhiêu. **16** Đầy tớ thứ nhứt đến làm mừng rõ, và cả tiếng ngợi khen Đức Chúa trình rằng: Lạy Chúa, nén bạn của chúa sanh lợi Trời về những phép lạ mà mình đã thấy, **38** mà nói được mười nén. **17** Chủ rằng: Hỡi đầy tớ ngay rằng: Đáng ngợi khen Vua nhơn danh Chúa mà lành kia, được lầm; vì ngươi trung tín trong sự đến! Bình an ở trên trời, và vinh hiển trên các nhỏ mọn, ngươi sẽ được cai trị mười thành. **18** nơi rất cao! **39** Bấy giờ, có mấy người Pha-ri-Người thứ hai đến thưa rằng: Lạy chúa, nén si ở trong đám dân đông nói cùng Ngài rằng: bạc của Chúa sanh lợi ra được năm nén. **19** Chủ Thura thảy, xin quở trách môn đồ thay! **40** Ngài rằng: Người được cai trị năm thành. **20** Người đáp rằng: Ta phán cùng các ngươi, nếu họ nín khác đến thưa rằng: Lạy chúa, đây này, nén bạc lặng thì đá sẽ kê lên. **41** Khi Đức Chúa Jêsus của chúa tôi đã gói giữ trong khăn; **21** bởi tôi sợ gần đến thành, thấy thì khóc về thành, và phán chúa, vì chúa là người nghiêm nhặt, hay lấy rằng: **42** Ước gì, ít nữa ngày nay, mày đã hiểu trong nơi không để, gặt trong chỗ không gieo. biết sự làm cho mày được bình an! Song hiện **22** Chủ rằng: Hỡi đầy tớ ngoan ác kia, ta cứ lời nay những sự áy kín giấu nơi mắt mày. **43** Vì sẽ ngươi nói ra mà xét ngươi. Người biết ta là có ngày xảy đến cho mày, khi quân nghịch đào người nghiêm nhặt, hay lấy trong chỗ không hố xung quanh mày, vây mày chặt bốn bề. **44** để, gặt trong chỗ không gieo; **23** cớ sao ngươi Họ sẽ hủy hết thảy, mày và con cái ở giữa mày không giao bạc ta cho hàng bạc? Khi ta về, sẽ nữa. Không để cho mày hòn đá này trên hòn đá lấy lại vốn và lời. **24** Chủ lại nói cùng các người kia, vì mày không biết lúc mình đã được thăm đứng đó rằng: Hãy lấy nén bạc nó đi, cho người viếng. **45** Đức Chúa Jêsus vào đền thờ rồi, bèn có mười nén. **25** Họ bèn thưa rằng: Lạy chúa, đuổi những kẻ bán ở đó ra, **46** mà phán rằng: người áy có mười nén rồi. **26** Ta nói cùng các Có lời chép rằng: Nhà ta sẽ là nhà cầu nguyện; ngươi, ai có, thì sẽ cho thêm; song ai không có, song các ngươi làm thành ra một cái hang trộm thì sẽ cát luôn của họ đã có nữa. **27** Còn như cướp. **47** Hằng ngày Ngài giảng dạy trong đền những kẻ nghịch cùng ta, không muốn ta cai thò. Các thầy tế lễ cả, các thầy thông giáo, cùng trị họ, hãy kéo họ đến đây, và chém đi trước người tôn trưởng trong dân tìm phương giết mặt ta. **28** Sau khi Đức Chúa Jêsus phán điều Ngài; **48** nhưng họ không biết dùng chước chi, đó, thì đi trước mặt dân chúng lên thành Giê-ru-sa-lem. **29** Đức Chúa Jêsus gần đến thành Bê-pha-giê và Bê-tha-ni, ngang núi gọi là ô-li-ve, sai hai môn đồ đi, **30** và dặn rằng: Hãy đi đến làng trước mặt các ngươi; khi vào làng, sẽ thấy một lừa con buộc đó, chưa hề có ai cõi; hãy mở và dắt về cho ta. **31** Hoặc có ai hỏi sao các ngươi mở nó ra, hãy trả lời rằng: Chúa cần dùng lừa này. **32** Hai người được sai ra đi, quả gặp mọi điều y như Đức Chúa Jêsus đã phán. **33** Đang mở lừa con, các chủ lừa hỏi rằng: Sao mở

20 Một ngày trong những ngày đó, Đức Chúa Jêsus đương dạy dỗ dân chúng trong đền thờ và rao truyền Tin Lành, thì các thầy tế lễ cả, các thầy thông giáo, và các trưởng lão đến thỉnh lịnh, **2** hỏi Ngài như vậy: Hãy nói cho chúng tôi, bởi quyền phép nào mà thầy làm những điều này, hay là ai đã ban cho thầy quyền phép ấy? **3** Ngài đáp rằng: Ta cũng hỏi các ngươi một câu. Hãy nói cho ta: **4** Phép báp-têm của Giangi đến bởi trên trời, hay là bởi

người ta? 5 Vâng, những người ấy bàn cùng nhau ngay thẳng, không tây vị ai, lấy lẽ thật mà dạy rằng: Nếu chúng ta nói: Bởi trời, thì người sẽ đạo Đức Chúa Trời. 22 Chúng tôi có nên nộp nói với ta rằng: Vậy sao các ngươi không tin thuế cho Sê-sa hay không? 23 Song Đức Chúa lời người? 6 Lại nếu chúng ta nói: Bởi người Jêsus biết mưu họ, thì đáp rằng: 24 Hãy cho ta ta, thì các dân sự sẽ ném đá chúng ta; vì họ đã xem một đơ-ni-ê. Đơ-ni-ê này mang hình và tin chắc Giăng là một đấng tiên tri. 7 Vậy nên hiệu của ai? Họ thưa rằng: Của Sê-sa. 25 Ngài họ trả lời rằng không biết phép ấy bởi đâu mà bèn phán rằng: Vậy thì của Sê-sa hãy trả lại đến. 8 Đức Chúa Jêsus bèn phán rằng: Ta cũng cho Sê-sa, của Đức Chúa Trời hãy trả lại cho không nói cho các ngươi bởi quyền phép nào Đức Chúa Trời. 26 Trước mặt dân chúng, họ ta làm những điều này. 9 Đức Chúa Jêsus phán không bao lối lời Ngài phán chi được; và lấy lời cùng dân chúng lời thí dụ này: Người kia trồng đáp của Ngài làm lạ, thì nín lặng. 27 Có mấy một vườn nho, đã cho kẻ trồng nho mướn, rồi người Sa-đu-sê, là người vẫn quyết rằng không bỏ xú đi lâu ngày. 10 Đến mùa nho, chủ sai một có sự sống lại, đến gần Đức Chúa Jêsus, mà hỏi đầy tớ cùng những kẻ trồng nho đặng nhận rằng: 28 Thưa thầy, Môi-se đã truyền lại luật một phần hoa lợi; song bọn trồng nho đánh này cho chúng tôi: Nếu người kia có anh, cưới đầy tớ, đuổi về tay không. 11 Chủ lại sai một vợ rồi chết, không con, thì người phải cưới lấy đầy tớ khác nữa; song họ cũng đánh, chửi, và vợ góa đó để nối dòng cho anh mình. 29 Vậy, có đuổi về tay không. 12 Chủ lại sai đầy tớ thứ ba; bảy anh em. Người thứ nhứt cưới vợ, rồi chết, song họ cũng đánh cho bị thương và đuổi đi. 13 không con. 30 Người thứ hai cũng lấy vợ đó, 31 Chủ vườn nho bèn nói rằng: Ta làm thế nào? rồi đến người thứ ba; hết thảy bảy người cũng Ta sẽ sai con trai yêu dấu ta đến; có lẽ chúng vậy, đều chết đi không có con. 32 Rốt lại, người nó sẽ kính nể! 14 Song khi bọn trồng nho thấy đòn bà cũng chết. 33 Vậy thì đến ngày sống con trai ấy, thì bàn với nhau như vậy: Kìa, ấy lại, đòn bà đó sẽ là vợ ai? vì bảy người đều đã là con kế tự; hãy giết nó, hâu cho giá tài nó lấy làm vợ. 34 Đức Chúa Jêsus phán rằng: Con sẽ về chúng ta. 15 Họ bèn liệng con trai ấy ra cái của đời này lấy vợ gả chồng; (aiôn g165) 35 ngoài vườn nho, và giết đi. Vậy chủ vườn sẽ xử song những kẻ đã được kẻ đáng dự phần đời họ làm sao? 16 Chủ ấy chắc sẽ đến diệt những sau và đáng từ kẻ chết sống lại, thì không lấy kẻ trồng nho này, rồi lấy vườn giao cho người vợ gả chồng. (aiôn g165) 36 Bởi họ sẽ không chết khác. Ai nấy nghe những lời đó, thì nói rằng: được nữa, vì giống như các thiên sứ, và là con Đức Chúa Trời nào nõi vậy! 17 Đức Chúa Jêsus của Đức Chúa Trời, tức là con của sự sống lại, bèn ngó họ mà rằng: Vậy thì lời chép: Hòn đá 37 Còn về sự kế chết sống lại, Môi-se đã cho thợ xây nhà bô ra, Trở nên đá góc nhà, nghĩa biết trong câu chuyện về Bụi gai, khi người là gì? 18 Hết ai ngã nhầm đá này, thì sẽ bị giập gọi Chúa là Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, Đức nát, còn đá này ngã nhầm ai, thì sẽ giập người Chúa Trời của Y-sác và Đức Chúa Trời của Gia-áy. 19 Chính giờ đó, các thầy tế lễ cá và các cổ. 38 Vậy, Đức Chúa Trời không phải là Đức thầy thông giáo tìm cách giết Ngài, vì hiếu Ngài Chúa Trời của kẻ chết, nhưng của kẻ sống; vì ai phán thí dụ ấy chỉ về mình; nhưng lại sợ dân này đều sống cho Ngài. 39 Có mấy thầy thông chúng. 20 Họ bèn dòm hành Ngài, sai mấy kẻ giáo cát tiếng thưa Ngài rằng: Lạy thầy, thầy do thám già làm người hiền lành, để bắt bẻ nói phải lắm. 40 Họ không dám hỏi Ngài câu Ngài trong lời nói, hâu để nộp Ngài cho kẻ cầm nào nữa. 41 Đức Chúa Jêsus hỏi họ rằng: Làm quyền và trong tay quan tổng đốc. 21 Những sao người ta nói được rằng Đáng Christ là con người đó hỏi Đức Chúa Jêsus câu này: Thưa vua Đa-vít? 42 vì chính vua Đa-vít đã nói trong thầy, chúng tôi biết thầy nói và dạy dỗ theo lẽ sách Thi thiên rằng: Chúa phán cùng Chúa tôi

rằng: Hãy ngồi bên hữu ta, **43** Cho đến khi ta để làm chứng cớ. **14** Vậy các ngươi hãy nhớ kĩ bắt kẻ nghịch ngươi làm bệ chơn ngươi. **44** Vậy, trong trí, đừng lo trước về sự bình vực mình vua Đa-vít gọi Ngài bằng Chúa; có lẽ nào Ngài thể nào. **15** Vì ta sẽ ban cho các ngươi lời lẽ và là con vua ấy được? **45** Khi dân chúng đương sự khôn ngoan, mà kẻ nghịch không chống cự nghe, thì Ngài phán cùng môn đồ rằng: **46** Hãy và bê bác được. **16** Các ngươi cũng sẽ bị cha, giữ mình về các thầy thông giáo, là người ưa mẹ, anh, em, bà con, bạn hữu mình nộp mình; mặc áo dài đi dạo, và thích những sự chào hỏi và họ sẽ làm cho nhiều người trong các ngươi giữa chợ, muốn ngồi cao trong nhà hội, ngồi phải chết. **17** Các ngươi sẽ vì có danh ta bị mọi đầu trong tiệc lớn, **47** làm bộ đọc lời cầu nguyện người ghen ghét. **18** Nhưng một sợi tóc trên dài, mà nuốt gia tài của đòn bà góá. Họ sẽ bị đầu các ngươi cũng không mất đâu. **19** Nhờ sự đoán phạt nặng hơn.

21 Đức Chúa Jêsus vừa ngó lên, thấy những

kẻ giàu bô tiền lě vào rương, **2** lại thấy một mụ góá nghèo bô vào hai đồng tiền. **3** Ngài phán rằng: Quả thật, ta nói cùng các ngươi, mụ góá nghèo này đã bô vào nhiều hơn hết mọi người khác. **4** Vì mọi người kia đều lấy của dư mình mà làm của dâng; nhưng mụ này thiếu thốn, mà đã dâng hết của mình có để nuôi mình. **5** Có mấy người nói về đèn thờ, về đá đẹp và đồ dâng làm rực rõ trong đèn thờ. Đức Chúa Jêsus phán rằng: **6** Những ngày sẽ đến, mọi điều các ngươi ngó thấy đây, sẽ không còn một hòn đá nào chồng trên hòn khác mà không đổ xuống. **7** Họ bèn hỏi Ngài rằng: Lạy thầy, vậy việc đó chừng nào sẽ xảy đến, và có điều gì cho người ta biết rằng việc giàn xảy đến không? **8** Ngài đáp rằng: Các ngươi hãy giữ, kéo bị cám dỗ; vì có nhiều người sẽ mạo danh ta mà đến, và nói rằng: Ấy chính ta là Đáng Christ, thì giờ đã đến gần. Các ngươi đừng theo họ. **9** Lại khi các ngươi nghe nói về giặc giã loạn lạc, thì đừng kinh khiếp, vì các điều đó phải đến trước; nhưng chưa phải cuối cùng liền đâu. **10** Ngài cũng phán cùng họ rằng: Dân này sẽ đầy lên nghịch cùng dân khác, nước nó nghịch cùng nước kia; **11** sẽ có sự động đất lớn, có đói kém và dịch lệ trong nhiều nơi, có những điều lạ kinh khiếp và dầu lớn ở trên trời. **12** Song trước những điều đó thiên hạ sẽ vì có danh ta mà tra tay bắt bớ các ngươi, nộp tại các nhà hội, bỏ vào ngục, kéo đến trước mặt các vua và các quan tổng đốc. **13** Điều ấy xảy ra cho các ngươi

nhin nhục của các ngươi mà giữ được linh hồn mình. **20** Vâ, khi các ngươi sẽ thấy quân lính vây thành Giê-ru-sa-lem, hãy biết sự tàn phá thành ấy gần đến. **21** Lúc đó, ai ở trong xứ Giudea hãy trốn lên núi; ai ở trong thành phải đi ra ngoài, ai ở ngoài đồng đừng trở vào thành. **22** Vì những ngày đó là ngày báo thù, hầu cho mọi lời đã chép được ứng nghiệm. **23** Trong những ngày ấy, khôn cho đòn bà có thai, và đòn bà cho con bú! Vì sẽ có tai nạn lớn trong xíu, và cơn thạnh nộ nghịch cùng dân này. **24** Họ sẽ bị ngã dưới lưỡi gươm, sẽ bị đem đi làm phu tù giữa các dân ngoại, thành Giê-ru-sa-lem sẽ bị dân ngoại giày đạp, cho đến chừng nào các kỳ dân ngoại được trọn. **25** Sẽ có các điều lạ trong mặt trời, mặt trăng, cùng các ngôi sao; còn dưới đất, dân các nước sầu não rối loạn vì biển nổi tiếng om sòm và sóng đảo. **26** Người ta nhơ trong khi đợi việc hung dữ xảy ra cho thế gian, thì thất kinh mắt ví, vì các thế lực trên trời sẽ rúng động. **27** Bấy giờ thiên hạ sẽ thấy Con người dùng đại quyền đại vinh mà ngự đến trên đám mây. **28** Chừng nào các việc đó khởi xảy đến, hãy đứng thẳng lên, ngược đầu lên, vì sự giải cứu của các ngươi gần tới. **29** Đoạn, Ngài phán cùng họ một lời ví dụ rằng: Hãy xem cây vả và các cây khác; **30** khi nó mới nứt lộc, các ngươi thấy thì tự biết rằng mùa hạ đã gần đến. **31** Cũng vậy, khi các ngươi thấy những điều ấy xảy ra, hãy biết nước Đức Chúa Trời gần đến. **32** Quả thật, ta nói cùng các ngươi, dòng dõi này chẳng qua trước khi mọi sự kia chưa xảy đến. **33** Trời đất sẽ qua, song lời ta nói

sẽ không qua đâu. **34** Vậy, hãy tự giữ lấy mình, Đức Chúa Trời. **17** Ngài bèn cầm chén, tạ ơn, e rằng vì sự ăn uống quá độ, sự say sưa và sự rồi phán rằng: Hãy lấy cái này phân phát cho lo lắng đói này làm cho lòng các ngươi mê mẩn nhau. **18** Vì, ta nói cùng các ngươi, từ nay ta sẽ chẳng, và e ngày ấy đến thình lình trên các không uống trái nho nữa, cho tới khi nước Đức ngươi như lưỡi búa; **35** vì ngày đó sẽ đến cho Chúa Trời đến rồi. **19** Đoạn, Ngài cầm lấy bánh, mọi người ở khắp trên mặt đất cũng vậy. **36** tạ ơn xong, bẻ ra phân phát cho môn đồ, mà Vậy, hãy tỉnh thức luôn và cầu nguyện, để các phán rằng: Đây là thân thể ta, đã vì các ngươi ngươi được tránh khỏi các tai nạn sẽ xảy ra, và mà phó cho; hãy làm sự này để nhớ đến ta. **20** đứng trước mặt Con ngươi. **37** Vả, ban ngày, Khi ăn xong, Ngài cũng làm như vậy, lấy chén Đức Chúa Jésus dạy dỗ trong đền thờ; còn đến đưa cho môn đồ, mà phán rằng: Chén này là chiêu, Ngài đi lên núi, gọi là núi ô-li-ve, mà ở giao ước mới trong huyết ta vì các ngươi mà đêm tại đó. **38** Vừa tảng sáng, cả dân sự đến đỗ ra. **21** Vả lại, này, bàn tay kẻ phản ta ở gần cùng Ngài trong đền thờ, đặng nghe Ngài dạy.

22 Ngày lễ ăn bánh không men thứ là lễ Vượt

Qua đến gần. **2** Các thầy tế lễ cả cùng các thầy thông giáo tìm phương đặng giết Đức Chúa Jésus; vì họ sợ dân. **3** Vả, quí Sa-tan ám vào Giu-đa, gọi là Ích-ca-ri-ốt, là người trong số mười hai sứ đồ, **4** nó đi kiểm các thầy tế lễ cả và các thầy đội, để đồng mưu dùng cách nào nộp Ngài cho họ. **5** Các người kia mừng lầm, hứa sẽ cho nó tiền bạc. **6** Nó đã ưng thuận với họ, bèn kiểm díp tiên đặng nộp Đức Chúa Jésus trong khi dân chúng không biết. **7** Đến ngày lễ ăn bánh không men, là ngày người ta phải giết con sinh làm lễ Vượt Qua, **8** Đức Chúa Jésus sai Phi-e-rơ và Giăng đi, mà phán rằng: Hãy đi dọn lễ Vượt Qua cho chúng ta ăn. **9** Hai người trong: Thầy muốn chúng tôi dọn lễ ấy tại đâu? **10** Ngài đáp rằng: Khi các ngươi vào thành, sẽ gặp một người mang vò nước; hãy theo người vào nhà. **11** và nói cùng chủ nhà rằng: Thầy phán cùng ngươi rằng: Phòng khách là chỗ ta sẽ ăn lễ Vượt Qua với môn đồ ta ở đâu? **12** Chủ nhà sẽ chỉ cho một cái phòng rộng và cao, đồ đặc sẵn sàng; các ngươi hãy dọn ở đó. **13** Hai môn đồ đi, quả gặp những điều như Ngài đã phán, bèn dọn lễ Vượt Qua. **14** Đến giờ, Ngài ngồi bàn ăn, các sứ đồ cùng ngồi với Ngài. **15** Ngài phán rằng: Ta rất muốn ăn lễ Vượt Qua này với các ngươi trước khi ta chịu đau đớn. **16** Vì, ta nói cùng các ngươi, ta sẽ không ăn lễ này nữa cho đến khi lễ ấy được trọn trong nước

ta, nơi bàn này. **22** Con người đi, theo như điều đã chỉ định; nhưng khốn cho người này phản Ngài! **23** Môn đồ bèn hỏi nhau trong bọn mình ai là người sẽ làm điều đó. **24** Môn đồ lại cãi lẫy nhau, cho biết ai sẽ được tôn là lớn hơn hết trong đám mình. **25** Nhưng Ngài phán cùng môn đồ rằng: Các vua của các dân ngoại lây phép riêng mình mà cai trị, những người cầm quyền cai trị được xưng là người làm ơn. **26** Về phần các ngươi, đừng làm như vậy; song ai lớn hơn trong các ngươi phải như kẻ rất nhỏ, và ai cai trị phải như kẻ hầu việc. **27** Vì một người ngồi ăn với một người hầu việc, ai là lớn hơn? Có phải là kẻ ngồi ăn không? Nhưng ta ở giữa các ngươi như kẻ hầu việc vậy. **28** Còn như các ngươi, đã bền lòng theo ta trong mọi sự thử thách ta, **29** nên ta ban nước cho các ngươi, cũng như Cha ta đã ban cho ta vậy, **30** để các ngươi được ăn uống chung bàn trong nước ta, và được ngồi ngai để xét đoán mười hai chi phái Y-sơ-ra-ên. **31** Hỡi Si-môn, Si-môn, này quí Sa-tan đã đòi sàng sảy ngươi như lúa mì. **32** Song ta đã cầu nguyện cho ngươi, hầu cho đức tin ngươi không thiếu thốn. Vậy, đến khi ngươi đã hồi cải, hãy làm cho vững chí anh em mình. **33** Phi-e-rơ thưa rằng: Thưa Chúa, tôi sẵn lòng đi theo Chúa, đồng tù đồng chết. **34** Đức Chúa Jésus đáp rằng: Hỡi Phi-e-rơ, ta nói cùng ngươi, hôm nay khi gà chưa gáy, ngươi sẽ ba lần chối không biết ta. **35** Đoạn, Ngài lại phán rằng: Khi ta đã sai các ngươi đi, không đem túi, bao giày

chi hết, các ngươi có thiếu gì không? Môn đồ đền thờ với các ngươi, mà các ngươi không ra thưa rằng: Không thiếu chi hết. **36** Ngài phán tay bắt ta. Nhưng này là giờ của các ngươi, và rằng: Nhưng bây giờ, ai có túi bạc, hãy lấy đi, ai quyền của sự tối tăm vậy. **54** Bấy giờ họ bắt Đức có bao, cũng vậy; ai không có gươm, hãy bán Chúa Jêsus đem đi, giải Ngài đến nhà thầy cả áo ngươi đi mà mua. **37** Vì ta rao cho các ngươi, thượng phẩm. Phi-e-ro đi theo Ngài xa xa. **55** có lời chép rằng: Ngài đã bị kẻ vào hàng kẻ dữ. Họ nhúm lửa giữa sân, rồi ngồi với nhau; Phi-Lời ấy phải ứng nghiệm về chính mình ta. Thật e-ro cũng ngồi giữa đám họ. **56** Một con đòn kia vậy, sự đã chỉ về ta hầu được trọn. **38** Các sứ đồ thấy Phi-e-ro ngồi gần lửa, thì ngó chăm chỉ, thưa rằng: Thưa Chúa, có hai thanh gươm đây. mà nói rằng: Người này vốn cũng ở với người Ngài phán rằng: Ấy là đủ. **39** Đoạn, Đức Chúa ấy. **57** Song Phi-e-ro chối Đức Chúa Jêsus, nói Jêsus ra đi, lên núi ô-li-ve theo như thói quen; rằng: Hỡi đòn bà kia, ta không biết người đó. **58** các môn đồ cùng đi theo Ngài. **40** Khi đã đến Một lát, có người khác thấy Phi-e-ro, nói rằng: nơi đó, Ngài phán cùng môn đồ rằng: Hãy cầu Người cũng thuộc về bạn đó! Phi-e-ro đáp nguyện, hầu cho các ngươi khỏi sa vào sự cám rãnh: Hỡi người, ta không phải thuộc về bạn đó dỗ. **41** Ngài bèn đi khỏi các môn đồ, cách chừng đâu. **59** Độ cách một giờ, có kẻ khác đề quyết liệt một cục đá, quì xuống mà cầu nguyện như vậy mà rằng: Thật người này cũng ở với **42** rằng: Lạy Cha, nếu Cha muốn, xin cất chén Jêsus, vì người là dân Ga-li-lê. **60** Nhưng Phi-e-này khỏi tôi! Dầu vậy, xin ý Cha được nêu, chớ rơ cãi rằng: Hỡi người, ta không biết ngươi nói không theo ý tôi! **43** Có một thiên sứ từ trên chi! Đương lúc Phi-e-ro còn nói, thì gà liền gáy; trời hiện xuống cùng Ngài, mà thêm sức cho **61** Chúa xây một lại ngó Phi-e-ro. Phi-e-ro nhớ Ngài. **44** Trong cơn rất đau thương, Ngài cầu lại lời Chúa đã phán cùng mình rằng: Hôm nay nguyện càng thiết, mồ hôi trớ nên như giọt trước khi gà chưa gáy, ngươi sẽ chối ta ba lần; máu lớn rơi xuống đất. **45** Cầu nguyện xong, **62** rồi đi ra ngoài, khóc lóc thảm thiết. **63** Vâng, Ngài đứng dậy trở lại cùng các môn đồ, thấy những kẻ canh Đức Chúa Jêsus nhạo báng và đương ngủ mê vì buồn rầu. **46** Ngài phán rằng: đánh Ngài; **64** che mặt Ngài lại rồi nói rằng: Hãy Sao các ngươi ngủ? Hãy đứng dậy cầu nguyện, nói tiên tri đi, hãy đoán xem ai đánh ngươi! **65** để cho khỏi sa vào sự cám dỗ. **47** Khi Ngài còn Họ lại nheić móc Ngài nhiều lời khác nữa. **66** đương phán, một lũ đông kéo đến. Tên Giu-đa, Đến sáng ngày, các trưởng lão trong dân, các một trong mười hai sứ đồ, đi trước hết, lại gần thầy tế lễ cả, và các thầy thông giáo nhóm lại, Đức Chúa Jêsus đăng hôn Ngài. **48** Đức Chúa rồi sai đem Đức Chúa Jêsus đến nơi tòa công Jêsus hỏi rằng: Hỡi Giu-đa, ngươi lấy cái hôn luận. **67** Họ hỏi Ngài rằng: Nếu ngươi phải là để phản Con người sao? **49** Những người ở với Đáng Christ, hãy xưng ra cho chúng ta. Ngài Ngài thấy sự sắp xảy đến, bèn nói rằng: Thưa đáp rằng: Nếu ta nói, thì các ngươi không tin; Chúa, chúng tôi nên dùng gươm đánh chăng: **68** nếu ta tra gạn các ngươi, thì các ngươi không **50** Một người trong các sứ đồ đánh đầy tớ của trả lời. **69** Nhưng từ nay về sau, Con người sẽ thầy cả thượng phẩm và chém đứt tai bên hữu. ngồi bên hữu quyền phép Đức Chúa Trời. **70** ai **51** Nhưng Đức Chúa Jêsus cất tiếng phán rằng: này đều hỏi rằng: Vậy, ngươi là Con Đức Chúa Hãy để cho họ đến thế! Ngài bèn rờ tai đầy tớ Trời sao? Ngài đáp rằng: Chính các ngươi nói ta ấy, làm cho nó được lành. **52** Đoạn, Đức Chúa là Con Ngài. **71** Họ bèn nói rằng: Chúng ta nào Jêsus phán cùng các thầy tế lễ cả, các thầy đội có cần chứng cứ nữa làm chi? Chính chúng ta coi đền thờ, và các trưởng lão đã đến bắt Ngài, đã nghe từ miệng nó nói ra rồi.

rằng: Các ngươi cầm gươm và gậy đến bắt ta như bắt kẻ trộm cướp. **53** Hằng ngày ta ở trong **23** Đoạn, cả hội đồng đứng dậy, điệu Ngài đến trước mặt Phi-lát **2** Họ bèn khởi cáo Ngài

rằng: Chúng tôi đã thấy người này xui dân ta làm loạn, cấm nộp thuế cho Sê-sa, và xưng là thần của chúng ta. Vậy người này đã làm điều ác gì? Ta không tìm thấy người có sự gì đáng chết. Vậy, đánh đòn Đáng Christ, là Vua. 3 Phi-lát gạn Ngài rằng: xong, ta sẽ tha. 23 Nhưng chúng có nài, kêu Chính người là Vua dân Giu-đa phải không? lớn tiếng rằng phải đóng đinh Ngài trên cây Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Thật như lời. 4 Phi-lát bèn nói với các thầy tế lễ cả và dân chúng lát truyền làm y như lời chúng xin. 25 Bèn tha rằng: Ta không thấy người này có tội gì. 5 tên tù vì tội đầy loạn và giết người, là người Nhưng họ cố nài rằng: Người này xui giục dân chúng đã xin tha; rồi phó Đức Chúa Jêsus cho sự, truyền giáo khắp đất Giu-đê, bắt đầu từ xứ mặc ý họ. 26 Khi chúng điệu Đức Chúa Jêsus Ga-li-lê rồi đến đây. 6 Khi Phi-lát nghe điệu đi, bắt một người xú Sy-ren, tên là Si-môn, từ đó, thì hỏi nếu người này thật là dân Ga-li-ngoài đồng về, buộc phải vác cây thập tự theo lê chăng. 7 Biết Ngài thuộc quyền cai trị của sau Ngài. 27 Có đoàn dân đông lăm đi theo Đức vua Hê-rốt, bèn giải đến cho vua Hê-rốt, vua Chúa Jêsus, và có mấy người đòn bà đấm ngực ấy ở tại thành Giê-ru-sa-lem trong mấy ngày khóc về Ngài. 28 Nhưng Đức Chúa Jêsus xây đó. 8 Vua Hê-rốt thấy Đức Chúa Jêsus thì mừng mặt lại với họ mà phán rằng: Hỡi con gái thành lăm; vì lâu nay vua muốn gặp Ngài, nhơn đã Giê-ru-sa-lem, đừng khóc về ta, song khóc về nghe nói về chuyện Ngài, và mong xem Ngài chính mình các ngươi và về con cái các ngươi. làm phép lạ. 9 Vậy, vua hỏi Ngài nhiều câu, 29 Vì này, ngày hầu đến, người ta sẽ nói rằng: song Ngài không trả lời gì hết. 10 Các thầy tế lễ Phước cho đòn bà son, phước cho dạ không cả và các thầy thông giáo ở đó, cáo Ngài dữ sanh đẻ và vú không cho con bú! 30 Bấy giờ, lăm. 11 Bấy giờ vua Hê-rốt và quân lính hầu người ta sẽ nói với núi rằng: Hãy đỡ xuống trên vua đều đãi Ngài cách khinh dể và nhạo báng chúng ta! với gò rằng: Hãy che chúng ta! 31 Vì Ngài; đoạn, họ mặc áo hoa hòe cho Ngài, rồi nếu người ta làm những sự ấy cho cây xanh, giao Ngài về cho Phi-lát. 12 Trước kia Phi-lát thì cây khô sẽ ra sao? 32 Chúng cũng đem hai với vua Hê-rốt thù hiềm nhau, nhưng nội ngày người đi nữa, là kẻ trộm cướp, để giết cùng với ấy trở nên bạn hữu. 13 Phi-lát hiệp các thầy tế Ngài. 33 Khi đến một chỗ gọi là chỗ Sở, họ đóng lẽ cả, các quan đầm hình và dân chúng lại, mà đinh Ngài trên cây thập tự tại đó, cùng hai tên nói rằng: 14 Các ngươi đã đem nộp người này trộm cướp, một tên bên hữu Ngài, một tên bên cho ta, về việc xui dân làm loạn; nhưng đã tra tǎ. 34 Song Đức Chúa Jêsus cầu rằng: Lạy Cha, hỏi trước mặt các ngươi đây, thì ta không thấy xin tha cho họ, vì họ không biết mình làm điều người mắc một tội nào mà các ngươi đã cáo; 15 gì. Đoạn, họ bắt thăm chia nhau áo xống của vua Hê-rốt cũng vậy, vì đã giao người về cho ta. Ngài. 35 Dân chúng đứng đó mà ngó. Các người Vậy, người này đã không làm điều gì đáng chết, coi việc nhạo cười Ngài, rằng: Nó đã cứu kẻ 16 nêu ta sẽ đánh đòn rồi tha đi. 17 (Số là đến khác; nếu nó là Đáng Christ, Đáng Đức Chúa ngày lễ, quan phải tha một tên tù cho dân.) 18 Trời đã lựa, thì hãy cứu mình đi! 36 Quân lính Chúng bèn đồng thanh kêu lên rằng: Hãy giết cũng dồn cợt Ngài, lại gần đưa giám cho Ngài người này đi, mà tha Ba-ra-ba cho chúng tôi! uống, 37 mà rằng: Nếu người là Vua dân Giu- 19 Vả, tên này bị tù vì đầy loạn trong thành, đa, hãy tự cứu lấy mình đi! 38 Phía trên đầu và vì tội giết người. 20 Phi-lát có ý muốn tha Ngài, có đè rằng: Người Này Là Vua Dân Giu-đa. Đức Chúa Jêsus, nên lại nói cùng dân chúng 39 Vả, một tên trộm cướp bị đóng đinh cũng nữa. 21 Song chúng kêu lên rằng: Đóng đinh nó mắng nhiếc Ngài rằng: Người không phải là trên cây thập tự đi! Đóng đinh nó trên cây thập Đáng Christ sao? Hãy tự cứu lấy mình ngươi tự đi! 22 Phi-lát lại nói đến lần thứ ba, rằng: cùng chúng ta nữa! 40 Nhưng tên kia trách nó

rằng: Người cũng chịu một hình phạt ấy, còn đương thất kinh, úp mặt xuống đất; thì hai chặng sơ Đức Chúa Trời sao? 41 Về phần chúng người ấy nói rằng: Sao các người tìm người ta, chỉ là sự công bình, vì hình ta chịu xứng với sống trong vòng kẻ chết? 6 Ngài không ở đây việc ta làm; nhưng người này không hề làm đâu, song Ngài đã sống lại. Hãy nhớ khi Ngài một điều gì ác. 42 Đoạn lại nói rằng: Hỡi Jēsus, còn ở xứ Ga-li-lê, phán cùng các người thế nào, khi Ngài đến trong nước mình rồi, xin nhớ lấy 7 Ngài đã phán rằng: Con người phải bị nộp tôi! 43 Đức Chúa Jēsus đáp rằng: Quả thật, ta trong tay kẻ có tội, phải bị đóng đinh trên cây nói cùng người, hôm nay người sẽ được ở với thập tự, và ngày thứ ba phải sống lại. 8 Họ bèn ta trong nơi Ba-ra-di. 44 Khi đó, ước giờ thứ nhứ lại những lời Đức Chúa Jēsus đã phán. 9 sáu, khắp xứ đều tối tăm cho đến giờ thứ chín. Họ ở mò trở về, rao truyền mọi sự ấy cho mười 45 Mắt trời trở nên tối, và màn trong đèn thờ một sứ đồ và những người khác. 10 Ấy là Ma-ri xé chính giữa ra làm hai. 46 Đức Chúa Jēsus Ma-đơ-len, Gian-nơ, và Ma-ri mẹ của Gia-cơ, bèn kêu lớn rằng: Hỡi Cha, tôi giao linh hồn lại cùng các đòn bà khác đi với họ đã rao truyền trong tay Cha! Ngài vừa nói xong thì tắt hơi, như vậy cho các sứ đồ. 11 Song các sứ đồ không 47 Thầy đội thấy sự đã xảy ra, người khen Đức tin, cho lời ấy như là hư không. 12 Dầu vậy, Phi Chúa Trời rằng: Thật người này là người công -e-ro đứng dậy, chạy đến mồ, cúi xuống mà bình. 48 Cả dân chúng đi xem, thấy nồng nỗi dòm, chỉ thấy vái liệm ở trên đất, đoạn về nhà, làm vậy, đắm ngực mà trở về. 49 Song những lạ lùng cho việc đã xảy ra. 13 Cũng trong ngày kể quen biết Đức Chúa Jēsus và các người đòn ấy, có hai mồn đồ đi đến làng kia, gọi là Em-bà theo Ngài từ xứ Ga-li-lê, đều đứng dằng xa ma-út, cách thành Giê-ru-sa-lem sáu mươi éch-mà ngó. 50 Có một người, tên là Giô-sép, làm ta-đợ; 14 họ đàm luận về những sự đã xảy ra, nghị viên tòa công luận, là người chánh trực 15 Đang khi nói và cãi lẽ nhau, chính Đức Chúa công bình, 51 không đồng ý và cũng không dự Jēsus đến gần cùng đi đường với họ. 16 nhưng việc các người kia đã làm. Người ở A-ri-ma- mất hai người ấy bị che khuất không nhìn biết thê, là thành thuộc về xứ Giu-đê, vẫn trông đợi Ngài được. 17 Ngài phán cùng họ rằng: Các nước Đức Chúa Trời. 52 Người bèn đi đến Phi- người đương đi đường, nói chuyện gì cùng lát mà xin xác Đức Chúa Jēsus. 53 Khi đã đem nhau vậy? Họ dừng lại, buồn bức lấm. 18 Một xác Ngài xuống khỏi cây thập tự, người lấy vải trong hai người tên là Cơ-lê-ô-ba, trả lời rằng: liệm mà bọc, rồi chôn trong huyệt đã đục nơi Cố phái chỉ người là khách lạ ở thành Giê-ru-hòn đá, là huyệt chưa chôn ai hết. 54 Bấy giờ là sa-lem, không hay việc đã xảy đến tại đó cách ngày sắm sửa, và ngày Sa-bát gần tới. 55 Các mấy bữa rày sao? 19 Ngài hỏi rằng: Việc gì vậy? người đòn bà đã từ xứ Ga-li-lê đến với Đức Họ trả lời rằng: Ấy là việc đã xảy ra cho Jēsus Chúa Jēsus, theo Giô-sép, xem má và cũng xem Na-xa-rét, một đấng tiên tri, có quyền phép xác Ngài đặt thể nào. Khi trở về, họ sắm sửa trong việc làm và trong lời nói, trước mặt Đức những thuốc thơm và sáp thơm. 56 Ngày Sa-Chúa Trời và cả chúng dân; 20 làm sao mà các bát, họ nghỉ ngồi theo luật lệ.

24 Ngày thứ nhứt trong tuần lễ, khi mờ sáng, các người đòn bà ấy lấy thuốc thơm đã sưa soạn đem đến mồ Ngài. 2 Họ thấy hòn đá đã lăn khỏi cửa mồ; 3 nhưng bước vào, không thấy xác Đức Chúa Jēsus. 4 Đương khi không biết nghĩ làm sao, xảy có hai người nam mặt áo sáng như chớp, hiện ra trước mặt họ. 5 Họ

Ngài để xử tử, và đã đóng đinh trên cây thập tự. 21 Chúng tôi trông mong Ngài sẽ cứu lấy dân Y-sơ-ra-ên; dầu thế ấy, việc xảy ra đã được ba ngày rồi. 22 Thật có mấy người đòn bà trong vòng chúng tôi đã làm cho chúng tôi lấy làm lạ lẩm: khi mờ sáng, họ đến mồ, 23 không thấy xác Ngài, thì về báo rằng có thiên sứ hiện đến,

nói Ngài đương sống. **24** Có mấy người trong ta bảo các ngươi rằng mọi sự đã chép về ta vòng chúng tôi cũng đi thăm mồ, thấy mọi điều trong luật pháp Môï-se, các sách tiên tri, cùng y như lời họ nói; còn Ngài thì không thấy. **25** Các Thi Thiên phải được ứng nghiệm. **45** Böyle Đức Chúa Jésus bèn phán rằng: Hỡi những kẻ giờ Ngài mở trí cho môn đồ được hiếu Kinh đại dột, có lòng chậm tin lời các đấng tiên tri Thánh. **46** Ngài phán: Có lời chép rằng Đáng nói! **26** Há chẳng phải Christ chịu thương Christ phải chịu đau đớn dường ấy, ngày thứ ba khó thể ấy, mới được vào sự vinh hiển mình sẽ từ kẻ chết sống lại, **47** và người ta sẽ nhơn sao? **27** Đoạn, Ngài bắt đầu từ Môï-se rồi kể đến danh Ngài mà rao giảng cho dân các nước sự mọi đấng tiên tri mà cắt nghĩa cho hai người ăn năn để được tha tội, bắt đầu từ thành Giê-dó những lời chỉ về Ngài trong cả Kinh Thánh. ru-sa-lem. **48** Các ngươi làm chứng về mọi việc **28** Khi hai người đi gần đến làng mình định đi, đó; ta đây sẽ ban cho các ngươi điều Cha ta đã thì Đức Chúa Jésus dường như muốn đi xa hơn hứa, **49** còn về phần các ngươi, hãy đợi trong nữa. **29** Nhưng họ ép Ngài dừng lại, mà thưa thành cho đến khi được mặc lấy quyền phép từ rằng: Xin ở lại với chúng tôi; vì trời đã xế chiều trên cao. **50** Kế đó, Ngài đem môn đồ đi đến hầu tối. Vậy, Ngài vào ở lại cùng họ. **30** Đương nơi xung quanh lành Bê-tha-ni, giơ tay lên mà khi Ngài ngồi ăn cùng hai người, thì lấy bánh, ban phước cho. **51** Đương khi ban phước, Ngài chúc tạ, đoạn, bẻ ra cho họ. **31** Mắt họ bèn mở lìa môn đồ mà được đem lên trời. **52** Môn đồ ra, mà nhìn biết Ngài; song Ngài thoát biến đi thờ lạy Ngài rồi trở về thành Giê-ru-sa-lem, không thấy. **32** Hai người nói cùng nhau rằng: mừng rõ lắm. **53** Môn đồ cứ ở trong đền thờ Khi nãy đi dường, Ngài nói cùng chúng ta và luôn, ngợi khen Đức Chúa Trời.

cắt nghĩa Kinh Thánh, lòng chúng ta há chẳng nóng nảy sao? **33** Nội giờ đó, họ liền đứng dậy, trở về thành Giê-ru-sa-lem, gấp mười một sứ đồ cùng các môn đồ khác đương nhóm lại, **34** nói với họ rằng: Chúa thật đã sống lại, và hiện ra với Si-môn. **35** Rồi hai người thuật lại sự đã xảy đến khi đi dường, và nhìn biết Ngài lúc bẻ bánh ra là thế nào. **36** Môn đồ đương nói chuyện như vậy, chính Đức Chúa Jésus hiện ra giữa đó mà phán rằng: Bình an cho các ngươi! **37** Nhưng môn đồ đều sững sốt rụng rời, tưởng thấy thần. **38** Ngài phán rằng: Sao các ngươi bối rối, và sao trong lòng các ngươi làm vậy? **39** Hãy xem tay chơn ta: thật chính ta. Hãy rờ đến ta, và hãy xem; thần thì không có thịt xương, mà các ngươi thấy ta có. **40** Đương phán vậy, Ngài giơ tay và chơn ra cho xem. **41** Nhưng vì cớ môn đồ vui mừng nên chưa tin chắc, và lấy làm lạ, thì Ngài phán rằng: Ở đây các ngươi có gì ăn không? **42** Môn đồ dâng cho Ngài một miếng cá nướng. **43** Ngài nhận lấy mà ăn trước mặt môn đồ. **44** Đoạn, Ngài phán rằng: Ấy đó là điều mà khi ta còn ở với các ngươi,

Giăng

chẳng: Người trả lời: Không phải. 22 Họ bèn nói: Vậy thì ông là ai? hầu cho chúng tôi trả lời

1 Ban đầu có Ngôi Lời, Ngôi Lời ở cùng Đức cùng những người đã sai chúng tôi đến. Ông tự Chúa Trời, và Ngôi Lời là Đức Chúa Trời. 2 xưng mình là ai: 23 Người trả lời: Ta là tiếng Ban đầu Ngài ở cùng Đức Chúa Trời. 3 Muôn của người kêu trong đồng vắng rằng: Hãy ban vật bởi Ngài làm nên, chẳng vật chi đã làm nên đường của Chúa cho bằng, như đấng tiên tri Ê-mà không bởi Ngài. 4 Trong Ngài có sự sống, sự sai đã nói. 24 Những kẻ chịu sai đến cùng Giăng sống là sự sáng của loài người. 5 Sự sáng soi đều là người Pha-ri-si. 25 Họ lại hỏi rằng: Nếu trong tối tăm, tối tăm chẳng hề nhận lấy sự ông chẳng phải Đáng Christ, chẳng phải Ê-li, sáng. 6 Có một người Đức Chúa Trời sai đến, chẳng phải đáng tiên tri, thì cớ sao ông làm tên là Giăng. 7 Người đến để làm chứng về sự phép báp tem? 26 Giăng trả lời: Về phần ta, ta sáng, hầu cho bối người ai nấy đều tin. 8 Chính làm phép báp tem bằng nước; nhưng có một người chẳng phải là sự sáng, song người phải Đáng ở giữa các người mà các người không làm chứng về sự sáng. 9 Sự sáng này là sự sáng biết. 27 Ấy là Đáng đến sau ta, ta chẳng đáng thật, khi đến thế gian soi sáng mọi người. 10 mở dây giày Ngài. 28 Những việc đó đã xảy ra Ngôi Lời ở thế gian, và thế gian đã làm nên tại thành Bê-tha-ni, bên kia sông Giô-đanh, là bởi Ngài; nhưng thế gian chẳng từng nhìn biết nơi Giăng làm phép báp tem. 29 Qua ngày sau, Ngài. 11 Ngài đã đến trong xứ mình, song dân Giăng thấy Đức Chúa Jêsus đến cùng mình, thì mình chẳng hề nhận lấy. 12 Nhưng hễ ai đã nói rằng: Kìa, Chiên con của Đức Chúa Trời, nhận Ngài, thì Ngài ban cho quyền phép trở là Đáng cắt tội lỗi thế gian đi. 30 Ấy về Đáng nên con cái Đức Chúa Trời, là ban cho những đó mà ta đã nói: Có một người đến sau ta, trỗi kẻ tin danh Ngài, 13 là kẻ chẳng phải sanh bởi hơn ta, vì người vốn trước ta. 31 Về phần ta, ta khí huyết, hoặc bởi tình dục, hoặc bởi ý người, vốn chẳng biết Ngài; nhưng ta đã đến làm phép nhưng sanh bởi Đức Chúa Trời vậy. 14 Ngôi Lời báp-tem bằng nước, để Ngài được tỏ ra cho đã trở nên xác thịt, ở giữa chúng ta, đầy ơn và dân Y-sơ-ra-ên. 32 Giăng lại còn làm chứng này lẽ thật; chúng ta đã ngắm xem sự vinh hiển nữa: Ta đã thấy Thánh Linh từ trời giáng xuống của Ngài, thật như vinh hiển của Con một đến như chim bò câu, đậu trên mình Ngài. 33 Về từ nơi Cha. 15 Giăng làm chứng về Ngài khi phần ta, ta vốn không biết Ngài; nhưng Đáng kêu lên rằng: Ấy là về Ngài mà ta đã nói: Đáng sai ta làm phép báp-tem bằng nước có phán đến sau ta trỗi hơn ta, vì Ngài vốn trước ta. 16 cùng ta rằng: Đáng mà người sẽ thấy Thánh Vâ, bởi sự đầy dẫy của Ngài mà chúng ta đều Linh ngự xuống đậu lên trên, ấy là Đáng làm có nhận được, và ơn càng thêm ơn. 17 Vì luật phép báp-tem bằng Đức Thánh Linh. 34 Ta đã pháp đã ban cho bởi Môi-se, còn ơn và lẽ thật thấy nên ta làm chứng rằng: Ấy chính Ngài bởi Đức Chúa Jêsus Christ mà đến. 18 Chẳng là Con Đức Chúa Trời. 35 Ngày mai, Giăng lại hè ai thấy Đức Chúa Trời; chỉ Con một ở trong ở đó với hai môn đồ mình; 36 nhìn Đức Chúa lòng Cha, là Đáng đã giải bày Cha cho chúng Jêsus đi ngang qua, bèn nói rằng: Kìa, Chiên ta biết. 19 Ngày là lời chứng của Giăng, khi dân con của Đức Chúa Trời! 37 Hai môn đồ nghe lời Giu-đa sai mấy thầy tế lễ, mấy người Lê-vi từ đó, bèn đi theo Đức Chúa Jêsus. 38 Đức Chúa thành Giê-ru-sa-lem đến hỏi người rằng: Ông là Jêsus vừa xây lại, thấy hai người đi theo mình, ai? 20 Người xưng ra, chẳng chối chi hết, xưng thì phán rằng: Các người tìm chi? Thưa rằng: rằng mình không phải là Đáng Christ. 21 Họ lại Ra-bi (nghĩa là Thầy), Thầy ở đâu? 39 Ngài phán hỏi: Vậy thì ông là ai? phải là Ê-li chẳng? Người rằng: Hãy đến xem. Vậy, hai người đi, thấy nơi trả lời: Không phải. Ông phải là đáng tiên tri Ngài ở, và ở lại cùng Ngài trong ngày đó; lúc

bấy giờ độ chừng giờ thứ mười. **40** Trong hai cả. **6** Vả, tại đó có sáu cái ché đá, định dùng về người đã nghe điều Giăng nói và đi theo Đức sự rửa sạch cho người Giu-đa, mỗi cái chứa hai Chúa Jêsus đó, một là Anh-rê, em của Si-môn ba lưỡng nước. **7** Đức Chúa Jêsus biếu họ rằng: Phi-e-ro. **41** Trước hết người gặp anh mình là Hãy đổ nước đầy những ché này; thì họ đổ đầy Si-môn, thì nói rằng: Chúng ta đã gặp Đấng Mê-tới miệng. **8** Ngài bèn phán rằng: Bây giờ hãy si (nghĩa là Đáng Christ). **42** Người bèn dẫn Si-môn đi, đem cho kẻ coi tiệc. Họ bèn đem cho. **9** môn đến cùng Đức Chúa Jêsus. Ngài vừa ngó Lúk kẻ coi tiệc ném nước đã biến thành rượu thấy Si-môn, liền phán rằng: Người là Si-môn, (và, người không biết rượu này đến bởi đâu, con của Giô-na; người sẽ được gọi là Sê-pha còn những kẻ hầu bàn có mức nước thì biết rõ), (nghĩa là Phi-e-ro). **43** Qua ngày sau, Đức Chúa bèn gọi chàng rể, **10** mà nói rằng: Mọi người Jêsus muốn qua xứ Ga-li-lê, tìm Phi-líp, mà đều đãi rượu ngon trước, sau khi người ta uống phán rằng: Hãy theo ta. **44** Vả, Phi-líp là người nhiều rồi, thì kể đến rượu vừa vừa. Còn người, Bết-sai-đa, đồng thành với Anh-rê và Phi-e-ro. người lại giữ rượu ngon đến bây giờ. **11** Ấy là **45** Phi-líp gặp Na-tha-na-ên, nói với người rằng: tại Ca-na, trong xứ Ga-li-lê, mà Đức Chúa Jêsus Chúng ta đã gặp Đáng mà Môi-se có chép trong làm phép lạ thứ nhất, và tỏ bày sự vinh hiển luật pháp, và các đấng tiên tri cũng có nói đến; của mình như vậy; môn đồ bèn tin Ngài. **12** Sau ấy là Đức Chúa Jêsus ở Na-xa-rét, con của Giô- việc đó, Ngài với mẹ, anh em, và môn đồ Ngài sép. **46** Na-tha-na-ên nói rằng: Há có vật gì tốt đều xuông thành Ca-bê-na-um; và chỉ ở đó ít ra từ Na-xa-rét được sao? Phi-líp nói: Hãy đến ngày thôi. **13** Lễ Vượt Qua của dân Giu-đa hầu xem. **47** Đức Chúa Jêsus thấy Na-tha-na-ên đến đến; Đức Chúa Jêsus lên thành Giê-ru-sa-lem. cùng mình, bèn phán về người rằng: Đây, một **14** Trong đền thờ, Ngài thấy có người buôn bán người Y-sơ-ra-ên thật, trong người không có bò, chiên, bò câu, và có người đổi bạc dọn hàng điều đổi trả chi hết. **48** Na-tha-na-ên thưa rằng: Ở đó. **15** Ngài bện một cái roi bằng dây, bèn đuổi Bởi đâu thày biết tôi? Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Hết thày khỏi đền thờ, chiên và bò nữa; vái tiền Trước khi Phi-líp gọi người, ta đã thấy người người đổi bạc và đồ bàn của họ. **16** Ngài phán lúc ở dưới cây vả. **49** Na-tha-na-ên lại nói: Lạy cùng kẻ bán bò câu rằng: Hãy cắt bô đồ đó khỏi thày, thày là Con Đức Chúa Trời, thày là Vua đây, đừng làm cho nhà Cha ta thành ra nhà dân Y-sơ-ra-ên! **50** Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Vì buôn bán. **17** Môn đồ Ngài bèn nhớ lại lời đã ta đã phán cùng người rằng ta thấy người dưới chép rằng: Sự sót sắng về nhà Chúa tiêu nuốt cây vả, thì người tin; người sẽ thấy việc lớn tôi. **18** Các người Giu-đa cất tiếng thưa cùng hơn điều đó! **51** Ngài lại phán: Quả thật, quả Ngài rằng: Thày làm như vậy thì cho chúng tôi thật, ta nói cùng các người, các người sẽ thấy xem thày phép lạ chi? **19** Đức Chúa Jêsus đáp trời mở ra, và thiên sứ của Đức Chúa Trời lên rằng: Hãy phá đền thờ này đi, trong ba ngày ta xuống trên Con người.

2 Cách ba ngày sau, có đám cưới tại thành Ca-na, trong xứ Ga-li-lê, và mẹ Đức Chúa Jêsus có tại đó. **2** Đức Chúa Jêsus cũng được mời đến dự đám với môn đồ Ngài. **3** Vừa khi thiếp rượu, mẹ Đức Chúa Jêsus nói với Ngài rằng: Người ta không có rượu nữa. **4** Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Hỡi đồn bà kia, ta với người có sự gì chẳng? Giờ ta chưa đến. **5** Mẹ Ngài nói với những kẻ hầu bàn rằng: Người biếu chi, hãy vâng theo

sẽ dựng lại! **20** Người Giu-đa lại nói: Người ta xây đền thờ này mất bốn mươi sáu năm, mà thày thì sẽ dựng lại trong ba ngày! **21** Nhưng Ngài nói về đền thờ của thân thể mình. **22** Vậy, sau khi Ngài được từ kẻ chết sống lại rồi, môn đồ gẫm Ngài có nói lời đó, thì tin Kinh Thánh và lời Đức Chúa Jêsus đã phán. **23** Dương lúc Ngài ở thành Giê-ru-sa-lem để giữ lễ Vượt Qua, có nhiều người thấy phép lạ Ngài làm, thì tin danh Ngài. **24** Nhưng Đức Chúa Jêsus chẳng phó

thác mình cho họ, vì Ngài nhận biết mọi người, 25 và không cần ai làm chứng về người nào, bởi Ngài tự thấu mọi điều trong lòng người ta.

3 Trong vòng người Pha-ri-si, có người tên là Ni-cô-đem, là một người trong những kẻ cai trị dân Giu-đa. 2 Ban đêm, người này đến cùng Đức Chúa Jêsus mà nói rằng: Thưa thầy, chúng tôi biết thầy là giáo sư từ Đức Chúa Trời đến; vì những phép lạ thầy đã làm đó, nếu Đức Chúa Trời chẳng ở cùng, thì không ai làm được. 3 Đức Chúa Jêsus cất tiếng đáp rằng: Quả thật, quả thật, ta nói cùng ngươi, nếu một người chẳng sanh lại, thì không thể thấy được nước Đức Chúa Trời. 4 Ni-cô-đem thưa rằng: Người đã già thì sanh lại làm sao được? Có thể nào trở vào lòng mẹ và sanh lần thứ hai sao? 5 Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Quả thật, quả thật, ta nói cùng ngươi, nếu một người chẳng nhờ nước và Thánh Linh mà sanh, thì không được vào nước Đức Chúa Trời. 6 Hết chi sanh bởi xác thịt là xác thịt; hết chi sanh bởi Thánh Linh là thần. 7 Chớ lấy làm lạ về điều ta đã nói với ngươi: Các ngươi phải sanh lại. 8 Gió muôn thổi đâu thì thổi, ngươi nghe tiếng động; nhưng chẳng biết gió đến từ đâu và cũng không biết đi đâu. Hết người nào sanh bởi Thánh Linh thì cũng như vậy. 9 Ni-cô-đem lại nói: Điều đó làm thế nào được? 10 Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Người là giáo sư của dân Y-sơ-ra-ên, mà không hiểu biết những điều đó sao! 11 Quả thật, quả thật, ta nói cùng ngươi, chúng ta nói điều mình biết, làm chứng điều mình đã thấy; còn các ngươi chẳng hề nhận lấy lời chứng của chúng ta. 12 Ví bằng ta nói với các ngươi những việc thuộc về đất, các ngươi còn chẳng tin thay; huống chi ta nói những việc thuộc về trời, thì các ngươi tin sao được? 13 Chưa hề có ai lên trời, trừ ra Đáng từ trời xuống, ấy là Con người vốn ở trên trời. 14 Xưa Mô-se treo con rắn lên nơi đồng vắng thế nào, thì Con người cũng phải bị treo lên dường ấy, 15 hầu cho hễ ai tin đến Ngài đều được sự sống đời đời. (aiōnios g166) 16 Vì Đức Chúa Trời yêu thương thế gian, đến nỗi đã ban Con một

của Ngài, hầu cho hễ ai tin Con ấy không bị hư mất mà được sự sống đời đời. (aiōnios g166) 17 Vâ, Đức Chúa Trời đã sai Con Ngài xuống thế gian, chẳng phải để đoán xét thế gian đâu, nhưng hầu cho thế gian nhờ Con ấy mà được cứu. 18 Ai tin Ngài thì chẳng bị đoán xét đâu; ai không tin thì đã bị đoán xét rồi, vì không tin đến danh Con một Đức Chúa Trời. 19 Vâ, sự đoán xét đó là như vậy: sự sáng đã đến thế gian, mà người ta ưa sự tối tăm hơn sự sáng, vì việc làm của họ là xấu xa. 20 Bởi vì phàm ai làm ác thì ghét sự sáng và không đến cùng sự sáng, e rằng công việc của mình phải trách móc chẳng. 21 Nhưng kẻ nào làm theo lẽ thật thì đến cùng sự sáng, hầu cho các việc của mình được bày tỏ ra, vì đã làm trong Đức Chúa Trời. 22 Kế đó, Đức Chúa Jêsus đi với môn đồ đến đất Giu-đê; Ngài ở với môn đồ tại đó, và làm phép báp tem. 23 Giangi cũng làm phép báp tem tại Ê-nôn, gần Sa-lim, vì ở đó có nhiều nước, và người ta đến đặng chịu phép báp tem. 24 Bấy giờ Giangi chưa bị bỏ vào ngục. 25 Vâ, môn đồ của Giangi có cái lẫy với một người Giu-đa về lễ tinh sạch. 26 Họ đến cùng Giangi và nói rằng: Thưa thầy, kia, người ở cùng thầy bên kia sông Giô-đanh, mà thầy đã làm chứng cho, bây giờ đương làm phép báp tem, và ai nấy đều đến cùng người. 27 Giangi trả lời rằng: Ví chẳng từ trên trời ban cho, thì không một người nào có thể lãnh chi được. 28 Chính các ngươi làm chứng cho ta rằng ta đã nói: Ấy không phải ta là Đáng Christ, nhưng ta đã được sai đến trước Ngài. 29 Ai mới cưới vợ, nay là chàng rể, nhưng bạn của chàng rể đứng gần và nghe người, khi nghe tiếng của chàng rể thì rất đỗi vui mừng; ấy là sự vui mừng trọn vẹn của ta đó. 30 Ngài phải dậy lên, ta phải hạ xuống. 31 Đáng từ trên cao đến là trên hết mọi loài. Ké từ đất đến là thuộc về đất, và nói ra cũng như là thuộc về đất; còn Đáng từ trời đến thì trên hết mọi loài. 32 Ngài làm chứng về điều Ngài đã thấy và nghe; song không có ai nhận lấy lời chứng của Ngài. 33 Ai đã nhận lấy lời chứng của Ngài thì làm chứng chắc rằng Đức

Chúa Trời là thật. **34** Vì Đáng mà Đức Chúa Trời tôi nước ấy, để cho tôi không khát và không
đã sai đến thì rao truyền lời Đức Chúa Trời, bởi đến đây múc nước nữa. **16** Đức Chúa Jêsus phán
Đức Chúa Trời ban Thánh Linh cho Ngài không rằng: Hãy đi, gọi chồng ngươi, rồi trở lại đây. **17**
chứng mục. **35** Cha yêu Con, và đã giao hết mọi Người đòn bà tha thứ rằng: Tôi không có chồng.
vật trong tay Con. **36** Ai tin Con, thì được sự Đức Chúa Jêsus lại phán: Người nói rằng: Tôi
sống đời đời; ai không chịu tin Con, thì chẳng không có chồng, là phải lầm; **18** vì ngươi đã
thấy sự sống đâu, nhưng cơn thịnh nộ của Đức có năm đời chồng, còn người mà ngươi hiện
Chúa Trời vẫn ở trên người đó. (*aiōnios g166*) **19** Người đòn bà tha thứ rằng:
đã nói thật vậy.

4 Khi Chúa đã hay rằng người Pha-ri-si có
nghe đòn Ngài gọi và làm phép báp tem được
nhiều môn đồ hơn Giăng, **2** (kỳ thiệt không
phải chính Đức Chúa Jêsus làm phép báp tem,
nhưng là môn đồ Ngài), **3** thì Ngài lìa xứ Giu-
đê trở về xứ Ga-li-lê. **4** Vâng, Ngài phải đi ngang
qua xứ Sa-ma-ri. **5** Vậy Ngài đến một thành
thuộc về xứ Sa-ma-ri, gọi là Si-kha, gần đồng
ruộng mà Gia-côp cho Giô-sép là con mình. **6**
Tại đó có cái giếng Gia-côp. Nhơn đi đàng mồi
mệt, Đức Chúa Jêsus ngồi gần bên giếng; bấy
giờ độ chừng giờ thứ sáu. **7** Một người đòn bà
Sa-ma-ri đến múc nước. Đức Chúa Jêsus phán
rằng: Hãy cho ta uống. **8** Vì môn đồ Ngài đã đi
ra phố để mua đồ ăn. **9** Người đòn bà Sa-
ma-ri tha thứ rằng: Ủui kia! ông là người Giu-đa,
mà lại xin uống nước cùng tôi, là một người
đòn bà Sa-ma-ri sao? (Só là, dân Giu-đa chẳng
hè giao thiệp với dân Sa-ma-ri.) **10** Đức Chúa
Jêsus đáp rằng: Ví bằng ngươi biết sự ban cho
của Đức Chúa Trời, và biết người nói: "Hãy
cho ta uống" là ai, thì chắc ngươi sẽ xin người
cho uống, và người sẽ cho ngươi nước uống.
11 Người đòn bà tha thứ: Hỡi Chúa, Chúa không
có gì mà múc, và giếng thì sâu, vậy bởi đâu có
nước uống ấy? **12** Tô phụ chúng tôi là Gia-côp
để giếng này lại cho chúng tôi, chính người
uống giếng này, cả đến con cháu cùng các bầy
vật người nữa, vậy Chúa há lớn hơn Gia-côp
sao? **13** Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Phạm ai uống
nước này vẫn còn khát mãi; **14** nhưng uống
nước ta sẽ cho, thì chẳng hè khát nữa. Nước ta
cho sẽ thành một mạch nước trong người đó
vâng ra cho đến sự sống đời đời. (*aiōn g165, aiōnios*
g166) **15** Người đòn bà tha thứ: Lạy Chúa, xin cho

tôi nước ấy, để cho tôi không khát và không
đã sai đến thì rao truyền lời Đức Chúa Trời, bởi đến đây múc nước nữa. **16** Đức Chúa Jêsus phán
rằng: Hãy đi, gọi chồng ngươi, rồi trở lại đây. **17**
Người đòn bà tha thứ rằng: Tôi không có chồng.
Đức Chúa Jêsus lại phán: Người nói rằng: Tôi
không có chồng, là phải lầm; **18** vì ngươi đã
có năm đời chồng, còn người mà ngươi hiện
có, chẳng phải là chồng ngươi; điều đó ngươi
đã nói thật vậy. **19** Người đòn bà tha thứ rằng:
Lạy Chúa, tôi nhìn thấy Chúa là một đáng tiền
tri. **20** Tô phụ chúng tôi đã thờ lạy trên hòn
núi này; còn dân Giu-đa lại nói rằng nơi đáng
thờ lạy là tại thành Giê-ru-sa-lem. **21** Đức Chúa
Jêsus phán rằng: Hỡi người đòn bà, hãy tin ta,
giờ đến, khi các ngươi thờ lạy Cha, chẳng tại
trên hòn núi này, cũng chẳng tại thành Giê-
ru-sa-lem. **22** Các ngươi thờ lạy sự các ngươi
không biết, vì sự cứu rỗi bởi người Giu-đa mà
đến. **23** Nhưng giờ hầu đến, và đã đến rồi, khi
những kẻ thờ phượng thật lấy tâm thần và lẽ
thật mà thờ phượng Cha: ấy đó là những kẻ
thờ phượng mà Cha ưa thích vậy. **24** Đức Chúa
Trời là thần, nên ai thờ lạy Ngài thì phải lấy
tâm thần và lẽ thật mà thờ lạy. **25** Người đòn bà
tha thứ: Tôi biết rằng Đáng Mê-si (nghĩa là Đáng
Christ) phải đến; khi Ngài đã đến, sẽ rao truyền
mọi việc cho chúng ta. **26** Đức Chúa Jêsus phán
rằng: Ta, người đang nói với ngươi đây, chính
là Đáng đó. **27** Khi đó, môn đồ tới, đều sững
sờ về Ngài nói với một người đòn bà; nhưng
chẳng ai hỏi rằng: Thầy hỏi người ấy điều chi?
hay là: Sao thầy nói với người? **28** Người đòn bà
bèn bỏ cái vò nước của mình lại và vào thành,
nói với người tại đó rằng: **29** Hãy đến xem một
người đã bảo tôi mọi điều tôi đã làm; ấy chẳng
phải là Đáng Christ sao? **30** Chúng bèn từ trong
thành ra và đến cùng Đức Chúa Jêsus. **31** Song
le, môn đồ nài nỉ một bên Ngài mà rằng: Thưa
thầy, xin hãy ăn. **32** Ngài đáp rằng: Ta có một
thứ lương thực để nuôi mình mà các ngươi
không biết. **33** Vậy môn đồ nói với nhau rằng:
Có ai đã đem chi cho thầy ăn chăng? **34** Đức
Chúa Jêsus phán rằng: Đồ ăn của ta tức là làm

theo ý muôn của Đáng sai ta đến, và làm trọn công việc Ngài. 35 Các ngươi há chẳng nói rằng đến đón mà rằng: Con trai chủ sống. 52 Người còn bốn tháng nữa thì tới mùa gặt sao? Song bèn hỏi họ con trai mình đã thấy khá nhầm ta nói với các ngươi: Hãy nhường mắt lên và xem đồng ruộng, đã vàng sẵn cho mùa gặt. 36 Con gặt đã lãnh tiền công mình và thâu chúa hoa lợi cho sự sống đời đời, hầu cho người gieo giống và con gặt được cùng nhau vui vẻ. (αιῶνιος 9:16) 37 Vì đây người ta có thể nói rằng: Người này thì gieo, người kia thì gặt, là rất phải. 38 Ta đã sai các ngươi gặt nơi mình không làm; kẻ khác đã làm, còn các ngươi thì đã vào tiếp lấy công lao của họ. 39 Có nhiều người Sa-ma-ri ở thành đó tin Ngài, vì cứ lời đòn bà đã làm chứng về Ngài mà rằng: Ngài đã bảo tôi mọi điều tôi đã làm. 40 Vậy, các người Sa-ma-ri đã đến cùng Ngài, xin Ngài vào trợ nơi mình; Ngài bèn ở lại đó hai ngày. 41 Khi đã nghe lời Ngài rồi, người tin Ngài càng đông hơn nữa. 42 Họ nói với người đòn bà rằng: Ấy không còn phải vì điều ngươi đã nói với chúng ta mà chúng ta tin đâu; vì chính chúng ta đã nghe Ngài, và biết rằng chính Ngài thật là Cứu Chúa của thế gian. 43 Khỏi hai ngày ấy, Đức Chúa Jêsus từ đó đi qua xứ Ga-li-lê 44 (vì chính Ngài đã phán rằng một người tiên tri chẳng bao giờ được tôn kính trong quê hương mình). 45 Khi đã đến xứ Ga-li-lê, Ngài được dân xứ ấy tiếp rước tử tế, bởi dân đó đã thấy mọi điều Ngài làm tại thành Giê-ru-sa-lem trong ngày lễ; vì họ cũng có đi dự lễ. 46 Vậy, Ngài lại đến thành Ca-na, trong xứ Ga-li-lê, là nơi Ngài đã hóa nước thành rượu. Nguyên ở tại thành Ca-bê-na-um, có một quan thị vệ kia, con trai người mắc bệnh. 47 Quan đó nghe Đức Chúa Jêsus đã từ xứ Giu-dê đến xứ Ga-li-lê, bèn tìm đến và xin Ngài xuống để chữa cho con mình gần chết. 48 Đức Chúa Jêsus phán rằng: Nếu các ngươi không thấy phép lạ và điềm lạ, thì các ngươi chẳng tin! 49 Quan thị vệ trả lời rằng: Lạy Chúa, xin Chúa xuống trước khi con tôi chưa chết! 50 Đức Chúa Jêsus phán rằng: Hãy đi, con của ngươi sống. Người đó tin lời Đức Chúa Jêsus đã phán cho mình, bèn đi.

51 Người đang đi dọc đường, các đầy tớ người bảy, con rét lui khói. 53 Người cha nhận biết rằng áy là chính giờ đó Đức Chúa Jêsus đã phán cùng mình rằng: Con của ngươi sống; thì người với cả nhà đều tin. 54 Ấy là phép lạ thứ hai mà Đức Chúa Jêsus đã làm, khi Ngài từ xứ Giu-dê trở về xứ Ga-li-lê.

5 Ké đó, có một ngày lễ của dân Giu-đa, Đức Chúa Jêsus lên thành Giê-ru-sa-lem. 2 Số là, tại thành Giê-ru-sa-lem, gần cửa Chiên, có một cái ao, tiếng Hê-bo-rơ gọi là Bê-tết-đa, xung quanh ao có năm cái vòm cửa. 3 Những kẻ đau ốm, mù quáng, tàn tật, bại xuôi nằm tại đó rất đông, chờ khi nước động; 4 vì một thiên sứ thỉnh thoảng giáng xuống trong ao, làm cho nước động; lúc nước đã động rồi, ai xuống ao trước hết, bất kỳ mắc bệnh gì, cũng được lành. 5 Nơi đó, có một người bị bệnh đã được ba mươi tám năm. 6 Đức Chúa Jêsus thấy người nằm, biết rằng đau đã lâu ngày thì phán: Người có muốn lành chăng? 7 Người bệnh thưa rằng: Lạy Chúa, tôi chẳng có ai để quăng tôi xuống ao trong khi nước động; lúc tôi đi đến, thì kẻ khác đã xuống ao trước tôi rồi. 8 Đức Chúa Jêsus phán rằng: Hãy đứng dậy, vác giường ngươi và đi. 9 Tức thì người ấy được lành, vác giường mình và đi. Vả, bấy giờ là ngày Sa-bát. 10 Các người Giu-đa bèn nói với kẻ được chữa lành rằng: Nay là ngày Sa-bát, ngươi không phép mang giường mình đi. 11 Người trả lời rằng: Chính người đã chữa tôi được lành biểu tôi rằng: Hãy vác giường ngươi và đi. 12 Họ hỏi rằng: Người đã biểu ngươi: Hãy vác giường và đi, là ai? 13 Nhưng người đã được chữa lành không biết là ai; vì Đức Chúa Jêsus đã lẩn trong đám đông tại chỗ đó. 14 Sau lại, Đức Chúa Jêsus gặp người đó trong đèn thờ, bèn phán rằng: Kìa, ngươi đã lành rồi, đừng phạm tội nữa, e có sự gì càng xấu xa xảy đến cho ngươi chăng. 15 Người đó đi nói với các người Giu-đa rằng áy

là Đức Chúa Jêsus đã chữa lành cho mình. **16** làm chứng ấy không đáng tin. **32** Có người khác Nhơn đó dân Giu-đa bắt bớ Đức Chúa Jêsus, vì làm chứng cho ta, và ta biết rằng chứng người cớ Ngài làm những sự ấy trong ngày Sa-bát. đó làm cho ta là đáng tin. **33** Các người có sai **17** Nhưng Ngài phán cùng họ rằng: Cha ta làm sứ đến cùng Giăng, thì người đã làm chứng việc cho đến bây giờ, ta đây cũng làm việc như cho lẽ thật. **34** Còn ta, lời chứng mà ta nhận vậy. **18** Bởi cớ đó, dân Giu-đa càng kiểm cách lấy chặng phái bởi người ta; nhưng ta nói vậy, nứa đê giết Ngài, chặng những vì Ngài phạm đặng các người được cứu. **35** Giăng là đuốc đã ngày Sa-bát thôi, mà lại vì Ngài gọi Đức Chúa thấp và sáng, các người bằng lòng vui tạm nơi Trời là Thân phụ mình, làm ra mình bằng Đức ánh sáng của người. **36** Nhưng ta có một chứng Chúa Trời. **19** Vậy, Đức Chúa Jêsus cất tiếng lớn hơn chứng của Giăng; vì các việc Cha đã phán cùng họ rằng: Quả thật, quả thật, ta nói giao cho ta làm trọng, tức là các việc ta làm đó, cùng các người, Con chặng tự mình làm việc gì làm chứng cho ta rằng Cha đã sai ta. **37** Chính được; chỉ làm điều chi mà Con thấy Cha làm; vì Cha, là Đáng đã sai ta, cũng làm chứng về ta. mọi điều Cha làm, Con cũng làm y như vậy. **20** Các người chưa hề nghe tiếng Ngài, chưa hề Cha yêu Con và tỏ cho Con công việc lớn lao thấy mặt Ngài, **38** và đạo Ngài không ở trong hơn những việc này nữa, để các người lấy làm các người, vì các người không tin Đáng mà Ngài lạ lùng. **21** Vâ, Cha khiên những kẻ chết sống đã sai đến. **39** Các người dò xem Kinh Thánh, vì lại và ban sự sống cho họ thể nào, thì Con cũng tưởng bởi đó được sự sống đời đời: ấy là Kinh ban sự sống cho kẻ Con muốn thể ấy. **22** Cha Thánh làm chứng về ta vậy. (*aiōnios g166*) **40** Các cũng chặng xét đoán ai hết, nhưng đã giao trọng người không muốn đến cùng ta để được sự quyền phán xét cho Con, **23** đặng ai này đều tôn sống! **41** Ta chặng cầu vinh hiển bởi người ta kính Con, cũng như tôn kính Cha vậy. Ai không mà đến đâu; **42** nhưng ta biết rằng các người tôn kính Con, ấy là không tôn kính Cha, là Đáng chặng có sự yêu mến Đức Chúa Trời ở trong đã sai Con đến. **24** Quả thật, quả thật, ta nói các người. **43** Ta nhơn danh Cha ta mà đến, cùng các người, ai nghe lời ta mà tin Đáng đã các người không nhận lấy ta. Nếu có kẻ khác sai ta, thì được sự sống đời đời, và không đến lấy danh riêng mình mà đến, thì các người sẽ sự phán xét, song vượt khỏi sự chết mà đến nhận lấy. **44** Các người vẫn chịu vinh hiển lẫn sự sống. (*aiōnios g166*) **25** Quả thật, quả thật, ta của nhau, không tìm kiếm vinh hiển bởi một nói cùng các người, giờ đến, và đã đến rồi, khi mình Đức Chúa Trời đến, thì thể nào các người những kẻ chết sẽ nghe tiếng của Con Đức Chúa tin được? **45** Chớ ngờ rằng ấy là ta sẽ tố cáo Trời, và những kẻ nghe sẽ được sống. **26** Vì các người trước mặt Cha, người sẽ tố cáo các như Cha có sự sống trong mình, thì Cha cũng người là Mô-i-se, là người mà các người trông đã ban cho Con có sự sống trong mình vậy. **27** cây. **46** Vì nếu các người tin Mô-i-se, cũng sẽ tin Cha đã ban quyền thi hành sự phán xét cho ta; bởi ấy là về ta mà người đã chép. **47** Nhưng Con, vì là Con người. **28** Chớ lấy điều đó làm nếu các người chẳng tin những lời người chép, lạ; vì giờ đến, khi mọi người ở trong mồ mả các người há lại tin lời ta sao?

nghe tiếng Ngài và ra khỏi: **29** ai đã làm lành thì sống lại để được sống, ai đã làm dữ thì sống lại để bị xét đoán. **30** Ta không thể tự mình làm nổi việc gì; ta xét đoán theo điều ta nghe, và sự xét đoán ta là công bình, vì ta chặng tìm ý muốn của ta, nhưng tìm ý muốn của Đáng đã sai ta. **31** Nếu ta tự mình làm chứng lấy, thì sự

6 Rồi đó, Đức Chúa Jêsus qua bờ bên kia biển Ga-li-lê, là biển Ti-bê-ri-át. **2** Một đoàn dân đồng theo Ngài, vì từng thấy các phép lạ Ngài làm cho những kẻ bệnh. **3** Nhưng Đức Chúa Jêsus lên trên núi, ngồi đó với môn đồ. **4** Vâ, lẽ Vượt Qua, là lẽ của đến Giu-đa gần tối. **5** Đức Chúa Jêsus ngược mắt lên, thấy một đoàn

dân đông đến cùng mình, bèn phán với Phi-líp 24 đoàn dân thấy Đức Chúa Jêsus không ở đó rắng: Chúng ta sẽ mua bánh ở đâu, để cho dân môn đồ cũng không, bèn vào mấy thuyền kia này có mà ăn? 6 Ngài phán điều đóặng thử mà đi qua thành Ca-bê-na-um để tìm Đức Chúa Phi-líp, chớ Ngài đã biết điều Ngài sẽ làm rồi. 7 Jêsus. 25 Chúng vừa tìm được Ngài tại bờ bên Phi-líp thưa rắng: Hai trăm đơ-ni-ê bánh không kia biển, bèn thưa rắng: Lạy thầy, thầy đến đây đủ phát cho mỗi người một ít. 8 Một môn đồ, là bao giờ? 26 Đức Chúa Jêsus đáp rắng: Quả thật, Anh-rê, em của Si-môn Phi-e-rơ, thưa rắng: quả thật, ta nói cùng các ngươi, các ngươi tìm 9 Đây có một đứa con trai, có năm cái bánh ta chẳng phải vì đã thấy mấy phép lạ, nhưng vì mạch nha và hai con cá; nhưng đông người các ngươi đã ăn bánh và được no. 27 Hãy làm dường này, thì ngăn ấy có thâm vào đâu? 10 việc, chớ vì đồ ăn hay hư nát, nhưng vì đồ ăn Đức Chúa Jêsus bèn phán rắng: Hãy truyền cho còn lại đến sự sống đời đời, là thứ Con người chúng ngồi xuống. Vả, trong nơi đó có nhiều sê ban cho các ngươi; vì ấy là Con, mà Cha, tức cỏ. Vậy, chúng ngồi xuống, số người ước được là chính Đức Chúa Trời, đã ghi ấn tín của mình, năm ngàn. 11 Đức Chúa Jêsus lấy bánh, tạ ơn (aiōnios g166) 28 Chúng thưa rắng: Chúng tôi phải rồi, bèn phân phát cho những kẻ đã ngồi; Ngài làm chi cho được làm công việc Đức Chúa Trời? cũng lấy cá phát cho chúng nữa, ai muốn bao 29 Đức Chúa Jêsus đáp rắng: Các ngươi tin Đáng nhiêu mặc ý. 12 Khi chúng đã ăn được no nê, mà Đức Chúa Trời đã sai đến, ấy đó là công việc Ngài phán với môn đồ rắng: Hãy lượm những Ngài. 30 Chúng bèn nói rắng: Thế thì thầy làm miếng còn thừa, hầu cho không mất chút nào. phép lạ gì, để cho chúng tôi thấy và tin? Thầy 13 Vậy, môn đồ lượm những miếng thừa của làm công việc gì? 31 Tô phụ chúng ta đã ăn manăm cái bánh mạch nha, sau khi người ta đã ăn na trong đồng vắng, theo như lời chép rắng: rồi, chứa đầy mười hai giò. 14 Những người đó Ngài đã ban cho họ ăn bánh từ trên trời xuống. thầy phép lạ Đức Chúa Jêsus đã làm, thì nói 32 Đức Chúa Jêsus đáp rắng: Quả thật, quả thật, rằng: Người này thật là Đáng tiên tri phải đến ta nói cùng các ngươi, Môi-se chưa hề cho các thế gian. 15 Bấy giờ Đức Chúa Jêsus biết chúng ngươi bánh từ trên trời đâu; nhưng Cha ta ban có ý đến ép Ngài để tôn làm vua, bèn lui ở một cho các ngươi bánh thật, là bánh từ trên trời mình trên núi. 16 Đến chiều, môn đồ xuống nơi xuống. 33 Bởi chưng bánh Đức Chúa Trời là bờ biển, 17 và vào trong một chiếc thuyền, sang bánh từ trên trời giáng xuống, ban sự sống cho thẳng bờ bên kia, hướng về thành Ca-bê-na- thế gian. 34 Chúng thưa rắng: Lạy Chúa, xin ban um. Trời chọt tối, mà Đức Chúa Jêsus còn chưa bánh đó cho chúng tôi luôn luôn! 35 Đức Chúa đến cùng các môn đồ. 18 Gió thổi ào ào, đến nỗi Jêsus phán rắng: Ta là bánh của sự sống; ai đến biển động dữ dội. 19 Khi các môn đồ đã chèo ra cùng ta chẳng hề đói, và ai tin ta chẳng hề khát. độ chừng hai mươi lăm hay là ba mươi éch- 36 Nhưng ta đã nói: Các ngươi đã thấy ta, mà ta-đơ, thấy Đức Chúa Jêsus đi trên mặt biển, chẳng tin. 37 Phàm những kẻ Cha cho ta sẽ đến gần tới chiếc thuyền, thì sợ hãi. 20 Nhưng Ngài cùng ta, kẻ đến cùng ta thì ta không bỏ ra ngoài phán rắng: Ấy là ta đây, đừng sợ chí! 21 Bấy giờ, đâu. 38 Vì ta từ trên trời xuống, chẳng phải để môn đồ muốn rước Ngài vào thuyền; tức thì làm theo ý ta, nhưng làm theo ý Đáng đã sai ta chiếc thuyền đậu vào bờ, là nơi định đi. 22 Đoàn đến. 39 Vả, ý muốn của Đáng đã sai ta đến là hễ dân ở bờ biển bên kia, đã nhận rằng ở đó chỉ sự gì Ngài đã ban cho ta, thì ta chớ làm mất, có một chiếc thuyền với môn đồ Ngài, chỉ một nhưng ta phải làm cho sống lại nơi ngày sau mình môn đồ đi mà thôi. 23 Qua ngày sau, có rốt. 40 Đây là ý muốn của Cha ta, phàm ai nhìn mấy chiếc thuyền khác từ thành Ti-bê-ri-át lại Con và tin Con, thì được sự sống đời đời; còn gần nơi chúng đã ăn bánh khi Chúa tạ ơn rồi, ta, ta sẽ làm cho kẻ ấy sống lại nơi ngày sau

rót. (aiōnios g166) 41 Nhưng vì Ngài đã phán: Ta là na-um. 60 Có nhiều môn đồ nghe Ngài, thì nói bánh từ trên trời xuống, nên các ngươi Giu-đa rằng: Lời này thật khó; ai nghe được? 61 Nhưng lầm bầm về Ngài, 42 mà rằng: Ấy chăng phải là Đức Chúa Jēsus tự mình biết môn đồ lầm bầm Jēsus, con của Giô-sép, mà chúng ta đều biết về việc đó, bèn phán rằng: Điều đó xui cho các cha mẹ người chăng? Vậy, thế nào người nói người vấp phạm sao? 62 Vậy, nếu các ngươi được rằng: Ta đã từ trên trời mà xuống? 43 Đức thấy Con người lên nơi Ngài vốn ở khi trước Chúa Jēsus đáp rằng: Các ngươi chớ lầm bầm thì thế nào? 63 Ấy là thần linh làm cho sống, với nhau. 44 Ví bằng Cha, là Đáng sai ta, không xác thịt chăng ích chi. Những lời ta phán cùng kéo đến, thì chăng có ai được đến cùng ta, và ta các ngươi đều là thần linh và sự sống. 64 Song sẽ làm cho người đó sống lại nơi ngày sau rốt. trong vòng các ngươi có kẻ không tin. Vì Đức 45 Các sách tiên tri có chép rằng: Ai này đều sẽ Chúa Jēsus biết từ ban đầu, ai là kẻ không tin, được Đức Chúa Trời dạy dỗ. Hết ai đã nghe Cha ai là kẻ sẽ phản Ngài. 65 Ngài lại phán rằng: và học theo Ngài thì đến cùng ta. 46 Ấy chăng Chính vì cớ đó, mà ta đã nói cùng các ngươi phải kẻ nào đã từng thấy Cha, trừ ra Đáng từ rằng nếu Cha chăng ban cho, thì chăng ai tới Đức Chúa Trời mà đến; Đáng ấy đã thấy Cha. 47 cùng ta được. 66 Từ lúc ấy, có nhiều môn đồ Quả thật, quả thật, ta nói cùng các ngươi, hỡi ai Ngài trở lui, không đi với Ngài nữa. 67 Đức tin thì được sự sống đời đời. (aiōnios g166) 48 Ta là Chúa Jēsus phán cùng mười hai sứ đồ rằng: Còn bánh của sự sống. 49 Tổ phụ các ngươi đã ăn các ngươi, cũng muốn lui chăng? 68 Si-môn Phi ma-na trong đồng vắng, rồi cũng chết. 50 Đây -e-ro thưa rằng: Lạy Chúa, chúng tôi đi theo ai? là bánh từ trời xuống, hầu cho ai ăn chăng hè chém. 51 Ta là bánh từ trên trời xuống; nếu ai ăn bánh ấy, thì sẽ sống vô cùng; và bánh mà ta sẽ ban cho vì sự sống của thế gian tức là thịt ta. (aiōnios g165) 52 Bởi đó, các ngươi Giu-đa cãi lê -Chúa có những lời của sự sống đời đời; (aiōnios 53 Đức Chúa Jēsus 9166) 69 chúng tôi đã tin và nhận biết rằng Chúa là Đáng thánh của Đức Chúa Trời. 70 Đức Chúa Jēsus đáp rằng: Ta há chăng đã chọn các ngươi là mươi hai sứ đồ sao? Mà một người trong với nhau, mà rằng: Lê nào người này lấy thịt các ngươi là quỉ! 71 Vâng, Ngài nói về Giu-đa con mình cho chúng ta ăn sao? 54 Đức Chúa Jēsus Si-môn Ích-ca-ri-ott; vì chính hắn là một trong bèn phán cùng họ rằng: Quả thật, quả thật, ta mươi hai sứ đồ, sau sẽ phản Ngài.

nói cùng các ngươi, nếu các ngươi không ăn thịt của Con người, cùng không uống huyết Ngài, thì chăng có sự sống trong các ngươi đâu. 55 Vì thịt ta thật là đồ ăn, huyết ta thật là đồ uống. 56 Người nào ăn thịt ta và uống huyết ta, thì ở trong ta, và ta ở trong người. 57 Như Cha, là Đáng hằng sống, đã sai ta đến, và ta sống bởi Cha; cũng một thể ấy, người nào ăn ta, sẽ sống bởi ta vậy. 58 Đây là bánh từ trên trời xuống. Bánh đó chăng phải như ma-na mà tổ phụ các ngươi đã ăn, rồi cũng sẽ chết; kẻ nào ăn bánh này sẽ sống đời đời. (aiōnios g165) 59 Đức Chúa Jēsus phán những điều đó lúc dạy dỗ trong nhà hội tại thành Ca-bê-

7 Ké đó, Đức Chúa Jēsus đi khắp xứ Ga-li-lê. Ngài không ưng đi trong xứ Giu-đê, bởi dân Giu-đa vẫn tìm phương giết Ngài. 2 Vâng, ngày lễ của dân Giu-đa, gọi là lễ Lều Tạm gần đến. 3 Anh em Ngài nói rằng: Hãy đi khỏi đây, và qua xứ Giu-đê, để cho các môn đồ cũng được xem công việc thầy làm. 4 Khi nào người ta muốn tò mò ra, thì không làm kín giấu việc gì. Vì thầy làm những sự đó, hãy tò mò cho thiên hạ. 5 Bởi chung chính các anh em Ngài không tin Ngài. 6 Đức Chúa Jēsus phán cùng anh em rằng: Thì giờ ta chưa đến; còn về các ngươi, thì giờ được tiên luân luôn. 7 Thế gian chăng ghét các ngươi được; nhưng ghét ta, vì ta làm chứng này về họ rằng công việc họ là ác. 8 Các ngươi hãy lên dự lễ này, còn ta chưa lên dự lễ đó, vì

thì giờ ta chưa trọn. **9** Ngài nói xong, cứ ở lại thì không ai biết Ngài từ đâu đến. **28** Bấy giờ, xứ Ga-li-lê. **10** Lúc anh em Ngài đã lên dự lễ Đức Chúa Jêsus đang dạy trong đền thờ, thì kêu rồi, thì Ngài cũng lên, nhưng đi cách kín giấu, lên rằng: Các ngươi quen ta, các ngươi biết ta không thô lộ. **11** Vậy, các ngươi Giu-đa tìm Ngài từ đâu lại! Ta đã đến chẳng phải tự ta, nhưng trong ngày lễ, và nói rằng: Nào người ở đâu? Đáng đã sai ta đến là thật, mà các ngươi không biết. **12** Trong đám đông có tiếng xôn xao bàn về biết Ngài. **29** Ta thì biết Ngài; vì ta từ Ngài đến, Ngài. Người thì nói: Ấy là một người lành; kẻ và Ngài là Đáng đã sai ta đến. **30** Vậy, họ kiểm thì nói: Không phải; người phinh dỗ dân chúng! thế bắt Ngài; nhưng không ai tra tay trên Ngài, **13** Song chẳng ai dám nói về Ngài tỏ tường, vì vì giờ Ngài chưa đến. **31** Song trong vòng dân sự dân Giu-đa. **14** Giữa kỳ lễ, Đức Chúa Jêsus lên chúng nhiều kẻ tin Ngài, nói rằng: Khi Đáng đền thờ dạy dỗ. **15** Các ngươi Giu-đa sững sờ Christ đến, sẽ có làm nhiều phép lạ hơn người mà nói rằng: Người này chưa từng học, làm sao này đã làm chẳng? **32** Người Pha-ri-si nghe lời biết được Kinh Thánh? **16** Đức Chúa Jêsus đáp đoàn dân nghị luận về Ngài, thì mấy thầy tế rằng: Đạo lý của ta chẳng phải bởi ta, nhưng lẽ cả đồng tình với họ, cắt lính đi bắt Ngài. **33** bởi Đáng đã sai ta đến. **17** Nếu ai khứng làm Đức Chúa Jêsus bèn phán rằng: Ta còn ở với các theo ý muốn của Đức Chúa Trời, thì sẽ biết đạo người ít lâu nữa; rồi ta đi về cùng Đáng sai ta lý ta có phải là bởi Đức Chúa Trời, hay là ta nói đến. **34** Các ngươi sẽ kiểm ta mà chẳng thấy, và theo ý ta. **18** Kẻ nói theo ý mình, thì tìm vinh nơi ta ở, các ngươi không thể đến được. **35** Các hiền riêng mình; nhưng kẻ tìm vinh hiền của người Giu-đa nói với nhau rằng: Thế thì người Đáng đã sai mình đến, mới là chân thật, và chắc sẽ đi đâu mà ta không tìm được? Có phải người trong mình không có điều gì không công bình sẽ đi đến cùng những kẻ lưu lạc trong dân Gờ-dâu. **19** Môi-se há chẳng ban luật pháp cho các réc và dạy dân Gờ-réc chẳng? **36** Người đã nói ngươi sao? Mà trong các ngươi không có một ai rằng: Các ngươi sẽ tìm ta, mà chẳng thấy, và noi tuân theo luật pháp! Cố sao các ngươi kiểm thế ta ở, các ngươi không thể đến được, ấy là nghĩa giết ta? **20** Dân chúng trả lời rằng: Người bị qui làm sao? **37** Ngày sau cùng, là ngày trọng thể ám, nào ai là người tìm thế giết người? **21** Đức trong kỳ lễ, Đức Chúa Jêsus ở đó, đứng kêu lên Chúa Jêsus đáp lại rằng: Ta đã làm một việc, các rằng: Nếu người nào khát, hãy đến cùng ta mà ngươi thấy đều lấy làm lạ. **22** Môi-se đã truyền uống. **38** Kẻ nào tin ta thì sông nước hằng sống phép cắt bì cho các ngươi (phép đó không phải sẽ chảy từ trong lòng mình, y như Kinh Thánh bởi Môi-se, nhưng bởi tổ tông), và các ngươi đã chép vậy. **39** Ngài phán điều đó chỉ về Đức làm phép cắt bì cho người đòn ông trong ngày Thánh Linh mà người nào tin Ngài sẽ nhận lấy; Sa-bát! **23** Nếu người đòn ông chịu phép cắt bì bởi bấy giờ Đức Thánh Linh chưa ban xuống, vì ngày Sa-bát, cho khỏi phạm luật pháp Môi-se, Đức Chúa Jêsus chưa được vinh hiển. **40** Trong thì sao ta chưa cho cả mình người bình được đoàn dân có nhiều người nghe những lời đó, lành trong ngày Sa-bát, mà các ngươi lại nói thì nói: Người này thật là đấng tiên tri. Người giận? **24** Đừng cứ bẽ ngoài mà xét đoán, nhưng khác thì nói: Ấy là Đáng Christ. **41** Người khác phải xét đoán theo lẽ công bình. **25** Có mấy kẻ nữa lại nói: Đáng Christ há từ Ga-li-lê mà đến trong dân thành Giê-ru-sa-lem nói rằng: Đó có sao? **42** Kinh Thánh há chẳng nói rằng Đáng phải là người mà người ta tìm giết chẳng? **26** Christ phải ra từ dòng dõi vua Đa-vít sao? **43** Kìa, người nói tự do, mà không ai nói chi người Vậy, dân chúng cãi lê nhau về Ngài. **44** Có mấy hết. Dễ thường các quan đã nhận thật người là kẻ trong đám dân muốn bắt Ngài, nhưng không Đáng Christ? **27** Thế mà, chúng ta biết người ai đặt tay trên mình Ngài. **45** Vậy bọn lính trở này từ đâu lại; song khi Đáng Christ sẽ đến, về cùng các thầy tế lễ cả và các người Pha-ri-si.

Những người này hỏi họ rằng: Sao các ngươi phạm tội nữa. **12** Đức Chúa Jêsus lại cất tiếng không điệu người đến? **13** Bọn lính thưa rằng: phán cùng chúng rằng: Ta là sự sáng của thế Chẳng hề có người nào đã nói như người này! gian; người nào theo ta, chẳng đi trong nơi tối **14** **17** Những người Pha-ri-si nói rằng: Các ngươi tăm, nhưng có ánh sáng của sự sống. **18** Người cũng đã bị phinh dỗ sao? **19** Có một người nào Pha-ri-si bèn nói rằng: Thầy tự làm chứng về trong các quan hay là trong những người Pha-ri-si tin đến người đó chẳng? **20** Song lũ dân Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Dẫu ta tự làm chứng này không biết luật chi cả, thật là dân đáng về mình, nhưng lời chứng ta là đáng tin, vì ta rửa! **21** Ni-cô-đem (là người trước có đến cùng biết mình đã từ đâu đến và đi đâu; song các Đức Chúa Jêsus và là một người trong đám họ) người không biết ta từ đâu mà đến, cũng chẳng nói rằng: **22** Luật chúng ta há bắt tội một người hay ta đi đâu. **23** Các ngươi xét đoán theo xác nào chưa tra hỏi đến, và chưa biết điều người thịt; ta thì không xét đoán người nào hết. **24** Ấy đã làm, hay sao? **25** Họ trả lời rằng: Người Nếu ta xét đoán ai, sự xét đoán của ta đúng cũng là người Ga-li-lê sao? Người hãy tra xét, với lẽ thật; vì ta không ở một mình, nhưng sẽ thấy rằng chẳng có tiên tri nào từ xứ Ga-li-lê mà ra hết. **26** Ai này đều trở về nhà mình.

8 Đức Chúa Jêsus lên trên núi ô-li-ve. **2** Nhưng đến tảng sáng, Ngài trở lại đền thờ; cả dân sự đều đến cùng Ngài, Ngài bèn ngồi dạy dỗ họ. **3** Bấy giờ, các thầy thông giáo và các người Pha-ri-si dẫn lại cho Ngài một người đòn bà đã bị bắt đang khi phạm tội tà dâm; họ để người giữa đám đông, **4** mà nói cùng Đức Chúa Jêsus rằng: Thưa thầy, người đòn bà này bị bắt quả tang về tội tà dâm. **5** Vâng, trong luật pháp Môise có truyền cho chúng ta rằng nên ném đá những hạng người như vậy; còn thầy, thì nghĩ sao? **6** Họ nói vậy để thử Ngài, hầu cho có thể kiện Ngài. Nhưng Đức Chúa Jêsus cúi xuống, lấy ngón tay viết trên đất. **7** Vì họ cứ hỏi nữa, thì Ngài ngược lên và phán rằng: Ai trong các người là người vô tội, hãy trước nhứt ném đá vào người. **8** Rồi Ngài lại cúi xuống cúi viết trên mặt đất. **9** Khi chúng nghe lời đó, thì kẽ nhau mà đi ra, những người có tuổi đi trước; Đức Chúa Jêsus ở lại một mình với người đòn bà, người vẫn đương đứng chính giữa đó. **10** Đức Chúa Jêsus bấy giờ lại ngược lên, không thấy ai hết, chỉ có người đòn bà, bèn phán rằng: Hỡi mụ kia, những kẻ cáo người ở đâu? Không ai định tội ngươi sao? **11** Người thưa rằng: Lạy Chúa, không ai hết. Đức Chúa Jêsus phán rằng: Ta cũng không định tội người; hãy đi, đừng

mình, thì lời chứng thầy không đáng tin. **14** **17** **18** **19** Song lũ dân Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Dẫu ta tự làm chứng này không biết luật chi cả, thật là dân đáng về mình, nhưng lời chứng ta là đáng tin, vì ta rửa! **20** Ni-cô-đem (là người trước có đến cùng biết mình đã từ đâu đến và đi đâu; song các Đức Chúa Jêsus và là một người trong đám họ) người không biết ta từ đâu mà đến, cũng chẳng nói rằng: **21** Luật chúng ta há bắt tội một người hay ta đi đâu. **22** Các ngươi xét đoán ai, sự xét đoán của ta đúng cũng là người Ga-li-lê sao? Người hãy tra xét, với lẽ thật; vì ta không ở một mình, nhưng sẽ thấy rằng chẳng có tiên tri nào từ xứ Ga-li-lê mà ra hết. **23** Ai này đều trở về nhà mình. Cha là Đáng đã sai ta đến vẫn ở cùng ta. **17** Vâng, có chép trong luật pháp của các người rằng lời chứng hai người là đáng tin: **18** ta tự làm chứng cho ta, và Cha là Đáng đã sai ta đến cũng làm chứng cho ta. **19** Chúng thưa cùng Ngài rằng: Cha của thầy ở đâu? Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Các người chẳng biết ta, và cũng chẳng biết Cha ta. Nếu các người biết ta, thì cũng biết Cha ta nữa. **20** Đức Chúa Jêsus phán mọi lời đó tại nơi Kho, đương khi dạy dỗ trong đền thờ; và không ai tra tay trên Ngài, vì giờ Ngài chưa đến. **21** Ngài lại phán cùng chúng rằng: Ta đi, các ngươi sẽ tìm ta, và các ngươi sẽ chết trong tội lỗi mình. Các người không thể đến được nơi ta đi. **22** Người Giu-đa bèn nói rằng: Người đã nói: Các người không thể đến được nơi ta đi, vậy người sẽ tự tử sao? **23** Ngài phán rằng: Các người bởi dưới mà có; còn ta bởi trên mà có. Các người thuộc về thế gian này; còn ta không thuộc về thế gian này. **24** Nên ta đã bảo rằng các người sẽ chết trong tội lỗi mình; vì nếu các người chẳng tin ta là Đáng đó, thì chắc sẽ chết trong tội lỗi các người. **25** Chúng bèn hỏi Ngài rằng: Vậy thầy là ai? Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Như lời ta đã nói với các người từ ban đầu. **26** Ta có người sự nói và đoán xét về các người; nhưng Đáng đã sai ta đến là thật, và điều chi ta nghe bởi Ngài, ta truyền lại cho thế gian. **27** Chúng không hiểu rằng Ngài phán về Cha. **28**

Vậy Đức Chúa Jêus phán rằng: Khi các ngươi của cha mình. Vừa lúc ban đầu nó đã là kẻ giết treo Con người lên, bấy giờ sẽ biết ta là ai, và người, chẳng bền giữ được lẽ thật, và không biết ta không tự mình làm điều gì, nhưng nói có lẽ thật trong nó đâu. Khi nó nói dối, thì nói điều Cha ta đã dạy ta. **29** Đáng đã sai ta đến theo tánh riêng mình, vì nó vốn là kẻ nói dối vẫn ở cùng ta, chẳng để ta ở một mình, vì ta và là cha sự nói dối. **45** Nhưng vì ta nói lẽ thật, hằng làm sự đẹp lòng Ngài. **30** Bởi Đức Chúa nên các ngươi không tin ta. **46** Trong các ngươi Jêus nói như vậy, nên có nhiều kẻ tin Ngài. **31** có ai bắt ta thú tội được chăng? Nếu ta nói lẽ Bấy giờ Ngài phán cùng những người Giu-đa thật, sao các ngươi không tin ta? **47** Ai ra bởi đã tin Ngài, rằng: Nếu các ngươi hằng ở trong Đức Chúa Trời, thì nghe lời Đức Chúa Trời; cho đạo ta, thì thật là môn đồ ta; **32** các ngươi sẽ nên các ngươi chẳng nghe, tại các ngươi không biết lẽ thật, và lẽ thật sẽ buông tha các ngươi. thuộc về Đức Chúa Trời. **48** Người Giu-đa thưa **33** Người Giu-đa thưa rằng: Chúng tôi là dòng rằng: Chúng tôi nói thầy là người Sa-ma-ri, và dối Áp-ra-ham, chưa hề làm tôi mọi ai, vậy sao bị quỉ ám, há không phải sao? **49** Đức Chúa thầy nói rằng: Các ngươi sẽ trở nên tự do? **34** Jêus đáp rằng: Ta chẳng phải bị quỉ ám, nhưng Đức Chúa Jêus đáp rằng: Quả thật, quả thật, ta ta tôn kính Cha ta, còn các ngươi làm nhục ta. nói cùng các ngươi, ai phạm tội lỗi là tôi mọi **50** Ta chẳng tìm sự vinh hiển ta, có một Đáng của tội lỗi. **35** Vâ, tôi mọi không ở luôn trong nhà, mà con thì ở đó luân. (*aiōn g165*) **36** Vậy nếu cùng các ngươi, nếu kẻ nào giữ lời ta, sẽ chẳng Con buông tha các ngươi, các ngươi sẽ thật thấy sự chết bao giờ. (*aiōn g165*) **52** Người Giu-đa được tự do. **37** Ta biết rằng các ngươi là dòng nói rằng: Bây giờ chúng tôi thấy rõ thầy bị dối Áp-ra-ham, nhưng các ngươi tìm thế để quỉ ám; Áp-ra-ham đã chết, các đấng tiên tri giết ta, vì đạo ta không được chỗ nào ở trong cũng vậy, mà thầy nói: Nếu kẻ nào giữ lời ta lòng các ngươi. **38** Ta nói điều ta đã thấy nơi sê chẳng hề chết! (*aiōn g165*) **53** Thầy lại trọng Cha ta; còn các ngươi cứ làm điều đã học nơi hơn cha chúng tôi, Áp-ra-ham, là người đã chết cha mình. **39** Chúng trả lời rằng: Cha chúng tôi sao? Các đấng tiên tri cũng đã chết; thầy mạo tức là Áp-ra-ham, Đức Chúa Jêus phán rằng: xưng mình là ai? **54** Đức Chúa Jêus đáp rằng: Nếu các ngươi là con Áp-ra-ham, thì chắc sẽ Nếu ta tự tôn vinh, thì sự vinh hiển ta chẳng ra làm công việc của Áp-ra-ham. **40** Nhưng hiện gì; ấy là Cha ta làm vinh hiển ta, là Đáng các nay, các ngươi tìm mưu giết ta, là người lấy lẽ người xưng là Đức Chúa Trời của mình. **55** Dầu thật đã nghe nơi Đức Chúa Trời mà nói với các vậy, các ngươi chưa biết Ngài đâu; còn ta thì ngươi; Áp-ra-ham chưa hề làm điều đó! **41** Các biết. Và nếu ta nói rằng ta không biết Ngài, ta người làm công việc của cha mình. Chúng nói sẽ cũng nói dối như các ngươi vậy; song ta biết rằng: Chúng tôi chẳng phải là con ngoại tình; Ngài, và ta giữ lời Ngài. **56** Cha các ngươi là chúng tôi chỉ có một Cha, là Đức Chúa Trời. **42** Áp-ra-ham đã nức lòng nhìn thấy ngày của ta; Đức Chúa Jêus phán rằng: Ví bằng Đức Chúa người đã thấy rồi, và mừng rỡ. **57** Người Giu-đa Trời là Cha các ngươi, thì các ngươi sẽ yêu ta, nói rằng: Thầy chưa đầy năm mươi tuổi, mà đã vì ta bởi Đức Chúa Trời mà ra và từ Ngài mà thấy Áp-ra-ham! **58** Đức Chúa Jêus đáp rằng: đến; bởi chưng ta chẳng phải đã đến tự mình Quả thật, quả thật, ta nói cùng các ngươi, trước đây, nhưng ấy chính Ngài đã sai ta đến. **43** Tại khi chưa có Áp-ra-ham, đã có ta. **59** Bấy giờ sao các ngươi không hiểu lời ta? Ấy là bởi các chúng lấy đá đặng quăng vào Ngài; nhưng Đức ngươi chẳng có thể nghe được đạo của ta. **44** Chúa Jêus đi lén trong chúng, ra khỏi đèn thờ. Các ngươi bởi cha mình, là ma quỉ, mà sanh ra; và các ngươi muốn làm nên sự ưa muón **9** Đức Chúa Jêus vừa đi qua, thấy một người mù từ thuở sanh ra. **2** Môn đồ hỏi Ngài rằng:

Thưa thầy ai đã phạm tội, người hay là cha mẹ đến. 19 Họ gạn hỏi rằng: Đây có quả thật là con người, mà người sanh ra thì mù như vậy? 3 trai các người mà các người nói rằng nó mù Đức Chúa Jésus đáp rằng: Đó chẳng phải tại từ thuở sanh ra chăng? Thê thì sao bây giờ nó người hay tại cha mẹ đã phạm tội; nhưng ấy sáng vây? 20 Cha mẹ người trả lời rằng: Chúng để cho những việc Đức Chúa Trời được tỏ ra tôi nhìn biết là con trai chúng tôi nó đã mù từ trong người. 4 Trong khi còn ban ngày, ta phải thuở sanh ra; 21 nhưng hiện nay tại làm sao làm trọng những việc của Đáng đã sai ta đến; tôi thấy được, thì chúng tôi không rõ. Chúng tôi lại, thì không ai làm việc được. 5 Đương khi ta cùng không biết ai mở mắt nó nữa. Hãy hỏi nó, còn ở thế gian, ta là sự sáng của thế gian. 6 nó đã đủ tuổi, chính nó sẽ nói cho. 22 Cha mẹ Nói xong Ngài nhỏ xuống đất, lấy nước miếng người nói vậy, vì sợ dân Giu-đa; bởi dân Giu-trên thành bùn, và đem xúc trên mắt người đã đã định rằng hễ ai xưng Đức Chúa Jésus là mù. 7 Đoạn Ngài phán cùng người rằng: Hãy đi, Đáng Christ thì phải bị đuổi ra khỏi nhà hội. 23 rửa nơi ao Si-lô-ê (nghĩa là chịu sai đi). Vậy, Ấy vì cớ đó cho nên cha mẹ người nói rằng: Nó người đi đến ao đó, rửa, và trở lại, thì được đã đủ tuổi, hãy hỏi nói. 24 Vậy, người Pha-ri-si thấy rõ. 8 Xóm giềng người mù và những kẻ gọi người trước đã mù một lần nữa, mà nói trước kia từng thấy người đi ăn mày đều nói rằng: Hãy ngợi khen Đức Chúa Trời, chúng ta rằng: này có phải là người vẫn ngồi ăn xin đó biết người đó là kẻ có tội. 25 Người trả lời rằng: chăng? 9 Người thì nói: Ấy là hắn; kẻ lại nói: Tôi chẳng biết người có phải là kẻ tội chăng, Không phải, song một người nào giống hắn. chỉ biết một điều, là tôi đã mù mà bây giờ lại Người mù nói rằng: Chính tôi đây. 10 Chúng sáng. 26 Họ lại hỏi rằng: Người đã làm điều gì bèn hỏi người rằng: Tại sao mắt người đã mở cho người? Mở mắt người thế nào? 27 Người được? 11 Người trả lời rằng: Người tên gọi là trả lời rằng: Tôi đã nói với các ông rồi, mà các Jésus kia đã hóa bùn, xúc mắt tôi, và nói tôi ông chẳng nghe tôi. Cớ sao các ông muốn nghe rằng: hãy đi đến rửa nơi ao Si-lô-ê. Vậy, tôi đi lại lần nữa? Há cũng muốn làm mòn đồ người đến, rửa tại đó, rồi thấy được. 12 Chúng hỏi chăng? 28 Họ bèn mắng nhiếc người, mà rằng: rằng: Người ấy ở đâu. Người trả lời rằng: Tôi Ấy, chính người là mòn đồ người; còn chúng không biết. 13 Chúng dẫn người trước đã mù ta là mòn đồ của Môi-se. 29 Chúng ta biết Đức đó đến cùng người Pha-ri-si. 14 Vâ, ấy là ngày Chúa Trời đã phán cùng Môi-se, nhưng người Sa-bát mà Đức Chúa Jésus đã hòa bùn và mở này thì chúng ta chẳng biết bởi đâu đến. 30 mắt cho người đó. 15 Người Pha-ri-si lại hỏi Người trả lời rằng: Người đã mở mắt tôi, mà người thế nào được sáng mắt lại. Người rằng: các ông chẳng biết người ở đâu đến, ấy là sự lạ Người ấy rà bùn vào mắt tôi, tôi rửa rồi thấy lùng lăm! 31 Chúng ta vẫn biết Đức Chúa Trời được. 16 Có mấy kẻ trong những người Pha-ri-chẳng nhậm lời kẻ có tội, mà nếu ai kính sợ si bèn nói rằng: Người này không phải từ Đức Chúa Trời, làm theo ý muốn Ngài, thì Ngài Chúa Trời đến đâu vì không giữ ngày Sa-bát. nhậm lời. 32 Người ta chẳng bao giờ nghe nói Nhưng kẻ khác rằng: Một kẻ có tội làm phép lạ có ai mở mắt kẻ mù từ thuở sanh ra. (aiōn g165) như vậy thế nào được? Rồi họ bèn chia phe 33 Nếu người này chẳng phải đến từ Đức Chúa ra. 17 Bấy giờ chúng hỏi người mù nữa rằng: Trời, thì không làm gì được hết. 34 Chúng trả Còn người, về người đã làm sáng mắt người lời rằng: Cả mình người sinh ra trong tôi lỗi, lại đó thì người nói làm sao? Người trả lời rằng: muôn dạy dỗ chúng ta sao! Đoạn họ đuổi họ ra Ấy là một đáng tiên tri. 18 Song le, người Giu-ngoài. 35 Đức Chúa Jésus nghe họ đã đuổi họ da không tin rằng người ấy trước đã mù mà ra và Ngài có gấp người, bèn phán hỏi rằng: được sáng lại, cho đến khi gọi cha mẹ người Người có tin đến Con Đức Chúa Trời chăng? 36

Người thưa rằng: Thưa Chúa người là ai hầu **15** cũng như Cha biết ta và ta biết Cha vậy; ta vì cho tôi tin đến? **37** Đức Chúa Jésus phán rằng: chiên ta phó sự sống mình. **16** Ta còn có chiên Người đã thấy người và ấy là người đương nói khác chẳng thuộc về chuồng này; ta cùng phải cùng người. **38** Người thưa rằng: Lạy Chúa, tôi dẫn nó về nữa. Chiên đó sẽ nghe tiếng ta, rồi sẽ tin; bèn sắp mình xuống trước mặt Ngài. **39** chỉ có một bầy, và một người chăn mà thôi. **17** Đức Chúa Jésus bèn phán rằng: Ta đã đến thế Này, tại sao Cha yêu ta: Ấy vì ta phó sự sống gian đặng làm sự phán xét này: Hết ai chẳng mình để được lấy lại. **18** Chẳng có ai cất sự sống thấy, thì thấy; còn ai thấy, lại hóa mù. **40** Mấy ta đi, nhưng tự ta phó cho; ta có quyền phó sự người Pha-ri-si bên cạnh Ngài nghe điều đó, thì sống, và có quyền lấy lại; ta đã lãnh mạng lịnh nói với Ngài rằng: Còn chúng ta cũng là kẻ mù này nơi Cha ta. **19** Nhơn những lời đó người chăn? **41** Đức Chúa Jésus đáp rằng: Nếu các Giu-đa lại chia phe ra nữa. **20** Phần nhiều người người là kẻ mù, thì không có tội lỗi chi hết; trong đám họ nói rằng: Người bị quỉ ám, người nhưng vì các người nói rằng: Chúng ta thấy, là điên sao các người nghe làm chi? **21** Kẻ khác nên tội lỗi các người vẫn còn lại.

10 Quả thật, quả thật, ta nói cùng các người,

kẻ nào chẳng bởi cửa mà vào chuồng chiên, nhưng trèo vào trước nơi khác, thì người đó là trộm cướp. **2** Nhưng kẻ bởi cửa mà vào, là người chăn chiên. **3** Người canh cửa mở cho chiên nghe tiếng người chăn; người chăn kêu tên chiên mình mà dẫn ra ngoài. **4** Khi người đã đem chiên ra hết, thì đi trước, chiên theo sau, vì chiên quen tiếng người. **5** Nhưng chiên chẳng theo người lạ; trái lại nó chạy trốn, vì chẳng quen tiếng người lạ. **6** Đức Chúa Jésus phán lời ví dụ đó, nhưng chúng không hiểu Ngài muốn nói chi. **7** Đức Chúa Jésus lại phán cùng họ rằng: Quả thật, quả thật, ta nói cùng các người, ta là cửa của chiên. **8** Hết thấy những kẻ đã đến trước ta đều là quân trộm cướp; nhưng chiên không nghe chúng nó. **9** Ta là cái cửa: nếu ai bởi ta mà vào, thì sẽ được cứu rỗi; họ sẽ vào ra và gặp đồng cỏ. **10** Kẻ trộm chỉ đến để cướp giết và hủy diệt; còn ta đã đến, hầu cho chiên được sự sống và được sự sống dư dật. **11** Ta là người chăn hiền lành; người chăn hiền lành vì chiên mình phó sự sống mình. **12** Kẻ chăn thuê chẳng phải là người chăn, và chiên không phải thuộc về nó. Nếu thấy muôn sói đến thì nó bỏ chiên chạy trốn; muôn sói cướp lấy chiên và làm cho tan lạc. **13** Ấy vì nó là kẻ chăn thuê, chẳng lo lắng chi đến chiên. **14** Ta là người chăn chiên hiền lành, ta quen chiên ta, và chiên ta quen ta,

nói rằng: Ấy đó chẳng phải là lời nói của một kẻ bị quỉ ám. Quí há có thể mờ mắt kẻ mù được sao? **22** Tại thành Giê-ru-sa-lem có giữ lễ Khánh Thành đèn thờ. Bấy giờ là mùa đông; **23** Đức Chúa Jésus đi dạo trong đèn thờ, dưới hiên cửa Sa-lô-môn. **24** Người Giu-đa nhóm xung quanh Ngài mà nói rằng: Thầy để chúng tôi nghĩ vơ vẫn mãi cho đến khi nào? Nếu thầy là Đấng Christ, hãy nói rõ cho chúng tôi. **25** Đức Chúa Jésus đáp rằng: Ta đã bảo các người, mà các người không tin; những việc ta nhơn danh Cha ta mà làm đều làm chứng cho ta. **26** Nhưng các người không tin ta, vì các người chẳng phải là chiên của ta. **27** Chiên ta nghe tiếng ta, ta quen nó, và nó theo ta. **28** Ta ban cho nó sự sống đời đời; nó chẳng chết mất bao giờ, và chẳng ai cướp nó khỏi tay ta. (*aiōn g165, aiōnios g166*) **29** Cha ta là Đấng lớn hơn hết đã cho ta chiên đó, và chẳng ai cướp nổi chiên đó khỏi tay Cha. **30** Ta với Cha là một. **31** Người Giu-đa lại lượm đá đặng ném Ngài. **32** Đức Chúa Jésus phán rằng: Ta đã làm trước mắt các người lầm việc lành bởi Cha đến; vì việc chi mà các người ném đã ta? **33** Người Giu-đa trả lời rằng: Ấy chẳng phải vì một việc lành mà chúng ta ném đá người, nhưng vì lời lông ngon: người là người, mà tự xưng là Đức Chúa Trời. **34** Đức Chúa Jésus đáp rằng: Trong luật pháp của các người há chẳng chép rằng: Ta đã phán: Các người là các thần, hay sao? **35** Nếu luật pháp gọi những kẻ

được lời Đức Chúa Trời phán đến là các thần, lời đó chỉ về sự chết của La-xa-ro; song môn và nết Kinh Thánh không thể bỏ được, **36** thì ta đồ tưởng nói về giấc ngủ thường. **14** Đức Chúa đây, là Đấng Cha đã biệt ra thánh, và sai xuống Jêsus bèn nói tớ tưởng cùng môn đồ rằng: La-thê gian, nói: Ta là Con Đức Chúa Trời, cớ sao xa-ro chết rồi. **15** Ta vì các ngươi mừng không các ngươi cáo ta là nói lộng ngôn? **37** Ví bằng có ta tại đó, để cho các ngươi tin; nhưng chúng ta không làm những việc của Cha ta, thì các ta hãy đi đến cùng người. **16** Nhơn đó, Thô-ma, ngươi chớ tin ta. **38** Còn nếu ta làm, thì, dầu gọi là Đì-dim, nói với môn đồ khác rằng: Chúng các ngươi chẳng tin ta, hãy tin những việc ta, ta cũng hãy đi tới đó đặng chết với Ngài! **17** Khi để các ngươi hiểu và biết rằng Cha ở trong ta Đức Chúa Jêsus đến nơi, thấy đã chôn La-xa-ro và ta ở trong Cha. **39** Chúng còn kiêm cách để trong mộ bốn ngày rồi. **18** Vâ, thành Bê-tha-bắt Ngài nữa; nhưng Ngài tránh khỏi tay họ. ni cách thành Giê-ru-sa-lem chỉ độ mươi lăm **40** Đoạn, Ngài lại sang bên kia sông Giô-đanh, éch-ta-đơ. **19** Có nhiều người Giu-đa đã đến đó đến nơi Giăng đã làm phép báp tem trước hết, đặng yên ủi Ma-thê và Ma-ri về sự anh chết. **20** và trú tại đó. **41** Có nhiều kẻ đến cùng Ngài, Lúc Ma-thê nghe Đức Chúa Jêsus đến, thì đi mà nói rằng: Giăng chưa làm một phép lạ nào, đón Ngài; nhưng Ma-ri thì ngồi tại nhà. **21** Ma-nhưng mọi điều Giăng đã nói về người này là thê tha cùng Đức Chúa Jêsus rằng: Lạy Chúa, thật. **42** Tại đó có nhiều người tin Ngài.

11 Có một người đau, tên là La-xa-ro, ở Bê-tha-ni, là làng của Ma-ri và chị người là Ma-thê. **2** Ma-ri là người đã xức dầu thơm cho Chúa, và lấy tóc mình lau chơn Ngài; chính anh người là La-xa-ro đương đau. **3** Vậy, hai chị em sai người đến thưa cùng Đức Chúa Jêsus rằng: Lạy Chúa, nº8y, kẻ Chúa yêu mắc bệnh. **4** Đức Chúa Jêsus vừa nghe lời đó, bèn phán rằng: Bệnh này không đến chết đâu, nhưng vì sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, hầu cho Con Đức Chúa Trời bởi đó được sáng danh. **5** Vâ, Đức Chúa Jêsus yêu Ma-thê, em người và La-xa-ro. **6** Khi Ngài nghe người này đau, bèn ở lại hai ngày nữa trong nơi Ngài đương ở. **7** Rồi đó, Ngài phán cùng môn đồ rằng: Chúng ta hãy trở về xứ Giu-đê. **8** Môn đồ thưa rằng: Thưa thầy, hôm trước dân Giu-đa tìm ném đá thầy, thầy còn trở lại nơi họ sao! **9** Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Trong ban ngày há chẳng phải có mươi hai giờ sao? nếu ai đi ban ngày, thì không vấp vì thấy sự sáng của thế gian này. **10** Nhưng nếu ai đi ban đêm, thì vấp, vì không có sự sáng. **11** Ngài phán như vậy, rồi tiếp rằng: La-xa-ro, bạn ta, đương ngủ; nhưng ta đi đánh thức người. **12** Môn đồ thưa rằng: Thưa Chúa, nếu người ngủ, chắc sẽ được lành. **13** Vâ, Đức Chúa Jêsus phán

nếu Chúa có đây, thì anh tôi không chết; **22** mà bây giờ tôi cùng biết mọi điều Ngài sẽ xin Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời ắt ban cho. **23** Đức Chúa Jêsus phán rằng: Anh ngươi sẽ sống lại. **24** Ma-thê thưa rằng: Tôi vẫn biết rằng đến sự sống lại ngày cuối cùng, anh tôi sẽ sống lại. **25** Đức Chúa Jêsus phán rằng: Ta là sự sống lại và sự sống; kẻ nào tin ta thì sẽ sống, mặc dầu đã chết rồi. **26** Còn ai sống mà tin ta thì không hề chết. Người tin điều đó chẳng? (aiôn g165) **27** Người thưa rằng: Lạy Chúa, phải, tôi tin Chúa là Đấng Christ, Con Đức Chúa Trời, là Đấng phải đến thế gian. **28** Người nói xong, liền vè, lén kêu em là Ma-ri, mà rằng: Thầy ở đằng kia, đương gọi em lại. **29** Ma-ri vừa nghe mấy lời, vội vàng đứng dậy đến cùng Ngài. **30** Vâ, Đức Chúa Jêsus chưa vào trong làng, nhưng còn đứng nơi Ma-thê đón Ngài. **31** Khi những người Giu-đa đương ở trong nhà với Ma-ri và yên ủi người, thấy người đứng dậy đi ra vội vã như vậy, thì theo sau, vì nghĩ rằng người đến mộ đặng khóc. **32** Nhưng Ma-ri, lúc đã tới nơi Đức Chúa Jêsus đứng, vừa thấy Ngài, thì sấp mình xuống chơn Ngài mà nói rằng: Lạy Chúa, nếu có Chúa đây, thì anh tôi không chết! **33** Đức Chúa Jêsus thấy người khóc, và những người Giu-đa đi với người cũng khóc, bèn đau lòng cảm động

mà phán rằng: Các ngươi đã chôn người ở đâu? Jêsus sê vì dân mà chết; **52** và không những vì **34** Chúng thừa rằng: Lạy Chúa, xin hãy lại coi. dân thôi, mà cũng để nhóm con cái Đức Chúa **35** Đức Chúa Jêsus khóc. **36** Người Giu-đa bèn Trời đã tân lạc lại làm một đoàn. **53** Từ ngày nói rằng: Kìa, người yêu La-xa-rơ là dường nào! đó, chúng lập mưu giết Ngài. **54** Cho nên Đức **37** Có một vài người trong chúng nói: Người đã Chúa Jêsus không tỏ mình rõ ràng trong vòng mờ mắt kể mù được, há chẳng có thể cũng làm dân Giu-đa nữa, song Ngài đi trong miền gần cho người này không chết sao? **38** Bấy giờ, Đức đồng vắng, nơi một thành gọi là Ép-ra-im; và ở Chúa Jêsus lại đau lòng nữa, bèn đến phần mộ; lại đó với môn đồ. **55** Lễ Vượt Qua của dân Giu-mộ bằng một cái hang, trước cửa hang có một đá gần đến, có lăm người trong xứ lên thành hòn đá chặn lại. **39** Đức Chúa Jêsus phán rằng: Giê-ru-sa-lem trước ngày lễ đẻ tẩy uế. **56** Vậy, Hãy lăn hòn đá đi. Ma-thê, là em gái kẻ chết, chúng kiém Đức Chúa Jêsus, và đứng trong đèn thưa rằng: Lạy Chúa, đã có mùi, vì người nằm thờ, nói với nhau rằng: Các ngươi tưởng thế đó bốn ngày rồi. **40** Đức Chúa Jêsus lại phán: Ta nào? Người không đến giữ lễ hay sao? **57** Vâ, há chẳng từng nói với ngươi rằng nếu ngươi các thầy tế lễ cả và người Pha-ri-si đã ra lệnh, tin thì sẽ thấy sự vinh hiển của Đức Chúa Trời nếu ai biết Đức Chúa Jêsus ở đâu, thì phải mách sao? **41** Vậy, họ lăn hòn đá đi. Đức Chúa Jêsus với họ, để họ bắt Ngài.

bèn nhường mắt lên trời mà rằng: Thưa Cha, tôi tạ ơn Cha, vì đã nhậm lời tôi. **42** Tôi biết rõ rằng Cha nhậm lời tôi luôn, nhưng tôi nói vậy là vì cớ đoàn dân này đứng chung quanh tôi, hầu cho họ tin rằng ấy chính Cha là Đáng đã sai tôi đến. **43** Khi Ngài nói xong, bèn kêu lên một tiếng lớn rằng: Hỡi La-xa-rơ, hãy ra! **44** Người chết đi ra, chơn tay buộc bằng vải liệm và mặt thì phủ khăn. Đức Chúa Jêsus phán cùng chúng rằng: Hãy mở cho người, và để người đi. **45** Có nhiều người Giu-đa đã đến cùng Ma-ri và thấy sự Đức Chúa Jêsus làm bèn tin Ngài. **46** Nhưng một vài người trong bọn đó đi tìm người Pha-ri-si, mách cho họ sự Đức Chúa Jêsus đã làm. **47** Các thầy tế lễ cả và người Pha-ri-si nhóm tòa công luận, bàn rằng: Người này làm phép lạ nhiều lắm, chúng ta tính thế nào? **48** Nếu chúng ta để cho người làm, thì thiên hạ tin người, rồi dân Rô-ma sẽ đến diệt nơi này và cả nước chúng ta nữa. **49** Nhưng một người trong bọn họ, tên là Cai-phe, làm thầy cả thương phẩm đương niên, nói rằng: Các ngươi chẳng biết gì hết! **50** Các ngươi chẳng xét rằng thà một người vì dân chịu chết, còn hơn cả nước bị hư mất. **51** Vâ, người nói điều đó chẳng phải tự mình, nhưng bởi làm thầy cả thương phẩm đương niên, người nói tiên tri về Đức Chúa

12 Sáu ngày trước lễ Vượt Qua, Đức Chúa Jêsus đến thành Bê-tha-ni, nơi La-xa-rơ ở, là người Ngài đã khiến sống lại từ kẻ chết. **2** Người ta đại tiệc Ngài tại đó, và Ma-thê hầu hạ; La-xa-rơ là một người trong đám ngồi đồng bàn với Ngài. **3** Bấy giờ, Ma-ri lấy một cân dầu cam tùng hương thật, quý giá, xúc chơn Đức Chúa Trời, và lấy tóc mình mà lau; cả nhà thơm nức mùi dầu đó. **4** Nhưng Giu-đa Ích-ca-ri-ốt, là một môn đồ về sau phản Ngài, nói rằng: **5** Sao không bán dầu thơm đó lấy ba trăm đơ-ni-ê để tặng bố thí cho kẻ nghèo? **6** Người nói vậy, chẳng phải là cho kẻ nghèo đâu, song vì người vốn là tay trộm cướp, và giữ túi bạc, trộm lấy của người ta để ở trong. **7** Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Hãy để mặc người, người đã để dành dầu thơm này cho ngày chôn xác ta. **8** Vì các ngươi thường có kẻ nghèo ở với mình, còn ta, các ngươi không có ta luôn luôn. **9** Một bọn người Giu-đa nghe Đức Chúa Jêsus có tại đó, bèn đến, chẳng những vì Ngài thôi, lại cũng để xem La-xa-rơ, là người Ngài đã khiến từ kẻ chết sống lại. **10** Các thầy tế lễ cả bèn định giết luôn La-xa-rơ nữa, **11** vì có nhiều người Giu-đa nhơn cớ người mà chia rẽ họ và tin theo Đức Chúa Jêsus. **12** Qua ngày sau, có một đám dân đông đến đặng dự lễ, biết Đức Chúa Jêsus lên thành

Giê-ru-sa-lem, 13 bèn lấy những lá kè ra đón Jêsus cất tiếng phán rằng: Ấy chăng phải vì Ngài, và reo lên rằng: Hô-sa-na! Chúc phước ta mà tiếng này vang ra, nhưng vì các ngươi. cho Đáng nhơn danh Chúa mà đến, là Vua của 31 Hiện bấy giờ, có sự phán xét thế gian này, Y-sơ-ra-ên! 14 Đức Chúa Jêsus gặp một con lừa và hiện nay vua chúa của thế gian này phải bị con, bèn lên cõi, y như lời chép rằng: 15 Hỡi xua đuổi. 32 Còn ta, khi ta đã được treo lên con gái thành Si-ôn, chớ sợ chi, này, Vua ngươi khỏi đất, ta sẽ kéo mọi người đến cùng ta. 33 đến, cõi trên lừa con của lừa cái. 16 Môn đồ Ngài phán vậy để chỉ mình phải chết cách nào. trước vốn không hiểu điều đó; nhưng đến khi 34 Đoàn dân thưa rằng: Chúng tôi có họ trong Đức Chúa Jêsus đã được vinh hiển, mới nhớ lại luật pháp rằng Đáng Christ còn đời đời, vậy những sự đó đã chép về Ngài, và người ta đã sao thầy nói Con người phải bị treo lên? Con làm thành cho Ngài. 17 Đoàn dân ở cùng Ngài, người đó là ai? (aiōn g165) 35 Đức Chúa Jêsus bèn kêu La-xa-rơ ra khỏi mộ và khiến từ đáp rằng: Sự sáng còn ở giữa các ngươi ít lâu; kẻ chết sống lại, đều làm chứng về Ngài. 18 Ấy hãy đi trong khi các ngươi còn có sự sáng, e cũng tại điều đó mà đoàn dân đi đón Ngài, vì có rằng sự tối tăm đến thình lình cùng các ngươi nghe rằng Ngài đã làm phép lạ ấy. 19 Nhơn đó, chẳng; kẻ đi trong nơi tối tăm thì chẳng biết người Pha-ri-si nói với nhau rằng: Các ngươi mình đi đâu. 36 Các ngươi đương có sự sáng, thấy mình chẳng làm nỗi chi hết; kia, cá thiêng hãy tin sự sáng, hầu cho trở nên con cái của sự hạ đều chạy theo người! 20 Vả, trong đám đã sáng, Đức Chúa Jêsus phán như vậy, rồi đi, và lên đặng thờ lạy trong kỳ lễ, có mấy người Gờ-ân mình cách xa họ. 37 Vả, dẫu Ngài đã làm riec, 21 đến tìm Phi-líp, là người ở thành Bết- bấy nhiêu phép lạ trước mặt chúng, họ cũng sai-đa, thuộc xứ Ga-li-lê, mà xin rằng: Thưa không tin Ngài, 38 để được ứng nghiệm lời này chúa, chúng tôi muốn ra mắt Đức Chúa Jêsus. của đáng tiên tri Ê-sai: Lạy Chúa, ai đã tin lời 22 Phi-líp đi nói với Anh-rê; rồi Anh-rê với Phi- giáng chúng tôi, Và cánh tay Chúa đã tỏ ra cho líp đến thưa cùng Đức Chúa Jêsus. 23 Đức Chúa ai? 39 Vả lại, chúng không thể tin, vì Ê-sai lại Jêsus bèn đáp rằng: Giờ đã đến, khi Con người có nói rằng: 40 Ngài đã khiến mắt họ mù, lòng sẽ được vinh hiển. 24 Quả thật, quả thật, ta họ cứng, Hầu cho mắt chẳng thấy, lòng chẳng nói cùng các ngươi, nếu hột giống lúa mì kia, hiếu, Không tự hối cải, Và ta chẳng chữa lành chẳng chết sau khi gieo xuống đất, thì cứ ở cho. 41 Ê-sai nói điều đó, khi thấy sự vinh hiển một mình; nhưng nếu chết đi, thì kết quả được của Ngài và nói về Ngài. 42 Nhưng, trong hàng nhiều. 25 Ai yêu sự sống mình thì sẽ mất đi, quan trưởng cũng có nhiều người tin Đức Chúa ai ghét sự sống mình trong đời này thì sẽ giữ Jêsus; song vì có người Pha-ri-si, nên không lại đến sự sống đời đời. (aiōnios g166) 26 Nếu ai xưng Ngài ra, sợ bị đuổi khỏi nhà hội chẳng. 43 hầu việc ta, thì phải theo ta, và ta ở đâu, thì kể Vì họ chuộng danh vọng bởi người ta đến hơn hầu việc ta cũng sẽ ở đó; nếu ai hầu việc ta, là danh vọng bởi Đức Chúa Trời đến. 44 Tuy thì Cha ta át tôn quý người. 27 Hiện nay tâm vậy, Đức Chúa Jêsus cất tiếng phán rằng: Ai tin thần ta bối rối; ta sẽ nói gì? Lạy Cha, xin cứu ta, chẳng phải tin ta, nhưng tin Đáng đã sai ta Con khỏi giờ này! nhưng ấy cũng vì sự đó mà đến. 45 Còn ai thấy ta, là thấy Đáng đã sai ta Con đến giờ này! 28 Cha ơi, xin làm sáng danh đến. 46 Ta là sự sáng đã đến thế gian, để ai tin Cha! Bấy giờ có tiếng từ trên trời phán xuống ta, chẳng ở nơi tối tăm nữa. 47 Lại nếu kẻ nào rằng: Ta đã làm sáng danh rồi, ta còn làm cho nghe lời ta mà không vâng giữ ấy chẳng phải ta sáng danh nữa! 29 Đoàn dân ở tại đó nghe tiếng xét đoán kẻ đó; vì ta đến chẳng để xét đoán thế thì nói rằng ấy là tiếng sấm; có kẻ khác nói: gian, nhưng để cứu chuộc. 48 Người nào bỏ ta Một vị thiêng sứ nào nói với Ngài. 30 Đức Chúa ra và không nhận lãnh lời ta, đã có kẻ xét đoán

rồi; lời ta đã rao giảng, chính lời đó sẽ xét đoán họ nơi ngày sau cùng. **49** Bởi ta chẳng nói theo ý riêng ta; nhưng Cha sai ta đến, đã truyền lệnh cho ta phải nói điều chi và phải nói thế nào. **50** Ta biết mạng linh Cha, ấy là sự sống đời đời. Vậy, những điều ta nói, thì nói theo như Cha ta đã dặn. (aiōnios g166)

13 Trước ngày lễ Vượt Qua, Đức Chúa Jēsus biết giờ mình phải lìa thế gian để trở về cùng Đức Chúa Cha đến rồi; Ngài đã yêu kẻ thuộc về mình trong thế gian, thì cứ yêu cho đến cuối cùng. **2** Đương bữa ăn tối (ma qui đã để mưu phản Ngài vào lòng Giu-đa Ích-ca-ri-ốt con trai Si-môn), **3** Đức Chúa Jēsus biết rằng Cha đã giao phó mọi sự trong tay mình, và mình sẽ về với Đức Chúa Trời, **4** nên đứng dậy khỏi bàn, cởi áo ra, lấy khăn vấn ngang lưng mình. **5** Kế đó, Ngài đỡ Nước vào chậu, và rửa chơn cho môn đồ, lại lấy khăn mình đã vấn mà lau chơn cho. **6** Vậy, Ngài đến cùng Si-môn Phi-e-ro, thì người thừa rằng: Chúa ôi, chính Chúa lại rửa chơn cho tôi sao! **7** Đức Chúa Jēsus đáp rằng: Hiện nay ngươi chẳng biết sự ta làm; nhưng về sau sẽ biết. **8** Phi-e-ro thừa rằng: Chúa sẽ chẳng rửa chơn tôi bao giờ! Đức Chúa Jēsus đáp rằng: Nếu ta không rửa cho ngươi, ngươi chẳng có phần chi với ta hết. (aiōn g165) **9** Si-môn Phi-e-ro thừa rằng: Lạy Chúa, chẳng những rửa chơn mà thôi, lại cũng rửa tay và đầu nữa! **10** Đức Chúa Jēsus đáp rằng: Ai đã tắm rồi, chỉ cần rửa chơn, thì được sạch cả. Vả, các ngươi đã được tinh sạch, nhưng chưa được tinh sạch đều. **11** Vì Ngài đã biết ai sẽ phản Ngài; tại thế cho nên Ngài phán rằng: các ngươi chẳng phải hết thảy đều được tinh sạch. **12** Sau khi đã rửa chơn cho môn đồ, Ngài mặc áo lại; đoạn ngồi vào bàn mà phán rằng: các ngươi có hiểu điều ta đã làm cho các ngươi chẳng? **13** Các ngươi gọi ta bằng Thầy bằng Chúa; Các ngươi nói phải, vì ta thật vậy. **14** Vậy, nếu ta là Chúa là Thầy, mà đã rửa chơn cho các ngươi, thì các ngươi cũng nên rửa chơn lẫn cho nhau. **15** Vì ta đã làm gương

cho các ngươi, để các ngươi cũng làm như ta đã làm cho các ngươi. **16** Quả thật, quả thật, ta nói cùng các ngươi, đây từ chẳng lớn hơn chủ mình, sứ giả cũng chẳng lớn hơn kẻ sai mình. **17** Ví bằng các ngươi biết những sự này, thì có phước, miễn là các ngươi làm theo. **18** Ta không nói về các ngươi hết thảy, ta biết những kẻ ta đã lựa chọn; nhưng lời này trong Kinh Thánh phải được ứng nghiệm: Người ăn bánh ta, dở gót nghịch cùng ta. **19** Hiện bây giờ, ta nói điều này cùng các ngươi trước việc chưa xảy đến; để khi việc xảy đến rồi, các ngươi sẽ tin ta là Đáng đó. **20** Quả thật, quả thật, ta nói cùng các ngươi, ai tiếp người mà ta đã sai, tức là tiếp ta; hễ ai tiếp ta, tức là tiếp Đáng đã sai ta đến. **21** Khi Đức Chúa Jēsus đã phán như vậy rồi, thì tâm thần Ngài bối rối, bèn tỏ ra rằng: Quả thật, quả thật, ta nói cùng các ngươi, một người trong các ngươi sẽ phản ta. **22** Các môn đồ ngó nhau, không biết Ngài nói về ai đó. **23** Vả, có một môn đồ dựa vào ngực Đức Chúa Jēsus, tức là người mà Ngài yêu. **24** Si-môn Phi-e-ro ra dấu cho người đó rằng: Hãy nói cho chúng ta biết thầy phán về ai. **25** Vậy, người nêu lên mình trên ngực Đức Chúa Jēsus, hỏi rằng: Lạy Chúa, ấy là ai? **26** Đức Chúa Jēsus đáp rằng: Ấy là kẻ mà ta trao cho miếng bánh ta sẽ nhúng đây. Đoạn, Ngài nhúng một miếng, rồi lấy cho Giu-đa Ích-ca-ri-ốt, con trai của Si-môn. **27** Liền kia Giu-đa đã lấy miếng bánh, thì qui Satan vào lòng người. Đức Chúa Jēsus bèn phán cùng người rằng: Sự ngươi làm hãy làm mau đi. **28** Nhưng các ngươi ngồi đồng bàn đó chẳng ai hiểu vì sao Ngài phán cùng người như vậy. **29** Có kẻ tưởng rằng tại Giu-đa có túi bạc, nên Đức Chúa Jēsus biểu người: Hãy mua đồ chúng ta cần dùng về kỳ lễ; hay là Hãy bố thí cho kẻ nghèo. **30** Còn Giu-đa, khi lanh lấy miếng bánh rồi, liền đi ra. Khi ấy đã tối. **31** Khi Giu-đa đã ra rồi, Đức Chúa Jēsus phán rằng: Hiện bây giờ Con người được vinh hiển, và Đức Chúa Trời được vinh hiển nơi Con người. **32** Đức Chúa Trời cũng sẽ làm cho Con người vinh hiển nơi

chính mình Ngài, và Ngài sẽ kíp làm cho vinh trong ta, chính Ngài làm trọn việc riêng của hiền. **33** Hỡi các con trẻ ta, ta còn tạm ở với các Ngài. **11** Khi ta nói rằng ta ở trong Cha và Cha người; các ngươi sẽ tìm ta, và như ta đã nói ở trong ta, thì hãy tin ta; bằng chẳng, hãy tin với người Giu-đa rằng: Các ngươi không thể bởi công việc ta. **12** Quả thật, quả thật, ta nói đến nơi ta đi, thì bây giờ ta cũng nói với các cùng các ngươi, kẻ nào tin ta, cũng sẽ làm việc ngươi như vậy. **34** Ta ban cho các ngươi một ta làm; lại cũng làm việc lớn hơn nữa, vì ta đi điều răn mới, nghĩa là các ngươi phải yêu nhau; về cùng Cha. **13** Các ngươi nhơn danh ta mà như ta đã yêu các ngươi thế nào, thì các ngươi cầu xin điều chi mặc dầu, ta sẽ làm cho, để cũng hãy yêu nhau thế ấy. **35** Nếu các ngươi Cha được sáng danh nơi Con. **14** Nếu các ngươi yêu nhau, thì ấy là tại điều đó mà thiên hạ sẽ nhơn danh ta xin điều chi, ta sẽ làm cho. **15** Nhận biết các ngươi là môn đồ ta. **36** Si-môn Nếu các ngươi yêu mến ta, thì giữ gìn các điều Phi-e-rơ thưa cùng Ngài rằng: Lạy Chúa, Chúa răn ta. **16** Ta lại sẽ nài xin Cha, Ngài sẽ ban đi đâu? Đức Chúa Jésus đáp rằng: Nơi ta đi, bây cho các ngươi một Đáng Yên ủi khác, để ở với giờ ngươi chẳng có thể theo ta được; nhưng các ngươi đời đời, (aiôn g165) **17** tức là Thần lê rồi sau ngươi sẽ theo ta. **37** Phi-e-rơ thưa rằng: thật, mà thế gian không thể nhận lãnh được, Lạy Chúa, sao hiện bấy giờ tôi không thể theo vì chẳng thấy và chẳng biết Ngài; nhưng các Chúa được? Tôi liều sự sống tôi vì Chúa! **38** Đức ngươi biết Ngài, vì Ngài vẫn ở với các ngươi và Chúa Jésus đáp rằng: Người liều sự sống ngươi sự ở trong các ngươi. **18** Ta không để cho các vì ta sao! Quả thật, quả thật, ta nói cùng ngươi, ngươi mô cõi đâu, ta sẽ đến cùng các ngươi. **19** khi gà chưa gáy, ngươi đã chối ta ba lần!

14 Lòng các ngươi chớ hè bối rối; hãy tin Đức

Chúa Trời, cũng hãy tin ta nữa. **2** Trong nhà Cha ta có nhiều chỗ; bằng chẳng vậy, ta đã nói cho các ngươi rồi. Ta đi sắm sẵn cho các ngươi một chỗ. **3** Khi ta đã đi, và sắm sẵn cho các ngươi một chỗ rồi, ta sẽ trở lại đem các ngươi đi với ta, hầu cho ta ở đâu thì các ngươi cũng ở đó. **4** Các ngươi biết ta đi đâu, và biết đường đi nữa. **5** Thô-ma thưa rằng: Lạy Chúa, chúng tôi chẳng biết Chúa đi đâu; làm sao biết đường được? **6** Vậy Đức Chúa Jésus đáp rằng: Ta là đường đi, lẽ thật, và sự sống; chẳng bởi ta thì không ai được đến cùng Cha. **7** Ví bằng các ngươi biết ta, thì cũng biết Cha ta; và từ bây giờ các ngươi biết và đã thấy Ngài. **8** Phi-líp thưa rằng: Lạy Chúa, xin chỉ Cha cho chúng tôi, thì đủ rồi. **9** Đức Chúa Jésus đáp rằng: Hỡi Phi-líp, ta ở cùng các ngươi đã lâu thay, mà ngươi chưa biết ta! Ai đã thấy ta, tức là đã thấy Cha. Sao ngươi lại nói rằng: Xin chỉ Cha cho chúng tôi? **10** Người há không tin rằng ta ở trong Cha và Cha ở trong ta, hay sao? Những lời ta nói với các ngươi, chẳng phải ta từ nói; ấy là Cha ở

Còn ít lâu, thế gian chẳng thấy ta nữa, nhưng các ngươi sẽ thấy ta; vì ta sống thì các ngươi cũng sẽ sống. **20** Nội ngày đó, các ngươi sẽ nhận biết rằng ta ở trong Cha ta; các ngươi ở trong ta, và ta ở trong các ngươi. **21** Ai có các điều răn của ta và vâng giữ lấy, ấy là kẻ yêu mến ta; người nào yêu mến ta sẽ được Cha ta yêu lại, ta cũng sẽ yêu người, và tỏ cho người biết ta. **22** Giu-de, chớ không phải là Ích-ca-ri-ốt, thưa Ngài rằng: Lạy Chúa, vì sao Chúa sẽ tỏ mình cho chúng tôi, mà không tỏ mình cho thế gian: **23** Đức Chúa Jésus đáp rằng: Nếu ai yêu mến ta, thì vâng giữ lời ta, Cha ta sẽ thương yêu người, chúng ta đều đến cùng người và ở trong người. **24** Còn kẻ nào chẳng yêu mến ta, thì không vâng giữ lời ta; và lời các ngươi nghe đó, chẳng phải bởi ta, nhưng bởi Cha, là Đáng đã sai ta đến. **25** Ta đã nói những điều đó với các ngươi đang khi ta còn ở cùng các ngươi. **26** Nhưng Đáng Yên ủi, tức là Đức Thánh Linh mà Cha sẽ nhơn danh ta sai xuống, Đáng ấy sẽ dạy dỗ các ngươi mọi sự, nhắc lại cho các ngươi nhớ mọi điều ta đã phán cùng các ngươi. **27** Ta để sự bình an lại cho các ngươi; ta ban sự bình an ta cho các

ngươi; ta cho các ngươi sự bình an chẳng phải được trọn vẹn. **12** Điều răn của ta đây này: Các ngươi hãy yêu nhau, cũng như ta đã yêu các và đừng sợ hãi. **28** Các ngươi từng nghe ta nói ngươi. **13** Chẳng có sự yêu thương nào lớn hơn rằng: Ta đi, và ta trở lại cùng các ngươi. Nếu là vì bạn hữu mà phó sự sống mình. **14** Ví thử các ngươi yêu mến ta, thì sẽ vui mừng về điều các ngươi làm theo điều ta dạy, thì các ngươi là ta đi đến cùng Cha, bởi vì Cha tôn trọng hơn ta. bạn hữu ta. **15** Ta chẳng gọi các ngươi là đầy tớ **29** Hiện nay ta đã nói những điều đó với các nữa, vì đầy tớ chẳng biết điều chủ mình làm ngươi trước khi xảy đến, để khi những điều nhưng ta đã gọi các ngươi là bạn hữu ta, vì ta đó xảy đến thì các ngươi tin. **30** Ta sẽ chẳng từng tỏ cho các ngươi biết mọi điều ta đã nghe nói chi với các ngươi nữa, vì vua chúa thế gian nơi Cha ta. **16** Ấy chẳng phải các ngươi đã chọn này hầu đến; ngươi chẳng có chi hết nơi ta. **31** ta, bèn là ta đã chọn và lập các ngươi, để các Nhưng thế gian phải biết rằng ta yêu mến Cha, ngươi đi và kết quả, hầu cho trái các ngươi và làm theo điều Cha đã phán dặn. Hãy đứng thường đậu luôn: lại cũng cho mọi điều các dậy, chúng ta phải đi khỏi đây.

15 Ta là gốc nho thật, Cha ta là người trồng nho. **2** Hết nhánh nào trong ta mà không kết quả thì Ngài chặt hết; và Ngài tia sửa những nhánh nào kết quả, để được sai trái hơn. **3** Các ngươi đã được trong sạch, vì lời ta đã bảo cho. **4** Hãy cứ ở trong ta, thì ta sẽ ở trong các ngươi. Như nhánh nho, nếu không dính vào gốc nho, thì không tự mình kết quả được, cũng một lẽ ấy, nếu các ngươi chẳng cứ ở trong ta, thì cũng không kết quả được. **5** Ta là gốc nho, các ngươi là nhánh. Ai cứ ở trong ta và ta trong họ thì sinh ra lấm trái; vì ngoài ta, các ngươi chẳng làm chi được. **6** Nếu ai chẳng cứ trong ta thì phải ném ra ngoài, cũng như nhánh nho; nhánh khô đi, người ta lượm lấy, quăng vào lửa, thì nó cháy. **7** Ví bằng các ngươi cứ ở trong ta, và những lời ta ở trong các ngươi, hãy cầu xin mọi điều mình muốn, thì sẽ được điều đó. **8** Nay, Cha ta sẽ được sáng danh là thế nào: ấy là các ngươi được kết nhiều quả, thì sẽ làm môn đồ của ta vậy. **9** Như Cha đã yêu thương ta thế nào, ta cũng yêu thương các ngươi thế ấy; hãy cứ ở trong sự yêu thương của ta. **10** Nếu các ngươi vâng giữ các điều răn của ta, thì sẽ ở trong sự yêu thương ta, cũng như chính ta đã vâng giữ các điều răn của Cha ta, và cứ ở trong sự yêu thương Ngài. **11** Ta nói cùng các ngươi những điều đó, hầu cho sự vui mừng của ta trong các ngươi, và sự vui mừng các ngươi

được trọn vẹn. **12** Điều răn của ta đây này: Các ngươi hãy yêu nhau, cũng như ta đã yêu các và đừng sợ hãi. **28** Các ngươi từng nghe ta nói ngươi. **13** Chẳng có sự yêu thương nào lớn hơn rằng: Ta đi, và ta trở lại cùng các ngươi. Nếu là vì bạn hữu mà phó sự sống mình. **14** Ví thử các ngươi yêu mến ta, thì sẽ vui mừng về điều các ngươi làm theo điều ta dạy, thì các ngươi là ta đi đến cùng Cha, bởi vì Cha tôn trọng hơn ta. bạn hữu ta. **15** Ta chẳng gọi các ngươi là đầy tớ **29** Hiện nay ta đã nói những điều đó với các nữa, vì đầy tớ chẳng biết điều chủ mình làm ngươi trước khi xảy đến, để khi những điều nhưng ta đã gọi các ngươi là bạn hữu ta, vì ta đó xảy đến thì các ngươi tin. **30** Ta sẽ chẳng từng tỏ cho các ngươi biết mọi điều ta đã nghe nói chi với các ngươi nữa, vì vua chúa thế gian nơi Cha ta. **16** Ấy chẳng phải các ngươi đã chọn này hầu đến; ngươi chẳng có chi hết nơi ta. **31** ta, bèn là ta đã chọn và lập các ngươi, để các Nhưng thế gian phải biết rằng ta yêu mến Cha, ngươi đi và kết quả, hầu cho trái các ngươi và làm theo điều Cha đã phán dặn. Hãy đứng thường đậu luôn: lại cũng cho mọi điều các dậy, chúng ta phải đi khỏi đây.

15 Ta là gốc nho thật, Cha ta là người trồng nho. **2** Hết nhánh nào trong ta mà không kết quả thì Ngài chặt hết; và Ngài tia sửa những nhánh nào kết quả, để được sai trái hơn. **3** Các ngươi đã được trong sạch, vì lời ta đã bảo cho. **4** Hãy cứ ở trong ta, thì ta sẽ ở trong các ngươi. Như nhánh nho, nếu không dính vào gốc nho, thì không tự mình kết quả được, cũng một lẽ ấy, nếu các ngươi chẳng cứ ở trong ta, thì cũng không kết quả được. **5** Ta là gốc nho, các ngươi là nhánh. Ai cứ ở trong ta và ta trong họ thì sinh ra lấm trái; vì ngoài ta, các ngươi chẳng làm chi được. **6** Nếu ai chẳng cứ trong ta thì phải ném ra ngoài, cũng như nhánh nho; nhánh khô đi, người ta lượm lấy, quăng vào lửa, thì nó cháy. **7** Ví bằng các ngươi cứ ở trong ta, và những lời ta ở trong các ngươi, hãy cầu xin mọi điều mình muốn, thì sẽ được điều đó. **8** Nay, Cha ta sẽ được sáng danh là thế nào: ấy là các ngươi được kết nhiều quả, thì sẽ làm môn đồ của ta vậy. **9** Như Cha đã yêu thương ta thế nào, ta cũng yêu thương các ngươi thế ấy; hãy cứ ở trong sự yêu thương của ta. **10** Nếu các ngươi vâng giữ các điều răn của ta, thì sẽ ở trong sự yêu thương ta, cũng như chính ta đã vâng giữ các điều răn của Cha ta, và cứ ở trong sự yêu thương Ngài. **11** Ta nói cùng các ngươi những điều đó, hầu cho sự vui mừng của ta trong các ngươi, và sự vui mừng các ngươi

16 Ta bảo các ngươi những điều đó, để cho Còn ít lâu các ngươi sẽ chẳng thấy ta; rồi ít lâu các ngươi khỏi vấp phạm. **2** Họ sẽ đuổi các nữa các ngươi lại thấy ta; các ngươi đương hỏi ngươi ra khỏi nhà hội; và lại, giờ đến, khi ai nhau về nghĩa câu ấy đó chi. **20** Quả thật, quả giết các ngươi, tưởng rằng thế là hầu việc Đức thật, ta nói cùng các ngươi, các ngươi sẽ khóc Chúa Trời. **3** Họ sẽ làm điều đó, vì không biết lóc, than vân, còn người đời sẽ mừng rỡ; các Cha, cũng không biết ta nữa. **4** Nhưng ta đã ngươi sẽ ở trong sự lo buồn, nhưng sự lo buồn bảo những điều đó cho các ngươi, để khi giờ sẽ các ngươi sẽ đổi làm vui vẻ. **21** Người đòn bà, đến, các ngươi nhớ lại rằng ta đã nói những lúc sanh đẻ thì đau đớn, vì giờ mình đến rồi; điều đó rồi. Từ lúc ban đầu ta chưa nói cho các song khi đứa con đã lọt lòng, người không còn ngươi, vì ta đương ở cùng các ngươi. **5** Hiện nhớ sự khốn khổ mình nữa, mừng rằng mình nay ta về cùng Đáng đã sai ta đến, và trong các đã sanh ra một người trong thế gian. **22** Khác ngươi chẳng một ai hỏi ta rằng: Thầy đi đâu? nào như các ngươi hiện ở trong cơn đau đớn, **6** Nhưng vì ta đã nói những điều đó cho các nhưng ta sẽ lại thấy các ngươi, thì lòng các ngươi, thì lòng các ngươi chứa chan sự phiền ngươi vui mừng, và chẳng ai cướp lấy sự vui não. **7** Dầu vậy, ta nói thật cùng các ngươi: Ta mừng các ngươi được. **23** Trong ngày đó, các đi là ích lợi cho các ngươi; vì nếu ta không đi, ngươi không còn hỏi ta về điều chi nữa. Quả Đáng Yên ủi sẽ không đến cùng các ngươi đâu; thật, quả thật, ta nói cùng các ngươi, điều chi song nếu ta đi, thì ta sẽ sai Ngài đến. **8** Khi Ngài các ngươi sẽ cầu xin nơi Cha, thì Ngài sẽ nhơn đến thì sẽ khiến thế gian tự cáo về tội lỗi, về sự danh ta mà ban cho các ngươi. **24** Đến bây giờ, công bình và về sự phán xét. **9** Về tội lỗi, vì họ các ngươi chưa từng nhơn danh ta mà cầu xin không tin ta; **10** về sự công bình, vì ta đi đến điều chi hết. Hãy cầu xin đi, các ngươi sẽ được, cùng Cha và các ngươi chẳng thấy ta nữa; **11** hầu cho sự vui mừng các ngươi được trọn vẹn. về sự phán xét, vì vua chúa thế gian này đã bị **25** Ta đã dùng ví dụ mà nói cho các ngươi mọi đoán xét. **12** Ta còn có nhiều chuyện nói với các điều đó. Giờ đến, là khi ta chẳng còn dùng ví dụ ngươi nữa; nhưng bây giờ những điều đó cao mà nói cùng các ngươi nữa, nhưng khi ấy ta quá sức các ngươi. **13** Lúc nào Thần lẽ thật sẽ sẽ nói rõ ràng về Cha cho các ngươi. **26** Trong đến, thì Ngài dẫn các ngươi vào mọi lẽ thật; vì ngày đó, các ngươi sẽ nhơn danh ta mà cầu xin, Ngài không nói tự mình, nhưng nói mọi điều ta chẳng nói rằng ta vì các ngươi sẽ cầu xin mình đã nghe, và tỏ bày cho các ngươi những Cha đâu; **27** vì chính Cha yêu thương các ngươi, sự sẽ đến. **14** Ấy chính Ngài sẽ làm sáng danh ta, nhơn các ngươi đã yêu mến ta, và tin rằng ta vì Ngài sẽ lấy điều thuộc về ta mà rao bảo cho từ nơi Cha mà đến. **28** Ta ra từ Cha mà đến thế các ngươi. **15** Mọi sự Cha có, điều là của ta; nên gian; nay ta lia bỏ thế gian mà về cùng Cha. **29** ta nói rằng Ngài sẽ lấy điều thuộc về ta mà rao Các môn đồ thưa rằng: Bây giờ thầy phán rõ bảo cho các ngươi vậy. **16** Còn ít lâu các ngươi ràng, và không phán bằng lời ví dụ. **30** Bây giờ sẽ chẳng thấy ta; rồi ít lâu nữa các ngươi lại chúng tôi biết thầy thông biết mọi điều, không thấy ta, vì ta đi về cùng Cha. **17** Bấy giờ, một vài cần phải có ai hỏi thầy; bởi đó nên chúng tôi môn đồ nói với nhau rằng: Ngài dạy: Còn ít lâu tin thầy ra từ Đức Chúa Trời. **31** Đức Chúa Jésus các ngươi sẽ chẳng thấy ta; rồi ít lâu nữa các đáp rằng: Bây giờ các ngươi tin chẳng? **32** Này, ngươi lại thấy ta; và rằng: Vì ta về cùng Cha; giờ đến, đã đến rồi, là khi các ngươi sẽ tản lạc, thế là làm sao? **18** Vậy, môn đồ nói rằng: Ngài ai đi đường này, và để ta lại một mình; nhưng nói: ít lâu, là nghĩa gì? Chúng ta không hiểu ta không ở một mình, vì Cha ở cùng ta. **33** Ta Ngài nói về việc chi. **19** Đức Chúa Jésus hiểu ý đã bảo các ngươi những điều đó, hầu cho các môn đồ muốn hỏi, bèn phán rằng: Ta vừa nói: ngươi có lòng bình yên trong ta. Các ngươi sẽ

có sự hoạn nạn trong thế gian, nhưng hãy cứ vững lòng, ta đã thắng thế gian rồi!

17 Đức Chúa Jêsu phán như vậy, đoạn, ngước mắt lên trời mà rằng: Thưa Cha, giờ đã đến; xin làm vinh hiển Con, hầu cho Con cũng làm vinh hiển Cha, **2** và nhơn quyền phép Cha đã ban cho Con cai trị loài xác thịt, Con được ban sự sống đời đời cho những kẻ mà Cha đã giao phó cho Con. (aiōnios g166) **3** Vâ, sự sống đời đời là nhìn biết Cha, tức là Đức Chúa Trời có một và thật, cùng Jêsu Christ, là Đáng Cha đã sai đến. (aiōnios g166) **4** Con đã tôn vinh Cha trên đất, làm xong công việc Cha giao cho làm. **5** Cha ôi! bây giờ xin lấy sự vinh hiển Con vốn có nơi Cha trước khi chưa có thế gian mà làm vinh hiển Con nơi chính mình Cha. **6** Con đã tò danh Cha ra cho những người Cha giao cho Con từ giữa thế gian; họ vốn thuộc về Cha, Cha giao họ cho Con, và họ đã giữ lời Cha. **7** Hiện nay họ đã biết rằng mọi sự Cha đã giao cho Con đều là từ Cha mà đến. **8** Vì Con đã truyền cho họ những lời Cha đã truyền cho Con, và họ đã nhận lấy; nhìn biết quả thật rằng Con đến từ nơi Cha, và tin rằng ấy là Cha sai Con đến. **9** Con vì họ mà cầu nguyện; chẳng phải vì thế gian mà cầu nguyện, nhưng vì kẻ Cha đã giao cho Con, bởi chưng họ thuộc về Cha. **10** Phàm mọi điều thuộc về Con tức là thuộc về Cha, mọi điều thuộc về Cha tức là thuộc về Con, và Con nhơn họ được tôn vinh. **11** Con không ở thế gian nữa, nhưng họ còn ở thế gian, và Con về cùng Cha. Lạy Cha thánh, xin gìn giữ họ trong danh Cha, là danh Cha đã ban cho Con, để họ cũng hiệp làm một như chúng ta vậy. **12** Đang khi Con còn ở với họ, Con gìn giữ họ, trừ đứa con của sự hư mất ra, thì trong đám họ không một người nào bị thất lạc, hầu cho lời Kinh Thánh được ứng nghiệm. **13** Nhưng bây giờ Con về cùng Cha, và đương khi còn ở thế gian, Con nói những điều đó, hầu cho trong lòng họ được đầy dẫy sự vui mừng của Con. **14** Con đã truyền lời Cha cho họ, và thế gian ghen ghét họ, vì họ không thuộc về thế gian, cũng như

Con không thuộc về thế gian vậy. **15** Con chẳng cầu Cha cắt họ khỏi thế gian, nhưng xin Cha gìn giữ họ cho khỏi điều ác. **16** Họ không thuộc về thế gian, cũng như Con không thuộc về thế gian. **17** Xin Cha lấy lẽ thật khiến họ nên thánh; lời Cha tức là lẽ thật. **18** Như Cha đã sai Con trong thế gian, thì Con cũng sai họ trong thế gian. **19** Con vì họ tự làm nên thánh, hầu cho họ cũng nhờ lẽ thật mà được nên thánh vậy. **20** Ấy chẳng những vì họ mà Con cầu xin thôi đâu, nhưng cũng vì kẻ sẽ nghe lời họ mà tin đến Con nữa, **21** để cho ai nấy hiệp làm một, như Cha ở trong Con, và Con ở trong Cha; lại để cho họ cũng ở trong chúng ta, đặng thế gian tin rằng chính Cha đã sai Con đến. **22** Con đã ban cho họ sự vinh hiển mà Cha đã ban cho Con, để hiệp làm một cũng như chúng ta vẫn là một: **23** Con ở trong họ và Cha ở trong Con, để cho họ toàn vẹn hiệp làm một, và cho thế gian biết chính Cha đã sai Con đến, và Cha đã yêu thương Con. **24** Cha ôi, Con muốn Con ở đâu thì những kẻ Cha đã giao cho Con cũng ở đó với Con, để họ ngắm xem sự vinh hiển của Con, là vinh hiển Cha đã ban cho Con, vì Cha đã yêu Con trước khi sáng thế. **25** Hỡi Cha công bình, thế gian chẳng từng nhận biết Cha; song Con đã nhận biết Cha, và những kẻ này nhận rằng chính Cha đã sai Con đến. **26** Con đã tò danh Cha ra cho họ, Con lại sẽ tỏ ra nữa, để cho tình yêu thương của Cha dùng yêu thương Con ở trong họ, và chính mình Con cũng ở trong họ nữa.

18 Sau khi phán những điều ấy, Đức Chúa Jêsu đi với môn đồ mình sang bên kia khe Xết-rôn; tại đó có một cái vườ, Ngài bèn vào, môn đồ cũng vậy. **2** Vâ, Giu-đa là kẻ phản Ngài, cũng biết chỗ này, vì Đức Chúa Jêsu thường cùng môn đồ nhóm họp tại đó. **3** Vậy, Giu-đa lãnh một cơ binh cùng những kẻ bởi các thầy tế lễ cả và người Pha-ri-si sai đến, cầm đèn đuốc khí giới vào nơi đó. **4** Đức Chúa Jêsu biết mọi điều sẽ xảy đến cho mình, bèn bước tới mà hỏi rằng: Các người tìm ai? **5** Chúng trả lời rằng: Tìm Jêsu người Na-xa-rét. Đức Chúa

Jêus phán rằng: Chính ta đây! Giu-đa là kẻ gì. **21** Cớ sao ngươi gạn hỏi ta? Hãy hỏi những phản Ngài cũng đứng đó với họ. **6** Vừa khi Đức kẻ đã nghe ta nói điều chi với họ; những kẻ đó Chúa Jêus phán: Chính ta đây, chúng bèn thối biết điều ta đã nói. **22** Ngài đương phán như lui và té xuống đất. **7** Ngài lại hỏi một lần nữa: vậy, có một người trong những kẻ sai có mặt Các ngươi tìm ai? Chúng trả lời rằng: Tìm Jêus tại đó, cho Ngài một vả, mà rằng: Người dám người Na-xa-rét. **8** Đức Chúa Jêus lại phán: đối đáp cùng thầy cả thương phẩm dường ấy Ta đã nói với các ngươi rằng chính ta đây; vậy sao? **23** Đức Chúa Jêus đáp rằng: Ví thử ta nói nếu các ngươi tìm bắt ta, thì hãy để cho những quấy, hãy chỉ chỗ quấy cho ta xem; nhưng bằng kẻ này đi. **9** Ấy để được ứng nghiệm lời Ngài ta nói phải, làm sao ngươi đánh ta? **24** An-ne đã phán: Con chẳng làm mất một người nào bên sai giải Đức Chúa Jêus vẫn bị trói đến Cai-trong những kẻ mà Cha đã giao cho Con. **10** phe là thầy cả thương phẩm. **25** Vả lại, Si-môn Bấy giờ, Si-môn Phi -e-ros có một thanh gươm, Phi -e-ros đương đứng sườn đằng kia, thì có kẻ bèn rút ra, đánh đầy tớ của thầy cả thương hỏi người rằng: Còn ngươi, ngươi cũng là môn phẩm, chém đứt tai bên hữu. Đầy tớ đó tên là đồ người phải không? Người chối đi mà trả lời Man-chu. **11** Nhưng Đức Chúa Jêus phán cùng rằng: Ta không phải. **26** Một người đầy tớ của Phi -e-ros rằng: Hãy nạp gươm ngươi vào vỏ; thầy cả thương phẩm, bà con với người mà Phi ta há chẳng uống chén mà Cha đã ban cho ta -e-ros chém đứt tai, nói rằng: Ta há chẳng từng uống sao? **12** Bấy giờ, cả cơ binh, người quản cơ thấy người ở trong vườn với người sao? **27** Phi và những kẻ sai của dân Giu-đa bắt Đức Chúa -e-ros lại chối một lần nữa; tức thì gà gáy. **28** Kế Jêus trói lại. **13** Trước hết chúng giải Ngài đến đó, chúng điệu Đức Chúa Jêus từ nhà Cai-phe An-ne; vì người này là ông già Cai-phe làm thầy đến trường án; bấy giờ đương sớm mai. Nhưng cả thương phẩm đương niên. **14** Vả, Cai-phe chính mình chúng không vào nơi trường án, là người đã bàn với dân Giu-đa rằng: Thà một cho khỏi bị ô uế, và cho được ăn lễ Vượt Qua, người chết vì dân thì ích hơn. **15** Si-môn Phi - **29** Vậy, Phi-lát bước ra, đi đến cùng chúng mà e-ros với một môn đồ khác theo sau Đức Chúa hỏi rằng: Các ngươi kiện người này về khoản Jêus. Môn đồ đó có quen với thầy cả thương gì? **30** Thưa rằng: Ví chẳng phải là tay gian ác, phẩm, nên vào với Đức Chúa Jêus trong sân chúng tôi không nộp cho quan. **31** Phi-lát bèn thầy cả thương phẩm. **16** Song Phi -e-ros đứng truyền cho chúng rằng: Các ngươi hãy tự bắt ngoài, gần bên cửa, Môn đồ kia, tức là người lấy người, và xử theo luật mình. Người Giu-quen với thầy cả thương phẩm, đi ra nói cùng đà thưa rằng: Chúng tôi chẳng có phép giết ai người đòn bà canh cửa, rồi đem Phi -e-ros vào. **cá.** **32** Ấy là cho được ứng nghiệm lời Đức Chúa **17** Bấy giờ, con đòn đó, tức là người canh cửa, Jêus đã phán, để chỉ về mình phải chết cách nói cùng Phi -e-ros rằng: Còn ngươi, cũng là nào. **33** Phi-lát bèn vào trường án, truyền đem môn đồ của người đó, phải chăng? Người trả Đức Chúa Jêus đến, mà hỏi rằng: Chính ngươi lời rằng: Ta chẳng phải. **18** Các đầy tớ và kẻ sai là Vua dân Giu-đa phải chăng? **34** Đức Chúa vì trời lạnh nhúm một đồng lửa, rồi đứng gần Jêus đáp rằng: Người nói điều đó tự ý mình, một bên mà sưởi. Phi -e-ros đứng với họ, và hay là có người đã nói điều đó với ngươi về ta? cũng sưởi. **19** Vậy, thầy cả thương phẩm gạn **35** Phi-lát trả lời rằng: Nào có phải ta là người hỏi Đức Chúa Jêus về môn đồ Ngài và đạo giáo Giu-đa đâu? Dân ngươi cùng mấy thầy tế lễ cả Ngài. **20** Đức Chúa Jêus đáp rằng: Ta từng nói đã nộp ngươi cho ta; vậy ngươi đã làm điều rõ ràng cùng thiên hạ; ta thường dạy dỗ trong gì? **36** Đức Chúa Jêus đáp lại rằng: Nước của ta nhà hội và đèn thờ, là nơi hết thấy dân Giu-đa chẳng phải thuộc về thế gian này. Ví bằng nước nhóm lại, chớ ta chẳng từng nói kín giấu điều ta thuộc về thế gian này, thì tôi tớ của ta sẽ

đánh trận, đặng ta khỏi phải nộp cho dân Giu- Jêsus đáp rằng: Nếu chẳng phải từ trên cao đã
đà; nhưng hiện nay nước ta chẳng thuộc về hạ ban cho ngươi, thì ngươi không có quyền gì
giới. 37 Phi-lát bèn nói rằng: Thế thì ngươi là trên ta; vậy nên, kẻ nộp ta cho ngươi là có tội
vua sao? Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Thật như trọng hơn nữa. 12 Từ lúc đó, Phi-lát kiêm cách
lời, ta là vua. Này, vì sao ta đã sanh và vì sao ta để tha Ngài; nhưng dân Giu-đa kêu lên rằng:
đã giáng thế: áy là để làm chứng cho lẽ thật. Ví bằng quan tha người này, thì quan không
Hết ai thuộc về lẽ thật thì nghe lấy tiếng ta. 38 phải là trung thần của Sê-sa; vì hế ai tự xưng là
Phi-lát hỏi rằng: Lê thật là cái gì? Khi người đã vua, áy là xướng lên nghịch cùng Sê-sa vậy! 13
hỏi vậy rồi lại đi ra đến cùng dân Giu-đa, mà Phi-lát nghe lời đó bèn dẫn Đức Chúa Jêsus ra
rằng: Ta chẳng thấy người có tội lỗi gì cả. 39 ngoài, rồi ngồi trên tòa án, tại nơi gọi là Ba-
Nhưng các ngươi có lẽ thường, hế đến ngày vê, mà tiếng Hê-bo-rơ gọi là Ga-ba-tha. 14 Vâ, lê
Vượt Qua, thì ta tha cho các ngươi một tên bấy giờ là ngày sắm sửa về lê Vượt Qua, độ
tù, vậy các ngươi có muốn ta tha Vua dân Giu- chừng giờ thứ sáu. Phi-lát nói cùng dân Giu-đa
đa cho chẳng? 40 Chúng bèn kêu lên nữa rằng: rằng: Vua các ngươi kia kia! 15 Những người
Đừng tha nó, nhưng tha Ba-ra-ba! Vâ, Ba-ra-ba đó bèn kêu lên rằng: Hãy trừ hắn đi, trừ hắn
là một kẻ trộm cướp.

19 Bấy giờ, Phi-lát bắt Đức Chúa Jêsus và sai đánh đòn Ngài. 2 Bọn lính đương một cái mao triều bằng gai, đội trên đầu Ngài, và mặc cho Ngài một cái áo điếu. 3 Đoạn, họ đến gần, nói với Ngài rằng: Lạy Vua dân Giu-đa! Họ lại cho Ngài mấy cái vá. 4 Phi-lát ra một lần nữa, mà nói với chúng rằng: Đây này, ta dẫn người ra ngoài, để các ngươi biết rằng ta không tìm thấy người có tội lỗi chi. 5 Vậy, Đức Chúa Jêsus đi ra, đầu đội mao triều gai, mình mặc áo điếu; và Phi-lát nói cùng chúng rằng: Kìa, xem người này! 6 Nhưng khi các thày tế lễ cả và các kẻ sai thấy Ngài, thì kêu lên rằng: Hãy đóng đinh hắn trên cây thập tự, hãy đóng đinh hắn trên cây thập tự! Phi-lát nói cùng chúng rằng: Chính mình các ngươi hãy bắt mà đóng đinh người; bởi vì về phần ta không thấy người có tội lỗi chi hết. 7 Dân Giu-đa lại nói rằng: Chúng tôi có luật, chiếu luật đó hắn phải chết; vì hớn tự xưng là Con Đức Chúa Trời. 8 Khi Phi-lát đã nghe lời đó, lại càng thêm sợ hãi. 9 Người lại trở vào nơi thường án mà nói với Đức Chúa Jêsus rằng: Người từ đâu? Nhưng Đức Chúa Jêsus không đáp gì hết. 10 Phi-lát hỏi Ngài rằng: Người chẳng nói chi với ta hé sao? Người há chẳng biết rằng ta có quyền buông tha ngươi và quyền đóng đinh ngươi sao? 11 Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Nếu chẳng phải từ trên cao đã
đà; nhưng hiện nay nước ta chẳng thuộc về hạ ban cho ngươi, thì ngươi không có quyền gì
giới. 37 Phi-lát bèn nói rằng: Thế thì ngươi là trên ta; vậy nên, kẻ nộp ta cho ngươi là có tội
vua sao? Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Thật như trọng hơn nữa. 12 Từ lúc đó, Phi-lát kiêm cách
lời, ta là vua. Này, vì sao ta đã sanh và vì sao ta để tha Ngài; nhưng dân Giu-đa kêu lên rằng:
đã giáng thế: áy là để làm chứng cho lẽ thật. Ví bằng quan tha người này, thì quan không
Hết ai thuộc về lẽ thật thì nghe lấy tiếng ta. 38 phải là trung thần của Sê-sa; vì hế ai tự xưng là
Phi-lát hỏi rằng: Lê thật là cái gì? Khi người đã vua, áy là xướng lên nghịch cùng Sê-sa vậy! 13
hỏi vậy rồi lại đi ra đến cùng dân Giu-đa, mà Phi-lát nghe lời đó bèn dẫn Đức Chúa Jêsus ra
rằng: Ta chẳng thấy người có tội lỗi gì cả. 39 ngoài, rồi ngồi trên tòa án, tại nơi gọi là Ba-
Nhưng các ngươi có lẽ thường, hế đến ngày vê, mà tiếng Hê-bo-rơ gọi là Ga-ba-tha. 14 Vâ, lê
Vượt Qua, thì ta tha cho các ngươi một tên bấy giờ là ngày sắm sửa về lê Vượt Qua, độ
tù, vậy các ngươi có muốn ta tha Vua dân Giu- chừng giờ thứ sáu. Phi-lát nói cùng dân Giu-đa
đa cho chẳng? 40 Chúng bèn kêu lên nữa rằng: rằng: Vua các ngươi kia kia! 15 Những người
Đừng tha nó, nhưng tha Ba-ra-ba! Vâ, Ba-ra-ba đó bèn kêu lên rằng: Hãy trừ hắn đi, trừ hắn
là một kẻ trộm cướp.

16 Người bèn giao Ngài cho chúng
đặng đóng đinh trên thập tự giá. Vậy, chúng
bắt Ngài và dẫn đi. 17 Đức Chúa Jêsus vác thập
tự giá mình, đi đến ngoài thành, tại nơi gọi là
cái Sọ, tiếng Hê-bo-rơ gọi là Gô-gô-tha. 18 Áy
đó là chỗ họ đóng đinh Ngài, lại có hai người
khác với Ngài, mỗi bên một người, còn Đức
Chúa Jêsus ở chính giữa. 19 Phi-lát cũng sai làm
một tấm bảng, rồi treo lên trên thập tự giá.
Trên bảng đó có đề chữ rằng: Jêsus Người Na-
xa-rét, Là Vua Dân Giu-đa. 20 Vì nơi Đức Chúa
Jêsus bị đóng đinh ở gần thành, và chữ đề trên
bảng đó viết bằng chữ Hê-bo-rơ, chữ La-tinh
và chữ Gờ-réc, nên có nhiều người Giu-đa đọc
đến. 21 Các thày tế lễ cả của dân Giu-đa bèn nói
với Phi-lát rằng: Xin đừng viết: Vua dân Giu-
đa; nhưng viết rằng, người nói: Ta là Vua dân
Giu-đa. 22 Phi-lát trả lời rằng: Lời ta đã viết,
thì ta đã viết rồi. 23 Quân lính đã đóng đinh
Đức Chúa Jêsus trên thập tự giá rồi, bèn lấy
áo xống của Ngài chia làm bốn phần, mỗi tên
lính chiếm một phần. Họ cũng lấy áo dài của
Ngài, nhưng áo dài đó không có đường may,
nguyên một tấm vải dệt ra, từ trên chí dưới.

24 Vậy, họ nói với nhau rằng: Đừng xé áo này Phi-lát cho lấy xác Đức Chúa Jêsu; thì Phi-lát ra, song chúng ta hãy bắt thăm, ai trúng nấy cho phép. Vậy, người đến và lấy xác Ngài. 39 được. Ấy để cho được ứng nghiệm lời Kinh Ni-cô-đem, là người khi trước đã tới cùng Đức Thánh này: Chúng đã chia nhau áo xống của Chúa Jêsu trong ban đêm, bấy giờ cũng đến, ta, Lại bắt thăm lấy áo dài ta. Đó là việc quân đệm theo độ một trăm cân một được hòa với lư lịnh làm. 25 Tại một bên thập tự giá của Đức hội. 40 Vậy, hai người lấy xác Đức Chúa Jêsu, Chúa Jêsu, có mẹ Ngài đứng đó, với chị mẹ dùng vải gai và thuốc thơm gói lại, theo như Ngài là Ma-ri vợ Cơ-lê-ô-ba, và Ma-ri Ma-đơ-tục khâm liệm của dân Giu-đa. 41 Vâ, tại nơi len nữa. 26 Đức Chúa Jêsu thấy mẹ mình, và Ngài bị đóng đinh, có một cái vườn, trong vườn một môn đồ Ngài yêu đứng gần người, thì nói đó có một cái huyệt mới, chưa chôn ai. 42 Ấy là cùng mẹ rằng: Hỡi đòn bà kia, đó là con của nơi hai người chôn Đức Chúa Trời, vì bấy giờ là người! 27 Đoạn, Ngài lại phán cùng người môn ngày sắm sửa của dân Giu-đa, và mệ ấy ở gần. đồ rằng: Đó là mẹ người! Bắt đầu từ bấy giờ, môn đồ ấy rước người về nhà mình. 28 Sau đó, Đức Chúa Jêsu biết mọi việc đã được trọn rồi, hầu cho lời Kinh Thánh được ứng nghiệm, thì phán rằng: Ta khát. 29 Tại đó, có một cái bình đựng đầy giấm. Vậy, họ lấy một miếng bông đá thấm đầy giấm, buộc vào cây ngưu tất đưa kè miệng Ngài. 30 Khi Đức Chúa Jêsu chịu lấy giấm ấy rồi, bèn phán rằng: Mọi việc đã được trọn; rồi Ngài gục đầu mà trút linh hồn. 31 Vì bấy giờ là ngày sắm sửa về ngày Sa-bát, mà Sa-bát này là rất trọng thể, nên dân Giu-đa ngại rằng những thây còn treo lại trên thập tự giá trong ngày Sa-bát chẳng, bèn xin Phi-lát cho đánh gãy ống chơn những người đó và cất xuống. 32 Vậy, quân lính lại, đánh gãy ống chơn người thứ nhứt, rồi đến người kia, tức là kẻ cùng bị đóng đinh với Ngài. 33 Khi quân lính đến nơi Đức Chúa Jêsu, thấy Ngài đã chết rồi, thì không đánh gãy ống chơn Ngài; 34 nhưng có một tên lính lấy giáo đâm ngang sườn Ngài, tức thì máu và nước chảy ra. 35 Kẻ đã thấy thì làm chứng về việc đó, (lời chứng của người là thật, và người vẫn biết mình nói thật vậy), hầu cho các người cũng tin. 36 Vì điều đó xảy ra, cho được ứng nghiệm lời Thánh Kinh này: Chẳng một cái xương nào của Ngài sẽ bị gãy. 37 Lại có lời Kinh Thánh này nữa: Chúng sẽ ngó thấy người mà mình đã đâm. 38 Sau đó, Giô-sép người A-ri-ma-thê, làm môn đồ Đức Chúa Jêsu một cách kín giấu, vì sợ dân Giu-đa, xin phép

20 Ngày thứ nhứt trong tuần lễ, lúc rạng đông, trời còn mờ mờ, Ma-ri Ma-đơ-len tới mộ, thấy hòn đá lắp cửa mộ đã dời đi. 2 Vậy, người chạy tìm Si-môn Phi-e-ro và môn đồ khác, là người Đức Chúa Jêsu yêu, mà nói rằng: Người ta đã dời Chúa khỏi mộ, chẳng hay để Ngài ở tại đâu. 3 Phi-e-ro với môn đồ khác bèn bước ra, đi đến mộ. 4 Cả hai đều chạy, nhưng môn đồ kia chạy mau hơn Phi-e-ro, và đến mộ trước. 5 Người cúi xuống, thấy vải bô dưới đất; nhưng không vào. 6 Si-môn Phi-e-ro theo đến, vào trong mộ, thấy vải bô dưới đất, 7 và cái khăn liệm trùm đầu Đức Chúa Jêsu chẳng cùng một chỗ với vải, nhưng cuốn lại để riêng ra một nơi khác. 8 Bấy giờ, môn đồ kia đã đến mộ trước, cũng bước vào, thì thấy và tin. 9 Vì chưng hai người chưa hiểu lời Kinh Thánh rằng Đức Chúa Jêsu phải từ kẻ chết sống lại. 10 Đoạn, hai môn đồ trở về nhà mình. 11 Song Ma-ri đứng bên ngoài, gần mộ, mà khóc. Người vừa khóc, vừa cúi xuống dòm trong mộ, 12 thấy hai vị thiền sứ mặc áo trắng, một vị ngồi đằng đầu, một vị ngồi đằng chơn, chỗ xác Đức Chúa Jêsu đã nằm. 13 Hai thiền sứ hỏi: Hỡi đòn bà kia, sao ngươi khóc? Người thưa rằng: Vì người ta đã dời Chúa tôi đi, không biết để Ngài ở đâu. 14 Vừa nói xong người xậy lại thấy Đức Chúa Jêsu tại đó; nhưng chẳng biết ấy là Đức Chúa Jêsu. 15 Đức Chúa Jêsu hỏi người rằng: Hỡi đòn bà kia, sao ngươi khóc? Người tìm ai? Người ngõ rằng đó là kẻ làm vườn bèn nói

rằng: Hỡi chúa, ví thật ngươi là kẻ đã đem Ngài ngươi đã thấy ta, nên ngươi tin. Phước cho đi, xin nói cho ta biết ngươi để Ngài đâu, thì những kẻ chẳng từng thấy mà đã tin vậy! **30** ta sẽ đến mà lấy. **16** Đức Chúa Trời phán rằng: Đức Chúa Jêsus đã làm trước mặt môn đồ Ngài Hỡi Ma-ri, Ma-ri bèn xây lại, lấy tiếng Hê-bo-**nhiều phép lạ khác nữa, mà không chép trong rơ mà thưa rằng: Ra-bu-ni (nghĩa là thầy)! **17** sách này. **31** Nhưng các việc này đã chép, để Đức Chúa Jêsus phán rằng: Chớ rờ đến ta; vì ta cho các ngươi tin rằng Đức Chúa Jêsus là Đáng chưa lên cùng Cha! Nhưng hãy đi đến cùng anh Christ, tức là Con Đức Chúa Trời, và để khi các em ta, nói rằng ta lên cùng Cha ta và Cha các ngươi, thì nhờ danh Ngài mà được sự sống.**

21 Rồi đó, Đức Chúa Jêsus lại hiện ra cùng môn đồ nơi gần biển Ti-bê-ri-át. Việc Ngài hiện ra như vậy: **2** Si-môn Phi-e-ro, Thô-ma gọi là Đì-dim, Na-tha-na-ên nguyên ở thành Ca-na trong xứ Ga-li-lê các con trai của Xê-bê-đê và hai người môn đồ khác nữa nhóm lại cùng nhau. **3** Si-môn Phi-e-ro nói rằng: Tôi đi đánh cá. Các người kia trả lời rằng: Chúng tôi đi với anh. Các ngươi ấy ra đi xuồng thuyền, nhưng trong đêm đó, chẳng được chi hết. **4** Đến sáng, Đức Chúa Jêsus đứng trên bờ, nhưng môn đồ không biết đó là Đức Chúa Jêsus. **5** Đức Chúa Jêsus phán rằng: Hỡi các con, không có chi ăn hết sao? Thưa rằng: Không. **6** Ngài phán rằng: Hãy thả lưới bên hữu thuyền, thì các ngươi sẽ được. Vậy, các người ấy thả lưới xuống, được nhiều cá đến nỗi không thể kéo lên nữa. **7** Môn đồ mà Đức Chúa Jêsus yêu bèn nói với Phi-e-ro rằng: Ấy là Chúa! Khi Si-môn Phi-e-ro nghe rằng ấy là Chúa, bèn lấy áo dài quấn mình (vì dương ở trần) và nhảy xuống nước. **8** Các môn đồ khác đem thuyền trở lại, kéo tay lưới đầy cá, vì cách bờ chỉ chừng hai trăm cu-de-mà thôi. **9** Lúc môn đồ đã lên bờ, thấy tại đó có lửa than, ở trên đê cá, và có bánh. **10** Đức Chúa Jêsus phán rằng: Hãy đem các ngươi mới đánh được đó lại đây. **11** Si-môn Phi-e-ro xuống thuyền, kéo tay lưới đầy một trăm năm mươi ba con cá lớn lên bờ; và, dầu nhiều cá dường ấy, lưới vẫn không đứt. **12** Đức Chúa Jêsus phán rằng: Hãy lại mà ăn. Nhưng không một người môn đồ nào dám hỏi rằng: Người là ai? Vì biết quả rằng ấy là Chúa. **13** Đức Chúa Jêsus lại gặn, lấy bánh cho môn đồ, và cho luôn cá nữa. **14** Ấy là lần thứ ba mà Đức Chúa Jêsus hiện ra cùng

môn đồ Ngài, sau khi Ngài từ kẻ chết sống lại. bằng người ta cứ từng việc mà chép hết, thì ta
15 Khi ăn rồi, Đức Chúa Jêsus phán cùng Si- tưởng rằng cả thế gian không thể chứa hết các môn Phi -e-rơ rằng: Hỡi Si-môn, con Giô-na, sách người ta chép vậy.

người yêu ta hơn những kẻ này chăng? Phi -e-rơ thưa rằng: Lạy Chúa, phải, Chúa biết rằng tôi yêu Chúa. Đức Chúa Jêsus phán rằng: Hãy chấn những chiên con ta. **16** Ngài lại phán lần thứ hai cùng người rằng: Hỡi Si-môn, con Giô-na, người yêu ta chăng? Phi -e-rơ thưa rằng: Lạy Chúa, phải, Chúa biết rằng tôi yêu Chúa. Đức Chúa Jêsus phán rằng: Hãy chấn chiên ta. **17** Ngài phán cùng người đến lần thứ ba rằng: Hỡi Si-môn, con Giô-na, người yêu ta chăng? Phi -e-rơ buồn rầu vì Ngài phán cùng mình đến ba lần: Người yêu ta chăng; Người bèn thưa rằng: Lạy Chúa, Chúa biết hết mọi việc; Chúa biết rằng tôi yêu Chúa! Đức Chúa Trời phán rằng: Hãy chấn chiên ta. **18** Quả thật, quả thật, ta nói cùng người, khi người còn trẻ, người tự mình thắt lưng lấy, muốn đi đâu thì đi; nhưng khi người già, sẽ giơ bàn tay ra, người khác thắt lưng cho và dẫn người đi đến nơi mình không muốn. **19** Ngài nói điều đó để chỉ về Phi -e-rơ sẽ chết cách nào đặng sáng danh Đức Chúa Jêsus. Và sau khi đã phán như vậy, Ngài lại rằng: Hãy theo ta. **20** Phi -e-rơ xây lại, thấy môn đồ mà Đức Chúa Jêsus yêu đến sau mình, tức là người đương bùa ăn tối, nghiêng mình trên ngực Đức Chúa Jêsus mà hỏi rằng: Lạy Chúa, ai là kẻ phản Chúa? **21** Khi thấy người đó, Phi -e-rơ hỏi Đức Chúa Jêsus rằng: Lạy Chúa, còn người này, về sau sẽ ra thế nào? **22** Đức Chúa Trời đáp rằng: nếu ta muốn người cứ ở cho tới khi ta đến, thì can hệ gì với người? Còn người, hãy theo ta. **23** Vậy, có tiếng đòn ra trong vòng các anh em rằng người môn đồ đó sẽ không chết. Nhưng Đức Chúa Jêsus vốn chẳng phải nói rằng: Người đó sẽ không chết; song nói rằng: Nếu ta muốn người cứ ở cho tới khi ta đến, thì can hệ gì với người? đó thôi. **24** Ấy chính là môn đồ đó làm chứng về những việc này và đã chép lấy; chúng ta biết lời chứng của người là thật. **25** Lại còn nhiều việc nữa mà Đức Chúa Jêsus đã làm; ví

Công Vụ Các Sứ đồ

của Gia-cơ thường ở. 14 Hết thấy những người đó bèn lòng đồng một ý mà cầu nguyện với các

1 Hỡi Thê-ô-phi-lơ, trong sách thứ nhứt ta, người đồn bà, và Ma-ri là mẹ Đức Chúa Jêsus ta từng nói về mọi điều Đức Chúa Jêsus đã làm và dạy từ ban đầu, 2 cho đến ngày Ngài Phi-e-ro đứng dậy giữa các anh em, số người được cất lên trời, sau khi Ngài cậy Đức Thánh nhóm lại ước được một trăm hai mươi người, Linh mà răn dạy các sứ đồ Ngài đã chọn. 3 Sau mà nói rằng: 16 Hỡi anh em ta, lời Đức Thánh khi chịu đau đớn rồi, thì trước mặt các sứ đồ, Linh đã nhờ miệng vua Đa-vít mà nói tiên tri Ngài lấy nhiều chứng cứ tỏ ra mình là sống, và trong Kinh Thánh về tên Giu-đa, là đứa đã dấn hiện đến với các sứ đồ trong bốn mươi ngày, đường cho chúng bắt Đức Chúa Jêsus, thì phải phán bảo những sự về nước Đức Chúa Trời. được ứng nghiệm. 17 Vì nó vốn thuộc về bọn 4 Lúc ở với các sứ đồ, Ngài dặn rằng đừng ra ta, và đã nhận phần trong chức vụ này. 18 Tên khôi thành Giê-ru-sa-lem, nhưng phải ở đó chờ đó lấy tiền thưởng của tội ác mình mà mua điều Cha đã hứa, là điều các ngươi đã nghe ta một đám ruộng, rồi thì nhào xuống, nứt bụng nói. 5 Vì chưng Giăng đã làm phép báp-têm và ruột đổ ra hết. 19 Sự đó cả dân thành Giê-ru-bằng nước, nhưng trong ít ngày, các ngươi sẽ sa-lem đều biết chán, đến nỗi chúng gọi ruộng chịu phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. 6 đó theo thở âm mình là Hác-en-đa-ma, nghĩa là Vậy, những người nhóm tại đó thưa cùng Ngài ruộng huyết. 20 Trong sách Thi Thiên cũng có rằng: Lạy Chúa, có phải trong lúc này Chúa chép rằng: Nguyệt cho chỗ ở nó trở nên hoang sê lập lại nước Y-sơ-ra-ên chẳng? 7 Ngài đáp loạn, Chớ có ai ở đó; lại rằng: Nguyệt cho có rằng: Kỳ hạn và ngày giờ mà Cha đã tự quyền một người khác nhận lấy chức nó. 21 Vậy, nội định lấy, ấy là việc các ngươi chẳng nên biết. những kẻ đã theo cùng chúng ta trọn lúc Đức 8 Nhưng khi Đức Thánh Linh giáng trên các Chúa Jêsus đi lại giữa chúng ta, 22 từ khi Giăng ngươi, thì các ngươi sẽ nhận lấy quyền phép, làm phép báp-têm cho đến ngày Ngài được và làm chứng về ta tại thành Giê-ru-sa-lem, cất lên khỏi giữa chúng ta, phải có một người cả xứ Giu-đê, xứ Sa-ma-ri, cho đến cùng trái làm chứng cùng chúng ta về sự Ngài sống lại. đất. 9 Ngài phán bấy nhiêu lời rồi, thì được cất 23 Môn đồ cử ra hai người: Giô-sép tức là Ba-lên trong lúc các ngươi đó nhìn xem Ngài, có sa-ba, cũng gọi là Giúc-tu, và Ma-thia, 24 rồi một đám mây tiếp Ngài khuất đi, không thấy cầu nguyện rằng: Lạy Chúa, Ngài biết lòng mọi nữa. 10 Các người đó đương ngó chằm trên trời người, xin tỏ ra cho chúng tôi hai người trong lúc Ngài ngự lên, xay có hai người nam này ai là người Chúa đã chọn, 25 đặng dự vào mặc áo trắng hiện đến trước mặt, 11 và nói chức vụ sứ đồ, thay vì Giu-đa đã bỏ đặng đi nơi rằng: Hỡi người Ga-li-lê, sao các ngươi đứng của nó. 26 Đoạn bắt thăm, trúng nhầm Ma-thia; ngóng lên trời làm chi? Jêsus này đã được cất 27 Đến ngày lễ Ngũ Tuần, môn đồ nhóm họp tại một chỗ. 2 Thình lình, có tiếng từ trời đến như tiếng gió thổi ào ào, đầy khắp nhà môn đồ ngồi. 3 Các môn đồ thấy lưỡi rời rạc tung cái mít, như lưỡi bàng lửa hiện ra, đậu trên mỗi người trong bọn mình. 4 Hết thấy đều được đầy dẫy Đức Thánh Linh, khởi sự nói các thứ tiếng khác, theo như Đức Chúa Trời cho mình nói. 5 Vâ, bấy giờ có người Giu-đa, kẻ mộ đạo,

lên trời khỏi giữa các ngươi, cũng sẽ trở lại như cách các ngươi đã thấy Ngài lên trời vậy. 12 Bấy giờ, các người đó từ núi gọi là ô-li-ve trở về thành Giê-ru-sa-lem; núi ấy cách thành Giê-ru-sa-lem một quãng đường ước đi một ngày Sa-bát. 13 Khi đã về đến, bèn lên một cái phòng cao kia, là nơi Phi-e-ro, Giăng, Gia-cơ, Anh-re, Phi-líp, Thô-ma, Ba-thê-lê-my, Ma-thi-ô, Gia-cơ con của A-phê, Si-môn Xê-lốt, và Giu-đe con

từ các dân thiên hạ đến, ở tại thành Giê-ru-sa-lem. 6 Lúc tiếng áy vang ra, dân chúng chạy trước và sự biết trước của Đức Chúa Trời, các dân, ai nấy đều sững sờ vì mỗi người đều nghe người đã mượn tay độc ác mà đóng đinh Người các môn đồ nói tiếng xúi mìn. 7 Chúng đều trên thập tự giá và giết đi. 24 Nhưng Đức Chúa sơ hãi và lấy làm lạ mà rằng: Hết thảy người Trời đã khiến Người sống lại, bứt đứt dây trói nó đó, há chẳng phải là người Ga-li-lê sao? 8 của sự chết, vì nó không thể giữ Người lại dưới Vây thì sao chúng ta nghe ai này đều nói tiếng quyền nó. 25 Bởi chưng vua Đa-vít có nói về riêng của xứ chúng ta sanh đé? 9 Nào người Người rằng: Tôi từng thấy Chúa ở trước mặt tôi Bạt-thê, Mê-đi, Ê-la-mít, kẻ ở tại Mê-sô-bô-ta-luôn, Vì Ngài ở bên hữu tôi, hầu cho tôi chẳng mi, Giu-đê, Cáp-ba-đốc, Bông, A-si, 10 Phi-ri- bị rúng động chút nào. 26 Bởi cớ đó, lòng tôi gi, Bam-phi-ly, Ê-díp-tô, đất Li-by gần Sy-ren, vui vẻ, lười tôi mừng rỡ, Và xác thịt tôi cũng nào kể từ Rô-ma đến, 11 cả người Giu-đa hoặc sẽ yên nghỉ trong sự trông cậy; 27 Vì Chúa sẽ người mới theo đạo Giu-đa, người Cơ-rết và A-châng để linh hồn tôi nơi âm phủ, Và chẳng rạp nữa, chúng ta đều nghe họ lấy tiếng chúng cho Đáng Thánh của Ngài hư nát đâu. (Hadès g86) ta mà nói những sự cao trọng của Đức Chúa 28 Chúa đã cho tôi biết đường sự sống; Cũng sẽ Trời. 12 Ai ai đều sợ hãi, không biết nghĩ làm cho tôi đầy lòng vui mừng trước mặt Ngài. 29 sao, bèn nói với nhau rằng: Việc này là nghĩa Hối anh em, ta thật có thể nói cách vững vàng làm sao? 13 Nhưng có kẻ lại nhạo báng rằng: với anh em về tổ Đa-vít rằng người đã chết và Họ say rượu mới đó. 14 Bấy giờ, Phi-e-ro đứng chôn rồi, ngày nay mồ mả người còn ở giữa ra cùng mươi một sứ đồ, cất tiếng nói với dân chúng ta. 30 Nhưng, vì người là đáng tiên tri, chúng rằng: Hối người Giu-đa, và mọi người ở và biết Đức Chúa Trời đã thề hứa với người tại thành Giê-ru-sa-lem, hãy biết rõ điều này, và sẽ cho một hậu tự người ngồi trên ngai mình, lắng tai nghe lời ta. 15 Những người này chẳng 31 thì người đã thấy trước và nói trước về sự phái say như các người ngờ đâu, vì bấy giờ mới sống lại của Đáng Christ rằng: Ngài chẳng bị để là giờ thứ ba ban ngày. 16 Nhưng áy là điều nơi âm phủ, và xác thịt Ngài chẳng thấy sự hư đáng tiên tri Giô-ê-nâ đã nói tiên tri rằng: 17 Đức nát. (Hadès g86) 32 Đức Chúa Jêsus này, Đức Chúa Trời phán: Trong những ngày sau rốt, Ta Trời đã khiến sống lại, và chúng ta thấy đều sẽ đỗ Thần ta khắp trên mọi xác-thịt; Con trai làm chứng về sự đó. 33 Vậy, sau khi Ngài đã và con gái các người đều sẽ nói lời tiên tri, Bọn được đem lên bên hữu Đức Chúa Trời, và từ trai trẻ sẽ thấy diêm lợ, và các người già cả sẽ nơi Cha đã nhận lấy Đức Thánh Linh mà Cha đã có chiêm bao, 18 Phải, trong những ngày đó, ta hứa ban cho, thì Ngài đỗ Đức Thánh Linh ra, sẽ đỗ Thần ta khắp trên các đầy tớ trai và gái như các người đương thấy và nghe. 34 Vì vua ta, Chúng nó đều nói lời tiên tri; 19 Ta lại sẽ tôt Đa-vít chẳng hề lên trời, nhưng chính người ra sự lạ lùng ở trên trời, Và dấu lạ ở dưới đất; có nói: Chúa đã phán cùng Chúa tôi rằng: Hãy Tức là máu, lửa, và luồng khói; 20 Một trời sẽ ngồi bên hữu ta, 35 Cho đến chừng nào ta để kẻ biến nén tối tăm, Mặt trăng hóa ra máu, Trước thù nghịch người dưới chon người, đặng làm ngày lớn và vinh hiển của Chúa chưa đến; 21 bệ cho người. 36 Vậy, cả nhà Y-sơ-ra-ên khá Và lại ai cầu khấn danh Chúa thì sẽ được cứu. biết chắc rằng Đức Chúa Trời đã tôn Jêsus này, 22 Hối người Y-sơ-ra-ên, hãy nghe lời này: Đức mà các người đã đóng đinh trên thập tự giá, Chúa Jêsus ở Na-xa-rét, tức là Người mà Đức làm Chúa và Đáng Christ. 37 Chúng nghe bấy Chúa Trời đã dùng làm việc quyền phép, sự lạ nhiêu lời, trong lòng cảm động, bèn hỏi Phi-e- và dấu lạ ở giữa các người, để làm chứng cho rõ và các sứ đồ khác rằng: Hối anh em, chúng Người trong vòng các người, như chính các ta phải làm chi? 38 Phi-e-ro trả lời rằng: Hãy

hối cải, ai nấy phải nhơn danh Đức Chúa Jêsus và ngợi khen Đức Chúa Trời. **10** Người ta nhận chịu phép báp-tem, để được tha tội mình, rồi là chính người đó đã ngồi tại Cửa Đẹp đền thờ sẽ được lãnh sự ban cho Đức Thánh Linh. **39** Vìặng xin bô thí; nên đều bô ngõ và sững sờ về lời hứa thuộc về các ngươi, con cái các ngươi, việc đã xảy đến cho ngươi. **11** Người ấy đang và thuộc về hết thảy mọi người ở xa, tức là bao cầm tay Phi-e-ro và Giăng, thì cả dân chúng nhiêu người mà Chúa là Đức Chúa Trời chúng lấy làm lạ, chạy đến cùng các người đó ở nơi ta sê gọi. **40** Phi-e-ro lại lấy nhiều lời giảng nữa hiên cửa gọi là Sa-lô-môn. **12** Phi-e-ro thấy mà giục lòng và khuyên lơn chúng rằng: Các vậy, bèn nói với dân chúng rằng: Hỡi người Y-người khá cứu mình thoát khỏi giữa dòng dõi sơ-ra-ên, sao các ngươi lấy làm lạ về việc vừa gian tà này! **41** Vậy, những kẻ nhận lời đó đều xảy đến? Sao các ngươi ngó sững chúng ta, chịu phép báp-tem; và trong này ấy, có độ ba đường như chúng ta đã nhờ quyền phép hay ngàn người thêm vào Hội thánh. **42** Vả, những là nhơn đức riêng của mình mà khiến người người ấy bèn lòng giữ lời dạy của các sứ đồ, này đi được vây? **13** Đức Chúa Trời của Áp-ra-sự thông công của anh em, lễ bê bánh, và sự ham, Y-sác, và Gia-cốp, Đức Chúa Trời của tổ cầu nguyện. **43** Mọi người đều kính sợ vì có phụ chúng ta đã làm vinh hiển đầy tớ Ngài là nhiều sự kỳ phép lạ làm ra bởi các sứ đồ. **44** Đức Chúa Jêsus, là Đáng mà các ngươi đã bắt Phàm những người tin Chúa đều hiệp lại với nộp và chối bỏ trước mặt Phi-lát, trong khi nhau, lấy mọi vật làm của chung. **45** Bán hết người có ý tha Ngài ra. **14** Các ngươi đã chối bỏ gia tài diền sản mình mà phân phát cho nhau, Đáng Thánh và Đáng Công bình mà xin tha một tùy sự cần dùng của từng người. **46** Ngày nào kẻ giết người cho mình; **15** các ngươi đã giết cũng vậy, cứ chăm chỉ đến đền thờ; còn ở nhà, Chúa của sự sống, mà Đức Chúa Trời đã khiến thi bé bánh và dùng bữa chung với nhau cách từ kẻ chết sống lại, và chúng ta là người làm vui vẻ thật thà, **47** ngợi khen Đức Chúa Trời và chứng về điều đó. **16** Ấy là bởi đức tin trong được đẹp lòng cả dân chúng. Mỗi ngày Chúa lấy những kẻ được cứu thêm vào Hội thánh.

3 Buổi cầu nguyện giờ thứ chín, Phi-e-ro

nước Giăng cùng lên đền thờ. **2** Vả, có một người què từ lúc sanh ra, cứ hằng ngày người ta đem đặt tại cửa đền, gọi là Cửa Đẹp,ặng ăn mày những người vào đền. **3** Người thấy Phi-e-ro và Giăng vào, thì xin hai người bô thí. **4** Phi-e-ro với Giăng ngó chăm người, rồi nói rằng: Hãy nhìn xem chúng ta. **5** Vậy, người bèn nhìn chăm chăm hai người, tưởng sẽ được chút gì. **6** Nhưng Phi-e-ro nói với người rằng: Ta chẳng có vàng bạc chi hết, song điều ta có thì ta cho ngươi: nhơn danh Đức Chúa Jêsus Christ ở Na-xa-rét, hãy bước đi! **7** Phi-e-ro nắm tay hữu người đỡ dậy. Tức thì bàn chon và mắt cá người trở nên cứng vững; **8** người liền nhảy, đứng lên và bước đi cùng hai người vào đền thờ, vừa đi vừa nhảy, vừa ngợi khen Đức Chúa Trời. **9** Cả dân chúng đều thấy người bước đi

này là người các ngươi thấy và biết; nghĩa là đức tin bởi Ngài mà ra, đã ban cho người này sự mạnh khỏe trọn vẹn, tại trước mặt hết thảy các ngươi. **17** Hỡi anh em, bây giờ ta biết anh em và các quan của anh em, vì lòng ngu dốt nên đã làm điều đó. **18** Nhưng Đức Chúa Trời đã dùng cách đó mà ban cho ứng nghiệm lời Ngài phán tiên tri bởi miệng các đáng tiên tri rằng Đáng Christ của Ngài phải chịu đau đớn. **19** Vậy, các ngươi hãy ăn năn và trở lại,ặng cho tội lỗi mình được xóa đi, **20** hầu cho kỳ thơ thái đến từ Chúa, và Chúa sai Đáng Christ đã định cho các ngươi, tức là Jêsus, **21** mà trời phải rước về cho đến kỳ muôn vật đổi mới, là kỳ mà Đức Chúa Trời thuở xưa đã phán trước bởi miệng các thánh tiên tri. (aiôn g165) **22** Môi-se có nói rằng: Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta sẽ dâng lên trong anh em các ngươi một Đáng tiên tri như ta; các ngươi phải nghe theo mọi điều

Ngài sẽ phán dặn. **23** Hết ai không nghe Đáng sự dặn dí của Phi-e-rơ và Giăng, biết rõ rằng tiên tri ấy sẽ bị truất khỏi dân sự. **24** Hết thấy ấy là người dốt nát không học, thì đều lấy làm các tiên tri đã phán, từ Sa-mu-ên và các đấng lị; lại nhận biết hai người từng ở với Đức Chúa nói theo người, cũng đều có rao truyền những Jésus. **14** Nhưng vì thấy người được chữa lành ngày này nữa. **25** Các người là dòng dõi của các đứng bên hai người, nên chúng không có lời gì đáng tiên tri, và của giao ước Đức Chúa Trời đã để bê bác được hết. **15** Chúng biểu hai người ra lập với tổ phụ chúng ta, khi Ngài phán cùng khỏi tòa công luận rồi, bèn bàn luận cùng nhau, Áp-ra-ham rằng: Các dân thiên hạ sẽ nhờ dòng **16** rằng: Chúng ta xử với hai người này làm sao? dõi người mà được phuộc. **26** Đức Chúa Trời đã Vì cả dân thành Giê-ru-sa-lem đều biết rõ thật đây. **Đây** tớ Ngài lên, rồi trước hết sai Người họ đã làm ra một phép lạ sờ sờ; chúng ta chối xuống ban phuộc cho các người, mà dắt ai nấy không nổi. **17** Đầu vây, hầu cho việc khôi đồng ra trong bọn các người xây lại khỏi tội ác mình.

4 Phi-e-rơ và Giăng đương nói với dân chúng,

thì các thầy tế lễ, quan coi đền thờ, và người Sa-đu-sê thoát đến, **2** tức mình vì hai người dạy dân chúng và rao truyền, nhơn Đức Chúa Jésus, sự từ kẻ chết sống lại. **3** Họ bắt hai người giam vào ngục cho đến bữa sau, vì bấy giờ đã tối rồi. **4** Đầu vây, có nhiều người đã nghe đạo thì tin, số tín đồ lên đến độ năm ngàn. **5** Bữa sau, các quan, các trưởng lão, các thầy thông giáo nhóm tại thành Giê-ru-sa-lem, **6** với Anne, là thầy cả thương phẩm, Cai phe, Giăng, Aléc-xan-đơ và hết thầy mọi người thuộc về họ thầy cả thương phẩm. **7** Họ bắt Phi-e-rơ và Giăng đến hầu trước mặt mình, và hỏi rằng: Bởi quyền phép nào hay là nhơn danh ai mà các người làm điều này? **8** Bấy giờ Phi-e-rơ, đầy dẫy Đức Thánh Linh, nói rằng: Hỡi các quan và các trưởng lão, **9** nếu ngày nay chúng tôi bị tra hỏi vì đã làm phuộc cho một người tàn tật, lại hỏi chúng tôi thể nào người đó được lành, **10** thì hết thấy các ông, và cả dân Y-sơ-ra-ên đều khá biết, ấy là nhơn danh Đức Chúa Jésus Christ ở Na-xa-rét, Đáng mà các ông đã đóng đinh trên thập tự giá, và Đức Chúa Trời đã khiến từ kẻ chết sống lại, ấy là nhờ Ngài mà người này được lành mạnh hiện đứng trước mặt các ông. **11** Jésus này là hòn đá bị các ông xây nhà bỏ ra, rồi trở nên hòn đá góc nhà. **12** Chẳng có sự cứu rỗi trong đấng nào khác; vì ở dưới trời, chẳng có danh nào khác ban cho loài người, để chúng ta phải nhờ đó mà được cứu. **13** Khi chúng thấy

trong dân nữa, chúng ta nên lấy lời ngầm dọa, cầm họ, từ rày về sau, chớ lấy danh đó dạy dỗ không cứ là ai. **18** Họ bèn đòi hai người vào, rồi cấm tiệt, chẳng cho nhơn danh Đức Chúa Jésus mà nói hay là dạy. **19** Nhưng Phi-e-rơ và Giăng trả lời rằng: Chính các ông hãy suy xét, trước mặt Đức Chúa Trời có nên vâng lời các ông hơn là vâng lời Đức Chúa Trời chăng? **20** Vì, về phần chúng tôi, không có thể chẳng nói về những điều mình đã thấy và nghe. **21** Vậy, họ lại ngầm dọa hai người nữa, rồi tha ra, không tìm phương bắt tội, vì cớ dân chúng, bởi ai này đều ngợi khen Đức Chúa Trời về việc đã xảy ra. **22** Vả, người đã nhờ phép lạ cho được chữa bệnh đó, là người đã hơn bốn mươi tuổi. **23** Khi chúng đã tha ra, hai người đến cùng anh em mình, thuật lại mọi điều các thầy tế lễ cả và các trưởng lão đã nói. **24** Mọi người nghe đoạn, thì một lòng cất tiếng lên cầu Đức Chúa Trời rằng: Lạy Chúa, là Đáng dựng nên trời, đất, biển, cùng muôn vật trong đó, **25** và đã dùng Đức Thánh Linh, phái bởi miệng tổ phụ chúng tôi, tức là đầy tớ Ngài, là vua Đa-vít, rằng: Vì sao các dân nổi giận, Lại vì sao các nước lập mưu vô ích? **26** Các vua trên mặt đất đầy lên, Các quan hiệp lại, Mà nghịch cùng Chúa và Đáng chịu xúc đầu của Ngài. **27** Vả, Hê-rốt và Bô-xơ Phi-lát, với các dân ngoại, cùng dân Y-sơ-ra-ên thật đã nhóm họp tại thành này đặng nghịch cùng **Đây** tớ thánh Ngài là Đức Chúa Jésus mà Ngài đã xức dầu cho, **28** để làm mọi việc tay Ngài và ý Ngài đã định rồi. **29** Nay, xin Chúa

xem xét sự họ ngăm dọa, và ban cho các đầy tớ ngần ấy đó. **9** Phi -e-rơ bèn rắng: Sao các ngươi Ngài rao giảng đạo Ngài một cách dạn dĩ, **10** dám đồng mưu để thử Thánh Linh của Chúa? giơ tay Ngài ra, để nhớ danh đầy tớ thánh của Kìa, chơn những kẻ chôn chồng ngươi đương ở Ngài là Đức Chúa Jêsus, mà làm những phép ngoài cửa, họ sẽ đem ngươi đi luôn. **11** Chính chúa lành bình, phép lạ và dấu kỳ. **12** Khi đã lúc đó, nàng té xuống nơi chôn Phi -e-rơ và tắt cầu nguyện, thì nơi nhóm lại rung động; ai nấy hơi. Các gã tuổi trẻ trở về, thấy nàng đã chết, đều được đầy dẫy Đức Thánh Linh, giảng đạo bèn khiêng đi chôn bên chồng nàng. **12** Cả Hội Đức Chúa Trời cách dạn dĩ. **13** Vâ, người tin thánh đều rất sợ hãi, cho đến người nào nghe theo đồng lăm, cứ một lòng một ý cùng nhau. tin cũng vậy. **14** Bấy giờ, có nhiều phép lạ dấu Chẳng ai kể của mình là của riêng; nhưng kể kỵ được làm ra trong dân bởi tay các sứ đồ; và mọi vật là của chung cho nhau. **15** Các sứ đồ lại các môn đồ đều hiệp một lòng nhóm nhau dưới láy quyền phép rất lớn mà làm chứng về sự hiên cửa Sa-lô-môn. **16** Đầu vậy, chẳng một kẻ sống lại của Đức Chúa Jêsus Christ; và hết thảy nào khác dám nhập bọn với môn đồ, nhưng đều được phước lớn. **17** Vì trong tín đồ không dân chúng thì cả tiếng ngợi khen. **18** Số những ai thiêu thốn cả, bởi những người có ruộng hay người tin Chúa cùng ngày càng thêm lên, nam nhà, đều bán đi, bán được bao nhiêu tiền cũng nữ đều đồng lăm, **19** đến nỗi người ta đem kẻ đem đến **20** đặt dưới chon các sứ đồ; rồi tùy bệnh để ngoài đường, cho nằm trên giường nhỏ theo sự cần dùng của mỗi người mà phát cho. hoặc trên chông, để khi Phi -e-rơ đi ngang qua, **21** Vậy có Giô-sép mà các sứ đồ đặt tên là Ba-na- bóng của người ít nữa cũng che được một vài ba, nghĩa là con trai của sự yên ủi, về họ Lê-vi, người. **22** Dân sự ở các thành Giê-ru-sa-lem, quê hương tại Chíp-rơ, **23** có một đám ruộng, đem đến những người đau ốm và kẻ bị tà ma bán đi, đem tiền đặt nơi chon các sứ đồ.

5 Nhưng có một người tên là A-na-nia, thuận

với vợ là Sa-phô-ra, bán gia sản mình, **2** và đồng mưu với vợ, giữ lại một phần tiền giá bán; rồi mới đem phần còn lại đặt dưới chon các sứ đồ. **3** Phi -e-rơ bèn nói với người rằng: Hỡi A-na-nia, sao quỉ Sa-tan đã đầy dẫy lòng ngươi, đến nỗi ngươi nói dối cùng Đức Thánh Linh, mà bót lại một phần giá ruộng đó? **4** Nếu ngươi chưa bán ruộng đó, há chẳng phải là của ngươi sao? Khi bán rồi, giữ giá đó há chẳng được sao? Điều đó nhập vào lòng những thé nào? Ấy chẳng phải ngươi nói dối loài người, bèn là nói dối Đức Chúa Trời. **5** A-na-nia nghe bấy nhiêu lời, thì ngã xuống và tắt hơi; phàm người nào hay điều đó đều sợ hãi quá đỗi. **6** Nhưng các gã trẻ tuổi đứng dậy khám liệm thấy người và đem đi chôn. **7** Khoi đó độ ba giờ, vợ người bước vào, vốn chưa hề biết việc mới xảy đến. **8** Phi -e-rơ cát tiếng nói rằng: Hãy khai cho ta, ngươi đã bán đám ruộng giá có ngần ấy phải không? Thưa rằng: Phải, giá

khuấy hại, thì hết thảy đều được chúa lành. **17** Bấy giờ thày cả thượng phẩm và những kẻ theo người (ấy là phe Sa-đu-sê) đều đứng dậy, đầy lòng ghen tương, **18** bắt các sứ đồ bỏ vào khám công. **19** Nhưng đương ban đêm, có một thiên sứ của Chúa mở cửa khám cho sứ đồ ra, và dặn rằng: **20** Đi đi, hãy chường mặt nơi đèn thờ, mà rao giảng cho dân chúng mọi lời này của sự sống. **21** sứ đồ nghe bấy nhiêu lời, vừa lúc rạng ngày, vào đèn thờ, khởi sự dạy dỗ. Nhưng thày cả thượng phẩm và những kẻ ở với người đến thình linh, nhóm tòa công luận và hết thảy trưởng lão của dân Y-sơ-ra-ên lại, sai người vào khám đểng điệu các sứ đồ đến. **22** Các kẻ sai đến khám, không thấy sứ đồ tại đó, bèn trở về trình **23** rằng: chúng tôi thấy khám đóng kín, lính canh đứng ngoài cửa; nhưng lúc mở ra chẳng thấy một người nào ở trong. **24** Quan coi đèn thờ và các thày té lẽ cá nghe vậy, đều bức tức về việc các sứ đồ và về manh mối của việc ấy. **25** Nhưng có người thoát đến, báo với họ rằng: Kìa, những người mà các quan đã

bỏ tù, nay đương ở trong đền thờ dạy dỗ dân đòn, rồi cấm không được lấy danh Đức Chúa sự! **26** Kế đó, quan coi đền thờ với các kẻ sai Jésus mà giảng dạy; đoạn, tha ra. **41** Vậy, các sứ cùng đi đến nơi bắt và dẫn các sứ đồ đi nhưng đồ từ tòa công luận ra, đều hờn hở về mình đã không dùng cách dữ tợn, vì sợ dân chúng ném được kẻ là xứng đáng chịu nhục vì danh Đức đá; **27** và khi điệu các sứ đồ đi rồi, thì đem đến Chúa Jésus. **42** Ngày nào cũng vậy, tại trong đền tòa công luận. Thầy cả thương phẩm tra hỏi thờ hoặc từng nhà, sứ đồ cứ dạy dỗ rao truyền các sứ đồ, rằng: **28** Chúng ta đã cấm ngặt các mãi về Tin Lành của Đức Chúa Jésus, tức là ngươi, không cho lấy danh đó mà dạy dỗ, song Đáng Christ.

các ngươi lại làm cho thành Giê-ru-sa-lem đầy dãy đạo giáo mình. Vậy, các ngươi muốn khiến máu ngươi ấy đổ lại trên chúng ta sao! **29** Phi-e-ro và các sứ đồ trả lời rằng: Thà phải vâng lời Đức Chúa Trời còn hơn là vâng lời người ta. **30** Đức Chúa Trời của tổ phụ chúng ta đã khiến Đức Chúa Jésus sống lại, là Đáng mà các ông đã treo trên cây gỗ và giết đi. **31** Đức Chúa Trời đã đem Đáng ấy lên bên hữu Ngài, làm Vua và Cứu Chúa, để ban lòng ăn năn và sự tha tội cho dân Y-sơ-ra-ên. **32** Còn chúng ta đây là kẻ làm chứng mọi việc đó, cũng như Đức Thánh Linh mà Đức Chúa Trời đã ban cho kẻ vâng lời Ngài vậy. **33** Họ nghe mấy lời thì nghiến ngầm, giận hoảng, bàn mưu giết các sứ đồ. **34** Nhưng một người Pha-ri-si, tên là Ga-ma-li-ên, làm luật sư, được dân sự tôn kính, đứng lên giữa tòa công luận, truyền lệnh đem các sứ đồ ra ngoài một lát. **35** Kế đó, người nói rằng: Hỡi người Y-sơ-ra-ên, hãy cẩn thận về điều các ngươi sẽ xứ với những người này. **36** Trước đây, Thêu-đa dấy lên, xưng mình là kẻ tôn trọng, có độ bốn trăm người theo hắn: hắn bị giết, và cả thảy những kẻ theo hắn đều tan lạc, rốt lại chẳng qua là hư không. **37** Kế hắn thì có Giu-đa, người Ga-li-lê, dấy lên, về thời kỳ tu số dân, rủ nhiều người theo mình; nhưng rồi cũng chết, bao nhiêu kẻ theo phải tan tành. **38** Nay ta khuyên các ngươi: Hãy lánh xa những người đó để mặc họ đi. Vì nếu mưu luận và công cuộc này ra bởi người ta, thì sẽ tự hư đi; **39** nhưng nếu bởi Đức Chúa Trời ra, thì các ngươi phá diệt những người đó chẳng nổi, và lại là liều mình đánh giặc cùng Đức Chúa Trời. Chúng nghe theo lời người: **40** thì đòi các sứ đồ trở vào, sai đánh

6 Trong lúc đó, bởi số môn đồ càng thêm lên, nên người Hê-lê-nít phàn nàn nghịch cùng người Hê-bo-ro, vì những người góá bựa của họ đã bị bỏ bê trong sự cấp phát hằng ngày. **2** Mười hai sứ đồ bèn gọi hết thảy môn đồ nhóm lại, mà nói rằng: Bỏ sự dạy đạo Đức Chúa Trời mà giúp việc bàn tiệc thật chẳng xứng hợp. **3** Vậy, anh em hãy chọn trong bọn mình bảy người có danh tốt, đầy dãy Đức Thánh Linh và trí khôn, rồi chúng ta sẽ giao việc này cho. **4** Còn chúng ta sẽ cứ chuyên lo về sự cầu nguyện và chức vụ giảng đạo. **5** Cả hội đều lấy lời đó làm đẹp lòng, bèn cử Ê-tiên, là người đầy đức tin và Đức Thánh Linh, Phi-líp, Bô-cô-ro, Ni-can-o, Ti-môn, Ba-mê-na và Ni-cô-la, là người An-ti-ốt mới theo đạo Giu-đa; **6** và trình bảy người đó cho các sứ đồ; các sứ đồ cầu nguyện rồi, thì đặt tay lên. **7** Đạo Đức Chúa Trời càng ngày càng tràn ra, số môn đồ tại thành Giê-ru-sa-lem thêm lên nhiều lắm. Cũng có rất nhiều thầy tế lễ vâng theo đạo nữa. **8** Ê-tiên được đầy ơn và quyền làm dấu kỳ phép lạ rất lớn trong dân. **9** Nhưng có mấy hội viên của nhà hội gọi là nhà hội của bọn được tự do, với những người quê ở Sy-ren, người quê ở A-léc-xan-đơ, cùng người Giu-đa ở xứ Si-li-si và xứ A-si, nỗi lên mà cãi lẫy cùng Ê-tiên. **10** Song chúng không chống lại nổi với trí khôn người cùng với Đức Thánh Linh, là Đáng người nhờ mà nói **11** bèn xui xiểm mấy người đặng nói rằng: chúng ta đã nghe người nói ra những lời phạm đến Môi-se và Đức Chúa Trời. **12** Chúng xúi dân sự, các trưởng lão và các thầy thông giáo, rồi xông vào người, dùng sức mạnh bắt và điệu đến trước tòa công luận. **13** Chúng đặt ra những kẻ chứng dối, nói rằng:

người này hằng nói những lời phạm đến nơi Gia-cốp nghe bên Ê-díp-tô có lúa mì, thì sai tớ thánh và luật pháp. 14 Vì chưng chúng ta đã phụ ta qua đó lần thứ nhứt. 13 Đến lần thứ hai, nghe người nói rằng Jésus ở Na-xa-rét này sẽ anh em Giô-sép nhận biết người, và Pha-ra-phá nơi đây và đổi tục lệ mà Môise đã truyền ôn mới biết dòng họ người. 14 Giô-sép bèn sai lại cho chúng ta. 15 Bấy giờ, phàm những người rước Gia-cốp là cha mình và cả nhà, cộng là bảy người tại tòa công luận đều ngó chăm Ê-tiên, mươi lăm người. 15 Vậy, Gia-cốp xuống xứ Ê-díp-tô, rồi chết tại đó, và tớ phụ chúng ta cũng vậy; 16 sau được đem về Si-chem, chôn nơi mộ mà Áp-ra-ham đã lấy bạc mua của con cháu Hê-mô quê ở Si-chem. 17 Nhưng, gần đến kỳ phái ứng nghiệm lời hứa Đức Chúa Trời đã thề với Áp-ra-ham, đến cù sanh sản và thêm nhiều lên trong xứ Ê-díp-tô, 18 cho đến khi trong xứ đó có một vua khác dấy lên, chẳng nhìn biết Giô-sép. 19 Vua này dùng mưu hại dòng giống và hà hiếp tớ phụ chúng ta, ép phải bỏ con mới sanh, hầu cho sống chẳng được. 20 Trong lúc đó, Môise sanh ra; người xinh tốt khác thường, được nuôi trong ba tháng tại nhà cha mình. 21 Khi người bị bỏ, thì con gái Pha-ra-ôn vớt lấy, nuôi làm con mình. 22 Môise được học cả sự khôn ngoan của người Ê-díp-tô; lời nói và việc làm đều có tài năng. 23 Nhưng lúc người được bón mươi tuổi rồi, trong lòng nhớ đến, muốn đi thăm anh em mình là con cái Y-sơ-ra-ên. 24 Môise thấy có người hà hiếp một người trong đám họ, nên binh vực kẻ bị hà hiếp và đánh người Ê-díp-tô để báo thù cho. 25 Người ngờ anh em mình chắc hiểu rằng Đức Chúa Trời dùng tay mình giải cứu họ; nhưng họ chẳng hiểu. 26 Đến ngày sau, chúng đang đánh lộn với nhau, thì người đến gần mà giải hòa, rằng: Hỡi các ngươi, đã là anh em, sao lại làm hại nhau vậy? 27 Kẻ đang úc hiếp người lân cận mình xô Môise ra, mà rằng: Ai đã lập ngươi lên làm quan cai trị và quan xử đoán chúng ta? 28 Há ngươi muốn giết ta như hôm qua đã giết người Ê-díp-tô sao? 29 Môise vừa nghe lời đó thì trốn đi ở trong xứ Ma-di-an, nơi đó người sanh được hai con trai. 30 Cách bốn mươi năm, một thiên sứ hiện ra cùng người, tại đồng vắng núi Si-na-i, trong ngọn lửa nơi bụi gai đương cháy.

7 Thày các thượng phẩm bèn hỏi Ê-tiên rằng:

Có phải thật như vậy chăng? 2 Ê-tiên trả lời rằng: Hỡi các anh, các cha, xin nghe lời tôi! Đức Chúa Trời vinh hiển đã hiện ra cùng tớ chúng ta là Áp-ra-ham, khi người còn ở tại Mê-sô-bô-ta-mi, chưa đến ở tại Cha-ran, 3 mà phán rằng: Hãy ra khỏi quê hương và bà con ngươi, mà đi đến xứ ta sẽ chỉ cho. 4 Bấy giờ người ra khỏi xứ Canh-đê, rồi đến thành Cha-ran. Từ đó, lúc cha người qua đời rồi, Đức Chúa Trời khiến người từ nơi đó qua xứ các ông hiện đương ở; 5 Ngài chẳng ban cho người sản nghiệp gì trong xứ này, dầu một theo đát lợt bàn chon cũng không, nhưng Ngài hứa ban xứ này làm kỉ vật cho người và dòng dõi người nữa, dấu bấy giờ người chưa có con cái mặc lòng. 6 Đức Chúa Trời phán như vậy: Dòng dõi ngươi sẽ ở ngụ nơi đất khách, người ta sẽ bắt chúng nó làm tôi và hà hiếp trong bốn trăm năm. 7 Đức Chúa Trời lại phán rằng: Nhưng ta sẽ đoán xét dân đã bắt chúng nó làm tôi, kể đó, chúng nó sẽ ra khỏi, và thờ phượng ta trong nơi này. 8 Đoạn, Đức Chúa Trời ban cho người sự giao ước về phép cắt bì. Ấy vậy, khi Áp-ra-ham đã sanh một con trai là Y-sác, thì làm phép cắt bì cho, trong ngày thứ tám; Y-sác làm phép cắt bì cho Gia-cốp, và Gia-cốp làm phép áy cho mười hai tớ phụ. 9 Mười hai tớ phụ ghen ghét Giô-sép, nên bán qua xứ Ê-díp-tô; nhưng Đức Chúa Trời ở cùng người. 10 Ngài giải cứu người khỏi cảnh khó khăn, và cho đầy ơn và trí truở mặt Pha-ra-ôn, vua Ê-díp-tô, vua ấy lập người làm tể tướng cai quản xứ Ê-díp-tô và cả nhà vua nữa. 11 Bấy giờ, xảy có cơn đói kém trong cả xứ Ê-díp-tô và xứ Ca-na-an; sự túng ngặt lớn lăm, tớ phụ chúng ta chẳng tìm được đồ ăn. 12

đang áp lại để xem cho giàn hơn, thì nghe tiếng người qua bên kia Ba-by-lôn. **44** Đèn tạm chứng Chúa phán rằng: **32** Ta là Đức Chúa Trời của cớ vốn ở giữa tổ phụ chúng ta trong đồng vắng, tổ phụ người, Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, như Chúa đã truyền lệnh cho Môi-se phải là y của Y-séc và của Gia-côp. Môi-se run sợ, chẳng theo kiểu mẫu người đã thấy. **45** Tổ phụ chúng dám nhìn xem. **33** Chúa bèn phán rằng: Hãy coi ta đã nhận lấy đèn tạm ấy, rồi đồng đi với Giô-giày ở chơng người ra; vì chỗ mà người đứng suê đem vào xú họ đã chiếm lấy của các dân mà đó là một nơi đất thánh. **34** Ta đã đoái xem và Đức Chúa Trời đã đuổi khỏi trước mặt họ; đèn thấy cảnh khó khăn của dân ta trong xú Ê-díp-tạm cứ ở đó cho đến đời vua Đa-vít, **46** là người tông, ta đã nghe tiếng than thở của chúng nó, và được ơn trước mặt Đức Chúa Trời, và xin ban xuống đặng giải cứu. Bây giờ hãy đến, đặng một chỗ ở cho Đức Chúa Trời của Gia-côp. **47** ta sai người qua xú Ê-díp-tô. **35** Môi-se này là Kế đó, vua Sa-lô-môn cất cho Chúa một cái nhà, người họ đã bỏ ra, và rằng: Ai đã lập người lên **48** Nhưng Đáng Rất Cao chẳng ở trong nhà bởi làm quan cai trị và quan đoán xét chúng ta? Ấy tay người ta làm ra, như đáng tiên tri đã nói: là người mà Đức Chúa Trời đã sai làm quan cai **49** Chúa phán: Trời là ngai ta, Đất là bệ chơng ta, trị và đáng giải cứu cậy tay một thiên sứ đã Nào có nhà nào các người cất cho ta, Có nơi hiện ra với người trong bụi gai. **36** Ấy là người nào cho ta yên nghỉ chẳng? **50** Há chẳng phải đã đem họ ra khỏi, làm những dấu kỳ phép lạ tay ta đã dựng nên mọi vật này chẳng? **51** Hỡi trong xú Ê-díp-tô, trên Biển-đỏ, và nơi đồng những người cứng cổ, lòng và tai chẳng cắt bì vắng trong bốn mươi năm. **37** Ấy là Môi-se này kia! Các người cứ nghịch với Đức Thánh Linh đã nói cùng con cái Y-sơ-ra-ên rằng: Đức Chúa hoài; tổ-phụ các người thế nào, thì các người Trời sẽ dấy lên trong hàng anh em các người cũng thế ấy! **52** Há có đáng tiên tri nào mà tổ một đáng tiên tri giống như ta. **38** Ấy là người, phụ các người chẳng bắt bớ ư? Họ cũng đã giết trong dân hội tại nơi đồng vắng, đã ở với thiên những người nói tiên tri về sự đến của Đáng sứ, là đáng phán cùng người trên núi Si-na - Công bình; và hiện bây giờ chính các người i, và với tổ phụ chúng ta, người lại nhận lấy lại đã nộp và giết Đáng đó; **53** các người đã những lời sự ông đặng trao lại cho các người. Nhận luật pháp truyền bởi các thiên sứ, nhưng **39** Ấy là người là tổ phụ chúng ta không chịu không giữ lấy! **54** Chúng nghe những lời đó, thì vâng lời, đã bỏ người đặng nghiêng lòng về xú giận trong lòng, và nghiến răng với Ê-tiên. **55** Ê-díp-tô, **40** và nói với A-rôn rằng: Hãy làm các Nhưng người, được đầy dẫy Đức Thánh Linh, thần đi trước chúng ta; vì về phần Môi-se này, mắt ngó châm lên trời, thấy sự vinh hiển của là người đã dẫn chúng ta ra khỏi xú Ê-díp-tô, Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Jêsus đứng bên chẳng biết có điều chi xảy đến cho người rồi. hữu Đức Chúa Trời; **56** thì người nói rằng: Kia, **41** Trong những ngày đó, họ đúc một tượng bò ta thấy các từng trời mở ra, và Con người đứng con, dâng tế lễ cho tượng và vui mừng về việc bên hữu Đức Chúa Trời. **57** Bấy giờ, chúng kêu tay mình làm nén. **42** Đức Chúa Trời bèn lìa lớn tiếng lên, bịt lỗ tai lại, cùng nhau chạy a bỏ họ, phú họ thò lạy cơ binh trên trời, như lại, **58** kéo người ra ngoài thành, rồi ném đá có chép trong sách các đáng tiên tri rằng: Hỡi người. Các kẻ làm chứng lấy áo xống mình để nhà Y-sơ-ra-ên, vậy có phải các người từng nơi chọn một người trẻ tuổi kia tên là Sau-lo. dâng con sinh và của lê cho ta, Trong bốn mươi **59** Chúng đang ném đá, thì Ê-tiên cầu nguyện năm ở nơi đồng vắng, **43** Khi các người khiêng rằng: Lạy Đức Chúa Jêsus, xin tiếp lấy linh hồn nhà trại của Mo-lóc Và ngôi sao của thần Pom-tôi. **60** Đoạn, người quì xuống, kêu lớn tiếng phan, Tức là những hình tượng mà các người rằng: Lạy Chúa, xin đừng đỗ tội này cho họ! làm ra để thò lạy chẳng? Ta cũng sẽ đầy các Người vừa nói lời đó rồi thì ngủ.

8 Sau-lơ vốn ưng thuận về sự Ê-tiên bị giết. lấy Đức Thánh Linh. **18** Si-môn thấy bởi các sứ

Trong lúc đó, Hội thánh ở thành Giê-ru-sa-đò đặt tay lên thì có Đức Thánh Linh xuông, lem gắp cơn bát bớ dữ tợn; trừ ra các sứ đồ, bèn lấy bạc dâng cho, mà nói rằng: **19** Cũng hấy còn hét thảy tín đồ đều phải chạy tan lạc trong cho tôi quyền phép ấy, để tôi đặt tay trên ai thì các miền Giu-đê và xứ Sa-ma-ri. **2** Dẫu vậy, có nầy được nhận lấy Đức Thánh Linh. **20** Nhưng mấy người tin kính chôn xác Ê-tiên và than Phi-e-ro trả lời rằng: Tiền bạc ngươi hãy hú khóc người quá bội. **3** Nhưng Sau-lơ làm tàn mắt với ngươi, vì ngươi tưởng lấy tiền bạc mua hại Hội thánh: sắn vào các nhà, dùng sức mạnh được sự ban cho của Đức Chúa Trời! **21** Người bắt đòn ông đòn bà mà bỏ tù. **4** Vậy, những kẻ chẳng có phần hoặc số trong việc này; vì lòng đã bị tan lạc đi từ nơi này đến nơi khác, truyền ngươi chẳng ngay thẳng trước mặt Đức Chúa giảng đạo Tin Lành. **5** Phi-líp cũng vậy, xuông Trời. **22** Vậy, hãy ăn năn điều ác mình, và cầu trong thành Sa-ma-ri mà giảng về Đấng Christ nguyễn Chúa, hầu cho ý tưởng của lòng ngươi tại đó. **6** Đoàn dân nghe ngươi giảng và thấy các đó họ may được tha cho. **23** Vì ta thấy ngươi phép lạ người làm, thì đồng lòng lắng tai nghe đương ở trong mặt đắng và trong xiềng tội ác. người nói; **7** vì có những tà ma kẽ lớn tiếng **24** Si-môn trả lời rằng: Xin chính mình các ông lên mà ra khỏi nhiều kẻ bị ám, cùng kẻ bại và hãy cầu nguyễn Chúa cho tôi, hầu cho tôi chẳng què được chữa lành cũng nhiều. **8** Tại cớ đó, mặc phải điều ông nói đó. **25** Sau khi Phi-e-ro trong thành được vui mừng khôn xiết. **9** Bấy và Giăng đã làm chứng và Giăng đạo Chúa như giờ trong thành đó có một người tên là Si-môn, thế, thì trở về thành Giê-ru-sa-lem vừa đi vừa làm nghề phù phép, tự khoe mình làm người giảng Tin Lành trong nhiều làng của người Sa-danh tiếng, khiến cho dân Sa-ma-ri rất lấy làm ma-ri. **26** Bấy giờ, có một thiên sứ của Chúa lạ lùng. **10** Hết thảy từ trẻ đến già đều nghe phán cùng Phi-líp rằng: Hãy chờ dậy đi qua theo người, mà nói rằng: Chính người là quyền phía nam, trên con đường từ thành Giê-ru-sa-phép của Đức Chúa Trời, tức là quyền phép lớn lem xuông thành Ga-ra. Đường ấy vắng vẻ. **27** như thường gọi vậy. **11** Nhơn đó chúng nghe Người chờ dậy và đi. Kìa, có một hoạn quan Ê-theo người, vì đã lâu nay người lấy phép thi-ô-bi, làm quan hầu của Can-đác, nũ vương giục họ thay đều phải khen lạ. **12** Nhưng khi nước Ê-thi-ô-bi, coi sóc hết cả kho tàng bà, đã chúng đã tin Phi-líp, là người rao giảng Tin đến thành Giê-ru-sa-lem để thờ phượng, **28** khi Lành của nước Đức Chúa Trời và danh Đức trở về, ngồi trên xe mà đọc sách tiên tri Ê-sai. Chúa Jésus Christ cho mình, thì cả đòn ông, đòn **29** Đức Thánh Linh phán cùng Phi-líp rằng: Hãy bà đều chịu phép báp-tem. **13** Chính Si-môn lại gần và theo kịp xe đó. **30** Phi-líp chạy đến, cũng tin, và khi đã chịu phép báp-tem, thì ở nghe người Ê-thi-ô-bi đọc sách tiên tri Ê-sai, luôn với Phi-líp; người thấy những dấu lạ phép thì nói rằng: Ông hiểu lời mình đọc đó chẳng? kỳ đã làm ra, thì lấy làm lạ lắm. **14** Các sứ đồ **31** Hoạn quan trả lời rằng: Nếu chẳng ai dạy cho vẫn ở tại thành Giê-ru-sa-lem, nghe tin xứ Sa-tôi, thế nào tôi hiểu được? Người bèn mời Phi-ma-ri đã nhận lấy đạo Đức Chúa Trời, bèn sai líp lên xe ngồi kè bên. **32** Vả, chỗ người đọc Phi-e-ro và Giăng đến đó. **15** Hai người tới nơi, trong Kinh Thánh là đoạn này: Người đã bị kéo cầu nguyễn cho các môn đồ mới, để cho được đi như con chiên đến hàng làm thịt, Lại như nhận lấy Đức Thánh Linh. **16** Vì Đức Thánh chiên con cầm trước mặt kẻ hốt lông, người Linh chưa giáng xuông trên ai trong bọn chẳng mở miệng. **33** Trong khi người hèn hạ đó; họ chỉ nhơn danh Đức Chúa Jésus mà chịu thì sự đoán xét Người đã bị cắt đi. Còn ai sẽ phép báp-tem thôi. **17** Phi-e-ro và Giăng bèn kể đời của Người? Vì sự sống Người đã bị rút đặt tay trên các môn đồ, thì đều được nhận khỏi đất rồi. **34** Hoạn quan cất tiếng nói cùng

Phi-líp rắng: Tôi xin hỏi ông, đáng tiên tri đã có tôi đây. **11** Chúa phán rắng: Hãy chờ dậy, đi nói điều đó về ai? Có phải nói về chính mình lên đường gọi là đường Ngay thẳng, tìm tên người chẳng, hay là về người nào khác? **35** Phi-Sau-lơ, người Tạt-sơ, ở nhà Giu-đa; vì người líp bèn mở miệng, bắt đầu từ chỗ Kinh Thánh đương cầu nguyện, **12** và đã thấy một người, đó mà rao giảng Đức Chúa Jêsus cho người. tên là A-na-nia, bước vào đặt tay trên mình, **36** Hai người đương đi dọc đường, gặp chỗ có đê cho người được sáng mắt lại. **13** A-na-nia nước, hoạn quan nói rắng: Này, nước đây, có sự tha thứ rắng: Lạy Chúa, tôi có nghe nhiều kẻ nói gì ngăn cấm tôi chịu phép báp-têm chẳng? **37** người này đã làm hại biết bao các đấng thánh Phi-líp nói: Nếu ông hết lòng tin, điều đó có của Chúa trong thành Giê-ru-sa-lem. **14** Böyle giờ thề được. Hoạn quan trả lời rắng: Tôi tin rắng người ở đây, có trọn quyền của các thầy tế lễ Đức Chúa Jêsus Christ là Con Đức Chúa Trời. **38** cả phó cho, đang bắt trói hết thảy mọi người Người biểu dừng xe lại; rồi cả hai đều xuống cầu khẩn đến danh Ngài. **15** Nhưng Chúa phán nước, và Phi-líp làm phép báp-têm cho hoạn rắng: Hãy đi, vì ta đã chọn người này làm một quan. **39** Khi ở dưới nước lên, thì Thánh Linh đồ dùng ta, để đem danh ta đôn ra trước mặt của Chúa đem Phi-líp đi; hoạn quan chẳng thấy các dân ngoại, các vua, và con cái Y-sơ-ra-ên; người nữa, cứ hớn hở đi đường. **40** Còn Phi-líp **16** ta lại sẽ tỏ ra cho người biết phải chịu đau thì người ta thấy ở trong thành A-xốt; từ đó đón vì danh ta là bao ná. **17** A-na-nia bèn đi, người đi đến thành Sê-sa-rê, cũng giảng Tin vào nhà, rồi đặt tay trên mình Sau-lơ mà nói Lành khắp những thành nào mình đã ghé qua.

9 **B**ây giờ, Sau-lơ chỉ hăng ngầm đe và chém giết môn đồ của Chúa không thôi, đến cùng thầy cả thượng phẩm, **2** xin người những bức thư để gởi cho các nhà hội thành Đa-mách, hầu cho hễ gặp người nào thuộc về đạo bất kỳ đòn ông đòn bà, thì trói giải về thành Giê-ru-sa-lem. **3** Nhưng Sau-lơ đang đi đường gần đến thành Đa-mách, thình lình có ánh sáng từ trời soi sáng chung quanh người. **4** Người té xuống đất, và nghe có tiếng phán cùng mình rắng: Hỡi Sau-lơ, Sau-lơ, sao ngươi bắt bớ ta? **5** Người thưa rắng: Lạy Chúa, Chúa là ai? Chúa phán rắng: Ta là Jêsus mà ngươi bắt bớ; **6** nhưng hãy đứng dậy, vào trong thành, người ta sẽ nói cho ngươi mọi điều phải làm. **7** Những kẻ cùng đi với người đều đứng lại sững sờ, nghe tiếng nói, mà chẳng thấy ai hết. **8** Sau-lơ chờ dậy khỏi đất, mắt dấu mờ, nhưng không thấy chi cả; người ta bèn cầm tay đỡ người đến thành Đa-mách; **9** người ở đó trong ba ngày chẳng thấy, chẳng ăn và cũng chẳng uống. **10** Vâ, tại Đa-mách có một môn đồ tên là A-na-nia. Chúa phán cùng người trong sự hiện thấy rắng: Hỡi A-na-nia! Người thưa rắng: Lạy Chúa,

rắng: Hỡi anh Sau-lơ, Chúa là Jêsus này, đã hiện ra cùng anh trên con đường anh đi tới đây, đã sai tôi đến, hầu cho anh được sáng mắt lại và đầy Đức Thánh Linh. **18** Tức thì có cái chi như cái vẩy từ mắt người rớt xuống, thì người được sáng mắt; rồi chờ dậy và chịu phép báp-têm. **19** Khi người ăn uống rồi, thì được mạnh khỏe lại. Sau-lơ ở lại một vài ngày với các môn đồ tại thành Đa-mách. **20** Người liền giảng dạy trong các nhà hội rằng Đức Chúa Jêsus là Con Đức Chúa Trời. **21** Phàm những người nghe điều lấy làm lạ, mà nói rắng: Há chẳng phải chính người đó đã bắt bớ tại thành Giê-ru-sa-lem những kẻ cầu khẩn danh này, lại đến đây để trói họ điệu về cho các thầy tế lễ cả hay sao? **22** Còn Sau-lơ lần lần càng thêm vững chí, bắt bẻ những người Giu-đa ở tại thành Đa-mách, mà nói rõ ràng Đức Chúa Jêsus là Đáng Christ. **23** Cách lâu ngày, người Giu-đa mưu với nhau để giết Sau-lơ. **24** Nhưng có người báo tin cho Sau-lơ về cơ mưu chúng nó. Người ta lại giữ các cửa cả ngày và đêm để giết Sau-lơ. **25** Song lúc ban đêm, các môn đồ lấy thúng dòng người xuống ngoài vách thành. **26** Sau-lơ tới thành Giê-ru-sa-lem rồi, muốn hiệp với các môn đồ; nhưng hết thấy

đều nghi sợ người, không tin là môn đồ. **27** Ba-na-ba bèn đem người đi, đưa đến các sứ đồ và thuật lại cho biết thế nào dọc đường Chúa đã hiện ra và phải cùng người, lại thề nào người đã giảng dạy cách bạo dạn về danh Đức Chúa Jêsus tại thành Đa-mách. **28** Từ đó, Sau-lơ tới lui với môn đồ tại thành Giê-ru-sa-lem, **29** và nhơn danh Chúa mà nói cách dạn dĩ. Người cũng nói và cãi với những người Hê-lê-nít; nhưng bọn này tìm thế để hại mạng người. **30** Các anh em hay điều đó, thì đem người đến thành Sê-sa-rê, và sai đi đât Tạt-sơ. **31** Ấy vậy, Hội-thánh trong cả xứ Giu-đê, xứ Ga-li-lê và xứ Sa-ma-ri được hưởng sự bình an, gây dựng và đi trong đường kính sợ Chúa, lại nhờ Đức Thánh Linh vừa giúp, thì số của hội được thêm lên. **32** Vả, Phi-e-rơ đi khắp các xứ, cung đến cùng các thánh đồ ở tại thành Ly-đa. **33** Tại đó, Phi-e-rơ gặp một người đau bại tên là Ê-nê, nằm trên giường đã tám năm rồi. **34** Phi-e-rơ nói với người rằng: Hỡi Ê-nê, Đức Chúa Jêsus-Christ chữa cho ngươi được lành, hãy chờ dậy, dọn đẹp lấy giường ngươi. Tức thì, người vùng dậy. **35** hết thấy dân ở Ly-đa và Sa-rôn thấy vậy đều trở về cùng Chúa. **36** Tại thành Giôp-bê, trong đám mòn đồ, có một người đòn bà tên là Ta-bi-tha, nghĩa là Đô-ca; người làm nhiều việc lành và hay bố thí. **37** Trong lúc đó, người đau và chết. Người ta tắm rửa xác người, rồi để yên trong một phòng cao. **38** Môn đồ nghe Phi-e-rơ đương ở tại Ly-đa, gần thành Giôp-bê, bèn sai hai người đi mời người đến chở chậm trễ. **39** Phi-e-rơ đứng dậy đi với hai người. Khi tới nơi, người ta dẫn Phi-e-rơ đến chỗ phòng cao; hết thấy các đòn bà góa đều đến cùng người mà khóc, và giờ cho người xem bao nhiêu áo xống và áo ngoài, lúc Đô-ca còn sống ở với mình đã may cho. **40** Phi-e-rơ biếu người ta ra ngoài hết, rồi quì gối mà cầu nguyện; đoạn, xây lại với xác, mà rằng: Hỡi Ta-bi-tha, hãy chờ dậy! Người mở mắt, thấy Phi-e-rơ, bèn ngồi dậy liền. **41** Phi-e-rơ đưa tay ra đỡ cho đứng dậy; đoạn gọi các thánh đồ và đòn bà góa đến, cho họ thấy người sống.

42 Việc đó đồn ra khắp thành Giôp-bê; nên có nhiều người tin theo Chúa. **43** Còn Phi-e-rơ ở tại nhà người thợ thuộc da, tên là Si-môn.

10 Trong thành Sê-sa-rê, có một người tên là Cọt-nây, làm đội trưởng của đội binh gọi là Y-ta-li. **2** Người vẫn là đạo đức, cùng cả nhà mình đều kính sợ Đức Chúa Trời, người hay bố thí cho dân, và cầu nguyện Đức Chúa Trời luôn không thôi. **3** Đương ban ngày, nhằm giờ thứ chín, người thấy rõ ràng trong sự hiện thấy có một vị thiên sứ của Đức Chúa Trời vào nhà mình và truyền rằng: Hỡi Cọt-nây! **4** Đôi mắt người ngó chăm thiên sứ và run sợ lắm, thưa rằng: Lạy Chúa, có việc chi? Thiên sứ nói: Lời cầu nguyện cùng sự bố thí ngươi đã lên thầu Đức Chúa Trời, và Ngài đã ghi nhớ lấy. **5** Vậy, bây giờ hãy sai người đến thành Giôp-bê, mời Si-môn nào đó, cũng gọi là Phi-e-rơ. **6** Người hiện tro nơi Si-môn, là thợ thuộc da, nhà ở gần biển. **7** Khi thiên sứ, là đáng truyền cho người, đã trở lui, thì Cọt-nây gọi hai người trong đám đầy tớ mình và một tên lính tin kính trong những lính thuộc về mình, **8** mà thuật lại mọi điều cho họ nghe, rồi sai đến thành Giôp-bê. **9** Bữa sau, trong lúc ba người ấy đương đi đường và đã đến gần thành, vừa nhằm giờ thứ sáu Phi-e-rơ leo lên mái nhà để cầu nguyện. **10** người đó và thèm ăn; khi người ta đương dọn cho ăn, thì người bị ngất trí đi. **11** Người thấy tròn mờ ra, và có vật chi giống như một bức khăn lớn níu bốn chéo lên, giáng xuống và sa đến đất: **12** thấy trong đó có những thú bốn cẳng, đủ mọi loài, côn trùng bò trên đất, và chim trên trời. **13** Lại có tiếng phán cùng người rằng: Hỡi Phi-e-rơ, hãy dậy, làm thịt và ăn. **14** Song Phi-e-rơ thưa rằng: Lạy Chúa, chẳng vậy; vì tôi chẳng ăn giống gì dơ dáy chẳng sạch bao giờ. **15** Tiếng đó lại phải cùng người lần thứ hai rằng: Phàm vật chi Đức Chúa Trời đã làm cho sạch, thì chớ cầm bằng dơ dáy. **16** Lời đó lặp lại ba lần; rồi vật ấy liền bị thâu lên trên trời. **17** Phi-e-rơ đương nghỉ ngơi về ý nghĩa của sự hiện thấy mình đã thấy, thì các người mà Cọt-nây sai đi đã hỏi

thăm được nhà Si-môn, và tới đứng tận cửa. **18** mặt Đức Chúa Trời, để nghe mọi điều Chúa đã Họ kêu và hỏi đây có phải là nơi Si-môn tức Phi dặn ông nói cho chúng tôi. **34** Phi -e-ro bèn mở -e-ro ở chặng. **19** Phi -e-ro còn đương ngẫm miệng nói rằng: Quả thật, ta biết Đức Chúa Trời nghĩ về sự hiện thấy đó, thì Đức Thánh Linh chẳng vị nể ai, **35** nhưng trong các dân, hễ ai phán cùng người rằng: Kìa, có ba người đương kính sợ Ngài và làm sự công bình, thì này được tìm ngươi. **20** Vậy, hãy đứng dậy, xuồng mà đi đẹp lòng Chúa. **36** Ấy là lời Ngài đã phán cùng với họ, chớ hồ nghi, vì ta đã sai họ đó. **21** Phi - con cái Y-sơ-ra-ên, khi rao giảng tin lành về sự e-ro bèn xuống cùng họ mà nói rằng: Ta đây, là bình an bởi Đức Chúa Jêsus-Christ, tức là Chúa người các ngươi đương tim; các người đến đây của loài người. **37** Việc đã bắt đầu từ xứ Ga-li- có việc gì? **22** Họ trả lời rằng: Đội trưởng Cột- lê rồi tràn ra trong cả xứ Giu-đê, kể sau Giăng này là người công bình, kính sợ Đức Chúa Trời, đã giảng ra phép báp-têm, thì các ngươi biết cả dân Giu-đa đều làm chứng tốt về người, rồi; **38** thế nào Đức Chúa Trời đã xúc cho Đức người đó đã bởi một thiên sứ thánh mà chịu Chúa Jêsus ở Na-xa-rét bằng Đức Thánh Linh mang linh từ nơi cao rằng phải mời ông về và quyền phép, rồi Ngài đi từ nơi nọ qua chỗ nhà và nghe lời ông. **23** Phi -e-ro bèn mời họ kia làm phước và chữa lành hết thảy những vào nhà và cho trợ tại đó. Ngày mai, Phi -e-ro người bị ma quỉ ức hiếp; vì Đức Chúa Trời ở chờ dậy đi với họ, có một vài người trong hàng cùng Ngài. **39** Chúng ta từng chứng kiến về mọi anh em từ Giôp-bê cùng đi với. **24** Bữa sau, đến điều Ngài đã làm trong xứ người Giu-đa và tại thành Sê-sa-rê. Cột-này với bà con và bạn thiết thành Giê-ru-sa-lem. Chúng đã treo Ngài trên đương chờ đợi. **25** Phi -e-ro vừa vào, thì Cột- cây gỗ mà giết đi. **40** Nhưng ngày thứ ba, Đức này ra rước, phục xuống dưới chôn người mà Chúa Trời đã khiến Ngài sống lại, lại cho Ngài lạ. **26** Nhưng Phi -e-ro đỡ người dậy, nói rằng: được tỏ ra, **41** chẳng hiện ra với cả dân chúng, Người hãy đứng dậy, chính ta cũng chỉ là người nhưng với những kẻ làm chứng mà Đức Chúa mà thôi. **27** Phi -e-ro đương nói chuyện với Trời đã chọn trước, tức là với chúng ta, là kẻ Cột-này, bước vào, thấy có nhiều người nhóm đã ăn uống cùng Ngài, sau khi Ngài từ trong lại. **28** Người nói cùng chúng rằng: người Giu- kế chết sống lại. **42** Lại Ngài đã biểu chúng ta đa vốn không được phép giao thông với người khá giảng dạy cho dân chúng, và chứng quyết ngoại quốc hay là tới nhà họ; nhưng Đức Chúa chính Ngài là Đáng Đức Chúa Trời đã lập lên để Trời đã tỏ cho ta biết chẳng nên coi một người đoán xét kẻ sống và kẻ chết. **43** hết thảy các nào là ô uế hay chẳng sạch. **29** Nên khi các đảng tiên tri đều làm chứng này về Ngài rằng người đã sai tim, thì ta chẳng ngại gì mà đến hễ ai tin Ngài thì được sự tha tội vì danh Ngài. đây. Vậy ta hỏi vì việc chi mà các người mời ta **44** Khi Phi -e-ro đương nói, thì Đức Thánh Linh đến. **30** Cột-này trả lời rằng: Đã bốn ngày nay, giáng trên mọi người nghe đạo. **45** Các tín đồ nhằm giờ thứ chín, tôi đương nhà cầu nguyện, đã chịu phép cắt bì, là người kẻ đồng đến với thình lình có một người mặc áo sáng lòa, hiện Phi -e-ro, đều lấy làm lạ, vì thấy sự ban cho ra trước mặt tôi, **31** mà phán rằng: Hồi Cột- Đức Thánh Linh cũng đồ ra trên người ngoại này, lời cầu nguyện người đã được nhận, Đức nữa. **46** Vì các tín đồ nghe họ nói tiếng ngoại Chúa Trời đã ghi nhớ việc bối thí của người. quốc và khen ngợi Đức Chúa Trời. **47** Bấy giờ **32** Vậy, người hãy sai đến thành Giôp-bê, mời Phi -e-ro lại cắt tiếng nói rằng: Người ta có thể Si-môn, là Phi -e-ro đến đây: người đương tại từ chối nước về phép báp-têm cho những kẻ nhà Si-môn, thợ thuộc da, gàn biển. **33** Tức thì đã nhận lấy Đức Thánh Linh cũng như chúng tôi sai tim ông, mà ông đến đây là rất phải. ta chẳng? **48** Người lại truyền làm phép báp-Vậy bây giờ, thay thảy chúng tôi đang ở trước

tem cho họ nhơn danh Đức Chúa Jêsus Christ. mà ngăn trở Đức Chúa Trời được? 18 Tín đồ Họ bèn nài người ở lại với mình một vài ngày.

11 Các sứ đồ và anh em ở xứ Giu-dê nghe

tin người ngoại cũng đã nhận lấy đạo Đức Chúa Trời. 2 Khi Phi -e-rơ đã trở lên thành Giê-ru-sa-lem, có người tín đồ vốn chịu phép cắt bì trách móc người, 3 rằng: Người đã vào nhà kẻ chưa chịu phép cắt-bì, và ăn chung với họ! 4 Nhưng Phi -e-rơ đem mọi sự đã qua thuật cho họ theo thứ tự và từng điều, 5 rằng: Ta đương cầu nguyện trong thành Giôp-bê, lúc đó ta bị ngất trí đi, thấy sự hiện thấy: có vật gì giống như cái khăn lớn, níu bốn cheo lén, từ trên trời sa xuống đến tận ta. 6 Ta xem xét kỹ càng, thấy trong đó có các loài thú bốn cẳng trên đất, các thú rừng, các côn trùng và các loài chim trên trời. 7 Ta lại nghe có tiếng phán rằng: Hỡi Phi -e-rơ, hãy chờ dậy, giết thịt và ăn. 8 Ta thưa rằng: Lạy Chúa, chẳng vậy; vì không bao giờ có vật chi dơ dáy hay chẳng sạch vào miệng tôi đâu. 9 Tiếng từ trời phán cùng ta lần thứ hai mà rằng: Chớ coi điều Chúa đã làm cho tinh sạch như là dơ dáy. 10 Lời đó lặp lại ba lần, đoạn, thay thấy đều thâu lại lên trời. 11 Kìa, cũng một lúc đó, ba người ở thành Sê-sa-rê chịu sai đến cùng ta, đã tới tận cửa nhà ta ở. 12 Đức Thánh Linh truyền cho ta phải đi với ba người ấy, đừng nghi ngại gì. Nay, sáu người anh em đây đồng đi với ta, và chúng ta đều vào trong nhà Cột-nây. 13 Người này thuật lại cho ta thế nào tại nhà mình đã thấy một thiên sứ hiện đến và phán rằng: Hãy sai tới thành Giôp-bê, mời Si-môn cũng gọi là Phi -e-rơ đến đây. 14 Người ấy sẽ nói cho ngươi những lời, mà nhờ đó ngươi và cả nhà mình sẽ được cứu rỗi. 15 Ta mới khởi sự nói, thì có Đức Thánh Linh giáng trên họ, cũng như ban đầu Ngài đã giáng trên chúng ta. 16 Ta bèn nhớ lại lời Chúa đã truyền rằng: Giangi đã làm phép báp-têm bằng nước; nhưng các ngươi sẽ chịu phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. 17 Vậy, nếu Đức Chúa Trời đã ban cho họ cũng một ơn như cho chúng ta, là kẻ đã tin đến Đức Chúa Jêsus Christ, thì ta là ai,

nghe bấy nhiêu lời xong, đều thỏa thuận và ngợi khen Đức Chúa Trời, rằng: Vậy Đức Chúa Trời cũng đã ban sự ăn năn cho người ngoại để họ được sự sống! 19 Những kẻ bị tan lacer bởi sự bắt bớ xây đến về dịp Ê-tiên, bèn đi đến xứ Phê-ni-xi, đảo Chíp-rơ và thành An-ti-ốt, chỉ giảng đạo cho người Giu-đa thôi. 20 Nhưng trong đám những người ấy có một vài người quê ở Chíp-rơ và Sy-ren đến thành An-ti-ốt, cũng giảng dạy cho người Gờ-réc nữa, truyền Tin Lành của Đức Chúa Jêsus cho họ. 21 Tay Chúa ở cùng mấy người đó, nên số người tin và trở lại cùng Chúa rất nhiều. 22 Tiếng đồn thấu tai Hội thánh Giê-ru-sa-lem, hội bèn sai Ba-na-ba sang đến thành An-ti-öt. 23 Khi người đến nơi và thấy ơn Đức Chúa Trời, bèn vui mừng và khuyên mọi người phải cứ vững lòng theo Chúa; 24 vì Ba-na-ba thật là người lành, đầy dẫy Thánh Linh và đức tin. Bấy giờ rất đông người tin theo Chúa. 25 Kế đó, Ba-na-ba đi đến thành Tạt-sơ, để tìm Sau-lơ, 26 tìm gặp rồi, bèn đưa đến thành An-ti-öt. Trọn một năm, hai người cùng nhóm với Hội thánh và dạy dỗ nhiều người. Ấy là ở thành An-ti-öt, người ta bắt đầu xưng môn đồ là Cơ-rê-tiên. 27 Trong những ngày đó, có mấy người tiên tri từ thành Giê-ru-sa-lem xuống thành An-ti-öt. 28 Trong bọn có một người tên là A-ga-bút đứng dậy, bởi Đức Thánh Linh nói tiên tri rằng sẽ có sự đói kém trên khắp đất; thật vậy, sự đói kém này xảy đến trong đời Cơ-lốt trị vì. 29 Các môn đồ bèn định, mỗi người tùy sức riêng mình, gởi một món tiền bô thí cho anh em ở trong xứ Giu-dê; 30 môn đồ cũng làm thành việc đó, nhờ tay Ba-na-ba và Sau-lơ, gởi tiền ấy cho các trưởng lão.

12 Đương thuở đó, vua Hê-rốt hà hiếp một vài người trong Hội thánh. 2 Vua dùng gươm giết Gia-cơ là anh của Giangi; 3 thấy điều đó vừa ý người Giu-đa, nên cũng sai bắt Phi -e-rơ nữa. 4 Bấy giờ nhằm ngày ăn bánh không men. Vậy, vua bắt người và hạ ngực, phó cho bốn ngũ binh canh giữ, mỗi ngũ có bốn tên

lính. Vua toan đợi lúc xong lễ Vượt Qua, thì bắt bèn tra hỏi bọn lính, rồi truyền lệnh dẫn chúng người ra hầu trước mặt dân chúng. 5 Vậy, Phi - nó đi giết. Đoạn, người từ xứ Giu-đê xuống e-ro bị cầm trong khám, còn Hội thánh cứ cầu thành Sê-sa-rê, ở lại tại đó. 20 Vả, vua Hê-rốt nguyện Đức Chúa Trời cho người luôn. 6 Vả, căm giận dân thành Ty-ro và dân thành Si-dêm rạng ngày mà Hê-rốt định bắt Phi -e-ro ra đòn. Chúng đã được lòng quan hầu của vua là hầu, người danh mang hai xiềng, ngũ giữa hai Ba-la-tút rồi, bèn đồng lòng đến cùng vua mà tên lính, và trước cửa có quân canh giữ ngục. 7 xin hòa, vì xú họ ăn nhờ lương thực trong xứ Thinh linh, một thiên sứ của Chúa đến, và có vua. 21 Đến kỳ, vua Hê-rốt mặc áo chàù, ngồi ánh sáng soi trong ngục tối. Thiên sứ đập vào trên ngai, truyền phán giữa công chúng. 22 súòng Phi -e-ro, đánh thức người, mà rằng: Dân chúng kêu lên rằng: Ấy là tiếng của một Hays mau chờ dậy. Xiềng bèn rót ra khỏi tay thàn, chẳng phải tiếng người ta đâu! 23 Liền lúc người. 8 Kế đó, thiên sứ nói rằng: Hãy nịt lưng đó, có thiên sứ của Chúa đánh vua Hê-rốt, bởi và mang dép vào đi. Phi -e-ro làm theo. Thiên cớ chẳng nhường sự vinh hiển cho Đức Chúa sứ lại tiếp: Hãy mặc áo ngoài và theo ta. 9 Phi - Trời; và vua bị trùng đục mà chết. 24 Bấy giờ, e-ro ra theo; chẳng biết điều thiên sứ làm đó là đạo Đức Chúa Trời tấn tới rất nhiều, càng ngày thật, song tướng mình thấy sự hiện thấy. 10 Khi càng tràn thêm ra. 25 Ba-na-ba và Sau-lo làm qua khỏi vọng canh thứ nhứt, rồi vọng thứ nhì, chức vụ mìn xong rồi, bèn từ thành Giê-ru-thì đến nơi cửa sắt, là cửa thông vào thành; cửa sa-leм trở về thành An-ti-ốt, dẫn theo Giăng, đó tự mở ra trước mặt hai người, rồi hai người cũng gọi là Mác.

vượt ra khỏi, đi lên đàng cái, tức thì thiên sứ lìa Phi -e-ro. 11 Phi -e-ro bèn tinh lại và nói rằng: Bây giờ ta nhận biết thật Đức Chúa Trời đã sai thiên sứ Ngài giải cứu ta ra khỏi tay Hê-rốt cùng khỏi điều dân Giu-đa đang mong đợi. 12 Người suy nghĩ lại điều đó, rồi đến nhà Ma-ri, mẹ của Giăng, cũng gọi là Mác, là nơi có nhiều người đang nhóm lại cầu nguyện. 13 Người gõ cửa nhà ngoài, một con đòn tên là Rô-đơ đến nghe, 14 nhận biết tiếng Phi -e-ro nén mừng rỡ lầm, đến nỗi chẳng mở cửa, nhưng trở chạy vào báo tin rằng Phi -e-ro đương đứng trước cửa. 15 Người ta nói rằng: Mày sáng. Song nàng quyết là quá thật. Họ bèn nói: Ấy là thiên sứ của người. 16 Nhưng Phi -e-ro cứ gõ cửa hoài. Khi mở cửa, thấy Phi -e-ro, hết thảy đều kinh hãi. 17 Nhưng người lấy tay ra dấu biểu chúng làm thính, rồi thuật lại cho biết Chúa đã dùng cách nào cứu mình khỏi ngục; đoạn, người lại dặn rằng: Hãy cho Gia-cơ và anh em biết điều này. Rồi đó, người bước ra sang nơi khác. 18 Đến sáng, trong bọn lính có sự xôn xao rất lớn: vì chúng nó chẳng hay Phi -e-ro đi đâu. 19 Vua Hê-rốt sai tìm người, nhưng tìm chẳng được,

13 Trong Hội thánh tại thành An-ti-ốt có mấy người tiên tri và mấy thầy giáo sư, tức là: Ba-na-ba, Si-mê-ôn gọi là Ni-giê, Lu-si-út người Sy-ren, Ma-na-hem là người đồng dưỡng với vua chư hầu Hê-rốt, cùng Sau-lo. 2 Đương khi môn đồ thờ phượng Chúa và kiêng ăn, thì Đức Thánh Linh phán rằng: hãy để riêng Ba-na-ba và Sau-lo đăng làm công việc ta đã gọi làm. 3 Đã kiêng ăn và cầu nguyện xong, môn đồ bèn đặt tay trên hai người, rồi để cho đi. 4 Vậy, Sau-lo và Ba-na-ba đã chịu Đức Thánh Linh sai đi, bèn xuống thành Sê-lo-xi, rồi từ đó đi thuyền đến đảo Chíp-ro. 5 Đến thành Sa-la-min, hai người giảng đạo Đức Chúa Trời trong các nhà hội của người Giu-đa; cũng có Giăng cùng đi để giúp cho. 6 Trải qua cả đảo cho đến thành Ba-phô rồi, gặp một người Giu-đa kia, là tay thuật sĩ và tiên tri giả, tên là Ba-Giê-su, 7 vốn ở với quan trấn thủ tên là Sê-giúp Phau-lút là người khôn ngoan. Người này đã sai mời Ba-na-ba và Sau-lo đến, và xin nghe đạo Đức Chúa Trời. 8 Nhưng Ê-ly-ma, tức là thuật sĩ (Ấy là ý-nghĩa tên người), ngăn hai người đó, ráng sức tìm phương làm cho quan trấn thủ không tin. 9

Bấy giờ, Sau-lơ cũng gọi là Phao-lô, đầy dãy 24 Trước khi Đức Chúa Jêsus chưa đến, Giăng Đức Thánh Linh, đối mặt nhìn người nói rằng: đã giảng dạy phép báp-têm về sự ăn năn cho cả 10 Hỡi người đầy mọi thứ gian trá và hung ác, dân Y-sơ-ra-ên. 25 Giăng đang lo làm trọn công con của ma quỉ, thù nghịch cùng cả sự công việc mình, thì nói rằng: Ta chẳng phải là Đáng bình, người cứ làm hư đường thẳng của Chúa mà các ngươi tưởng; nhưng có Đáng đến sau không thôi sao? 11 Này, bây giờ tay Chúa giá ta, ta chẳng xứng đáng mở dây giày Ngài. 26 trên ngươi; ngươi sẽ bị mù, không thấy mặt Hỡi anh em, là con cháu dòng Áp-ra-ham, và kẻ trời trong ít lâu. Chính lúc đó, có sự mù mịt kính sợ Đức Chúa Trời, lời rao truyền sự cứu tối tăm phủ trên người, người xây quanh bốn chuộc này đã phán cho chúng ta vậy. 27 Vì dân phia, tìm kẻ để dắt mình. 12 Quan trấn thủ thấy và các quan ở thành Giê-ru-sa-lem chẳng nhìn sự đã xảy đến, bèn tin, lấy làm lạ về đạo Chúa. biết Đức Chúa Jêsus này, nên lúc xú tội Ngài, 13 Phao-lô với đồng bạn mình xuống thuyền chúng đã ứng nghiệm lời của các đấng tiên tri tại Ba-phô, sang thành Bẹt-giê trong xứ Bam-mà người ta thường đọc trong mỗi ngày Sa-bát. phi-ly. Nhưng Giăng lìa hai người, trở về thành 28 Đầu trong Ngài chẳng tìm thấy cớ gì đáng Giê-ru-sa-lem. 14 Về phần hai người, thì lìa chết, họ cứ xin Phi-lát giết Ngài đi. 29 Họ đã thành Bẹt-giê, cứ đi đường đến thành An-ti-ốt làm cho ứng nghiệm mọi điều chép về Ngài rồi, xứ Bi-si-đi; rồi nhầm ngày Sa-bát, vào trong thì hạ Ngài xuống khỏi thập tự giá mà chôn nhà hội mà ngồi. 15 Vừa đọc sách luật và sách trong mả. 30 Song Đức Chúa Trời đã làm cho các tiên tri xong, các chủ nhà hội sai sứ nói Ngài từ kẻ chết sống lại. 31 Những kẻ theo Ngài cùng hai người rằng: Hỡi anh em, nếu có mấy từ xứ Ga-li-lê lên thành Giê-ru-sa-lem đã được lời khuyên bảo dân chúng, hãy giảng đi. 16 thấy Ngài lâu ngày, và hiện nay đều làm chứng Phao-lô bèn đứng dậy, lấy tay làm hiệu, rồi nói về Ngài giữa dân chúng. 32 Còn chúng tôi, thì rằng: Hỡi người Y-sơ-ra-ên và các người kính rao truyền cho các anh em tin lành này và lời sợ Đức Chúa Trời, hãy nghe: 17 Đức Chúa Trời hứa ban cho tổ phụ chúng ta, 33 rằng Đức Chúa của dân Y-sơ-ra-ên này đã chọn tổ phụ chúng Trời bởi khiến Đức Chúa Jêsus sống lại thì đã ta; làm cho dân ấy thanh vượng lúc ở ngũ nơi làm ứng nghiệm lời hứa đó cho chúng ta là con ngoại quốc, tức là trong xứ Ê-díp-tô, và Ngài cháu của tổ phụ, y như đã chép trong sách Thi dùng cánh tay cao dẫn họ ra khỏi xứ đó. 18 Thiên đoạn thứ hai rằng: Con là Con trai ta, Ước chừng bốn mươi năm, Ngài chịu tính nết ngày nay ta đã sanh Con. 34 Ngài đã làm cho họ trong nơi đồng vàng. 19 Lại khi đã phá hủy Đức Chúa Jêsus sống lại, dặng nay khỏi trở về dân trong xứ Ca-na-an, Ngài khiến họ nhận sự hư nát nữa, ấy về điều đó mà Ngài đã phán lấy đất của các dân đó, 20 độ trong bốn trăm rằng: Ta sẽ thành tín giữ cùng các ngươi lời năm mươi năm; kể đó Ngài lập cho họ các quan hứa thánh đã phán với Đa-vít. 35 Lại trong câu đoán xét cho đến đời tiên tri Sa-mu-ên. 21 Bấy khác, cũng có phán rằng: Chúa chẳng cho Đáng giờ, dân đó xin một vì vua, nên Đức Chúa Trời Thánh Ngài thấy sự hư nát đâu. 36 Vâ, vua Đa-ban Sau-lơ, con của Ki-lơ, về chi phái Bên-gia-vít lúc còn sống, làm theo ý chỉ Đức Chúa Trời, min, trị họ trong bốn mươi năm; 22 đoạn, Ngài đoạn qua đời; người đã được trở về cùng các tổ bỏ vua đó, lại lập Đa-vít làm vua, mà làm chứng phụ mình, và đã thấy sự hư nát; 37 nhưng Đáng về người rằng: Ta đã tim thấy Đa-vít con của mà Đức Chúa Trời đã khiến sống lại, chẳng có Gie-sê, là người vừa lòng ta, người sẽ tuân theo thấy sự hư nát đâu. 38 Vậy, hỡi anh em, khá mọi ý chỉ ta. 23 Theo lời hứa, Đức Chúa Trời biết rằng nhờ Đáng đó mà sự tha tội được rao bèn bởi dòng dõi người mà dâng lên cho dân Y- truyền cho anh em; 39 lại nhờ Ngài mà hễ ai sơ-ra-ên một Cứu Chúa, tức là Đức Chúa Jêsus. tin thì được xứng công bình về mọi điều theo

luật pháp Môï-se chẳng có thể được xưng công lâu, đầy dẫy sự bạo dạn và đức tin trong Chúa, bình. 40 Nên, hãy giữ lấy cho khỏi mắc đầm đìa và Chúa dùng tay của hai sứ đồ làm những chép trong sách tiên tri rằng: 41 Hỡi kẻ hay phép lạ dấu kỳ, mà chứng về đạo ân điển của khinh dể kia, khá xem xét, sợ hãi và biến mất Ngài. 4 Nhưng dân chúng trong thành chia đi; Vì trong đời các ngươi, ta sẽ làm một việc, phe ra: kẻ thì theo bên Giu-đa, người thì theo Nếu có ai thật lại cho, các ngươi cũng chẳng bên hai sứ đồ. 5 Lại khi những người ngoại và tin. 42 Khi hai người bước ra, chúng xin đến người Giu-đa cùng các quan minh nổi lên đặng ngày Sa-bát sau cũng giảng luận các lời đó. 43 hà hiếp và ném đá hai sứ đồ, 6 thì hai sứ đồ đã Lúc hội đã tan, có nhiều người Giu-đa và người biết trước, bèn trốn tránh trong các thành xú mới theo đạo Giu-đa, đi theo Phao-lô và Ba-na- Ly-cao-ni, là thành Lít-trơ, thành Đẹt-bơ, và ba, hai người nói chuyện với họ và khuyên cứ miền chung quanh đó, 7 mà giảng Tin Lành. 8 vững lòng theo ơn Đức Chúa Trời. 44 Ngày Sa- Nơi thành Lít-trơ có một người liệt chờ, què bát sau, gần hết cả thành đều nhóm lại để nghe từ lúc mồi sanh ra, chẳng hề đi được. 9 Người đạo Chúa. 45 Song những người Giu-đa thấy ngồi và nghe Phao-lô giảng. Phao-lô chăm mắt đoàn dân đó thì đầy lòng ghen ghét, nghịch trên người, thấy có đức tin để chữa lành được, cùng lời Phao-lô nói và mắng nhiếc người. 46 10 bèn nói lớn tiếng rằng: Người hãy chờ dậy, Phao-lô mà Ba-na-ba bèn nói cùng họ cách đứng thẳng chơn lên. Người nhảy một cái, rồi dạn dĩ rằng: Ấy cần phải truyền đạo Đức Chúa đi. 11 Dân chúng thấy sự Phao-lô đã làm, thì Trời trước nhứt cho các ngươi; nhưng vì các kêu lên bằng tiếng Li-cao-ni rằng: Các thần đã người đã từ chối, và tự xét mình không xứng lấy hình loài người mà xuống cùng chúng ta. 12 đáng nhận sự sống đời đời, nên đây này, chúng Chúng bèn xưng Ba-na-ba là thần Giu-bi-tê, còn ta mới xây qua người ngoại. (aiōnios g166) 47 Vì Phao-lô là thần Mệt-cu-ro, vì là người đứng Chúa có phán dặn chúng ta như vậy: Ta lập đầu giảng đạo. 13 Thầy cả của thần Giu-bi-tê có người lên đặng làm sự sáng cho các dân, Hầu miêu nơi cửa thành, đem bò đực và tràng hoa cho người đem sự cứu-rỗi cho đến cùng cõi đến trước cửa, muôn đồng lòng với đoàn dân đất. 48 Những người ngoại nghe lời đó thì vui dâng một tế lễ. 14 Nhưng hai sứ đồ là Ba-na-ba mừng, ngồi khen đạo Chúa, và phàm những và Phao-lô hay điều đó, bèn xé áo mình, sấn kẽ đã được định sẵn cho sự sống đời đời, đều vào giữa đám đông, mà kêu lên rằng: 15 Hỡi tin theo. (aiōnios g166) 49 Đạo Chúa tràn ra khắp các bạn, sao làm điều đó? Chúng ta chỉ là loài trong xúi đó. 50 Nhưng các người Giu-đa xui người giống như các người; chúng ta giảng Tin giục những đòn bà sang trọng sốt sắng và dân Lành cho các người, hầu cho xây bờ các thàn đòn anh trong thành; gây sự bất bờ Phao-lô và hư không kia, mà trở về cùng Đức Chúa Trời Ba-na-ba, mà đuổi ra khỏi phần đất mình. 51 hằng sống, là Đáng đã dựng nên trời, đất, biển, Hai người đổi cùng họ phuôi bụi nơi chơn mình, và muôn vật trong đó. 16 Trong các đời trước rồi đi đến thành Y-cô-ni. 52 Còn các môn đồ thì đây, Ngài để cho mọi dân theo đường riêng được đầy dẫy sự vui vẻ và Đức Thánh Linh vậy.

14 Tại thành Y-cô-ni, Phao-lô và Ba-na-ba cùng vào nhà hội của người Giu-đa, và giảng một cách đến nỗi có rất nhiều người Giu-đa và người Gờ-réc tin theo. 2 Song những người Giu-đa chưa chịu tin thì xui giục và khêu chọc lòng người ngoại nghịch cùng anh em. 3 Đầu vậy, Phao-lô và Ba-na-ba ở lại đó cũng khá

Nơi thành Lít-trơ có một người liệt chờ, què bát sau, gần hết cả thành đều nhóm lại để nghe từ lúc mồi sanh ra, chẳng hề đi được. 9 Người đạo Chúa. 45 Song những người Giu-đa thấy ngồi và nghe Phao-lô giảng. Phao-lô chăm mắt đoàn dân đó thì đầy lòng ghen ghét, nghịch trên người, thấy có đức tin để chữa lành được, cùng lời Phao-lô nói và mắng nhiếc người. 46 10 bèn nói lớn tiếng rằng: Người hãy chờ dậy, Phao-lô mà Ba-na-ba bèn nói cùng họ cách đứng thẳng chơn lên. Người nhảy một cái, rồi dạn dĩ rằng: Ấy cần phải truyền đạo Đức Chúa đi. 11 Dân chúng thấy sự Phao-lô đã làm, thì Trời trước nhứt cho các ngươi; nhưng vì các kêu lên bằng tiếng Li-cao-ni rằng: Các thần đã người đã từ chối, và tự xét mình không xứng lấy hình loài người mà xuống cùng chúng ta. 12 đáng nhận sự sống đời đời, nên đây này, chúng Chúng bèn xưng Ba-na-ba là thần Giu-bi-tê, còn ta mới xây qua người ngoại. (aiōnios g166) 47 Vì Phao-lô là thần Mệt-cu-ro, vì là người đứng Chúa có phán dặn chúng ta như vậy: Ta lập đầu giảng đạo. 13 Thầy cả của thần Giu-bi-tê có người lên đặng làm sự sáng cho các dân, Hầu miêu nơi cửa thành, đem bò đực và tràng hoa cho người đem sự cứu-rỗi cho đến cùng cõi đến trước cửa, muôn đồng lòng với đoàn dân đất. 48 Những người ngoại nghe lời đó thì vui dâng một tế lễ. 14 Nhưng hai sứ đồ là Ba-na-ba mừng, ngồi khen đạo Chúa, và phàm những và Phao-lô hay điều đó, bèn xé áo mình, sấn kẽ đã được định sẵn cho sự sống đời đời, đều vào giữa đám đông, mà kêu lên rằng: 15 Hỡi tin theo. (aiōnios g166) 49 Đạo Chúa tràn ra khắp các bạn, sao làm điều đó? Chúng ta chỉ là loài trong xúi đó. 50 Nhưng các người Giu-đa xui người giống như các người; chúng ta giảng Tin giục những đòn bà sang trọng sốt sắng và dân Lành cho các người, hầu cho xây bờ các thàn đòn anh trong thành; gây sự bất bờ Phao-lô và hư không kia, mà trở về cùng Đức Chúa Trời Ba-na-ba, mà đuổi ra khỏi phần đất mình. 51 hằng sống, là Đáng đã dựng nên trời, đất, biển, Hai người đổi cùng họ phuôi bụi nơi chơn mình, và muôn vật trong đó. 16 Trong các đời trước rồi đi đến thành Y-cô-ni. 52 Còn các môn đồ thì đây, Ngài để cho mọi dân theo đường riêng được đầy dẫy sự vui vẻ và Đức Thánh Linh vậy.

mình, tức là giáng phước cho, làm mưa từ trời xuống, ban cho các người mùa màng nhiều hoa quả, đồ ăn dư dật, và lòng đầy vui mừng. 18 Tuy sứ đồ nói như vậy, chỉ vừa đủ ngăn trở dân chúng dâng cho mình một tế lễ. 19 Bấy giờ có mấy người Giu-đa từ thành An-ti-ốt và thành Y-cô-ni đến dỗ dành dân chúng; chúng ném đã

Phao-lô, tướng người đã chết, nên kéo ra ngoài dậy nói rằng phải làm phép cắt bì cho những thành. 20 Nhưng các môn đồ đương nhóm người ngoại, và truyền họ phải tuân theo luật chung quanh người, thì người vùng đứng dậy pháp Môi-se. 6 Các sứ đồ và các trưởng lão bèn và vào trong thành. Bữa sau, người đi với Ba-hop lại để xem xét về việc đó. 7 Sau một cuộc na-ba đến thành Đẹt-bơ. 21 Khi hai sứ đồ đã bàn luận dài rồi, Phi-e-ro đứng dậy nói cùng rao truyền Tin Lành trong thành đó, và làm chúng rằng: Hỡi anh em, hãy biết rằng từ lúc cho khá nhiều người trở nên môn đồ, thì trở về ban đầu, Đức Chúa Trời đã chọn tôi trong các thành Lít-trơ, thành Y-cô-ni và thành An-ti-ốt, anh em, để cho người ngoại được nghe Tin 22 giục các môn đồ, vững lòng, khuyên phải bền Lành bởi miệng tôi và tin theo. 8 Đức Chúa đồ trong đức tin, và bảo trước rằng phải trái Trời là Đáng biết lòng người, đã làm chứng cho qua nhiều nỗi khó khăn mới vào được nước người ngoại, mà ban Đức Thánh Linh cho họ Đức Chúa Trời. 23 Khi hai sứ đồ khiên lựa chọn cũng như cho chúng ta; 9 Ngài chẳng phân biệt những trưởng lão trong mỗi Hội thánh, cầu chúng ta với người ngoại đâu, vì đã lấy đức tin nguyên và kiêng ăn xong, thì dâng các người khiên cho lòng họ tinh sạch. 10 Vậy bây giờ, cớ đó cho Chúa là Đáng mình đã tin đến. 24 Kế đó, sao anh em thử Đức Chúa Trời, gán cho môn hai sứ đồ vượt qua đất Bi-si-di, đến trong xứ đồ một cái ách mà tổ phụ chúng ta hoặc chính Bam-phi-ly. 25 Sau khi đã truyền đạo tại thành chúng ta cũng chưa từng mang nỗi? 11 Trái Bẹt-giê rồi, thì xuống thành Át-ta-li. 26 Từ nơi lại, chúng ta tin rằng nhờ ơn Đức Chúa Jésus, đó, hai người chạy buôn về thành An-ti-ốt, là chúng ta được cứu cũng như người ngoại vậy. chỗ mình đã ra đi, được giao phó cho ân điển 12 Cả hội đồng đều lắng lặng, nghe Ba-na-ba Đức Chúa Trời, để làm công việc mình vừa mới và Phao-lô thuật lại những phép lạ dấu kỳ mà làm xong. 27 Hai người đến nơi, nhóm họp Hội Đức Chúa Trời đã cậy mình làm ra giữa người thánh rồi, bèn thật lại mọi việc Đức Chúa Trời ngoại. 13 Nói xong, Gia-cơ cất tiếng lên rằng: đã cậy mình làm, và Ngài mở cửa đức tin cho người ngoại là thế nào. 28 Hai người ở tại đó Hỡi anh em, hãy nghe tôi! 14 Si-môn có thuật lâu ngày với các môn đồ.

15 Vâ, có mấy người từ xứ Giu-dê đến, dạy các anh em rằng: Nếu các ngươi chẳng chịu phép cắt bì theo lề Môi-se, thì không thể được cứu rỗi. 2 Nhơn đó, có sự khác ý và cuộc cãi lẽ dữ dội giữa Phao-lô và Ba-na-ba với mấy người đó, người ta nhứt định Phao-lô và Ba-na-ba với mấy người trong bọn kia đi lên thành Giê-ru-sa-lem, đến cùng các sứ đồ và trưởng lão đặng hỏi về việc này. 3 Vậy, sau khi các ngươi ấy được Hội thánh đưa đường rồi, thì trải qua xứ Phê-ni-xi và xứ Sa-ma-ri, thuật lại sự người ngoại trở về đạo, và như vậy làm cho anh em thay thảy được vui mừng lắm. 4 Vừa tới thành Giê-ru-sa-lem, được Hội thánh, các sứ đồ và trưởng lão tiếp rước, rồi thuật lại mọi điều Đức Chúa Trời đã cậy mình làm. 5 Nhưng có mấy kẻ về đảng Pha-ri-si đã tin đạo, đứng

dậy nói rằng phải làm phép cắt bì cho những thành. 20 Nhưng các môn đồ đương nhóm người ngoại, và truyền họ phải tuân theo luật chung quanh người, thì người vùng đứng dậy pháp Môi-se. 6 Các sứ đồ và các trưởng lão bèn và vào trong thành. Bữa sau, người đi với Ba-hop lại để xem xét về việc đó. 7 Sau một cuộc na-ba đến thành Đẹt-bơ. 21 Khi hai sứ đồ đã bàn luận dài rồi, Phi-e-ro đứng dậy nói cùng rao truyền Tin Lành trong thành đó, và làm chúng rằng: Hỡi anh em, hãy biết rằng từ lúc cho khá nhiều người trở nên môn đồ, thì trở về ban đầu, Đức Chúa Trời đã chọn tôi trong các thành Lít-trơ, thành Y-cô-ni và thành An-ti-öt, anh em, để cho người ngoại được nghe Tin 22 giục các môn đồ, vững lòng, khuyên phải bền Lành bởi miệng tôi và tin theo. 8 Đức Chúa đồ trong đức tin, và bảo trước rằng phải trái Trời là Đáng biết lòng người, đã làm chứng cho qua nhiều nỗi khó khăn mới vào được nước người ngoại, mà ban Đức Thánh Linh cho họ Đức Chúa Trời. 23 Khi hai sứ đồ khiên lựa chọn cũng như cho chúng ta; 9 Ngài chẳng phân biệt những trưởng lão trong mỗi Hội thánh, cầu chúng ta với người ngoại đâu, vì đã lấy đức tin nguyên và kiêng ăn xong, thì dâng các người khiên cho lòng họ tinh sạch. 10 Vậy bây giờ, cớ đó cho Chúa là Đáng mình đã tin đến. 24 Kế đó, sao anh em thử Đức Chúa Trời, gán cho môn hai sứ đồ vượt qua đất Bi-si-di, đến trong xứ đồ một cái ách mà tổ phụ chúng ta hoặc chính Bam-phi-ly. 25 Sau khi đã truyền đạo tại thành chúng ta cũng chưa từng mang nỗi? 11 Trái Bẹt-giê rồi, thì xuống thành Át-ta-li. 26 Từ nơi lại, chúng ta tin rằng nhờ ơn Đức Chúa Jésus, đó, hai người chạy buôn về thành An-ti-öt, là chúng ta được cứu cũng như người ngoại vậy. chỗ mình đã ra đi, được giao phó cho ân điển 12 Cả hội đồng đều lắng lặng, nghe Ba-na-ba Đức Chúa Trời, để làm công việc mình vừa mới và Phao-lô thuật lại những phép lạ dấu kỳ mà làm xong. 27 Hai người đến nơi, nhóm họp Hội Đức Chúa Trời đã cậy mình làm ra giữa người thánh rồi, bèn thật lại mọi việc Đức Chúa Trời ngoại. 13 Nói xong, Gia-cơ cất tiếng lên rằng: đã cậy mình làm, và Ngài mở cửa đức tin cho người ngoại là thế nào. 28 Hai người ở tại đó Hỡi anh em, hãy nghe tôi! 14 Si-môn có thuật thế nào lần thứ nhứt, Đức Chúa Trời đã đoái thương người ngoại, đặng từ đó lấy ra một dân để dâng cho danh Ngài. 15 Điều đó phù hiệp với lời các đấng tiên tri, vì có chép rằng: 16 Rồi đó, ta sẽ trở lại, Dựng lại đền tạm của vua Đa-vít bị đỗ nát; Ta sẽ sửa sự hư nát đền đó lại Mà gây dựng lên; 17 Hầu cho những người sót lại Và mọi dân cầu khẩn danh ta đều tìm Chúa. Chúa là Đáng làm nên những việc này có phán như vậy; 18 từ trước vô cùng Ngài đã thông biết những việc đó. (aiōn g165) 19 Vậy, theo ý tôi, thật chẳng nên khuấy rối những người ngoại trở về cùng Đức Chúa Trời; 20 song khá viết thơ dặn họ kiêng giữ cho khỏi sự ô uế của thần tượng, sự tà dâm, sự ăn thịt thú vật chêt ngọt và huyết. 21 Vì trải bao nhiêu đời nay, trong mỗi thành vẫn có người giảng luật pháp Môi-se, bởi mọi ngày Sa-bát, trong các nhà hội người ta có đọc luật ấy. 22 Kế đó, các sứ

đò và trưởng lão cùng cả Hội thánh bèn quyết định sai những người được chọn ở nơi mình đi làm việc với Phao-lô và Ba-na-ba đến thành An-ti-ốt. dội, đến nỗi hai người phân rẽ nhau, và Ba-Áy là Giu-đe, cũng gọi là Ba-sa-ba, và Si-la, là na-ba đem Mác cùng xuống thuyền vượt qua hai người đứng đầu trong hàng anh em; 23 rồi đảo Chíp rơ. 40 Còn Phao-lô sau khi đã chọn S-i-giao cho hai người bức thư như sau này: Các sứ la, và nhờ anh em giao phó mình cho ân điển đò, trưởng lão và anh em gửi lời chào thăm Chúa, thì khởi đi. 41 Người trải qua xứ Sy-ri và anh em trong những người ngoại tại thành An- xú Si-li-si, làm cho các Hội thánh được vững ti-ốt, trong xứ Sy-ri và xứ Si-li-si! 24 Bởi từng bèn.

nghe có một vài người trong vòng chúng ta, chẳng lãnh mạng linh nào nơi chúng ta, tự lấy lời mình khuấy rối, và biến loạn lòng các người nữa, 25 nên chúng ta đồng lòng quyết ý chọn những người thay mặt sai đi cũng kẻ rất yêu dấu của chúng ta là Ba-na-ba và Phao-lô, mà đến nơi các người; 26 hai người này vốn đã liều thân vì danh Đức Chúa Jésus Christ là Chúa chúng ta. 27 Vậy chúng ta đã sai Giu-đe và Si-la đến, để nói miệng với anh em về việc đó: 28 ấy là Đức Thánh Linh và chúng ta đã ưng rằng chẳng gán gánh nặng nào khác cho anh em ngoài những điều cần dùng, 29 tức là anh em phải kiêng ăn của cúng thần tượng, huyết, thú vật chết ngọt, và chó tà dâm; ấy là mọi điều mà anh em khá kiêng giữ lấy vậy. Kính chúc bình an. 30 Vậy, khi các người đó đã từ giã Hội thánh, xuống thành An-ti-ốt, nhóm hết thấy anh em lại và trao thư cho. 31 Người ta đọc thư, thấy đều mừng rõ vì được lời yên ủi. 32 Giu-đe và Si-la chính là kẻ tiên tri, cũng lấy nhiều lời giảng mà khuyên bảo, và giục lòng anh em mạnh mẽ. 33 Khoảng ít lâu, anh em chúc các người đó bình an mà cho về cùng những người đã sai đến. 34 Nhưng mà Si-la thì quyết ở lại thành An-ti-ốt. 35 Nhưng Phao-lô và Ba-na-ba ở lại tại thành An-ti-ốt, giảng Tin Lành và dạy đạo Chúa với nhiều người khác. 36 Sau ít lâu, Phao-lô nói với Ba-na-ba rằng: Chúng ta hãy trở lại thăm hết thấy anh em trong các thành mà chúng ta trước đã giảng đạo Chúa, xem thử ra thế nào. 37 Ba-na-ba muốn đem theo Giangiê cũng gọi là Mác. 38 Nhưng Phao-lô không có ý đem Mác đi với, vì người đã lia

16 Phao-lô tới thành Đẹt-bo và thành Lít-trơ.

Nơi đó, có một môn đồ tên là Ti-mô-thê, con của một người đồn bà Giu-đa đã tin, còn cha thì người Gờ-réc. 2 Anh em ở thành Lít-trơ và thành Y-cô-ni đều làm chứng tốt về người. 3 Phao-lô muốn đem người theo; bởi cớ những người Giu-đa ở trong các nơi đó, nên Phao-lô lấy người và làm phép cắt bì cho, vì hết thấy đều biết cha Ti-mô-thê là người Gờ-réc. 4 Hết ghé qua thành nào, hai người cũng dặn biếu phải giữ mấy lè luật mà sứ đồ và trưởng lão tại thành Giê-ru-sa-lem lập ra. 5 Ấy vậy, các Hội thánh được vững vàng trong đức tin, và số người càng ngày càng thêm lên. 6 Đoạn, trải qua xứ Phi-ri-gi và đất Ga-la-ti, vì Đức Thánh Linh đã cấm truyền đạo trong cõi A-si. 7 Tới gần xứ My-ri rồi, hai người sắm sửa vào xứ Bi-thi-ni; nhưng Thánh Linh của Đức Chúa Jésus không cho phép, 8 bèn kíp qua khỏi xứ My-si, và xuống thành Trô-ách. 9 Đương ban đêm, Phao-lô thấy sự hiện thấy; có một người Ma-xê-doan đứng trước mặt mình, nài xin rằng: Hãy qua xứ Ma-xê-doan mà cứu giúp chúng tôi. 10 Phao-lô vừa thấy sự hiện thấy đó rồi, chúng ta liền tìm cách qua xứ Ma-xê-doan, vì đã định rằng Đức Chúa Trời gọi chúng ta rao truyền Tin Lành ở đó. 11 Vậy, chúng ta từ thành Trô-ách đi thuyền thẳng đến đảo Sa-mô-tra-xo; bữa sau, đến thành Nê-a-bô-li; 12 từ nơi đó, chúng ta tới thành Phi-líp, là thành thứ nhứt của tỉnh Ma-xê-doan, và là thuộc địa nước Rô-ma. Chúng ta ở tạm đó vài ngày. 13 Đến ngày Sa-bát, chúng ta ra ngoài cửa thành, đến gần bên sông, là nơi chúng ta tưởng rằng người ta

nhóm lại đểng cầu nguyện; chúng ta ngồi xong, lớn tiếng rằng: Chớ làm hại mình; chúng ta đều giảng cho những đòn bà đã nhóm lại. **14** Có còn cả đây. **29** Người đè lao bèn kêu láy đèn, một người trong bọn đó nghe chúng ta, tên là chạy lại, run sợ lắm, gieo mình nơi chốn Phao-Ly-đi, quê ở thành Thi-a-ti-rơ, làm nghề buôn lô và Si-la. **30** Đoạn, đưa hai người ra ngoài, hàng sắc tía, vẫn kính sợ Đức Chúa Trời. Chúa mà hỏi rằng: Các chúa ơi, tôi phải làm chi cho mờ lòng cho người, đểng chăm chỉ nghe lời được cứu rỗi? **31** Hai người trả lời rằng: Hãy Phao-lô nói. **15** Khi người đã chịu phép báp-tin Đức Chúa Jêsus, thì người và cả nhà đều tem với người nhà mình rồi, thì xin chúng ta sẽ được cứu rỗi. **32** Hai người truyền đạo Đức rằng: Nếu các ông đã đoán tôi là trung thành Chúa Trời cho người, và cho những kẻ ở nhà với Chúa, thì hãy vào nhà tôi, mà ở lại đó; rồi người nữa. **33** Trong ban đêm, chính giờ đó, người ép mời vào. **16** Một ngày kia, chúng ta đi người đè lao đêm hai người ra rửa các thương cầu nguyện, gấp một đứa đầy tớ gái bị quí Phi-tích cho; rồi tức thì người và mọi kẻ thuộc về tôn ám vào, hay bói khoa, làm lợi lớn cho chủ mình đều chịu phép báp-tim. **34** Đoạn, người nó. **17** Nó theo Phao-lô và chúng ta, mà kêu la đè lao mời hai người lên nhà mình, đặt bàn, và rằng: Những người đó là đầy tớ của Đức Chúa người với cả nhà mình đều mừng rỡ vì đã tin Trời Rất Cao, rao truyền cho các người đạo cứu Đức Chúa Trời. **35** Đến sáng, thượng quan sai rỗi. **18** Trong nhiều ngày nó cứ làm vậy, nhưng lính nói cùng người đè lao rằng: Hãy thả các Phao-lô lấy làm cực lòng, xây lại nói cùng quí người ấy đi. **36** Người trình lời đó cùng Phao-lô rằng: Ta nhơn danh Đức Chúa Jêsus Christ mà rằng: Các thượng quan đã khiến truyền cho tôi truyền mà ra khỏi người đòn bà này. Chính thả các ông; vậy, hãy ra, và xin đi cho bình yên. giờ đó, qui liền ra khỏi. **19** Song le các chủ nàng **37** Nhưng Phao-lô nói cùng lính rằng: Chúng thấy mình chẳng còn trông được lợi lộc nữa, ta vốn là quốc dân Rô-ma, khi chưa định tội, bèn bắt Phao-lô và Si-la, kéo đến nơi công sở, họ đã đánh đòn chúng ta giữa thiên hạ, rồi bỏ trước mặt các quan, **20** rồi điệu đến các thượng vào ngục; nay họ lại thả lén chúng ta ư! Điều quan, mà thưa rằng: Những người này làm rối đó không được. Chính các quan phải tới đây loạn thành ta; ấy là người Giu-đa, **21** dạy dỗ mà thả chúng ta mới phải! **38** Các thượng quan các thói tục mà chúng ta chẳng nên nhận lấy, nghe lính trình lại bấy nhiêu lời, biết hai người hoặc vâng theo, vì chúng ta là người Rô-ma. **22** đó là người Rô-ma, thì sợ hãi. **39** Họ bèn đến nói Đoàn dân cũng nỗi lên nghịch cùng hai người, với hai người, thả đi, và xin lìa khỏi thành. **40** và khai các thượng quan khiến xé áo hai người Khi ra ngục rồi, hai sứ đồ vào nhà Ly-đi, thăm ra rồi, bèn truyền đánh đòn. **23** Sau khi người và khuyên bảo anh em, rồi đi.

ta đánh nhiều đòn rồi, thì bỏ vào ngục, dặn người đè lao phải canh giờ cho nghiêm nhặt. **24** Được lệnh đó, đè lao bỏ hai người vào ngục tối và tra chon vào cùm. **25** Lối nữa đêm, Phao-lô và Si-la đương cầu nguyện, hát ngọt khen Đức Chúa Trời; và những tù phạm đều nghe. **26** Thinh linh, có nơi động đất rất lớn, đến nỗi nền ngục rúng động; cùng một lúc, các cửa mở ra, xiềng tù phạm thấy đều tháo cả. **27** Người đè lao giật mình thức dậy, thấy các cửa ngục đều mở, tưởng dù đã trốn hết, bèn rút gươm, toan giết mình. **28** Nhưng Phao-lô kêu người

17 Phao-lô và Si-la đi ngang qua thành Amphi-bô-li và thành A-bô-lô-ni, rồi tới thành Tê-sa-lô-ni-ca; ở đó người Giu-đa có một nhà hội. **2** Phao-lô tới nhà hội theo thói quen mình, và trong ba ngày Sa-bát bàn luận với họ, **3** lấy Kinh Thánh cắt nghĩa và giải tỏ tường về Đáng Christ phải chịu thương khó, rồi từ kẻ chết sống lại. Người nói rằng Đáng Christ này, tức là Đức Chúa Jêsus mà ta rao truyền cho các người. **4** Trong bọn họ có một vài người được khuyên dỗ nỗi theo Phao-lô và Si-la, lại cũng có rất nhiều người Gờ-réc vẫn kính sợ Đức Chúa

Trời, và mấy người đồn bà sang trọng trong lại). **19** Chúng bắt người, đem đến nơi A-rê-ô-thành nữa. **5** Nhưng người Giu-đa đầy lòng ba, mà hỏi rằng: Chúng tôi có thể biết được đạo ghen ghét, rủ mấy đứa hoang đàng nơi đường mới mà ông dạy đó chăng? **20** Vì chưng ông phô, xui giục đoàn dân gây loạn trong thành, giảng cho chúng tôi nghe sự lạ. Chúng tôi muốn Chúng nó xông vào nhà của Gia-sôn, tìm bắt biết ý nghĩa điều đó là gì. **21** Vả, hết thấy người Phao-lô và Si-laặng điệu đến cho dân chúng. A-thên và người ngoại quốc ngụ tại thành A-**6** Tìm không được, bèn kéo Gia-sôn và mấy tên chỉ lo nói và nghe việc mới lạ mà thôi. người anh em đến trước mặt các quan án trong **22** Bấy giờ, Phao-lô đứng giữa A-rê-ô-ba, nói thành, mà la lên rằng: Kìa những tên này đã rằng: Hỡi người A-thên, phàm việc gì ta cũng gây thiên hạ nên loạn lạc, nay có đây, **7** và Gia- thấy các người sốt sắng quá chừng. **23** Vì khi sôn đã chứa chúng! Chúng nó hết thấy đều là ta trải khắp thành các ngươi, xem xét khí vật đồ nghịch mạng Sê-sa, vì nói rằng có một vua các ngươi dùng thờ phượng, thì thấy một bàn khác, là Jêsus. **8** Bấy nhiêu lời đó làm rối động thờ có chạm chữ rằng: Thờ Chúa Không Biết. đoàn dân và các quan án. **9** Song khi các quan Vậy, Đáng các ngươi thờ mà không biết đó, là án đòn Gia-sôn và các người khác bảo lãnh rồi, Đáng ta đương rao truyền cho. **24** Đức Chúa thì tha cho ra. **10** Tức thì, trong ban đêm, anh Trời đã dựng nên thế giới và mọi vật trong đó, em khiến Phao-lô và Si-la đi đến thành Bê-rê. là Chúa của trời đất, chẳng ngự tại đền thờ bởi Đến nơi rồi, thì vào nhà hội người Giu-đa. **11** Tay người ta dựng nên đâu. **25** Ngài cũng chẳng Những người này có ý hẳn hoi hơn người Tê- dùng tay người ta hầu việc Ngài dường như sa-lô-ni-ca, đều sẵn lòng chịu lấy đạo, ngày nào có cần đến sự gì, vì Ngài là Đáng ban sự sống, cũng tra xem Kinh Thánh, để xét lời giảng có hơi sống, muôn vật cho mọi loài. **26** Ngài đã thật chẳng. **12** Trong bọn họ có nhiều người làm cho muôn dân sanh ra bởi chỉ một người, tin theo, với mấy người đồn bà Gờ-réc sang và khiến ở khắp trên mặt đất, định trước thì trọng, và đòn ông cũng khá đồng. **13** Nhưng khi giờ đời người ta cùng giới hạn chõ Ở, **27** hầu người Giu-đa ở thành Tê-sa-lô-ni-ca hay Phao- cho tim kiém Đức Chúa Trời, và hết sức rờ tìm lô cũng truyền đạo Đức Chúa Trời tại thành Bê- cho được, dẫu Ngài chẳng ở xa mỗi một người rẽ, bèn đến đó để rải sự xao xiến rối loạn trong trong chúng ta. **28** Vì tại trong Ngài, chúng ta dân chúng. **14** Tức thì, anh em khiến Phao-lô đi được sống, động, và có, y như xưa một vài thi phía biển, còn Si-la với Ti-mô-thê ở lại thành nhơn của các ngươi có nói rằng: Chúng ta cũng Bê-rê. **15** Nhưng người dẫn Phao-lô đưa người là dòng dõi của Ngài. **29** Vậy, bởi chúng ta là đến thành A-thên; rồi trở về, đem lệnh cho Si- dòng dõi Đức Chúa Trời, thì chớ nên ngờ rằng la và Ti-mô-thê phải đến cùng người cho gấp. Chúa giống như vàng, bạc, hay là đá, bởi công **16** Phao-lô đương đợi hai người tại thành A- nghệ và tài xảo của người ta chạm trổ nêu. **30** thiên, động lòng tức giận, vì thấy thành đều Vậy thì, Đức Chúa Trời đã bỏ qua các đời người đầy những thần tượng. **17** Vậy, người biện luận muội đó, mà nay biểu hết thấy các người trong trong nhà hội với người Giu-đa và người mới mọi nơi đều phải ăn năn, **31** vì Ngài đã chỉ định theo đạo Giu-đa; lại mỗi ngày, với những kẻ một ngày, khi Ngài sẽ lấy sự công bình đoán nào mình gặp tại nơi chợ. **18** Có mấy nhà triết xét thế gian, bởi Người Ngài đã lập, và Đức học về phái Epicuriens và phái Stociens cũng Chúa Trời đã khiến Người từ kẻ chết sống lại, cãi lẽ với người. Kẻ thì hỏi: Người già mèp này để làm chứng chắc về điều đó cho thiên hạ. **32** muốn nói gì đó? Người thì nói: Người dường Khi chúng nghe nói về sự sống lại của kẻ chết, như giảng về các thần ngoại quốc (vì Phao-lô kẻ thì nhạo báng, người thì nói rằng: Lúc khác truyền cho chúng về Đức Chúa Jêsus và sự sống chúng ta sẽ nghe người nói về việc đó. **33** Vì

vậy, Phao-lô từ giữa đám họ bước ra. **34** Nhưng có mấy kẻ theo người và tin; trong số đó có Đê-ni, là một quan tòa nơi A-rê-ô-ba, và một người đồn bà tên là Đa-ma-ri, cùng các người khác.

18 Rồi đó, Phao-lô đi khỏi thành A-thên, mà tới thành Cô-rinh-tô. **2** Tại đó, người gặp một người Giu-đa, tên là A-qui-la, quê ở xứ Bông, mới từ nước Y-ta-li đến đây với vợ mình là Bê-rít-sin, bởi vì vua Cơ-lốt có chỉ truyền mọi người Giu-đa phải lánh khỏi thành Rô-ma; Phao-lô bèn hiệp với hai người. **3** Vì đồng nghè, nên Phao-lô ở nhà hai người mà làm việc chung nhau; và, nghè các người đó là may trại. **4** Hết đến ngày Sa-bát, thì Phao-lô giảng luận trong nhà hội, khuyên dỗ người Giu-đa và người Gờ-réc. **5** Khi Si-la và Ti-mô-thê từ xứ Ma-xê-đoan đến, thì Phao-lô hết lòng chuyên lo về sự giảng dạy, làm chứng với người Giu-đa rằng Đức Chúa Jêsus là Đáng Christ. **6** Nhưng, vì chúng chống cự và khinh dể người, nên người giũ áo mình mà nói rằng: Uớc gì máu các người đổ lại trên đầu các người! Còn ta thì tinh sạch; từ đây, ta sẽ đi đến cùng người ngoại. **7** Phao-lô ra khỏi đó, vào nhà một người tên là Ti-ti-u Giút-tu, là kẻ kính sợ Đức Chúa Trời, nhà người giáp với nhà hội. **8** Bấy giờ Cơ-rít-bu, chủ nhà hội, với cả nhà mình đều tin Chúa; lại có nhiều người Cô-rinh-tô từng nghe Phao-lô giảng, cũng tin và chịu phép báp-tem. **9** Ban đêm, Chúa phán cùng Phao-lô trong sự hiện thấy rằng: Đừng sợ chi; song hãy nói và chớ làm thính; **10** ta ở cùng ngươi, chẳng ai tra tay trên ngươi đểят làm hại đâu; vì ta có nhiều người trong thành này. **11** Phao-lô ở lại đó một năm sáu tháng, dạy đạo Đức Chúa Trời trong đám họ. **12** Lúc Ga-li-ôn đang làm quan trấn thủ xứ A-chai, người Giu-đa đồng lòng nỗi lên nghịch cùng Phao-lô và kéo người đến tòa án, **13** mà nói rằng: Người này xui dân thờ Đức Chúa Trời một cách trái luật pháp. **14** Phao-lô vừa toan mở miệng trả lời, thì Ga-li-ôn nói cùng dân Giu-đa rằng: Hãy người Giu-đa, giá như về nỗi trái phép hay tội lỗi gì, thì theo lẽ phải, ta nên nhịn nhục nghe

các ngươi. **15** Song nếu biện luận về địa lý, danh hiệu, hay là luật pháp riêng của các ngươi, thì hãy tự xử lấy; ta chẳng khứng xử đoán những việc đó đâu. **16** Người bèn đuổi chúng ra khỏi tòa án. **17** Bấy giờ, chúng bắt Sốt-then, chủ nhà hội, đánh đòn trước tòa án, nhưng Ga-li-ôn chẳng lo đến việc đó. **18** Phao-lô lại thành Cô-rinh-tô ít lâu nữa, rồi từ giã anh em, xuống thuyền đi với Bê-rít-sin và A-qui-la qua xứ Sy-ri, sau khi đã chịu cạo đầu tại thành Sen-cơ-rê, vì người có lời thề nguyên. **19** Kế đó, ba người tới thành È-phê-sô, Phao-lô để đồng bạn mình lại đó. Còn người, thì vào nhà hội, nói chuyện với những người Giu-đa; **20** song khi chúng xin ở lại lâu hơn nữa, thì người chẳng khứng. **21** Người từ giã các người đó mà rằng: Ví Đức Chúa Trời khứng, thì chuyến khác ta sẽ đến nơi các ngươi; rồi người từ thành È-phê-sô mà đi. **22** Khi đồ bộ tại thành Sê-sa-rê rồi, người đi lên thành Giê-ru-sa-lem, chào mừng Hội thánh, đoạn lại xuống thành An-ti-ốt. **23** Người ở đó ít lâu, rồi lại đi, trải lần lần khắp trong xứ Ga-la-ti và xứ Phi-ri-gi, làm cho hết thảy môn đồ đều vững lòng. **24** Bấy giờ có một người Giu-đa tên là A-bô-lô, quê tại thành A-léc-xan-tri, là tay khéo nói và hiếu Kinh Thánh, đến thành È-phê-sô. **25** Người đã học đạo Chúa; nên lấy lòng rất sôt sắng mà giảng và dạy kĩ càng những điều về Đức Chúa Jêsus, dẫu người chỉ biết phép báp-tem của Giăng mà thôi. **26** Vậy, người khởi sự giảng cách dạn-dĩ trong nhà hội. Bê-rít-sin và A-qui-la nghe giảng, bèn đem người về với mình, giải bày đạo Đức Chúa Trời cho càng kĩ lưỡng hơn nữa. **27** Người toan sang xứ A-chai, thì anh em giục lòng cho và viết thơ gởi dặn môn đồ phải tiếp đãi người tử tế. Khi tới rồi, người được nhờ ơn Đức Chúa Trời mà bồ ích cho kẻ đã tin theo. **28** Vì người hết sức bê bác người Giu-đa giữa thiên hạ, lấy Kinh Thánh mà bày tỏ rằng Đức Chúa Jêsus là Đáng Christ.

19 Trong khi A-bô-lô ở thành Cô-rinh-tô, Phao-lô đã đi khắp những miền trên, rồi xuống thành È-phê-sô, gặp một vài môn đồ ở

đó. **2** Người hỏi rằng: Từ khi anh em tin, có Jēsus được tôn trọng. **18** Phản nhiều kẻ đã tin, lanh được Đức Thánh Linh chăng! Trả lời rằng: đến xưng tội và tỏ ra việc mình đã làm. **19** Có Chúng ta cũng chưa nghe có Đức Thánh Linh lăm người trước theo nghề phù phép đem sách nào. Người lại hỏi: Vậy thì anh em đã chịu phép vĩnh minh đốt trước mặt thiên hạ; người ta tính báp-têm nào? **3** Trả lời rằng: Phép báp-têm giá sách đó, cộng là năm muôn đồng bạc. **20** Ấy của Giăng. **4** Phao-lô bèn nói rằng: Giăng đã vậy, nhờ quyền phép của Chúa, đạo bèn đòn làm phép báp-têm về sự ăn năn tội, mà truyền ra, càng ngày càng được thắng, **21** các việc đó dân phải tin Đáng sẽ đến sau mình, nghĩa là rồi, Phao-lô toàn đi ngang qua xứ Ma-xê-doan tin Đức Chúa Jēsus. **5** Chúng nghe bấy nhiêu và xứ A-chai, đặng đến thành Giê-ru-sa-lem. lời, bèn chịu phép báp-têm nhơn danh Đức Người nói rằng: Khi ta đã thăm thành đó rồi, Chúa Jēsus. **6** Sau khi Phao-lô đã đặt tay lên, cũng phải thăm thành Rô-ma nữa. **22** Người thì có Đức Thánh Linh giáng trên chúng, cho bèn sai hai người giúp đỡ mình là Ti-mô-thê và nói tiếng ngoại quốc và lời tiên tri. **7** Cộng hết É-rát sang xứ Ma-xê-doan, song chính người thấy độ mười hai người. **8** Phao-lô vào nhà hội, còn ở lại trong cõi A-si ít lâu nữa. **23** Lúc đó, và trong ba tháng giảng luận một cách dạn dĩ có sự loạn lớn sanh ra vì cớ đạo Tin Lành. **24** Ở đó; giải bày những điều về nước Đức Chúa Một người thợ bạc kia, tên là Đê-mê-tri, vốn Trời mà khuyên dỗ các kẻ nghe mình. **9** Song vì dùng bạc làm khám nữ thần Đì-anh, sinh nhiều có mấy người cứng lòng, từ chối không tin, lợi cho thợ làm công, **25** bèn nhóm những thợ gièm chê đạo Chúa trước mặt dân chúng, thì đó và những kẻ đồng nghiệp lại, mà nói rằng: người phân rẽ họ mà nhóm các môn đồ riêng Hỡi bạn ta, các ngươi biết sự thanh lợi chúng ra, và dạy dỗ hằng ngày trong trường học Ti- ta sanh bởi nghề này: **26** các ngươi lại thấy và ra-nu. **10** Việc đó cứ luôn hai năm, đến nỗi mọi nghe nói, không những tại thành É-phê-sô thôi, người ở trong cõi A-si, hoặc người Giu-đa hay gần suốt hết cõi A-si nữa, rằng tên Phao-lô này là người Gờ-réc, đều nghe đạo Chúa. **11** Đức đã khuyên dỗ và trở lòng nhiều người, mà nói Chúa Trời lại dùng tay Phao-lô làm các phép lạ rằng các thần bởi tay người ta làm ra chẳng khác thường, **12** đến nỗi người ta lấy khăn và phai là Chúa. **27** Chúng ta chẳng những sợ nghề áo đã bận vào mình người mà để trên các kẻ nghiệp phải bị gièm chê, lại cũng e rằng đèn đau yếu; thì họ được lành bình, và được cứu thờ của đại nữ thần Đì-anh bị khinh dể nữa, khỏi quỉ dữ. **13** Bấy giờ có mấy thầy trừ quỉ là và nữ thần ta bị tiêu diệt về sự vinh hiển mà người Giu-đa đi từ nơi này sang chỗ kia, mạo cõi A-si và cả thế giới đều tôn kính chăng. **28** kêu danh Đức Chúa Jēsus trên những kẻ bị quỉ Chúng nghe bấy nhiêu lời, bèn nỗi giận lầm, ám, rằng: Ta nhơn Đức Chúa Jēsus này, là Đáng cất tiếng kêu rằng: Lớn thay là nữ thần Đì-anh mà Phao-lô giảng, để truyền khiến chúng bay. của người É-phê-sô! **29** Cá thành thảy đều rối **14** Các kẻ làm việc đó là bảy con trai của Sê- loạn; chúng đồng lòng đến rạp hát, kéo theo va, tức là một người trong bọn thầy tế lễ cả mình Gai-út, A-ri-tat, là người Ma-xê-doan, bạn Giu-đa. **15** Song quỉ dữ đáp lại rằng: Ta biết đồng đi với Phao-lô. **30** Phao-lô muốn chính Đức Chúa Jēsus, và rõ Phao-lô là ai; nhưng các mình ra mặt trước dân chúng, nhưng môn đồ người là kẻ nào? **16** Người bị quỉ dữ ám bèn xắn chăng cho. **31** Cũng có mấy quan lớn ở xứ A-vào chúng, thắng được hai người trong bọn và si, là bạn hữu người sai đến xin người chở đi hành hạ dữ lầm, đến nỗi phải trần truồng và đến rạp hát. **32** Người thì reo lên thế này, kẻ bị thương, trốn ra khỏi nhà. **17** Phàm người thì la lên thế khác; vì trong hội om sòm, phản Giu-đa và người Gờ-réc nào ở thành É-phê-sô nhiều người cũng không biết vì cớ nào mình đều biết việc đó, thì sợ hãi, và danh Đức Chúa nhom lại. **33** Chúng bèn kéo A-léc-xan-đơ từ

trong đám đông ra, và người Giu-đa xô người nhóm lại để bẻ bánh; Phao-lô phải đi ngày mai, ra đứng trước; người bèn lấy tay ra dấu, muốn nên người nói chuyện với các môn đồ, và cứ nói cùng dân chúng để bình vực bọn mình. 34 giảng luôn cho đến nữa đêm, 8 có nhiều đèn Nhưng vừa khi đoàn dân nhận người là người trong phòng cao mà chúng ta đương nhóm lại. Giu-đa, thì kêu rập lên ước trong hai giờ, rằng: 9 Một gã tuổi trẻ tên là O-tích, ngồi trên cửa sổ, Lớn thay là nữ thần Đì-anh của người Ê-phê-ông, ngủ gục trong khi Phao-lô giảng rất dài; và bị sô. 35 Bấy giờ, có người thơ ký thành phố dẹp ngủ mê quá, nên từ tầng lầu thứ ba té xuống, yên đoàn dân, nói rằng: Hỡi người Ê-phê-sô, há lúc đỡ dậy đã thấy chết rồi. 10 Nhưng, Phao-lô có ai chẳng biết thành Ê-phê-sô là canh giữ đền lô bước xuống, nghiêng mình trên người, ôm thò nữ thần lớn Đì-anh và tượng thần ấy đã từ lấy mà nói rằng: Chớ bối rối, linh hồn còn ở trên trời giáng xuống sao? 36 Bởi điều đó thật trong người. 11 Phao-lô lại trở lên, bẻ bánh mà chối cãi chẳng nói, nên các ngươi khá ở yên, ăn; giảng luận lâu cho đến sáng mới đi. 12 Còn đừng làm sự gì vội vã. 37 Vì những tên mà các gã tuổi trẻ người ta đem đi thì được sống, sự ngươi đã kéo đến đây, chẳng phải mắc tội hoặc áy làm cho mọi người đều yên ủi lắm. 13 Còn phạm đến của thánh, hay làm lộng ngôn với nữ chúng ta, thì đi trước, chạy thuyền đến thành thần chúng ta đâu. 38 Vậy, nếu Đê-mê-triu và A-sốt, là nơi chúng ta phải gặp Phao-lô; người các thợ làm công ở với người có cần kiện cáo đã định vậy, vì muốn đi bộ. 14 Chúng ta gặp ai, thì đã có ngày xử đoán và quan trấn thủ; người tại thành A-sốt, bèn đem người đi với, mặc họ kiện cáo nhau. 39 Ví bằng các ngươi có đến thành Mi-ti-len. 15 Rồi đi từ nơi đó, vẫn nài việc khác nữa, thì khác quyết định việc đó theo đường biển, ngày mai đến ngang đảo Chi-ở trong hội đồng theo phép. 40 Vì e cho chúng ô. Qua ngày sau, chúng ta ghé vào thành Sata bị hạch về sự đầy loạn xảy ra ngày hôm nay, mốt, cách một ngày nữa, thì tới thành Mi-lê. 16 không thể tìm lẽ nào để bình vực sự nhóm họp Vì Phao-lô đã quyết định đi qua trước thành Ê-này. 41 Người nói bấy nhiêu lời, bèn cho chúng phê-sô xong không dừng lại tại đó, e cho chậm trễ trong cõi A-si. Người vội đi đặng có thể đến thành Giê-ru-sa-lem kịp trong ngày lễ Ngũ Tuần. 17 Bấy giờ, Phao-lô sai người ở thành Mi-lê đi tới thành Ê-phê-sô mời các trưởng lão trong Hội thánh đến. 18 Khi các ngươi áy đã nhóm cùng người, người nói rằng: từ ngày tôi mới đến cõi A-si, hằng ăn ở luân với anh em cách nào, anh em vẫn biết, 19 tôi hầu việc Chúa cách khiêm nhuờng, phải nhiều nước mắt, và ở giữa sự thử thách mà người Giu-đa đã lập mưu hại tôi. 20 Anh em biết tôi chẳng trễ nải rao truyền mọi điều ích lợi cho anh em, chẳng dấu điều chi hết, lại biết tôi đã dạy anh em hoặc giữa công chúng, hoặc từ nhà này sang nhà kia, 21 giảng cho người Giu-đa như cho người Gờ-réc về sự ăn năn đổi với Đức Chúa Trời, và đức tin trong Đức Chúa Jêsus là Chúa chúng ta. 22 Kìa, nay bị Đức Thánh Linh ràng buộc, tôi đi đến thành Giê-ru-sa-lem, chẳng biết điều chi sẽ

20 Khi sự rối loạn yên rồi Phao-lô vời các môn đồ đến, khuyên bảo xong, thì từ giã mà đi đến xứ Ma-xê-đoan. 2 Người trải khắp trong miền này, dùng nhiều lời khuyên bảo các tín đồ; rồi tới nước Gờ-réc, 3 ở đó ba tháng. Lúc gần xuống thuyền qua xứ Sy-ri thì người Giu-đa lập kế hại người, nên người định trải qua xứ Ma-xê-đoan mà trước về. 4 Sô-ba-tê, con Bi-ru, quê thành Đê-rê, cùng đi với người, lại có A-ri-tạt và Xê-cun-đu quê thành Tê-sa-lô-ni-ca, Gai-út quê thành Đẹt-bo và Ti-mô-thê; Ti-chi-cơ và Trô-phin đều quê ở cõi A-si. 5 Những người này đi trước, đợi chúng ta tại thành Trô-ách. 6 Còn chúng ta, khi những ngày ăn bánh không men qua rồi, thì xuống thuyền tại thành Phi-líp, trong năm ngày gặp nhau tại thành Trô-ách, rồi chúng ta ở lại đó bảy ngày. 7 Ngày thứ nhứt trong tuần lễ, chúng ta đang

xây đến cho tôi ở đó; 23 duy Đức Thánh Linh **21** Chúng ta phân rẽ các ngươi đó xong, bèn
đã bảo trước cho tôi rằng từ thành này sang xuồng tàu, đi thẳng đến thành Cốt, nay
thành khác dây xích và sự hoạn nạn đương đợi hôm sau tới thành Rô-đơ, và từ đó đến thành
tôi đó. 24 nhưng tôi chẳng kể sự sống mình là Ba-ta-ra. 2 Ở đó gặp một chiếc tàu, đương buồm
quí, miễn chạy cho xong việc dua tôi và chức chạy qua xứ Phê-ni-xi; chúng ta bèn xuồng
vụ tôi đã lãnh nơi Đức Chúa Jésus, để mà làm đi. 3 Thấy đảo Chíp-rơ, thì tránh bên hữu, cứ
chứng về Tin Lành của ơn Đức Chúa Trời. 25 theo đường đến xứ Sy-ri, đậu tại thành Ty-rơ,
Hiện bấy giờ, tôi biết rằng giữa anh em mà tôi vì tàu phải cất hàng hóa tại đó. 4 Chúng ta đi
đã ghé qua giảng về nước Đức Chúa Trời, thì tìm được các môn đồ rồi, bèn ở lại với họ bảy
chẳng có một ai sẽ thấy mặt tôi nữa. 26 Nên ngày. Các môn đồ chịu Đức Thánh Linh cảm
bữa nay tôi nói quyết trước mặt các anh em động, dặn Phao-lô chở lên thành Giê-ru-sa-lem.
rằng tôi tinh sạch về huyết anh em hết thảy. 27 5 nhưng, khi kỳ tạm trú chúng ta đã qua, thì lại
Vì tôi không trễ nải một chút nào để tỏ ra cho đi; cả môn đồ với vợ con đều tiễn chúng ta ra
biết hết thảy ý muốn của Đức Chúa Trời. 28 Đến ngoài thành, ai nấy đều quì xuồng trên bờ,
Anh em hãy giữ lấy mình, mà luôn cả bầy mà cùng nhau cầu nguyện, 6 rồi từ giã nhau. Đoạn,
Đức Thánh Linh đã lập anh em làm kẻ coi sóc, chúng ta xuồng tàu; môn đồ trở về nhà. 7 Còn
để chẩn Hội thánh của Đức Chúa Trời, mà Ngài chúng ta đi hết đường thủy, thì ở thành Ty-rơ
đã mua bằng chính huyết mình. 29 Còn tôi biết sang thành Bê-lô-lê-mai, chào thăm anh em và
rằng sau khi tôi đi sẽ có muông sói dữ tợn xen ở lại với họ một ngày. 8 Ngày mai, chúng ta ở
vào trong vòng anh em, chẳng tiếc bầy đê; 30 nơi đó đi, đến thành Sê-sa-rê; vào nhà Phi-líp,
lại giữa anh em cũng sẽ có những người hung là người giảng Tin Lành, một trong bầy thầy
ác dây lên, ráng sức dỗ môn đồ theo họ. 31 phó tế, rồi ở lại đó. 9 Người có bốn con gái
Vậy, hãy tỉnh thức nhớ lại rằng trong ba năm đồng trinh hay nói tiên tri. 10 Chúng ta ở đó đã
hăng đêm và ngày, tôi hăng cháy nước mắt mà mấy ngày, có một người tiên tri tên là A-ga-bút
khuyên bảo cho mọi người luôn. 32 Bây giờ tôi ở xứ Giu-dê xuồng. 11 Người đến thăm chúng
giao phó anh em cho Đức Chúa Trời và cho ta, rồi lấy dây lưng của Phao-lô trói chơn tay
đạo của ơn Ngài, là giao phó cho Đáng có thể mình, mà nói rằng: này là lời Đức Thánh-Linh
gây dựng và ban gia tài cho anh em chung với phán: Tại thành Giê-ru-sa-lem, dân Giu-đa sẽ
hết thảy những người được nên thánh. 33 Tôi trói người có dây lưng này như vậy, mà nộp
chẳng ham bạc, vàng, hay là áo xống của ai hết. trong tay người ngoại đạo. 12 Khi đã nghe bấy
34 Chính anh em biết rằng hai bàn tay này đã nhiều lời, thì các tín đồ nơi đó và chúng ta đều
làm ra sự cần dùng của tôi và của đồng bạn xin Phao-lô đừng lên thành Giê-ru-sa-lem. 13
tôi. 35 Tôi từ bão luôn cho anh em rằng phải Nhưng người trả lời rằng: Anh em làm chi mà
chịu khó làm việc như vậy, để giúp đỡ người khóc lóc cho nao lòng tôi? Vì phần tôi săn lòng
yếu đuối, và nhớ lại lời chính Đức Chúa Jésus chẳng những để bị trói thôi, lại cũng săn lòng
có phán rằng: Ban cho thì có phước hơn nhận vì danh Đức Chúa Jésus chịu chết tại thành
lanh. 36 Phao-lô nói lời đó xong, bèn quì xuồng Giê-ru-sa-lem nữa. 14 Người chẳng khứng chịu
mà cầu nguyện với hết thảy các người ấy. 37 khuyên dỗ, thì chúng ta không ép nữa, mà nói
Ai nấy đều khóc lầm ôm lấy cổ Phao-lô mà rằng: Xin cho ý muốn của Chúa được nên! 15
hôn, 38 lấy làm buồn bức nhứt là vì nghe người Qua những ngày đó, chúng ta sắm sửa, rồi lên
nói rằng anh em sẽ chẳng thấy mặt mình nữa. thành Giê-ru-sa-lem. 16 Có mấy người môn đồ
Đoạn, đưa người xuồng tàu.

ở thành Sê-sa-rê cũng đến đó với chúng ta,
dẫn chúng ta vào nhà tên Ma-na-sôn kia, quê ở

Chíp-rơ, là một môn đồ lâu nay, và người cho rằng Phao-lô đã dẫn người vào đền thờ. 30 Cả chúng ta trợ tại nhà mình. 17 Chúng ta đến thành đều xôn xao, dân chúng chạy nhóm lại thành Giê-ru-sa-lem, thì anh em vui mừng tiếp đoàn đông, bắt Phao-lô, kéo ra khỏi đền thờ, rước. 18 Bữa sau, Phao-lô đi với chúng ta tới tức thì các cửa đều đóng lại. 31 Chúng đương nhà Gia-cơ; có hết thấy các trưởng lão nhóm tim phượng giết người, thì tiếng đồn đến quan họ tại đó. 19 Phao-lô chào mừng các người đó quản cơ rằng cả thành Giê-ru-sa-lem-đều xôn rộn, bèn thuật lại từng điều mọi sự Đức Chúa xao. 32 Người lập tức bắt quân lính và cai đội Trời đã bồi chức vụ mình làm ra trong người kéo đến nơi chúng. Vừa thấy quản cơ và quân ngoại. 20 Các người ấy nghe vậy thì ngợi khen lính thì chúng thôi không đánh Phao-lô nữa. Đức Chúa Trời. Đoạn, nói cùng người rằng: Anh 33 Quản cơ bèn tới gần, bắt người rồi truyền ơi, anh thấy biết mấy vạn người Giu-đa đã tin, lấy hai cái xích xích lại; đoạn, hỏi người là ai, và hết thấy đều sốt sắng về luật pháp. 21 Vả, và đã làm việc gì. 34 Trong đoàn dân, kẻ reo chúng đã hay rằng anh dạy các người Giu-đa ở lên thẻ này, người la lên thẻ khác; nhơn sự trong các dân ngoại rằng phải từ bỏ Môi-se, rồi loạn, người không biết được chắc, nên dạy chớ nên làm phép cắt bì cho con mình, hay là điệu về đòn. 35 Lúc Phao-lô bước lên thềm, ăn ở theo thói tục mình nữa. 22 Vậy, khá lo liệu quản lính phải khiêng người đi, bởi cớ đoàn làm sao? Chắc rằng dân chúng sẽ nhóm lại; vì dân hung bạo lắm. 36 Vì có đám dân theo sau hắn sẽ biết rằng anh đã tới rồi. 23 Nên, hãy đồng mà kêu rằng: Hãy giết đi! 37 Lúc Phao-lô làm theo như chúng tôi sẽ nói cho anh: Chúng vào đòn, thì nói với quản cơ rằng: Tôi có phép tôi đây có bốn người đều mắc lời thề; 24 hãy nói với ông đôi điều chăng? Quản cơ trả lời đem bốn người đó cùng đi, làm lễ tinh sạch cho rằng: Người biết nói tiếng Gờ-réc sao? 38 Vậy mình luôn với họ, và hãy chịu tiền họ phải trả thì người hắn chẳng phải là người Ê-díp-tô kia, để cao đầu. Vậy thì ai này sẽ biết mọi tin đồn ngày trước đã gây loạn, kéo bốn ngàn kẻ cướp về anh đều chẳng thật, song rõ anh cũng ăn vào nơi đồng vắng hay sao? 39 Phao-lô trả lời ở theo luật pháp vậy. 25 Còn người ngoại đã rằng: Tôi là người Giu-đa, vốn ở thành Tạt-sơ, tin, chúng tôi có viết thư cho họ về điều chúng cung điện của một thành trong xứ Si-li-si tức tôi đã định: là chỉ phải kiêng ăn của cùng thần là thành có danh tiếng; xin hãy cho phép tôi tượng, huyết và thú vật chết ngập, cùng chớ nói với chúng dân. 40 Được phép rồi, Phao-lô gian dâm. 26 Phao-lô bèn đem bốn người cùng đứng trên thềm, giơ tay ra dấu cho dân. Đâu đó đi, vừa đến ngày sau, làm lễ tinh sạch cùng họ, yên lặng, người bèn nói tiếng Hê-bo-rơ rằng: rồi vào trong đền thờ, đặng tỏ ra ngày nào kỷ tinh sạch sẽ trọng, và dâng của lễ về mỗi người trong bọn mình. 27 Khi bảy ngày gần trọn, thì các người Giu-đa, quê A-si, thấy Phao-lô trong đền thờ, bèn xui cả đoàn dân dậy loạn, rồi bắt người, 28 mà kêu lên rằng: Hỡi các người Y-sô-ra-ên, hãy đến giúp với! Kìa, người này giảng dạy khắp thiên hạ, nghịch cùng dân, nghịch cùng luật pháp, và nghịch cùng chốn này nữa, đến đỗi hắn dẫn người Gờ-réc vào trong đền thờ, và làm cho nơi thánh này bị ô uế. 29 Só là, chúng trước đã thấy Trô-phim, người Ê-phê-sô, ở với Phao-lô tại trong thành phố, nên ngờ

22 Hỡi các anh các cha, hãy nghe điều tôi đương nói với để bình vực mình. 2 Khi chúng nghe người nói tiếng Hê-bo-rơ, thì cùng chăm chi bội phần. Người bèn nói rằng: 3 Tôi là người Giu-đa, sanh tại thành Tạt-sơ, trong sứ Si-li-si, nhưng nuôi tại đây, trong thành này, học nơi chon Ga-ma-li-ên, đúng theo trong luật pháp của tổ phụ chúng ta. Vốn tôi đầy lòng sốt sắng vì Đức Chúa Trời, cũng như các người hôm nay vậy. 4 Tôi từng bắt bớ phe này cho đến chết, bắt kỳ đòn ông đòn bà, đều xiềng lại bở và bở tù: 5 về điều đó, thày cả thượng phẩm cùng cả hội đồng trưởng lão đều làm chứng

cho tôi; vì bởi những người đó mà tôi nhận những kẻ giết người. **21** Chúa bèn phán cùng tôi được các thợ gối cho anh em thành Đa-mách, rằng: Hãy đi, vì ta toan sai người đi đến cùng là nơi tôi toan đi, để bắt trói những người ở dân ngoại ở nơi xa. **22** Chúng chịu nghe người đó dẫn về thành Giê-ru-sa-lem để xử phạt. **6** nói đến đó, song đến câu ấy, thì vùng kêu lên Vâ, lúc tôi đương đi đường, gần đến thành Đa-mách, độ ban trưa, thì linh có ánh sáng lớn, Nó chẳng đáng sống đâu! **23** Chúng kêu la, cỗi từ trên trời giáng xuống, soi sáng chung quanh áo, hất bụi bay lên giữa khoảng không. **24** Quần mình tôi. **7** Tôi té xuống đất, và nghe có tiếng cơ bản truyền điệu người vào trong đòn, dùng phán cùng tôi rằng: Hỡi Sau-lơ, Sau-lơ, làm sao roi mà tra người, để biết vì cớ gì chúng kêu người bắt bớ ta? **8** Tôi trả lời rằng: Lạy Chúa, la nghịch cùng người. **25** Họ đang cǎng người Chúa là ai? Ngài phán: Ta là Jēsus ở Na-xa-rét ra để đánh đòn, thì Phao-lô nói cùng thày tôi mà người đương bắt bớ đây. **9** Những kẻ đi với đương đứng đó rằng: Người được phép đánh tôi thấy ánh sáng rõ ràng, nhưng chẳng nghe đòn một người quốc dân Rô-ma, mặc dù người tiếng của Đấng phán cùng tôi. **10** Tôi bèn thưa: đó chưa thành án, hay sao? **26** Vừa nghe mấy Lạy Chúa, tôi phải làm chi? Chúa đáp rằng: Hãy lời đó, thày tôi đi tha thứ cùng quần cơ rằng: chờ dậy, đi đến thành Đa-mách, ở đó người ta Ông toan làm chi? vì người này là quốc dân sẽ nói mọi điều đã truyền cho người làm. **11** Bởi Rô-ma. **27** Quần cơ đến, hỏi Phao-lô rằng: Hãy cớ sự chóï lói của ánh sáng đó, thì tôi chẳng nói cho ta biết, người có phải là quốc dân Rô-thầy được, nên những kẻ cùng đi nắm tay dắt ma chẳng? Người trả lời rằng: Phải. **28** Quần cơ tôi đến thành Đa-mách. **12** Tên A-na-nia kia, lại nói: Ta đã mua được quyền lợi quốc dân đó là người nhơn đức theo luật pháp, được các cao giá lăm. Phao-lô nói: Còn phần tôi thì có người Giu-đa trú tại Đa-mách đều làm chứng quyền lợi đó từ lúc mới sinh ra rồi. **29** Tức thì, tốt, có đến tìm tôi; **13** người đứng trước mặt tôi những kẻ tra khảo người đều tránh xa ra; và mà nói rằng: Hỡi Sau-lơ, anh tôi, hãy sáng mắt, khi quần cơ biết người mình đã biếu trói lại lại. Liền một lúc, tôi được sáng mắt, và xem đó là quốc dân Rô-ma, thì sợ hãi. **30** Hôm sau, thấy A-na-nia. **14** Đoạn, người nói với tôi rằng: quần cơ muốn biết cho đúng vì cớ nào Phao-lô Đức Chúa Trời của tổ phụ chúng ta đã định cho bị người Giu-đa cáo, bèn sai mở trói, truyền anh được biết ý muốn Chúa, được thấy Đấng cho các thày tế lễ cả và cả tòa công luận nhóm Công bình và nghe lời nói từ miệng Ngài. **15** lại, rồi dẫn Phao-lô ra, bắt đứng trước mặt họ. Vì anh sẽ làm chứng cho Ngài trước mặt mọi người, về những việc anh đã thấy và nghe. **16** Bây giờ, anh còn trẽ nải làm chi? Hãy chờ dậy, cầu khẩn danh Chúa mà chịu phép báp-têm và làm sạch tội lỗi mình đi. **17** Đến lúc trở về thành Giê-ru-sa-lem, tôi đương cầu nguyện trong đền thờ, thì bị ngất trĩ; **18** thấy Đức Chúa Jēsus phán cùng tôi rằng: Hãy vội vàng, lập tức ra khỏi thành Giê-ru-sa-lem; vì họ sẽ chẳng nhận lời người làm chứng về ta đâu. **19** Tôi thưa rằng: Lạy Chúa, chính họ biết tôi từng bỏ tù những người tin Chúa và đánh đòn trong các nhà hội nữa. **20** Lại khi Ê-tiên là kẻ làm chứng cho Chúa bị đổ máu, tôi ở đó dành lòng và giữ áo xống

23 Phao-lô mắt chăm chỉ trên tòa công luận, nói rằng: Hỡi các anh em, trước mặt Đức Chúa Trời, tôi đã ăn ở trọn lương tâm từ tết cho đến ngày nay. **2** Nhưng thày tế lễ thượng phẩm là A-na-nia biếu mấy kẻ đứng gần Phao-lô vả miệng người. **3** Phao-lô bèn nói cùng người rằng: Hỡi bức tường tô trắng kia, Đức Chúa Trời sẽ đánh ông; ông ngồi để xử đoán tôi theo luật pháp, mà lại không kể luật pháp, biếu người đánh tôi! **4** Những kẻ đứng đó nói rằng: Người nhiếc móc thày cả thượng phẩm của Đức Chúa Trời sao! **5** Phao-lô trả lời rằng: Hỡi anh em, tôi chẳng biết là thày cả thượng phẩm; vì có chép rằng: Chớ sỉ nhục người cai

trị dân mình. **6** Phao-lô biết trong bọn họ phần cùng quan, chàng có việc muốn nói. **19** Quán thì người Sa-đu-sê, phần thì người Pha-ri-si, cơ nǎm tay người trai trẻ, kéo xê ra, hỏi rằng: bèn kêu lên trước tòa công luận rằng: Hỡi anh Người có việc gì báo tin cùng ta? **20** Thưa rằng: em, tôi là người Pha-ri-si, con của dòng Pha-ri- Người Giu-đa đã định xin quan, đến ngày mai, si. Ấy là vì sự trông cậy của chúng ta và sự sống bắt Phao-lô đứng trước tòa công luận, như là lại của những kẻ chết mà tôi phải chịu xử đoán. họ muốn tra xét việc của người cho kỹ càng **7** Người vừa nói xong như vậy, thì sự cãi lẫy nỗi hơn. **21** Nhưng xin quan chớ tin họ, vì có hơn lén giữa người Pha-ri-si với người Sa-đu-sê, và bốn mươi người trong bọn họ lập kế hại Phao-hội đồng chia phe ra. **8** Vì chưng người Sa-đu-lô, đã thề nguyện với nhau chẳng ăn uống chi sê quyết rằng không có sự sống lại, cũng không hết trước khi chưa giết được người; hiện bấy có thiên sứ, thần chi hết, còn người Pha-ri-si giờ, họ đã sám săn, chỉ đợi quan trả lời đó thôi. lại nhận cả hai điều tin ấy. **9** Tiếng kêu la lớn **22** Quán cơ cho gã trai trẻ ấy về, cầm không cho liền dậy lên. Có mấy thầy thông giáo về dòng nói với ai về điều người đã tỏ ra cùng mình. Pha-ri-si đứng dậy cãi lẫy cùng kẻ khác rằng: **23** Đoạn, quán cơ đòi hai viên đội trưởng, dặn Chúng ta chẳng thấy trong người này có điều rằng: Vừa giờ thứ ba đêm nay, hãy sám săn ác gì. Nào ai biết chẳng phải thần hoặc thiên sứ hai trăm quân, bảy mươi lính ky, hai trăm lính đã nói cùng người? **24** Vì sự rối loạn càng thêm, cầm giáo, đặng đi đến thành Sê-sa-rê. **25** Lại quản cơ e Phao-lô bị chúng phân thây chẳng, cũng phải sám ngựa nữa, để đưa Phao-lô vô nên truyền quân kéo xuống, đặng cướp người sự đến nơi quan tổng đốc Phê-lít. **26** Người lại ra khỏi giữa đám họ và đem về trong đồn. **11** viết cho quan đó một bức thư như sau này: **27** Qua đêm sau, Chúa hiện đến cùng người mà Cơ-lốt Ly-sia chúc bình an cho quan lớn tổng phán rằng: Hãy giục lòng mạnh mẽ, người đã đốc Phê-lít! **28** Dân Giu-đa đã bắt người này, làm chứng cho ta tại thành Giê-ru-sa-lem thề toan giết đi, khi tôi đã đem quân đến thình lình nào, thì cũng phải làm chứng cho ta tại thành mà cướp người ra khỏi, vì đã nghe người là Rô-ma thề ấy. **12** Đến sáng, người Giu-đa họp quốc dân Rô-ma. **29** Bởi tôi muốn biết vì cớ đảng lập mưu, mà thề nguyện rằng chẳng ăn nào họ cáo người, nên giải người đến tòa công chẳng uống cho đến giết được Phao-lô. **13** Có luận. **30** Tôi thấy người bị cáo mấy việc về luật hơn bốn mươi người đã lập mưu đó. **14** Họ đến pháp họ, nhưng họ không kiện người về một kiểm các thầy tế lễ cả và các trưởng lão mà tội nào đáng chết hay đáng tù cả. **31** Song tôi rằng: Chúng tôi đã thề với nhau rằng chẳng ăn có nghe người ta tính kế hại người này, nên chi hết cho đến lúc giết được Phao-lô. **15** Vậy lập tức sai người đến nơi quan, và cũng cho bấy giờ các ông với tòa công luận hãy xin quản các kẻ cáo người biết rằng phải đến trước mặt cơ bắt nó đến đứng trước mặt các ông, như quan mà đối nại. **32** Vậy, quân lính đem Phao-lô là muốn tra xét việc nó cho kỹ càng hơn nữa; đi theo như mạng lệnh mình đã lãnh đương còn chúng tôi sửa soạn sẵn để khi nó chưa đến ban đêm, điệu đến thành An-ti-ba-tri. **33** Sáng đây thì giết đi. **16** Nhưng có con trai của chị ngày, lính ky đi với người, còn quản khác trở Phao-lô biết được mưu gian ấy, đến nơi đồn, về đồn. **34** Quan tổng đốc đọc thư rồi, bèn hỏi Phao-trê này đến cùng quan quản cơ, chàng có việc lô vón ở tỉnh nào, vừa biết người quê tỉnh Si-li-muốn báo tin. **18** Vậy, đội trưởng đem chàng si, **35** thì rằng: Lúc nào bọn nguyên cáo đến đây, đi, dẫn đến nhà quản cơ, và thưa rằng: Tên tù ta sẽ nghe người. Đoạn, truyền giữ Phao-lô lại Phao-lô có gọi tôi biểu đem gã trai trẻ này đến trong nơi công đồng Hê-rốt.

24 Sau đó năm ngày, có thầy cả thượng phẩm vẫn gắng sức cho có lương tâm không trách là A-na-nia đến, với vài người trưởng lão móc trước mặt Đức Chúa Trời và trước mặt cùng một nhà diễn thuyết kia tên là Têt-tu-lu, loài người. **17** Vâ, đã lâu năm nay tôi đi vắng, trình đơn kiện Phao-lô trước mặt quan tông rồi mới về bồ thí cho bốn quốc tôi và dâng của đốc. **2** Phao-lô bị đòi đến rồi, Têt-tu-lu khởi lễ. **18** Đang khi ấy, có mấy người Giu-đa quê sự cáo người như vậy: **3** Bẩm quan lớn Phê- ở cõi A-si kia gặp tôi ở trong đền thờ, được lít, nhờ ơn quan mà chúng tôi được hưởng sự tinh sạch, chớ chẳng có dân đông hay rối loạn bình an trọng vẹn, và nhờ sự khôn ngoan của chi. **19** Nếu họ có điều gì kiện tôi, thì có lẽ đến quan đối được mọi tình tệ để giúp dân này, lúc hầu trước mặt quan mà cáo đi. **20** Hay là các nào và nơi nào chúng tôi cũng rất cảm tạ biết người ở đây phải nói cho biết đã thấy tôi có sự ơn quan vây. **4** Nhưng muôn cho khỏi phiền gì đáng tội, lúc tôi đứng tại tòa công luận, **21** quan lâu hơn, thì tôi xin quan lấy lòng khoan hoặc có, thì cũng chỉ trách câu tôi nói giữa họ nhơn mà nghe một vài lời chúng tôi nói đây. rằng: Ấy vì sự sống lại của kẻ chết mà hôm nay **5** Vậy, chúng tôi đã gặp người này, như là đồ tôi bị xử đoán trước mặt các ông. **22** Phê-lít ôn dịch, đã gây loạn trong hết thảy người Giu- vẫn biết rõ ràng về đạo người nói đó, nên gián đa trên cả thế giới: nó làm đầu phe người Na- việc kiện ra, mà rằng: khi nào quan quản cơ Ly-xa-rét, **6** cũng đã toan làm ô uế đền thờ, nên sia xuồng, ta sẽ xét việc này. **23** Đoạn, người chúng tôi đã bắt nó và chúng tôi có muôn xử truyền cho thầy đội giữ Phao-lô, nhưng phải nó theo luật pháp chúng tôi. **7** Nhưng quản cơ cho người hơi được thông thả, có kẻ nào thuộc Ly-sia đến, bắt nó khỏi tay chúng tôi cách hung về người đến hầu việc người, thì đừng cầm. **24** bạo, **8** truyền lệnh cho các người kiện nó hãy Qua mấy ngày sau, Phê-lít với vợ mình là Đơ-đến hầu quan. Xin chính quan hãy tự tra hỏi ru-si, người Giu-đa, đến, rồi sai gọi Phao-lô, hắn, thì sẽ biết được mọi việc chúng tôi đang và nghe người nói về đức tin trong Đức Chúa kiện cáo. **9** Đến phiên các người Giu-đa cũng Jêsus Christ. **25** Nhưng khi Phao-lô nói về sự hùa theo lời đó, quyết rằng thật có như vậy. **10** công bình, sự tiết độ và sự phán xét ngày sau, Quan tông đốc ra dấu biếu Phao-lô nói đi, thì Phê-lít run sợ, nói rằng: Bây giờ ngươi hãy người thưa rằng: Tôi biết quan làm quan án lui; đợi khi nào ta rảnh, sẽ gọi lại. **26** Phê-lít trong nước này đã lâu năm, nên tôi dạn dĩ mà cũng trông Phao-lô lót bạc cho mình; nên nồng binh vực duyên cớ mình. **11** Quan tra xét thì sẽ đòi người đến, và nói chuyện cùng người. **27** biệt tôi vừa lên thành Giê-ru-sa-lem mà thờ Khỏi hai năm, Bốt-tiu Phê-tu đến thay Phê-lít. lạy, chưa được mười hai ngày nay. **12** Người ta Bởi cớ Phê-lít muôn làm cho dân Giu-đa bằng chẳng từng gặp tôi, hoặc trong đền thờ, hoặc lòng, bèn cứ giam Phao-lô nơi ngục. trong nhà hội, hoặc trong thành phố, cãi lẫy cùng ai hay xui dân làm loạn bao giờ. **13** Bây giờ họ cũng chẳng biết lấy chi mà làm chứng cớ việc điều họ kiện tôi đó. **14** Trước mặt quan, tôi nhận rằng theo như đạo mà họ gọi là một phe đáng, tôi thờ phượng Đức Chúa Trời của tổ phụ tôi, tin mọi điều chép trong sách luật và các sách tiên tri; **15** và tôi có sự trông cậy này nơi Đức Chúa Trời, như chính họ cũng có vây, tức là sẽ có sự sống lại của người công bình và không công bình. **16** Cũng vì cớ ấy, nên tôi

25 Phê-tu đã đến tinh minh được ba ngày rồi, thì ở thành Sê-sa-rê đi lên thành Giê-ru-sa-lem. **2** Tại đó, có các thầy tế lễ cả và các người sang trọng trong dân Giu-đa đội đơn kiện Phao-lô trước mặt người; **3** vì có ý nghịch, thì cố nài xin quan làm ơn đòi Phao-lô trở về thành Giê-ru-sa-lem: họ âm mưuặng giết người dọc đường. **4** Nhưng Phê-tu trả lời rằng Phao-lô bị giam tại thành Sê-sa-rê, và chính mình người sẽ kịp trở về thành đó. **5** Lại nói rằng những người tôn trưởng trong các ngươi hãy xuồng

với ta, nếu người ấy có phạm tội gì thì hãy cứ hỏi Phao-lô muốn đi đến thành Giê-ru-sa-lem, kiện. 6 Phê-tu ở cùng họ vừa tám hay là mười để chịu xử mọi điều ấy tại nơi đó chăng. 21 ngày mà thôi, đoạn trở xuống thành Sê-sa-rê; Nhưng nó đã kêu nài để việc kiện minh lại cho sáng ngày sau, người ngồi nơi tòa án và truyền hoàng đế phân xử. Vậy tôi đã truyền giam nó dẫn Phao-lô đến. 7 Phao-lô mới đến, thì có các trong ngực đợi tôi khi tôi giải cho Sê-sa. 22 Aic- người Giu-đa ở thành Giê-ru-sa-lem xuống vây ríp-ba bèn nói với Phê-tu rằng: Ta cũng muốn bọc người, lấy nhiều cớ nặng mà thưa, nhưng nghe người ấy. Phê-tu tâu rằng: Đến mai vua sẽ chăng tìm được chứng. 8 Còn Phao-lô nói dặng nghe. 23 Vậy, qua bữa sau, vua Aic-ríp-ba với binh vực mình, rằng: Tôi chăng từng làm điều Bê-rê-nít đến cách long trong vào phòng xử dữ chi, hoặc nghịch cùng luật pháp người Giu- kiện với quan quân cơ và các người tôn trưởng đa, hoặc nghịch cùng đền thờ, hay là nghịch trong thành. Phê tu bèn truyền lệnh điều Phao-cùng Sê-sa. 9 Nhưng Phê-tu muốn cho đẹp lòng lô đến. 24 Đoạn, Phê-tu rằng: Tâu vua Aic-ríp-dân Giu-đa, thì trả lời rằng: Người có muôn lên ba và hết thấy các ông có mặt tại đây, các ông thành Giê-ru-sa-lem chịu xử tại đó về những đều thấy người này, vì có nó nên thay thấy dân việc này trước mặt ta chăng? 10 Phao-lô bèn chúng Giu-đa đến nài xin ơn tôi, tại thành Giê-thưa rằng: Tôi ứng hầu trước mặt tòa án Sê-sa, ru-sa-lem và tôi đây cũng vậy, mà kêu lên rằng ấy là nơi tôi phải chịu xử; tôi chăng có lỗi chi chăng khá để cho nó sống nữa. 25 Phần tôi, đã với người Giu-đa, như chính mình biết rõ ràng. xét nó chăng có làm điều gì đáng tội chết; và vì 11 Ví bằng tôi có tội hay là phạm điều gì đáng chính nó cũng đã kêu nài việc đó đến Sê-sa, chết, thì tôi chăng từ chối chết đâu; trái lại, nếu nên tôi định giải nộp cho Sê-sa. 26 Nhưng vì trong đơn từ họ kiện tôi không có cớ gì hết, thì tôi không có điều chi quả quyết để làm sớ tấu chăng ai được nộp tôi cho họ. Tôi kêu nài sự đó hoàng đế về việc nó, nên đòi nó đến trước mặt đến Sê-sa. 12 Ké đó, Phê-tu bàn tán với công hội các ông, nhứt là trước mặt vua, là Aic-ríp-ba, mình, bèn trả lời rằng: Người đã kêu nài Sê-sa, dặng khi tra hỏi rồi, tôi có điều để viết sớ. 27 chắc sẽ đến nơi Sê-sa. 13 Cách đó mấy ngày, Vả, tôi nghĩ rằng giải một tên phạm mà chăng vua Aic-ríp-ba với Bê-rê-nít đến thành Sê-sa-rê nói rõ điều người ta kiện nó, thì là trái lẽ lầm. dặng chào Phê-tu. 14 Vì hai người ở lại đó mấy ngày, nên Phê-tu đem vụ Phao-lô trình với vua, rằng: Đây có một tên tù mà Phê-lít đã để lại. 15 Lúc tôi ở thành Giê-ru-sa-lem, các thầy tế lễ cả và các trưởng lão dân Giu-đa đến kiện người và xin tôi làm án người đi. 16 Tôi đáp lại rằng người Rô-ma chăng có lệ giải nộp một người nào mà bên bị cáo chưa đối nại với bên tiên cáo, và người đó chưa có cách thế để chống cãi lời kiện cáo mình. 17 Họ bèn đến đây, thì vừa ngày sau, tôi ra ngồi nơi tòa án, không trễ nái mà truyền dẫn người ấy đến. 18 Các người kiện cáo đều đã có mặt, song không kiện nó về một tội gì như tôi đã dè chừng. 19 Chỉ cáo nó về đạo riêng của họ, và một tên Jêsus đã chết kia, mà Phao-lô quyết rằng còn sống. 20 Trong sự cãi lẫy đó, tôi không biết theo bên nào, nên

26 Bấy giờ vua Aic-ríp-ba biếu Phao-lô rằng: Người được phép nói để chữa mình. Phao-lô bèn giơ tay ra, chữa cho mình như vầy: 2 Tâu vua Aic-ríp-ba, tôi lấy làm may mà hôm nay được gỡ mình tôi trước mặt vua về mọi điều người Giu-đa kiện tôi, 3 nhứt là vì vua đã rõ mọi thói tục người Giu-đa, và cũng biết sự cãi lẫy của họ. Vậy, xin vua hãy nhịn nhục mà nghe tôi. 4 Cách ăn nết ở của tôi từ lúc tuổi trẻ, nơi giữa bốn quốc tôi và tại thành Giê-ru-sa-lem, thì mọi người Giu-đa đều biết cả. 5 Ví bằng họ muốn làm chứng về việc này, thì biết từ lâu ngày rồi, tôi là người Pha-ri-si, theo phe đó, rất là nghiêm hơn trong đạo chúng tôi. 6 Hiện nay tôi bị đoán xét, vì trông cậy lời Đức Chúa Trời đã hứa cùng tổ phụ chúng tôi, 7 lại mười hai chi phái chúng tôi, lấy lòng

sốt sắng thờ phượng Đức Chúa Trời, cả đêm thê mê nêu người Giu-đa đã bắt tôi trong đền thờ và ngày, mà trông đợi lời hứa ấy được trọn. và toan giết tôi. 22 Song nhờ ơn Đức Chúa Trời Muôn tâu, thật là vì sự trông cậy đó mà tôi bị bảo hộ, tôi còn sống đến ngày nay, làm chứng cho người Giu-đa kiện cáo. 8 Uúu nào! các ông há cho các kẻ lớn nhỏ, không nói chi khác hơn lại ngờ chẳng có thể tin được rằng Đức Chúa là điều các đấng tiên tri và Môise đã nói sẽ Trời khiến những kẻ chết sống lại sao? 9 Thật, đến, 23 tức là Đáng Christ phải chịu thương chính mình tôi đã tin rằng nên dùng đủ mọi khó, và bởi sự sống lại trước nhứt từ trong kẻ cách thế mà chống lại danh Jêsus ở Na-xa-rét. chết, phải rao truyền ánh sáng ra cho dân sự 10 Thật tôi đã làm sự này tại thành Giê-ru-sa- và người ngoại. 24 người đang nói như vậy để lem: sau khi đã chịu quyền của các thầy tế lễ cả, binh vực mình, thì Phê-tu nói lớn lên rằng: thì tôi bỗ tú nhiều người thánh; và lúc họ giết Hối Phao-lô, người lảng trí rồi; người học biết các người đó, tôi cũng đồng một ý. 11 Vả lại, tôi nhiều quá đến đỗi ra điên cuồng. 25 Phao-lô lại thường trảy đi từ nhà hội này đến nhà hội kia, nói: Bẩm quan lớn Phê-tu, tôi chẳng phải làng hè hiếp họ, để bắt họ phải nói phạm thượng, trí đâu; tôi nói đó là những lời thật và phải lẽ. tôi lại nổi giận quá bội bắt bớ họ cho đến các 26 Vua biết rõ các sự này; lại tôi bèn lòng tâu vì thành ngoại quốc. 12 Ấy vậy, tôi lên thành Đa- tin rằng chẳng có điều nào vua không biết; vì mách có trọng quyền và phép bởi các thầy tế lễ mọi việc đó chẳng làm ra cách chùng vụng dâu. cả, đương đi dọc đường, 13 muôn tâu, lúc giữa 27 Tâu vua Aic-ríp-ba, vua có tin các đấng tiên trưa, tôi thấy có ánh sáng từ trên trời giáng tri chăng? Tôi biết thật vua tin đó! 28 Vua Aic-xuống, chói lói hơn mặt trời, sáng lòa chung ríp-ba phán cùng Phao-lô rằng: Thiếu chút nữa quanh tôi và kẻ cùng đi. 14 Chúng tôi thấy đều người khuyên ta trở nên tín đồ Đáng Christ! 29 té xuống đất, và tôi nghe tiếng phải cùng tôi Phao-lô tâu: Cầu xin Đức Chúa Trời, chẳng kíp bằng tiếng Hê-bo-rơ rằng: Hối Sau-lơ, Sau-lơ, thì chày, không những một mình vua, nhưng sao người bắt-bớ ta? người đã đến ghim nhọn hết thảy mọi người nghe tôi hôm nay đều trở thì là khó chịu cho người vậy. 15 Tôi thưa: Lạy nên như tôi, chỉ trừ bỏ xiềng này thôi! 30 Vua Chúa, Chúa là ai? Chúa đáp rằng: Ta là Jêsus bèn đứng dậy, quan tông đốc và bà Bê-nê-rít mà người đường bắt bớ. 16 Song hãy chờ dậy, cùng những người đồng ngồi đó cũng vậy. 31 và đứng lên, vì ta đã hiện ra cho người để lập Khi lui ra rồi, các người nói cùng nhau rằng: người làm chức việc và làm chứng về những Trong cách ăn ở người này, thật chẳng có chi việc người đã thấy, cùng những việc ta sẽ hiện đàng chết hoặc đàng bỏ tú cả. 32 Vua Aic-ríp-ba đến mách cho người. 17 Ta sẽ bảo hộ người nói với Phê-tu rằng: Nếu người này chưa kêu khỏi dân này và dân ngoại là nơi ta sai người nài đến Sê-sa, có thể tha được.

đến, 18ặng mở mắt họ, hầu cho họ từ tối tăm mà qua sáng láng, từ quyền lực của quỉ Sa-tan mà đến Đức Chúa Trời, và cho họ bởi đức tin nơi ta được sự tha tội, cùng phần gia tài với các thánh đồ. 19 Tâu vua Aic-ríp-ba, từ đó, tôi chẳng hề dám chống cự với sự hiện thấy trên trời; 20 nhưng đều hết tôi khuyên dỗ người thành Đa-mách, kể đến người thành Giê-ru-salem và cả xứ Giu-đê, rồi đến các dân ngoại rằng phải ăn năn và trở lại cùng Đức Chúa Trời, làm công việc xứng đáng với sự ăn năn. 21 Kìa, vì

27 Khi đã định rằng chúng ta phải đi đàng biển qua nước Y-ta-li, họ bèn giao Phao-lô và nầy tên phạm khác cho một thầy đội tên là Giu-lơ, về đội quân Aâu-gu ta. 2 Chúng ta xuống một chiếc tàu ở A-tra-mít phải trảy đi dọc bờ biển A-si, đoạn thì ra đi. A-ri-tac, là người Ma-xê-doan, về thành Tê-sa-lô-ni-ca, cùng đi với chúng ta. 3 Đến ngày sau, chúng ta tới thành Si-dôn, thì Giu-lơ dài Phao-lô cách nhơn từ, cho phép người đi thăm bạn hữu mình, và được họ lo việc mình. 4 Đoạn, từ nơi đó, chúng ta

theo mé bờ đảo Chíp-rơ, vì bấy giờ ngược gió. 5 Phao-lô đứng dậy giữa đám họ, mà nói rằng: Sau khi vượt qua biển Si-li-si và Bam-phi-ly, thì Hối bạn hữu ta, chớ chi bừa trước tin làm ta chúng ta đến thành My-ra, trong xứ Ly-si. 6 Ở mà chẳng dời khỏi đảo Cơ-rết, thì chúng ta đã đó, thày đội thấy có một chiếc tàu ở A-léc-xan- chẳng mặc cơn nguy hiểm và tổn hại này. 22 tri sẽ đi qua Y-ta-li, bèn cho chúng ta xuống tàu nhưng bây giờ, ta khuyên các ngươi hãy vững đó. 7 Tàu chạy chậm lắm, mất nhiều ngày khổ lòng; trong các ngươi chẳng mất ai hết, chỉ mất nhọc mới tới ngang thành Cơ-nít. Vì gió quá, chiếc tàu mà thôi. 23 Vì đêm nay, một thiên sứ tàu không thể ghé bến được, nên chúng ta lại của Đức Chúa Trời, là Đáng ta thuộc về và hầu theo mé bờ đảo Cơ-rết, qua Sa-môn. 8 Khi đã việc, có hiện đèn cùng ta mà phán rằng: 24 Hối chịu khó đi dọc theo nơi đó, chúng ta mới đến Phao-lô, đừng sợ chi hết; ngươi phải ứng hầu một nơi gọi là Mỹ-Cảng, gần thành La-sê. 9 Trái trước mặt Sê-sa; và này, Đức Chúa Trời đã ban lâu ngày, tàu chạy phải nguy hiểm (vì kỳ Kiêng cho ngươi hết thấy những kẻ cùng đi biển với ăn đã qua rồi). Phao-lô bảo trước cho những ngươi. 25 Vậy, hối các ông, hãy vững lòng, vì ngươi trong tàu, 10 rằng: Tôi thấy sự vượt biển ta có lòng tin cậy Đức Chúa Trời rằng sẽ xảy này chắc sẽ phải nguy hiểm và hư hại, chẳng ra như lời Ngài đã phán vậy; 26 nhưng chúng những cho hàng hóa và chiếc tàu mà thôi, lại ta chắc sẽ bị tấp lên một hòn đảo nào. 27 Đã đến thân chúng ta nữa. 11 Nhưng thày đội tin đến đêm thứ mười bốn mà chúng ta cứ trôi nổi lời người lái tàu và chủ tàu hơn là lời Phao-lô trên biển A-đờ-ria-tich, lúc nửa đêm, các bạn nói. 12 Vì cảng đó không tiện cho tàu đậu lúc tàu ngầm đang đến gần một đất nào. 28 Họ thả mùa đông, nên phần nhiều người đều bàn rằng trái dù xuống, thì thấy sâu hai chục sải; hơi xa phải lìa khỏi đó và ráng sức đến cảng Phê-nít, một ít, lại thả nữa, thì thấy mười lăm sải. 29 là cảng của đảo Cơ-rết, hướng phía tây nam và Bấy giờ, sơ dụng rạn, bọ bèn từ trên đầu lái tàu phía tây bắc, đặng qua mùa đông ở đó. 13 Vừa quăng bốn neo xuống, và ước ao đến sáng. 30 có gió nam non bắt đầu thôi, họ tưởng rằng có nhưng vì bạn tàu tìm phương lánh khỏi chiếc thề tới nơi mình đã định, thì kéo neo mà đi dọc tàu và thả chiếc tam bản xuống biển, giả đó đi theo gần đảo Cơ-rết. 14 Nhưng cách ít lâu có thả neo đằng trước mũi, 31 thì Phao-lô nói với trận gió dữ tợn gọi là gió O-ra-qui-lôn thổi lên thày đội và lính rằng: Nếu những người này vật vào đảo. 15 Tàu đã phải bật đi, chống lại gió chẳng cứ ở trong tàu, thì các ông chẳng được chẳng nổi, nên chúng ta để mặc cho theo chiều cứu. 32 Bọn lính bèn cắt dây buộc tam bản, gió. 16 Tàu bị bật đến dưới một hòn đảo nhỏ làm cho rót xuống. 33 Đoạn, trong khi đợi trời kia gọi là Cơ-lô-đa, chúng ta khóc lám mới sáng, Phao-lô khuyên ai nấy hãy ăn. Người nói: cầm được chiếc thuyền. 17 Sau khi trục lên, họ Hôm nay là ngày thứ mười bốn mà các ngươi dùng phương thế làm cho chắc chắn: lấy dây đang trông đợi, nhịn đói chẳng ăn chút nào. ràng phía dưới chiếc tàu lại; đoạn lại sợ mắc 34 Vậy, ta khuyên các ngươi hãy ăn, vì thật là cạn trên bãi Si-ro-tơ, thì hạ buồm xuống, để rất cần cho sự cứu của các ngươi, và chẳng ai mặc gió đưa trôi đi. 18 Đến ngày mai, vì bão cứ trong vòng các ngươi sẽ mất mệt sợi tóc trên thổi cũng mạnh như vậy luân, họ bèn quăng đầu mình. 35 Nói như vậy rồi, người bèn lấy hàng hóa xuống biển. 19 Ngày thứ ba, chúng ta bánh, đứng trước mặt mọi người, tạ ơn Đức dùng chính tay mình quăng đồ đạc trong tàu Chúa Trời rồi, thì bẻ ra và ăn. 36 Bấy giờ ai nấy xuống biển. 20 Trong mấy ngày mặt trời chẳng đều giục lòng, và ăn. 37 Vâ, số chúng ta hết có, ngôi sao cũng không, mà bão thì vẫn thổi ào thảy ở trong tàu được hai trăm bảy mươi sáu ào luân, đến nỗi chúng ta chẳng còn trông cậy người. 38 Họ đã ăn vừa no nê, bèn quăng đồ được cứu nữa. 21 Vì họ không ăn đã lâu, nên lương thực xuống biển, làm cho nhẹ tàu đi. 39

Đến sáng ngày, họ chẳng nhận biết là đất nào, tôn trọng chúng ta lăm, và lúc chúng ta đi, thì nhưng thấy có cái vịnh và bờ, bèn định đỗ tàu sửa soạn mọi đồ cần dùng cho chúng ta. 11 Sau đó mà núp xem có thể được chăng. 40 Vậy, họ đó ba tháng, chúng ta xuống tàu ở A-léc-xan-dút dây bô neo xuống biển, tháo dây bánh lái; tri mà đi, là tàu đã qua mùa đông tại đảo đó, và đoạn, xô buồm sau lái thuận theo gió, tìm lối có hiệu là Di-ết-của. 12 Tới thành Sy-ra-cu-sơ chạy vào bờ. 41 Song chạy nhầm chỗ hai ngọn rồi, chúng ta ở lại đây ba ngày. 13 Từ nơi đó, nước biển xáp nhau, thì họ làm cho tàu bị cạn chạy theo mé biển Si-si-lo, tới thành Rê-ghi-tại đó; đầu mũi cắm xuống không động đậy um. Đến ngày mai, vì gió nam nổi lên, nên sau được, còn đầu lái bị sóng đánh dỡ lăm nên nát hai ngày nữa chúng ta tới thành Bu-xô-lo. 14 Ở hết. 42 Bấy giờ quân lính bàn định giết các tù đó gặp anh em mời chúng ta ở lại bảy ngày; phạm, e có người nào trong bọn họ lội thoát rồi thì đi đến thành Rô-ma. 15 Anh em trong khỏi chăng. 43 nhưng thầy đội muôn cứu Phao-thành này nghe nói về chúng ta, bèn ra đến lô, nên ngăn trở nghị định đó. Người truyền Phô-rum Áp-bi-u và chỗ Ba Quán mà đón rước cho ai biết lội thì nhảy xuống nước trước đi mà chúng ta. Phao-lô thấy anh em, thì cảm tạ Đức lội vào bờ, 44 và truyền cho những kẻ còn lại, Chúa Trời và vĩnh chí. 16 Khi chúng ta đã đến người thì cõi trên ván, kẻ thì cõi trên miếng thành Rô-ma, Phao-lô được phép ở riêng với vách nát của chiếc tàu. Thế là ai nấy đều được một người lính canh giữ. 17 Sau ba ngày, người lên bờ vô sự vậy.

28 Đã được cứu như vậy rồi, chúng ta mới biết cù lao đó tên là Man-tơ. 2 Thô-nơ đãi chúng ta một cách nhơn từ hiềm có, tiếp rước chúng ta thay thảy gần kề đồng lửa lớn đã đốt, vì đang mưa và trời lạnh lẽo. 3 Phao-lô lượm được một bó củi khô, quăng vào trong lửa, xảy có con rắn lục từ trong bó củi bị nóng bò ra, quần trên tay người. 4 Thô-nơ thấy con vật đeo thòng lòng trên tay người, bèn nói với nhau rằng: Thật người này là tay giết người; nên dù được cứu khỏi biển rồi, nhưng lẽ công bình chẳng khứng cho sống! 5 Nhưng Phao-lô ráy rắn vào lửa, chẳng thấy hề chi hết. 6 Họ ngờ người sẽ bị sưng lên, hoặc ngã xuống chết tức thì; nhưng đã đợi lâu rồi, chẳng thấy hại chi cho người, bèn đổi ý mà nói rằng thật là một vì thần. 7 Trong chỗ đó, có mấy đám rằng thuộc về người tù trưởng của đảo ấy, tên là Búp-li-u; người này đãi đằng chúng ta cách mến khách lăm trong ba ngày. 8 Vâ, cha của Búp-li-u này đương nằm trên giường đau bệnh nóng lạnh và bệnh ly. Phao-lô đi thăm người, cầu nguyện xong, đặt tay lên và chữa lành cho. 9 Nhơn đó, ai nấy trong đảo có bệnh, đều đến cùng Phao-lô, và được chữa lành cả. 10 Họ cũng

mời các trưởng lão trong dân Giu-đa nhóm lại; đến rồi, người nói rằng: Hỡi anh em ta, dẫu tôi chẳng từng làm điều gì nghịch cùng dân chúng hoặc cùng thói tục tổ phụ chúng ta, mà tôi còn bị bắt tại thành Giê-ru-sa-lem và nộp trong tay người Rô-ma. 18 Những người này đã xét việc tôi rồi, thì muốn tha ra, vì tôi chẳng hề làm điều gì đáng chết. 19 Song người Giu-đa chống cự điều đó, nên buộc tôi kêu nài đến Sê-sa, nhưng chẳng phải có ý kiện bốn quốc ta đâu. 20 Ấy vì có đó mà tôi đã xin gặp anh em và nói chuyện với, vì là bởi sự trông cậy của dân Y-sơ-ra-ên nên tôi mang lấy xiềng này. 21 Các người ấy trả lời rằng: Chúng tôi chẳng tiếp thơ từ xứ Giu-đa nói về việc anh, và chẳng ai trong anh em đã đến mách cho chúng tôi hay là nói xấu về anh nữa. 22 Dầu vậy, chúng tôi muốn biết anh nghĩ làm sao; vì về phần đạo này, chúng tôi biết người ta hay chống nghịch khắp mọi nơi. 23 Họ đã hẹn ngày với người, bèn đến thăm tại nơi nhà trợ rất đông; từ buổi sáng đến chiều, người cứ làm chứng và giảng giải với họ về nước Đức Chúa Trời, lấy luật pháp Môi-se và các đấng tiên tri mà gắng sức khuyên bảo họ về Đức Chúa Jêsus. 24 Có người chịu tin lời người nói, có kẻ chẳng tin. 25 Bởi

chung họ không đồng ý với nhau và ra về, nên Phao-lô chỉ nói thêm lời này: Đức Thánh Linh đã phán phải lầm, khi Ngài dùng天堂 tiên tri Ê-sai mà phán cùng tổ phụ các ngươi rằng: **26** Hãy đến nơi dân này và nói rằng: Các ngươi lấy lỗ tai nghe mà chẳng hiểu chi; Lấy mắt xem mà không thấy gì. **27** Vì lòng dân này đã nặng nề; Họ bịt lỗ tai, Nhắm mắt lại, E rằng mắt mình tự thấy, Tai mình tự nghe, Lòng mình tự hiểu, Và họ trở lại Mà ta chưa cho lành được chẳng. **28** Vậy, hãy biết sự cứu rỗi của Đức Chúa Trời này đã sai đến cho người ngoại; những người đó sẽ nghe theo vậy. **29** Khi người nói xong, thì các ngươi Giu-đa đi ra, cãi lyny cùng nhau dữ lầm. **30** Phao-lô ở trọn hai năm tại một nhà trọ đã thuê. Người tiếp rước mọi người đến thăm mình, **31** giảng về nước Đức Chúa Trời, và dạy dỗ về Đức Chúa Jêsus Christ cách tự do trọn vẹn, chẳng ai ngăn cấm người hết.

Rô-ma

thành Rô-ma. **16** Thật vậy, tôi không hổ thẹn về Tin Lành đâu, vì là quyền phép của Đức Chúa Trời để cứu mọi kẻ tin, trước là người Giuseđò, để riêng raặng giảng Tin Lành Đức đa, sau là người Gờ-réc; **17** vì trong Tin Lành Chúa Trời, **2** là Tin Lành xưa kia Đức Chúa Trời này có bày tỏ sự công bình của Đức Chúa Trời, đã dùng các đấng tiên tri Ngài mà hứa trong bởi đức tin mà được, lại dẫn đến đức tin nữa, Kinh Thánh, **3** về Con Ngài, theo xác thịt thì như có chép rằng: Người công bình sẽ sống bởi bởi dòng dõi vua Đa-vít sanh ra, **4** theo thần đức tin. **18** Vâ, cơn giận của Đức Chúa Trời từ linh của thánh đức, thì bởi sự sống lại của Ngài trên trời tỏ ra nghịch cùng mọi sự không tin từ trong kẻ chết, được tỏ ra là Con Đức Chúa kính và mọi sự không công bình của những Trời có quyền phép, tức là Đức Chúa Jêsus người dùng sự không công bình mà bắt hiếp Christ, Chúa chúng ta, **5** nhờ Ngài chúng ta đã lẽ thật. **19** Vì điều chi có thể biết được về Đức nhận lãnh ân điển và chức sứ đồ, để đem mọi Chúa Trời thì đã trình bày ra cho họ, Đức Chúa dân ngoại đến sự vâng phục của đức tin, vì Trời đã tỏ điều đó cho họ rồi, **20** bởi những sự danh Ngài, **6** trong các dân ấy anh em cũng đã trọn lành của Ngài mắt không thấy được, tức là được gọi bởi Đức Chúa Jêsus Christ; **7** gọi cho quyền phép đời đời và bốn tánh Ngài, thì từ hết thảy những người yêu dấu của Đức Chúa buổi sáng thế vẫn sờ sờ như mắt xem thấy, khi Trời tại thành Rô-ma, được gọi làm thánh đồ. người ta xem xét công việc của Ngài. Cho nên Nguyên cho anh em được ân điển và sự bình họ không thể chữa mình được, (*aidios g126*) **21** an từ nơi Đức Chúa Trời, Cha chúng ta, và từ vì họ dẫu biết Đức Chúa Trời, mà không làm nơi Đức Chúa Jêsus Christ! **8** Trước hết, tôi nhớ sáng danh Ngài là Đức Chúa Trời, và không tạ Đức Chúa Jêsus Christ, vì hết thảy anh em mà ơn Ngài nữa; song cứ làm lạc trong lý tưởng tạ ơn Đức Chúa Trời tôi về đức tin anh em đã hư không, và lòng ngu dốt đầy những sự tối đòn khắp cả thế gian. **9** Vì Đức Chúa Trời mà tăm. **22** Họ tự xưng mình là khôn ngoan, mà tôi lấy tâm thần hầu việc, bởi sự giảng Tin Lành trở nên điên dại; **23** họ đã đổi vinh hiển của của Con Ngài, làm chứng cho tôi rằng tôi nhắc Đức Chúa Trời không hề hư nát lấy hình tượng đến anh em không thôi. **10** trong mọi khi tôi cầu của loài người hay hư nát, hoặc của điều, thú, nguyện thường xin Đức Chúa Trời, bởi ý muốn côn trùng. **24** Cho nên Đức Chúa Trời đã phó Ngài, sau lại có thể gấp dịp tiện đi đến nơi anh họ sa vào sự ô uế theo lòng ham muốn mình, em. **11** Thật vậy, tôi rất mong mỏi đến thăm anh đến nỗi tự làm nhục thân thể mình nữa, **25** vì em, để thông đồng sự ban cho thiêng liêng họ đã đổi lẽ thật Đức Chúa Trời lấy sự đối trả, cùng anh em, hầu cho anh em được vững vàng, kính thờ và hầu việc loài chịu đựng nêu thế **12** tức là tôi ở giữa anh em, để chúng ta cùng cho Đáng dựng nên, là Đáng đáng khen ngợi nhau giục lòng mạnh mẽ bởi đức tin chung của đời đời! A-men. (*aiōn g165*) **26** Ấy vì cớ đó mà Đức chúng ta, nghĩa là của anh em và của tôi. **13** Chúa Trời đã phó họ cho sự tình dục xấu hổ; Vâ, hối anh em, tôi chẳng muốanh em không vì trong vòng họ, những người đòn bà đã đổi biết rằng đã ghe phen tôi toan đi thăm anh em, cách dùng tự nhiên ra cách khác nghịch với đặng hái trái trong anh em cũng như trong dân tánh tự nhiên. **27** Những người đòn ông cũng ngoại khác; song về sự đó tôi bị ngăn trở cho vậy, bở cách dùng tự nhiên của người đòn bà đến bây giờ. **14** Tôi mắc nợ cả người Gờ-réc lẫn mà un đốt tình dục người này với kẻ kia, đòn người già man, cả người thông thái lẫn người ông cùng đòn ông phạm sự xấu hổ, và chính ngu dốt. **15** Ấy vậy, hễ thuộc về tôi, thì tôi cũng mình họ phải chịu báo ứng xứng với điều lầm sẵn lòng rao Tin Lành cho anh em, là người ở lỗi của mình. **28** Tại họ không lo nhìn biết Đức

Chúa Trời, nên Đức Chúa Trời đã phó họ theo cho người Gờ-réc. 11 Vì trước mặt Đức Chúa lòng hư xấu, đặng phạm những sự chẳng xứng Trời, chẳng vị nể ai đâu. 12 Phàm những kẻ đáng. 29 Họ đầy dẫy mọi sự không công bình, không luật pháp mà phạm tội, cũng sẽ không độc ác, tham lam, hung dữ; chan chứa những luật pháp mà hư mất; còn những kẻ có luật điều ghen ghét, giết người, cai lây, dối trá, giận pháp mà phạm tội, thì sẽ bị luật pháp đoán xét; dữ; 30 hay mách, gièm chê, chẳng tin kính, xác 13 Vì chẳng phải kẻ nghe đọc luật pháp là người xược, kiêu ngạo, khoe khoang, khôn khéo về công bình trước mặt Đức Chúa Trời, bèn là kẻ sự làm dữ, không vâng lời cha mẹ; 31 dại dột, làm theo luật pháp được xưng công bình vậy. trái lời giao ước, không có tình nghĩa tự nhiên, 14 Vả, dân ngoại vốn không có luật pháp, khi họ không có lòng thương xót. 32 Dẫu họ biết mạng tự nhiên làm những việc luật pháp dạy biếu, thì lệnh Đức Chúa Trời tỏ ra những người phạm những người ấy dẫu không có luật pháp, cũng các tội dường ấy là đáng chết, thế mà chẳng tự nêu luật pháp cho mình. 15 Họ tỏ ra rằng những họ tự làm thôi đâu, lại còn ưng thuận việc mà luật pháp dạy biếu đã ghi trong lòng cho kẻ khác phạm các điều ấy nữa.

2 Vậy hỡi người kia, ngươi là ai mặc lòng, hẽ đoán xét kẻ khác thì không thể chữa mình được; vì trong khi đoán xét họ, ngươi cũng lên án cho chính mình ngươi nữa, bởi ngươi đoán xét họ, mà cũng làm các việc như họ. 2 Vả, Chúng ta biết rằng sự phán xét của Đức Chúa Trời đối với kẻ làm những việc như thế, là hiệp với lẽ thật. 3 Hỡi người đoán xét kẻ phạm những việc dường ấy mà mình cũng phạm kia, vậy ngươi tưởng rằng chính mình ngươi sẽ tránh khỏi sự phán xét của Đức Chúa Trời sao? 4 Hay là ngươi khinh dễ sự dư dật của lòng nhơn từ, nhịn nhục, khoan dung Ngài, mà không nhận biết lòng nhơn từ của Đức Chúa Trời đem ngươi đến sự ăn năn sao? 5 Bởi lòng ngươi cứng cỏi, không ăn năn, thì tự chấp chưa cho mình sự giận về ngày thạnh nộ, khi sẽ hiện ra sự phán xét công bình của Đức Chúa Trời, 6 là Đáng sẽ trả lại cho mỗi người tùy theo công việc họ làm: 7 ai bền lòng làm lành, tìm sự vinh hiển, sự tôn trọng và sự chẳng hề chết, thì báo cho sự sống đời đời; (*aiōnios g166*) 8 còn ai có lòng chống trả không vâng phục lẽ thật, mà vâng phục sự không công bình, thì báo cho họ sự giận và cơn thạnh nộ. 9 Sự hoạn nạn khôn khó giáng cho mọi người làm ác, trước cho người Giu-đa, sau cho người Gờ-réc; 10 nhưng vinh hiển, tôn trọng, cùng sự bình an cho mọi người làm lành, trước cho người Giu-đa, sau

họ: chính lương tâm mình làm chứng cho luật pháp, còn ý tưởng mình khi thì cáo giác mình, khi thì binh vực mình. 16 Ấy là điều sẽ hiện ra trong ngày Đức Chúa Trời bởi Đức Chúa Jêsus Christ mà xét đoán những việc kín nhiệm của loài người, y theo Tin Lành tôi. 17 Còn ngươi, mang lấy danh người Giu-đa, yên nghỉ trên luật pháp, khoe mình về Đức Chúa Trời ngươi, 18 hiểu ý muốn Ngài và biết phân biệt phải trái, vì ngươi đã được luật pháp dạy; 19 khoe mình làm người dẫn đường cho kẻ mù, làm sự sáng cho kẻ ở nơi tối tăm, 20 làm thầy kẻ ngu, làm người dạy kẻ tầm thường, trong luật pháp có mẫu mực của sự thông biết và của lẽ thật, 21 vậy ngươi dạy dỗ kẻ khác mà không dạy dỗ chính mình ngươi sao! Người giảng rằng chớ nên ăn cắp, mà ngươi ăn cắp! 22 Người nói rằng chớ nên phạm tội tà dâm, mà ngươi phạm tội tà dâm! Người gom ghét hình tượng mà cướp lấy đồ vật của hình tượng! 23 Người khoe mình về luật pháp mà bởi luật pháp làm nhục đến Đức Chúa Trời! 24 Vì bởi cớ các ngươi nên danh Đức Chúa Trời bị nói phạm trong vòng người ngoại, như lời đã chép. 25 Thật thế, nếu ngươi làm theo luật pháp, thì phép cắt bì có ích; còn nếu ngươi phạm luật pháp, thì dẫu chịu cắt bì cũng như không. 26 Vậy nếu kẻ chưa chịu cắt bì giữ các điều răn của luật pháp thì sự chưa chịu cắt bì đó há chẳng cầm như đã chịu sao? 27 Kẻ vốn không chịu cắt bì, mà làm trộn luật

pháp sẽ đoán xét ngươi, là kẻ dẫu có chữ của sai lạc cả, thảy cùng nhau ra vô ích; Chẳng có luật pháp và phép cắt bì, lại phạm luật pháp. 28 Một người làm điều lành, dẫu một người cũng Vì người nào chí bè ngoài là người Giu-đa, thì không. 13 Họng chúng nó như huyệt mả mở ra; không phải là người Giu-đa, còn phép cắt bì Dùng lưỡi mìn để phỉnh gạt; Dưới môi chúng làm về xác thịt ở ngoài, thì không phải là phép nó có nọc rắn hổ mang. 14 Miệng chúng nó đầy cắt bì; 29 nhưng bè trong là người Giu-đa mới những lời nguyền rủa và cay đắng. 15 Chúng là người Giu-đa, phép cắt bì bởi trong lòng, làm nó có chơn nhẹ nhàng đặng làm cho đỡ máu. theo cách thiêng liêng, không theo chữ nghĩa, 16 Trên đường lối chúng nó rặc những sự tàn mới là phép cắt bì thật. Một người Giu-đa như hại và khổ nạn, 17 Chúng nó chẳng hề biết con vậy được khen ngợi, chẳng phải bởi loài người, đường bình an. 18 Chẳng có sự kính sợ Đức bèn là bởi Đức Chúa Trời.

3 Vậy thì, sự trỗi hơn của người Giu-đa là thế nào, hay là phép cắt bì có ích gì chăng? 2 Ích lớn đủ mọi đàng. Trước hết là điều này: ấy là lời phán của Đức Chúa Trời đã phó cho dân Giu-đa. 3 Mà làm sao! nếu một vài người trong bọn họ không thành tín, thì sự không thành tín của họ có làm cho sự thành tín của Đức Chúa Trời ra hư không sao? 4 chẳng hề như vậy! Thà xưng Đức Chúa Trời là thật và loài người là giả dối, như có chép rằng: Ấy vậy Chúa sẽ được xưng công bình trong lời phán của Ngài, Và sẽ được thắng khi chịu xét đoán. 5 Song nếu sự không công bình của chúng ta tỏ ra sự công bình của Đức Chúa Trời, thì sẽ nói làm sao? Khi Đức Chúa Trời giáng cơn giận thì Ngài không công bình sao? (Tôi nói như cách người ta nói). 6 Chẳng hề như vậy! Nếu vậy thì Đức Chúa Trời đoán xét thế gian thế nào? 7 Nhưng, nếu lẽ thật Đức Chúa Trời bởi sự nói dối của tôi mà được sự vinh hiển lớn hơn, thì sao tôi còn bị đoán xét như kẻ có tội? 8 vậy thì, sao chúng ta không làm sự dữ cho được sự lành, như kẻ gièm pha đã cáo và quyết rằng chúng ta dạy điều ấy? Sự đoán phạt những người đó là công bình. 9 Thế nào! Chúng ta có điều gì hơn chăng? Chẳng có, vì chúng ta đã tỏ ra rằng người Giu-đa và người Gờ-réc thay đều phục dưới quyền tội lỗi, 10 như có chép rằng: Chẳng có một người công bình nào hết, dẫu một người cũng không. 11 Chẳng có một người nào hiểu biết, Chẳng có một người nào tìm kiếm Đức Chúa Trời. 12 Chúng nó đều

Chúa Trời ở trước mặt chúng nó. 19 Vả, chúng ta biết rằng những điều mà luật pháp nói, là nói cho mọi kẻ ở dưới luật pháp, hầu cho miệng nào cũng phải ngậm lại, cả thiên hạ đều nhận tội trước mặt Đức Chúa Trời; 20 vì chẳng có một người nào bởi việc làm theo luật pháp mà sẽ được xưng công bình trước mặt Ngài, vì luật pháp cho người ta biết tội lỗi. 21 Nhưng hiện bây giờ, sự công bình của Đức Chúa Trời, mà luật pháp và các đấng tiên tri đều làm chứng cho, đã bày tỏ ra ngoài luật pháp; 22 tức là sự công bình của Đức Chúa Trời, bởi sự tin đến Đức Chúa Jésus Christ, cho mọi người nào tin, chẳng có phân biệt chi hết, 23 vì mọi người đều đã phạm tội, thiếu mất sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, 24 và họ nhờ ân điển Ngài mà được xưng công bình nhưng không, bởi sự chuộc tội đã làm trọng trong Đức Chúa Jésus Christ, 25 là Đáng Đức Chúa Trời đã lập làm của lễ chuộc tội, bởi đức tin trong huyết Đáng ấy. Ngài đã bày tỏ sự công bình mình như vậy, vì đã bỏ qua các tội phạm trước kia, 26 trong buổi Ngài nhịn nhục; tức là Ngài đã tỏ ra sự công bình Ngài trong thời hiện tại, tỏ ra mình là công bình và xưng công bình kẻ nào tin đến Đức Chúa Jésus. 27 Vậy thì sự khoe mình ở đâu? Đã bị trừ bỏ rồi. Bởi luật pháp nào? Luật pháp của việc làm chăng? Không phải, nhưng bởi luật pháp của đức tin; 28 vì chúng ta kể rằng người ta được xưng công bình bởi đức tin, chứ không bởi việc làm theo luật pháp. 29 Hay là, Đức Chúa Trời chỉ là Đức Chúa Trời của dân Giu-đa sao? Há chẳng phải cũng là Đức Chúa

Trời của dân ngoại ư? Phải, Ngài cũng là của bèn là bởi sự công bình của đức tin. **14** Vì, nếu dân ngoại nữa; **30** Vì chỉ có một Đức Chúa Trời, bởi luật pháp mà được hưởng gia nghiệp, thì là Đáng làm cho kẻ chịu cắt bì được xưng công đức tin ra vô ích, lời hứa cũng bỏ rồi, **15** vì luật bình bởi đức tin, cũng làm cho kẻ không chịu pháp sanh ra sự giận; song đâu không có luật cắt bì được xưng công bình bởi đức tin nữa. **31** pháp, thì đó cũng không có sự phạm luật pháp. Vậy, chúng ta nhơn đức tin mà bỏ luật pháp **16** Vậy nên, bởi đức tin mà người ta trở nên kẻ hay sao? Chẳng hề như vậy! Trái lại, chúng ta ăn gia tài, hầu cho sự ấy được bởi ân điển, và làm vững bền luật pháp.

4 Vậy, chúng ta sẽ nói Áp-ra-ham, tổ phụ chúng ta, theo xác thịt đã được ích gì? **2** Thật thế nếu Áp-ra-ham đã được xưng công bình bởi việc làm, thì có cớ khoe mình; nhưng trước mặt Đức Chúa Trời không có như vậy. **3** Vì Kinh Thánh có dạy chi? Áp-ra-ham tin Đức Chúa Trời, và điều đó kể là công bình cho người. **4** Vả, đối với kẻ nào làm việc, thì tiền công không kể là ơn, nhưng kể như là nợ, **5** còn kể chẳng làm việc chi hết, nhưng tin Đáng xưng người có tội là công bình, thì đức tin của kẻ ấy kể là công bình cho mình. **6** Ấy vậy, vua Đa-vít cũng tỏ ra cái phước của người mà Đức Chúa Trời kể cho là công bình chẳng bởi việc làm, mà rằng: **7** Phước thay cho kẻ, lỗi mình được tha thứ, Tôi mình được che đây! **8** Phước thay cho người mà Chúa chẳng kể tội lỗi chol! **9** Vậy, lời luận về phước đó chỉ chuyên về kẻ chịu cắt bì mà thôi sao? Cũng cho kẻ không chịu cắt bì nữa. Vả, chúng ta nói rằng đức tin của Áp-ra-ham được kể là công bình cho người. **10** Nhưng được kể thế nào? Khi người đã chịu cắt bì rồi, hay là khi người chưa chịu cắt bì? Ấy không phải sau khi người chịu cắt bì, bèn là trước. **11** Vậy, người đã nhận lấy dấu cắt bì, như dấu ấn của sự công bình mà người đã được bởi đức tin, khi chưa chịu cắt bì; hầu cho làm cha hé thấy những kẻ tin mà không chịu cắt bì, đặng họ được kể là công bình, **12** và cũng làm cha những kẻ chịu cắt bì, tức là cha những kẻ không những chịu cắt bì thôi, lại cũng noi theo dấu đức tin mà Áp-ra-ham, tổ phụ chúng ta, đã có trước khi chưa chịu cắt bì vậy. **13** Vả, ấy chẳng phải bởi luật pháp mà có lời hứa cho Áp-ra-ham hoặc dòng dõi người lấy thế gian làm gia nghiệp,

bèn là bởi sự công bình của đức tin. **14** Vì, nếu quyên luật pháp, mà cũng cho dòng dõi có đức tin của Áp-ra-ham, là tổ phụ hết thảy chúng ta, **17** y như lời chép rằng: Ta đã lập ngươi làm cha nhiều dân tộc, thật người là cha chúng ta trước mặt Đức Chúa Trời, tức là Đáng người đã tin, là Đáng ban sự sống cho kẻ chết, gọi những sự không có như có rồi. **18** Người cậy trông khi chẳng còn lẽ trông cậy, cứ tin, và trở nên cha của nhiều dân tộc, theo lời đã phán cho người rằng: Dòng dõi ngươi sẽ như thế ấy. **19** Người thấy thân thể mình hao mòn, vì đã giàn đầy trăm tuổi, và thấy Sa-ra không thể sanh đẻ được nữa, song đức tin chẳng kém. **20** Người chẳng có lưỡng lự hoặc hoài nghi về lời hứa Đức Chúa Trời, nhưng càng mạnh mẽ trong đức tin, và ngợi khen Đức Chúa Trời, **21** vì tin chắc rằng điều chi Đức Chúa Trời đã hứa, Ngài cũng có quyền làm trọn được. **22** Cho nên đức tin của người được kể cho là công bình. **23** Vả, ấy chẳng phải chỉ vì một mình người mà có chép rằng đức tin người đã được kể cho là công bình, **24** nhưng cũng vì chúng ta nữa, đức tin sự được kể là công bình cho chúng ta, là kể tin Đáng đã làm cho Đức Chúa Jêsus, Chúa chúng ta, sống lại từ trong kẻ chết, **25** Ngài đã bị nộp vì tội lỗi chúng ta, và sống lại vì sự xưng công bình của chúng ta.

5 Vậy chúng ta đã được xưng công bình bởi đức tin, thì được hòa thuận với Đức Chúa Trời, bởi Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta, **2** là Đáng đã làm cho chúng ta cậy đức tin vào trong ơn này là ơn chúng ta hiện đương đứng vững; và chúng ta khoe mình trong sự trông cậy về vinh hiển Đức Chúa Trời. **3** Nào những thế thôi,

nhưng chúng ta cũng khoe mình trong hoạn nạn nữa, vì biết rằng hoạn nạn sanh sự nhịn nhục, 4 sự nhịn nhục sanh sự rèn tập, sự rèn tập sanh sự trông cậy. 5 Vả, sự trông cậy không chét đã cai trị bởi một người ấy, thì huống chi làm cho hổ thẹn, vì sự yêu thương của Đức Chúa Trời rái khắp trong lòng chúng ta bởi Đức Thánh Linh đã được ban cho chúng ta. 6 Thật Đức Chúa Jésus Christ mà cai trị trong sự sống vây, khi chúng ta còn yếu đuối, Đáng Christ đã là dường nào! 7 Vả, họa mới có kẻ chịu chết vì kẻ có tội. 8 Nhưng công bình, là sự ban sự sống, cũng rái khắp cho Đức Chúa Trời tỏ lòng yêu thương Ngài đối với mọi người thế ấy. 9 Huống chi thành ra kẻ có tội, thì cũng một lẽ ấy, bởi sự nay chúng ta nhờ huyết Ngài được xưng công bình, thì sẽ nhờ Ngài được cứu khỏi cơn thạnh nộ là dường nào! 10 Vì nếu khi chúng ta còn là xen vào, hầu cho tội lỗi gia thêm; nhưng nơi thù nghịch cùng Đức Chúa Trời, mà đã được hòa thuận với Ngài bởi sự chết của Con Ngài, thì huống chi nay đã hòa thuận rồi, chúng ta sẽ nhờ sự sống của Con ấy mà được cứu là dường nào! 11 Nào những thế thôi, chúng ta lại còn khoe mình trong Đức Chúa Trời bởi Đức Chúa Jésus Christ chúng ta, nhờ Ngài mà chúng ta hiện nay đã được sự hòa thuận. 12 Cho nên, như bởi một người mà tội lỗi vào trong thế gian, lại bởi tội lỗi mà có sự chết, thì sự chết đã trải qua trên hết thảy mọi người như vậy, vì mọi người đều phạm tội. 13 Vì, trước khi chưa có luật pháp, tội lỗi đã có trong thế gian, song chưa có luật pháp, thì cũng không kể là tội lỗi. 14 Nhưng từ A-đam cho đến Môis-se, sự chết đã cai trị cả đến những kẻ chẳng phạm tội giống như tội của A-đam, là người làm hình bóng của Đáng phải đến. 15 Song tội lỗi chẳng phải như sự ban cho của ân điển. Vì nếu bởi tội lỗi của chỉ một người mà mọi kẻ khác đều phải chết, thì huống chi ơn của Đức Chúa Trời và sự ban cho trong ơn Ngài tỏ ra bởi một người là Đức Chúa Jésus Christ, chan chứa cho hết thảy mọi người khác là dường nào! 16 Lại sự ban cho này chẳng phải như việc xảy đến bởi một người phạm tội đâu: sự phán xét bởi chỉ một tội mà làm nên đoán phạt; nhưng sự ban cho của ân điển thì sau nhiều tội rồi, dẫn đến sự xưng công bình. 17 Vả, nếu bởi tội một người mà sự công bình cách dư dật, họ sẽ nhờ một mình sự đoán phạt rái khắp hết thảy mọi người thể có kẻ chịu chết vì người nghĩa; dẽ thường cũng có kẻ bằng lòng chết vì người lành. 18 Vậy, như bởi chỉ một tội mà theo kỳ hạn chịu chết vì kẻ có tội. 19 Vì, như bởi sự không vâng phục của một người mà mọi người khác đều phải chịu chết, thì cũng một lẽ ấy, bởi sự vâng phục của một người mà mọi người khác đều sẽ đều thành ra công bình. 20 Vả, luật pháp đã nêu rõ là dường nào! 21 Hầu cho tội lỗi đã cai trị làm nên sự chết thế nào, thì ân điển cũng cai trị bởi sự công bình thế ấy, đặng ban cho sự sống đời đời bởi Đức Chúa Jésus Christ, là Chúa chúng ta. (aiōnios g166)

6 Vậy chúng ta sẽ nói làm sao? Chúng ta phải cứ ở trong tội lỗi, hầu cho ân điển được dư dật chẳng? 2 Chẳng hề như vậy! Chúng ta đã chết về tội lỗi, lẽ nào còn sống trong tội lỗi nữa? 3 Hay là, anh em chẳng biết rằng chúng ta thấy đều đã chịu phép báp tem trong Đức Chúa Jésus Christ, tức là chịu phép báp tem trong sự chết Ngài sao? 4 Vậy chúng ta đã bị chôn với Ngài bởi phép báp tem trong sự chết Ngài, hầu cho Đáng Christ nhờ vinh hiển của Cha được từ kẻ chết sống lại thế nào, thì chúng ta cũng sống trong đời mới thế ấy. 5 Vì nếu chúng ta làm một cùng Ngài bởi sự chết giống như sự chết của Ngài, thì chúng ta cũng sẽ làm một cùng Ngài bởi sự sống lại giống nhau: 6 vì biết rõ ràng người cũ của chúng ta đã bị đóng đinh trên thập tự giá với Ngài, hầu cho thân thể của tội lỗi bị tiêu diệt đi, và chúng ta không phục dưới tội lỗi nữa. 7 Vì ai đã chết thì được thoát khỏi tội lỗi. 8 Vả, nếu chúng ta đã cùng chết

6 Vậy chúng ta sẽ nói làm sao? Chúng ta phải cứ ở trong tội lỗi, hầu cho ân điển được dư dật chăng? **2** Chẳng hề như vậy! Chúng ta đã chết về tội lỗi, lẽ nào còn sống trong tội lỗi nữa? **3** Hay là, anh em chẳng biết rằng chúng ta thấy đều đã chịu phép báp tem trong Đức Chúa Jésus Christ, tức là chịu phép báp tem trong sự chết Ngài sao? **4** Vậy chúng ta đã bị chôn vùi Ngài bởi phép báp tem trong sự chết Ngài, hầu cho Đáng Christ nhờ vinh hiển của Cha được từ kẻ chết sống lại thế nào, thì chúng ta cũng sống trong đời mới thế ấy. **5** Vì nếu chúng ta làm một cùng Ngài bởi sự chết giống như sự chết của Ngài, thì chúng ta cũng sẽ làm một cùng Ngài bởi sự sống lại giống nhau: **6** vì biết rõ rằng người cũ của chúng ta đã bị đóng đinh trên thập tự giá với Ngài, hầu cho thân thể của tội lỗi bị tiêu diệt đi, và chúng ta không phục dưới tội lỗi nữa. **7** Vì ai đã chết thì được thoát khỏi tội lỗi. **8** Vả, nếu chúng ta đã cùng chết

với Đáng Christ, thì chúng ta tin rằng mình cũng sẽ sống lại với Ngài, **9** bởi biết rằng Đáng Christ đã từ kẻ chết sống lại, thì chẳng chết nữa; sự chết không còn cai trị trên Ngài. **10** Vì nếu Ngài đã chết, ấy là chết cho tội lỗi một lần đủ cả; nhưng hiện nay Ngài sống, ấy là sống cho Đức Chúa Trời. **11** Vậy anh em cũng hãy coi mình như chết về tội lỗi và như sống cho Đức Chúa Trời trong Đức Chúa Jésus Christ. **12** Vậy, chớ để tội lỗi cai trị trong xác hay chết của anh em, và chớ chiều theo tư dục nó. **13** Chớ nộp chi thể mình cho tội lỗi, như là đồ dùng gian ác, nhưng hãy phó chính mình anh em cho Đức Chúa Trời, dường như đã chết mà nay trở nên sống, và dâng chi thể mình cho Đức Chúa Trời như là đồ dùng về sự công bình. **14** Vì tội lỗi không cai trị trên anh em đâu; bởi anh em chẳng thuộc dưới luật pháp, mà thuộc dưới ân điển. **15** Vậy thì làm sao! Vì chúng ta không thuộc dưới luật pháp, nhưng thuộc dưới ân điển, thì chúng ta sẽ phạm tội hay sao? Chẳng hề như vậy! **16** Anh em há chẳng biết rằng nếu anh em đã nộp mình làm tội mọi đặng vâng phục kẻ nào, thì là tôi mọi của kẻ mình vâng phục, hoặc của tội lỗi đến sự chết, hoặc của sự vâng phục để được nên công bình hay sao? **17** Nhưng, tạ ơn Đức Chúa Trời, vì sau khi anh em làm tôi mọi tội lỗi, thì đã từ lòng vâng phục đạo lý là sự đã ban làm mục thước cho mình! **18** Vậy, anh em đã được buông tha khỏi tội lỗi, trở nên tôi mọi của sự công bình rồi. **19** Tôi nói theo cách loài người, vì xác thịt của anh em là yếu đuối. Vậy, anh em từng đặt chi thể mình làm tôi sự ô uế gian ác đặng làm tội ác thế nào, thì bây giờ, hãy đặt chi thể mình làm tôi sự công bình đặng làm nên thánh cũng thế ấy. **20** Vả, khi anh em còn làm tôi mọi tội lỗi, thì đối với sự công bình anh em được tự do. **21** Thế thì anh em đã được kết quả gì? Ấy là quả mà anh em hiện nay đương hổ thẹn; vì sự cuối cùng của những điều đó từ là sự chết. **22** Nhưng bây giờ đã được buông tha khỏi tội lỗi và trở nên tôi mọi của Đức Chúa Trời rồi, thì anh em được

lấy sự nên thánh làm kết quả, và sự sống đời đời làm cuối cùng. (aiōnios g166) **23** Vì tiền công của tội lỗi là sự chết; nhưng sự ban cho của Đức Chúa Trời là sự sống đời đời trong Đức Chúa Jésus Christ, Chúa chúng ta. (aiōnios g166)

7 Hỡi anh em (vì tôi nói với những kẻ biết luật pháp), vậy anh em há chẳng biết rằng luật pháp chỉ cai trị người ta khi còn sống hay sao? **2** Cho nên, đòn bà có chồng, hễ chồng còn sống bao lâu, thì luật pháp buộc phải theo chồng bấy lâu; nhưng nếu chồng chết, thì người vợ được thoát khỏi luật pháp đã buộc mình với chồng. **3** Vậy nếu đương lúc chồng còn sống, mà vợ đi lấy người khác, thì phải bị kêu là đòn bà ngoại tình; nhưng nếu chồng chết, thì vợ được buông tha khỏi luật pháp, dầu lấy người khác cũng chẳng phải là đòn bà ngoại tình vậy. **4** Hỡi anh em ta, anh em cũng như vậy, bởi thân thể của Đáng Christ, anh em đã chết về luật pháp, đặng thuộc về người khác, tức là người đã từ kẻ chết sống lại, hầu cho chúng ta được kết quả cho Đức Chúa Trời. **5** Vì khi chúng ta còn sống theo xác thịt, thì các tình dục xấu xa bị luật pháp xui khiến, hành động trong chi thể chúng ta và kết quả cho sự chết. **6** Nhưng bây giờ chúng ta đã chết về luật pháp, là điều bắt buộc mình, thì được buông tha khỏi luật pháp đặng hầu việc Đức Chúa Trời theo cách mới của Thánh Linh, chớ không theo cách cũ của văn tự. **7** Vậy chúng ta sẽ nói làm sao? Luật pháp há là tội lỗi sao? Chẳng hề như vậy! Nhưng tôi chỉ bởi luật pháp mà biết tội lỗi; vì nếu luật pháp không nói: Người chớ tham lam, thì tôi đã không biết sự tham lam. **8** Ấy là tội lỗi đã nhơn dịp, bởi điều răn mà sanh ra mọi thứ ham muốn trong lòng tôi: vì không có luật pháp thì tội lỗi chết đi. **9** Ngày xưa tôi không có luật pháp mà tôi sống; như khi điều răn đến, thì tội lỗi lại sống, **10** còn tôi thì chết; vậy thì té ra điều răn vốn nên làm cho tôi sống, đã dắt tôi đến sự chết. **11** Vì tội lỗi đã nhơn dịp, dùng điều răn dỗ dành tôi và nhơn đó làm cho tôi chết. **12** Ấy vậy, luật pháp là thánh, điều răn

cũng là thánh, công bình và tốt lành. **13** Vậy thì và đã đoán phạt tội lỗi trong xác thịt, **4** hâu điềù lành trở làm cớ cho tôi chết sao? Chẳng cho sự công bình mà luật pháp buộc phải làm hè như vậy! Nhưng ấy là tội lỗi đã làm cho tôi được trọn trong chúng ta, là kẻ chẳng noi theo chết, hâu khi nó nhơn điềù lành làm chết tôi, xác thịt, nhưng noi theo Thánh Linh. **5** Thật tự bày ra nói là tội lỗi; đến nỗi tội lỗi nhơn thế, kẻ sống theo xác thịt thì châm nhũng sự điềù răn trở nên cực ác. **14** Vâ, chúng ta biết thuộc về xác thịt; còn kẻ sống theo Thánh Linh luật pháp là thiêng liêng; nhưng tôi là tánh xác thì châm nhũng sự thuộc về Thánh Linh. **6** Vâ, thịt đã bị bán cho tội lỗi. **15** Vì tôi không hiểu châm về xác thịt sanh ra sự chết, còn châm điềù mình làm: tôi chẳng làm điềù mình muốn, về Thánh Linh sanh ra sự sống và bình an; **7** nhưng làm điềù mình ghét. **16** Song nếu tôi làm vì sự châm về xác thịt nghịch với Đức Chúa điềù mình chẳng muốn, thì bởi đó nhận biết Trời, bởi nó không phục dưới luật pháp Đức luật pháp là tốt lành. **17** Bấy giờ chẳng phải tôi Chúa Trời, lại cũng không thể phục được. **8** Vâ, làm điềù đó nữa, nhưng ấy là tội lỗi ở trong nhũng kẻ sống theo xác thịt, thì không thể đẹp tôi. **18** Vâ, tôi biết điềù lành chẳng ở trong tôi lòng Đức Chúa Trời. **9** Về phần anh em, nếu đau, nghĩa là trong xác thịt tôi, bởi tôi có ý thật quả Thánh Linh Đức Chúa Trời ở trong muốn làm điềù lành, nhưng không có quyền mình, thì không sống theo xác thịt đâu, nhưng làm trọn; **19** vì tôi không làm điềù lành mình theo Thánh Linh; song nếu ai không có Thánh muốn, nhưng làm điềù dữ mình không muốn. Linh của Đáng Christ, thì người ấy chẳng thuộc **20** Ví bằng tôi làm điềù mình không muốn, ấy về Ngài. **10** Vậy nếu Đáng Christ ở trong anh chẳng phải là tôi làm điềù đó nữa, nhưng là em, thì thân thể chết nhơn cớ tội lỗi, mà thân tội lỗi ở trong tôi vậy. **21** Vậy tôi thấy có luật linh sống nhơn cớ sự công bình. **11** Lại nếu này trong tôi: khi tôi muốn làm điềù lành, thì Thánh Linh của Đáng làm cho Đức Chúa Jêsus điềù dữ dính dấp theo tôi. **22** Vì theo người bè sống lại từ trong kẻ chết ở trong anh em, thì trong, tôi vẫn lấy luật pháp Đức Chúa Trời làm Đáng làm cho Đức Chúa Jêsus Christ sống lại từ đẹp lòng; **23** nhưng tôi cảm biết trong chi thể trong kẻ chết cũng sẽ nhờ Thánh Linh Ngài ở mình có một luật khác giao chiến với luật trong trong anh em mà khiến thân thể hay chết của trí mình, bắt mình phải làm phu tù cho luật anh em lại sống. **12** Vậy, hối anh em, chúng ta của tội lỗi, tức là luật ở trong chi thể tôi vậy. **24** chẳng mắc nợ xác thịt đâu, đặng sống theo xác Khôn nạn cho tôi! Ai sẽ cứu tôi thoát khỏi thân thịt. **13** Thật thế, nếu anh em sống theo xác thịt thể hay chết này? **25** Cảm tạ Đức Chúa Trời, thì phải chết; song nếu nhờ Thánh Linh, làm nhờ Đức Chúa Jêsus Christ, là Chúa chúng ta! cho chết các việc của thân thể, thì anh em sẽ Như vậy, thì chính mình tôi lấy trí khôn phục sống. **14** Vì hết thảy kẻ nào được Thánh Linh luật pháp của Đức Chúa Trời, nhưng lấy xác của Đức Chúa Trời dắt dẫn, đều là con của Đức thịt phục luật pháp của tội lỗi.

8 Cho nêu hiện nay chẳng còn có sự đoán phạt nào cho những kẻ ở trong Đức Chúa Jêsus Christ; **2** vì luật pháp của Thánh Linh sự sống đã nhờ Đức Chúa Jêsus Christ buông tha tôi khỏi luật pháp của sự tội và sự chết. **3** Vì điềù chi luật pháp không làm nỗi, tại xác thịt làm cho luật pháp ra yếu đuối, thì Đức Chúa Trời đã làm rồi: Ngài đã vì cớ tội lỗi sai chính Con mình lấy xác thịt giống như xác thịt tội lỗi chúng ta,

Chúa Trời. **15** Thật anh em đã chẳng nhận lấy thần trí của tôi mọi đặng còn ở trong sự sơ hãi; nhưng đã nhận lấy thần trí của sự làm con nuôi, và nhờ đó chúng ta kêu rằng: A-ba! Cha!

16 Chính Đức Thánh Linh làm chứng cho lòng chúng ta rằng chúng ta là con cái Đức Chúa Trời. **17** Lại nếu chúng ta là con cái, thì cũng là kẻ kế tự: kẻ kế tự Đức Chúa Trời và là kẻ đồng kế tự với Đáng Christ, miễn chúng ta đều chịu đau đớn với Ngài, hâu cho cũng được vinh hiển

với Ngài. **18** Vả, tôi tưởng rằng những sự đau khổ chúng ta hết thảy mà phó Con ấy cho, thì Ngài đơn bầy giờ chẳng đáng so sánh với sự vinh hiển của chúng ta. **19** Ai sẽ kiện kẻ lựa chọn của ta. **20** Đức Chúa Trời: Đức Chúa Trời là Đáng xưng trọng đợi con cái Đức Chúa Trời được tỏ ra. **21** công bình những kẻ ấy. **22** Vì muôn vật đã bị bắt phục sự hư không, chẳng Đức Chúa Jêsus Christ là Đáng đã chết, và cũng phải tự ý mình, bèn là bởi cớ Đáng bắt phục. **23** đã sống lại nữa. Ngài đang ngự bên hữu Đức Muôn vật mong rằng mình cũng sẽ được giải cứu khỏi làm tội sự hư nát, đặng dự phần trong sự tự do vinh hiển của con cái Đức Chúa Trời. **24** Đáng Christ? có phải hoạn nạn, khốn cùng, bắt đầu mùa của Đức Thánh Linh, cũng than thở như chiên định đem đến hàng làm thịt. **25** Trái trong lòng đang khi trông đợi sự làm con nuôi, lại, trong mọi sự đó, chúng ta nhờ Đáng yêu tức là sự cứu chuộc thân thể chúng ta vậy. **26** Vì chúng ta được cứu trong sự trông cậy, chắc rằng bất kỳ sự chết, sự sống, các thiên sứ, nhưng khi người ta đã thấy điều mình trông đợi cầu nguyện cho xứng đáng; nhưng chính Đức Thánh Linh lấy sự thở than không thể nói ra được mà cầu khẩn thay cho chúng ta. **27** Đáng dò xét lòng người hiểu biết ý tưởng của Thánh Linh là thế nào, vì ấy là theo ý Đức Chúa Trời mà Ngài cầu thế cho các thánh đồ vậy. **28** Vả, chúng ta biết rằng mọi sự hiệp lại làm ích cho kẻ yêu mến Đức Chúa Trời, tức là cho kẻ được gọi theo ý muốn Ngài đã định. **29** Vì Ngài cũng đã định sẵn để nên giống như hình bóng Con Ngài, hầu cho Con này được làm Con cả ở giữa nhiều anh em; **30** còn những kẻ Ngài đã định sẵn, thì Ngài cũng đã gọi, những kẻ Ngài đã gọi, thì Ngài cũng đã xưng là công bình, và những kẻ Ngài đã xưng là công bình, thì Ngài cũng đã làm cho vinh hiển. **31** Đã vậy thì chúng ta sẽ nói làm sao? Nếu Đức Chúa Trời vừa giúp chúng ta, thì còn ai nghịch với chúng ta? **32** Ngài đã không tiếc chính Con mình, nhưng vì

chúng ta hết thảy mà phó Con ấy cho, thì Ngài đơn bầy giờ chẳng cũng sẽ ban mọi sự luôn với Con ấy. **33** Ai sẽ kiện kẻ lựa chọn của ta sao? **34** Ai sẽ lên án họ? Vì muôn vật đã bị bắt phục sự hư không, chẳng Đức Chúa Jêsus Christ là Đáng đã chết, và cũng phải tự ý mình, bèn là bởi cớ Đáng bắt phục. **35** Ai đang ngự bên hữu Đức Muôn vật mong rằng mình cũng sẽ được giải cứu khỏi làm tội sự hư nát, đặng dự phần trong sự tự do vinh hiển của con cái Đức Chúa Trời, cầu nguyện thế cho chúng ta. **36** Ai cứu khẩn là tôi sự hư nát, đặng dự phần trong sự tự do vinh hiển của con cái Đức Chúa Trời. **37** Trái trong lòng đang khi trông đợi sự làm con nuôi, lại, trong mọi sự đó, chúng ta nhờ Đáng yêu tức là sự cứu chuộc thân thể chúng ta vậy. **38** Vì tôi trong lòng đang khi trông đợi sự làm con nuôi, lại, trong mọi sự đó, chúng ta nhờ Đáng yêu tức là sự cứu chuộc thân thể chúng ta vậy. **39** Nhưng có chép rằng: Vì tôi

9 Tôi nói thật trong Đáng Christ, tôi không nói dối, lương tâm tôi làm chứng cho tôi bởi Đức Chúa Trời: **2** tôi buồn bực lắm, lòng tôi hằng đau đớn. **3** Bởi tôi ước ao có thể chính mình bị dứt bỏ, lìa khỏi Đáng Christ, vì anh em bà con tôi theo phần xác, **4** tức dân Y-sơ-ra-ên, là dân được những sự làm con nuôi, sự vinh hiển, lời giao ước, luật pháp, sự thờ phượng và lời hứa; **5** là dân sanh hạ bởi các tổ phụ, và theo phần xác, bởi dân ấy sanh ra Đáng Christ, là Đáng trên hết mọi sự, tức là Đức Chúa Trời đáng ngợi khen đời đời. A-men. (aiōn g165) **6** Ấy chẳng phải lời Đức Chúa Trời là vô ích. Vì những kẻ bởi Y-sơ-ra-ên sanh hạ, chẳng phải vì đó mà hết thảy đều là người Y-sơ-ra-ên. **7** cũng không phải vì là dòng dõi Á-pa-ham thì hết thảy đều là con cái người; nhưng có chép rằng: Ấy là bởi Y-sác mà ngươi sẽ có một dòng dõi gọi theo tên ngươi; **8** nghĩa là chẳng phải con cái thuộc về xác thịt là con cái Đức Chúa Trời, nhưng

con cái thuộc về lời hứa thì được kẻ là dòng Như Ngài phán trong sách Ô-sê rằng: Ta sẽ gọi dối Áp-ra-ham vậy. 9 Vả, lời này thật là một kẻ chẳng phải dân ta là dân ta, Kẻ chẳng được lời hứa: Cũng kỳ này ta sẽ lại đến, Sa-ra sẽ có yêu dấu là yêu dấu; 26 Lại xảy ra trong nơi Ngài một con trai. 10 Nào những thế thôi, về phần phán cùng họ rằng: Các ngươi chẳng phải là Rê-be-ca, khi bà ấy bởi tổ phụ chúng ta là Y-dân ta đâu, Cũng lại nơi đó họ sẽ được xưng là sác mà có thai đôi cũng vậy. 11 Vì, khi hai con con của Đức Chúa Trời hằng sống. 27 Còn Ê-sai chưa sanh ra, chưa làm điều chi lành hay dữ nói về dân Y-sơ-ra-ên mà kêu lên rằng: Đầu số hầu cho được giữ vững ý chí Đức Chúa Trời, con cái Y-sơ-ra-ên như cát dưới biển, chỉ một là ý định sẵn bởi sự kén chọn tự do của Ngài, phần sót lại sẽ được cứu mà thôi; 28 vì Chúa sẽ chẳng cứ việc làm, nhưng cứ Đáng kêu gọi 12 làm ứng nghiệm lời Ngài cách trọn vẹn và vội thì có lời phán cho mẹ của hai con rằng: Đứa vàng trên đất. 29 Lại như Ê-sai đã nói tiên tri lớn sẽ làm tôi đứa nhỏ; 13 như có chép rằng: Ta rằng: Nếu Chúa vạn quân chẳng để lại một cái yêu Gia-cốp và ghét Ê-sau. 14 Vậy chúng ta sẽ mầm của dòng giống chúng ta, Thì chúng ta nói làm sao? Có sự không công bình trong Đức đã trở nên như thành Sô-dom và giống như Chúa Trời sao? Chẳng hề như vậy! 15 Vì Ngài thành Gô-mô-rơ vậy. 30 Vậy chúng ta sự nói phán cùng Môi-se rằng: Ta sẽ làm ơn cho kẻ ta làm sao? Những dân ngoại chẳng tìm sự công bình ơn, ta sẽ thương xót kẻ ta thương xót. 16 bình, thì đã được sự công bình, nhưng là sự Vậy điều đó chẳng phải bởi người nào ao ước công bình đến bởi Đức Chúa Trời; 31 còn như hay người nào bôn ba mà được, bèn là bởi Đức dân Y-sơ-ra-ên tìm luật pháp của sự công bình, Chúa Trời thương xót. 17 Trong Kinh Thánh thì không đạt đến luật pháp ấy. 32 Tại sao? Tại cũng có phán cùng Pha-ra-ôn rằng: Nay là cớ vì họ chẳng bởi đức tin mà tìm, nhưng bởi việc sao ta đã dấy ngươi lên, ấy là để tỏ quyền phép làm. Họ đã vấp phải hòn đá ngăn trở, 33 như có ta ra trong ngươi, hầu cho danh ta được truyền chép rằng: Nay ta để tại Si-ôn một hòn đá ngăn ra khấp đất. 18 Như vậy, Ngài muốn thương xót trở, tức là hòn đá lớn làm cho vấp ngã; Hễ ai ai thì thương xót, và muốn làm cứng lòng ai tin đến thì khỏi bị hổ thẹn.

thì làm. 19 Vậy thì người sẽ hỏi ta rằng: Sao Ngài còn quở trách? Vì có ai chống lại ý muốn Ngài được chẳng? 20 Nhưng, hỡi người, ngươi là ai, mà dám cãi lại cùng Đức Chúa Trời? Có lẽ nào cái bình bằng đất sét lại nói với kẻ nấn nêu mình rằng: Sao ngươi đã làm nêu ta như vậy? 21 Người thợ gốm há chẳng có quyền trên đất sét, cùng trong một đồng mà làm ra hàng bình để dùng việc sang trọng, lại hàng bình khác để dùng việc hèn hạ sao? 22 Nếu Đức Chúa Trời muốn tò ra cơn thạnh nộ và làm cho bởi thế quyền phép Ngài, đã lấy lòng khoan nhẫn lớn chịu những bình đáng giận sẵn cho sự hư mất, 23 để cũng làm cho biết sự giàu có của vinh hiển Ngài bởi những bình đáng thương xót mà Ngài đã định sẵn cho sự vinh hiển, thì còn nói chi được ư? 24 Đó tôi nói về chúng ta, là kẻ Ngài đã gọi, chẳng những từ trong dân ngoại nữa. 25

10 Hỡi anh em, sự ước ao trong lòng tôi và lời tôi vì dân Y-sơ-ra-ên cầu nguyện cùng Đức Chúa Trời, ấy là cho họ được cứu. 2 Vì tôi làm chứng cho họ rằng họ có lòng sốt sắng về Đức Chúa Trời, nhưng lòng sốt sắng đó là không phải theo trí khôn. 3 Bởi họ không nhận biết sự công bình của Đức Chúa Trời và tìm cách lập sự công bình riêng của mình, nên không chịu phục sự công bình của Đức Chúa Trời; 4 vì Đáng Christ là sự cuối cùng của luật pháp, đặng xưng mọi kẻ tin là công bình. 5 Vả, Môi-se luận sự công bình đến bởi luật pháp cách này: Hễ ai làm theo điều đó thì nhờ đó mà sống. 6 Nhưng sự công bình đến bởi đức tin, thì nói như vậy: Chớ nói trong lòng ngươi rằng: Ai sẽ lên trời? ấy là để đem Đáng Christ xuống; 7 hay là: Ai sẽ xuống vực sâu? ấy là để đem Đáng Christ từ trong kẻ chết lại lên. (Abyssos g12)

8 Nhưng nói làm sao? Đạo ở gần ngươi, ở trong Chúa Trời mà rằng: 3 Lạy Chúa, họ đã giết tiên miệng và trong lòng ngươi. Ấy là đạo đức tin tri Ngài, hủy phá bàn thờ Ngài; tôi còn lại một và chúng ta giáng dạy. 9 Vậy nếu miệng ngươi mình, và họ tìm giết tôi. 4 Nhưng Đức Chúa xưng Đức Chúa Jēsus ra và lòng ngươi tin rằng Trời đáp lại thế nào? Ta đã để dành cho ta bảy Đức Chúa Trời đã khiến Ngài từ kẻ chết sống ngàn người nam chẳng hề quí gối trước mặt lại, thì ngươi sẽ được cứu; 10 vì tin bởi trong Ba-anh. 5 Ngày nay cũng vậy, có một phần còn lòng mà được sự công bình, còn bởi miệng làm sót lại theo sự lựa chọn của ân điển. 6 Nhưng chứng mà được sự cứu rỗi. 11 Vả, Kinh-Thánh nếu bởi ơn thì chẳng phải bởi việc làm nữa; nói rằng: Kẻ nào tin Ngài sẽ chẳng bị hổ thẹn. bằng chẳng, thì ơn không còn phải là ơn. 7 Vậy 12 Trong người Giu-đa và người Gờ-réc không thì làm sao? Ấy là dân Y-sơ-ra-ên chẳng được có sự phân biệt gì hết, vì họ có chung một điều minh tăm; song những kẻ lựa chọn thì đã Chúa, giàu ơn đối với mọi kẻ kêu xin Ngài. 13 được, và những kẻ khác thì bị cứng lòng, 8 như Vì ai kêu cầu danh Chúa thì sẽ được cứu. 14 có chép rằng: Đức Chúa Trời đã cho họ mờ tối, Nhưng họ chưa tin Ngài thì kêu cầu sao được? con mắt chẳng thấy, lỗ tai chẳng nghe, cho đến Chưa nghe nói về Ngài thì làm thế nào mà tin? ngày nay. 9 Lại, Đa vít có nói: Uớc gì bàn tiệc Nếu chẳng ai rao giảng, thì nghe làm sao? 15 của họ trở nên bấy Lưới, nên dịp vấp chọn và Lại nếu chẳng ai được sai đi, thì rao giảng thế sự phạt công bình cho họ; 10 Uớc gì mắt họ mù nào? như có chép rằng: Những bàn chọn kẻ rao không thấy được, Và lưng họ cứ khom luân. 11 truyền tin Lành là tốt đẹp biết bao! 16 Nhưng Tôi lại hỏi rằng: Có phải dân Y-sơ-ra-ên vấp chẳng phải mọi người đều nghe theo tin lành chọn dường ấy hầu cho té xuống chẳng? Chẳng đâu; vì Ê-sai có nói rằng: Lạy Chúa, ai tin lời hè như vậy! Nhưng ấy là bởi tội lỗi họ mà sự chúng tôi rao giảng? 17 Như vậy, đức tin đến cứu đã đến cho dân ngoại, hầu để giục lòng bởi sự người ta nghe, mà người ta nghe, là khi tranh đua của họ. 12 Vả, nếu tội lỗi họ đã làm lời của Đáng Christ được rao giảng. 18 Nhưng giàu cho thế gian, sự kém sút họ đã làm giàu tôi hỏi: Có phải là họ chưa nghe chẳng? Trái cho dân ngoại, thì huống chi là sự thanh vượng lại, Tiếng của các sứ giả đã vang khắp đất, Và của họ! 13 Tôi nói cùng anh em là người ngoại: lời của sứ giả đã đạt đến cùng thế gian. 19 Tôi bấy lâu tôi làm sứ đồ cho dân ngoại, tôi làm lại hỏi: Thế mà dân Y-sơ-ra-ên chẳng biết chi vinh hiển chức vụ mình, 14 cố sức để giục lòng hết sao? Môi-se đã nói rằng: Ta sẽ giục lòng tranh đua của những kẻ đồng tộc tôi, và để cứu ganh tị các người bởi kẻ chẳng phải là dân; Ta nầy người trong đám họ. 15 Vì nếu sự dứt bỏ sẽ chọc giận các người bởi một dân ngu dốt. họ ra đã làm sự hòa thuận cho thiên hạ, thì sự 20 Lại Ê-sai nói cách bạo dạn rằng: Những kẻ họ trở lại trong ân điển há chẳng phải là sự chẳng tìm kiếm ta thì đã gặp thấy ta, Ta đã tó sống lại từ trong kẻ chết sao? 16 Vả, nếu trái mình ra cho kẻ chẳng hỏi han ta. 21 Song về đầu mùa là thánh, thì cả đồng cũng thánh; và dân Y-sơ-ra-ên, thì rằng: Ta đã giơ tay ra cả nếu rẽ là thánh, thì các nhánh cũng thánh. 17 ngày hướng về dân bội nghịch và hay nói trái.

11 Vậy tôi nói: Đức Chúa Trời có bỏ dân Ngài chẳng? Chẳng hè như vậy; vì chính tôi là dân Y-sơ-ra-ên, dòng dõi Áp-ra-ham, về chi phái Bên-gia-min. 2 Đức Chúa Trời chẳng từng bỏ dân Ngài đã biết trước. Anh em há chẳng biết Kinh Thánh chép về chuyện Ê-li sao? thế nào người kiện dân Y-sơ-ra-ên trước mặt Đức

vào chỗ nó. 20 Phải lắm; các nhánh đó đã bị cắt bởi cớ chẳng tin, và người nhờ đức tin mà còn; chớ kiêu ngạo, hãy sợ hãi. 21 Vì nếu Đức Chúa Trời chẳng tiếc các nhánh nguyên, thì Ngài cũng chẳng tiếc người nữa. 22 Vậy hãy xem sự nhơn từ và sự nghiêm nhặt của Đức Chúa Trời: sự nghiêm nhặt đối với họ là kẻ đã ngã xuống, còn sự nhơn từ đối với người, miễn là người cầm giữ mình trong sự nhơn từ Ngài: bằng chẳng, người cũng sẽ bị chặt. 23 Về phần họ, nếu không gìn mãi trong sự chẳng tin, thì cũng sẽ được tháp; vì Đức Chúa Trời có quyền lại tháp họ vào. 24 Nếu chính người đã bị cắt khỏi cây ô-li-ve hoang thuận tánh mình, mà được tháp vào cây ô-li-ve tốt nghịch tánh, thì huống chi những kẻ ấy là nhánh nguyên sẽ được tháp vào chính cây ô-li-ve mình! 25 Vâ, hỡi anh em, tôi không muốn anh em chẳng biết sự mâu nhiệm này, e anh em khoe mình khôn ngoan chẳng; ấy là một phần dân Y-sơ-ra-ên đã sa vào sự cứng lòng, cho đến chừng nào số dân ngoại nhập vào được đầy đủ; 26 vậy thì cả dân Y-sơ-ra-ên sẽ được cứu, như có chép rằng: Đáng Giải cứu sẽ đến từ Si-ôn, Cát sự vô đạo ra khỏi Gia-côp; 27 Ấy là sự giao ước mà ta sẽ lập với họ, Khi ta xóa tội lỗi họ rồi. 28 Nếu luận về Tin Lành thì họ là nghịch thù bởi cớ anh em, còn luận về sự lựa chọn, thì họ được yêu thương bởi cớ các tổ phụ; 29 vì các sự ban cho và sự kêu gọi của Đức Chúa Trời chẳng hề đổi lại được bao giờ. 30 Lại như khi trước anh em đã nghịch cùng Đức Chúa Trời, mà bây giờ được thương xót bởi sự nghịch của họ, 31 thì cũng một thê ấy, bây giờ họ đã nghịch, hầu cho cũng được thương xót bởi sự thương xót đã tỏ ra với anh em. 32 Vì Đức Chúa Trời đã nhốt mọi người trong sự bạn nghịch, đặng thương xót hết thảy. (eleesē g1653) 33 Ôi! sâu nhiệm thay là sự giàu có, khôn ngoan và thông biết của Đức Chúa Trời! Sự phán xét của Ngài nào ai thấu được, đường nẻo của Ngài nào ai hiểu được! 34 Vì, ai biết ý tưởng Chúa, ai là kẻ bàn luận của Ngài? 35 Hay là ai đã cho Chúa trước, đặng nhận lấy điều gì Ngài báo lại? 36 Vì muôn vật đều là từ Ngài, và hướng về Ngài. Vinh hiển cho Ngài đời đời, vô cùng! A-men. (aiōn g165)

12 Vậy, hỡi anh em, tôi lấy sự thương xót của Đức Chúa Trời khuyên anh em dâng thân thể mình làm của lẽ sống và thánh, đẹp lòng Đức Chúa Trời, ấy là sự thờ phượng phải lẽ của anh em. 2 Đừng làm theo đời này, nhưng hãy biến hóa bởi sự đổi mới của tâm thần mình, để thử cho biết ý muốn tốt lành, đẹp lòng và trọn vẹn của Đức Chúa Trời là thê nào. (aiōn g165)

3 Vậy, nhờ ơn đã ban cho tôi, tôi nói với mỗi người trong anh em chớ có tư tưởng cao quá lẽ, nhưng phải có tâm tình tầm thường, y theo lượng đức tin mà Đức Chúa Trời đã phú cho từng người. 4 Vâ, như trong một thân chúng ta có nhiều chi thể, và các chi thể không làm một việc giống nhau, 5 thì cũng vậy, chúng ta là nhiều người mà hiệp nên một thân trong Đáng Christ, và hết thảy chúng ta đều là các phần chi thể của nhau. 6 Vì chúng ta có các sự ban cho khác nhau, tùy theo ơn đã ban cho chúng ta, ai được ban cho nói tiên tri, hãy tập nói theo lượng đức tin; 7 ai được gọi đến làm chức vụ, hãy buộc mình vào chức vụ; ai dạy dỗ, hãy chăm mà dạy dỗ; 8 ai gánh việc khuyên bảo, hãy khuyên bảo; ai bố thí, hãy lấy lòng rộng rãi mà bố thí; ai cai trị, hãy siêng năng mà cai trị; ai làm sự thương xót, hãy lấy lòng vui mà làm. 9 Lòng yêu thương phải cho thành thật. Hãy góm sự dữ mà mến sự lành. 10 Hãy lấy lòng yêu thương mềm mại mà yêu nhau như anh em; hãy lấy lè kính nhường nhau. 11 Hãy siêng năng mà chớ làm biếng; phải có lòng sót sảng; phải hầu việc Chúa. 12 Hãy vui mừng trong sự trông cậy, nhịn nhục trong sự hoạn nạn, bền lòng mà cầu nguyện. 13 Hãy cung cấp sự cần dùng cho các thánh đồ; hãy ân cần tiếp khách. 14 Hãy chúc phước cho kẻ bắt bớ anh em; hãy chúc phước, chớ nguyên rủa. 15 Hãy vui với kẻ vui, khóc với kẻ khóc. 16 Trong vòng anh em phải ở cho hiệp ý nhau; đừng ước ao sự cao sang, nhưng phải ưa thích sự khiêm nhường.

Chớ cho mình là khôn ngoan. 17 Chớ lấy ác trả trong một lời này: Người phải yêu kẻ lân cận ác cho ai; phải chăm tìm điều thiện trước mặt mình như mình. 18 Sự yêu thương chẳng hề mọi người. 19 Nếu có thể được, thì hãy hết sức làm hại kẻ lân cận; vậy yêu thương là sự làm mình mà hòa thuận với mọi người. 19 Hỡi kẻ trọn luật pháp. 11 Hãy ăn ở như vậy, vì biết thời rất yêu dấu của tôi ơi, chính mình chớ trả thù kỳ đương lúc chúng ta đây: giờ anh em từ ngữ ai, nhưng hãy nhường cho cơn thịnh nộ của thức dậy đã đến, bởi sự cứu hiện nay đã gần Đức Chúa Trời; vì có chép lời Chúa phán rằng: chúng ta hơn lúc chúng ta mới tin. 12 Đêm đã Sự trả thù thuộc về ta, ta sẽ báo ứng. 20 Vậy khuya, ngày gần đến; vậy chúng ta hãy lột bỏ nếu kẻ thù mình có đói, hãy cho ăn; có khát, những việc tối tăm mà mặc lấy áo giáp sáng hãy cho uống; vì làm như vậy, khác nào mình láng. 13 Hãy bước đi cách hồn hoài như giữa ban ngày. Chớ nộp mình vào sự quá độ và say sưa, 21 Đừng để điều ác thắng mình, nhưng hãy lấy buông tuồng và bậy bạ, rầy rà và ghen ghét; 14 điều thiện thắng điều ác.

13 Mọi người phải vâng phục các đấng cầm quyền trên mình; vì chẳng có quyền nào

mà chẳng đến bởi Đức Chúa Trời, các quyền đều bởi Đức Chúa Trời chỉ định. 2 Cho nên ai chống cự quyền phép, tức là đối địch với mạng tin có thể ăn được cả mọi thứ; người kia là lính Đức Chúa Trời đã lập; và những kẻ đối địch kẻ yếu đuối, chỉ ăn rau mà thôi. 3 Người ăn thì chuốc lấy sự phán xét vào mình. 3 Vâ, các chớ khinh dể kẻ không ăn; và người không ăn quan quyền không phải để cho người làm lành chớ xét đoán kẻ ăn, vì Đức Chúa Trời đã tiếp sơ, mà để cho người làm dữ sơ. Người muốn lấy người. 4 Người là ai mà dám xét đoán tôi không sợ quyền phép chẳng? Hãy làm điều tốt của kẻ khác? Nó đứng hay ngã, ấy là việc lành, sẽ được khen thưởng; 4 vì quan quyền là chủ nó; song nó sẽ đứng, vì Chúa có quyền cho chức việc của Đức Chúa Trời để làm ích cho nó đứng vững vàng. 5 Người này tưởng ngày người. Song nếu người làm ác, thì hãy sợ, vì này hơn ngày khác, kẻ kia tưởng mọi ngày đều người cầm gươm chẳng phải là vô cớ; người là bằng nhau; ai nấy hãy tin chắc ở trí mình. 6 Kê chức việc của Đức Chúa Trời để làm ra sự công giữ ngày là giữ vì Chúa; kẻ ăn là ăn vì Chúa, bình và phạt kẻ làm dữ. 5 Vậy nên cần phải vì họ tạ ơn Đức Chúa Trời; kẻ chẳng ăn cũng vâng phục, chẳng những vì sợ hình phạt thôi, chẳng ăn vì Chúa, họ cũng tạ ơn Đức Chúa nhưng cũng vì cớ lương tâm. 6 Ấy cũng bởi Trời. 7 Vâ, chẳng có người nào trong chúng ta lẽ đó mà anh em nộp thuế, vì các quan quyền vì chính mình mà sống, cũng chẳng có người là đây tớ của Đức Chúa Trời, hằng giữ việc ấy. nào trong chúng ta vì chính mình mà chết; 7 Phải trả cho mọi người điều mình đã mắc: 8 vì nếu chúng ta sống, là sống cho Chúa, và nộp thuế cho kẻ mình phải nộp thuế; đóng góp nếu chúng ta chết, là chết cho Chúa. Vậy nên cho kẻ mình phải đóng góp; sợ kẻ mình đáng chúng ta hoặc sống hoặc chết, đều thuộc về số; kính kẻ mình đáng kính. 8 Đừng mắc nợ Chúa cả. 9 Đấng Christ đã chết và sống lại, ấy ai chi hết, chỉ mắc nợ về sự yêu thương nhau là để làm Chúa kẻ chết và kẻ sống. 10 Nhưng mà thôi, vì ai yêu kẻ lân cận mình, ấy là đã người, sao xét đoán anh em mình? Còn người, làm trọn luật pháp. 9 Vâ, những điều răn này: sao khinh dể anh em mình? Vì chúng ta hết Người chớ phạm tội tà dâm, chớ giết người, thảy sẽ ứng hầu trước tòa án Đức Chúa Trời. chớ trộm cướp, chớ tham lam, mà mọi điều 11 Bởi có chép rằng: Chúa phán: Thật như ta răn khác nữa, bất luận điều nào, đều tóm lại hằng sống, mọi điều gối sẽ quì trước mặt ta, và

mọi lưỡi sê ngợi khen Đức Chúa Trời. **12** Như dạy mà chúng ta được sự trông cậy. **5** Xin Đức vây, mỗi người trong chúng ta sẽ khai trình Chúa Trời hay nhịn nhục và yên ủi ban cho việc mình với Đức Chúa Trời. **13** Vậy chúng ta anh em được đồng lòng ở với nhau theo Đức chớ xét đoán nhau; nhưng thà nhứt định đừng Chúa Jésus Christ; **6** để anh em lấy một lòng để hòn đá vấp chân trước mặt anh em mình, một miệng mà ngợi khen Đức Chúa Trời, là và đừng làm dịp cho người sa ngã. **14** Tôi biết Cha của Đức Chúa Jésus Christ chúng ta. **7** Vậy và tin chắc trong Đức Chúa Jésus rằng, chẳng thì, anh em hãy tiếp lấy nhau, cũng như Đáng có vật gì vốn là dơ dáy; chỉ có ai tưởng vật Christ đã tiếp anh em, để Đức Chúa Trời được nào là dơ dáy, thì nó là dơ dáy cho người ấy mà vinh hiển. **8** Vả, tôi nói rằng Đức Chúa Jésus thôi. **15** Vâ, nếu vì một thức ăn, người làm cho Christ đã làm chức vụ mình nơi người chịu anh em mình lo buồn, thì người chẳng còn cư cất bì, đặng tỏ bày sự thành tín của Đức Chúa xử theo đức yêu thương nữa. Chớ nhơn thức Trời, và làm quả quyết lời hứa cùng các tổ phụ ăn làm hư mất người mà Đáng Christ đã chịu chúng ta, **9** lại khiến dân ngoại khen ngợi Đức chết cho. **16** Vậy chớ để sự lành mình trở nên Chúa Trời vì sự thương xót của Ngài, như có cớ gièm chê. **17** Vì nước Đức Chúa Trời chẳng chép rằng: Bởi đó tôi sê ngợi khen Chúa giữa tại sự ăn uống, nhưng tại sự công bình, bình các dân ngoại, Và ca tụng danh Ngài. **10** Lại có an, vui vẻ bởi Đức Thánh Linh vậy. **18** Ai dùng chép rằng: Hỡi dân ngoại, hãy đồng vui cùng cách ấy mà hầu việc Đáng Christ, thì đẹp lòng dân Chúa. **11** Lại rằng: Hỡi hết thảy dân ngoại, Đức Chúa Trời và được người ta khen. **19** Vậy Hãy khen ngợi Chúa, muôn dân nên ngợi khen chúng ta hãy tìm cách làm nên hòa thuận và Ngài! **12** È-sai cũng nói rằng: Từ cội rễ Gie-sê Sê làm gương sáng cho nhau. **20** Chớ vì một thức nứt lên cái chòi cai trị dân ngoại, Dân ngoại sê ăn mà hủy hoại việc Đức Chúa Trời. Thật mọi trông cậy chòi ấy. **13** Vậy xin Đức Chúa Trời của vật là thánh sạch; nhưng ăn láy mà làm dịp cho sự trông cậy, làm cho anh em đầy dẫy mọi điều kẻ khác vấp phạm, thì là ác. **21** Điều thiện ấy là vui vẻ và mọi điều bình an trong đức tin, hầu đừng ăn thịt, đừng uống rượu, và kiêng cữ mọi cho anh em nhờ quyền phép Đức Thánh Linh sự chi làm dịp vấp phạm cho anh em mình. **22** được dư dật sự trông cậy! **14** Hỡi anh em, về Người có đức tin chừng nào, hãy vì chính mình phần anh em, tôi cũng tin chắc rằng anh em có người mà giữ lấy trước mặt Đức Chúa Trời. đầy lòng nhơn từ, dù điều thông biết trọn vẹn, Phước thay cho kẻ không định tội cho mình lại có tài khuyên bảo nhau. **15** Nếu tôi đã lấy trong sự mình đã ưng! **23** Nhưng ai có lòng lòng thật dạn dĩ mà viết thơ nói điều này điều ngàn ngại về thức ăn nào, thì bị định tội rồi, vì kia với anh em, ấy là để nhắc lại cho anh em chẳng bởi đức tin mà làm; vả, phàm làm điều nhớ, bởi ơn Đức Chúa Trời đã làm cho tôi **16** chi không bởi đức tin thì điều đó là tội lỗi.

15 Vậy chúng ta là kẻ mạnh, phải gánh vác sự yếu đuối cho những kẻ kém sức, chớ làm cho đẹp lòng mình. **2** Mỗi người trong chúng ta nên làm đẹp lòng kẻ lân cận mình, đặng làm điều ích và nên gương tốt. **3** Vì Đáng Christ cũng không làm cho đẹp lòng mình, như có chép rằng: Lời của những kẻ nguyên rủa Chúa đã đổ trên mình tôi. **4** Vả, mọi sự đã chép từ xưa đều để dạy dỗ chúng ta, hầu cho bởi sự nhịn nhục và sự yên ủi của Kinh Thánh

nên chức việc của Đức Chúa Jésus Christ giữa dân ngoại, làm chức tế lễ của Tin Lành Đức Chúa Trời, hầu cho dân ngoại được làm của lẽ vừa ý Chúa, nên thánh bởi Đức Thánh Linh. **17** Vậy tôi có cớ khoe mình trong Đức Chúa Jésus Christ về điều hầu việc Đức Chúa Trời. **18** Vì tôi chẳng dám nói những sự khác hơn sự mà Đáng Christ cậy tôi làm ra để khiến dân ngoại vâng phục Ngài, bởi lời nói và bởi việc làm, **19** bởi quyền phép của dấu kỳ phép lạ, bằng quyền phép của Thánh Linh Đức Chúa Trời. Ấy là từ

thành Giê-ru-sa-lem và các miền xung quanh

16 Tôi gởi gắm Phê-bê, người chị em chúng cho đến xứ I-ly-ri, tôi đã đem đạo Tin Lành ta cho anh em, người làm nữ chấp sự của của Đáng Christ đi khắp chốn. **20** Nhưng tôi Hội thánh Xen-cơ-rê. **2** Hãy ân cần tiếp rước lấy làm vinh mà rao Tin Lành ở nơi nào danh người trong Chúa chúng ta, một cách xứng Đáng Christ chưa được truyền ra, để cho khỏi đáng với thánh đồ, và hãy giúp đỡ người trong lập lên trên nền người khác, **21** như có chép mọi dịp mà người sẽ cần đến anh em; vì chính rằng: Những kẻ chưa được tin báo về Ngài thì người đã giúp nhiều kẻ, và cũng giúp tôi nữa. **3** sẽ thấy Ngài, những kẻ chưa nghe nói về Ngài Hãy chào Bê-rít-sin và A-qui-la, kẻ cùng làm thì sẽ biết Ngài. **22** Ấy cũng là điều đã nhiều lần việc với tôi trong Đức Chúa Jêsus Christ, **4** ngăn trở tôi đi đến thăm anh em. **23** Nhưng bây là hai người liều chết để cứu sự sống tôi; ấy giờ chẳng còn có chi cầm buộc tôi lại trong các chẳng những một mình tôi ơn hai người, miền này nữa; và lại, đã mấy năm nay, tôi rất nhưng cả các Hội thánh của dân ngoại nữa. Ước ao đến cùng anh em; **24** vậy nếu tôi có thể **5** Cũng hãy chào Hội thánh nhóm tại nhà hai đi xứ Y-pha-nho được, thì mong rằng sẽ tiện người. Hãy chào Ê-bai-nết, là người rất thiết đàng ghé thăm anh em; sau khi được chút thỏa với tôi, và đã nên trái đầu mùa trong xứ A-si lòng ở với anh em rồi, thì nhờ anh em sai đưa cho Đáng Christ. **6** Hãy chào Ma-ri, là người có tôi qua xứ ấy. **25** Nay tôi qua thành Giê-ru-sa- nhiều công khó vì anh em. **7** Hãy chào An-trô-lém đặng giúp việc các thánh đồ. **26** Vì người ni-cơ và Giu-ni-a, tức là bà con và bạn đồng tù xứ Ma-xê-đoan và xứ A-chai vui lòng quyên với tôi, là hai người có danh vọng trong các tiền để giúp những thánh đồ ở thành Giê-ru- sứ đồ và thuộc về Đáng Christ trước tôi vậy. **8** sa-lem đang nghèo túng. **27** Họ vui lòng làm Hãy chào Am-li-a, người rất yêu dấu của tôi sự đó, và cũng mặc nợ các người đó nữa; vì trong Chúa. **9** Hãy chào U-ro-banh, bạn cùng nếu người ngoại đã có phần về của cải thiêng làm việc với tôi trong Đáng Christ, và Eâch-ta-liêng người Giu-đa, thì cũng phải lấy của cải chy, là kẻ rất thiết với tôi. **10** Hãy chào A-be-lo, thuộc về phần đời mà giúp cho người Giu-đa. Người được tiếp nạp trong Đáng Christ. Hãy **28** Vậy khi tôi làm xong việc ấy, và giao quả chào các người ở nhà A-rích-tô-bu. **11** Hãy chào phước này cho họ rồi, tôi sẽ ghé nơi anh em Hê-rô-đi-ôn, là bà con tôi. Hãy chào các người đặng đi đến sứ Y-pha-nho. **29** Tôi biết khi tôi ở trong nhà Nạt-xít, là những kẻ ở trong Chúa. sang với anh em, thì sẽ đem ơn phước dồi dào **12** Hãy chào Try-phe-nơ và Try-phô-sơ, là hai của Đáng Christ cùng đến. **30** Vậy, hỡi anh em, người làm việc cho Chúa. Hãy chào Bết-si-đơ, nhờ Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta, và nhờ người rất thân với tôi, và đã làm việc nhiều cho sự yêu thương sanh bởi Đức Thánh Linh, tôi Chúa. **13** Hãy chào Ru-phu, người được chọn khuyên anh em phải cùng tôi chiến đấu trong của Chúa, và chào mẹ người, cũng là mẹ tôi. **14** những lời cầu nguyện mà anh em vì tôi trình Hãy chào A-sin-cơ-rích, Phô-lê-gôn, Hẹt-me, cùng Đức Chúa Trời, **31** hầu để tôi được thoát Ba-trô-ba, Hẹt-ma, và các anh em ở với họ. **15** khỏi những người chẳng tin trong xứ Giu-đê, Hãy chào Phi-lô-lô-gơ và Giu-li, Nê-rê và chị và của làm phải mà tôi đem qua thành Giê-ru- người, Ô-lim, và hết thảy các thánh đồ ở với sa-lem sẽ được các thánh đồ vui lòng nhận lấy. họ. **16** Anh em hãy lấy cái hôn thánh mà chào **32** Bấy giờ tôi có thể vui mừng đi đến anh em, nhau. Hết thảy các Hội thánh của Đáng Christ và nếu vừa ý Đức Chúa Trời, cũng ném mùi an chào anh em. **17** Hỡi anh em, tôi khuyên anh nghĩ với anh em nữa. **33** Nguyễn xin Đức Chúa em coi chừng những kẻ gây nêu bè đảng và Trời bình an ở với anh em hết thảy! A-men.

Tôi gởi gắm Phê-bê, người làm gương xấu, nghịch cùng sự dạy dỗ mà anh em đã nhận. Phải tránh xa họ đi, **18** vì những

kẻ đó chẳng hàu việc Đáng Christ, Chúa chúng ta, song hàu việc cái bụng họ, và lấy những lời ngọt ngào dưa nịnh dỗ dành lòng kẻ thật thà. 19 Sự anh em vâng phục thì ai ai cũng biết rồi, vậy tôi vì anh em vui mừng, mong rằng anh em khôn ngoan về điều lành, và thanh sạch đối với điều dữ. 20 Đức Chúa Trời bình an sẽ kíp giày đạp quỉ Sa-tan dưới chơn anh em. Nguyễn xin ân điển của Đức Chúa Jésus chúng ta ở cùng anh em! 21 Ti-mô-thê, kẻ cùng làm việc với tôi chào anh em, Lu-si-út, Gia-sôn và Sô-xi-ba-tê, là bà con tôi cũng vậy. 22 Tôi là Têt-tiu, người chép bức thơ này, chào thăm anh em trong Chúa. 23 Gai-út là người tiếp đai tôi cùng tiếp đai cả Hội thánh, chào anh em. 24 È-rát, quan kho bạc thành phố, và Qua-rơ-tu, người anh em chúng ta, cũng chào anh em nữa. 25 Ngợi khen Đáng có quyền làm cho vững chí anh em theo Tin Lành của tôi và lời giảng Đức Chúa Jésus Christ, theo sự tỏ ra về lẽ màu nhiệm, là lẽ đã giấu kín từ mọi đời trước, (aiōnios g166) 26 mà bây giờ được bày ra, và theo lệnh Đức Chúa Trời hằng sống, bởi các sách tiên tri, bày ra cho mọi dân đều biết,ặng đem họ đến sự vâng phục của đức tin, (aiōnios g166) 27 nhơn Đức Chúa Jésus Christ, nguyễn xin vinh hiển về nơi Đức Chúa Trời khôn ngoan có một, đời đời vô cùng!

A-men. (aiōn g165)

I Cô-rinh-tô

mà chịu phép báp tem. **16** Tôi cũng đã làm phép báp tem cho người nhà Sê-pha-na; ngoài nhà

1 Phao-lô, theo ý Đức Chúa Trời, được gọi làm sứ đồ của Đức Chúa Jêsus Christ, cùng Sốt-then, anh em chúng tôi, **2** gọi cho Hội thánh tại thành Cô-rinh-tô, tức là cho Đức Chúa Trời tại thành Cô-rinh-tô, khéo mà giảng, kéo thập tự giá của Đáng Christ Jêsus Christ, được gọi làm thánh đồ, lại

đó, tôi chẳng biết mình đã làm phép báp tem cho ai nữa. **17** Thật vậy, Đáng Christ đã sai tôi, những người đã được nêu thánh trong Đức Christ Jêsus Christ, được gọi làm thánh đồ, lại

ra vô ích. **18** Bởi vì lời giảng về thập tự giá, thì cho mọi người bất luận nơi nào, cầu khẩn danh những người hư mất cho là điên dại; song về

Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta, là Chúa của phần chúng ta, là kẻ được cứu chuộc, thì cho là

nhiều người ấy và của chúng ta: **3** nguyên xin quyền phép của Đức Chúa Trời. **19** cũng có lời

anh em được ân điển và sự bình an ban cho bởi chép rằng: Ta sẽ hủy phá sự khôn ngoan của

Đức Chúa Trời, Cha chúng ta, và bởi Đức Chúa người khôn ngoan, Tiêu trừ sự thạo biết của

Jêsus Christ! **4** Tôi hăng vì anh em ta ơn Đức người thạo biết. **20** Người khôn ngoan ở đâu?

Chúa Trời, bởi cớ anh em đã được Đức Chúa Thày thông giáo ở đâu? Người biện luận đời

Trời ban ơn trong Đức Chúa Jêsus Christ; **5** vì chung anh em đã được dư dật về mọi điều ban nay ở đâu? Có phải Đức Chúa Trời đã làm cho

7 Anh em đang trông đợi kỳ Đức Chúa Jêsus mà nhận biết Đức Chúa Trời, nên Ngài đành

Christ chúng ta hiện đến, cũng chẳng thiếu một lòng dùng sự giảng dò dại của chúng ta mà

ơn nào. **8** Ngài sẽ khiến anh em được vững tin rõ những người tin cậy. **22** Vả, đương khi

bèn đến cuối cùng, để khỏi bị quở trách trong ngày của Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta. **9** khôn ngoan, **23** thì chúng ta giảng Đáng Christ

Đức Chúa Trời là thành tín, Ngài đã gọi anh em được thông công với Con Ngài là Đức Chúa

đa lấy làm gương xấu, dân ngoại cho là dò dại; Jêsus Christ, Chúa chúng ta. **10** Hỡi Anh em, **24** song le, về những người được gọi, bất luận

tôi nhơn danh Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta, người Giu-đa hay người Gờ-réc, thì Đáng Christ

khuyên anh em thấy đều phải đồng một tiếng là quyền phép của Đức Chúa Trời và sự khôn

nói với nhau, chớ phân rẽ nhau ra, nhưng phải ngoan của Đức Chúa Trời. **25** Bởi vì sự dò dại

hiệp một ý một lòng cùng nhau. **11** Vì, hỡi anh em, của Đức Chúa Trời là khôn sáng hơn người ta,

em, bởi người nhà Cơ-lô-ê, tôi có được tin rằng và sự yếu đuối của Đức Chúa Trời là mạnh hơn

trong anh em có sự tranh cạnh. **12** Tôi có ý người ta. **26** Hỡi Anh em, hãy suy xét rằng ở

nói rằng trong anh em mỗi người nói như vậy: giữa anh em là kẻ đã được gọi, không có nhiều

Ta là môn đồ của Phao-lô; ta là của A-bô-lô, ta người khôn ngoan theo xác thịt, chẳng nhiều

là của Sê-pha, ta là của Đáng Christ. **13** Đáng Christ kẻ quyền thế, chẳng nhiều kẻ sang trọng. **27**

Christ bị phân rẽ ra sao? Có phải Phao-lô đã

Nhưng Đức Chúa Trời đã chọn những sự dại ở

chịu đóng đinh trên cây thập tự thế cho anh em để làm hổ thẹn những sự mạnh; **28**

em, hay là anh em đã nhơn danh Phao-lô mà

Đức Chúa Trời đã chọn những sự hèn hạ và

chịu phép báp tem sao? **14** Tôi tạ ơn Đức Chúa

khinh bỉ ở thế gian, cùng những sự không có,

Trời, vì ngoài Cơ-rít-bu và Gai-út, tôi chưa từng

hầu cho làm những sự có ra không có, **29** để

làm phép báp tem cho ai trong anh em, **15** hầu

chẳng ai khoe mình trước một Đức Chúa Trời.

cho chẳng ai nói rằng anh em đã nhơn danh tôi **30** Vả, ấy là nhờ Ngài mà anh em ở trong Đức

Chúa Jēsus Christ, là Đáng mà Đức Chúa Trời đã từ Đức Chúa Trời đến, hầu cho được hiểu biết làm nên sự khôn ngoan, sự công bình, sự nên những ơn mà chúng ta nhận lãnh bởi Đức Chúa thánh, và sự cứu chuộc cho chúng ta; **31** hầu Trời; **13** chúng ta nói về ơn đó, không cậy lời cho, như có lời chép rằng: Ai khoe mình, hãy nói mà sự khôn ngoan của loài người đã dạy khoe mình trong Chúa.

2 Hỡi Anh em, về phần tôi, khi tôi đến cùng anh em, chẳng dùng lời cao xa hay là khôn sáng mà rao giảng cho anh em biết chứng cứ của Đức Chúa Trời. **2** Vì tôi đã đoán định rằng ở giữa anh em, tôi chẳng biết sự gì khác ngoài Đức Chúa Jēsus Christ, và Đức Chúa Jēsus Christ bị đóng đinh trên cây thập tự. **3** Chính tôi đã ở giữa anh em, bộ yếu đuối, sợ hãi, run rẩy lắm. **4** Lời nói và sự giảng của tôi chẳng phải bằng bài diễn thuyết khéo léo của sự khôn ngoan, nhưng tại sự tỏ ra Thánh Linh và quyền phép; **5** hầu cho anh em chớ lập đức tin mình trên sự khôn ngoan loài người, bèn là trên quyền phép Đức Chúa Trời. **6** Dẫu vậy, chúng tôi giảng sự khôn ngoan cho những kẻ trọn vẹn, song chẳng phải sự khôn ngoan thuộc về đời này, cũng không phải của các người cai quản đời này, là kẻ sẽ bị hư mất. (aiōn g165) **7** Chúng tôi giảng sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời, là sự mầu nhiệm kín giấu, mà từ trước các đời, Đức Chúa Trời đã định sẵn cho sự vinh hiển chúng ta. (aiōn g165) **8** Trong những người cai quản đời này chẳng ai từng biết sự đó; bởi chưng, nếu đã biết thì họ chẳng đóng đinh Chúa vinh hiển trên cây thập tự đâu. (aiōn g165) **9** Song le, như

có chép rằng: Ấy là sự mắt chưa thấy, tai chưa nghe, Và lòng người chưa nghĩ đến, Nhưng Đức Thánh Linh để bày tỏ những sự đó cho chúng ta, vì Đức Thánh Linh dò xét mọi sự, cả đến sự sâu nhiệm của Đức Chúa Trời nữa. **11** Vâ, nếu không phải là thần linh trong lòng người, thì ai biết sự trong lòng người? Cũng một lẽ ấy, của Đức Chúa Trời xây. **10** Theo ơn Đức Chúa nếu không phải là Thánh Linh của Đức Chúa Trời, thì chẳng ai biết sự trong Đức Chúa Trời. **12** Về phần chúng ta, chúng ta chẳng nhận lấy thần thế gian, nhưng đã nhận lấy Thánh Linh

I Cô-rinh-tô

từ Đức Chúa Trời đến, hầu cho được hiểu biết những ơn mà chúng ta nhận lãnh bởi Đức Chúa Linh dã dạy, dùng tiếng thiêng liêng để giải bày sự thiêng liêng. **14** Vâ, người có tánh xác thịt không nhận được những sự thuộc về Thánh Linh của Đức Chúa Trời; bởi chưng người đó coi sự ấy như là sự dô dại, và không có thể hiểu được, vì phải xem xét cách thiêng liêng. **15** Nhưng người có tánh thiêng liêng xử đoán mọi sự, và chính mình không bị ai xử đoán. **16** Vì ai đã biết ý Chúa, đặng dạy dỗ Ngài? Nhưng phần chúng ta, thì có ý của Đáng Christ.

3 Hỡi anh em, về phần tôi, tôi chẳng có thể nói với anh em như với người thiêng liêng, nhưng như với người xác thịt, như với các con đồ trong Đáng Christ vậy. **2** Tôi lấy sữa nuôi anh em, chớ chẳng lấy đồ ăn cứng, vì anh em không chịu nỗi; đến bây giờ cũng chưa chịu được, vì anh em hãy còn thuộc về xác thịt. **3** Thật, bởi trong anh em có sự ghen ghét và tranh cạnh, anh em há chẳng phải là tánh xác thịt ăn ở như người thế gian sao? **4** Có người thì nói: Ta là môn đồ của Phao-lô; kẻ thì rằng: Ta là của A-bô-lô, vậy anh em há chẳng phải là người cũng như kẻ khác sao? **5** Thế thì, A-bô-lô là ai, và Phao-lô là ai? Ấy là kẻ tôi tớ, mà bởi kẻ đó anh em đã tin cậy, y theo Chúa đã ban cho mọi người. **6** Tôi đã tròng, A-bô-lô đã tưới, nhưng Đức Chúa Trời đã làm cho lớn lên. **7** Chúa Trời đã sắm sẵn điều ấy cho những người Vâ, người tròng kẻ tưới, đều không ra gì, song yêu mến Ngài. **8** Đức Chúa Trời đã dùng Đức Chúa Trời là Đáng làm cho lớn lên. **8** Người phần thường tùy theo việc mình đã làm. **9** Vâ, chúng tôi là bạn cùng làm việc với Đức Chúa Trời; anh em là ruộng Đức Chúa Trời cày, nhà ai nấy sẽ nhận phần thưởng tùy theo việc mình đã làm. **10** Theo ơn Đức Chúa Trời ban cho tôi, tôi đã lập nên như một tay thợ khéo, mà có kẻ khác cất lên trên; nhưng ai

mấy phải cần thận về sự mình xây trên nền đó.

11 Vâ, chẳng ai có thể lập một nền khác ngoài

nền đã lập, là Đức Chúa Jêsus Christ. **12** Nếu có đoán sớm quá, hãy đợi Chúa đến; chính Chúa sẽ kẻ lấy vàng, bạc, bửu thạch, gỗ, cỏ khô, rơm rạ tóm những sự giấu trong nơi tối ra nơi sáng, và mà xây trên nền ấy, **13** thì công việc của mỗi bày ra những sự toan định trong lòng người; người sẽ bày tỏ ra. Ngày đến sẽ tố tường công bấy giờ, ai nấy sẽ bởi Đức Chúa Trời mà lánh việc đó; nó sẽ trình ra trong lửa, và công việc sự khen ngợi mình đáng lánh. **6** Hỡi anh em, của mỗi người đáng giá nào, lửa sẽ chỉ ra. **14** Vì ấy là vì cớ anh em, tôi đã dùng những lẽ thật, bằng công việc của ai xây trên nền được còn này chỉ về chính mình tôi và A-bô-lô, hầu cho lại, thì thợ đó sẽ lãnh phần thưởng mình. **15** anh em học đòi hai chúng tôi, chớ vượt qua Nếu công việc họ bị thiêu hủy, thì mất phần lời đã chép, và chớ sanh lòng kiêu ngạo, theo thưởng. Còn về phần người đó, sẽ được cứu, phe người này nghịch cùng kẻ khác. **7** Bởi vì, song dường như qua lửa vậy. **16** Anh em há ai phân biệt ngươi với người khác? Người há chẳng biết mình là đền thờ của Đức Chúa Trời, có điều chi mà chẳng đã nhận lãnh sao? Nếu và Thánh Linh Đức Chúa Trời ở trong anh em người đã nhận lãnh, thì sao còn khoe mình sao? **17** Vì có ai phá hủy đền thờ của Đức Chúa như chẳng từng nhận lãnh? **8** Anh em được Trời, thì Đức Chúa Trời sẽ phá hủy họ; vì đền thờ của Đức Chúa là thánh, mà chính anh em là đền thờ. **18** Chớ ai tự dối mình: nếu có ai trong vòng anh em tưởng mình khôn ngoan theo cách đời này, hãy trở nên đại dột, để được như khôn ngoan; (*aiôn g165*) **19** vì sự khôn ngoan tú phải tội chết, làm trò cho thế gian, thiên đời này trước mặt Đức Chúa Trời là sự đại dột. **20** Lại rằng: Chúa được khôn ngoan trong Đáng Christ; chúng tôi thông biết ý tưởng của người khôn ngoan; Ngài yêu đuối, anh em mạnh mẽ; anh em quý trọng, biết ý tưởng họ đều là vô ích. **21** Vậy, chớ ai chúng tôi khinh hèn. **22** Cho đến bấy giờ, chúng khoe mình về loài người, vì mọi sự đều thuộc tôi vẫn chịu đói khát, trần mìn, bị người ta vả về anh em: **23** hoặc Phao-lô, hoặc A-bô-lô, hoặc Sê-pha, hoặc thế gian, không có sự sống, hoặc anh em thuộc về anh em, chúng tôi nhịn nhục; **24** khi bị vu oan, chúng tôi khuyaễn dỗ; chúng tôi giống như rác rến của thế thuộc về Đức Chúa Trời.

4 Vậy, ai nấy hãy coi chúng tôi như đầy tớ của Đáng Christ, và kẻ quản trị những sự mầu nhiệm của Đức Chúa Trời. **2** Vả lại, cái điều người ta trông mong nơi người quản trị là phải trung thành. **3** Về phần tôi, hoặc bị anh em xử đoán, hoặc bị tòa án nào của loài người xử đoán, tôi cũng chẳng lấy làm quan hệ gì. Chính tôi chẳng tự xử đoán mình nữa; **4** vì tôi chẳng thấy mình có điều gì đáng tội, nhưng tôi cũng không nhờ sự đó mà được xưng là công bình: Đáng xử đoán tôi, ấy là Chúa. **5** Vậy, chớ xét

no đủ, được giàu có rồi, chẳng nhờ chúng tôi, anh em đã khởi sự cai trị; thật mong cho anh em được cai trị, hầu cho chúng tôi cũng cai trị với anh em! **9** Vì chưng Đức Chúa Trời dường đã phơi chúng tôi là các sứ đồ ra, giống như tù phải tội chết, làm trò cho thế gian, thiên đời này trước mặt Đức Chúa Trời là sự đại dột. **10** Chúng tôi là Như có chép rằng: Ấy là Chúa bắt những kẻ ngu dại vì cớ Đáng Christ, nhưng anh em khôn ngoan trong mưu kế họ. **11** Cho đến bấy giờ, chúng tôi vẫn chịu đói khát, trần mìn, bị người ta vả về anh em: **12** hoặc Phao-lô, hoặc A-bô-lô, hoặc Sê-pha, hoặc thế gian, không có sự sống, hoặc dùng chính tay mình làm việc khó nhọc; khi sự chết hoặc những sự bây giờ, hoặc những sự bị rủa sả, chúng tôi chúc phước; khi bị bắt bớ, hầu đến. Hết thảy mọi sự đều thuộc về anh em, chúng tôi nhịn nhục; **13** khi bị vu oan, chúng tôi khuyaễn dỗ; chúng tôi giống như rác rến của thế gian, cặn bã của loài người, cho đến ngày nay.

14 Tôi viết những điều này, chẳng phải để làm cho anh em hổ ngươi đâu; nhưng để khuyên bảo anh em, cũng như con cái yêu dấu của tôi vậy. **15** Bởi chưng, dấu anh em có một vạn thầy giáo trong Đáng Christ, nhưng chẳng có nhiều cha; vì tôi đã dùng Tin Lành mà sanh anh em ra trong Đức Chúa Jêsus Christ. **16** Vậy, tôi lấy điều đó khuyaễn anh em: hãy bắt chước tôi. **17** Vì cớ đó, tôi đã sai Ti-mô-thê, là con yêu dấu của tôi, cùng là trung thành trong Chúa, đến cùng anh em; người sẽ nhắc lại cho anh em

biết đường lối tôi trong Đáng Christ, và tôi dạy tham lam, hoặc thờ hình tượng, hoặc chửi dỗ cách nào trong các Hội thánh khắp các nơi. **18** Có mấy kẻ lên mình kiêu ngạo, ngờ tôi chẳng nên ăn chung với người thế ấy. **19** Vì chưng còn đến cùng anh em nữa. **19** Nhưng nếu Chúa có phải tôi nên đoán xét kẻ ở ngoài sao? Há khứng cho, thì chẳng bao lâu tôi sẽ tới cùng chẳng phải anh em nên đoán xét những người anh em, và xét cho biết, chẳng phải xét lời nói ở trong sao? **20** Còn như kẻ ở ngoài, thì Đức của những kẻ kiêu ngạo đó, bèn là năng lực Chúa Trời sẽ đoán xét họ. Hãy trừ bỏ kẻ gian ác họ thế nào. **20** Vì nước Đức Chúa Trời chẳng ở khôi anh em.

tại lời nói, mà ở tại năng lực. **21** Anh em muốn điều gì hơn: muốn tôi cầm roi mà đến cùng anh em, hay là lấy tình yêu thương và ý nhu mì?

6 Khi trong anh em ai có sự nghịch cùng người khác, sao dám để cho kẻ không công bình đoán xét hơn là cho các thánh đồ? **2** Anh em há

5 Có tin đồn ra khắp nơi rằng trong anh em có sự dâm loạn, dâm loạn đến thế, dấu người ngoại đạo cũng chẳng có giống như vậy: là đến thì anh em há chẳng đáng xét đoán việc nhỏ nỗi trong anh em có kẻ lấy vợ của cha mình. **2** Mọn hơn sao? **3** Anh em chẳng biết chúng ta sẽ Anh em còn lên mình kiêu ngạo! Anh em chẳng xét đoán các thiên sứ sao? Huống chi việc đời từng buồn rầu, hẫu cho kẻ phạm tội đó bị trừ này! **4** Vậy khi anh em có sự nghịch cùng nhau bỏ khỏi vòng anh em thì hơn! **3** Về phần tôi, về việc đời này, sao lấy những kẻ không kẻ ra thân dầu xa cách mà lòng ở tại đó, (vì anh em chi trong Hội thánh làm người xét đoán!) **5** Tôi và lòng tôi được hội hiệp với quyền phép của Jêsus là Chúa chúng ta, tuy nhiên kẻ phạm tội Nhưng anh em kiện anh em, lại đem đến trước đó **5** rằng, một người như thế phải phó cho quỉ mặt kẻ chẳng tin! **7** Thật vậy, anh em có sự Sa tan, để hủy hoại phần xác thịt, hẫu cho linh kiện cáo nhau, là phải tội rồi. Sao chẳng chịu hồn được cứu trong ngày Đức Chúa Jêsus. **6** Sự trái lẽ là hơn? Sao chẳng đành sự gian lận là Thật anh em chẳng có cớ mà khoe mình đâu! Hơn! **8** Nhưng chính anh em làm ra sự trái lẽ, Anh em há chẳng biết rằng một chút men làm chính anh em gian lận, lại làm thế ấy cho người cho cá đồng bột dậy lên sao? **7** Hãy làm cho anh em nữa! **9** Anh em há chẳng biết những kẻ mình sạch men cũ đi, hẫu cho anh em trở nên không công bình chẳng bao giờ hưởng được bột nhồi mới không men, như anh em là bánh nước Đức Chúa Trời sao? **10** Chớ tự dối mình: không men vậy. Vì Đáng Christ là con sinh lễ phàm những kẻ tà dâm, kẻ thờ hình tượng, Vượt qua của chúng ta, đã bị giết rồi. **8** Vậy kẻ ngoại tình, kẻ làm giáng yêu điệu, kẻ đắm thì, chúng ta hãy giữ lẽ, chớ dùng men cũ, chớ nam sắc, kẻ trộm cướp, kẻ hè tiện, kẻ say sưa, dùng men gian ác, độc dữ, nhưng dùng bánh kẻ chửi rủa, kẻ chắt bóp, đều chẳng hưởng không men của sự thật và của lẽ thật. **9** Được nước Đức Chúa Trời đâu. **11** Trước kia Trong thơ tôi viết cho anh em, có dặn đừng làm anh em ít nữa cũng có một đôi người như thế; bạn với kẻ gian dâm, **10** đó tôi chẳng có ý nói nhưng nhơn danh Đức Chúa Jêsus Christ, và chung về kẻ gian dâm đời này, hay là kẻ tham nhò Thanh Linh của Đức Chúa Trời chúng ta, lam, kẻ chắt bóp, kẻ thờ hình tượng, vì nếu vậy thì anh em được rửa sạch, được nên thánh, thì anh em phải lìa khỏi thế gian. **11** Nhưng được xưng công bình rồi. **12** Mọi sự tôi có phép tôi viết khuyên anh em đừng làm bạn với kẻ làm, nhưng chẳng phải mọi sự đều có ích; mọi náo tự xưng là anh em, mà là gian dâm, hoặc sự tôi có phép làm, nhưng chẳng để sự gì bắt

phục được tôi. **13** Đò ăn vì bụng, bụng vì đò ăn, nói với những kẻ chưa cưới gả, và kẻ góa bụa Đức Chúa Trời sẽ hủy hoại cái nọ và cái kia. rằng ở được như tôi thì hơn. **9** Song nếu họ Nhưng thân thể chẳng phải vì sự dâm dục đâu, chẳng thìn mình được, thì hãy cưới gả; vì thà bèn là vì Chúa, và Chúa vì thân thể; **14** và Đức cưới gả còn hơn để cho lửa tình un đốt. **10** Về Chúa Trời là Đáng đã khiến Chúa sống lại, cũng những kẻ đã cưới gả rồi, thì tôi, nhưng chẳng sẽ lấy quyền phép mình khiến chúng ta sống phải tôi, bèn là Chúa, truyền rằng vợ không lại nữa. **15** Anh em há chẳng biết thân thể mình nên lia bỏ chồng, **11** (ví bằng đã phân rẽ nhau, là chi thể của Đáng Christ sao? Vậy thì mình có thì nên ở vậy đừng lấy chồng khác; hay là phải nên lấy chi thể của Đáng Christ mà làm thành lại hòa thuận với chồng mình), còn chồng cũng chi thể của điểm đĩ chẳng? Đức Chúa Trời nào không nên để vợ. **12** Đến như những kẻ khác, nỡ vậy! **16** Anh em há chẳng biết người nào kết chẳng phải Chúa, song là chính tôi bảo họ rằng: hiệp với điểm đĩ, thì trở nên một xác với nó Nếu người anh em nào có vợ ngoại đạo bằng sao? Vì có chép rằng: Hai người sẽ đồng nên lòng ở đời với mình, thì không nên để bô. **13** một thịt. **17** Còn ai kết hiệp với Chúa thì trở nên Lại nếu một người đòn bà có chồng ngoại đạo một tánh thiêng liêng cùng Ngài. **18** Hãy tránh bằng lòng ở đời với mình, thì vợ cũng không sự dâm dục. Mặc dầu người ta phạm tội gì, tội nên lia chồng. **14** Bởi vì, chồng không tin Chúa, ấy còn là ngoài thân thể; nhưng kẻ buông mình nhơn vợ mình được nên thánh, vợ không tin vào sự dâm dục, thì phạm đến chính thân thể Chúa, nhơn chồng mình tin Chúa được nên mình. **19** Anh em há chẳng biết rằng thân thể thánh; bằng chẳng vậy, con cái anh em nên mình là đền thờ của Đức Thánh Linh đang ngự chẳng sạch, song nay đều là thánh. **15** Nếu kẻ trong anh em, là Đáng mà anh em đã nhận bởi không tin Chúa muốn phân rẽ, thì cho phân rẽ: Đức Chúa Trời, và anh em chẳng phải thuộc về trong cơn đó, người anh em hay là người chị chính mình sao? **20** Vì chưng anh em đã được em chẳng phải cầm buộc gì. Đức Chúa Trời đã gọi anh em ăn ở trong sự bình an. **16** Hỡi kẻ làm sáng danh Đức Chúa Trời.

7 Luận đến các điều hỏi trong thơ anh em, tôi

tưởng rằng đòn ông không dụng đến đòn bà là hay hơn. **2** Song, cho được tránh khỏi mọi sự dâm dục, thì mỗi người đòn ông phải có vợ, mỗi người đòn bà phải có chồng. **3** Chồng phải làm hết bốn phận đối với vợ, và đối với chồng cũng vậy. **4** Vợ không có quyền tự chủ về thân mình, bèn là chồng; chồng cũng vậy, không có quyền tự chủ về thân mình bèn là vợ. **5** Đừng từ chối nhau, trừ ra khi hai bên ưng thuận tạm thời, để chuyên việc cầu nguyện; rồi trở lại hiệp cùng nhau, kéo quí Sa-tan thừa khi anh em không thìn mình mà cám dỗ chẳng. **6** Ấy đó là sự tôi thuận cho phép, chớ chẳng phải sự tôi truyền biếu. **7** Tôi muốn mọi người đều được giống như tôi; song mỗi người đã được ban riêng cho mình bởi Đức Chúa Trời, người này thể này, kẻ kia thể khác. **8** Vậy, tôi

mình? Hỡi kẻ làm chồng kia, biết đâu người sẽ cứu được vợ mình? **17** Rốt lại, ai nấy phải ăn ở theo ơn Chúa đã ban cho mình, và theo như Đức Chúa Trời đã gọi. Ấy đó là điều tôi dạy trong hết thảy các Hội thánh. **18** Có người nào đã chịu phép cắt bì rồi được gọi chẳng? nên cứ giữ cắt bì vậy. Có người nào chưa chịu phép cắt bì mà được gọi chẳng? thì chớ chịu phép cắt bì. **19** Chịu cắt bì chẳng hè gì, không chịu cắt bì cũng chẳng hè gì; sự quan hệ là giữ các điều răn của Đức Chúa Trời. **20** Ai này khi được gọi ở đắng bậc nào, thì phải cứ theo đắng bậc ấy. **21** Người đương làm tôi mọi mà được gọi chẳng? Chớ lấy làm lo; song nếu người có thể được tự do, thì hãy nhơn dịp đó là hơn. **22** Vì kẻ tôi mọi được Chúa gọi, ấy là kẻ Chúa đã buông tha; cũng một lè ấy, ai đương tự do mà được gọi, thì làm tôi mọi của Đáng Christ. **23** Anh

em đã được chuộc bằng giá cao, chớ trờ nên trinh, thì này làm phải lẽ mà cứ theo như mình tôi mọi của người ta làm chi. **24** Hỡi anh em, đã quyết chí. **38** Thế thì kẻ gá con gái mình làm ai này khi được gọi ở đẳng bậc nào, thì phải phải lẽ; song kẻ không gá, còn làm phải lẽ hơn cứ ở theo đẳng bậc ấy trước mặt Đức Chúa nūra. **39** Chồng còn sống bao lâu, thì vợ phải Trời. **25** Về những kẻ đồng thân, tôi chẳng có buột chặt với chồng bấy lâu; nếu chồng chết, lời Chúa truyền; song nhờ ơn thương xót của vợ được tự do, muốn lấy ai tùy ý, miễn là theo Chúa, tôi được làm người đáng tin, nên tôi ban ý Chúa. **40** Nhưng, theo ý tôi, nếu cứ ở vậy, thì lời khuyên bảo. **26** Vậy tôi tưởng vì có tai và có phước hơn. Vâ, tôi tưởng tôi cũng có Thánh hầu đến, một người nam cứ ở vậy là nê. **27** Có Linh của Đức Chúa Trời.

phải người đã bị vân vương với vợ chồng? Chớ tìm cách mà lìa mình ra. Có phải người chưa bị vân vương với vợ chồng? Đừng kiểm vợ. **28** Nhưng nếu người lấy vợ, thì chồng phạm tội gì; và nếu người nữ đồng trinh lấy chồng, thì cũng chồng phạm tội gì. Song những người cưới gả sẽ có sự khó khăn về xác thịt, và tôi muốn cho anh em khỏi sự đó. **29** Hỡi anh em, vậy thì tôi bảo này: thì giờ ngắn ngủi. Từ nay về sau, kẻ có vợ hãy nên như kẻ không có; **30** kẻ đương khóc, nên như kẻ không khóc; kẻ đương vui, nên như kẻ chẳng vui; kẻ đương mua, nên như kẻ chẳng được của gì; **31** và kẻ dùng của thế gian, nên như kẻ chẳng dùng vậy; vì hình trạng thế gian này qua đi. **32** Vâ, tôi muốn anh em được thong thả chẳng phải lo lắng gì. Ai không cưới vợ thì chăm lo việc Chúa, tìm phương cho Chúa đẹp lòng. **33** Song ai cưới vợ rồi thì chăm lo việc đời này, tìm cách cho vợ mình thỏa dạ. **34** Người nữ có chồng và đồng trinh cũng khác nhau như vậy: ai không chồng thì chăm lo việc Chúa, đểng cho thân thể và tinh thần đều được thánh; nhưng ai có chồng thì chăm lo các việc đời này, tìm cách cho đẹp lòng chồng mình. **35** Tôi nói điều đó vì sự ích lợi cho anh em, chớ chẳng phải để gài bẫy, song để dắt anh em theo lẽ phải, hầu cho không phân tâm mà hầu việc Chúa. **36** Nếu có ai tưởng chẳng nên cho con gái đồng trinh mình lỡ thì, và phải gả đi, thì người đó có thể tùy ý mình mà làm, không phạm tội gì; trong cơn đó, người con gái nên lấy chồng. **37** Song có ai được tự chủ về việc mình làm, không bị sự gì bắt buộc, mà trong lòng đã quyết định cách vững vàng giữ con gái mình đồng

8 Luận đến của cùng các thần tượng thì chúng ta biết mình đều có sự hay biết cả. Song sự hay biết sanh kiêu căng, còn sự yêu thương làm gương tốt. **2** Nếu có ai tưởng mình biết điều gì, thật người ấy chưa biết như mình nên biết. **3** Nhưng nếu có một người yêu mến Đức Chúa Trời, thì Đức Chúa Trời biết người đó. **4** Vậy, về sự ăn ở của chúng tể các thần tượng, chúng ta biết thần tượng trong thế gian thật là hư không, chỉ có một Đức Chúa Trời, chớ không có thần nào khác. **5** Thật người ta xưng có các thần khác, hoặc ở trên trời, hoặc ở dưới đất, (bởi đó họ thờ nhiều thần nhiều Chúa), **6** về phần chúng ta, chỉ có một Đức Chúa Trời mà thôi, là Đức Chúa Cha, muôn vật bởi Ngài mà ra, và chúng ta hướng về Ngài; lại chỉ có một Chúa mà thôi, là Đức Chúa Jésus Christ, muôn vật đều nhờ Ngài mà có, và chúng ta cũng vậy. **7** Nhưng chẳng phải mọi người đều có sự hay biết đó. Một đôi người vì nghĩ thường có thần tượng, nên khi ăn của của chúng tể đó cho là của chúng tể thần tượng; thì lương tâm yếu đuối của họ bởi đó ra ô uế. **8** Vâ, áy chẳng phải là đồ ăn làm cho chúng ta được đẹp lòng Đức Chúa Trời; nếu chúng ta ăn, chẳng được ích gì, bằng không ăn, cũng chẳng tồn gì. **9** Nhưng hãy giữ lấy, kéo sự tự do mình làm dịp cho kẻ yếu đuối vấp phạm. **10** Bởi vì, nếu có kẻ lương tâm yếu đuối thấy người là người có sự hay biết ngồi ăn trong miếu tà thần, thì há chẳng cũng bắt chước mà ăn của chúng tể sao? **11** Thế thì người lấy sự hay biết mình mà làm hư mất kẻ yếu đuối, là người anh em mà Đấng Christ đã chết thê cho! **12** Khi nào mình phạm tội cùng anh

em như vậy, làm cho lương tâm yêu đuối của họ bị thương, thì là phạm tội cùng Đáng Christ. **13** Cho nên, nếu đồ ăn xui anh em tôi vấp phạm, thì tôi sẽ chẳng hề ăn thịt, hầu cho khỏi làm dịp vấp phạm cho anh em tôi. (aiōn g165)

9 Tôi chẳng được tự do sao? Tôi chẳng phải là sứ đồ sao? Tôi há chẳng từng thấy Đức Chúa Jésus là Chúa chúng ta sao? Anh em há chẳng phải là công việc tôi trong Chúa sao? **2** Nếu tôi không phải là sứ đồ cho kẻ khác, ít nữa cũng là sứ đồ cho anh em; vì chính anh em là ân tín của chức sứ đồ tôi trong Chúa. **3** Ấy là lẽ bình vực của tôi đối với kẻ kiện cáo mình. **4** Chúng tôi há không có phép ăn uống sao? **5** Há không có phép dắt một người chị em làm vợ đi khắp nơi với chúng tôi như các sứ đồ khác cùng các anh em Chúa và Sê-pha đã làm, hay sao? **6** Hay là chỉ một tôi với Ba-na-ba không có phép được khỏi làm việc? **7** Vậy thì có ai ăn lương nhà mà đi đánh giặc? Có ai trồng vườn nho mà không ăn trái? Hay là có ai chăn bầy vật mà không dùng sữa nó để nuôi mình? **8** Tôi nói vậy, nào phải chỉ theo thói người ta quen nói đâu? Luật pháp há chẳng nói như vậy sao? **9** Vì chưng có chép trong luật pháp Môise rằng: Người chớ khørp miệng con bò đang đạp lúa. Há phải Đức Chúa Trời lo cho bò sao? **10** Quả thật Ngài nói câu đó về chúng ta mà có chép rằng ai cày ruộng phải trông cậy mình sẽ có phần mà đạp lúa. **11** Nếu chúng tôi đã gieo của thiêng liêng cho anh em, mà muôn thâu lại của vật chất của anh em, thì nào có phải một việc quá lẽ đâu? **12** Người khác còn có quyền áy trên anh em, huống chi là chúng tôi? Dầu vậy, chúng tôi chẳng từng dùng quyền áy; nhưng chúng tôi chịu mọi sự, hầu cho khỏi làm ngăn trở Tin Lành của Đáng Christ chút nào. **13** Anh em há chẳng biết rằng ai hầu việc thánh thì ăn của dâng trong đền thờ, còn ai hầu việc nơi bàn thờ thì có phần nơi bàn thờ sao? **14** Cũng vậy, Chúa có truyền rằng ai rao giảng Tin Lành thì được nuôi mình bởi Tin Lành. **15** Phản tôi thì chẳng từng dùng quyền áy chút nào, và viết thơ này chẳng phải để đòi quyền áy lại; vì tôi tha chết còn hơn là chịu ai cắt lấy cớ khoe mình này đi. **16** Ví bằng tôi rao truyền Tin Lành, tôi chẳng có cớ khoe mình, vì có lẽ cần buộc tôi; còn không rao truyền Tin Lành, thì khổn khó cho tôi thay. **17** Nếu tôi vui lòng làm việc đó, thì được thưởng; lại nếu tôi không vui lòng mà làm, thì cái chức vụ cũng vẫn phó thác cho tôi. **18** Thế thì phần thưởng của tôi là gì? Ấy là khi giảng Tin Lành, thì giảng nhưng không, chẳng dùng quyền tôi có như người giảng Tin Lành. **19** Vả, tôi đối với ai vẫn cũng là được tự do, mà tôi đành phục mọi người, hầu cho tôi được nhiều người hơn. **20** Với người Giu-đa, tôi ở như một người Giu-đa, hầu được những người Giu-đa; với những người dưới quyền luật pháp, (dầu chính tôi chẳng ở dưới quyền luật pháp), tôi cũng ở như kẻ dưới quyền luật pháp, hầu được những người dưới quyền luật pháp; **21** với những người không luật pháp, (dầu đối với Đức Chúa Trời tôi không phải là không luật pháp, vì tôi ở dưới luật pháp của Đáng Christ), song tôi cũng ở như người không luật pháp. **22** Tôi ở yêu đuối với những người yêu đuối, hầu được những người yêu đuối; tôi đã trở nên mọi cách cho mọi người, để cứu chuộc được một vài người không cứ cách nào. **23** Mọi điều tôi làm, thì làm vì cớ Tin Lành, hầu cho tôi cũng có phần trong đó. **24** Anh em há Chúa Jésus biết rằng trong cuộc chạy thi noi trường đua, hết thảy đều chạy, nhưng chỉ một người được thưởng sao? Vậy, anh em hãy chạy cách nào cho được thưởng. **25** Hết thấy những người đua tranh, tự mình chịu lấy mọi sự kiêng kỵ, họ chịu vậy để được mão triều thiên hay hư nát. Nhưng chúng ta chịu vậy để được mão triều thiên không hay hư nát. **26** Vậy thì, tôi chạy, chẳng phải là chạy bá vơ; tôi đánh, chẳng phải là đánh gió; **27** song tôi đãi thân thể mình cách nghiêm khắc, bắt nó phải phục, e rằng sau khi tôi đã giảng dạy kẻ khác, mà chính mình phải bị bỏ chăng.

10 Vâ, hỡi anh em, tôi chẳng muốn cho anh thịt con sinh tế, há không thông đồng với bàn em không biết tổ phụ chúng ta đều đã ở thờ sao? **19** Nói vậy có ý chi? Của cùng thần dưới đám mây, đi ngang qua biển, **2** chịu Môi-tượng có ra gì chẳng? **20** Chắc là không; nhưng se làm phép báp tem trong đám mây và dưới đồ người ngoại đạo cúng tế là cúng tế các quỉ, biển, **3** ăn một thứ ăn thiêng liêng; **4** và uống chớ không phải cúng tế Đức Chúa Trời. Vậy, tôi một thứ uống thiêng liêng; vì họ uống nơi một không muốn anh em thông đồng với các quỉ. **21** hòn đá thiêng liêng theo mình và đá ấy tức là Anh em chẳng có thể uống chén của Chúa và Đáng Christ. **5** Song phần nhiều trong vòng cũng uống chén của các quỉ; chẳng có thể dự họ không đẹp lòng Đức Chúa Trời, nên đã ngã tiệc của Chúa, lại dự tiệc của các quỉ. **22** Hay là chết nơi đồng vắng. **6** Mọi điều đó đã xảy ra chúng ta muốn trêu lòng Chúa ghen chăng? để làm gương cho chúng ta, hầu cho chúng ta Chúng ta há mạnh hơn Ngài sao? **23** Mọi sự đều chớ buông mình theo tình dục xấu, như chính có phép làm, nhưng chẳng phải mọi sự đều có tổ phụ chúng ta đã buông mình. **7** Cũng đừng ích; mọi sự đều có phép làm, nhưng chẳng phải thờ hình tượng nữa, như mấy người trong họ, mọi sự đều làm gương tốt. **24** Chớ ai tìm lợi theo lời chép rằng: Dân sự ngồi mà ăn uống, riêng cho mình, nhưng ai nấy hãy tìm cho kẻ rồi đứng dậy mà chơi dồn. **8** Chúng ta chớ dâm khác. **25** Phàm vật gì bán ở hàng thịt, hãy ăn, dục như mấy người trong họ đã dâm dục, mà đừng vì cớ lương tâm mà hỏi chi về việc đó; **26** trong một ngày có hai vạn ba ngàn người bị bỏ bởi chưng đất và mọi vật chứa trong đất đều mạng. **9** Cũng chớ thử thách Chúa như mấy thuộc về Chúa. **27** Nếu có người chẳng tin mời người trong họ đã thử thách mà bị loài rắn hủy anh em, và anh em muốn đi, thì không cứ họ diệt. **10** Lại cũng chớ lầm bầm như nấy người dọn ra đồ gì, hãy ăn đi hết thảy, đừng vì cớ trong họ đã lầm bầm mà bị chết bởi kẻ hủy lương tâm mà hỏi chi hết. **28** Song nếu có ai nói diệt. **11** Những sự ấy có nghĩa hình bóng, và họ với anh em rằng: Cái này đã dâng làm của cúng, đã lưu truyền để khuyên bảo chúng ta là kẻ ở thì chớ ăn, vì cớ người đã báo trước mình, lại gần cuối cùng các đời. (aiōn g165) **12** Vậy thì, ai vì cớ lương tâm: **29** tôi chẳng nói về lương tâm tưởng mình đứng, hãy giữ kéo ngã. **13** Những anh em, nhưng về lương tâm người đó. Vâ, vì sự cám dỗ đến cho anh em, chẳng có sự nào có nào sự tự do tôi phải bị lương tâm kẻ khác quá sức loài người. Đức Chúa Trời là thành tín, đoán xét? **30** Nếu tôi tạ ơn rồi ăn, cớ nào vì một Ngài chẳng hè cho anh em bị cám dỗ quá sức bừa ăn đã cảm ơn mà lại bị chê bai? **31** Vậy, anh mình đâu; nhưng trong sự cám dỗ, Ngài cũng em hoặc ăn, hoặc uống, hay là làm sự chi khác, mở đàng cho ra khỏi, để anh em có thể chịu hãy vì sự vinh hiển Đức Chúa Trời mà làm. **32** được. **14** Hỡi kẻ yêu dấu của tôi, vậy nên hãy Đừng làm gương xấu cho người Giu-đa, người tránh khỏi sự thờ lạy hình tượng. **15** Tôi nói Gờ-réc, hay là Hội thánh của Đức Chúa Trời; **33** với anh em cũng như nói với kẻ thông minh; hãy như tôi gắng sức đẹp lòng mọi người trong chính anh em hãy suy xét điều tôi nói. **16** Cái mọi việc, chẳng tìm ích lợi riêng cho mình, chén phước lành mà chúng ta chúc phước, há nhưng cho phần nhiều người, để họ được cứu. chẳng phải là thông với huyết của Đáng Christ sao? Cái bánh mà chúng ta bé, há chẳng phải là thông với thân thể của Đáng Christ sao? **17** Vì chỉ có một cái bánh, chúng ta dầu nhiều, cũng chỉ một thân thể; bởi chưng chúng ta đều có phần chung trong một cái bánh. **18** Hãy xem dân Y-sơ-ra-ên theo phần xác; những kẻ ăn

11 Hãy bắt chước tôi, cũng như chính mình tôi bắt chước Đáng Christ vậy. **2** Tôi khen anh em vì hay nhớ đến tôi trong mọi dịp, và lấy lòng trung tín mà giữ những điều tôi đã dạy dỗ anh em. **3** Dầu vậy, tôi muốn anh em biết Đáng Christ là dầu mọi người; người đòn ông là dầu người đòn bà; và Đức Chúa Trời là dầu

của Đáng Christ. **4** Phàm người đờn ông cầu mình, đến nỗi người nọ chịu đói, còn kẻ kia nguyễn hoặc giảng đạo mà trùm đầu lại, thì làm nhục đầu mình. **5** Nhưng phàm người đờn bà cầu nguyễn hoặc giảng đạo mà không trùm đầu lại, thì làm nhục đầu mình: thật chẳng khôn có gì phải hổ thẹn? Tôi nên nói chi với khác gì đã cạo đầu vậy. **6** Ví bằng người đờn anh em? Có nên khen anh em không? Trong bà không trùm đầu, thì cũng nên hớt tóc đi. việc này tôi chẳng khen đâu. **23** Vả, tôi có nhận Song nếu người đờn bà lấy sự hớt tóc hoặc cạo đầu làm xấu hổ, thì hãy trùm đầu lại. **7** Vả, Chúa Jêsus, trong đêm Ngài bị nộp, lấy bánh, **24** đờn ông là hình ảnh và sự vinh hiển của Đức ta ơn, rồi bẻ ra mà phán rằng: Ngày là thân thể Chúa Trời, thì không nên trùm đầu; nhưng đờn ta, vì các người mà phó cho; hãy làm điều này bà là sự vinh hiển của đờn ông. **8** Bởi chưng để nhớ ta. **25** Cũng một lẽ ấy, sai khi ăn bữa tối không phải đờn ông ra từ đờn bà, bèn là đờn rồi, Ngài lấy chén và phán rằng: Chén này là sự bà ra từ đờn ông; **9** không phải đờn ông vì cớ giao ước mới trong huyết ta; hễ khi nào các đờn bà mà được dựng nên, bèn là đờn bà vì người uống, hãy làm điều này để nhớ ta. **26** Ấy cớ đờn ông vậy. **10** Bởi đó, vì cớ các thiên sứ, vậy, mỗi lần anh em ăn bánh này, uống chén đờn bà phải có dấu hiệu trên đầu chỉ về quyền này, thì rao sự chết của Chúa cho tới lúc Ngài phép mình nương cây. **11** Song trong Chúa thì đến. **27** Bởi đó, ai ăn bánh hoặc uống chén của chẳng phải đờn bà ngoại đờn ông, cũng chẳng Chúa cách không xứng đáng, thì sẽ mắc tội với phải đờn ông ngoại đờn bà; **12** vì, như đờn bà thân và huyết của Chúa. **28** Vậy mỗi người phải đã ra từ đờn ông, thì đờn ông cũng sanh bởi tự xét lấy mình, và như thế mới ăn bánh uống đờn bà, và cả thảy đều ra bởi Đức Chúa Trời. **13** chén ấy; **29** vì người nào không phân biệt thân Chính anh em hãy đoán xét điều này: đờn bà Chúa mà ăn bánh uống chén đó, tức là ăn uống cầu nguyễn Đức Chúa Trời mà không trùm đầu sự xét đoán cho mình. **30** Ấy vì cớ đó mà trong là hiệp lê chẳng? **14** Chính lê tự nhiên há chẳng anh em có nhiều kẻ tật nguyền, đau ốm, và có dạy cho anh em biết đờn ông để tóc dài thì lấy lầm kẻ ngủ. **31** Nếu chúng ta biết xét đoán lấy làm hổ thẹn sao? **15** Nhưng, nếu đờn bà để tóc mình, thì khỏi bị xét đoán. **32** Song khi chúng dài thì là lịch sự cho mình, và đã ban tóc dài ta bị Chúa xét đoán, thì bị Ngài sửa phạt, hầu cho người, dường như khăn trùm vậy. **16** Bằng cho khỏi bị án làm một với người thế gian. **33** có ai muốn cãi lê, thì chúng tôi không có thói Hối anh em, vậy thì lúc anh em hội lại để ăn quen ấy, mà các Hội thánh Đức Chúa Trời cũng chung với nhau, hãy chờ đợi nhau. **34** Ví bằng không có nữa. **17** Trong khi tôi truyền lời cáo có ai đói, hãy ăn tại nhà mình, hầu cho anh em dụ này, chẳng phải khen anh em, vì sự nhóm lại không nhóm lại để mà chuộc lấy sự đoán xét. của anh em không làm cho mình hay hơn mà Còn các việc khác, lúc tôi đến sẽ đoán định. làm cho mình dở hơn. **18** Trước hết, tôi nghe rằng khi anh em có sự nhóm họp Hội thánh, thì sanh ra sự phân rẽ; tôi cũng hơi tin điều đó. **19** Vì chắc trong vòng anh em phải có bè đảng, hầu cho được nhận biết trong anh em những kẻ nào thật là trung thành. **20** Vậy, khi anh em nhóm nhau lại một chỗ, ấy chẳng còn phải là Tiệc thánh của Chúa mà anh em ăn; **21** bởi vì lúc ngồi ăn, ai cũng nôn nả mà ăn bữa riêng

12 Hối anh em, tôi không muốn anh em chẳng biết về các sự ban cho thiêng liêng.

2 Anh em biết khi mình còn là người ngoại đạo, bị khuyên dỗ hướng về các thần tượng câm, tùy ý người ta dẫn dụ mình. **3** Bởi đó, tôi тоже cùng anh em, chẳng ai cảm Thánh Linh của Đức Chúa Trời, mà nói rằng: Đức Chúa Jêsus đáng nguyễn rủa! Nếu không cảm Đức Thánh Linh, cũng chẳng ai xứng Đức Chúa Jêsus là Chúa! **4**

Và, có các sự ban cho khác nhau, nhưng chỉ có chẳng được nói với chơn rắng: Ta chẳng cần một Đức Thánh Linh. 5 Có các chức vụ khác đến bay. 22 Trái lại, các chi thể của thân xem nhau, nhưng chỉ có một Chúa. 6 Có các việc ra rất yêu đuối lại là cần dùng. 23 Chi thể nào làm khác nhau, nhưng chỉ có một Đức Chúa trong thân chúng ta nghĩ là hèn hạ hơn, thì Trời, là Đáng làm mọi việc trong mọi người. 7 chúng ta tôn trọng hơn; chi thể nào chẳng đẹp, Đức Thánh Linh tỏ ra trong mỗi một người, thì chúng ta lại trau giòi hơn, 24 còn như cái cho ai nấy đều được sự ích chung. 8 Vả, người nào đã đẹp rồi, thì không cần trau giòi. Nhưng này nhờ Đức Thánh Linh, được lời nói khôn Đức Chúa Trời đã sắp đặt thân người, để chi ngoan; kẻ kia nhờ một Đức Thánh Linh ấy, cũng thể nào thiếu thốn thì được quý trọng hơn, 25 được lời nói có tri thức. 9 Bởi một Đức Thánh hầu cho trong thân không có sự phân rẽ, mà Linh, cho người này được đức tin; cũng bởi một các chi thể phải đồng lo tưởng đến nhau. 26 Đức Thánh Linh ấy, cho kẻ kia được ơn chữa Lại, trong các chi thể, khi có một cái nào chịu tật bịnh; 10 người thì được làm phép lại; kẻ thì đau đớn, thì các cái khác đều cùng chịu; và khi được nói tiên tri; người thì được phân biệt một cái nào được tôn trọng, thì các cái khác các thân; kẻ thì được nói nhiều thứ tiếng khác cùng vui mừng. 27 Vả, anh em là thân của Đáng nhau, người thì được thông giải các thứ tiếng Christ, và là chi thể của thân, ai riêng phần này. ấy. 11 Mọi điều đó là công việc của đồng một 28 Đức Chúa Trời đã lập trong Hội thánh, thứ Đức Thánh Linh mà thôi, theo ý Ngài muốn, nhứt là sứ đồ, thứ nhì là đáng tiên tri, thứ ba phân phát sự ban cho riêng cho mỗi người. 12 là thầy giáo, kẻ đến kẻ làm phép lạ, rồi kẻ được Vả, như thân là một, mà có nhiều chi thể, và ơn chữa bịnh, cứu giúp, cai quản, nói các thứ như các chi thể của thân dẫu có nhiều, cũng chỉ tiếng. 29 Có phải cả thầy là sứ đồ sao? Cả thầy hiệp thành một thân mà thôi, Đáng Christ khác là tiên tri sao? Cả thầy đều là thầy giáo sao? Cả nào như vậy. 13 Vì chưng chúng ta hoặc người thầy đều làm phép lạ sao? 30 Cả thầy đều được Giu-đa, hoặc người Gờ-réc, hoặc tôi mọi, hoặc ơn chữa bịnh sao? Cả thầy đều nói tiếng lạ sao? tự chủ, đều đã chịu phép báp-tem chung một Cả thầy đều thông giải tiếng lạ sao? 31 Hãy ước Thánh Linh để hiệp làm một thân; và chúng tôi ao cho được sự ban cho lớn hơn hết. Bây giờ, đều đã chịu uống chung một Thánh Linh nữa. tôi sẽ chỉ dẫn cho anh em con đường tốt lành 14 Thân cũng chẳng phải có một chi thể, bèn là hơn.

nhiều chi thể. 15 Nếu chơn rắng; vì ta chẳng phải là tay, nên ta không thuộc về thân, thì chẳng phải bởi đó chơn không có phần trong thân. 16 Và nếu tai rắng: Vì ta chẳng phải là mắt, nên ta không thuộc về thân, thì tai chẳng phải bởi đó không có phần trong thân. 17 Ví bằng cả thân đều là mắt, thì sự nghe ở đâu? Nếu cả thân đều là tai, thì sự ngửi ở đâu? 18 Nhưng bây giờ, Đức Chúa Trời đã sắp đặt các chi thể của thân chúng ta, ban cho mỗi một chi thể cái địa vị theo ý Ngài lấy làm tốt mà chỉ định. 19 Nếu chỉ có một chi thể mà thôi, thì cái thân ở đâu? 20 vậy, có nhiều chi thể, song chỉ có một thân. 21 Mắt không được nói với bàn tay rằng: Ta chẳng cần đến mày; đầu cũng

13 Dầu tôi nói được các thứ tiếng loài người và thiên sứ, nếu không có tình yêu thương, thì tôi chỉ như đồng kêu lên hay là chập chóa vang tiếng. 2 Dầu tôi được ơn nói tiên tri, cùng biết đủ các sự mầu nhiệm, và mọi sự hay biết; dầu tôi có cả đức tin đến nỗi dời núi được, nhưng không có tình yêu thương, thì tôi chẳng ra gì. 3 Dầu tôi phân phát gia tài để nuôi kẻ nghèo khó, lại bỏ thân mình để chịu đót, song không có tình yêu thương, thì điều đó chẳng ích chi cho tôi. 4 Tình yêu thương hay nhin nhuc; tình yêu thương hay nhơn từ; tình yêu thương chẳng ghen tị, chẳng khoe mình, chẳng lên mình kiêu ngạo, 5 chẳng làm điều trái phép, chẳng kiêm tư lợi, chẳng nóng giận, chẳng

nghi ngờ sự dữ, 6 chẳng vui về điều không trỗi tiếng lộn xộn, thì ai sửa soạn mà ra trận? 9 công bình, nhưng vui trong lẽ thật. 7 Tình yêu Anh em cũng vậy, nếu dùng lưỡi nói chẳng rõ thương hay dung thứ mọi sự, tin mọi sự, trông ràng cho người ta nghe, thì làm sao họ được cậy mọi sự, nín chịu mọi sự. 8 Tình yêu thương biết điều anh em nói? Vì anh em nói bông lông, chẳng hề hư mất bao giờ. Các lời tiên tri sẽ hết, 10 Trong thế gian có lầm thứ tiếng, mỗi thứ sự ban cho nói tiếng lạ sẽ thôi, sự thông biết đều có nghĩa. 11 Vậy nếu tôi chẳng biết nghĩa hầu bị bỏ. 9 Vì chưng chúng ta hiểu biết chưa của tiếng nói đó, thì người nói tiếng đó sẽ coi trọng vẹn, nói tiên tri cũng chưa trọng vẹn; 10 tôi là moi, và tôi cũng coi họ là moi nữa. 12 Ấy song lúc sự trọng lành đã đến, thì sự chưa được vậy, vì anh em nôn nả ước ao các sự ban cho trọng lành sẽ bị bỏ. 11 Khi tôi còn trẻ, tôi nói thiêng liêng, hãy tìm cho được dư dật để gây như con trẻ, tư tưởng như con trẻ, suy xét như dựng Hội thánh. 13 Bởi đó, kẻ nói tiếng lạ, hãy con trẻ; khi tôi đã thành nhơn bèn bỏ những cầu nguyện để được thông giải tiếng ấy. 14 Vì điều thuộc về con trẻ. 12 Ngày nay chúng ta nếu tôi cầu nguyện bằng tiếng lạ, thì tâm thần xem như trong một cái gương, cách mập mờ: tôi cầu nguyện, nhưng trí khôn tôi lơ lửng. 15 Đến bấy giờ chúng ta sẽ thấy hai mặt đối nhau; Vậy thì tôi sẽ làm thế nào? Tôi sẽ cầu nguyện ngày nay tôi biết chưa hết: đến bấy giờ tôi sẽ theo tâm thần, nhưng cũng cầu nguyện bằng biết như Chúa đã biết tôi vậy. 13 Nên bấy giờ trí khôn. Tôi sẽ hát theo tâm thần, nhưng cũng còn có ba điều này: đức tin, sự trông cậy, tình yêu thương; nhưng điều trọng hơn trong ba điều đó là tình yêu thương.

14 Hãy nôn nả tìm kiếm tình yêu thương.

Cũng hãy ước ao các sự ban cho thiêng liêng, nhứt là sự ban cho nói tiên tri. 2 Vì người nào nói tiếng lạ, thì không phải nói với người ta, bèn là với Đức Chúa Trời, bởi chẳng có ai hiểu (ấy là trong tâm thần mà người kia nói lời mà nhiệm); 3 còn như kẻ nói tiên tri, thì nói với người ta để gây dựng, khuyên bảo và yên ủi. 4 Kẻ nói tiếng lạ, tự gây dựng lấy mình; song kẻ nói tiên tri, gây dựng cho Hội thánh. 5 Tôi ước ao anh em đều nói tiếng lạ cả, song tôi còn ước ao hơn nữa là anh em nói tiên tri. Người nói tiên tri là trọng hơn kẻ nói tiếng lạ mà không giải nghĩa để cho Hội thánh được gây dựng. 6 Hỡi anh em, vì bằng tôi đến cùng anh em, nói các thứ tiếng lạ, mà lời nói tôi chẳng tỏ sự mà nhiệm, chẳng có sự thông biết, chẳng có lời tiên tri, chẳng có sự khuyên dạy, thì ích gì đến anh em? 7 Vậy, dẫu vật không linh tánh phát ra tiếng, như ống tiêu, đòn cầm: nếu không có âm điệu phân biệt nhau, thế nào nhận biết được ống tiêu hay là đòn cầm thổi và khảy cái chi? 8 Lại nếu kèn

thường ngồi nghe, chẳng hiểu ngươi nói gì, thế nào họ theo lời chúc tụy mà đáp lại "A-men" được? 17 Thật vậy, lời chúc tụy của ngươi vẫn tốt lành; song kẻ khác chẳng nhờ đó mà được gây dựng. 18 Tôi tụ ơn Đức Chúa Trời, vì đã được ơn nói tiếng lạ nhiều hơn hết thảy anh em; 19 nhưng thà tôi lấy năm lời bằng trí khôn mình mà rao giảng trong Hội thánh, để được dạy bảo kẻ khác, hơn là lấy một vạn lời bằng tiếng lạ. 20 Hỡi Anh em, về sự khôn sáng, chớ nên như trẻ con; nhưng về sự gian ác, thật hãy nên như trẻ con vậy. Còn về sự khôn sáng, hãy nên như kẻ thành nhơn. 21 Trong luật pháp có chép rằng: Chúa phán: Ta sẽ nhở những người nói tiếng lạ, và môi miệng người ngoại quốc mà phán cho dân này; dẫu vậy họ cũng chẳng nghe ta. 22 Thế thì, các thứ tiếng là một dấu, chẳng cho người tin Chúa, song cho người chẳng tin; còn như lời tiên tri là một dấu, chẳng phải cho người không tin, song cho người tin Chúa. 23 Vậy thì cả Hội thánh nhóm lại một nơi, nếu ai này đều nói tiếng lạ, mà có kẻ tầm thường hoặc người chẳng tin vào nghe, họ há chẳng nói anh em là điên cuồng sao? 24 Song nếu ai này đều

nói tiên tri, mà có người chẳng tin hoặc kẻ tầm thường vào nghe, thì họ sẽ bị mọi người bắt **15** Hỡi anh em, tôi nhắc lại cho anh em Tin phục, và bị mọi người xét đoán, **25** sự kín giấu nhận lấy, cùng đứng vững vàng trong đạo ấy, **2** trong lòng họ đã tỏ ra; họ bèn sấp mặt xuống và nhờ đạo ấy, anh em được cứu rỗi, miễn là đất, thờ lạy Đức Chúa Trời, và nói rằng thật anh em giữ lấy y như tôi đã giảng cho; bằng có Đức Chúa Trời ở giữa anh em. **26** Hỡi Anh không, thì anh em đều có tin cung vô ích. **3** Vâ em, nên nói thế nào? Khi Anh em nhóm lại với trước hết tôi đã dạy dỗ anh em điều mà chính nhau, trong anh em, ai có bài ca, hoặc bài giảng tôi đã nhận lãnh, ấy là Đáng Christ chịu chết vì dạy, hoặc lời tố sự kín nhiệm, hoặc nói tiếng tội chúng ta theo lời Kinh Thánh; **4** Ngài đã bị lật, hoặc giải tiếng lật chẳng? Hãy làm hết thấy chôn, đến ngày thứ ba, Ngài sống lại, theo lời cho được gây dựng. **27** Ví bằng có người nói Kinh Thánh; **5** và Ngài đã hiện ra cho Sê-pha, tiếng lật, chỉ nên hai hoặc ba người là cùng; mỗi sau lại hiện ra cho mười hai sứ đồ. **6** Rồi đó, người phải nói theo lượt mình, và phải có một cùng trong một lần, Ngài hiện ra cho hơn năm người thông giải. **28** Nếu không có ai thông giải, trăm anh em xem thấy, phần nhiều người trong thì người đó phải làm thính ở trong Hội thánh, số ấy hiện bảy giờ còn sống, nhưng có mấy mình nói với mình và với Đức Chúa Trời. **29** người đã ngủ rồi. **7** Đoạn, Ngài hiện ra cho Gia-Người nói tiên tri cũng chỉ nên có hai hoặc ba cơ, rồi cho các sứ đồ. **8** Rồi lại, sau những người người nói mà thôi, còn những kẻ khác thì suy ấy, Ngài cũng hiện ra cho tôi xem, như cho một xét. **30** Song, nếu một người trong bọn người thai sanh non vậy. **9** Vì tôi là rất hèn mọn trong ngồi, có lời tố kín nhiệm, thì người thứ nhất các sứ đồ, không đáng gọi là sứ đồ, bởi tôi đã phải nín lặng. **31** Bởi vì anh em đều cứ lần lượt bắt bớ Hội thánh của Đức Chúa Trời. **10** Nhưng mà nói tiên tri được cả, để ai nấy đều được dạy tôi nay là người thế nào, là nhờ ơn Đức Chúa bảo, ai nấy đều được khuyên lơn. **32** Tâm thần Trời, và ơn Ngài ban cho tôi cũng không phải là của các đáng tiên tri suy phục các đáng tiên tri. uồng vậy. Trái lại, tôi đã làm nhiều việc hơn **33** Vâ, Đức Chúa Trời chẳng phải là Chúa của sự các người khác, nhưng nào phải tôi, bèn là ơn loạn lạc, bèn là Chúa sự hòa bình. Hãy làm như Đức Chúa Trời đã ở cùng tôi. **11** Ấy vậy, dầu tôi, trong cả Hội thánh của các thánh đồ, **34** đòn bà dầu các người khác, đó là điều chúng tôi giảng phải nín lặng trong đám hội của anh em: họ dạy, và là điều anh em đã tin. **12** Vâ, nếu giảng không có phép nói tại nơi đó, nhưng phải phục dạy rằng Đáng Christ đã từ kẻ chết sống lại, thì tùng cũng như luật pháp dạy. **35** Như ợc bằng sao trong anh em có kẻ nói rằng những kẻ chết họ muốn học khôn điều gì, thì mỗi người trong chẳng sống lại? **13** Nếu những kẻ không sống đám họ phải hỏi chồng mình ở nhà; bởi vì đòn lại, thì Đáng Christ cũng đã chẳng sống lại nữa. bà nói lên trong Hội thánh là không hiệp lẽ. **36** **14** Lại nếu Đáng Christ đã chẳng sống lại, thì Có phải là đạo Đức Chúa Trời ra từ nơi anh em, sự giảng dạy của chúng tôi ra luồng công, và hoặc chỉ đến cùng anh em mà thôi chẳng? **37** đức tin anh em cũng vô ích. **15** Lại nếu kẻ chết Nếu ai tưởng mình là tiên tri, hay là được Đức quả thật không sống lại, thì Đức Chúa Trời đã Thánh Linh soi sáng, thì người ấy hãy biết rằng chẳng khiến Đáng Christ sống lại, mà chúng tôi đều tôi viết cho anh em đây là mạng lệnh của đã làm chứng trái với Đức Chúa Trời rằng Ngài Chúa. **38** Mà nếu ai muốn bỏ qua thì mặc họ bỏ đã làm cho Đáng Christ sống lại, té ra chúng tôi qua! **39** Ấy vậy, hỡi anh em, hãy trông mong làm chứng đối cho Đức Chúa Trời. **16** Vì nếu kẻ ơn nói tiên tri, và đừng ngăn trở chi về điều chết chẳng sống lại, thì Đáng Christ cũng đã nói tiếng lật. **40** Nhưng mọi sự đều nên làm cho chẳng sống lại nữa. **17** Và nếu Đáng Christ đã phải phép và theo thứ tự.

Lành mà tôi đã rao giảng và anh em đã

anh em còn ở trong tội lỗi mình. **18** Vậy, những **35** Nhưng có kẻ sẽ nói rằng: Người chết sống lại kẻ ngủ trong Đáng Christ cũng phải hư mất đời thể nào, lấy xác nào mà trở lại? **36** Hỡi kẻ dại đời. **19** Nếu chúng ta chỉ có sự trông cậy trong kia, vật gì người gieo, nếu không chết đi trước Đáng Christ về đời này mà thôi, thì trong cả đâ, thì không sống lại được. **37** Còn như vật mọi người, chúng ta là kẻ khốn nạn hơn hết. **20** người gieo, ấy không phải là chính hình thể Nhưng bây giờ, Đáng Christ đã từ kẻ chết sống sẽ sanh ra, chẳng qua là một cái hột, như hột lại, Ngài là trái đầu mùa của những kẻ ngủ. lúa mì hay là hột giống nào khác. **38** Đức Chúa **21** Vâ, vì chưng bởi một người mà có sự chết, Trời cho nó hình thể tùy ý Ngài lấy làm tốt, thì cũng bởi một người mà có sự sống lại của mỗi một hột giống, cho một hình thể riêng. **39** những kẻ chết. **22** Như trong A-đam mọi người Mọi xác thịt chẳng phải là đồng một xác thịt; đều chết, thì cũng một lẽ ấy, trong Đáng Christ nhưng xác thịt loài người khác, xác thịt loài mọi người đều sẽ sống lại, **23** nhưng mỗi người thú khác, loài chim khác, loài cá khác. **40** Lại theo thứ tự riêng của mình: Đáng Christ là trái cũng có hình thể thuộc về trời, hình thể thuộc đầu mùa; rồi tới ngày Đáng Christ đến, những về đất, nhưng vinh quang của hình thể thuộc kẻ thuộc về Ngài sẽ sống lại. **24** Kế đó, cuối về trời với vinh quang của hình thể thuộc về cùng sẽ đến là lúc Ngài sẽ giao nước lại cho đất thì khác nhau. **41** Vinh quang của mặt trời Đức Chúa Trời là Cha, sau khi Ngài đã phá diệt khác, vinh quang của mặt trăng khác, vinh mọi đế quốc, mọi quyền cai trị, và mọi thế lực; quang của ngôi sao khác; vinh quang của ngôi **25** vì Ngài phải cầm quyền cho đến chừng đặt sao này với vinh quang của ngôi sao kia cũng những kẻ thù nghịch dưới chơn mình. **26** Ké khác. **42** Sự sống lại của kẻ chết cũng như vậy. thù bị hủy diệt sau cùng, tức là sự chết. **27** Vâ, Thân thể đã gieo ra là hay hư nát, mà sống lại Đức Chúa Trời đã để muôn vật dưới chơn Ngài; là không hay hư nát; **43** đã gieo ra là nhục, mà mà đã nói rằng muôn vật phục Ngài, thì chắc sống lại là vinh; đã gieo ra là yếu, mà sống lại là phải trừ ra Đáng làm cho muôn vật phục Ngài. mạnh; **44** đã gieo ra là thể huyết khí, mà sống **28** Khi muôn vật đã phục Ngài, thì bấy giờ chính lại là thể thiêng liêng. Nếu đã có thể huyết khí, mình Con sẽ phục Đáng đã làm cho muôn vật thì cũng có thể thiêng liêng; **45** ấy vậy, có lời phục mình, hầu cho Đức Chúa Trời làm muôn chép rằng: Người thứ nhứt là A-đam đã nêu sự trong muôn sự. **29** Bằng chẳng vậy, những linh hồn sống. A-đam sau hết là thần ban sự người vì kẻ chết chịu phép baptême sẽ làm chi? sống. **46** Nhưng chẳng phải thể thiêng liêng Nếu kẻ chết quả thật không sống lại, thì sao họ đến trước, ấy là thể huyết khí; rồi thể thiêng vì những kẻ ấy mà chịu phép baptême? **30** Lại liêng đến sau. **47** Người thứ nhứt bởi đất mà ra, sao chính mình chúng tôi giờ nào cũng ở trong là thuộc về đất, người thứ hai bởi trời mà ra. sự nguy hiểm? **31** Hỡi anh em, tôi chết hằng **48** Người thuộc về đất thể nào, thì những kẻ ngày, thật cũng như anh em là sự vinh hiển thuộc về đất cũng thể ấy; người thuộc về trời cho tôi trong Đức Chúa Jêsus Christ, là Chúa thể nào, thì những kẻ thuộc về trời cũng thể ấy. chúng ta. **32** Nếu tôi theo cách loài người mà đã **49** Như chúng ta đã mang ảnh tượng của người đánh cùng các loài thú ở thành Ê-phê-sô, thì có thuộc về đất, thì chúng ta cũng sẽ mang ảnh ích gì cho tôi? Nếu kẻ chết chẳng sống lại, thì tượng của người thuộc về trời. **50** Hỡi anh em, hãy ăn, hãy uống, vì ngày mai chúng ta sẽ chết! tôi đoán quyết rằng thịt và máu chẳng hưởng **33** Anh em chớ mắc lừa: bạn bè xấu làm hư thối nước Đức Chúa Trời được, và sự hay hư nát nết tốt. **34** Hãy tỉnh biết, theo các công bình, và không hưởng sự không hay hư nát được. **51** chớ phạm tội; vì có người không biết Đức Chúa Này là sự mâu nhiệm tôi tố cho anh em: Chúng Trời chút nào, tôi nói vậy để anh em hổ thẹn. ta không ngủ hết, nhưng hết thảy đều sẽ biến

hóa, 52 trong giây phút, trong nháy mắt, lúc ai khinh người, hãy đưa người đi về bình an, tiếng kèn chót; vì kèn sẽ thổi, kẻ chết đều sống hầu cho người đến cùng tôi, vì tôi đương đợi lại được không hay hư nát, và chúng ta đều sẽ người đồng đến với anh em. 12 Còn như anh biến hóa. 53 Vả, thế hay hư nát này phải mặc em chúng ta là A-bô-lô tôi thường cố khuyên lấy sự không hay hư nát, và thế hay chết này người đi với anh em đây mà đến cùng các anh phải mặc lấy sự không hay chết. 54 Khi nào thế em, nhưng hiện nay người chắc chưa khứng hay hư nát này mặc lấy sự không hay hư nát, đi; người sẽ đi trong khi có dịp tiện. 13 Anh em thế hay chết này mặc lấy sự không hay chết, hãy tĩnh thức, hãy vững vàng trong đức tin, thì được ứng nghiệm lời Kinh Thánh rằng: Sự hãy dốc chí trượng phu và mạnh mẽ. 14 Mọi chết đã bị nuốt mất trong sự thắng. 55 Hỡi sự điều anh em làm, hãy lấy lòng yêu thương mà chết, sự thắng của mày ở đâu? Hỡi sự chết, cái làm. 15 Hỡi anh em, còn một lời dặn nữa: anh nọc của mày ở đâu? (Hadès g86) 56 Cái nọc sự em biết rằng nhà Sê-pha-na là trái đầu mùa chết là tội lỗi, sức mạnh tội lỗi là luật pháp. 57 của xứ A-chai, và biết rằng nhà ấy hết lòng hầu Nhưng, tạ ơn Đức Chúa Trời đã cho chúng ta việc các thánh đồ. 16 Vậy, hãy kính phục những sự thắng, nhờ Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta. người thế ấy, và kính phục cả mọi người cùng 58 Vậy, hỡi anh em yêu dấu của tôi, hãy vững làm việc, cùng khó nhọc với chúng ta. 17 Sê-vàng, chớ rúng động, hãy làm công việc Chúa pha-na, Phốt-tu-na và A-chai-cơ đến đây, tôi cách dư dật luân, vì biết rằng công khó của anh lấy làm vui mừng lắm; các người ấy đã bù lại em trong Chúa chẳng phải là vô ích đâu.

16 Về việc góp tiền cho thánh đồ, thì anh em cũng hãy theo như tôi đã định liệu cho các Hội thánh xứ Ga-la-ti. 2 Cứ ngày đầu tuần lễ, mỗi một người trong anh em khá tùy sức mình chắt lót được bao nhiêu thì để dành tại nhà mình, hầu cho khỏi đợi khi tôi đến rồi mới góp. 3 Khi tôi đến, tôi sẽ sai những kẻ mà anh em đã chọn cầm thơ tôi đi, đặng đem tiền bố thí của anh em đến thành Giê-ru-sa-lem. 4 Ví bằng việc đáng chính mình tôi phải đi, thì những kẻ ấy sẽ đi với tôi. 5 Vậy, tôi sẽ đến cùng anh em sau khi ghé qua xứ Ma-xê-doan, vì tôi phải ghé qua xứ Ma-xê-doan. 6 Có lẽ tôi trú lại nơi anh em, hoặc cũng ở trọn mùa đông tại đó nữa, để anh em đưa tôi đến nơi tôi muốn đi. 7 Lần này tôi chẳng muốn chỉ gặp anh em trong khi ghé qua mà thôi; nếu Chúa cho phép, thì tôi rất mong ở cùng anh em ít lâu. 8 Nhưng tôi sẽ ở lại thành È-phê-sô cho đến lễ Ngũ Tuần, 9 vì tại đó có một cái cửa lớn mở toang ra cho công việc tôi, lại có nhiều kẻ đối địch. 10 Nếu Ti-mô-thê đến thăm anh em, hãy giữ cho người khói sơ sệt gì trong anh em; vì người cũng làm việc cho Chúa như chính mình tôi vậy. 11 Nên chớ có

sự anh em thiêu thốn, 18 vì các người ấy đã làm cho yên lặng tâm thần của tôi và của anh em. Hãy biết quý trọng những người dường ấy.

19 Các Hội thánh ở xứ A-si chào thăm anh em. A-qui-la và Bê-rít-sin gửi lời chào anh em trong Chúa, Hội thánh hiệp trong nhà hai người ấy cũng vậy. 20 Hết thấy anh em đây chào thăm các anh em. Hãy lấy cái hôn thánh mà chào nhau. 21 Tôi là Phao-lô, chính tay tôi viết chào thăm anh em. 22 Bằng có ai không kính mến Chúa, thì phải bị a-na-theim! Ma-ra-na-tha. 23 Nguyên xin ơn của Đức Chúa Jêsus Christ ở với anh em! 24 Lòng yêu thương của tôi ở với hết thảy anh em trong Đức Chúa Jêsus Christ.

II Cô-rinh-tô

là lương tâm chúng tôi làm chứng rằng mình
lấy sự thánh sạch và thật thà đến bởi Đức Chúa

1 Phao-lô, theo ý muốn Đức Chúa Trời, làm sứ Trời mà ăn ở với anh em, không cậy sự khôn
đò Đức Chúa Jêsus Christ, cùng người anh ngoan theo tánh xác thịt, nhưng cậy ơn của
em chúng ta là Ti-mô-thê, gửi cho Hội thánh Đức Chúa Trời. **13** Vì chúng tôi chẳng viết cho
của Đức Chúa Trời ở thành Cô-rinh-tô, và cho anh em sự gì khác hơn những điều anh em
hết thấy thánh đò ở khắp xứ A-chai: **2** nguyễn đọc trong thơ chúng tôi và chính mình anh
xin anh em được ân điển và sự bình an ban cho em nhận biết; và tôi lại mong anh em nhận
bởi Đức Chúa Trời, Cha chúng ta, và bởi Đức biết cho đến cuối cùng, **14** cũng như anh em đã
Chúa Jêsus Christ! **3** Chúc tạ Đức Chúa Trời, nhận biết ít nhiều rồi: ấy là chúng tôi làm vê
Cha Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta, là Cha hạy vang cho anh em, khác nào anh em cũng làm
thương xót, là Đức Chúa Trời ban mọi sự yên vê vang cho chúng tôi trong ngày Đức Chúa
ủi. **4** Ngài yên ủi chúng tôi trong mọi sự khốn Jêsus chúng ta. **15** Bởi sự trông cậy đó, trước
nạn, hầu cho nhơn sự yên ủi mà Ngài đã yên đây tôi có định đi thăm anh em, hầu giúp cho
ủi chúng tôi, thì chúng tôi cũng có thể yên ủi anh em được ơn bội phần. **16** Tôi định trải qua
kẻ khác trong sự khốn nạn nào họ gấp! **5** Vì nơi anh em rồi đi xứ Ma-xê-doan, lại Ma-xê-
như những sự đau đớn của Đáng Christ chan đoan trở về nơi anh em, tại nơi đó, anh em cho
chứa trong chúng tôi thể nào, thì sự yên ủi của đưa tôi qua xứ Giu-dê. **17** Tôi định ý như vậy,
chúng tôi bởi Đáng Christ mà chứa chan cũng nào có phải bởi tôi nhẹ dạ sao? Hãy là tôi theo
thể ấy. **6** Như vậy, hoặc chúng tôi gặp hoạn nạn, xác thịt mà quyết định, đến nỗi nơi tôi khi thì
ấy là cho anh em được yên ủi và được rồi; hoặc phải khi thì chẳng sao? **18** Thật như Đức Chúa
chúng tôi được yên ủi, ấy là cho anh em yên ủi, Trời là thành tín, lời chúng tôi nói với anh em
mà sự yên ủi đó được hiện ra bởi anh em chịu cũng chẳng phải khi thì phải khi thì chẳng vậy.
cách nhìn nhục những sự đau đớn mà chúng **19** Con Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Jêsus Christ,
tôi cùng chịu. **7** Sự trông cậy của chúng tôi về mà chúng ta tức là tôi với Sin-vanh và Ti-mô-
anh em thật vững vàng; vì biết rằng bởi anh thê, đã giảng ra trong anh em, chẳng phải là
em có phần trong sự đau đớn, thì cùng có phần vừa phải vừa chẳng đâu; nhưng trong Ngài chỉ
trong sự yên ủi vậy. **8** Vâ, hỡi anh em, chúng có phải mà thôi. **20** Vì chưng cũng như các lời
tôi không muốn để anh em chẳng biết sự khổ húra của Đức Chúa Trời đều là phải trong Ngài
nạn đã xảy đến cho chúng tôi trong xứ A-si, cả, ấy cũng bởi Ngài mà chúng tôi nói "A-men,"
và chúng tôi đã bị đè nén quá chừng, quá sức làm sáng danh Đức Chúa Trời. **21** Vâ, Đáng làm
mình, đến nỗi mất lòng trông cậy giữ sự sống. cho bèn vững chúng tôi với anh em trong Đáng
9 Chúng tôi lại hìn như đã nhận án xử tử, hầu Christ, và đã xúc dầu cho chúng tôi, ấy là Đức
cho chúng tôi không cậy mình, nhưng cậy Đức Chúa Trời; **22** Ngài cũng lấy án mình mà đóng
Chúa Trời là Đáng khiến kẻ chết sống lại. **10** cho chúng tôi và ban của tin Đức Thánh Linh
Ấy chính Ngài đã cứu chúng tôi khỏi sự chết trong lòng chúng tôi. **23** Tôi cầu Đức Chúa Trời
lớn dường ấy, và sẽ cứu chúng tôi; phải, chúng lấy linh hồn tôi làm chứng rằng, ấy là tại nề
tôi còn mong Ngài sẽ cứu chúng tôi nữa. **11** anh em mà tôi chưa đi đến thành Cô-rinh-tô;
Chính anh em lấy lời cầu nguyện mà giúp đỡ **24** chớ không phải chúng tôi muốn cai trị đức
chúng tôi, hầu cho chúng tôi nhờ nhiều người tin anh em, nhưng chúng tôi muốn giúp thêm
cầu nguyện mà được ơn, thì cũng nên dịp cho sự vui của anh em, vì anh em đứng vững vàng
nhiều người vì có chúng tôi mà tạ ơn nữa. **12** trong đức tin.

Còn như cái điều làm vê vang cho chúng tôi, áy

2 Vậy, chính tôi đã quyết định không trở lại
cùng anh em để làm cho anh em buồn rầu; **2** Trời như nhiều kẻ khác; nhưng chúng tôi lấy
vì nếu tôi làm cho anh em buồn rầu, thì thế lòng chân thật, theo như đạo từ Đức Chúa Trời
nào tôi được trông cậy sự vui bởi kẻ mà chính đến thế nào, thì giảng ra thế ấy trước mặt Đức
tôi đã làm cho buồn rầu? **3** Tôi đã biết cho anh Chúa Trời, trong Đáng Christ.

em như thế, hầu cho khi tôi đến nơi, sẽ không
buồn bởi kẻ đáng làm tôi vui: tôi tin cậy ở hết
thảy anh em rằng, anh em ai nấy đều lấy sự
vui của tôi mà làm vui mình. **4** Vâ, ấy là đương
trong cơn khốn nạn lớn, tâm lòng quặn thắt,
nước mắt đầm đì, mà tôi đã viết thơ cho anh
em, nào phải để cho anh em âu sầu, nhưng để
làm cho anh em biết tình yêu dấu riêng của
tôi đối với anh em vậy. **5** Nếu kẻ nào làm cớ
buồn rầu, ấy chẳng phải chỉ làm cho tôi buồn
rầu mà thôi, nhưng đã làm cho anh em thấy
đều buồn rầu ít nhiều, tôi chẳng muốn nói quá
làm gì. **6** Kẻ đó đã bị phần nhiều người trong
anh em quở trách, ấy là đủ rồi; **7** thà nay anh
em tha thứ yên ủi, hầu cho người khỏi bị sa
ngã vì sự buồn rầu quá lớn. **8** Vậy tôi xin anh
em hãy bày tỏ lòng yêu thương đối với người
đó. **9** Bởi chưng tôi viết thơ cho anh em, cốt
để thử anh em xem có vâng lời trong cả mọi
sự cùng chăng. **10** Nhưng anh em tha thứ ai,
thì tôi cũng tha thứ. Vâ, nếu tôi đã tha, là vì
anh em mà tha, ở trước mặt Đáng Christ, **11**
hầu đừng để cho quỉ Sa-tan thắng chúng ta, vì
chúng ta chẳng phải là không biết mưu chước
của nó. **12** Lại khi tôi đã đến thành Trô-ách
đặng giảng Tin Lành của Đáng Christ, dầu Chúa
đã mở cửa cho tôi ở đó, **13** mà vì tôi không gặp
anh em tôi là Tít, nên chẳng được yên lòng.
Vậy sau khi từ giã các tín đồ, thì tôi qua xứ Ma-
xê-doan. **14** Song tạ ơn Đức Chúa Trời, Ngài làm
cho chúng tôi được thắng trong Đáng Christ
luôn luôn, và bởi chúng tôi, Ngài rải mùi thơm
về sự nhận biết Ngài khắp chốn! **15** Vì chưng
tôi ở trước mặt Đức Chúa Trời là mùi thơm
của Đáng Christ, ở giữa kẻ được cứu, và ở giữa
kẻ bị hư mất; **16** cho kẻ này, mùi của sự chết
làm cho chết; cho kẻ kia, mùi của sự sống làm
cho sống. Ai xứng đáng cho những sự này? **17**

3 Chứng tôi há lại bắt đầu tự phô mình, hay là
như người khác cần có thơ gởi gắm cho anh
em, hoặc nhờ thơ gởi gắm của anh em sao? **2**
Ấy chính anh em là thơ gởi gắm của chúng tôi,
viết trong lòng chúng tôi, mọi người đều biết và
đều đọc. **3** Vâ, rõ thật rằng anh em là bức thơ
của Đáng Christ, bởi chức vụ chúng tôi viết ra,
chẳng phải viết bằng mực, nhưng bằng Thánh
Linh của Đức Chúa Trời hằng sống, chẳng phải
viết trên bảng đá, nhưng trên bảng thịt, tức
là trên lòng anh em. **4** Này là sự tin chắc của
chứng tôi nhờ Đáng Christ mà có trong Đức
Chúa Trời: **5** không phải tự mình chúng tôi có
tài năng mà nghĩ việc gì như bởi chính mình
chứng tôi, nhưng tài năng của chúng tôi đến từ
Đức Chúa Trời; **6** và ấy là Ngài đã ban tài năng
cho chúng tôi giúp việc giao ước mới, chẳng
phải giao ước về chữ, bèn là giao ước về Thánh
Linh; vì chữ làm cho chết, song Thánh Linh làm
cho sống. **7** Vâ, nếu chức vụ về sự chết, chạm
chữ trên bảng đá, đã là vinh hiển lăm đến nỗi
con cái Y-sơ-ra-ên không có thể ngó trên mặt
Môi-se, vì có sự sáng láng trên mặt người, dầu
là tạm, **8** phương chi chức vụ của Thánh Linh
càng vinh hiển hơn biết bao! **9** Vậy, nếu chức
vụ về sự định tội còn được vinh hiển, thì chức
vụ về sự công bình được vinh hiển hơn bội
phận. **10** Vâ lại, cái điều được bồi hoàn trong
chức vụ thứ nhứt biến đi bởi sự vinh hiển rất
cao hơn của chức vụ thứ nhì; **11** vì nếu sự phái
qua đi còn có lúc vinh hiển thay, phương chi sự
bèn ở sẽ có vinh hiển dường nào nữa! **12** Vậy,
chúng ta có sự trông cậy dường ấy, nên được
rất tự do, **13** chúng ta chẳng làm như Môi-se
lấy màn che mặt mình, hầu cho con cái Y-sơ-
ra-ên không trông thấy cuối cùng của sự sáng
láng phải qua. **14** Nhưng lòng họ đã cứng cỏi; vì
đến ngày nay, khi họ đọc Cựu Ước, cái màn ấy

vẫn còn chưa cất khôi, bởi chưng ấy là trong thân thể chúng tôi. 11 Bởi chúng tôi là kẻ Đáng Christ mà mìn đó biến đi. 15 Ấy vậy, cho sống, vì có Đức Chúa Jēsus mà hằng bị nộp cho đến ngày nay, mỗi lần người ta đọc sách Môi-se sự chết, hầu cho sự sống của Đức Chúa Jēsus cho họ, cái mìn ấy vẫn còn ở trên lòng họ. 16 cũng được tỏ ra trong xác thịt hay chết của Khi họ sẽ trở lại cùng Chúa, thì mìn ấy mới chúng tôi; 12 vậy thì sự chết làm trong chúng cất khôi. 17 Vả, Chúa từ là Thánh Linh, Thánh tôi, còn sự sống trong anh em. 18 Vì chúng tôi Linh của Chúa ở đâu, thì sự tự do cũng ở đó. 18 có đồng một lòng tin, y như lời Kinh Thánh Chúng ta ai này đều để mặt trần mà nhìn xem rằng: Ta đã tin, cho nên ta nói, cũng vậy, chúng vinh hiển Chúa như trong gương, thì hóa nên tôi tin, cho nên mới nói, 14 vì biết rằng Đáng đã cung một ánh tượng Ngài, từ vinh hiển qua khieni Đức Chúa Jēsus sống lại, cũng sẽ làm cho vinh hiển, như bởi Chúa, là Thánh Linh.

4 Vậy nên, chúng tôi nhờ sự thương xót đã ban cho, mà được chức vụ này, thì chúng tôi chẳng ngã lòng; 2 nhưng chúng tôi từ bỏ mọi điều hổ thẹn giấu kín. Chúng tôi chẳng theo sự dối gạt, và chẳng giả mạo lời Đức Chúa Trời, nhưng trước mặt Đức Chúa Trời chúng tôi tò bà lẽ thật, khiến lương tâm mọi người cho chúng tôi là đáng chuộng. 3 Nếu Tin Lành của chúng tôi còn che khuất, là chỉ che khuất cho những kẻ hư mất, 4 cho những kẻ chẳng tin mà Chúa đời này đã làm mù lòng họ, hầu cho họ không trông thấy sự vinh hiển chói lọi của Tin Lành Đáng Christ, là ảnh tượng của Đức Chúa Trời. (aiōnios g165) 5 Vả, chúng tôi chẳng rao giảng chính mình chúng tôi, nhưng rao giảng Đức Chúa Jēsus Christ, tức là Chúa; và vì tình yêu mến Đức Chúa Jēsus mà chúng tôi xưng mình là tôi tớ của anh em. 6 Vì Đức Chúa Trời, là Đáng có phán: Sự sáng phải soi từ trong sự tối tăm! đã làm cho sự sáng Ngài chói lòa trong lòng chúng tôi, đặng sự thông biết về vinh hiển Đức Chúa Trời soi sáng nơi mặt Đức Chúa Jēsus Christ. 7 Nhưng chúng tôi đựng của quí này trong chậu bằng đất, hầu cho tò quyền phép lớn dường ấy là bởi Đức Chúa Trời mà bị ép đủ cách, nhưng không đến cùng; bị túng ghen, vì chúng ta không cầu cho bị lột trần, chớ chẳng phải bởi chúng tôi. 8 Chúng tôi bị ép đủ cách, nhưng không đến cùng; bị túng ghen, vì chúng ta không cầu cho bị lột trần, chớ chẳng phải bởi chúng tôi. 9 bị bắt bớ, nhưng không đến bở, bị đánh đập, nhưng không đến chết. 10 Chúng tôi thường mang sự chết trong thân thể mình, hầu cho sự sống của Đức Chúa Jēsus cũng tỏ ra

tôi tin, cho nên mới nói, 14 vì biết rằng Đáng đã khieni Đức Chúa Jēsus sống lại, cũng sẽ làm cho chúng tôi sống lại với Đức Chúa Jēsus, và làm cho chúng tôi ứng hầu với anh em trước mặt Ngài. 15 Bởi chưng mọi điều đó xảy đến vì có anh em, hầu cho ân điển rải ra cách dư dật, khiến sự tạ ơn nơi nhiều người hơn cũng dư dật, mà thêm vinh hiển cho Đức Chúa Trời. 16 Vậy nên chúng ta chẳng ngã lòng, dầu người bè ngoài hư nát, nhưng người bè trong cứ đổi mới càng ngày càng hơn. 17 Vì sự hoạn nạn nhẹ và tạm của chúng ta sanh cho chúng ta sự vinh hiển cao trọng đời đời, vô lượng, vô biên, (aiōnios g166) 18 bởi chúng ta chẳng chăm sự thấy được; vì những sự thấy được chỉ là tạm thời, mà sự không thấy được là đời đời không cùng vây. (aiōnios g166)

5 Vả, chúng ta biết rằng nếu nhà tạm của chúng ta dưới đất đổ nát, thì chúng ta lại có nhà đời đời trên trời, bởi Đức Chúa Trời, không phải bởi tay người làm ra. (aiōnios g166) 2 Vì chúng ta thật than thở trong nhà tạm này, mà hết sức mong được mặc lấy nhà chúng ta từ trên trời, 3 miễn là gặp thấy chúng ta đang mặc áo, không trần truồng. 4 Bởi chưng chúng ta ở trong nhà tạm này, than thở dưới gánh nặng, vì chúng ta không cầu cho bị lột trần, song cầu cho được mặc lại, để sự gì hay chết trong chúng ta bị sự sống nuốt đi. 5 Đáng đã bị chúng ta bị sự sống nuốt đi. 5 Đáng đã ban của tin của Đức Thánh Linh cho chúng ta. 6 Vậy, chúng ta hằng đầy lòng tin cậy, và biết rằng khi chúng ta đang ở trong thân thể này thì cách xa Chúa 7 vì chúng ta bước đi bởi đức tin, chớ chẳng phải bởi mắt

thấy. **8** Vậy tôi nói, chúng ta đầy lòng tin cậy, Đáng vốn chẳng biết tội lỗi trở nên tội lỗi vì muốn lìa bỏ thân thể này để ở cùng Chúa chúng ta, hầu cho chúng ta nhờ Đáng đó mà thi hơn. **9** Cho nên chúng ta đều ở trong thân thể này, đều ra khỏi, cũng làm hết sức để được đẹp lòng Chúa. **10** Bởi vì chúng ta thấy đều phải ứng hầu trước tòa án Đáng Christ, hầu cho mỗi người nhận lãnh tùy theo điều thiện hay điều ác mình đã làm lúc còn trong xác thịt. **11** Vậy chúng tôi biết Chúa đáng kính sợ, nên tìm cách làm cho người ta đều tin; Đức Chúa Trời biết chúng tôi, và tôi mong anh em cũng biết chúng tôi trong lương tâm mình. **12** Chúng tôi chẳng lại phô mình cùng anh em, nhưng muốn trao cho anh em cái dịp khoe mình về chúng tôi, để anh em có thể đổi đáp lại cùng những kẻ chỉ khoe mình về bè ngoài, mà không về sự trong lòng. **13** Vâ, hoặc chúng tôi cuồng, ấy là vì Đức Chúa Trời; hoặc chúng tôi dè giũ, ấy là vì anh em. **14** Vì tình yêu thương của Đáng Christ cảm động chúng tôi, và chúng tôi tưởng rằng nếu có một người chết vì mọi người, thì mọi người đều chết, **15** lại Ngài đã chết vì mọi người, hầu cho những kẻ còn sống không vì chính mình mà sống nữa, nhưng sống vì Đáng đã chết và sống lại cho mình. **16** Bởi đó, từ rày về sau, chúng tôi không theo xác thịt mà nhận biết ai nữa; và, dầu chúng tôi từng theo xác thịt mà nhận biết Đáng Christ, song cũng chẳng còn nhận biết Ngài cách ấy đâu. **17** Vậy, nếu ai ở trong Đáng Christ, thì đấy là người dựng nên mới; những sự cũ đã qua đi, đấy mọi sự đều trở nên mới. **18** Mọi điều đó đến bởi Đức Chúa Trời, Ngài đã làm cho chúng ta nhờ Đáng Christ mà được hòa thuận lại cùng Ngài, và giao chức vụ giảng hòa cho chúng ta. **19** Vì chưng Đức Chúa Trời vốn ở trong Đáng Christ, làm cho thế gian lại hòa với Ngài, chẳng kể tội lỗi cho loài người, và đã phó đạo giảng hòa cho chúng tôi. **20** Vậy chúng tôi làm chức khâm sai của Đáng Christ, cũng như Đức Chúa Trời bởi chúng tôi mà khuyên bảo. Chúng tôi nhơn danh Đáng Christ mà nài xin anh em: hãy hòa thuận lại với Đức Chúa Trời. **21** Đức Chúa Trời đã làm cho

6 Ấy vậy, vì chúng tôi làm việc với Chúa, nên xin anh em chớ chịu ơn Đức Chúa Trời luồng không. **2** Vì Ngài phán rằng: Ta đã nhậm lời ngươi trong thi thuận tiện, Ta đã phù hộ ngươi trong ngày cứu rỗi. Kia, hiện nay là thi thuận tiện; kia, hiện nay là ngày cứu rỗi! **3** Chúng tôi chẳng làm cho ai vấp phạm, hầu cho chức vụ của mình khỏi bị một tiếng chê bai nào. **4** Nhưng chúng tôi làm cho mình đáng trượng trong mọi sự, như kẻ hầu việc Đức Chúa Trời, bởi lòng nhân nhục lầm trong những sự hoạn nạn, thiếu thốn, khổn khổ, **5** đòn vọt, lao tù, rối loạn, khó nhọc, tinh thức, kiêng ăn; **6** bởi sự thanh sạch, thông biết, khoan nhẫn, nhơn từ, bởi Đức Thánh Linh, bởi lòng yêu thương thật tình, **7** bởi lời chơn thật, bởi quyền phép Đức Chúa Trời, cầm những khí giới công bình ở tay hữu và tay tả; **8** dầu vinh dầu nhục, dầu mang tiếng xấu, dầu được tiếng tốt; **9** ngó như kẻ phỉnh dỗ, nhưng là kẻ thật thà; ngó như kẻ xa lạ, nhưng là kẻ quen biết lầm; ngó như gần chết, mà nay vẫn sống; ngó như bị sửa phạt, mà không đến chịu giết; **10** ngó như buồn rầu, mà thường được vui mừng; ngó như nghèo ngặt, mà thật làm cho nhiều người được giàu có ngó như không có gì cả, mà có đủ mọi sự! **11** Hỡi người Cô-rinh-tô, miệng chúng tôi hả ra vì anh em, lòng chúng tôi mở rộng. **12** Chẳng phải chúng tôi hẹp hòi đãi anh em, nhưng ấy là lòng anh em tự làm nên hẹp hòi. **13** Hãy báo đáp chúng tôi như vậy, tôi nói với anh em như nói với con cái mình, cũng hãy mở rộng lòng anh em! **14** Chớ mang ách chung với kẻ chẳng tin. Bởi vì công bình với gian ác có hòa hiệp nhau được chăng? Sự sáng với sự tối có thông đồng nhau được chăng? **15** Đáng Christ và Bê-li-an nào có hòa hiệp chi, hay là kẻ tin có phần gì với kẻ chẳng tin? **16** Có thể nào hiệp đèn thờ Đức Chúa Trời lại với hình tượng tà thần? Vì chúng ta là đèn thờ của Đức Chúa Trời hằng sống,

như Đức Chúa Trời đã phán rằng: Ta sẽ ở và đi theo thế gian sanh ra sự chết. 11 Vậy, hãy xem, lại giữa họ; ta sẽ làm Đức Chúa Trời của họ, sự buồn rầu theo ý Đức Chúa Trời sanh ra sự và họ làm dân ta. 12 Bởi vậy Chúa phán rằng: ân cần trong anh em là dường nào! Lại có sự Hãy ra khỏi giữa chúng nó, hãy phân rẽ ra khỏi chữa chối, buồn giận, răn sợ, sott sắng, nồng chung nó, đừng đá động đến đồ ô uế, Thì ta nả, trách phạt là dường nào! Anh em đã tò mò sếp nhận các ngươi: 13 Ta sẽ làm Chúa các cho ai này đều biết rằng mình vốn là thanh ngươi, Các ngươi làm con trai con gái ta, Chúa sạch trong việc đó. 14 Lại còn, nếu tôi đã viết Toàn năng phán như vậy.

7 Hỡi những kẻ rất yêu dấu của tôi, chúng ta đã có lời hứa dường ấy, thì hãy làm cho mình sạch khỏi mọi sự dơ bẩn phần xác thịt và phần thần linh, lại lấy sự kính sợ Đức Chúa Trời mà làm cho trọng việc nêu thánh của chúng ta. 2 Hãy mở lòng anh em cho chúng tôi: chúng tôi chẳng có làm hại ai, lừa dối ai; thủ lợi ai. 3 Tôi chẳng nói điều đó để buộc tội anh em; vì tôi đã nói rằng lòng chúng tôi thuộc về anh em, dù sống hay chết cũng vậy. 4 Tôi nói với anh em cách bạo dạn; tôi được đầy sự yên ủi, tôi được vui mừng quá bội ở giữa mọi sự khó khăn. 5 Vâng, khi chúng tôi đến trong xứ Ma-xê-doan, xác thịt chẳng được yên nghỉ chút nào. Chúng tôi khốn đốn đủ mọi cách: ngoài thi có sự chiến trận, trong thi có sự lo sợ. 6 Nhưng Đức Chúa Trời là Đáng yên ủi kẻ ngã lòng, đã yên ủi tôi bởi Tít đến nơi; 7 không những bởi người đến mà thôi, nhưng lại bởi sự yên ủi người đã nhận lãnh nơi anh em nữa: người có nói cho chúng tôi biết anh em rất ao ước, khóc lóc, và có lòng sốt sắng đối với tôi, điều đó làm cho tôi càng vui mừng thêm. 8 Dẫu nhơn bức thơ tôi, đã làm cho anh em buồn rầu, thì tôi chẳng lấy làm phản nàn; mà nếu trước đã phản nàn (vì tôi thấy bức thư ấy ít nữa cũng làm cho anh em buồn rầu trong một lúc), 9 nay tôi lại mừng, không phải mừng về sự anh em đã phải buồn rầu, song mừng về sự buồn rầu làm cho anh em sanh lòng hối cải. Thật, anh em đã buôn rầu theo ý Đức Chúa Trời, đến nỗi chưa chịu thiệt hại bởi chúng tôi chút nào. 10 Vì sự buồn rầu theo ý Đức Chúa Trời sanh ra sự hối cải, và sự hối cải dẫn đến sự rỗi linh hồn; về sự đó người ta chẳng hề ăn năn, còn sự buồn rầu

theo ý Đức Chúa Trời sanh ra sự chết. 11 Vậy, hãy xem, lại giữa họ có sự và họ làm dân ta. 12 Bởi vậy Chúa phán rằng: ân cần trong anh em là dường nào! Lại có sự Hãy ra khỏi giữa chúng nó, hãy phân rẽ ra khỏi chữa chối, buồn giận, răn sợ, sott sắng, nồng chung nó, đừng đá động đến đồ ô uế, Thì ta nả, trách phạt là dường nào! Anh em đã tò mò sếp nhận các ngươi: 13 Ta sẽ làm Chúa các cho ai này đều biết rằng mình vốn là thanh ngươi, Các ngươi làm con trai con gái ta, Chúa sạch trong việc đó. 14 Lại còn, nếu tôi đã viết Toàn năng phán như vậy.

8 Hỡi anh em, chúng tôi muốn anh em biết ơn Đức Chúa Trời đã làm cho các Hội thánh ở xứ Ma-xê-doan: 2 đang khi họ chịu nhiều hoạn nạn thử thách, thì lòng quá vui mừng, và cơn rất nghèo khổ của họ đã rái rộng ra sự dư dật của lòng rộng rãi mình. 3 Vì tôi làm chứng cho họ rằng họ đã tự ý quyền tiền theo sức mình, hoặc cũng quá sức nữa, 4 và nài xin chúng tôi làm ơn cho họ có phần vào sự giúp đỡ các thánh đồ. 5 Họ lại làm quá lòng trông cậy của chúng tôi, vì trước hết đã dâng chính mình cho Chúa, và sau lại cho chúng tôi, theo ý muốn Đức Chúa Trời. 6 Vậy nên chúng tôi đã khuyên Tít đi đến nơi anh em để làm trọng việc nhơn đức này, như người đã khởi sự làm. 7 Vậy thì, như anh em đều trỗi hơn về mọi việc, tức là về cải, và sự hối cải dẫn đến sự rỗi linh hồn; về sự đó người ta chẳng hề ăn năn, còn sự buồn rầu sott sắng, về tình yêu chúng tôi, thì cũng hays

chủ ý làm cho trỗi hơn về việc nhơn đức này. người có lòng rất tin cậy anh em, thì chắc là
8 Tôi nói điều đó chẳng phải truyền dạy anh càng sốt sắng hơn. 23 Ấy vậy, nói về Tít, thì là em; nhưng bởi kẻ khác làm gương sốt sắng, bạn bè tôi, và là người cùng làm việc với tôi thì tôi cũng muôn thử xem sự thành thực của ở nơi anh em; còn như hai anh em kia, là sự lòng yêu thương anh em là thế nào. 9 Vì anh giả của các Hội thánh, tức là sự vinh hiển của em biết ơn của Đức Chúa Jésus Christ chúng ta, Đáng Christ. 24 Vậy, anh em ở trước mặt các Ngài vốn giàu, vì anh em mà tự làm nên nghèo, Hội thánh, hãy tỏ chứng cớ của sự yêu thương hầu cho bối sự nghèo của Ngài, anh em được minh, và bày ra cho họ biết chúng tôi có cớ nêu giàu. 10 Ấy là ý tôi ngỏ cho anh em; ý đó có khoe mình nơi họ vì anh em.

ích cho anh em, vì từ năm trước, anh em đã là người thứ nhứt, chẳng người ra tay làm việc này, lại vui lòng mà làm nữa. 11 Vậy bây giờ, hãy làm trọn công việc của anh em, hầu cho như anh em đã sẵn lòng thế nào thì làm cho trọn theo tài năng mình. 12 Vì nếu mình lấy lòng tốt mà làm, thì được đẹp ý theo điều mình có, chớ chẳng theo điều mình không có. 13 Tôi chẳng khuyên bảo anh em chịu túng túi để giúp đỡ kẻ khác, nhưng tôi muốn có sự bằng nhau.

14 Theo cảnh bây giờ, anh em có dư thì bù cho họ lúc túng thiếu, hầu cho họ có dư cũng bù lại lúc túng thiếu cho anh em, như vậy là bằng nhau, 15 theo lời chép rằng: Kẻ đã thâu nhiều cũng chẳng dư, kẻ thâu ít cũng chẳng thiếu chi. 16 Tạ ơn Đức Chúa Trời về sự Ngài đã xui lòng Tít cũng ân cần với anh em thế ấy; 17 vì người nghe lời tôi khuyên, và cũng bởi sốt sắng, thì người tự ý đi đến thăm anh em. 18 Chúng tôi có sai một người anh em cùng đi, là người có tiếng khen đòn khắp trong các Hội thánh, tại những điều người đã làm vì đạo Tin Lành. 19

Vâ lại, người đã được các Hội thánh chọn lựa, để làm bạn đi đường cùng chúng tôi trong việc nhơn đức này, là việc chúng tôi làm trọn để tỏ vinh hiển chính mình Chúa ra, và để làm chứng về ý tốt của chúng tôi. 20 Chúng tôi nhờ đó tránh khỏi tiếng trách móc về sự dùng tiền góp nhiều như vậy; 21 vì chúng tôi tìm tòi điều lành, chẳng những ở trước mặt Chúa, mà cũng ở trước mặt người ta nữa. 22 Chúng tôi lại sai một người trong anh em chúng tôi đi với họ, là người có lòng sốt sắng mà đòi phen chúng tôi đã thử thách trong nhiều dịp; lần này, vì có

9 Vâ lại, về sự giúp đỡ thánh đồ, thì không cần viết thêm cho anh em nữa. 2 Vì tôi biết anh em săn lòng, và tôi khoe mình về anh em với người Ma-xê-đoan, nói rằng người A-chai đã sắm sẵn từ năm ngoái; lòng sốt sắng của anh em lại đã giục lòng nhiều người khác. 3 Song tôi đã sai các anh em kia đến cùng anh em, hầu cho lời tôi khen anh em khỏi ra vô ích trong điều này, và hầu cho anh em săn sàng như lời tôi đã nói. 4 Tôi e rằng nếu người Ma-xê-đoan đến với tôi, thấy anh em không săn, thì sự tin cậy đó đổi nên điều hổ thẹn cho chúng tôi chẳng, còn anh em không kể đến. 5 Vậy tôi nghĩ cần phải xin các anh em kia đi trước chúng tôi đến cùng anh em, và cần phải sắm sẵn của bố thí mà anh em đã hứa, hầu cho của ấy săn sàng như một việc bối lòng thành, chẳng phải bởi ý gắng gượng. 6 Hãy biết rõ điều đó, hễ ai gieo ít thì gặt ít, ai gieo nhiều thì gặt nhiều. 7 Mỗi người nên tùy theo lòng mình đã định mà quyền ra, không phải phàn nàn hay vì ép uổng; vì Đức Chúa Trời yêu kẻ thí của cách vui lòng. 8 Đức Chúa Trời có quyền ban cho anh em đủ mọi thứ ơn đầy dẫy, hầu cho anh em hằng đủ điều cần dùng trong mọi sự, lại còn có rỗi rộng nữa để làm các thứ việc lành, 9 như có chép rằng: Người đã rái ra, đã thí cho kẻ nghèo; Sự công bình của người có đổi đời. (aiōn g165) 10 Đáng phát hột giống cho kẻ gieo giống và bánh để nuôi mình, cũng sẽ phát hột giống cho anh em và làm cho sanh hóa ra nhiều, Ngài lại sẽ thêm nhiều trái của sự công bình anh em nữa. 11 Như vậy, anh em được giàu trong mọi sự, để làm đủ mọi cách bố

thí, hầu cho người khác bởi chúng tôi mà tạ yêu đuối và lời nói chẳng có giá gì. 11 Kẻ nói ơn Đức Chúa Trời. 12 Vì việc phát tiền bối thí như vậy, hãy nghĩ rằng khi chúng tôi vắng mặt, dường ấy chẳng những dở ngặt cho các thánh lời trong thơ thể nào, thì khi có mặt, việc làm đồ mà thôi, lại xui nhiều người càng thêm lòng cung thê áy. 12 Thật chúng tôi không dám bằng tạ ơn Đức Chúa Trời. 13 Bởi việc đó họ đã biết vai hoặc sánh mình với những người kia, là kẻ lòng rộng rãi của anh em, thì ngại khen Đức hay tự phô mình. Nhưng lấy mình đo mình, lấy Chúa Trời vì anh em từng vâng phục trong sự mình so sánh với mình, thì họ tỏ ra ít trí khôn, làm chứng về đạo Tin Lành của Đáng Christ, 13 Về phần chúng tôi, chẳng muôn khoe mình và vì cớ lòng rộng rãi về sự bối thí của anh em quá mực, chỉ theo mực về địa phận mà Đức đối với họ cùng với mọi người. 14 Họ lại cầu Chúa Trời đã chỉ định cho chúng tôi tới đến nguyên cho anh em, yêu anh em cách âu yếm, anh em. 14 Bởi chưng chúng tôi chẳng vượt quá vì cớ Đức Chúa Trời đã ban cho anh em ân điển mực mình, như thế chúng tôi không đến cùng quá đỗi. 15 Tạ ơn Đức Chúa Trời, vì sự ban cho anh em, vì thật chúng tôi đã đem Tin Lành của của Ngài không xiết kẽ!

10 Tôi là Phao-lô, bởi sự nhu mì, nhơn từ của Đáng Christ mà xin anh em, tôi là người hèn hạ lầm trong khi gặp mặt giữa anh em nhưng lúc vắng mặt, đối với anh em, tỏ ra biết bao là dạn dĩ! 2 Tôi nài xin anh em chớ ép tôi, khi tôi sẽ có mặt, phải dùng sự dạn dĩ mà tôi toan dùng nghịch cùng mấy kẻ kia tưởng chúng tôi ăn ở theo xác thịt. 3 Vì chưng tôi dầu sống trong xác thịt, chớ chẳng tranh chiến theo xác thịt. 4 Vâng, những khí giới mà chúng tôi dùng để chiến tranh là không phải thuộc về xác thịt đâu, bèn là bởi quyền năng của Đức Chúa Trời, có sức mạnh để đạp đổ các đòn lũy:

5 nhờ khí giới đó chúng tôi đánh đổ các lý luận, mọi sự cao tự nỗi lên nghịch cùng sự hiểu biết Đức Chúa Trời, và bắt hết các ý tưởng làm tôi vâng phục Đáng Christ. 6 Cũng nhờ khí giới đó, chúng tôi sẵn sàng phạt mọi kẻ chẳng phục, khi anh em đã chịu lụy trọng rồi. 7 Anh em cứ xem bè ngoài sao? Bằng có ai quyết mình thuộc về Đáng Christ, hãy ngẫm nghĩ rằng nếu người thuộc về Đáng Christ, thì chúng tôi cũng thuộc về Ngài. 8 Dầu khi tôi khoe mình khí quá về quyền phép Chúa đã ban cho chúng tôi, để gây dựng anh em, chớ chẳng phải để hủy diệt, thì tôi sự không hổ thẹn; 9 song tôi chẳng muôn làm bộ dọa anh em bằng thơ từ của tôi. 10 Có người nói rằng các thơ của người nặng lời và bạo mạnh; nhưng đến khi có mặt thì người

chúng tôi không khoe mình quá mực, cung không khoe về việc người khác làm; nhưng mong rằng đức tin của anh em thêm lên, thì công việc chúng tôi cũng sẽ lớn lên thêm giữa anh em, theo giới hạn đã định cho chúng tôi, và công việc ấy càng mở mang, 16 cho đến nỗi chúng tôi sẽ có thể truyền Tin Lành ra đến các xứ xa hơn xứ anh em, song chúng tôi không hề khoe mình về việc đã làm trong địa phận của người khác. 17 Nhưng ai khoe mình, hãy khoe mình trong Chúa. 18 Vì ấy chẳng phải là kẻ tự phô mình đáng được ưng chịu, bèn là kẻ mà Chúa gởi gắm.

11 Ôi! Chớ chi anh em dung chịu sự dồ dại của tôi một ít! Phải, anh em nên dung chịu. 2 Vì về anh em, tôi rất sốt sắng như sự sốt sắng của Đức Chúa Trời, bởi tôi đã gả anh em cho một chồng mà thôi, dâng anh em như người trinh nữ tinh sạch cho Đáng Christ. 3 Nhưng tôi ngại rằng như xưa Ê-va bị cám dỗ bởi mưu chước con rắn kia, thì ý tưởng anh em cũng hư đi, mà dời đổi lòng thật thà tinh sạch đổi với Đáng Christ chẳng. 4 Vì nếu có người đến giảng cho anh em một Jêsus khác với Jêsus chúng tôi đã được một Tin Lành khác với Tin Lành anh em người nói rằng các thơ của người nặng lời và đã được, thì anh em chắc dung chịu! 5 Nhưng

tôi tưởng rằng dầu các sứ đồ ấy tôn trọng đến

đâu, tôi cũng chẳng thua kém chút nào. 6 Về mình về sự gì tôi nói như kẻ dại dột thì tôi lời nói, tôi đâu là người thường, nhưng về sự cũng dám khoe mình. 22 Họ là người Hê-bo-ro thông biết, tôi chẳng phải là người thường; đối phải chẳng? Tôi cũng vậy. Họ là người Y-sơ-ra-với anh em, chúng tôi đã tò điệu đó ra giữa ên phải chẳng? Tôi cũng vậy. Họ là dòng dõi mọi người và trong mọi sự. 7 Tôi đã rao giảng của Áp-ra-ham phải chẳng? Tôi cũng vậy. 23 Tin Lành của Đức Chúa Trời cho anh em một Họ là kẻ hầu việc của Đáng Christ phải chẳng? cách nhưng không, hạ mình xuống cho anh em Ứ, tôi nói như kẻ dại dột, tôi lại là kẻ hầu việc được cao lên, vậy thì tôi có phạm lỗi gì chẳng? nhiều hơn! Tôi đã chịu khó nhọc nhiều hơn, tù 8 Tôi đã nhận lương hường, vét lấy của Hội rạc nhiều hơn, đòn vọt quá chừng. Đòi phen tôi thánh khácặng giúp việc anh em. 9 Khi tôi gần phải bị chết; 24 năm lần bị người Giu-đa ở cùng anh em, gặp phải lúc thiểu thốn, thì đánh roi, mỗi lần thiểu một roi đầy bốn chục; không lụy đến ai cả; vì các anh em ở xứ Ma- 25 ba lần bị đánh đòn; một lần bị ném đá; ba xê-đoan đến, đã bù lại sự thiểu thốn cho tôi. lần bị chìm tàu. Tôi đã ở trong biển sâu một Không cứ việc gì, tôi đã giữ mình cho khỏi lụy ngày một đêm. 26 Lại nhiều lần tôi đi đường đến anh em, tôi lại cũng sẽ giữ mình như vậy nguy trên sông bến, nguy với trộm cướp, nguy nữa. 10 Như chắc rằng sự chơn thật của Đáng với giũa dân mình, nguy với dân ngoại, nguy Christ ở trong tôi, thì trong các miền xứ A-chai trong các thành, nguy trong các đồng vắng, không ai bắt lấy sự tôi khoe mình đó được. 11 nguy trên biển, nguy với anh em giả dối; 27 Sao vậy? Vì tôi không yêu anh em chẳng? Đã có chịu khó chịu nhọc, lầm lúc thức đêm, chịu đói Đức Chúa Trời biết! 12 Song điều tôi làm, tôi khát, thường khi phải nhịn ăn, chịu lạnh và lõa còn làm nữa, để bắt mọi mưu của kẻ tìm mưu, lồ. 28 Còn chưa kể mọi sự khác, là mỗi ngày tôi hầu cho trong những sự họ lấy mà khoe mình, phải lo lắng về hết thảy các Hội thánh. 29 Nào chẳng có một sự nào trời hơn chúng tôi được. có ai yêu đuổi mà tôi chẳng yêu đuổi u? Nào có 13 Vì mấy người như vậy là sứ đồ già, là kẻ làm ai vấp ngã mà tôi chẳng như nung như đốt u? công lừa dối, mạo chức sứ đồ của Đáng Christ. 30 Vì phải khoe mình, thì tôi sẽ khoe mình về 14 Nào có lạ gì, chính qui Sa-tan mạo làm thiên sự yêu đuổi tôi. 31 Đức Chúa Trời là Cha Đức sứ sáng láng. 15 Vậy thì những kẻ giúp việc nó Chúa Jêsus, là Đáng đáng ngợi khen đời đời vô mạo làm kẻ giúp việc công bình cũng chẳng lại cùng, biết rằng tôi không nói dối đâu. (aiōn g165) gì; nhưng sự cuối cùng họ sẽ y theo việc làm. 32 Ở thành Đa-mách, quan tổng đốc của vua A- 16 Tôi lại nói rằng: chớ có ai xem tôi như kẻ dại re-ta giữ thành của người Đa-mách để bắt tôi. dột; nếu vậy thì hãy nhận tôi như kẻ dại dột, 33 Có người từ cửa sổ dòng tôi xuống, bằng một hầu cho tôi cũng khoe mình ít nhiều. 17 Điều cái giỗ, đọc theo lưng thành, ấy vậy là tôi thoát tôi nói, là khi tôi lấy sự quả quyết dường ấy mà khôi tay họ.

khoe mình, thì chẳng phải nói theo Chúa song như kẻ dại dột vậy. 18 Bởi có nhiều người khoe mình theo xác thịt, tôi cũng sẽ khoe mình. 19 Vì anh em là kẻ khôn ngoan lại vui mừng dung chịu kẻ dại dột. 20 Phải, anh em hay chịu người ta bắt mình làm tôi tớ, hay là nuốt sống, hay là cướp bóc, hay là tự cao mà khinh dể anh em, và trên mặt anh em. 21 Tôi làm hổ thẹn cho chúng tôi nói lời này, chúng tôi đã tò mình ra yêu đuổi. Nhưng, ví bằng có ai dám khoe

12 Tôi cần phải khoe mình, dù chẳng có ích gì; nhưng tôi sẽ nói đến các sự hiện thấy và sự Chúa đã tò ra. 2 Tôi biết một người trong Đáng Christ, cách mười bốn năm trước, đã được đem lên đến từng trời thứ ba (hoặc trong thân thể người, hoặc ngoài thân thể người, tôi chẳng biết, có Đức Chúa Trời biết). 3 Tôi biết người đó (hoặc trong thân thể người, hoặc ngoài thân thể người, tôi chẳng biết, có Đức Chúa Trời biết) 4 được đem lên đến chốn Ba-ra-di, ở đó,

nghe những lời không thể nói, mà không có sai đến cùng anh em mà lấy lợi của anh em phép cho người nào nói ra. 5 Về người đó, tôi chẳng? 18 Tôi đã xin Tít đi thăm anh em, lại đã sê khoe mình; nhưng về chính mình tôi, tôi sai một người trong anh em chúng tôi cùng đi không khoe, chỉ khoe về sự yêu đuối của tôi với người. Có phải là Tít đã lấy lợi của anh em mà thôi. 6 Dầu tôi muốn khoe mình, thì cũng không? Chúng tôi há chẳng bước đi bởi một không phải là một người đại dột, vì tôi sê nói Thánh Linh, theo cùng một dấu chơn sao? 19 Đã thật; nhưng tôi giữ, không nói, hầu cho chẳng lâu nay, anh em tưởng rằng chúng tôi tìm cách ai nghĩ tôi vượt quá sự họ thấy ở nơi tôi và chữa mình trước mặt anh em. Ấy là trong Đáng nghe tôi nói. 7 Vậy nên, e rằng tôi lên mình Christ, trước mặt Đức Chúa Trời mà chúng tôi kiêu ngạo bởi sự cao trọng cả thể của những sự nói; hỡi những kẻ rất yêu dấu, mọi điều đó thấy tỏ ra ấy chẳng, thì đã cho một cái giầm xóc vào vì sự gây dựng cho anh em. 20 Vì tôi e rằng khi thịt tôi, tức là qui sứ của Sa-tan, để vá tôi, và tôi đến, chẳng thấy anh em như tôi ước ao, lại làm cho tôi đừng kiêu ngạo. 8 Đã ba lần tôi cầu về phần anh em, chẳng thấy tôi như anh em đã nguyện Chúa cho nó lìa xa tôi. 9 Nhưng Chúa ước ao chẳng. Tôi còn e rằng trong các anh em phán rằng: Aân diễn ta đủ cho ngươi rồi, vì sức có những điều rày rà, ghen ghét, nóng giận, mạnh của ta nên trọn vẹn trong sự yêu đuối. bất hòa, nói hành, nói gần xa, kiêu căng, Vậy, tôi sê rất vui lòng khoe mình về sự yêu hồn loạn chẳng. 21 Có lẽ nào khi tôi đến nơi đuối tôi, hầu cho sức mạnh của Đáng Christ anh em, Đức Chúa Trời lại làm cho tôi phải hạ ở trong tôi. 10 Cho nên tôi vì Đáng Christ mà mình xuống về việc anh em một lần nữa, và tôi đành chịu trong sự yêu đuối, nhuốm nha, túng sê phải khóc lóc về nhiều kẻ trước đã phạm tội ngọt, bắt bớ, khổn khó; vì khi tôi yêu đuối, ấy mà không ăn năn về những sự ô uế, gian dâm, là lúc tôi mạnh mẽ. 11 Tôi đã nên đại dột bởi luồng tuồng họ đã phạm, hay sao?

anh em ép uống tôi; lẽ thì anh em khen lao tôi mới phải, vì dầu tôi không ra gì, cũng chẳng kém các sứ đồ rất lớn kia chút nào. 12 Các bằng cớ về chức sứ đồ tôi đã tỏ ra trong anh em bởi sự nhịn nhục mọi đàng, bởi các phép lạ. 13 Vâ, nếu trừ ra sự chính tôi không làm lụy cho anh em, thì anh em có việc gì mà chẳng bằng các Hội thánh khác? Xin tha thứ cho tôi sự không công bình đó! 14 Ngày là lần thứ ba tôi sẵn sàng đi đến cùng anh em, và tôi sê chẳng làm lụy cho anh em đâu, vì không phải tôi tìm của cải anh em, bèn là tìm chính anh em vậy; thật, chẳng phải con cái nêu chứa của quý cho cha mẹ, nhưng thà cha mẹ chứa cho con cái thì hơn. 15 Về phần tôi, tôi rất vui lòng phí của và phí trọn cả mình tôi vì linh hồn anh em, dầu rằng tôi yêu anh em thêm, mà cần phải bị anh em yêu tôi kém. 16 Tuy rằng tôi chưa từng làm lụy cho anh em, nhưng tôi là người khôn khéo, đã dùng mưu kế mà bắt lấy anh em! 17 Vậy tôi há đã dùng một người nào trong những kẻ tôi

13 Ngày là lần thứ ba mà tôi sê đi đến nơi anh em. Mọi việc sẽ định cứ lời khai của hai hoặc ba người làm chứng. 2 Điều đó tôi đã nói rồi, bây giờ lại nói rồi nữa, ngày nay tôi dầu vắng mặt, nhưng không khác lúc tôi ở với anh em lần thứ hai: tôi rao cho kẻ trước có phạm tội và cho mọi kẻ khác rằng, nếu tôi lại đến, thì chẳng dung thứ chi hết, 3 vì anh em phải có một bằng cớ rằng Đáng Christ phán bởi tôi, tức là Đáng đối với anh em chẳng phải là yêu đuối đâu, bèn là mạnh mẽ ở giữa anh em vậy. 4 Bởi vì, dầu Ngài nhơn sự yêu đuối đã bị đóng đinh vào thập tự giá, nhưng Ngài sống bởi quyền phép Đức Chúa Trời; chúng tôi cũng vậy, dầu là yêu đuối trong Ngài, nhưng nhờ quyền phép Đức Chúa Trời thì cũng sẽ sống với Ngài, đặng làm việc giữa anh em. 5 Chính anh em hãy tự xét để xem mình có đức tin chẳng. Hãy tự thử mình: anh em há không nhận biết rằng có Đức Chúa Jêsus Christ ở trong anh em sao? miễn là anh em không đáng bị bỏ. 6 Song tôi mong anh

em nhận biết rằng chúng tôi chẳng đáng bị bỏ.
7 Nhưng chúng ta cầu xin Đức Chúa Trời cho
anh em đừng làm việc ác nào, chẳng phải để tỏ
ra chính chúng tôi được ưng chịu, song hầu
cho anh em làm điều thiện, mặt dầu chúng tôi
như đáng bị bỏ. 8 Vì chúng tôi chẳng có thể
nghịch cùng lẽ thật, nhưng chỉ có thể thuận
theo lẽ thật. 9 Dầu chúng tôi yếu đuối, miễn là
anh em được mạnh mẽ thì chúng tôi cũng vui
mừng; và điều chúng tôi cầu xin, ấy là cho anh
em được nên trọn vẹn. 10 Vậy nên khi vắng
mặt, tôi viết những điều này, để khi tôi có mặt,
không dùng thẳng phép, theo quyền Chúa ban
cho tôi, để gây dựng chớ không phải để hủy
diệt. 11 Rốt lại, hỡi anh em, hãy mừng rỡ; khá
theo đến sự trọn lành; hãy yên ủi mình, hiệp
một tâm tình, ở cho hòa thuận, thì Đức Chúa
Trời sự yêu thương và sự bình an sẽ ở cùng anh
em. 12 Hãy lấy cái hôn thành mà chào nhau. 13
Hết thảy thánh đồ chào anh em. 14 Nguyễn xin
Ơn của Đức Chúa Jêsus Christ, sự yêu thương
của Đức Chúa Trời, và sự giao thông của Đức
Thánh Linh ở với anh em hết thảy!

Ga-la-ti

1 Phao-lô, làm sứ đồ, chẳng phải bởi loài người, cũng không nhờ một người nào, bèn là bởi Đức Chúa Jésus Christ và Đức Chúa Trời, là Cha, Đáng đã khiến Ngài từ kẽ chết sống lại, 2 cùng hết thảy anh em ở với tôi, gởi cho các Hội thánh ở xứ Ga-la-ti: 3 nguyên xin anh em được ân điển và sự bình an ban cho bởi Đức Chúa Jésus Christ, là Chúa chúng ta, 4 là Đáng phó mình vì tội lỗi chúng ta, hầu cho chúng ta khỏi đói ác nầy, y theo ý muốn Đức Chúa Trời, là Cha chúng ta, (aiōn g165) 5 nguyên Ngài được vinh hiển đời đời vô cùng! A-men. (aiōn g165) 6 Tôi lấy làm lạ cho anh em đã vội bỏ Đáng gọi anh em bởi ơn Đức Chúa Jésus Christ, giờ tôi còn là kẻ lạ mặt trong các Hội thánh tại đây chẳng phải là điều dối. 7 Sau lại, tôi đi qua các miền thuộc xứ Sy-ri và xứ Si-li-si, 22 bấy giờ tôi còn là kẻ lạ mặt trong các Hội thánh tại xứ Giu-đê, là các hội ở trong Đáng Christ. 23 tin lành khác, nhưng có mấy kẻ làm rối trí anh em, và muốn đánh đổ Tin Lành của Đáng Christ. 8 Nhưng nếu có ai, hoặc chính chúng tôi, hoặc thiên sứ trên trời, truyền cho anh em một tin lành nào khác với Tin Lành đã truyền cho anh em, thì người ấy đáng bị a-na-them! 9 Tôi đã nói rồi, nay lại nói lần nữa: Nếu ai truyền cho anh em một tin lành nào khác với Tin Lành anh em đã nhận, thì người ấy đáng bị a-na-them! 10 Còn bây giờ, có phải tôi mong người ta ưng chịu tôi hay là Đức Chúa Trời? Hay là tôi muốn đẹp lòng loài người chẳng? Ví bằng tôi còn làm cho đẹp lòng loài người, thì tôi chẳng phải là tôi túc của Đáng Christ. 11 Hỡi anh em, tôi nói cho anh em rằng, Tin Lành mà tôi đã truyền, chẳng phải đến từ loài người đâu; 12 vì tôi không nhận và cũng không học Tin Lành đó với một người nào, nhưng đã nhận lấy bởi sự tỏ ra của Đức Chúa Jésus Christ. 13 Vâ, anh em đã nghe lúc trước tôi theo giáo Giu-đa, cách cư xử của tôi là thế nào, tôi bắt bớ và phá tan Hội thánh của Đức Chúa Trời quá chừng; 14 tôi tấn tới trong giáo Giu-đa hơn nhiều người cùng tuổi cùng nước với tôi, tôi là người sott sắng quá đỗi về cựu truyền của tổ phụ tôi. 15 Nhưng khi Đức Chúa Trời, là Đáng đã để riêng tôi ra từ lúc

còn trong lòng mẹ, và lấy ân điển gọi tôi, vui lòng 16 bày tỏ Con của Ngài ra trong tôi, hầu cho tôi rao truyền Con đó ra trong người ngoại đạo, thì lập tức tôi chẳng bàn với thịt và máu. 17 Tôi cũng không lên thành Giê-ru-sa-lem, đến cùng những người đã làm sứ đồ trước tôi, song tôi đi qua xứ A-ra-bi; sau rồi trở về thành Đa-mach. 18 Kế đó, mân ba năm, tôi lên thành Giê-ru-sa-lem, đặng làm quen với Sê-pha, và tôi ở với người mười lăm ngày; 19 nhưng tôi không thấy một sứ đồ nào khác, trừ ra Gia-cơ là anh em của Chúa. 20 Thật, trước mặt Đức Chúa Trời, tôi quyết rằng điều tôi viết cho anh em đây chẳng phải là điều dối. 21 Sau lại, tôi đi qua các miền thuộc xứ Sy-ri và xứ Si-li-si, 22 bấy giờ tôi còn là kẻ lạ mặt trong các Hội thánh tại xứ Giu-đê, là các hội ở trong Đáng Christ. 23 chín các hội đó có nghe rằng: Người đã bắt bớ chúng ta ngày trước, nay đương truyền đạo mà lúc bấy giờ người cố sức phá. 24 Vậy thì, các hội đó vì cớ tôi khen ngợi Đức Chúa Trời.

2 Sau đó mười bốn năm, tôi lại lên thành Giê-ru-sa-lem với Ba-na-ba, có đem Tít cùng đi nữa. 2 Tôi vâng theo lời tó ra mà lên đó, phô bày Tin Lành mà tôi đã giảng trong người ngoại đạo ra cho anh em; lại phô bày riêng cho những kẻ có danh vọng hơn hết, kéo sự chạy của tôi trước kia và bây giờ hóa ra vô ích chẳng. 3 Đầu Tít, kẻ cùng đi với tôi, là người Gờ-réc, cũng không bị ép phải cắt bì. 4 Chúng tôi đã làm như vậy, vì có mấy người anh em giả, lén vào trong vòng chúng tôi, để rình xem sự tự do mà chúng tôi được trong Đức Chúa Jésus Christ, đặng bắt chúng tôi làm tôi mọi. 5 Chúng tôi không nhường họ một giây phút nào, chối chẳng chịu thuộc dưới quyền họ, hầu cho lẽ thật của Tin Lành được vững bền trong anh em. 6 Còn như những kẻ mà người ta tôn trọng lắm, (trước kia là kẻ thê nào, thì chẳng can dự gì với tôi, Đức Chúa Trời không tây vị ai hết), tôi nói, những kẻ đó dầu tôn trọng lắm, cũng chẳng làm cho tôi thêm ích chút nào. 7 Trái lại, họ thấy sự giảng Tin Lành cho kẻ không chịu phép cắt bì

đã giao cho tôi, cũng như sự giảng Tin Lành Vá, bởi luật pháp, tôi đã chết cho luật pháp, để cho người chịu phép cắt bì đã giao cho Phi-e-sống cho Đức Chúa Trời. 20 Tôi đã bị đóng đinh rõ vậy, 8 vì Đáng đã cảm động trong Phi-e-rơ vào thập tự giá với Đáng Christ, mà tôi sống, để sao người làm sứ đồ cho những kẻ chịu cắt không phải là tôi sống nữa, nhưng Đáng Christ bì, cũng cảm động trong tôi để sao tôi làm sứ sống trong tôi; nay tôi còn sống trong xác thịt, đồ cho dân ngoại, 9 và nhận biết ân điển đã áy là tôi sống trong đức tin của Con Đức Chúa ban cho tôi, thì Gia-cơ, Sê-pha, Giăng là những Trời, là Đáng đã yêu tôi, và đã phó chính mình người được tôn như cột trụ, trao tay hữu giao Ngài vì tôi. 21 Tôi không muốn làm cho ân điển kết với chúng tôi, tức là Ba-na-ba và tôi, hầu Đức Chúa Trời ra vô ích; vì nếu bởi luật pháp cho chúng tôi đi đến cùng dân ngoại, còn các mà được sự công bình, thì Đáng Christ chịu người áy thì đến cùng những kẻ chịu phép cắt chết là vô ích.

bì. 10 Các người áy chỉ dặn dò tôi phải nhớ đến kẻ nghèo nàn, là điều tôi cũng đã ân cần làm lầm. 11 Nhưng khi Sê-pha đến thành An-ti-ốt, tôi có ngăn can trước mặt người, vì là đáng trách lầm. 12 Bởi trước lúc mấy kẻ của Gia-cơ sai đi chưa đến, thì người ăn chung với người ngoại; vừa khi họ đã đến thì người lui đứng riêng ra, bởi sợ những kẻ chịu phép cắt bì. 13 Các người Giu-đa khác cũng dùng một cách giả dối như vậy, đến nỗi chính Ba-na-ba cũng bị sự giả hình của họ dẫn dụ. 14 Nhưng khi tôi thấy họ không đi ngay thẳng theo lẽ thật của Tin Lành, thì nói với Sê-pha trước mặt mọi người rằng: nếu anh là người Giu-đa, mà ăn ở theo cách dân ngoại, không theo cách người Giu-đa, thì làm sao anh ép dân ngoại phải theo thói Giu-đa? 15 Về phần chúng tôi, thì sanh ra là người Giu-đa, không phải là kẻ có tội từ trong dân ngoại. 16 Dầu vậy, đã biết rằng người ta được xưng công bình, chẳng phải bởi các việc luật pháp đâu, bèn là cậy đức tin trong Đức Chúa Jêsus Christ, nên chính chúng tôi đã tin Đức Chúa Jêsus Christ, để được xưng công bình bởi đức tin trong Đáng Christ, chứ chẳng bởi các việc luật pháp; vì chẳng có ai được xưng công bình bởi các việc luật pháp. 17 Nhưng nếu đang khi chúng tôi tìm cách được xưng công bình trong Đáng Christ, mà chính chúng tôi bị nhận là kẻ có tội, vậy thì Đáng Christ chẳng là làm tôi của tội lỗi sao? Chẳng hề như vậy! 18 Thật thê, nếu tôi lập lại điều tôi đã phá hủy, thì tôi sẽ tỏ ra chính tôi là người phạm phép. 19

3 Hỡi người Ga-la-ti ngu muội kia, ai bùa êm anh em là người Đức Chúa Jêsus Christ bị đóng đinh trên thập tự giá? 2 Tôi chỉ hỏi anh em một câu này: Áy là cậy các việc luật pháp hay là bởi nghe và tin mà anh em đã nhận được Đức Thánh Linh? 3 Sao anh em ngu muội dường áy? Sau khi đã khởi sự nhờ Đức Thánh Linh, nay sao lại cậy xác thịt mà làm cho trọn? 4 Anh em há luồng công mà chịu sự khốn khổ dường áy sao? nếu quả là luồng công! 5 Đáng ban Đức Thánh Linh cho anh em và làm các phép lạ trong anh em, thì làm bởi các việc luật pháp, hay là bởi đã nghe mà tin? 6 Như Áp-ra-ham tin Đức Chúa Trời, thì đã kể là công bình cho người, 7 vậy anh em hãy nhận biết rằng những kẻ có đức tin là con cháu thật của Áp-ra-ham. 8 Kinh Thánh cũng biết trước rằng Đức Chúa Trời sẽ xưng dân ngoại là công bình bởi đức tin, nên đã rao truyền trước cho Áp-ra-ham tin lành này: Các dân sẽ nhờ người mà được phước. 9 Áy vậy, ai tin thì này được phước với Áp-ra-ham, là người có lòng tin. 10 Vì mọi kẻ cậy các việc luật pháp, thì bị rủa sả, bởi có chép rằng: Đáng rửa thay là kẻ không bền dỗ trong mọi sự đã chép ở sách luật, dặng làm theo những sự áy! 11 Vả lại chẳng hề có ai cậy luật pháp mà được xưng công bình trước mặt Đức Chúa Trời, điều đó là rõ ràng lầm, vì người công bình sẽ sống bởi đức tin. 12 Vả, luật pháp vốn không phải đồng một thứ với đức tin, nhưng luật pháp có chép rằng: Người nào vâng giữ các điều răn thì sẽ nhờ đó mà sống. 13 Đáng

Christ đã thuộc chúng ta khỏi sự rủa sả của luật 25 Song khi đức tin đã đến, chúng ta không còn pháp, bởi Ngài đã nên sự rửa sả vì chúng ta, vì phục dưới thầy giáo ấy nữa. 26 Vì chưng anh có lời chép: Đáng rủa thay là kẻ bị treo trên cây em bởi tin Đức Chúa Jésus Christ, nên hết thảy gỗ, 14 hầu cho phước lành ban cho Áp-ra-ham đều là con trai của Đức Chúa Trời. 27 Vả, anh nhờ Đức Chúa Jésus Christ mà được rải khắp em thấy đều chịu phép báp tem trong Đáng trên dân ngoại, lại hầu cho chúng ta cậy đức Christ, đều mặc lấy Đáng Christ vậy. 28 Tại đây tin mà nhận lãnh Đức Thánh Linh đã hứa cho. không còn chia ra người Giu-đa hoặc người Gờ- 15 Hỡi Anh em, tôi nói theo thói quen người ta réc; không còn người tôi mọi hoặc người tự rằng: Khi một người đã làm tờ giao ước thành chủ; không còn đòn ông hoặc đòn bà; vì trong rồi, thì không ai có phép được xóa đi hay thêm Đức Chúa Jésus Christ, anh em thấy đều làm vào sự gì. 16 Vả, các lời hứa đã được phán cho một. 29 Lại nếu anh em thuộc về Đáng Christ, Áp-ra-ham và cho dòng dõi người. không nói: thì anh em là dòng dõi của Áp-ra-ham, tức là Và cho các dòng dõi người, như chỉ về nhiều kẻ kế tự theo lời hứa.

người; nhưng nói: Và cho dòng dõi người, như chỉ về một người mà thôi, tức là Đáng Christ. 17 Vậy thì tôi nói rằng: Lời giao ước mà Đức Chúa Trời trước kia đã kết lập thành rồi, thì không có thể bị hủy đi, và lời hứa cũng không có thể bị bỏ đi bởi luật pháp, là sự cách sau bốn trăm ba mươi năm mới có. 18 Vì, nếu cơ nghiệp được ban cho bởi luật pháp, thì không bởi lời hứa nữa. Nhưng Đức Chúa Trời đã dùng lời hứa mà ban cơ nghiệp cho Áp-ra-ham. 19 Vậy thì làm sao có luật pháp? luật pháp đã đặt thêm, vì cớ những sự phạm phép, cho tới chừng nào người dòng dõi đến, là người mà lời hứa đã hứa cho; luật pháp được ban ra bởi mây thiên sứ và truyền ra bởi một người trung bảo. 20 Vả, người trung bảo chẳng phải là người trung bảo về một bề mà thôi, nhưng Đức Chúa Trời chỉ có một. 21 Vậy thì luật pháp nghịch cùng lời hứa của Đức Chúa Trời hay sao? chẳng hề như vậy; vì nếu đã ban cho một luật pháp có thể làm cho sống, thì sự công bình chắc bởi luật pháp mà đến. 22 Nhưng Kinh Thánh đã nhốt hết thầy mọi sự dưới tội lỗi, hầu cho điều chi đã hứa, bởi đức tin trong Đức Chúa Jésus Christ mà được ban cho những kẻ tin. 23 Trước khi đức tin chưa đến, chúng ta bị nhốt dưới sự canh giữ của luật pháp mà chờ đức tin phải bày ra. 24 Ấy vậy, luật pháp đã như thầy giáo đặng dẫn chúng ta đến Đáng Christ, hầu cho chúng ta bởi đức tin mà được xưng công bình.

4 Vả, tôi nói rằng người kế tự đều là chủ của mọi vật, mà đương còn thơ ấu, thì chẳng khác chi kẻ tôi mọi; 2 phải ở dưới quyền kẻ bảo hộ và kẻ coi giữ, cho đến kỳ người cha đã định. 3 Chúng ta cũng như vậy, khi còn thơ ấu, phải phục dưới các lề thói của thế gian. 4 Nhưng khi kỳ hạn đã được trọn, Đức Chúa Trời bèn sai Con Ngài bởi một người nữ sanh ra, sanh ra dưới luật pháp, 5 để thuộc những kẻ ở dưới luật pháp, và cho chúng ta được làm con nuôi Ngài. 6 Lại vì anh em là con, nên Đức Chúa Trời đã sai Thánh Linh của Con Ngài vào lòng chúng ta, kêu rằng: A-ba! Cha! 7 Đường ấy, người không phải là tôi mọi nữa, bèn là con; và nếu người là con, thì cũng là kẻ kế tự bởi ơn của Đức Chúa Trời. 8 Xưa kia, anh em chẳng biết Đức Chúa Trời chi hết, thì làm tôi các thàn vôn không phải là thần. 9 Nhưng hiện nay anh em biết Đức Chúa Trời lại được Đức Chúa Trời biết đến nữa, sao còn trở hướng về lề thói hèn yếu nghèo nàn đó mà suy phục nữa ư? 10 anh em hãy còn giữ ngày tháng, mùa, năm ư! 11 Tôi lo cho anh em, e tôi đã làm việc luồng công giữa anh em. 12 Hỡi anh em, tôi xin anh em hãy giống như tôi; vì tôi cũng như anh em. Anh em không làm hại gì cho tôi. 13 Anh em biết rằng ấy là đương lúc xác thịt yếu đuối mà tôi truyền Tin Lành cho anh em lần thứ nhứt, 14 vì xác thịt tôi yếu đuối sanh ra sự rèn thử cho anh em mặc dầu, anh em cũng chẳng khinh tôi,

chẳng chối tôi, mà lại tiếp rước tôi như một vị con trai của người nữ tôi mọi sẽ không được kế thiên sứ của Đức Chúa Trời, thật như chính tự với con trai của người nữ tự chủ. **31** Ấy vậy, mình Đức Chúa Jêsus Christ. **15** Vậy thì sự vui hỡi anh em, chúng ta chẳng phải là con cái của mừng của anh em đã trở nên thế nào? Vì tôi người nữ tôi mọi, bèn là người nữ tự chủ.

làm chứng cho anh em rằng, lúc bấy giờ, nếu có thể được thì anh em cũng móc con mắt mà cho tôi. **16** Tôi lấy lẽ thật bảo anh em, lại trở nên kẻ thù nghịch của anh em sao? **17** Những người đó vì anh em mà sốt sắng, thì không phải là ý tốt; nhưng họ muốn anh em lìa bỏ chúng tôi, hầu cho anh em sốt sắng vì họ. **18** Có lòng sốt sắng vì điều thiện thì tốt lắm, lúc nào cũng thế, không những khi tôi có mặt giữa anh em. **19** Hỡi các con, vì các con mà ta lại chịu đau đớn của sự sanh nở, cho đến chừng nào Đáng Christ thành hình trong các con, **20** ta muốn ở cùng các con và thay đổi cách nói; vì về việc các con, ta rất là bối rối khó xử. **21** Hãy nói cho tôi, anh em là kẻ ưa phục dưới luật pháp, há không nghe luật pháp sao? **22** Vì có chép rằng Áp-ra-ham có hai con trai: một là con của người nữ tôi mọi, một là con của người nữ tự chủ. **23** Nhưng con của người nữ tôi mọi sanh ra theo xác thịt, con của người nữ tự chủ sanh ra theo lời hứa. **24** Cả điều đó có một nghĩa bóng: hai người nữ đó tức là hai lời giao ước, một là lời giao ước tại núi Si-na-i, sanh con ra để làm tôi mọi ấy là nàng A-ga. **25** Vâng, A-ga, ấy là núi Si-na-i, trong xứ A-ra-bi; khác nào như thành Giê-ru-sa-lem bấy giờ, thành đó với con cái mình đều làm tôi mọi. **26** Nhưng thành Giê-ru-sa-lem ở trên cao là tự do, và ấy là mẹ chúng ta. **27** Vì có lời chép: Hỡi đòn bà son, ngươi là kẻ chẳng sanh nở chi hết, hãy vui mừng; Người là kẻ chẳng từng chịu đau đớn sanh đẻ, hãy nức lòng mừng rỡ và bực tiếng reo cười, Vì của cải của vợ bị đe dọa sẽ đông hơn con cái của người nữ có chồng. **28** Hỡi anh em, về phần chúng ta, chúng ta cũng như Y-sác, là con của lời hứa. **29** Nhưng, như bấy giờ, kẻ sanh ra theo xác thịt bắt bớ kẻ sanh ra theo Thánh Linh, thì hiện nay cũng còn là thế ấy. **30** Song Kinh Thánh, có nói gì? Hãy đuổi người nữ tôi mọi và con trai nó; vì

5 Đáng Christ đã buông tha chúng ta cho được tự do; vậy hãy đứng vững, chờ lại để mình dưới ách tôi mọi nữa. **2** Tôi là Phao-lô nói với anh em rằng, nếu anh em chịu làm phép cắt bì, thì Đáng Christ không bỗngh chi cho anh em hết. **3** Tôi lại rao cho mọi người chịu cắt bì rằng, họ buộc phải vâng giữ trọn cả luật pháp. **4** Anh em thấy đều muốn cậy luật pháp cho được xưng công bình, thì đã lia khói Đáng Christ, mất ân điển rồi. **5** Về phần chúng ta, ấy là bởi đức tin và nhờ Thánh Linh mà chúng ta được nhận lãnh sự trông cậy của sự công bình. **6** Vì trong Đức Chúa Jêsus Christ, cái điều có giá trị, không phải tại chịu phép cắt bì hoặc không chịu phép cắt bì, nhưng tại đức tin hay làm ra bởi sự yêu thương vậy. **7** Anh em chạy giỏi; ai đã ngăn trở anh em đang không cho vâng phục lẽ thật? **8** Sự xui giục đó không phải đến từ Đáng gọi anh em. **9** Một ít men làm cho dậy cả đồng bột. **10** Trong Chúa, tôi đối với anh em có lòng tin cậy này, là anh em chắc không có ý khác; nhưng kẻ làm rối trí anh em, bất luận người nào, sẽ chịu hình phạt về điều đó. **11** Hỡi anh em, về phần tôi, nếu tôi còn giảng phép cắt bì, thì sao tôi còn bị bắt bớ nữa? Sự vấp phạm về thập tự giá há chẳng phải bỏ hết rồi sao? **12** Nguyên cho kẻ gieo sự rối loạn trong anh em thà họ tự chặt mình là hơn! **13** Hỡi anh em, anh em đã được gọi đến sự tự do, song chờ lấy sự tự do đó làm dịp cho anh em ăn ở theo tánh xác thịt, nhưng hãy lấy lòng yêu thương làm đầy tớ lẩn nhau. **14** Vì cả luật pháp chỉ tóm lại trong một lời này: Người hãy yêu kẻ lân cận như mình. **15** Nhưng nếu anh em cắn nuốt nhau, thì hãy giữ, kéo kẻ này bị diệt mất bởi kẻ khác. **16** Vậy tôi nói rằng: Hãy bước đi theo Thánh Linh, chờ hê làm trọn những điều ưa muôn của xác thịt. **17** Vì xác thịt có những điều ưa muôn trái với của Thánh Linh, Thánh Linh có những điều

ưa muôn trái với của xác thịt; hai bên trái nhau tiện, hãy làm điều thiện cho mọi người, nhứt là dường ấy, nên anh em không làm được điều cho anh em chúng ta trong đức tin. 11 Hãy xem mình muôn làm. 12 Nhưng, ví bằng anh em chính tay tôi viết thơ này cho anh em, chữ lớn nhờ Thánh Linh chỉ dẫn, thì chẳng hè ở dưới là dường nào. 13 Hết thảy những kẻ muôn cho luật pháp. 14 Vả, các việc làm của xác thịt là rõ mìn đẹp lòng người theo phần xác, ép anh em ràng lầm: ấy là gian dâm, ô uế, luông tuồng, chịu cắt bì, hầu cho họ khỏi vì thập tự giá của 20 thờ hình tượng, phù phép, thù oán, tranh Đáng Christ mà bị bắt bớ đó thôi. 15 Vì chính đau, ghen ghét, buồn giận, cãi lẫy, bất bình, bè những kẻ đó đã chịu cắt bì, không vâng giữ đáng, 21 ganh gỗ, say sưa, mê ăn uống, cùng các luật pháp đâu, nhưng họ muôn anh em chịu sự khác giống như vậy. Tôi nói trước cho anh cắt bì, hầu để khoe mình trong phần xác của em, như tôi đã nói rồi: hễ ai phạm những việc anh em. 16 Còn như tôi, tôi hẳn chẳng khoe thế ấy thì không được hưởng nước Đức Chúa mình, trừ ra khoe về thập tự giá của Đức Chúa Trời. 22 Nhưng trái của Thánh Linh, ấy là lòng Jésus Christ chúng ta, bởi thập tự giá ấy, thế yêu thương, sự vui mừng, bình an, nhịn nhục, gian đối với tôi đã bị đóng đinh, và tôi đối với nhơn từ, hiền lành, trung tín, mềm mại, tiết thế gian cũng vậy! 15 Vì điều yếu cần, chẳng độ: 23 không có luật pháp nào cầm các sự đó. phải sự chịu cắt bì, hay là sự chẳng chịu cắt bì, 24 Vả, những kẻ thuộc về Đức Chúa Jésus Christ bèn là trở nên người mới. 16 Nguyễn xin sự đã đóng đinh xác thịt với tình dục và dâm dục bình an và sự thương xót giáng trên hết thảy mình trên thập tự giá rồi. 25 Nếu chúng ta nhờ những kẻ noi theo mẫu mực này, lại giáng trên Thánh Linh mà sống, thì cũng hãy bước theo dân Y-sơ-ra-ên của Đức Chúa Trời nữa! 17 Ước Thánh Linh vậy. 26 Chớ tìm kiếm danh vọng giả gì từ nay về sau, chẳng ai làm khó cho tôi, vì dối mà trêu chọc nhau và ghen ghét nhau.

6 Hỡi anh em, vì bằng có người nào tình cờ phạm lỗi gì, anh em là kẻ có Đức Chúa Trời, hãy lấy lòng mềm mại mà sửa họ lại; chính mình anh em lại phải giữ, e cũng bị dỗ dành chẳng. 2 Hãy mang lấy gánh nặng cho nhau, như vậy anh em sẽ làm trọn luật pháp của Đáng Christ. 3 Vì, nếu có ai, dầu mình không ra chi hết, mà cũng tưởng mình ra chi ấy là mình dối lấy mình. 4 Mỗi người phải thử xét việc làm của mình, thì sự khoe mình chỉ tại mình thôi, chớ chẳng phải tại kẻ khác. 5 Vì ai sẽ gánh lấy riêng phần này. 6 Ké nào mà người ta dạy đạo cho, phải lấy trong hết thảy của cải mình màchia cho người dạy đó. 7 Chớ hè dối mình; Đức Chúa Trời không chịu khinh dể đau; vì ai gieo giống chi, lại gặt giống ấy. 8 Ké gieo cho xác thịt, sẽ bởi xác thịt mà gặt sự hư nát; song kẻ gieo cho Thánh Linh, sẽ bởi Thánh Linh mà gặt sự sống đời đời. (aiōnios g166) 9 Chớ mệt nhọc về sự làm lành, vì nếu chúng ta không trễ nải, thì đến kỳ chúng ta sẽ gặt. 10 Vậy, đương lúc có dịp

trong mình tôi có đốt dấu vết của Đức Chúa Jésus vậy. 18 Hỡi anh em, nguyễn xin ân điển của Đức Chúa Jésus Christ chúng ta ở với tâm thần anh em! A-men.

Ê-phê-sô

Ngài đã được đê khen ngợi sự vinh hiển Ngài.

15 Vậy nên, sau khi tôi có nghe đức tin anh em

1 Phao-lô, theo ý muốn Đức Chúa Trời, làm hướng về Đức Chúa Jêsus và tình yêu thương súi đồ của Đức Chúa Jêsus Christ, gởi cho đối với các thánh đồ, 16 thì tôi vì anh em cảm các thánh đồ ở thành Ê-phê-sô, cho những tạ không thôi, thường nhắc đến anh em trong kẻ trung tín trong Đức Chúa Jêsus Christ: 2 khi cầu nguyện. 17 Tôi cầu Đức Chúa Trời của nguyễn xin ân điển và sự bình an ban cho anh Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta, là Cha vinh em từ nơi Đức Chúa Trời, Cha chúng ta, và từ hiền, ban thần trí của sự khôn sáng và của sự nơi Đức Chúa Jêsus Christ! 3 Ngợi khen Đức tỏ ra cho anh em, để nhận biết Ngài, 18 lại soi Chúa Trời, Cha Đức Chúa Jêsus Christ chúng sáng con mắt của lòng anh em, hầu cho biết ta, Ngài đã xuống phuộc cho chúng ta trong điều trông cậy về sự kêu gọi của Ngài là thể Đáng Christ đủ mọi thứ phuộc thiêng liêng ở nào, sự giàu có của cơ nghiệp vinh hiển Ngài các nơi trên trời, 4 trước khi sáng thế, Ngài cho các thánh đồ là làm sao, 19 và biết quyền đã chọn chúng ta trong Đáng Christ, đãng làm vô hạn của Ngài, đối với chúng ta có lòng tin, nên thánh không chối trách được trước mặt là lớn dường nào, y theo phép tối thượng của Đức Chúa Trời, 5 bởi sự thương yêu của Ngài năng lực mình, 20 mà Ngài đã tỏ ra trong Đáng đã định trước cho chúng ta được trở nên con Christ, khi khiến Đáng Christ từ kẻ chết sống nuôi của Ngài bởi Đức Chúa Jêsus Christ, theo ý lại và làm cho ngòi bên hữu mình tại các nơi tốt của Ngài, 6 để khen ngợi sự vinh hiển của trên trời, 21 cao hơn hết mọi quyền, mọi phép, ân điển Ngài đã ban cho chúng ta cách nhưng mọi thế lực, mọi quân chủ cùng mọi danh vang không trong Con yêu dấu của Ngài! 7 Ấy là ra, không những trong đời này, mà cũng trong trong Đáng Christ, chúng ta được cứu chuộc đời hằng đến nứa. (aiôn g165) 22 Ngài đã bắt muôn bởi huyết Ngài, được tha tội, theo sự dư dật của vật phục dưới chơn Đáng Christ, và ban cho ân điển Ngài, 8 mà Ngài đã rải ra dày dầy trên Đáng Christ làm đầu Hội thánh, 23 Hội thánh là chúng ta cùng với mọi thứ khôn ngoan thông thân thể của Đáng Christ, tức là sự đầy đủ của sáng, 9 khiến chúng ta biết sự mầu nhiệm của Đáng gồm tóm mọi sự trong mọi loài.

ý muốn Ngài, theo ý định mà Ngài đã tự lập thành trước trong lòng nhơn từ Ngài 10 để làm sự định trước đó trong khi kỳ mân, hội hiệp muôn vật lại trong Đáng Christ, cả vật ở trên trời và vật ở dưới đất. 11 Ấy cũng là trong Ngài mà chúng ta đã nên kẻ dự phần kế nghiệp, như đã định trước cho chúng ta được điều đó, theo mạng của Đáng làm mọi sự hiệp với ý quyết đoán, 12 hầu cho sự vinh hiển của Ngài nhờ chúng ta là kẻ đã trông cậy trong Đáng Christ trước nhứt mà được ngợi khen. 13 Ấy lại cũng trong Ngài mà anh em sau khi đã nghe đạo chơn thật, là đạo Tin Lành về sự cứu rỗi anh em, ấy là trong Ngài mà anh em đã tin và được ân chứng bằng Đức Thánh Linh là Đáng Chúa đã hứa, 14 Đáng ấy làm của cầm về cơ nghiệp chúng ta, cho đến kỳ chuộc lấy những kẻ mà

2 Còn anh em đã chết vì làm lõi và tội ác mình, 2 đều là những sự anh em xưa đã học đòi, theo thói quen đời này, vâng phục vua cầm quyền chốn không trung tức là thần hiện đương hành động trong các con bạn nghịch. (aiôn g165)

3 Chúng ta hết thấy cũng đều ở trong số ấy, trước kia sống theo tư dục xác thịt mình, làm trọn các sự ham mê của xác thịt và ý tưởng chúng ta, tự nhiên làm con của sự thạnh nộ, cũng như mọi người khác. 4 Nhưng Đức Chúa Trời, là Đáng giàu lòng thương xót, vì cớ lòng yêu thương lớn Ngài đem mà yêu chúng ta, 5 nên đang khi chúng ta chết vì tội mình, thì Ngài làm cho chúng ta sống với Đáng Christ, ấy là nhờ ân điển mà anh em được cứu, 6 và Ngài làm cho chúng ta đồng sống lại và đồng ngồi trong các nơi trên trời trong Đức Chúa Jêsus

Christ, 7 hầu cho về đời sau tỏ ra sự giàu có vô hạn của ân điển Ngài, mà Ngài bởi lòng nhơn từ đã dùng ra cho chúng ta trong Đức Chúa Jésus Christ. (aiôn g165) 8 Vâ, áy là nhờ ân điển, bởi đức tin, mà anh em được cứu, điều đó không đã dựng lên trên đá đó, sáp đặt cách hẵn hoi, để làm nên một đền thờ thánh trong Chúa. 22 Áy, anh em cũng nhờ Ngài mà được dự phần vào nhà đó,ặng trở nên nhà ở của Đức Chúa Trời trong Thánh Linh.

phải đến từ anh em, bèn là sự ban cho của Đức Chúa Trời. 9 Áy chẳng phải bởi việc làm đâu, hầu cho không ai khoe mình; 10 vì chúng ta là việc Ngài làm ra, đã được dựng nên trong Đức Chúa Jésus Christ để làm việc lành mà Đức Chúa Trời đã sắm sẵn trước cho chúng ta làm theo. 11 Vậy, anh em, theo xác thịt là người ngoại, bị những kẻ xưng mình là người chịu cắt bì bởi tay người ta, gọi anh em mà người không chịu cắt bì, hãy nhớ lại lúc trước, 12 trong thuở đó, anh em không có Đáng Christ, bị ngoại quyền công dân trong Y-sơ-ra-ên, chẳng dự vào giao ước của lời hứa, ở thế gian không có sự trông cậy và không có Đức Chúa Trời. 13 Nhưng trong Đức Chúa Jésus Christ, anh em là kẻ ngày trước cách xa, hiện nay đã nhờ huyết Đáng Christ mà được gần rỗi. 14 Vì, áy chính Ngài là sự hòa hiệp của chúng ta; Ngài đã hiệp cả hai làm một, phá đổ bức thường ngăn cách, 15 là sự thù nghịch đã phân rẽ ra, bởi vì Ngài đã đem thân mình mà trừ bỏ luật pháp của các điều răn chép thành điều lệ. Như vậy, khi làm cho hòa nhau, Ngài muốn lấy cả hai lập nên một người mới ở trong Ngài, 16 và vì bởi thập tự giá Ngài đã làm cho sự thù nghịch tiêu diệt, nên nhờ thập tự giá đó Ngài khiến cả hai hiệp thành một thể, mà làm hòa thuận với Đức Chúa Trời. 17 Ngài lại đã đến rao truyền sự hòa bình cho anh em là kẻ ở xa, và sự hòa bình cho kẻ ở gần. 18 Vì áy là nhờ Ngài mà chúng ta cả hai đều được phép đến gần Đức Chúa Cha, đồng trong một Thánh Linh. 19 Dường áy anh em chẳng phải là người ngoại, cũng chẳng phải là kẻ ở trọ nữa, nhưng là người đồng quốc với các thánh đồ, và là người nhà của Đức Chúa Trời. 20 Anh em đã được dựng nên trên nền của các sứ đồ cùng các đáng tiên tri, chính Đức Chúa Jésus Christ là đá góc nhà, 21 cả cái nhà

đã dựng lên trên đá đó, sáp đặt cách hẵn hoi, là người ngoại mà làm kẻ tù của Đức Chúa Jésus Christ. 2 Vâ, anh em có nghe Đức Chúa Trời ban chức cho tôi, là ân điển mà Ngài vì anh em phó cho tôi, 3 thế nào bởi sự tỏ ra, tôi đã hiểu biết điều màu nhiệm mà tôi mới bày tỏ cùng anh em mấy lời. 4 Đọc đến thì anh em có thể rõ sự hiểu biết của tôi về lẽ màu nhiệm của Đáng Christ, 5 là lẽ màu nhiệm trong các đời khác, chưa từng phát lộ cho con cái loài người, mà bây giờ đã được Đức Thánh Linh tỏ ra cho các sứ đồ thánh và tiên tri của Ngài. 6 Lê màu nhiệm đó tức là: Dân ngoại là kẻ đồng kế tự, là các chi của dòng một thể, đều có phần chung với chúng ta về lời hứa đã nhờ Tin Lành mà lập trong Đức Chúa Jésus Christ; 7 còn tôi đã trở nên kẻ giúp việc Tin Lành áy cứ sự ban cho của ân điển Đức Chúa Trời, là ân điển đã ban cho tôi bởi công hiệu của quyền phép Ngài. 8 Phải, ân điển đó đã ban cho tôi, là kẻ hèn hơn hết mọi thánh đồ, để rao truyền cho dân ngoại sự giàu có không dò được của Đáng Christ, 9 và soi sáng cho mọi người biết sự phân phát lẽ màu nhiệm, từ đời thương cỏ đã giấu kín trong Đức Chúa Trời là Đáng dựng nên muôn vật. (aiôn g165)

10 Áy vậy, hiện nay sự khôn sáng mọi đường của Đức Chúa Trời cậy Hội thánh mà bày tỏ ra cho những kẻ làm đầu và những kẻ cầm quyền trong các nơi trên trời, 11 theo ý định đời đời của Ngài đã làm xong trong Đức Chúa Jésus Christ, Chúa chúng ta, (aiôn g165) 12 trong Ngài chúng ta nhờ đức tin đến Ngài mà được tự do đến gần Đức Chúa Trời cách dạn dĩ. 13 Tôi cũng xin anh em chớ nhơn sự hoạn nạn tôi chịu vì anh em mà ngã lòng điều đó là điều vinh hiển của anh em vậy. 14 Áy là vì cớ đó mà tôi quì gối trước mặt Cha, 15 bởi Cha mà cả nhà trên trời và dưới đất đều được đặt tên, 16 tôi cầu xin

Ngài tùy sự giàu có vinh hiển Ngài khiến anh em được quyền phép bởi Thánh Linh mà nên mạnh mẽ trong lòng; 17 đến nỗi Đáng Christ sự hiếu biết Con Đức Chúa Trời, mà nên bậc nhơn đức tin mà ngự trong lòng anh em; 18 thành nhơn, được tầm thước vóc giặc trọn vẹn để anh em khi đã đâm rẽ vững nền trong sự của Đáng Christ. 19 Ngài muốn chúng ta không yêu thương, được hiệp cùng các thánh đồ mà hiếu thấu bê rộng, bê dài, bê cao, bê sâu của chươn dỗ dành làm cho làm lạc, mà day động nó là thế nào, 19 và được biết sự yêu thương và dời đổi theo chiều gió của đạo lạc, 15 nhưng của Đáng Christ, là sự trỗi hơn mọi sự thông muốn cho chúng ta lấy lòng yêu thương nói ra biết, hầu cho anh em được đầy dẫy mọi sự dư lẽ chơn thật, để trong mọi việc chúng ta đều dật của Đức Chúa Trời. 20 Vâ, Đức Chúa Trời, được thêm lên trong Đáng làm đầu, tức là Đáng bởi quyền lực cảm động trong chúng ta, có thể làm trỗi hơn vô cùng mọi việc chúng ta cầu xin hoặc suy tưởng, 21 nguyên Ngài được vinh hiển trong Hội thánh, và trong Đức Chúa Jêsus Christ, trải các thời đại, dời dời vô cùng. Amen. (aiôn g165)

4 Vậy, tôi là kẻ tù trong Chúa, khuyên anh em phải ăn ở một cách xứng đáng với chức phận mà Chúa đã gọi anh em, 2 phải khiêm nhường đến điều, mềm mại đến điều, phải nhịn nhục, lấy lòng thương yêu mà chùu nhau, 3 dùng dây hòa bình mà giữ gìn sự hiệp một của Thánh Linh. 4 Chỉ có một thân thể, một Thánh Linh, như anh em bởi chức phận mình đã được gọi đến một sự trông cậy mà thôi; 5 chỉ có một Chúa, một đức tin, một phép báp tem; 6 chỉ có một Đức Chúa Trời và một Cha của mọi người, Ngài là trên cả mọi người, giữa mọi người và ở trong mọi người. 7 Nhưng, đã ban ân điển cho mỗi một người trong chúng ta theo lượng sự ban cho của Đáng Christ. 8 Vậy nên có chép rằng: Ngài đã lên nơi cao, dẫn muôn vàn kẻ phu tù, và ban các ơn cho loài người. 9 Vâ, những chữ "Ngài đã lên" có nghĩa gì, há chẳng phải là Ngài cũng đã xuống trong các miền thấp ờ dưới đất sao? 10 Đáng đã xuống tức là Đáng đã lên trên hết các từng trời, để làm cho đầy dẫy mọi sự. 11 Ấy chính Ngài đã cho người này làm sứ đồ, kẻ kia làm tiên tri, người khác làm thầy giảng Tin Lành, kẻ khác nữa làm mục sư và giáo sư, 12 để các thánh đồ được trọn vẹn về công việc của chức dịch và sự gây dựng

thân thể Đáng Christ, 13 cho đến chừng chúng ta thấy đều hiệp một trong đức tin và trong sự hiếu biết Con Đức Chúa Trời, mà nên bậc nhơn đức tin mà ngự trong lòng anh em; 18 thành nhơn, được tầm thước vóc giặc trọn vẹn để anh em khi đã đâm rẽ vững nền trong sự của Đáng Christ. 14 Ngài muốn chúng ta không như trẻ con nữa, bị người ta lừa đảo, bị mưu hiếp buộc vũng bèn bởi những cái lắt léo, khiến các phần giao thông với nhau, tùy lượng sức mạnh của từng phần, làm cho thân thể lớn lên, và tự gây dựng trong sự yêu thương. 17 Vậy, này là điều tôi nói và điều tôi nhơn danh Chúa mà rao ra: ấy là anh em chớ nên ăn ở như người ngoại đạo nữa, họ theo sự hư không của ý tưởng mình, 18 bởi sự ngu muội ở trong họ, và vì lòng họ cứng coi nên trí khôn tối tăm, xa cách sự sống của Đức Chúa Trời. 19 Họ đã mất cả sự cảm biết, dành bỏ mình trong một đời buông lung, đem lòng mê đắm không biết chán mà phạm hết mọi điều ô uế. 20 Nhưng anh em học cho biết Đáng Christ thì chẳng phải như vậy, 21 vì anh em đã nghe đạo Ngài, và được dạy dỗ trong Ngài (y theo lẽ thật trong Đức Chúa Jêsus) 22 rằng anh em phải bỏ cách ăn нет ở ngày trước, thoát lốt người cũ là người bị hư hỏng bởi tư dục dỗ dành, 23 mà phải làm nên mới trong tâm chí mình, 24 và mặc lấy người mới, tức là người đã được dựng nên giống như Đức Chúa Trời, trong sự công bình và sự thánh sạch của lẽ thật. 25 Như vậy, mỗi người trong anh em phải chừa sự nói dối, hãy nói thật với kẻ lân cận mình, vì chúng ta làm chi thể cho nhau. 26 Ví bằng anh em đương cơn giận, thì chớ phạm tội; chớ căm giận cho đến khi mặt trời lặn, 27 và đừng cho ma quỉ nhơ dịp. 28 Kẻ vốn hay trộm cắp chớ trộm cắp nữa; nhưng tha chịu khó, chính tay mình làm nghề lương thiện, đặng có vật chi giúp cho kẻ thiểu thốn

thì hơn. **29** Chớ có một lời dối ra từ miệng thì trở nên sự sáng vạy. **14** Cho nên có chép anh em; nhưng khi đáng nói hãy nói một vài rằng: Người đương ngủ, hãy thức, hãy vùng lời lành giúp ơn cho và có ích lợi cho kẻ nghe dậy từ trong đám người chết, thì Đáng Christ đến. **30** Anh em chớ làm buồn cho Đức Thánh sẽ chiểu sáng ngươi. **15** Vậy, hãy giữ cho khéo Linh của Đức Chúa Trời, vì nhờ Ngài anh em về sự ăn ở của anh em, chớ xử mình như người được ánh chứng đến ngày cứu chuộc. **31** Phải bỏ đại dột, nhưng như người khôn ngoan. **16** Hãy khỏi anh em những sự cay đắng, buồn giận, lợi dụng thì giờ, vì những ngày là xấu. **17** Vậy tức mình, kêu rêu, mắng nhiếc, cùng mọi điều chớ nêu như kẻ đại dột, nhưng phải hiểu rõ ý hung ác. **32** Hãy ở với nhau cách nhơn từ, đầy muôn của Chúa là thế nào. **18** Đừng say rượu, đầy lòng thương xót, tha thứ nhau như Đức vì rượu xui cho luông tuồng; nhưng phải đầy Chúa Trời đã tha thứ anh em trong Đáng Christ đầy Đức Thánh Linh. **19** Hãy lấy ca vịnh, thơ vây.

5 Vậy anh em hãy trở nên kẻ bắt chước Đức

Chúa Trời như con cái rất yêu dấu của Ngài; **2** hãy bước đi trong sự yêu thương, cũng như Đáng Christ đã yêu thương anh em, và vì chúng ta phó chính mình Ngài cho Đức Chúa Trời làm của dâng và của tế lễ, như một thức hương có mùi thơm. **3** Phàm những sự gian dâm, hoặc sự ô uế, hoặc sự tham lam, cũng chớ nêu nói đến giữa anh em, theo như cách xứng đáng cho các thánh đồ. **4** Chớ nói lời tục tiêu, chớ giêu cợt, chớ giả ngô tầm phào, là những điều không đáng, những thà cảm tạ ơn Chúa thì hơn. **5** Vì anh em phải biết rõ rằng kẻ gian dâm, ô uế, tham lam, tức là kẻ thờ hình tượng, không một kẻ nào được dự phần kẻ nghiệp của nước Đáng Christ và Đức Chúa Trời. **6** Đừng để cho ai lấy lời giả trá phỉnh dỗ anh em; vì ấy là nhơn những điều đó mà cơn thạnh nộ của Đức Chúa Trời giáng trên các con bạn nghịch. **7** Vậy, chớ có thông đồng điều chi với họ hết. **8** Vả, lúc trước anh em đương còn tối tăm, nhưng bây giờ đã nên người sáng láng trong Chúa. Hãy bước đi như các con sáng láng; **9** vì trái của sự sáng láng ở tại mọi điều nhơn từ, công bình và thành thật. **10** Hãy xét điều chi vừa lòng Chúa, **11** và chớ dự vào công việc vô ích của sự tối tăm, thà quở trách chúng nó thì hơn; **12** vì đâu nói đến điều mà những người đó làm cách kín giấu, cũng đã là hổ thẹn rồi. **13**Nhưng hết thảy mọi sự đã bị quở trách đều được tỏ ra bởi sự sáng; phàm điều chi đã tỏ ra

Hãy thường thường nhơn danh Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta, vì mọi sự tạ ơn Đức Chúa Trời, là Cha chúng ta. **21** Hãy kính sợ Đáng Christ mà vâng phục nhau. **22** Hỡi kẻ làm vợ, phải vâng phục chồng mình như vâng phục Chúa, **23** vì chồng là đầu vợ, khác nào Đáng Christ là đầu Hội thánh, Hội thánh là thân thể Ngài, và Ngài là Cứu Chúa của Hội thánh. **24** Ấy vậy, như Hội thánh phục dưới Đáng Christ, thì đòn bà cũng phải phục dưới quyền chồng mình trong mọi sự. **25** Hỡi người làm chồng, hãy yêu vợ mình, như Đáng Christ đã yêu Hội thánh, phó chính mình vì Hội thánh, **26** để khiến Hội nên thánh sau khi lấy nước rửa và dùng Đạo làm cho Hội tinh sạch, **27** đặng tỏ ra hội thánh đầy vinh hiển, không vết, không nhăn, không chi giống như vậy, nhưng thánh sạch không chỗ trách được ở trước mặt Ngài. **28** Cũng một thể ấy, chồng phải yêu vợ như chính thân mình. Ai yêu vợ mình thì yêu chính mình vậy. **29** Vì chẳng hề có người nào ghét chính thân mình, nhưng nuôi nấng săn sóc nó như Đáng Christ đối với Hội thánh, **30** vì chúng ta là các chi thể của thân Ngài. **31** Vậy nên người đòn ông phải lìa cha mẹ mà dính díu với vợ mình, hai người cùng nêu một thịt. **32** Sự mầu nhiệm ấy là lớn, tôi nói về Đáng Christ và Hội thánh vậy. **33** Thế thì mỗi người trong anh em phải yêu vợ mình như mình, còn vợ thì phải kính chồng.

6 Hỡi kẻ làm con cái, hãy vâng phục cha mẹ! Hãy nhờ Đức Thánh Linh, thường thường làm mình trong Chúa, vì điều đó là phải lắm. **7** Đủ mọi thứ cầu nguyện và nài xin. Hãy dùng Hãy tôn kính cha mẹ ngươi (ý là điều răn thứ sự bền đỗ trọn vẹn mà tinh thức về điều đó, nhất, có một lời hứa nói theo), **8** hầu cho ngươi và cầu nguyện cho hết thảy các thánh đồ. **19** được phước và sống lâu trên đất. **4** Hỡi các Cửu hãi vì tôi mà cầu nguyện, để khi tôi mở người làm cha, chớ chọc cho con cái mình giận miêng ra, Chúa ban cho tôi tự do mọi bে, bày tỏ dũng, hãy dùng sự sửa phạt khuyên bảo của Chúa lẽ mầu nhiệm của đạo Tin Lành, **20** mà tôi vì mà nuôi nấng chúng nó. **5** Hỡi kẻ làm tôi tớ, đạo ấy làm sứ giả ở trong vòng xiềng xích, hầu hãy run sợ, lấy lòng thật thà mà vâng phục kẻ cho tôi nói cách dạn dĩ như tôi phải nói. **21** Vả, làm chủ mình theo phần xác, như vâng phục muôn cho anh em cùng biết những sự thuộc về Đáng Christ, **6** không phải vâng phục trước tôi và việc tôi làm, thì có Ti-chi-cơ, anh em rất mặt người mà thôi, như các ngươi kiêm cách yêu dấu của chúng ta, là tôi tớ trung thành của làm đẹp lòng người ta, nhưng phải như tôi tớ Chúa, sẽ báo tin mọi sự cho anh em. **22** Tôi đã của Đáng Christ, lấy lòng tốt làm theo ý muốn sai người đi, có ý cho anh em biết tình cảnh Đức Chúa Trời. **7** Hãy đem lòng yêu mến hầu chúng tôi là thế nào, để yên ủi lòng anh em. **23** việc chủ, cũng như hầu việc Chúa, chẳng phải Nguyễn xin anh em được sự bình an, sự yêu như hầu việc người ta, **8** vì biết rằng bất luận thương cùng đức tin ban cho bởi Đức Chúa tôi mọi hay tự chủ, mỗi người đều sẽ nhận Trời, là Cha, và bởi Đức Chúa Jēsus Christ! **24** lãnh của Chúa tùy việc lành mình đã làm. **9** Nguyễn xin ân điển ở với hết thảy những kẻ Hỡi anh em là người làm chủ, hãy đổi đổi kẻ lấy lòng yêu thương chẳng phai mà kính mến tôi tớ mình đồng một thể ấy, đừng có ngăm Đức Chúa Jēsus Christ chúng ta!

dọa chúng nó, vì biết rằng mình với chúng nó
đều có một chủ chung ở trên trời, và trước mặt
Ngài chẳng có sự tây vị ai hết. **10** Vả lại, anh
em phải làm mạnh dạn trong Chúa, nhờ sức
toàn năng của Ngài. **11** Hãy mang lấy mọi khí
giới của Đức Chúa Trời, để được đứng vững mà
địch cùng mưu kế của ma quỉ. **12** Vì chúng ta
dánh trận, chẳng phải cùng thịt và huyết, bèn
là cùng chủ quyền, cùng thế lực, cùng vua chúa
của thế gian mờ tối này, cùng các thần dữ ở các
miền trên trời vậy. (aiōn g165) **13** Vậy nên, hãy
lấy mọi khí giới của Đức Chúa Trời, hầu cho
trong ngày khốn nạn, anh em có thể cự địch
lại và khi thắng hơn mọi sự rồi, anh em được
đứng vững vàng. **14** Vậy, hãy đứng vững, lấy lẽ
thật làm dây nịt lưng, mặc lấy giáp bằng sự
công bình, **15** dùng sự sẵn sàng của Tin Lành
bình an mà làm giày dép. **16** Lại phải lấy thêm
đức tin làm thuẫn, nhờ đó anh em có thể dập
tắt được các tên lửa của kẻ dữ. **17** Cũng hãy
lấy sự cứu chuộc làm mao trụ, và cầm gươm
của Đức Thánh Linh, là lời Đức Chúa Trời. **18**

Phi-líp

binh vực đạo Tin Lành. 17 Còn những người kia, vì ý phe đãng xui giục, có lòng rao truyền

1 Phao-lô và Ti-mô-thê, tôi tớ của Đức Chúa Đáng Christ cách không ngay thật, tưởng thêm Jésus Christ, gởi cho hết thảy các thánh khổ não cho sự xiềng xích tôi. 18 Song có hè gì! đồ trong Đức Chúa Jésus Christ, ở thành Phi Dẫu thế nào đi nữa, hoặc làm bộ, hoặc thật thà, líp, cùng cho các giám mục và các chấp sự: 2 Đáng Christ cũng được rao truyền; ấy vì đó tôi nguyên xin anh em được ân điển và sự bình an đương mừng rỡ, và sẽ còn mừng rỡ nữa. 19 Vì ban cho bởi Đức Chúa Trời, Cha chúng ta và tôi biết rằng nhờ anh em cầu nguyện, và nhờ bởi Đức Chúa Jésus Christ! 3 Mỗi khi tôi nhớ Thánh Linh của Đức Chúa Jésus Christ giúp đỡ, đến anh em, thì cảm tạ Đức Chúa Trời tôi, 4 thì điều này sẽ trở làm ích cho sự rõi tôi. 20 Tôi và mỗi khi cầu nguyện, tôi hằng cầu cho hết có lòng trông cậy chắc chắn này, việc chi tôi thấy anh em cách hồn hở, 5 vì có từ buổi ban cũng chẳng hổ thiện cả, nhưng bao giờ cũng đầu cho đến bây giờ, anh em đã được thông thể, tôi nói cách tự do mọi bে, như vậy, đầu công trong sự tấn tới của đạo Tin Lành; 6 tôi tôi sống hay chết, Đáng Christ sẽ được cả sáng tin chắc rằng Đáng đã khởi làm việc lành trong trong mình tôi. 21 Vì Đáng Christ là sự sống anh em, sẽ làm trọn hết cho đến ngày của Đức của tôi, và sự chết là điều ích lợi cho tôi vây. Chúa Jésus Christ. 7 Tôi nghĩ đến hết thảy anh 22 Ví thử tôi cứ sống trong xác thịt, là ích lợi em đương ấy, là phải lầm; vì anh em ở trong cho công khó tôi, thì tôi chẳng biết nên lựa lòng tôi, đầu trong vòng xiềng xích tôi, hoặc điều chi. 23 Tôi bị ép giữa hai bέ muốn đi ở với trong khi binh vực và làm chứng đạo Tin Lành, Đáng Christ, là điều rất tốt hơn; 24 nhưng tôi thì anh em cũng có dự phần ân điển đã ban cứ ở trong xác thịt, ấy là sự cần hơn cho anh cho tôi. 8 Đức Chúa Trời cũng chứng rằng: tôi em. 25 Trong sự tin chắc đó, tôi biết rằng tôi sẽ lấy lòng yêu dấu của Đức Chúa Jésus Christ và cứ còn lại và ở với hết thảy anh em, để giúp trú mén anh em. 9 Lại, điều tôi xin trong khi đức tin anh em được tấn tới và vui vẻ; 26 hầu cầu nguyện, ấy là lòng yêu thương của anh em cho khi tôi lại đến cùng anh em, anh em sẽ càng ngày càng chan chứa hơn, trong sự thông nhơn tôi mà có nhiều cứ khoe mình luôn trong biết và sự suy hiếu, 10 để nghiệm thử những Đức Chúa Jésus Christ. 27 Duy anh em phải ăn sự tốt lành hơn, hầu cho anh em được tinh ở một cách xứng đáng với đạo Tin Lành của sạch không chố trách được, cho đến ngày Đáng Đáng Christ, để hoặc khi đến thăm anh em, Christ, 11 được đầy trái công bình đến bởi Đức hoặc khi vắng mặt, tôi cũng biết rằng anh em Chúa Jésus Christ, làm cho sáng danh và khen một lòng đứng vững, đồng tâm chống cự vì ngọt Đức Chúa Trời. 12 Hỡi anh em, tôi muốn đức tin của đạo Tin Lành, phàm sự chẳng để anh em biết rằng điều xảy đến cho tôi đã giúp cho kẻ thù nghịch ngầm dọa mình; 28 điều đó là thêm sự tấn tới cho đạo Tin Lành, 13 đến nỗi một chứng nghiệm chúng nó phải hư mất, còn chốn công đường và các nơi khác đều rõ tôi vì anh em được cứu rõi; và ấy là từ nơi Đức Chúa Đáng Christ mà chịu xiềng xích. 14 Phản nhiều Trời, 29 Ngài nhơn Đáng Christ, ban ơn cho anh trong anh em nhơn tôi bị xiềng xích mà có em, không những tin Đáng Christ mà thôi, lại lòng tin rất lớn trong Đáng Christ, dám truyền phải chịu khổ vì Ngài nữa, 30 là phải chịu cùng đạo Đức Chúa Trời chẳng sợ hãi gì. 15 Thật có một cuộc chiến tranh như anh em đã thấy ở một đôi người vì lòng ganh tị và cãi lẫy mà rao nơi tôi và hiện nay còn nghe nói có nơi tôi.

truyền Đáng Christ, nhưng cũng có kẻ lấy ý tốt mà rao truyền. 16 Những người này làm bởi lòng yêu mến, biết rằng: tôi được lập nên để

2 Vậy nếu trong Đáng Christ có điều yên ủi nào, nếu vì lòng yêu thương có điều cứu giúp nào, nếu có sự thông công nơi Thánh Linh,

nếu có lòng yêu mến và lòng thương xót, 2 thì sai Ti-mô-thê đến cùng anh em, để tới phiên anh em hãy hiệp ý với nhau, đồng tình yêu tôi, tôi nghe tin anh em, mà được yên lòng, thương, đồng tâm, đồng tư tưởng mà làm cho 20 Thật vậy, tôi không có ai như người đồng tôi vui mừng trọn vẹn. 3 Chớ làm sự chi vì lòng tình với tôi để thật lòng lo về việc anh em: 21 tranh cạnh hoặc vì hư vinh, nhưng hãy khiêm ai nấy đều tìm lợi riêng của mình, chớ không nhường, coi người khác như tôn trọng hơn tìm của Đức Chúa Jêsus Christ. 22 Nhưng anh mình. 4 Mỗi người trong anh em chớ chăm về em đã biết sự trung tín từng trải của người; và lợi riêng mình, nhưng phải chăm về lợi ké khác biết người là trung thành với tôi về việc Tin nữa. 5 Hãy có đồng một tâm tình như Đáng Lành, như con ở với cha vậy. 23 Nên mong sai Christ đã có, 6 Ngài vốn có hình Đức Chúa Trời, người đến nơi anh em liền, vừa khi tôi sẽ rõ song chẳng coi sự bình đẳng mình với Đức sự tình tôi ra thế nào; 24 tôi lại có lòng trông Chúa Trời là sự nên nắm giữ; 7 chính Ngài đã cậy này trong Chúa, là chính mình tôi không tự bỏ mình đi, lấy hình tôi tớ và trở nên giống bao lâu sẽ đến. 25 trong khi chờ đợi, tôi tưởng như loài người; 8 Ngài đã hiện ra như một cần phải sai Ép-ba-phô-dích, anh em tôi, bạn người, tự hạ mình xuống, vâng phục cho đến cùng làm việc và cùng chiến trận với tôi, đến chết, thậm chí chết trên cây thập tự. 9 Cũng vì cùng anh em, người cũng là ủy viên của anh đó nên Đức Chúa Trời đã đem Ngài lên rất cao, em ở kè tôi, đặng cung cấp mọi sự cần dùng và ban cho Ngài danh trên hết mọi danh, 10 cho tôi vậy. 26 Vì người rất ước ao thấy anh em hầu cho nghe đến danh Đức Chúa Jêsus, mọi hết thảy, và đã lo về anh em nghe mình bị đau đầu gối trên trời, dưới đất, bên dưới đất, thấy ốm. 27 Và, người mắc bệnh gần chết; nhưng đều quì xuống, 11 và mọi lưỡi thay đều xưng Đức Chúa Trời đã thương xót người, và chẳng Jêsus Christ là Chúa, mà tôn vinh Đức Chúa những người mà thôi, cả đến tôi nữa, đặng tôi Trời, là Đức Chúa Cha. 12 Ấy vậy, hỡi những kẻ khỏi buồn rầu càng thêm buồn rầu. 28 Vậy, tôi rất yêu dấu của tôi, như anh em đã vâng lời đã sai người đi rất kíp, hầu cho anh em lại thấy luôn luôn, chẳng những khi tôi có mặt mà thôi, người thì mừng rỡ, và tôi cũng bớt buồn rầu. lại bây giờ là lúc tôi vắng mặt, hãy cùng hơn 29 Thế thì, hãy lấy sự vui mừng trọn vẹn mà nữa, mà lấy lòng sợ sệt run rẩy làm nên sự cứu tiếp rước người trong Chúa, và tôn kính những chuộc mình. 13 Vì ấy chính Đức Chúa Trời cảm người như vậy; 30 bởi, ấy là vì công việc của động lòng anh em vừa muốn vừa làm theo ý Đáng Christ mà người đã gần chết, liều sự sống tốt Ngài. 14 Phàm làm việc gì chớ nên lầm bầm mình để bù lại các việc mà chính anh em không và lưỡng lự, 15 hầu cho anh em ở giữa dòng thể giúp tôi.

dối hung ác ngang nghịch, được nên con cái của Đức Chúa Trời, không vít, không tì, không chồ trách được, lại giữa dòng dõi đó, giữ lấy đạo sự sống, chiếu sáng như đuốc trong thế gian; 16 cho đến nỗi tới ngày của Đáng Christ, tôi có thể khoe mình rằng chẳng đã chạy vô ích và khó nhọc luồng công. 17 Ví dầu huyết tôi phải dùng để tưới trên của tế lễ và của dâng đức tin anh em tôi cũng vui lòng, lại đồng vui với anh em hết thảy. 18 anh em cũng vậy, hãy vui lòng về điều đó, và hãy cùng vui với tôi. 19 Vả, tôi mong rằng nhờ ơn Đức Chúa Jêsus, kíp

3 Hỡi anh em, sau hết, anh em hãy vui mừng trong Chúa! Tôi chẳng hề sợ phiền mà lại viết những điều này cho anh em nữa, vì ấy là có ích cho anh em. 2 Hãy coi chừng loài chó; hãy coi chừng kẻ làm công gian ác; hãy coi chừng phép cắt bì giả. 3 Vì, ấy chính chúng ta là kẻ chịu phép cắt bì thật, là kẻ cậy Đức Thánh Linh Đức Chúa Trời mà hầu việc Đức Chúa Trời, khoe mình trong Đáng Christ, và không để lòng tin cậy trong xác thịt bao giờ. 4 Ấy chẳng phải tôi không có thể cậy mình trong xác thịt đâu. Ví bằng kẻ khác tưởng rằng có

thể cậy mình trong xác thịt, thì tôi lại có thể mất; họ lấy sự xấu hổ của mình làm vinh hiển, bội phản nũa, 5 tôi chịu phép cắt bì ngày thứ chỉ tư tưởng về các việc thế gian mà thôi. 20 tám, về dòng Y-sơ-ra-ên, chi phái Bên-gia-min, Nhưng chúng ta là công dân trên trời; ấy là từ người Hê-bơ-rơ, con của người Hê-bơ-rơ; về nơi đó mà chúng ta trông đợi Cứu Chúa mình luật pháp, thì thuộc phe Pha-ra-si; 6 về lòng sốt là Đức Chúa Jêsus Christ, 21 Ngài sẽ biến hóa sáng, thì là kẻ bắt bớ hội thánh; còn như về sự thân thể hèn mạt chúng ta ra giống như thân công bình của luật pháp, thì không chối trách thể vinh hiển Ngài, y theo quyền phép Ngài có được. 7 Nhưng vì có Đáng Christ, tôi đã coi sự để phục muôn vật.

lời cho tôi như là sự lỗ vây. 8 Tôi cũng coi hết thấy mọi sự như là sự lỗ, vì sự nhận biết Đức Chúa Jêsus Christ là quý hơn hết, Ngài là Chúa tôi, và tôi vì Ngài mà liều bỏ mọi điều lợi đó. Thật, tôi xem những điều đó như rơm rác, hầu cho được Đáng Christ 9 và được ở trong Ngài, được sự công bình, không phải của tôi bởi luật pháp mà đến, bèn là bởi tin đến Đáng Christ mà được, tức là công bình đến bởi Đức Chúa Trời và đã lập lên trên đức tin; 10 cho đến nỗi tôi được biết Ngài, và quyền phép sự sống lại của Ngài, và sự thông công thương khó của Ngài, làm cho tôi nên giống như Ngài trong sự chết Ngài, 11 mong cho tôi được đến sự sống lại từ trong kẻ chết. 12 Ấy không phải tôi đã giụt giải rồi, hay là đã đến nơi trọn lành rồi đâu, nhưng tôi đương chạy hầu cho giụt được, vì chính tôi đã được Đức Chúa Jêsus Christ giụt lấy rồi. 13 Hỡi Anh em, về phần tôi, tôi không tưởng rằng đã đạt đến mục đích, 14 nhưng tôi cứ làm một điều: quên lửng sự ở đằng sau, mà bươn theo sự ở đằng trước, tôi nhắm mục đích mà chạy, để giụt giải về sự kêu gọi trên trời của Đức Chúa Trời trong Đức Chúa Jêsus Christ. 15 Vậy, hễ những người trọn vẹn trong chúng ta, phải có ý tưởng đó; và nếu anh em tưởng đằng khác, Đức Chúa Trời cũng sẽ lấy sự đó soi sáng cho anh em. 16 Duy Chúng ta đã đạt đến bậc nào, thì chúng ta phải đồng đi vậy. 17 Hỡi Anh em, hãy bắt chước tôi, lại xem những kẻ ăn ở theo mẫu mực mà anh em thấy trong chúng tôi. 18 Vì tôi đã thường nói điều này cho anh em, nay tôi lại khóc mà nói nữa: lầm người có cách ăn ở như là kẻ thù nghịch thập tự giá của Đáng Christ. 19 Sự cuối cùng của họ là hư

4 Vậy thì, hỡi anh em rất yêu rất thiết, là sự vui mừng và mao triều thiên cho tôi, kẻ rất yêu dấu ơi, hãy đứng vững trong Chúa. 2 Tôi khuyên È-yô-di và khuyên Sin-ty-cơ phải hiệp một ý trong Chúa. 3 Hỡi kẻ đồng liêu trung tín, tôi cũng xin anh giúp hai người đồn bà ấy, nhơn bai bà ấy cùng tôi đã vì đạo Tin Lành mà chiến đấu; Cơ-lê-măn và các bạn khác đồng làm việc với tôi cũng vậy, có tên những người đó biên vào sách sự sống rồi. 4 Hãy vui mừng trong Chúa luôn luôn. Tôi lại còn nói nữa: hãy vui mừng đi. 5 Hãy cho mọi người đều biết nét nhu mì của anh em. Chúa đã gần rồi. 6 Chớ lo phiền chi hết, nhưng trong mọi sự hãy dùng lời cầu nguyện, nài xin, và sự tạ ơn và trình các sự cầu xin của mình cho Đức Chúa Trời. 7 Sự bình an của Đức Chúa Trời vượt quá mọi sự hiểu biết, sê gìn giữ lòng và ý tưởng anh em trong Đức Chúa Jêsus Christ. 8 Rốt lại, hỡi anh em, phàm điều cho chơn thật, điều chi đáng tôn, điều chi công bình, điều chi thánh sạch, điều chi đáng yêu chuộng, điều chi có tiếng tốt, điều chi có nhân đức đáng khen, thì anh em phải nghĩ đến. 9 Hễ sự gì anh em đã học, đã nhận, đã nghe ở nơi tôi và đã thấy trong tôi, hãy làm đi, thì Đức Chúa Trời của sự bình an sẽ ở cùng anh em. 10 Tôi được rất vui mừng trong Chúa, vì nay anh em lại lo tưởng về tôi làn nữa; anh em vẫn tưởng đến điều đó lắm, nhưng không có dịp tiện. 11 Không phải tôi muốn nói đến sự cần dùng của tôi; vì tôi đã tập hễ gấp cảnh ngộ nào, cũng thỏa lòng ở vậy. 12 Tôi biết chịu nghèo hèn, cũng biết được dư dật. Trong mọi sự và mọi nơi, tôi đã tập cả, dầu no hay đói, dầu dư hay thiếu cũng được. 13 Tôi làm được mọi

sự nhờ Đáng ban thêm sức cho tôi. **14** Nhưng anh em giúp tôi cơn hoạn nạn, thì đã làm điều thiện. **15** Hỡi người Phi-líp, anh em cũng biết rằng lúc tôi khởi giảng Tin Lành trong khi lìa xứ Ma-xê-doan, thi ngoài hội thánh của anh em, chẳng có hội nào khác hiệp với tôi để lập thành sự trao đổi trong chúng ta cả; **16** vì tại Tê-sa-lô-ni-ca, anh em đã một hai lần gởi đồ cung cấp về sự cần dùng cho tôi vậy. **17** Ấy không phải tôi cầu lễ vật, nhưng cầu sự kết quả nhiều bởi lễ vật đến cho anh em. **18** Vậy, tôi đã nhận được hết, và đương dư dật; tôi được đầy dẫy vì đã nhận đồ nơi Ép-ba-phô-đích mà anh em gởi cho tôi, như một thứ hương có mùi thơm, tức là một của lễ Đức Chúa Trời đáng nhận, và đẹp lòng Ngài. **19** Đức Chúa Trời tôi sẽ làm cho đầy đủ mọi sự cần dùng của anh em y theo sự giàu có của Ngài ở nơi vinh hiển trong Đức Chúa Jêsus Christ. **20** Nguyễn xin sự vinh hiển về nơi Đức Chúa Trời, là Cha chúng ta, đời đời vô cùng! A-men. (**aiôn g165**) **21** Hãy chào hết thảy các thánh đồ trong Đức Chúa Jêsus Christ; các anh em ở cùng tôi chào anh em **22** Hết thảy các thánh đồ chào anh em, nhứt là về người nhà Sê-sa. **23** Nguyễn xin ân điển của Đức Chúa Jêsus Christ ở trong lòng anh em!

Cô-lô-se

tội. 15 Ấy chính Ngài là hình ảnh của Đức Chúa
Trời không thấy được, và Đáng sanh ra đầu

1 Phao-lô, theo ý muốn Đức Chúa Trời, làm sứ hết thảy mọi vật dựng nên. 16 Vì muôn vật đã
đò của Đức Chúa Jêsus Christ, cùng Ti-mô- được dựng nên trong Ngài, bất luận trên trời,
thê là anh em, 2 gởi cho các anh em chúng ta ở dưới đất, vật thấy được, vật không thấy được,
thành Cô-lô-se, là những người thánh và trung hoặc ngôi vua, hoặc quyền cai trị, hoặc chấp
tin trong Đáng Christ: nguyên xin anh em được chánh, hoặc cầm quyền, đều là bởi Ngài và vì
ân điển và sự bình an ban cho bởi Đức Chúa Ngài mà được dựng nên cả. 17 Ngài có trước
Trời, là Cha chúng ta! 3 Trong khi chúng tôi muôn vật, và muôn vật đứng vững trong Ngài.
cầu nguyện cho anh em không thôi, thì cảm tạ 18 Ấy cũng chính Ngài là đầu của thân thể, tức
Đức Chúa Trời là Cha Đức Chúa Jêsus Christ là đầu Hội thánh. Ngài là ban đầu sanh trước
chúng ta. 4 Vì chúng tôi đã nghe về đức tin nhứt từ trong những kẻ chết, hầu cho trong
của anh em nơi Đức Chúa Jêsus Christ và về mọi vật, Ngài đứng đầu hàng. 19 Vì chưng Đức
sự yêu thương của anh em đối với mọi thánh Chúa Trời đã vui lòng khiến mọi sự đầy dẫy
đò, 5 vì có sự trông cậy để dành cho anh em ở của mình chứa trong Ngài, 20 và bởi huyết Ngài
trên trời là sự trước kia anh em đã nhờ đạo Tin trên thập tự giá, thì đã làm nên hòa bình, khiến
Lành chân thật mà biết đến. 6 Đạo Tin Lành đó muôn vật dưới đất trên trời đều nhờ Ngài mà
ở giữa anh em cũng như ở trong cả thế gian; hòa thuận cùng chính mình Đức Chúa Trời. 21
lại kết quả và tần bộ cũng như trong anh em, Còn anh em ngày trước vốn xa cách Đức Chúa
từ ngày mà anh em đã nghe rao truyền ơn Trời, và là thù nghịch cùng Ngài bởi ý tưởng và
Đức Chúa Trời và đã học cho thật biết ơn đó, việc ác mình, 22 nhưng bây giờ Đức Chúa Trời
7 y như Ê-pháp-ra là bạn đồng sự thiết nghĩa đã nhờ sự chết của Con Ngài chịu lấy trong
với chúng tôi đã dạy anh em; người giúp đỡ thân thể của xác thịt mà khiến anh em hòa
chúng tôi như một kẻ giúp việc trung thành thuận,ặng làm cho anh em đứng trước mặt
của Đáng Christ, 8 và đã tỏ ra cho chúng tôi biết Ngài cách thánh sạch không vết, không chố
lòng yêu thương mà anh em cảm chịu bởi Đức trách được; 23 miễn là anh em tin Chúa cách
Thánh Linh. 9 Cho nên, chúng tôi cũng vậy, từ vững vàng không núng, chẳng hề dời khỏi sự
ngày nhận được tin đó, cứ cầu nguyện cho anh trông cậy đã truyền ra bởi đạo Tin Lành mà
em không thôi, và xin Đức Chúa Trời ban cho anh em đã nghe, là đạo được giảng ra giữa mọi
anh em được đầy dẫy sự hiểu biết về ý muốn vật dựng nên ở dưới trời, và chính tôi, Phao-lô,
của Ngài, với mọi thứ khôn ngoan và hiểu biết là kẻ giúp việc của đạo ấy. 24 Nay tôi lấy làm vui
thiêng liêng nřa, 10 hầu cho anh em ăn ở cách vẻ về sự tôi đã chịu khổ sở vì anh em, tôi lại vì
xứng đáng với Chúa,ặng đẹp lòng Ngài mọi thân thể Đáng Christ, là Hội thánh, mà đem xác
đường, nẩy ra đủ các việc lành, càng thêm lên thịt mình chịu hết các điều còn lại trong sự
trong sự hiểu biết Đức Chúa Trời, 11 nhờ quyền thương khό của Ngài. 25 Tôi làm kẻ giúp việc
phép vinh hiển Ngài, được có sức mạnh mọi của Hội thánh đó, bởi sự phân phát của Đức
bè, để nhịn nhục vui vẻ mà chịu mọi sự. 12 Hãy Chúa Trời, là Đáng giao cho tôi cái phần việc
tạ ơn Đức Chúa Cha, Ngài đã khiến anh em có truyền đạo Chúa cho anh em cách trọn vẹn, 26
thể dự phần cơ nghiệp của các thánh trong sự tức là sự mầu nhiệm đã giấu kín trái các đồi
sáng láng: 13 Ngài đã giải thoát chúng ta khỏi các kiếp, mà nay tỏ ra cho các thánh đồ Ngài.
quyền của sự tối tăm, làm cho chúng ta dời (aiôn g165) 27 Vì Đức Chúa Trời muốn khiến họ
qua nước của Con rất yêu dấu Ngài, 14 trong biết sự giàu vinh hiển của sự mầu nhiệm đó ở
Con đó chúng ta có sự cứu chuộc, là sự tha giữa dân ngoại là thể nào, nghĩa là Đáng Christ

ở trong anh em, là sự trông cậy về vinh hiển. xác thịt mình không chịu cắt bì, thì Đức Chúa
28 Ấy là Ngài mà chúng tôi rao giảng, lấy mọi Trời đã khiến anh em sống lại với Đáng Christ, sự khôn ngoan răn bảo mọi người, dạy dỗ mọi vì đã tha thứ hết mọi tội chúng ta: **14** Ngài đã người, hầu cho bày tỏ mọi người trở nên trọn xóa tò khê lập nghịch cùng chúng ta, các điều vẹn trong Đáng Christ ra trước mặt Đức Chúa khoán trái với chúng ta nữa, cùng phá hủy tờ Trời. **29** Ấy cũng là vì đó mà tôi làm việc, nhờ khê đó mà đóng đinh trên cây thập tự; **15** Ngài Giúp đỡ mà chiến đấu, là sức hành động đã truất bỏ các quyền cai trị cùng các thế lực, cách có quyền trong tôi.

2 Vâ, tôi muốn anh em biết đường nào tôi

hết sức chiến tranh cho anh em, cho những người ở Lao-di-xê, và cho những kẻ không thấy mặt tôi về phần xác, **2** hầu cho lòng những kẻ ấy được yên úi, và lấy sự yêu thương mà liên hiệp, đặng có nhiều sự thông biết đầy dẫy chắc chắn, đến nỗi có thể hiểu sự mà nhiệm của Đức Chúa Trời, tức là Đáng Christ, **3** mà trong Ngài đã giấu kín mọi sự quí báu về khôn ngoan thông sáng. **4** Tôi nói như vậy, hầu cho chẳng ai lấy lời dỗ dành mà lừa dối anh em. **5** Vì dấu thân tôi xa cách, nhưng tâm thần tôi vẫn ở cùng anh em, thấy trong anh em có thứ tự hàn hoi và đức tin vững vàng đến Đáng Christ, thì tôi mừng rỡ lắm. **6** Anh em đã nhận Đức Chúa Jêsus Christ thế nào, thì hãy bước đi trong Ngài thế ấy; **7** hãy châm rẽ và lập nền trong Ngài, lấy đức tin làm cho bền vững, tùy theo anh em đã được dạy dỗ, và hãy dư dật trong sự cảm tạ.

8 Hãy giữ chừng, kèo có ai lấy triết học và lời hư không, theo lời truyền khẩu của loài người, sơ học của thế gian, không theo Đáng Christ, mà bắt anh em phục chăng. **9** Vì sự đầy dẫy của bốn tánh Đức Chúa Trời thấy đều ở trong Đáng ấy như có hình. **10** Anh em lại nhớ Ngài mà có được đầy dẫy mọi sự, vì Ngài là đầu của mọi quyền cai trị và mọi thế lực. **11** Anh em cũng chịu cắt bì trong Ngài, không phải phép cắt bì bởi tay người ta làm ra, nhưng là phép cắt bì của Đáng Christ, là lột bỏ tánh xác thịt của chúng ta. **12** Anh em đã bởi phép báp-têm được chôn với Ngài, thì cũng được sống lại với Ngài bởi đức tin trong quyền phép Đức Chúa Trời, là Đáng đã khiến Ngài từ kẻ chết sống lại.

13 Khi anh em đã chết bởi tội lỗi mình và sự

dùng thập tự giá chiến thắng chúng nó, và nộp ra tảng tường giữa thiên hạ. **16** Vì vậy, chớ có ai đoán xét anh em về của ăn uống, hoặc ngày lễ, hoặc ngày mặt trăng mới, hoặc ngày Sabát, **17** ấy đều chỉ là bóng của các việc sẽ tới, còn hình thù ở trong Đáng Christ. **18** Chớ để cho những kẻ kia cướp lấy phần thưởng chạy thi, là kẻ giả đò khiêm nhượng mà muốn thò lạy các thiên sứ. Họ theo những sự mình xem thấy, và bởi tính xác thịt nỗi lòng kiêu ngạo vô ích, **19** không liên lạc với đầu, là nhờ đầu đó mà cả thân thể xếp đặt kết hiệp bởi các lắt léo, và được sự sanh trưởng từ Đức Chúa Trời đến. **20** Ví bằng anh em chết với Đáng Christ về sự sơ học của thế gian, thì làm sao lại để cho những thế hệ này ép buộc mình, như anh em còn sống trong thế gian: **21** Chớ lấy, chớ ném, chớ rờ? **22** Cả sự đó hễ dùng đến thì hư nát, theo qui tắc và đạo lý loài người, **23** dầu bè ngoài có vẻ khôn ngoan, là bởi thò lạy theo ý riêng, cách khiêm nhượng và khắc khổ thân thể mình; nhưng không ích gì để chống cự lòng dục của xác thịt.

3 Vậy nếu anh em được sống lại với Đáng

Christ, hãy tìm các sự ở trên trời, là nơi Đáng Christ ngồi bên hữu Đức Chúa Trời. **2** Hãy ham mến các sự ở trên trời, đừng ham mến các sự ở dưới đất; **3** vì anh em đã chết, sự sống mình đã giấu với Đáng Christ trong Đức Chúa Trời. **4** Khi nào Đáng Christ, là sự sống của anh em, sẽ hiện ra, bấy giờ anh em cũng sẽ hiện ra với Ngài trong sự vinh hiển. **5** Vậy hãy làm chết các chi thể của anh em ở nơi hạ giới, tức là tà dâm, ô uế, tình dục, tham lam, tham lam chẳng khác gì thò hình tượng: **6** bởi những sự ấy con giận của Đức Chúa Trời giáng trên các con không vâng phục; **7** lúc trước anh em sống

trong những nét xấu đó, và ăn ở như vậy. **8** kẻ làm chủ mình về phần xác, không những Như bấy giờ anh em nên trừ bỏ hết nói sự hờn giận trước mắt họ, như mình tìm cách cho đó, tức là sự thanh nộ, buồn giận và hung ác. đẹp lòng người ta, nhưng vì kính sợ Chúa, hãy Đừng nói hành ai, chớ có một lời tục tĩu nào ra lấy lòng thật thà mà hờn giận việc. **23** Hỡi làm việc gì, từ miệng anh em. **9** Chớ nói dối nhau, vì đã hãy hết lòng mà làm, như làm cho Chúa, chớ lột bỏ người cũ cùng công việc nó, **10** mà mặc khôngh phái làm cho người ta, **24** vì biết rằng lấy người mới là người đang đổi ra mới theo anh em sẽ bởi Chúa mà được cơ nghiệp làm hình tượng Đáng đựng nêu người ấy, đãng đạt phần thưởng. Hãy hờn việc Đáng Christ, tức là đến sự hiểu biết đầy trọn. **11** Tại đây không Chúa. **25** Vì ai ăn ở bất nghĩa, sẽ lại chịu lấy sự còn phân biệt người Gờ-réc hoặc người Giu-đa, bất nghĩa của mình không tẩy vị ai hết.

người chịu cắt bì hoặc người không chịu cắt bì, người dã man hoặc người Sy-the, người tôi mợi hoặc người tự chủ; nhưng Đáng Christ là mọi sự và trong mọi sự. **12** Vậy anh em là kẻ chọn lựa của Đức Chúa Trời, là người thánh và rất yêu dấu của Ngài, hãy có lòng thương xót. Hãy mặc lấy sự nhơn từ, khiêm nhường, mềm mại, nhin nhục, **13** nếu một người trong anh em có sự gì phàn nàn với kẻ khác thì hãy nhường nhin nhau và tha thứ nhau: như Chúa đã tha thứ anh em thế nào, thì anh em cũng phải tha thứ thế ấy. **14** Nhưng trên hết mọi sự đó, phải mặc lấy lòng yêu thương, vì là dây liên lạc của sự trọn lành. **15** Nguyên xin sự bình an của Đáng Christ cai trị trong lòng anh em, là bình an mà anh em đã được gọi đến để hiệp nên một thể; lại phải biết ơn. **16** Nguyên xin lời của Đáng Christ ở đây trong lòng anh em, và anh em dư dật mọi sự khôn ngoan. Hãy dùng những ca vịnh, thơ thánh, bài hát thiêng liêng mà dạy và khuyên nhau, vì được đầy ơn Ngài nên hãy hết lòng hát khen Đức Chúa Trời. **17** Mặc dầu anh em nói hay làm, cũng phải nhơn danh Đức Chúa Jêsus mà làm mọi điều, nhờ Ngài mà tạ ơn Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Cha. **18** Hỡi người làm vợ, hãy vâng phục chồng mình, y như điều đó theo Chúa đáng phải nêu vậy. **19** Hỡi kẻ làm chồng, hãy yêu vợ mình, chớ hè ở cay nghiệt với người. **20** Hỡi kẻ làm con, mọi sự hãy vâng phục cha mẹ mình, vì điều đó đẹp lòng Chúa. **21** Hỡi kẻ làm cha, chớ hè chọc giận con cái mình, e chúng nó ngã lòng chăng. **22** Hỡi kẻ làm tôi tớ, trong mọi sự phải vâng phục

4 Hỡi người làm chủ, hãy lấy điều công bình chánh trực để tôi tớ mình, vì biết rằng anh em cũng có một chủ ở trên trời. **2** Phải bền đỗ và tinh thức trong sự cầu nguyện, mà thêm sự tạ ơn vào. **3** Cũng hãy cầu nguyện cho chúng tôi, xin Đức Chúa Trời mở cửa cho sự giảng đạo, hờn cho tôi được rao truyền lê маш nhiệm của Đáng Christ, vì lẽ đó mà tôi bị xiềng xích, **4** lại hờn cho tôi được tỏ cho biết lẽ ấy như điều tôi phải nói. **5** Hãy lấy sự khôn ngoan ăn ở với những người ngoại, và lợi dụng thì giờ. **6** Lời nói anh em phải có ân hậu theo luân, và nêm thêm muối, hờn cho anh em biết nên đối đáp mỗi người là thể nào. **7** Ti-chi-cơ là anh em rất yêu của chúng tôi, một người tôi tớ trung thành của Chúa và bạn cùng làm việc với tôi, sẽ báo tin cho anh em về các việc của tôi. **8** Tôi có ý sai người đến cùng anh em, hờn cho anh em biết tình cảnh chúng tôi là thể nào, đãng người yên ủi lòng anh em. **9** Kẻ cùng đi với người là Ô-nê-sim, anh em trung tín và rất yêu của chúng tôi, tức là người đồng xứ với anh em vậy. Hai người đó sẽ nói cho biết hết mọi điều xảy ra ở đây. **10** A-ri-tac, là bạn đồng tù với tôi, gởi lời thăm anh em, Mác, anh em chú bác với Ba-na-ba cũng vậy. Về Mác, anh em đã chịu lấy lời dạy bảo rồi; nếu người đến nơi anh em, hãy tiếp rước tử tế. **11** Giê-su gọi là Giúc-tu cũng có lời thăm anh em. Trong những người chịu cắt bì, chỉ ba người đó cùng tôi vì nước Đức Chúa Trời mà làm việc, và các người ấy là một sự yên ủi lòng tôi. **12** È-pháp-ra, người hàng xứ với anh em, tôi tớ của Đức Chúa Jêsus Christ,

có lời chào anh em; người vì anh em chiến đấu
không thôi trong khi cầu nguyện, để anh em
trở nên toàn vẹn và trọn niềm vâng phục mọi ý
muốn của Đức Chúa Trời. **13** Vì tôi làm chứng
cho người rằng, người làm việc rất là khó nhọc
và anh em, lại vì người Lao-đi-xê và người Hi-
ê-ra-bô-li nữa. **14** Lu-ca là thầy thuốc rất yêu
dầu, chào anh em, Đê-ma cũng vậy. **15** Hãy chào
các anh em ở Lao-đi-xê và Nim-pha, cùng Hội
thánh nhóm trong nhà người. **16** Anh em đọc
thơ này rồi, hãy đưa cho Hội thánh Lao-đi-xê
đọc với, anh em cũng phải đọc thơ ở Lao-đi-
xê gởi đến nữa. **17** Rốt lại, hãy nói với A-chíp
rằng: Hãy cẩn thận về chức vụ mà ngươi đã
nhơn danh Chúa nhận lãnh, để làm cho thật
trọn vẹn. **18** Chính tay tôi, Phao-lô, viết chào
thăm anh em. Hãy nhớ về xiềng xích của tôi.
Nguyễn xin ân điển ở cùng anh em!

I Thê-sa-lô-ni-ca

1 Phao-lô, Sin-vanh và Ti-mô-thê gởi cho Hội-thanh ở thành Tê-sa-lô-ni-ca, Hội trong Đức Chúa Christ, Chúa chúng ta: nguyễn xin ân điển và sự bình an ban cho anh em! **2** Chúng tôi hằng chứng tôi cứ nói, vì anh em ta ơn Đức Chúa Trời, thường nhắc đến anh em trong khi cầu nguyện; **3** vì trước mặt Đức Chúa Trời, là Cha, chúng tôi nhớ mãi công việc của đức tin anh em, công lao của chúng ta; **4** hỡi anh em được Đức Chúa Trời yêu thương, không những bằng lời nói thô, lại những từ nơi anh em, như một người vú sẫn sóc

truyền đạo Tin Lành của Đức Chúa Trời cách dặn dĩ giữa cơn đại chiến. **3** Vì sự giảng đạo của chúng tôi chẳng phải bởi sự sai lầm, hoặc ý không thanh sạch, cũng chẳng dùng điều gian dối. **4** Nhưng vì Đức Chúa Trời đã xét chúng tôi là xứng đáng giao cho việc giảng Tin Lành, nên chúng tôi chẳng phải bởi sự sai lầm, hoặc ý không thanh sạch, cũng chẳng dùng điều gian dối. **5** Vâng, anh em có mặt Đức Chúa Trời, là Cha, chúng tôi nhớ mãi biết, chúng tôi không hề dùng những lời dưa nịnh, cũng không hề bởi lòng tư lợi mà làm, có lòng yêu thương anh em, sự bền đỗ về sự trông chờ Đức Chúa Trời chứng cho. **6** Dẫu rằng chúng tôi cậy của anh em trong Đức Chúa Jêsus Christ có thể bắt anh em tôn trọng chúng tôi, vì là sứ chính con mình cách dịu dàng vậy. **8** Vậy, vì mạnh của sự tin quyết nữa. Vì anh em biết lòng rất yêu thương của chúng tôi đối với anh em rõ cách chúng tôi ở giữa anh em và lòng yêu em, nên ước ao ban cho anh em, không những thương đối với anh em là thế nào. **6** Anh em Tin Lành Đức Chúa Trời thôi đâu, song cả đến cũng đã bắt chước tôi và bắt chước Chúa, lấy sự sống chúng tôi nữa, bởi anh em đã sự vui vẻ của Đức Thánh Linh mà tiếp nhận trở nên thiết nghĩa với chúng tôi là bao. **9** Hỡi đạo giữa lúc nhiều sự khôn khó, **7** đến nỗi anh em, anh em còn nhớ công lao, khó nhọc em trở nên gương tốt cho hết thảy tín đồ ở xứ của chúng tôi; ấy là trong khi chúng tôi giảng Ma-xê-doan và xứ A-chai. **8** Vì đạo Chúa không Tin Lành cho anh em, lại cũng làm việc cả ngày những từ nơi anh em vang ra trong xứ Ma-xê-doan và A-chai thôi đâu, nhưng đức tin mà trong anh em hết. **10** Anh em làm chứng, Đức anh em có trong Đức Chúa Trời đã đòn khắp mọi nơi, đến nỗi chúng tôi không cần phải nói chúng tôi đối với anh em có lòng tin, thật là đến nữa. **9** Vâng, mọi người đều thuật lại thế nào thánh sạch, công bình, không chồ trách được. anh em đã tiếp đãi chúng tôi, và thế nào đã trả **11** Anh em cũng biết rằng chúng tôi đối đãi với lại cùng Đức Chúa Trời, bô hình tượng đặng mỗi người trong anh em, như cha đối với con, thờ Đức Chúa Trời hằng sống và chân thật, **10** **12** khuyên lơn, yên ủi, và nài xin anh em ăn đặng chờ đợi Con Ngài từ trên trời, là Đức Chúa Jêsus mà Ngài đã khiến từ kẻ chết sống lại, tức là Đấng giải cứu chúng ta khỏi cơn thịnh nộ

truyền đạo Tin Lành của Đức Chúa Trời cách dặn dĩ giữa cơn đại chiến. **3** Vì sự giảng đạo của chúng tôi chả phải bởi sự sai lầm, hoặc ý không thanh sạch, cũng chả dùng điều gian dối. **4** Nhưng vì Đức Chúa Trời đã xét chúng tôi là xứng đáng giao cho việc giảng Tin Lành, nên chúng tôi chả phải bởi sự sai lầm, hoặc ý không thanh sạch, cũng chả dùng điều gian dối. **5** Vâng, anh em có mặt Đức Chúa Trời, là Cha, chúng tôi nhớ mãi biết, chúng tôi không hề dùng những lời dưa nịnh, cũng không hề bởi lòng tư lợi mà làm, có lòng yêu thương anh em, sự bền đỗ về sự trông chờ Đức Chúa Trời chứng cho. **6** Dẫu rằng chúng tôi cậy của anh em trong Đức Chúa Jêsus Christ có thể bắt anh em tôn trọng chúng tôi, vì là sứ chính con mình cách dịu dàng vậy. **8** Vậy, vì mạnh của sự tin quyết nữa. Vì anh em biết lòng rất yêu thương của chúng tôi đối với anh em rõ cách chúng tôi ở giữa anh em và lòng yêu em, nên ước ao ban cho anh em, không những thương đối với anh em là thế nào. **6** Anh em Tin Lành Đức Chúa Trời thôi đâu, song cả đến cũng đã bắt chước tôi và bắt chước Chúa, lấy sự sống chúng tôi nữa, bởi anh em đã sự vui vẻ của Đức Thánh Linh mà tiếp nhận trở nên thiết nghĩa với chúng tôi là bao. **9** Hỡi đạo giữa lúc nhiều sự khôn khó, **7** đến nỗi anh em, anh em còn nhớ công lao, khó nhọc em trở nên gương tốt cho hết thảy tín đồ ở xứ của chúng tôi; ấy là trong khi chúng tôi giảng Ma-xê-doan và xứ A-chai. **8** Vì đạo Chúa không Tin Lành cho anh em, lại cũng làm việc cả ngày những từ nơi anh em vang ra trong xứ Ma-xê-doan và A-chai thôi đâu, nhưng đức tin mà trong anh em hết. **10** Anh em làm chứng, Đức anh em có trong Đức Chúa Trời đã đòn khắp mọi nơi, đến nỗi chúng tôi không cần phải nói chúng tôi đối với anh em có lòng tin, thật là đến nữa. **9** Vâng, mọi người đều thuật lại thế nào thánh sạch, công bình, không chồ trách được. anh em đã tiếp đãi chúng tôi, và thế nào đã trả **11** Anh em cũng biết rằng chúng tôi đối với lại cùng Đức Chúa Trời, bô hình tượng đặng mỗi người trong anh em, như cha đối với con, thờ Đức Chúa Trời hằng sống và chân thật, **10** **12** khuyên lơn, yên ủi, và nài xin anh em ăn đặng chờ đợi Con Ngài từ trên trời, là Đức Chúa Jêsus mà Ngài đã khiến từ kẻ chết sống lại, tức là Đấng giải cứu chúng ta khỏi cơn thịnh nộ

2 Hỡi anh em, chính anh em biết rõ rằng chúng tôi đã đến nơi anh em, ấy chả phải là vô ích đâu; **2** nhưng sau khi bị đau đớn và sỉ nhục tại thành Phi-líp, như anh em đã biết, thì chúng tôi trông cậy Đức Chúa Trời, cứ rao

truyền đạo Tin Lành của Đức Chúa Trời cách dặn dĩ giữa cơn đại chiến. **3** Vì sự giảng đạo của chúng tôi chả phải bởi sự sai lầm, hoặc ý không thanh sạch, cũng chả dùng điều gian dối. **4** Nhưng vì Đức Chúa Trời đã xét chúng tôi là xứng đáng giao cho việc giảng Tin Lành, nên chúng tôi chả phải bởi sự sai lầm, hoặc ý không thanh sạch, cũng chả dùng điều gian dối. **5** Vâng, anh em có mặt Đức Chúa Trời, là Cha, chúng tôi nhớ mãi biết, chúng tôi không hề dùng những lời dưa nịnh, cũng không hề bởi lòng tư lợi mà làm, có lòng yêu thương anh em, sự bền đỗ về sự trông chờ Đức Chúa Trời chứng cho. **6** Dẫu rằng chúng tôi cậy của anh em trong Đức Chúa Jêsus Christ có thể bắt anh em tôn trọng chúng tôi, vì là sứ chính con mình cách dịu dàng vậy. **8** Vậy, vì mạnh của sự tin quyết nữa. Vì anh em biết lòng rất yêu thương của chúng tôi đối với anh em rõ cách chúng tôi ở giữa anh em và lòng yêu em, nên ước ao ban cho anh em, không những thương đối với anh em là thế nào. **6** Anh em Tin Lành Đức Chúa Trời thôi đâu, song cả đến cũng đã bắt chước tôi và bắt chước Chúa, lấy sự sống chúng tôi nữa, bởi anh em đã sự vui vẻ của Đức Thánh Linh mà tiếp nhận trở nên thiết nghĩa với chúng tôi là bao. **9** Hỡi đạo giữa lúc nhiều sự khôn khó, **7** đến nỗi anh em, anh em còn nhớ công lao, khó nhọc em trở nên gương tốt cho hết thảy tín đồ ở xứ của chúng tôi; ấy là trong khi chúng tôi giảng Ma-xê-doan và xứ A-chai. **8** Vì đạo Chúa không Tin Lành cho anh em, lại cũng làm việc cả ngày những từ nơi anh em vang ra trong xứ Ma-xê-doan và A-chai thôi đâu, nhưng đức tin mà trong anh em hết. **10** Anh em làm chứng, Đức anh em có trong Đức Chúa Trời đã đòn khắp mọi nơi, đến nỗi chúng tôi không cần phải nói chúng tôi đối với anh em có lòng tin, thật là đến nữa. **9** Vâng, mọi người đều thuật lại thế nào thánh sạch, công bình, không chồ trách được. anh em đã tiếp đãi chúng tôi, và thế nào đã trả **11** Anh em cũng biết rằng chúng tôi đối với lại cùng Đức Chúa Trời, bô hình tượng đặng mỗi người trong anh em, như cha đối với con, thờ Đức Chúa Trời hằng sống và chân thật, **10** **12** khuyên lơn, yên ủi, và nài xin anh em ăn đặng chờ đợi Con Ngài từ trên trời, là Đức Chúa Jêsus mà Ngài đã khiến từ kẻ chết sống lại, tức là Đấng giải cứu chúng ta khỏi cơn thịnh nộ

Trời không thôi về sự anh em tiếp nhận lời của Đức Chúa Trời mà chúng tôi đã truyền cho, không coi như lời của loài người, bèn coi như lời của Đức Chúa Trời, vì thật là lời Đức Chúa Trời, cũng hành động trong anh em có lòng tin. **14** Hỡi anh em, anh em thật đã trở nên người

bắt chước các hội thánh của Đức Chúa Trời tại như chính chúng tôi ước ao gặp anh em vậy. 7 xứ Giu-dê, là các Hội thánh trong Đức Chúa Hỡi anh em, như vậy thì ở giữa mọi sự giàn Jêsus Christ: anh em đã chịu khổ bởi người Giu-nan khôn khổ của chúng tôi, anh em đã lấy đức đa, 15 là người đã giết Đức Chúa Jêsus và các tin mình mà làm một cớ yên ủi cho chúng tôi Đáng tiên tri, đã bắt bớ chúng tôi; làm trái ý đó. 8 Vì hiện nay chúng tôi sống, là tại anh em Đức Chúa Trời và thù nghịch với mọi người đứng vững trong Chúa. 9 Chúng tôi làm thế nữa, 16 ngăn trở chúng tôi giảng dạy dân ngoại nào đặng đủ tạ ơn Đức Chúa Trời về anh em, cho được cứu, lại hằng đầy dẫy cái lượng tội lỗi vì chúng tôi bởi cớ anh em được đầy lòng vui mừng. Nhưng cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời vẫn ở trước mặt Đức Chúa Trời chúng tôi? 10 sau hết đã đến trên họ. 17 Hỡi anh em, về phần Đêm ngày chúng tôi có sức nài xin Ngài cho chúng tôi, đã xa cách anh em ít lâu nay, thân phép chúng tôi lại gặp anh em, và gia thêm cho tuy cách nhưng lòng không cách, chúng tôi đã đức tin anh em điều chi còn kém. 11 Nguyên nôn nả biết bao, tìm phương để thỏa lòng ao xin chính Đức Chúa Trời Cha chúng ta, và Đức ước, lại thấy mặt anh em. 12 Vì vậy, đã hai lần, Chúa Jêsus, Chúa chúng ta, dẫn chúng tôi đến chúng tôi, nhứt là tôi, Phao-lô, muốn đi đến cùng anh em! 12 Lại nguyên xin Chúa làm cho cùng anh em; nhưng quỉ Sa-tan đã ngăn trở anh em thêm và đầy lòng yêu thương đối với chúng tôi. 19 Vì sự trông cậy, vui mừng và mão nhau cùng đổi với mọi người, cùng như lòng triều thiên vinh hiển của chúng tôi là gì, há yêu thương của chúng tôi đổi với anh em vậy, chẳng phải là anh em cũng được đứng trước 13 hầu cho lòng anh em được vững vàng, và mặt Đức Chúa Jêsus chúng ta trong khi Ngài thánh sạch không trách được trước mặt Đức đến sao? 20 Phải, anh em thật là sự vinh hiển Chúa Trời, là Cha chúng ta, khi Đức Chúa Jêsus và vui mừng của chúng tôi vậy. chúng ta sẽ đến với hết thảy thánh đồ Ngài!

3 Vì không thể chờ đợi được nữa, nên chúng **4** Vâ lại, hỡi anh em, anh em đã học noi chúng tôi thà dành ở lại một mình tại A-thên, 2 và tôi phải ăn ở cách nào cho đẹp ý Đức Chúa sai Ti-mô-thê, là anh em chúng tôi, tôi tớ của Trời, và điều đó anh em đã làm rồi, thì chúng Đức Chúa Trời, kẻ giúp việc đạo Tin Lành của tôi nhơn Đức Chúa Jêsus xin và cầu anh em Đáng Christ, đến cùng anh em, để khiến anh phải đi luôn theo đường ấy càng ngày càng tới. em được vững vàng và giục lòng anh em trong 2 Anh em biết rõ chúng tôi đã bởi Đức Chúa đức tin, 3 hầu cho không một người nào trong Jêsus mà truyền cho anh em những điều răn anh em bị rúng động bởi những sự khốn khó nào. 3 Vì ý muốn Đức Chúa Trời, ấy là khiến đường ấy; vì anh em tự biết rằng ấy đó là điều anh em nên thánh: tức là phải lánh sự ô uế, 4 đã định trước cho chúng ta. 4 Lại khi ở cùng mỗi người phải biết giữ thân mình cho thánh anh em, chúng tôi đã nói trước rằng sẽ có sự sạch và tôn trọng, 5 chẳng bao giờ sa vào tình khốn khổ phải chịu, điều đó xảy đến rồi, và anh dục luông tuồng như người ngoại đạo, là kẻ em đã biết rõ. 5 Vậy, không thể đợi lâu hơn không nhìn biết Đức Chúa Trời. 6 Chớ có ai nữa, nên tôi đã sai Ti-mô-thê đi, để cho biết phỉnh phờ anh em mình, hay là làm hại anh em đức tin anh em ra làm sao, e rằng kẻ cám dỗ đã bất kỳ việc gì, vì Chúa là Đáng báo oán những cám dỗ anh em, mà công phu của chúng tôi trở sự đó, như chúng tôi đã nói trước cùng anh em vô ích chẳng. 6 Nhưng Ti-mô-thê ở nơi anh em và đã làm chứng. 7 Bởi chứng Đức Chúa em mới trở về đây, có thuật cho chúng tôi tin Trời chẳng gọi chúng ta đến sự ô uế đâu, bèn là tốt về đức tin cùng lòng yêu thương của anh sự nên thánh vậy. 8 Cho nên ai khinh bô điều em. Người lại nói rằng anh em thường tưởng chúng tôi nói, thì không phải khinh bô người nhớ chúng tôi, và ao ước gặp chúng tôi, cũng ta đâu bèn là khinh bô Đức Chúa Trời, là Đáng

đã ban Thánh Linh của Ngài trong anh em. **9** không phải thuộc về ban đêm, cũng không phải
Còn như sự anh em yêu thương nhau, về điều thuộc về sự mờ tối. **6** Vậy, chúng ta chớ ngủ
đó, không cần viết cho anh em, vì chính anh như kẻ khác, nhưng phải tinh thức và giè giũ.
em đã học noi Đức Chúa Trời, phải yêu thương **7** Vì kẻ ngủ thì ngủ ban đêm, kẻ say thì say ban
nhau; **10** và đối với mọi anh em khác, trong cả đêm. **8** Nhưng chúng ta thuộc về ban ngày, nên
xứ Ma-xê-doan, cũng làm như vậy. Nhưng, hỡi hãy giè giũ, mặc áo giáp bằng đức tin và lòng
anh em, chúng tôi khuyên anh em hằng tỏ lòng yêu thương, lấy sự trông cậy về sự cứu rỗi làm
yêu thương đó thêm mãi, **11** ráng tập ăn ở cho mão trù. **9** Vì Đức Chúa Trời chẳng định sẵn
yên lặng, săn sóc việc riêng mình, lấy chính tay cho chúng ta bị cơn thanh nộ, nhưng cho được
mình làm lụng, như chúng tôi đã dặn bảo anh sự giải cứu bởi Đức Chúa Jésus Christ chúng ta,
em, **12** hầu cho ăn ở với người ngoại cách ngay **10** là Đáng đã chết vì chúng ta, hầu cho chúng ta
thắng, và không thiếu chi hết. **13** Hỡi anh em, hoặc thức hoặc ngủ, đều được đồng sống với
chúng tôi chẳng muốn anh em không biết về Ngài. **11** Vậy thì anh em hãy khuyên bảo nhau,
phần người đã ngủ, hầu cho anh em chớ buồn gây dựng cho nhau, như anh em vẫn thường
rầu như người khác không có sự trông cậy. **14** làm. **12** Hỡi anh em, xin anh em kính trọng kẻ
Vì nếu chúng ta tin Đức Chúa Jésus đã chết và có công khó trong vòng anh em, là kẻ tuân theo
sống lại, thì cũng vậy, Đức Chúa Trời sẽ đem Chúa mà chỉ dẫn và dạy bảo anh em. **13** Hãy
những kẻ ngủ trong Đức Chúa Jésus cùng đến lấy lòng rất yêu thương đối với họ vì cớ công
với Ngài. **15** Vâ, này là điều chúng tôi nhờ lời việc họ làm. Hãy ở cho hòa thuận với nhau. **14**
Chúa mà rao bảo cho anh em: chúng ta là kẻ Nhưng, hỡi anh em, xin anh em hãy răn bảo
sống, còn ở lại cho đến kỳ Chúa đến, thì không những kẻ ăn ở bậy bạ, yên ủi những kẻ ngã
lên trước những người đã ngủ rồi. **16** Vì sẽ có lòng, nâng đỡ những kẻ yếu đuối, phải nhịn
tiếng kêu lớn và tiếng của thiên sứ lớn cùng nhục đối với mọi người. **15** Hãy giũ, đừng có ai
tiếng kèn của Đức Chúa Trời, thì chính mình lấy ác báo ác cho kẻ khác; nhưng hãy tìm điều
Chúa ở trên trời giáng xuống; bấy giờ những kẻ thiện luôn luôn, hoặc trong vòng anh em, hoặc
chết trong Đáng Christ, sẽ sống lại trước hết. đối với thiên hạ. **16** Hãy vui mừng mãi mãi, **17**
17 Ké đến chúng ta là kẻ sống, mà còn ở lại, sẽ cầu nguyện không thôi, **18** phàm làm việc gì
cùng nhau đều được cất lên với những người cũng phải tạ ơn Chúa; vì ý muốn của Đức Chúa
Ấy giũa đám mây, tại nơi không trung mà gặp Trời trong Đức Chúa Jésus Christ đối với anh
Chúa, như vậy chúng ta sẽ ở cùng Chúa luôn em là như vậy. **19** Chớ dập tắt Thánh Linh; **20**
luôn. **18** Thế thì, anh em hãy dùng lời đó mà chớ khinh dể các lời tiên tri; **21** hãy xem xét
yên ủi nhau.

5 Hỡi anh em, về thời và kỳ, thì không cần
viết cho anh em; **2** vì chính anh em biết rõ
lắm rằng ngày của Chúa sẽ đến như kẻ trộm
trong ban đêm vậy. **3** Khi người ta sẽ nói rằng:
Bình hòa và an ổn, thì tai họa thình lình vụt
đến, như sự đau đớn xảy đến cho người đời
bà có nghén, và người ta chắc không tránh
khỏi đau. **4** Nhưng, hỡi anh em, anh em chẳng
phải ở nơi tối tăm, nên nỗi ngày đó đến thình
linh cho anh em như kẻ trộm. **5** Anh em đều là
con của sự sáng và con của ban ngày. Chúng ta

mọi việc, điều chi lành thì giữ lấy. **22** Bất cứ
việc gì tựa như điều ác, thi phải tránh đi. **23**
Nguyễn xin chính Đức Chúa Trời bình an khiến
anh em nên thánh trọn vẹn, và nguyên xin tâm
thần, linh hồn, và thân thể của anh em đều
được giữ vẹn, không chỗ trách được, khi Đức
Chúa Jésus Christ chúng ta đến! **24** Đáng đã gọi
anh em là thành tín, chính Ngài sẽ làm việc đó.
25 Hỡi anh em, hãy cầu nguyện cho chúng tôi
với. **26** Hãy lấy cái hôn thánh mà chào hết thảy
anh em. **27** Tôi nhơn Chúa nài xin anh em hãy
đọc thơ này cho hết thảy anh em đều nghe. **28**

Nguyễn xin ân điển của Đức Chúa Jêsu Christ,
Chúa chúng ta, ở với anh em.

II Thê-sa-lô-ni-ca

2 Luận về sự đến của Đức Chúa Jêsus Christ
chúng ta, và về sự chúng ta hội hiệp cùng

1 Phao-lô, Sin-vanh và Ti-mô-thê gởi cho Hội Ngài, 2 thì, hỡi anh em, xin chớ vội bối rối và
thánh Tê-sa-lô-ni-ca, là Hội thánh ở trong kinh hoàng hoặc bởi thán cảm giả mạo, hoặc
Đức Chúa Trời, Cha chúng ta, và trong Đức bởi lời nói hay là bởi bức thư nào tựa như
Chúa Jêsus Christ, là Chúa: 2 nguyễn xin anh chúng tôi đã gởi mà nói rằng ngày Chúa gần
em được ân điển và sự bình an ban cho bởi Đức đến. 3 Mặc ai dùng cách nào, cũng đừng để họ
Chúa Jêsus Christ! 3 Hỡi anh em, chúng tôi phải lừa dối mình. Vì phải có sự bô đạo đến trước,
vì anh em cảm tạ Đức Chúa Trời luôn luôn; điều và có người tội ác, con của sự hư mất hiện ra, 4
đó là phải lầm, vì đức tin anh em rất tân tín, và tức là kẻ đối địch, tôn mình lên trên mọi sự mà
lòng yêu thương của mỗi người trong hết thảy người ta xưng là Đức Chúa Trời hoặc người ta
anh em đối với nhau càng ngày càng thêm. 4 thờ lạy, rất đỗi ngồi trong đền Đức Chúa Trời,
Chúng tôi cũng vì anh em mà khoe mình cùng chính mình tự xưng là Đức Chúa Trời. 5 Anh
các Hội thánh của Đức Chúa Trời, vì lòng nhịn em há không nhớ khi tôi còn ở với anh em, thì
nhục và đức tin anh em trong mọi sự bắt bớ đã nói về những sự đó sao? 6 Hiện nay anh em
khốn khổ đương chịu. 5 Đó đủ chứng cứ về sự biết rõ điều làm ngăn trở nó, hầu cho nó chỉ
đoán xét công bình của Đức Chúa Trời, Ngài hiện ra đúng kỳ nó thôi. 7 Vì đã có sự mâu
muốn khiến anh em nên xứng đáng cho nước nhiệm của điều bội nghịch đương hành động
Ngài, và vì nước đó mà anh em chịu khổ. 6 Vả, rồi; song Đáng còn ngăn trở cần phải cất đi. 8
theo sự công bình Đức Chúa Trời, thì ắt là Ngài Bấy giờ kẻ nghịch cùng luật pháp kia sẽ hiện ra,
lấy điều khổ báo cho những kẻ làm khổ anh Đức Chúa Jêsus sẽ dùng hơi miệng Ngài mà hùy
em, 7 và cho anh em, là kẻ chịu khổ, được nghỉ diệt nó, và trừ bỏ nó bởi sự chói sáng của sự
ngợi với chúng tôi, trong khi Đức Chúa Jêsus từ Ngài đến. 9 Ké đó sẽ lấy quyền của quỉ Sa-tan
trời hiện đến với các thiên sứ của quyền phép mà hiện đến, làm dù mọi thứ phép lạ, dấu dị
Ngài, giữa ngọn lửa hừng, 8 báo thù những kẻ và việc kỳ đối giả; 10 dùng mọi cách phỉnh dỗ
chẳng hề nhận biết Đức Chúa Trời, và không không công bình mà dỗ những kẻ hư mất, vì
vâng phục Tin Lành của Đức Chúa Jêsus Christ chúng nó đã không nhận lãnh sự yêu thương
chúng ta. 9 Họ sẽ bị hình phạt hư mất đời đời, của lẽ thật để được cứu rỗi. 11 Ấy vì thế mà
xa cách mặt Chúa và sự vinh hiển của quyền Đức Chúa Trời cho chúng nó mắc phải sự làm
phép Ngài, (*aiōnios g166*) 10 tức là khi Ngài sẽ đến lạc, là sự khiến chúng nó tin điều dối giả, 11
trong ngày đó, để được sáng danh trong các hầu cho hết thảy những người không tin lẽ
thánh đò, được khen ngợi trong mọi kẻ tin; vì thật, song chuông sự không công bình, điều bị
anh em đã tin lời chúng tôi làm chứng trước phục dưới sự phán xét của Ngài. 13 Hỡi anh em
mặt anh em. 11 Cho nên, chúng tôi vì anh em yêu dấu của Chúa, còn như chúng tôi, phải vì
cầu nguyện không thôi, hầu cho Đức Chúa Trời anh em ta ơn Đức Chúa Trời không thôi, vì vừa
chúng ta khiến anh em xứng đáng với sự gọi lúc ban đầu, Ngài đã chọn anh em bởi sự nên
của Ngài, và cho Ngài lấy quyền phép làm trọn thánh của Thánh Linh, và bởi tin lẽ thật, đặng
trong anh em mọi ý định thương xót của lòng ban sự cứu rỗi cho anh em. 14 Ấy cũng là vì đó
nhơn Ngài và công việc của đức tin; 12 đến nỗi mà Ngài đã dùng Tin Lành chúng tôi gọi anh
làm sáng danh Đức Chúa Jêsus chúng ta trong em, đặng anh em hưởng được sự vinh hiển của
anh em, và anh em trong Ngài, tùy theo ân điển Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta. 15 Hỡi anh em,
của Đức Chúa Trời chúng ta và của Đức Chúa vậy thì hãy đứng vững, hãy vâng giữ những
điều dạy dỗ mà chúng tôi đã truyền cho anh Jêsus Christ.

em, hoặc bằng lời nói, hoặc bằng thơ từ của chúng tôi. **16** Nguyễn xin chính Đức Chúa Jésus Christ chúng ta, và Đức Chúa Trời Cha chúng ta, là Đáng đã yêu thương chúng ta, và đã lấy ân điển mà ban cho chúng ta sự yên ủi đời đời và sự trông cậy tốt lành, (*aiōnios g166*) **17** hãy yên ủi lòng anh em, khiến anh em được bền vững trong mọi việc lành cùng mọi lời nói lành.

3 Vâl lại, hối anh em, hãy cầu nguyện cho chúng tôi, hầu cho đạo Chúa được đón ra và được sáng danh, như thế ở trong anh em vậy, **2** lại hầu cho chúng tôi được giải thoát khỏi kẻ vô lý và người ác; vì chẳng phải hết thảy đều có đức tin. **3** Chúa là thành tín, sẽ làm cho anh em bền vững và giữ cho khỏi Ác giả. **4** Về phần anh em, chúng tôi có lòng tin cậy trong Chúa rằng anh em đương làm và sẽ làm những việc chúng tôi dặn biếu. **5** Nguyễn xin Chúa soi dẫn lòng anh em tới đến sự yêu mến Đức Chúa Trời, và sự nhjn nhục của Đáng Christ! **6** Hối anh em, nhơn danh Đức Chúa Jésus Christ chúng ta, chúng tôi khuyên anh em phải lánh người anh em nào không biết tu đức hạnh mình, và không bước theo các điều dạy dỗ mà anh em đã nhận lãnh nơi chúng tôi. **7** Chính anh em biết điều mình phải làm để học đòi chúng tôi; vì chúng tôi không có ăn ở sai bậy giữa anh em, **8** chưa từng ăn dung của ai, nhưng đêm ngày làm lụng khổ nhọc, để khỏi lụy đến một người nào trong anh em hết. **9** Chẳng phải chúng tôi không có quyền lợi được ăn dung, nhưng muốn làm gương cho anh em, để anh em bắt chước. **10** Khi chúng tôi ở cùng anh em, cũng đã rao bảo cho anh em rằng: nếu ai không khứng làm việc, thì cũng không nên ăn nữa. **11** Vâl, chúng tôi nghe trong anh em có kẻ ăn ở bậy bạ, chẳng hề làm lụng, trở chǎm những sự vô ích thôi. **12** Chúng tôi nhơn danh Đức Chúa Jésus Christ, bảo và khuyên những kẻ đó phải yên lặng mà làm việc, hầu cho ăn bánh của mình làm ra. **13** Hối anh em, phần anh em chớ nên chán mệt làm sự lành. **14** Ví bằng có ai không tuân theo lời chúng tôi nói trong thơ

I Ti-mô-thê

1 Phao-lô, vâng mạng Đức Chúa Trời là Cứu Chúa chúng ta, và vâng mạng Đức Chúa Jêsus Christ là sự trông cậy chúng ta, làm sứ đồ của Đức Chúa Jêsus Christ, 2 gởi cho Ti-mô-thê, là con thật của ta trong đức tin: nguyên xin con được ân điển, sự thương xót và sự bình an ban cho bởi Đức Chúa Trời, Cha chúng ta, và bởi Đức Chúa Jêsus Christ, Chúa chúng ta! 3 Ta nay nhắc lại mạng linh mà ta đã truyền cho con, khi ta đi sang xứ Ma-xê-doan, con phải ở lại Ê-phê-sô, để răn bảo những người kia đừng truyền dạy một đạo giáo khác, 4 đừng nghe phù ngôn và gia phỗ vô cùng, là những điều gây nên sự cãi lẫy, chớ chẳng bỗ sự mở mang công việc của Đức Chúa Trời, là công việc được trọn bởi đức tin. 5 Mục đích của sự răn bảo, ấy là sự yêu thương, bởi lòng tinh sạch, lương tâm tốt và đức tin thật mà sanh ra. 6 Có vài kẻ xâm phạm mục đích đó, đi tìm những lời vô ích; 7 họ muốn làm thầy dạy luật, mà không hiểu điều mình nói hoặc điều mình tự quyết. 8 Vả, chúng ta biết luật pháp vẫn tốt lành cho kẻ dùng ra cách chánh đáng, 9 và biết rõ ràng luật pháp không phải lập ra cho người công bình, bèn là vì những kẻ trái luật pháp, bạn nghịch, vì những kẻ không tôn kính, phạm tội, những kẻ vô đạo, nói phạm thánh thần, những kẻ giết cha mẹ, giết người, 10 vì những kẻ tà dâm, kẻ đắm nam sắc, ăn cướp người, nói dối, thè dối, và vì hết thấy sự trái nghịch với đạo lành. 11 Ấy đó là điều đạo Tin Lành vinh hiển của Đức Chúa Trời hạnh phước dạy dỗ, mà sự truyền đạo đó đã giao phó cho ta. 12 Ta cảm tạ Đáng ban thêm sức cho ta, là Đức Chúa Jêsus Christ, Chúa chúng ta, về sự Ngài đã xét ta là trung thành, lập ta làm kẻ giúp việc; 13 ta ngày trước vốn là người phạm thượng, hay bắt bớ, hung bạo, nhưng ta đã đội ơn thương xót, vì ta đã làm những sự đó đương lúc ta ngu muội chưa tin. 14 Ân điển của Chúa chúng ta đã dư dật trong ta, với đức tin cùng sự thương yêu trong

Đức Chúa Jêsus Christ. 15 Đức Chúa Jêsus Christ đã đến trong thế gian để cứu vớt kẻ có tội, ấy là lời chắc chắn, đáng đem lòng tin trọn vẹn mà nhận lấy; trong những kẻ có tội đó ta là đầu. 16 Nhưng ta đã đội ơn thương xót, hầu cho Đức Chúa Jêsus Christ tỏ mọi sự nhin nhục của Ngài ra trong ta là kẻ làm đầu, để dùng ta làm gương cho những kẻ sẽ tin Ngài được sự sống đời đời. (aiōnios g166) 17 Nguyên xin sự tôn quý, vinh hiển đời đời vô cùng về nơi Vua muôn đời, không hề hư nát, không thấy được, tức là Đức Chúa Trời có một mà thôi! A-men. (aiōn g165) 18 Hỡi Ti-mô-thê, con ta, sự răn bảo mà ta truyền cho con, theo các lời tiên tri đã chỉ về con, tức là, phải nhờ những lời đó mà đánh trận tốt lành, 19 cầm giữ đức tin và lương tâm tốt. Mấy kẻ đã chối bỏ lương tâm đó, thì đức tin họ bị chìm đắm: 20 trong số ấy có Hy-mê-nê và A-léc-xan-đơ, ta đã phó cho quỉ Sa-tan rồi, hầu cho họ học biết đừng phạm thượng nữa.

2 Vậy, trước hết mọi sự ta dặn rằng, phải khẩn nguyện, cầu xin, kêu van, tạ ơn cho mọi người, 2 cho các vua, cho hết thảy các bậc cầm quyền, để chúng ta được lấy điều nhơn đức và thành thật mà ở đời cho bình tịnh yên ổn. 3 Ấy là một sự lành và đẹp mắt Đức Chúa Trời, là Cứu Chúa chúng ta, 4 Ngài muốn cho mọi người được cứu rỗi và hiểu biết lẽ thật. 5 Vì chỉ có một Đức Chúa Trời, và chỉ có một Đáng Trung bảo ở giữa Đức Chúa Trời và loài người, tức là Đức Chúa Jêsus Christ, là người; 6 Ngài đã phó chính mình Ngài làm giá chuộc mọi người. Ấy là lời chứng đã làm đúng kỳ 7 (ta nói thật, không nói dối), vì lời chứng ấy, ta đã được cử làm thầy giảng, là sứ đồ và giáo sư cho dân ngoại, để dạy họ về đức tin và về lẽ thật. 8 Vậy, ta muốn những người đờn ông đều giơ tay tinh sạch lên trời, mà cầu nguyện khắp mọi nơi, chớ có giận dữ và cãi cọ. 9 Ta cũng muốn rằng những người đờn bà ăn mặc một cách gọn ghẽ, lấy nét na và đức hạnh giỏi mình, không dùng những tóc gióc, vàng, châu ngọc và áo quần quý giá, 10 nhưng dùng việc lành, theo lẽ đương

nhiên của người đòn bà tin kính Chúa. **11** Đòn nào trong nhà Đức Chúa Trời, tức là Hội thánh bà phải yên lặng mà nghe dạy, lại phải vâng của Đức Chúa Trời hằng sống, trụ và nền của lẽ phục mọi đàng. **12** Ta không cho phép đòn bà thật vậy. **16** Mọi người đều cho sự mâu nhiệm dạy dỗ, cũng không được cầm quyền trên đòn của sự tin kính là lớn lắm: Đáng đã được tỏ ra ông; nhưng phải ở yên lặng. **13** Vì A-đam được trong xác thịt, thì đã được Đức Thánh Linh dựng nên trước nhứt, rồi mới tới Ê-va. **14** Lại xứng là công bình, Được thiên sứ trông thấy, không phải A-đam bị dỗ dành mà sa vào tội lỗi. Được giảng ra cho dân ngoại, Được thiên hạ tin

15 Dầu vậy, nếu đòn bà lấy đức hạnh mà bền đỗ cậy, Được cất lên trong sự vinh hiển.

trong đức tin, trong sự yêu thương, và trong sự nên thánh, thì sẽ nhơn đê con mà được cứu **4** Vả, Đức Thánh Linh phán tỏ tường rằng, trong đời sau rốt, có mấy kẻ sẽ bội đạo mà rời.

4 Vả, Đức Thánh Linh phán tỏ tường rằng, trong đời sau rốt, có mấy kẻ sẽ bội đạo mà theo các thần lừa dối, và đạo lý của quỉ dữ, **2**

3 Ví bằng có kẻ mong được làm giám mục, ấy bị làm lạc bởi sự giả hình của giáo sư dối, là lừa muồn một việc tốt lành; lời đó là phải kẻ có lương tâm đã lì, **3** họ sẽ cảm cưối gâ, lắm. **2** Vậy, người giám mục cần phải không và biểu kiêng các thức ăn Đức Chúa Trời đã chô trách được, là chồng chỉ một vợ mà thôi, dựng nên cho kẻ có lòng tin và biết lẽ thật, tạ có tiết độ, có tài trí, xứng đáng, hay tiếp khách ơn mà dùng lấy. **4** Vả, mọi vật Đức Chúa Trời và khéo dạy dỗ. **3** Đừng mê rượu, cũng đừng đã dựng nên đều là tốt lành cả, không một vật hung bạo, nhưng phải mềm mại hòa nhã; lại chi đáng bỏ, miễn là mình cảm ơn mà ăn lấy đừng ham tiền bạc; **4** phải khéo cai trị nhà thì được; **5** vì nhờ lời Đức Chúa Trời và lời cầu riêng mình, giữ con cái mình cho vâng phục nguyện mà vật đó được nên thánh. **6** Con giải và ngay thật trọn vẹn; **5** vì nếu có ai không tỏ các việc đó cho anh em, thì con sẽ nên kẻ biêt cai trị nhà riêng mình, thì làm sao cai trị giúp việc ngay lành của Đức Chúa Jêsus Christ, được Hội thánh của Đức Chúa Trời? **6** Người được nuôi bởi các lời của đức tin và đạo lý lành mới tin đạo không được làm giám mục, e người mà con đã theo. **7** Những lời hư ngụy phàm tục tự kiêu mà sa vào án phạt của ma quỉ chẳng giống như chuyện bịa các bà già, thì hãy bỏ đi, **7** Người giám mục lại phải được người ngoại và tập tành sự tin kính. **8** Vì sự tập tành thân làm chứng tốt cho, kéo bị sỉ nhục và mắc bãy thể ích lợi chẳng bao lắm, còn như sự tin kính ma quỉ. **8** Các chấp sự cũng phải cho nghiêm là ích cho mọi việc, vì có lời hứa về đời này trọng, không được nói hai lời, không được và về đời sau nữa. **9** Ấy đó là một lời nói chắc ghiền rượu, không được tham lợi phi nghĩa, **9** chắn, đáng đem lòng tin trọn vẹn mà nhận lấy, nhưng phải lấy lương tâm thanh sạch giữ lẽ. **10** Vả, nếu chúng ta khó nhọc và đánh trận, ấy mâu nhiệm của đức tin. **10** Những người đó là đã để sự trông cậy ta trong Đức Chúa Trời cũng phải chịu thử thách trước đâ, nếu không hằng sống, Ngài là Cứu Chúa của mọi người, chô trách được thì mới được làm chức chấp sự, mà nhứt là của tín đồ. **11** Kìa là điều con phải **11** Vợ các chấp sự cũng phải nghiêm trọng, chớ rao truyền và dạy dỗ. **12** Chớ để người ta khinh nói xấu, phải có tiết độ và trung tín trong mọi con vì trẻ tuổi; nhưng phải lấy lời nói, nết làm, việc. **12** Các chấp sự chỉ nên làm chồng của một sự yêu thương, đức tin và sự tinh sạch mà làm vợ mà thôi, phải khéo cai trị con cái và nhà gương cho các tín đồ. **13** Hãy chăm chỉ đọc sách, riêng mình. **13** Vì ai khéo làm chức vụ mình thì khuyên bảo, dạy dỗ, cho đến chừng ta đến. **14** được bức cao trọng và lòng rất dũng dĩ trong Đừng bỏ quên ơn ban trong lòng con, là ơn đức tin đến Đức Chúa Jêsus Christ. **14** Ta mong bởi lời tiên tri nhơn hội trưởng lão đặt tay mà mau mau đến thăm con, nhưng viết thơ này, đã ban cho con vậy. **15** Hãy săn sóc chuyên lo phòng ta có chậm đến, thì con biết làm thế những việc đó, hầu cho thiên hạ thấy sự tấn tới

của con. **16** Hãy giữ chính mình con và sự dạy dỗ của con; phải bền đỗ trong mọi sự đó, vì làm như vậy thì con và kẻ nghe con sẽ được cứu.

5 Chớ quở nặng người già cả, nhưng hãy

khuyên dỗ họ như cha, còn kẻ trẻ thì như anh em, **2** đời bà có tuổi cũng như mẹ, bọn thiếu nữ như chị em, mà phải lấy cách thánh sạch trọn vẹn. **3** Hãy kính những người đời bà góá thật là góá. **4** Nhưng nếu bà góá có con hoặc cháu, thì con cháu trước phái học làm điều thảo đối với nhà riêng mình và bão đáp cha mẹ; vì điều đó đẹp lòng Đức Chúa Trời. **5** Người thật góá ở một mình, đã để lòng trông cậy nơi Đức Chúa Trời, ngày đêm bền lòng cầu nguyện nài xin. **6** Nhưng về phần kẻ ưa sự vui chơi, thì dẫu sống cũng như chết. **7** Hãy nhắc lại những điều đó cho họ hầu cho họ không chối trách được. **8** Ví bằng có ai không săn sóc đến bà con mình, nhứt là không săn sóc đến người nhà mình, ấy là người chối bỏ đức tin, lại xấu hổ người không tin nữa. **9** Cho được

ghi tên vào sổ đời bà góá, thì người đời bà phải đủ sáu mươi tuổi, vốn chỉ có một chồng mà thôi, **10** phái là người được tiếng khen vì việc phuỚc đức mình, như đã nuôi con cái, đãi đồng khách lạ, rứa ơn thánh đồ, cứu giúp kẻ khốn nạn, và làm đủ các việc phuỚc đức. **11** Để, nhưng phái càng hầu việc hơn, vì kẻ được Nhungen hay từ chối người đời bà góá còn trẻ quâ; vì lúc thú vui xui họ lia khói Đáng Christ, thì họ muốn lấy chồng, **12** bội lời ước ban Đó là điều con phải dạy dỗ khuyên bảo họ. **3** thì họ muôn lấy chồng, **13** lời có ích của Đức Chúa Jésus Christ chúng ta

là những người chịu chức rao giảng và dạy dỗ. **18** Vì Kinh Thánh rằng: Người chớ khớp miệng con bò đương đạp lúa; và người làm công thì đáng được tiền công mình. **19** Đừng chấp một cái đơn nào kiện một trưởng lão mà không có hai hoặc ba người làm chứng. **20** Kẻ có lỗi, hãy quở trách họ trước mặt mọi người, để làm cho kẻ khác sợ. **21** Trước mặt Đức Chúa Trời, trước mặt Đức Chúa Jésus Christ, và trước mặt các thiên sứ được chọn, ta răn bảo con giữ những điều đó, đừng in trí trước, phàm việc gì cũng chớ tây vị bên nào. **22** Đừng vội vàng đặt tay trên ai, chớ hè nhúng vào tội lỗi kẻ khác; hãy giữ mình cho thanh sạch. **23** Đừng chỉ uống nước luôn; nhưng phải uống một ít rượu, vì cớ tì vị con, và con hay khó ố. **24** Có người thì tội lỗi bị bày tỏ và chỉ người đó ra trước khi phán xét; còn có người thì sau rồi mới bị bày tỏ ra. **25** Các việc lành cũng vậy: có việc thì bày ra, lại có việc thì không bày ra, mà sau rồi cũng không giấu kín được.

6 Hết thảy những kẻ dưới ách đầy tớ phải coi

chủ mình là đáng trọng mọi đàng, hầu cho danh hiệu và đạo lý của Đức Chúa Trời khỏi bị làm trò cho người phạm thượng. **2** Ai có chủ là tín đồ, thì không nên lấy cớ anh em mà khinh làm, **3** để, nhưng phái càng hầu việc hơn, vì kẻ được công của mình là tín đồ và người rất yêu dấu. **4** Đó là điều con phải dạy dỗ khuyên bảo họ. **3** Ví thử có người dạy dỗ đạo khác, không theo đầu mà chuốc lấy điều quở trách vào mình. **13** lời có ích của Đức Chúa Jésus Christ chúng ta

Đó là vì họ hay ở không, quen thói chạy nhà và đạo lý theo sự tôn kính, **4** thì người đó là nầy sang nhà khác; còn thày lay thóc mách, lén mình kiêu ngạo, không biết chi hết; nhưng hay nói những việc không đáng nói nữa. **14** có bệnh hay gan hỏi, cãi lẫy, bởi đó sanh sự

Vậy ta muôn những gái góá còn trẻ nên lấy ghen ghét, tranh cạnh, gièm chê, nghi ngờ xấu chồng, sanh con cái, cai trị nhà mình, khôi làm xa, **5** cùng những lời cãi lẽ hư không của kẻ có cớ cho kẻ thù nghịch nói xấu. **15** Vì đã có một lòng hư xấu, thiếu măt lẽ thật, coi sự tôn kính vài bà góá bội đi mà theo qui Sa-tan. **16** Nếu như là nguồn lợi vậy. **6** Vâ, sự tôn kính cùng sự tin đồ nào có đời bà góá trong nhà mình, thì thỏa lòng ấy là một lợi lớn. **7** Vì chúng ta ra phải giúp đỡ họ, cho khôi lụy đến Hội thánh, đời chẳng đem gì theo, chúng ta qua đời cũng hầu cho Hội thánh có thể giúp đỡ những người chẳng đem gì đi được. **8** Như vậy, miễn mà đủ thật góá. **17** Các trưởng lão khéo cai trị Hội ăn đủ mặc thì phải thỏa lòng; **9** Còn như kẻ thánh thì mình phải kính trọng bội phần, nhứt muôn nên giàu có, ắt sa vào sự cám dỗ, mặc

bãy dò, ngã trong nhiều sự tham muôn vô lý
thiệt hại kia, là sự làm đắm người ta vào sự hủy
diệt hư mất. **10** Bởi chưng sự tham tiền bạc là
cội rẽ mọi điều ác, có kẻ vì đeo đuổi nó mà bội
đạo, chuốc lấy nhiều điều đau đớn. **11** Nhưng,
hỡi con, là người của Đức Chúa Trời, hãy tránh
những sự đó đi, mà tìm điều công bình, tôn
kính, đức tin, yêu thương, nhin nhục, mềm
mai. **12** Hãy vì đức tin mà đánh trận tốt lành,
bắt lấy sự sống đời đời, là sự mà con đã được
gọi đến, và vì đó mà con đã làm chứng tốt lành
trước mặt nhiều người chứng kiến. (aiōnios g166)

13 Trước mặt Đức Chúa Trời là Đáng ban sự
sống cho mọi vật, và trước mặt Đức Chúa Jēsus
Christ là Đáng làm chứng tốt nơi Bôn-xơ Phi-
lát, ta khuyên con **14** phải giữ điều răn, ở cho
không vết tích và không chỗ trách được, cho
đến kỳ sự hiện ra của Đức Chúa Jēsus Christ
chúng ta, **15** là sự mà Đáng Chủ tể hạnh phước
và có một đến kỳ sẽ tỏ ra, là Vua của mọi vua,
Chúa của mọi chúa, **16** một mình Ngài có sự
sáng không thể đến gần được, chẳng người nào
từng thấy Ngài và cũng không thấy được, danh
vọng, quyền năng thuộc về Ngài đời đời! A-
men. (aiōnios g166) **17** Hãy răn bảo kẻ giàu ở thế
gian này đừng kiêu ngạo và đừng để lòng trông
cậy nơi của cải không chắc chắn, nhưng hãy để
lòng trông cậy nơi Đức Chúa Trời, là được mỗi
ngày ban mọi vật dư dật cho chúng ta được
hưởng. (aiōn g165) **18** Hãy răn bảo họ làm điều
lành, làm nhiều việc phước đức, kíp ban phát
và phân chia của mình có, **19** vậy thì dồn chứa
về ngày sau một cái nền tốt và bền vững cho
mình, để được cầm lấy sự sống thật. **20** Hỡi Ti-
mô-thê, hãy giữ lấy sự giao phó đã nầy cho
con, tránh những lời hư không phàm tục và
những sự cãi lê bằng tri thức ngụy xưng là tri
thức. **21** Ấy vì muốn luyện tập tri thức đó, nên
có người bội đạo. Nguyên xin ân điển ở cùng
các anh em!

II Ti-mô-thê

1 Ta, Phao-lô, theo ý muôn Đức Chúa Trời, chúng ta mà giữ lấy điều phó thác tốt lành. **15** làm sứ đồ của Đức Chúa Jésus Christ, đặng rao truyền lời hứa của sự sống trong Đức Chúa Jésus Christ, **2** gửi cho Ti-mô-thê, là con yêu dấu của ta: nguyễn con được ân điển, sự thương xót, sự bình an ban cho bởi Đức Chúa Trời, là Cha, và bởi Đức Chúa Jésus Christ, Chúa chúng ta! **3** Ta cảm tạ Đức Chúa Trời mà ta hầu trước, cả ngày lẫn đêm ta ghi nhớ con không giấu kín trong khi cầu nguyện. **4** Vì ta nhớ đến nước mắt con, muôn đến thăm con quá chừng, để được đầy lòng vui vẻ. **5** Ta cũng nhớ đến đức tin thành thật của con, là đức tin trước đã ở trong Lô-ít, bà nội con, và trong O-nít, mẹ con, ta chắc rằng nay cũng ở trong con nữa. **6** Vậy nên ta khuyên con hãy nhen lại ơn của Đức Chúa Trời ban cho, mà con đã nhận lãnh bởi sự đặt tay của ta. **7** Vì Đức Chúa Trời chẳng ban cho chúng ta tâm thần nhút nhát, bèn là tâm thần mạnh mẽ, có tình thương yêu và giữ. **8** Vậy con chớ thận vì phải làm chứng cho Chúa chúng ta, cũng đừng lấy sự ta vì Ngài ở tù làm xấu hổ; nhưng hãy cậy quyền phép Đức Chúa Trời mà chịu khổ với Tin Lành. **9** Ấy chính Chúa đã cứu chúng ta, đã gọi chúng ta bởi sự kêu gọi thánh, chẳng phải theo việc làm chúng ta, bèn theo ý riêng Ngài chỉ định, theo ân điển đã ban cho chúng ta trong Đức Chúa Jésus Christ từ trước muôn đời vô cùng, (*aiōnios g166*) **10** mà bây giờ mới bày ra bởi sự hiện ra của Đức Chúa Jésus Christ, Cứu Chúa chúng ta, Ngài đã hủy phá sự chết, dùng Tin Lành phô bày sự sống và sự không hề chết ra cho rõ ràng. **11** Ấy là vì Tin Lành đó mà ta đã được lập làm người giảng đạo, sứ đồ và giáo sư, **12** ấy lại là cớ mà ta chịu khổ. Nhưng ta chẳng hề thận vì biết ta đã tin Đáng nào, chắc rằng Đáng ấy có quyền phép giữ sự ta đã phó thác cho đến ngày đó. **13** Hãy lấy lòng tin và yêu trong Đức Chúa Jésus Christ mà giữ lấy mẫu mực của các sự dạy dỗ có ích, là sự con đã nhận lãnh nơi ta. **14** Hãy nhờ Đức Thánh Linh ngự trong Con biết rằng mọi người ở xứ A-si đã lìa bỏ ta; trong số ấy có Phy-ghen và Het-mô-ghen. **16** Cầu xin Chúa thương xót lấy nhà Ô-nê-si-phô-ru, vì người đòi phen yên ủi ta, chẳng hề lấy sự ta bị xiêng xích làm xấu hổ. **17** Lại còn, khi người vừa đến thành Rô-ma, đã vội vả kiém chúng ta, và kiém được. **18** Xin chính mình Chúa cho việc bằng lương tâm thanh sạch như tổ tiên ta người tìm thấy sự thương xót của Chúa trong đã làm, cả ngày lẫn đêm ta ghi nhớ con không ngày đó! Con lại biết hơn kẻ khác, người ở Ê-thoi trong khi cầu nguyện. **19** Vì ta nhớ đến phê-sô đã hầu việc ta mọi đàng.

2 Vậy, hỡi con, hãy cậy ân điển trong Đức Chúa Jésus Christ mà làm cho mình mạnh mẽ. **2** Những điều con đã nghe nơi ta ở trước mặt nhiều người chứng, hãy giao phó cho mấy người trung thành, cũng có tài dạy dỗ kẻ khác. **3** Hãy cùng ta chịu khổ như một người lính giỏi của Đức Chúa Jésus Christ. **4** Khi một người đi ra trận, thì chẳng còn lấy việc đời lụy mình, làm vậy để đẹp lòng kẻ chiêu mộ mình. **5** Cùng một lẽ đó, người đấu sức trong diễn trường chỉ đấu nhau theo lệ luật thì mới được mao triều thiên. **6** Người cày ruộng đã khó nhọc thì phải trước nhứt được thâu hoa lợi. **7** Hãy hiểu rõ điều ta nói cho con, và chính Chúa sẽ ban sự khôn ngoan cho con trong mọi việc. **8** Hãy nhớ rằng Đức Chúa Jésus Christ, sanh ra bởi dòng vua Đa-vít, đã từ kẻ chết sống lại, theo như Tin Lành của ta, **9** vì Tin Lành đó mà ta chịu khổ, rất đỗi bị trói như người phạm tội; nhưng đạo của Đức Chúa Trời không hề bị trói đâu. **10** Vậy nên, ta vì cớ những người được chọn mà chịu hết mọi sự, hầu cho họ cũng được sự cứu trong Đức Chúa Jésus Christ, với sự vinh hiển đời đời. (*aiōnios g166*) **11** Lời này chắc chắn lắm: Ví bằng chúng ta chết với Ngài, thì cũng sẽ sống với Ngài; **12** lại nếu chúng ta chịu thử thách nỗi, thì sẽ cùng Ngài đồng trị; nếu chúng ta chối Ngài, thì Ngài cũng sẽ chối chúng ta; **13** nếu chúng ta không thành tín, song Ngài vẫn thành tín, vì Ngài không thể tự chối mình được. **14** Ngày

là điều con hãy nhắc lại và răn bảo trước mặt ngạo, ưa thích sự vui chơi hơn là yêu mến Đức Chúa Trời rằng, phải tránh sự cãi lỗ về Đức Chúa Trời, 5 bè ngoài giữ điều nhơn đức, lời nói, sự đó thật là vô dụng, chỉ hại cho kẻ nhưng chối bỏ quyền phép của nhơn đức đó. nghe mà thôi. 15 Hãy chuyên tâm cho được đẹp Nhữngh kẻ thê ấy, con hãy lánh xa đi. 6 Trong lòng Đức Chúa Trời như người làm công không bọn họ có kẻ lén vào các nhà, quyền dụ lòng chố trách được, lấy lòng ngay thẳng giảng dạy những người đòn bà mang tội lỗi, bị bao nhiêu lời của lẽ thật. 16 Nhưng phải bỏ những lời hư tình dục xui khiến, 7 vẫn học luôn mà không hề không phàm tục; vì những kẻ giữ điều đó càng thông biết lẽ thật được. 8 Xưa kia Gian-nét với sai lạc luôn trong đường không tin kính, 17 và Giam-be chống trả Môi-se thế nào, thì những lời nói của họ như chùm bao ăn lan. Hy-mê-nê kẻ này cũng chống trả lẽ thật thế ấy: lòng họ và Phi-lết thật như thế, 18 họ xây bô lê thật; hoai bại, đức tin họ không thể chịu thử thách nói rằng sự sống lại đã đến rồi, mà phá đổ đức được. 9 Nhưng họ không làm thêm được nữa, tin của một vài người cách như vậy. 19 Tuy vậy, vì sự điên dại của họ sẽ bày tỏ ra cho thiên nền vững bền của Đức Chúa Trời đã đặt vẫn hạ, cũng như của hai người kia. 10 Về phần còn nguyên, có mấy lời như án đóng rằng: Chúa con, con đã noi theo ta trong sự dạy dỗ, tánh biết kẻ thuộc về Ngài; lại rằng: Phàm người kêu hạnh, ý muốn, đức tin, nhịn nhục, yêu thương, cầu danh Chúa thì phải tránh khỏi sự gian ác. bền đỗ của ta, 11 trong những sự bắt bớ, và 20 Trong một nhà lớn, không những có bình hoạn nạn đã xảy đến cho ta tại thành An-ti-vàng bình bạc mà thôi, cũng có cái bằng gỗ ôt, Y-cô-ni và Lút-trơ. Những sự bắt bớ đó ta bằng đất nữa, thứ thì dùng việc sang, thứ thì đều chịu cả, và Chúa đã cứu ta thoát khỏi luôn dùng việc hèn. 21 Vậy, ai giữ mình cho khỏi luôn. 12 Vả lại, hết thảy mọi người muôn sống những điều ô uế đó, thì sẽ như cái bình quý cách nhân đức trong Đức Chúa Jêsus Christ, trọng, làm của thánh, có ích cho chủ mình và thì sẽ bị bắt bớ. 13 Nhưng những người hung săn sàng cho mọi việc lành. 22 Cũng hãy tránh ác, kẻ giả mạo thì càng chìm đắm luôn trong khỏi tình dục trai trẻ, mà tìm những điều công điều dữ, làm lầm lạc kẻ khác mà cũng làm lạc bình, đức tin, yêu thương, hòa thuận với kẻ lấy chính mình nữa. 14 Về phần con, hãy đứng lòng tinh sạch kêu cầu Chúa. 23 Hãy cự những vững trong những sự con đã đem lòng tin chắc lời bàn luận điên dại và trái lẽ, vì biết rằng mà học và nhận lấy, vì biết con đã học những chỉ sanh ra điều tranh cạnh mà thôi. 24 Vâ, điều đó với ai, 15 và từ khi con còn thơ áu đã tôi tớ của Chúa không nên ưa sự tranh cạnh; biết Kinh Thánh vốn có thể khiến con khôn nhưng phải ở tử tế với mọi người, có tài dạy ngoan để được cứu bởi đức tin trong Đức Chúa dỗ, nhịn nhục, 25 dùng cách mềm mại mà súra Jêsus Christ. 16 Cả Kinh Thánh đều là bởi Đức dạy những kẻ chống trả, mong rằng Đức Chúa Chúa Trời soi dẫn, có ích cho sự dạy dỗ, bê Trời ban cho họ sự ăn năn để nhìn biết lẽ thật, trách, sửa trị, dạy người trong sự công bình, 17 26 và họ tinh ngộ mà gỡ mình khỏi lưới ma quỉ, hầu cho người thuộc về Đức Chúa Trời được vì đã bị ma quỉ bắt láy đặng làm theo ý nó. trọn vẹn và sắm sẵn để làm mọi việc lành.

3 Hãy biết rằng trong ngày sau rốt, sẽ có **4** Ta ở trước mặt Đức Chúa Trời và trước mặt những thời kỳ khó khăn. 2 Vì người ta đều Đức Chúa Jêsus Christ là Đáng sê đoán xét kẻ tư ký, tham tiền, khoe khoang, xác xược, hay sống và kẻ chết, nhơn sự đến của Ngài và nước nói xấu, nghịch cha mẹ, bó buộc, không tin Ngài mà răn bảo con rằng: 2 hãy giảng đạo, kính, 3 vô tình, khó hòa thuận, hay phao vu, cố khuyên, bất luận gấp thời hay không gấp không tiết độ, dữ tợn, thù người lành, 4 lường thời, hãy đem lòng rất nhịn nhục mà bê trách, thầy phản bạn, hay nóng giận, lên mình kiêu nài khuyên, sửa trị, cứ dạy dỗ chẳng thôi. 3 Vì

sẽ có một thời kia, người ta không chịu nghe cố sức đến trước mùa đông. O-bu-lu, Bu-đen, đạo lành; những vì họ ham nghe những lời Li-nút, Cơ-lau-đia cùng anh em thấy đều chào êm tai, theo tư dục mà nhóm họp các giáo sư thăm con. 22 Nguyễn xin Chúa ở cùng tâm thần xung quanh mình, 4 bịt tai không nghe lẽ thật, con! Cầu xin ân điển ở cùng các anh em! mà xây hướng về chuyện huyền. 5 Nhưng con, phải có tiết độ trong mọi sự, hãy chịu cực khổ, làm việc của người giảng Tin Lành, mọi phận sự về chức vụ con phải làm cho đầy đủ. 6 Về phần ta, ta đang bị đỗ ra làm lẽ quán, kỳ qua đời của ta gần rồi. 7 Ta đã đánh trận tốt lành, đã xong sự chạy, đã giữ được đức tin. 8 Hiện nay mao triều thiên của sự công bình đã để dành cho ta; Chúa là quan án công bình, sẽ ban mao áy cho ta trong ngày đó, không những cho ta mà thôi, những cũng cho mọi kẻ yêu mến sự hiện đến của Ngài. 9 Hãy cố gắng đến cùng ta cho kíp; 10 vì Đê-ma đã lia bỏ ta rồi, tại người ham hố đời này, và đã đi qua thành Tê-sa-lô-nica. Cơ-rết-xen đi trong xứ Ga-li-lê, còn Tít thì đi xứ Đa-ma-ti rồi. (aiôn g165) 11 Chỉ có một mình Lu-ca ở với ta. Hãy đem Mác đến với con, vì người thật có ích cho ta về sự hầu việc lăm. 12 Ta đã sai Ti-chi-cơ sang thành Ê-phê-sô. 13 Khi con sẽ đến, hãy đem áo choàng mà ta để lại tại nhà Ca-bút, thành Trô-ách, cùng những sách vở nữa, nhứt là những sách bằng giấy da. 14 A-léc-xan-đơ, thợ đồng, đã làm hại ta nhiều lăm; tùy theo công việc hắn, Chúa sẽ báo ứng. 15 Con cũng phải coi chừng người đó, vì hắn hết sức chống trả lời chúng ta. 16 Khi ta bình vực mình lần thứ nhứt, chẳng có ai giúp đỡ; hết thấy đều lia bỏ ta. Nguyễn xin điều đó đừng đỗ tội về họ! 17 Nhưng Chúa đã giúp đỡ ta và thêm sức cho ta, hầu cho Tin Lành bởi ta được rao truyền đầy dãy, để hết thấy dân ngoại đều nghe; ta lại đã được cứu khỏi hàm sư tử. 18 Chúa sẽ giải thoát ta khỏi mọi điều ác và cứu vớt ta vào trong nước trên trời của Ngài. Nguyễn xin sự vinh hiển về nơi Ngài muôn đời không cùng! Amen. (aiôn g165) 19 Hãy chào thăm Bô-rít-ca và A-quí-la, cùng người nhà Ô-nê-si-phô-rơ. 20 Ê-rát ở lại tại thành Cô-rinh-tô, còn Trô-phim đương đau ốm, ta để ở lại tại thành Mi-lê. 21 Con hãy

Tít

1 Ta, Phao-lô, tôi tớ của Đức Chúa Trời và sứ đồ của Đức Chúa Jêsus Christ, để đưa các người được chọn của Đức Chúa Trời đến đức tin và sự thông hiểu lẽ thật, là sự sanh lòng nhân đức, 2 trông cây sự sống đời đời, là sự sống mà Đức Chúa Trời không thể nói dối đã hứa từ muôn đời về trước, (aiōnios g166) 3 tới kỳ chỉ định, Ngài đã bày tỏ lời của Ngài ra bởi sự giảng dạy, là sự ta đã chịu giao phó theo mạng lệnh Đức Chúa Trời, là Cứu Chúa chúng ta, 4 gởi cho Tít, là con thật ta trong đức tin chung; nguyễn xin con được ân điển và sự bình an ban cho bởi Đức Chúa Trời, là Cha, và bởi Đức Chúa Jêsus Christ, Cứu Chúa chúng ta! 5 Ta đã để con ở lại Cơ-rết, đặng sấp đặt mọi việc chưa thu xếp, và theo như ta đã răn bảo cho con mà lập những trưởng lão trong mỗi thành. 6 Mỗi người trong vòng trưởng lão đó phải cho không chỗ trách được, chỉ chồng của một vợ; con cái phải tin Chúa, không được bị cáo là buông tuồng hoặc ngỗ nghịch. 7 Vì người giám mục làm kẻ quản lý nhà Đức Chúa Trời thì phải cho không chỗ trách được. Chẳng nên kiêu ngạo, giận dữ, ghiền rượu, hung tàn, tham lợi; 8 nhưng phải hay tiếp đãi khách, bạn với người hiền, khôn ngoan, công bình, thánh sạch, tiết độ, 9 hằng giữ đạo thật y như đã nghe dạy, hầu cho có thể theo đạo lành mà khuyên dỗ người ta và bác lại kẻ chống trả. 10 Vả, có nhiều người nhứt là trong những người chịu cắt bì, chẳng chịu vâng phục, hay nói hư không và phỉnh dỗ, đáng phải bịt miệng họ đi. 11 Họ vì mối lợi đáng bỉ mà dạy điều không nên dạy, và phá đổ cả nhà người ta. 12 Một người trong bọn họ, tức là bậc tiên tri của họ, có nói rằng: Người Cơ-rết thay nói dối, là thú dữ, ham ăn mà làm biếng. 13 Lời chứng áy quả thật lắm. Vậy hãy quở nặng họ, haur cho họ có đức tin vẹn lành, 14 chó nghe truyện huyền của người Giu-đa, và điều răn của người ta trái với lẽ thật. 15 Mọi sự là tinh sạch cho những người tinh sạch, nhưng,

cho những kẻ dơ dáy và chẳng tin, thì không sự gì là tinh sạch cả; trái lại, tâm thần và lương tâm họ là dơ dáy nữa. 16 Họ xứng minh biết Đức Chúa Trời, nhưng theo những việc làm thì đều từ chối Ngài, thật là đáng ghét, trái nghịch và không thể làm một việc lành nào hết.

2 Nhưng con hãy dạy điều hiệp với đạo lành. 2 Khuyên những người già cả phải tiết độ, nghiêm trang, khôn ngoan, có đức tin, lòng yêu thương và tánh nhịn nhục vẹn lành. 3 Các bà già cũng vậy, phải có thái độ hiệp với sự thánh; đừng nói xấu, đừng uống rượu quá độ; phải lấy điều khôn ngoan dạy bảo; 4 phải dạy đòn bà trẻ tuổi biết yêu chồng con mình, 5 có nét na, trinh chánh, trông nom việc nhà; lại biết ở lành, vâng phục chồng mình, hầu cho đạo Đức Chúa Trời khỏi bị một lời chê bai nào. 6 Cũng phải khuyên những người tuổi trẻ ở cho có tiết độ. 7 Hãy lấy mình con làm gương về việc lành cho họ, trong sự dạy dỗ phải cho thanh sạch, nghiêm trang, 8 nói năng phải lời, không chỗ trách được, đặng kẻ nghịch hổ thẹn, không được nói xấu chúng ta điều chi. 9 Hãy khuyên những tôi tớ phải vâng phục chủ mình, phải làm đẹp lòng chủ trong mọi việc, chớ cãi trả, 10 chớ ăn cắp vật chi, nhưng phải hằng tò lòng trung thành trọn vẹn, để làm cho tôn quý đạo Đức Chúa Trời, là Cứu Chúa chúng ta, trong mọi đường. 11 Vả, ân điển Đức Chúa Trời hay cứu mọi người, đã được bày tỏ ra rồi. 12 Ân ấy dạy chúng ta chừa bỏ sự không tôn kính và tài đức thế gian, phải sống ở đời này theo tiết độ, công bình, nhân đức, (aiōn g165) 13 đương chờ đợi sự trông cây hạnh phúc của chúng ta, và sự hiện ra của sự vinh hiển Đức Chúa Trời lớn và Cứu Chúa chúng ta, là Đức Chúa Jêsus Christ, 14 là Đáng liều mình vì chúng ta, để chuộc chúng ta khỏi mọi tội và làm cho sạch, đặng lấy chúng ta khỏi mọi tội và làm một dân thuộc riêng về Ngài, là dân có lòng sốt sắng về các việc lành. 15 Hãy dạy các điều đó, lấy quyền đầy đủ mà khuyên bảo quở trách. Chó dể ai khinh dể con.

3 Hãy nhắc lại cho các tín đồ phải vâng phục
những bậc cầm quyền chấp chánh, phải vâng
lời các bậc ấy, sẵn sàng làm mọi việc lành, 2 chớ
nói xấu ai, chớ tranh cạnh, hãy dong thứ, đối
với mọi người tỏ ra một cách mềm mại trọn
vẹn. 3 Vì chưng chúng ta ngày trước cũng ngu
muội, bội nghịch, bị lừa dối, bị đùa thử tình dục
dâm dật sai khiến, sống trong sự hung ác tham
lam, đáng bị người ta ghét và tự chúng ta cũng
ghét lẫn nhau. 4 Nhưng từ khi lòng nhơn từ
của Đức Chúa Trời, là Cứu Chúa chúng ta, và
tình thương yêu của Ngài đối với mọi người ta
đã được bày ra, thì Ngài cứu chúng ta, 5 không
phải cứu vì việc công bình chúng ta đã làm,
nhưng cứ theo lòng thương xót Ngài, bởi sự
rửa về sự lại sanh và sự đổi mới của Đức Thánh
Linh 6 mà Ngài đã rái ra trên chúng ta cách
dư dật bởi Đức Chúa Jêsus Christ, Cứu Chúa
chúng ta; 7 hầu cho chúng ta nhờ ơn Ngài được
xưng công bình, trở nên con kế tự của Ngài
trong sự trông cậy của sự sống đời đời. (*aiōnios*
g166) 8 Lời này là chắc chắn, ta muốn con nói
quyết sự đó, hầu cho những kẻ đã tin Đức Chúa
Trời lo chăm chỉ làm việc lành: đó là điều tốt
lành và có ích cho mọi người. 9 Nhưng hãy
lánh những điều cãi lẽ đại dột, những già phỗ,
những sự cạnh tranh nghị luận về luật pháp, vì
mấy sự đó đều là vô ích và hư không. 10 Sau khi
mình đã khuyên bảo kẻ theo tà giáo một hai
lần rồi, thì hãy lánh họ, 11 vì biết rằng người
như thế đã bội nghịch mà cứ phạm tội, thì tự
đoán phạt lấy mình. 12 Đến chừng ta sẽ sai A-
te-ma hoặc Ti-chi-cơ đến cùng con, thì hãy vội
vã sang thành Ni-cô-bô-li nhập với ta; vì ta
định qua mùa đông tại đó. 13 Hãy lo liệu cho
Xê-ma, là thầy dạy luật, và A-bô-lô, đừng thiêu
đồ chi hết, trong khi họ ra đi. 14 Những người
bôn đảo ta cũng phải học tập chuyên làm việc
lành, đừng giùm giúp khi túng ngặt, hầu cho
họ khỏi đứng đi mà không ra trái. 15 Hết thầy
những người ở cùng ta gởi lời thăm con. Chào
thăm những kẻ yêu chúng ta bởi lòng tin đạo.
Nguyễn xin ân điển ở với anh em hết thảy!

Phi-lê-môn

làm hại anh hoặc mắc nợ anh điều chi, thì hãy cứ kê cho tôi. **19** Tôi, Phao-lô, chính tay tôi viết

1 Phao-lô, kẻ tù của Đức Chúa Jêsus Christ, và điều này: sẽ trả cho anh, còn anh mắc nợ tôi về Ti-mô-thê, anh em chúng ta, gởi cho Phi-lê-môn, là người rất yêu dấu và cùng làm việc với chúng ta, **2** cùng cho Áp-bi và người chị em, A- nầy bởi anh trong Chúa; anh hãy làm cho tôi chíp, là bạn cùng đánh trận, lại cho Hội thánh được thỏa lòng trong Đáng Christ. **21** Tôi viết nhóm họp trong nhà anh: **3** nguyên xin anh em cho anh, đã tin chắc anh hay vâng lời, biết anh được ân điển và sự bình an ban cho bởi Đức sẽ làm quá sự tôi nói đây. **22** Nhân thể hãy liệu Chúa Trời, Cha chúng ta, và bởi Đức Chúa Jêsus sắm nhà trợ cho tôi, vì tôi mong rằng nhờ anh Christ! **4** Tôi cảm tạ Đức Chúa Trời tôi, hằng em cầu nguyện, sẽ được trở về cùng anh em. **23** ghi nhớ anh trong lời cầu nguyện, **5** vì nghe Ê-pháp-ra, là bạn đồng tù trong Đức Chúa Jêsus nói anh có lòng yêu thương và đức tin trong Christ với tôi, có lời thăm anh, **24** Mác, A-ri-tạc, Đức Chúa Jêsus và cùng các thánh đồ. **6** Tôi cầu Đê-ma và Lu-ca, cùng là bạn cùng làm việc với xin Ngài rằng đức tin đó, là đức tin chung cho tôi cũng vậy. **25** Nguyên xin ân điển của Đức chúng ta, được có hiệu nghiệm, khiến người ta Chúa Jêsus Christ ở với tâm thần anh em!

biết ấy là vì Đáng Christ mà mọi điều lành được làm trong chúng ta. **7** Vả, hối anh, tôi đã được vui mừng yên ủi lầm bởi lòng yêu thương của anh, vì nhờ anh mà lòng các thánh đồ được yên ủi. **8** Vậy nên, dầu trong Đáng Christ, tôi có quyền truyền dạy anh việc nên làm, **9** song vì lòng yêu thương của anh, nên tôi nài xin thì hơn. Tôi, Phao-lô, đã già rồi, hiện nay lại vì Đức Chúa Jêsus Christ chịu tù nữa, **10** tôi vì con tôi đã sanh trong vòng xiềng xích, tức là Ô-nê-sim, mà nài xin anh; **11** ngày trước người không ích gì cho anh, nhưng bây giờ sẽ ích lầm, và cũng ích cho tôi nữa: tôi sai người về cùng anh, **12** người như lòng dạ tôi vậy. **13** Tôi vốn muốn cầm người ở lại cùng tôi, đặng thế cho anh mà giúp việc tôi trong cơn vì Tin Lành chịu xiềng xích. **14** Nhưng tôi không muốn làm điều gì mà chưa được anh đồng ý, hầu cho điều lành anh sẽ làm chẳng phải bởi ép buộc, bèn là bởi lòng thành. **15** Vả, có lẽ người đã tạm xa cách anh, cố để anh nhận lấy người mãi mãi, (*aiōnios q166*) **16** không coi như tôi mọi nữa, nhưng coi hơn tôi mọi, coi như anh em yêu dấu, nhứt là yêu dấu cho tôi, huống chi cho anh, cả về phần xác, cả về phần trong Chúa nữa. **17** Vậy nếu anh coi tôi là bạn hữu anh, thì hãy nhận lấy người như chính mình tôi vậy. **18** Nhược bằng người có

Hê-bơ-rơ

1 Đời xưa, Đức Chúa Trời đã dùng các đấng tiên tri phán dạy tổ phụ chúng ta nhiều lần nhiều cách, **2** rồi đến những ngày sau rốt này, Ngài phán dạy chúng ta bởi Con Ngài, là Con mà Ngài đã lập lên kế tự muôn vật, lại bởi Con mà Ngài đã dựng nên thế gian; (*aiôn g165*) **3** Con là sự chói sáng của sự vinh hiển Đức Chúa Trời và hình bóng của bốn thế Ngài, lấy lời có quyền phép Ngài nâng đỡ muôn vật; sau khi Con làm xong sự sạch tội, bèn ngồi bên hữu Đáng tôn nghiêm ở trong nơi rất cao, **4** vậy được hưởng danh cao hơn danh thiên sứ bao nhiêu, thì trở nên cao trọng hơn thiên sứ bấy nhiêu. **5** Vâ, Đức Chúa Trời há có bao giờ phán cùng thiên sứ rằng: Người là Con ta, Ngày nay ta đã sanh người? Lại há có khi nào phán: Ta sẽ làm Cha người, Người sẽ làm Con ta? **6** Còn khi Ngài đưa Con đầu lòng mình vào thế gian, thì phán rằng: Mọi thiên sứ của Đức Chúa Trời phải thờ lạy Con. **7** Nói về thiên sứ thì Ngài phán rằng: Đức Chúa Trời làm cho thiên sứ Ngài như gió, Và tôi tớ Ngài như ngọn lửa. **8** Nhưng nói về Con thì lại phán rằng: Hỡi Đức Chúa Trời, ngôi Chúa còn mãi đời nọ qua đời kia, Quyền bính của nước Chúa là quyền bính ngay thẳng. (*aiôn g165*) **9** Chúa ưa điều công bình, ghét điều gian ác; Cho nên, hỡi Chúa, Đức Chúa Trời của Chúa lấy dầu vui mừng xức cho, Khiến Chúa trỗi hồn kẻ đồng bạn mình. **10** Lại có phán: Hỡi Chúa, ban đầu trước hết Chúa đã dựng nền đất, Và các từng trời cũng là công việc của tay Chúa. **11** Trời đất sẽ hư đi, nhưng Chúa hằng có; Trời đất sẽ cũ đi như cái áo; **12** Ngài sẽ cuốn nó lại như cái áo choàng, Rồi trời đất sẽ biến đổi, Nhưng Chúa vẫn y nguyên, Các năm của Chúa không hề cùng. **13** Đức Chúa Trời há có bao giờ phán cùng thiên sứ nào rằng: Hãy ngồi bên hữu ta, Cho đến chừng nào ta để kẻ thù nghịch làm bệ dưới chon người? **14** Các thiên sứ há chẳng phải đều là thần hầu việc Đức Chúa Trời, đã

được sai xuống để giúp việc những người sê hướng cơ nghiệp cứu rỗi hay sao?

2 Vậy nên, chúng ta phải càng giữ vững lấy điều mình đã nghe e kéo bị trôi lạc chăng. **2** Vì nên lời thiêng sứ rao truyền đã vững chắc và sự trái phép nghịch mạng đã được báo ứng xứng đáng rồi, **3** mà nếu ta còn trễ nải sự cứu rỗi lớn dường ấy, thì làm sao tránh cho khỏi được? là sự cứu rỗi Chúa truyền ra trước hết, rồi có những kẻ nghe chứng nghiệm nó cho chúng ta, **4** Đức Chúa Trời cũng dùng những dấu kỳ sự lạ và đú thử phép mầu, lại dùng sự ban cho của Đức Thánh Linh mà Ngài đã theo ý muôn minh phát ra, để làm chứng với các kẻ đó. **5** Vâ, thế gian hầu đến mà chúng ta nói đó, Đức Chúa Trời chẳng từng khiến nó phục dưới quyền các thiên sứ. **6** Nhưng có kẻ đã làm chứng rằng: Loài người là gì mà Chúa nhớ đến? Con người là ai, mà Chúa săn sóc đến? **7** Chúa đã đặt Người ở dưới thiên sứ một chút; Cho Người đội mao triều vinh hiển tôn trọng; **8** Và đặt mọi vật dưới chon người. Đức Chúa Trời đã khiến mọi vật phục Đức Chúa Jêsus như vậy; thì chẳng để cho một vật nào chẳng phục Ngài; song hiện nay chúng ta chưa thấy mọi vật phục Ngài. **9** Nhưng Đức Chúa Jêsus này, mà đã ở dưới các thiên sứ một chút, chúng ta thấy Ngài, vì sự chết Ngài đã chịu được đội mao triều vinh hiển tôn trọng. Ấy vậy, bởi ân điển của Đức Chúa Trời, Đức Chúa Jêsus đã vì mọi người ném sự chết. **10** Thật, Đáng mà muôn vật hướng về Ngài và bởi Ngài, vì muôn dem nhiều con đến sự vinh hiển, thì đã khiến Đáng làm cội rẽ sự cứu rỗi của những con ấy, nhờ sự đau đớn mà nén trọn lành, là phải lắm. **11** Vì Đáng làm nên thánh và kẻ được nên thánh, đều bởi một Cha mà ra. Cho nên Ngài không thẹn mà gọi những kẻ đó là anh em, **12** khi Ngài có phán: Tôi sẽ truyền danh Chúa cho anh em tôi; Và ngọt khen Chúa ở giữa hội. **13** Ngài lại phán: Ta sẽ phó thác ta cho Chúa. Lại phán: Ta đây, ta với các con cái mà Đức Chúa Trời đã ban cho ta. **14** Vậy thì, vì con cái có phần về huyết và

thịt, nên chính Đức Chúa Jēsus cũng có phần mà trái bồ Đức Chúa Trời hằng sống chăng. **13** vào đó, hầu cho Ngài bởi sự chết mình mà phá Nhưng hằng ngày anh em hãy khuyên bảo lẩn diệt kẻ cầm quyền sự chết, là ma quỉ, **15** lại cho nhau, đang khi còn gọi là "Ngày nay," hầu cho giải thoát mọi người vì sợ sự chết, bị cầm trong trong anh em không ai bị tội lỗi dỗ dành mà vòng tôi mội trọn đời. **16** Vì quả thật không cứng lòng. **14** Vì chúng ta đã được dự phần với phải Ngài đến vùa giúp các thiên sứ, bèn là vùa Đáng Christ, miễn là giữ lòng tin ban đầu của giúp dòng dõi của Áp-ra-ham. **17** Nhơn đó, Ngài chúng ta cho vững bền đến cuối cùng, **15** trong phải chịu làm giống như anh em mình trong khi còn nói rằng: Ngày nay nếu các ngươi nghe moi sự, hầu cho đổi với Đức Chúa Trời, trở nên tiếng Ngài, Thì chớ cứng lòng, như lúc nỗi loạn, thầy tế lễ thượng phẩm, hay thương xót và **16** Vâ, ai là kẻ nghe tiếng Ngài rồi nỗi loạn, há trung tín, đặng đèn tội cho chúng dân. **18** Vâ, vì chẳng phải những người nhờ Môi-se dẫn ra chính mình Ngài chịu khổ trong khi bị cám dỗ, khỏi xứ Ê-díp-tô sao? **17** Đức Chúa Trời đã giận nên có thể cứu những kẻ bị cám dỗ vậy.

3 Bởi có đó, hỡi anh em thính, là kẻ dự phần
on trên trời gọi, hãy suy kỹ đến sứ giả và
thầy tế lễ thượng phẩm mà chúng ta tin theo,
tức là Đức Chúa Jēsus, **2** Ngài đã trung tín với
Đáng đã lập Ngài, cũng như Môi-se trung tín
với cả nhà Chúa vậy. **3** Vì Ngài đã được xưng là

đáng vinh hiển cao trọng hơn Môi-se, chẳng
khác nào thợ cát nhà được tôn trọng hơn chính
cái nhà. **4** Vâ, chẳng có một cái nhà nào không

phải bởi có người dựng nên; mà Đáng đã dựng
như một kẻ tò tò, gọi đến làm chứng về điều

này là Đức Chúa Trời. **5** Còn về lời họ đã nghe không ích chi hết, vì trong khi

Môi-se, người đã trung tín trong cả nhà Chúa, nghe, chẳng lấy đức tin nhận lời đó thuộc về

như một kẻ tò tò, gọi đến làm chứng về điều này là Đức Chúa Trời. **6** Nhưng Đáng sự yên nghỉ, như Đức Chúa Trời đã phán rằng:

Christ thì trung tín như con trai quản trị nhà Này là lời thề ta đã lập trong cơn thanh nộ: Chúa; mà nhà Chúa tức là chúng ta, miễn là

Chúng nó sẽ chẳng hề vào sự yên nghỉ ta! Dầu chúng ta giữ vững vàng cho đến cuối cùng lòng

vây, công việc của Ngài đã xong rồi từ buổi tin chắc và trông cậy, là sự chúng ta lấy làm sáng thế. **4** Vì luận về ngày thứ bảy, có chép

vinh hiển. **7** Cho nên, như Đức Thánh Linh rằng: Ngày thứ bảy Đức Chúa Trời nghỉ cả các

phán rằng: Ngày nay nếu các ngươi nghe tiếng công việc Ngài. **5** Lại một chỗ khác có chép

Ngài. **8** Thì chớ cứng lòng, như lúc nỗi loạn, rằng: Chúng nó sẽ chẳng hề vào sự yên nghỉ

Là ngày thứ Chúa trong đồng vắng, **9** Là nơi ta. **6** Như vậy, vì đã dành cho mấy người phải

tổ phụ các ngươi thấy công việc ta làm trong vào đó, và vì những kẻ nghe Tin Lành ấy trước

bốn mươi năm, Mà còn thử để dò xét ta! **10** nhứt đã không vào đó bởi chẳng tin, **7** nên về

Nhơn đó, ta giận dòng dõi này, Và phán rằng: sau lâu lắm, trong một thơ của Đa-vít, Chúa lại

lòng chúng nó làm lạc luân, Chẳng từng biết định một ngày nữa gọi là "Ngày nay," như trên

đường lối ta. **11** Này là lời thề mà ta lập trong kia đã dẫn rằng: Ngày nay nếu các ngươi nghe

cơn thanh nộ, rằng: Chúng nó sẽ chẳng hề vào tiếng Ngài, Thì chớ cứng lòng. **8** Vâ, nếu Giô-

sự yên nghỉ của ta. **12** Hỡi anh em, hãy giữ lấy, suê đã cho họ yên nghỉ, thì chắc sau không còn

kéo ai trong anh em có lòng dũng và chẳng tin nói về một ngày khác nữa. **9** Vậy thì còn lại

ai trong bốn mươi năm? Há chẳng phải giận
nhiều kẻ phạm tội, mà thây họ ngã trong đồng
vắng sao? **18** Ngài lại thề với ai rằng không
được vào sự yên nghỉ của Ngài? Há chẳng phải
với những người không vắng lời sao? **19** Vâ,
chúng ta thấy những người ấy không thể vào
đó được vì có không tin.

4 Vậy, đang khi còn có lời hứa cho vào sự yên
nghỉ Chúa, hãy lo sợ, kẽo trong chúng ta có

ai bị trừ ra chẳng. **2** Vì tin Lành này đã rao
truyền cho chúng ta cũng như cho họ; những

nên muôn vật ấy là Đức Chúa Trời. **3** Còn về
như một kẻ tò tò, gọi đến làm chứng về điều

mình. **3** Về phần chúng ta là kẻ đã tin, thì vào
ngày sau sẽ được rao giảng. **6** Nhưng Đáng sự yên nghỉ, như Đức Chúa Trời đã phán rằng:

Christ thì trung tín như con trai quản trị nhà Này là lời thề ta đã lập trong cơn thanh nộ: Chúa; mà nhà Chúa tức là chúng ta, miễn là

Chúng nó sẽ chẳng hề vào sự yên nghỉ ta! Dầu chúng ta giữ vững vàng cho đến cuối cùng lòng

vây, công việc của Ngài đã xong rồi từ buổi tin chắc và trông cậy, là sự chúng ta lấy làm sáng thế. **4** Vì luận về ngày thứ bảy, có chép

vinh hiển. **7** Cho nên, như Đức Thánh Linh rằng: Ngày thứ bảy Đức Chúa Trời nghỉ cả các

phán rằng: Ngày nay nếu các ngươi nghe tiếng công việc Ngài. **5** Lại một chỗ khác có chép

Ngài. **8** Thì chớ cứng lòng, như lúc nỗi loạn, rằng: Chúng nó sẽ chẳng hề vào sự yên nghỉ

Là ngày thứ Chúa trong đồng vắng, **9** Là nơi ta. **6** Như vậy, vì đã dành cho mấy người phải

tổ phụ các ngươi thấy công việc ta làm trong vào đó, và vì những kẻ nghe Tin Lành ấy trước

bốn mươi năm, Mà còn thử để dò xét ta! **10** nhứt đã không vào đó bởi chẳng tin, **7** nên về

Nhơn đó, ta giận dòng dõi này, Và phán rằng: sau lâu lắm, trong một thơ của Đa-vít, Chúa lại

lòng chúng nó làm lạc luân, Chẳng từng biết định một ngày nữa gọi là "Ngày nay," như trên

đường lối ta. **11** Này là lời thề mà ta lập trong kia đã dẫn rằng: Ngày nay nếu các ngươi nghe

cơn thanh nộ, rằng: Chúng nó sẽ chẳng hề vào tiếng Ngài, Thì chớ cứng lòng. **8** Vâ, nếu Giô-

sự yên nghỉ của ta. **12** Hỡi anh em, hãy giữ lấy, suê đã cho họ yên nghỉ, thì chắc sau không còn

kéo ai trong anh em có lòng dũng và chẳng tin nói về một ngày khác nữa. **9** Vậy thì còn lại

một ngày yên nghỉ cho dân Đức Chúa Trời. **10** nhân đức Ngài, nên được nhậm lời. **8** Đầu Ngài Vì ai vào sự yên nghỉ của Đức Chúa Trời, thì là Con, cũng đã học tập vâng lời bởi những sự nghỉ công việc mình, cũng như Đức Chúa Trời khôn khổ mình đã chịu, **9** và sau khi đã được đã nghỉ công việc của Ngài vậy. **11** Vậy, chúng làm nên trọng vẹn rồi, thì trở nên cội rễ của sự ta phải gắng sức vào sự yên nghỉ đó, hầu cho cứu rỗi đời đời cho kẻ vâng lời Ngài, (*aiōnios g166*) không có một người nào trong chúng ta theo **10** lại có Đức Chúa Trời xưng Ngài là thầy tế lễ gương kẻ chẳng tin kia mà vấp ngã. **12** Vì lời thượng phẩm theo ban Mên-chi-xê-đéc. **11** Về của Đức Chúa Trời là lời sống và linh nghiệm, sự đó, chúng ta có nhiều điều nên nói, và khó sắc hơn gươm hai lưỡi, thấu vào đến đỗi chia cắt nghĩa, vì anh em đã trở nên chậm hiểu. **12** hồn, linh, cốt, tủy, xem xét tư tưởng và ý định Đáng lẽ anh em đã làm thầy từ lâu rồi, nay còn trong lòng. **13** Chẳng có vật nào được giấu kín cần người ta lấy những điều sơ học của lời Đức trước mặt Chúa, nhưng hết thấy đều trần trụi Chúa Trời mà dạy anh em; anh em cần ăn sữa và lộ ra trước mắt Đáng mà chúng ta phải thưa thay vì đồ ăn đặc. **13** Vả, kẻ nào chỉ ăn sữa thôi, lại, **14** Ấy vậy, vì chúng ta có thầy tế lễ thượng thì không hiểu đạo công bình; vì còn là thơ áu. phẩm lớn đã trải qua các từng trời, tức là Đức **14** Nhưng đồ ăn đặc là để cho kẻ thành nhoan, Chúa Jêsus, Con Đức Chúa Trời, thì hãy bền cho kẻ hay dụng tâm tư luyện tập mà phân biệt giữ đạo chúng ta đã nhận tin. **15** Vì chúng ta điều lành và dữ.

không có thầy tế lễ thượng phẩm chẳng có thể cảm thương sự yêu đuối chúng ta, bèn có một thầy tế lễ bị thử thách trong mọi việc cũng như chúng ta, song chẳng phạm tội. **16** Vậy, chúng ta hãy vững lòng đến gần ngôi ơn phước, hầu cho được thương xót và tìm được ơn để giúp chúng ta trong thì giờ có cần dùng.

6 Ấy vậy, chúng ta phải bỏ qua các điều sơ học về Tin Lành của Đáng Christ, mà tấn tới sự trọn lành, chớ nên lập lại nền nữa, tức là: từ bỏ các việc chết, tin Đức Chúa Trời, **2** sự dạy về phép báp tem, phép đặt tay, sự kẻ chết sống lại, sự phán xét đời đời. (*aiōnios g166*) **3** Ví bằng Đức Chúa Trời cho phép, thì chúng ta sẽ làm

5 Phàm thầy tế lễ thượng phẩm, từ trong loài người chọn ra, thì vì loài người lập nên hầu việc Đức Chúa Trời, để dâng lễ vật và hi sinh vì tội lỗi. **2** Người đã bị vây trong sự yêu đuối, nên có thể thương xót những kẻ ngu dốt sai lầm. **3** Ấy bởi sự yêu đuối đó mà người buộc phải vì tội lỗi mình dâng của tế lễ, cũng như vì tội lỗi của dân chúng. **4** Vả, lại không ai chiếm lấy chức trọng đó cho mình; phải được Đức Chúa Trời kêu gọi như A-rôn ngày xưa. **5** Cũng một thê ấy, Đáng Christ không tự tôn mình làm thầy tế lễ thượng phẩm; như tại Đáng đã phán ngươi ngày nay. **6** Lại nơi khác có phán cùng Ngài rằng: Người là Con ta, Ta đã sanh

điều đó. **4** Vì chưng những kẻ đã được soi sáng một lần, đã nếm sự ban cho từ trên trời, dự phần về Đức Thánh Linh, **5** nếm đạo lành Đức Chúa Trời, và quyền phép của đời sau, (*aiōn g165*) **6** nếu lại vấp ngã, thì không thể khiến họ lại làm cho Ngài sỉ nhục tổ tưởng. **7** Vả, một đám Trời trên thập tự giá cho mình một lần nữa, làm cho Ngài sỉ nhục tổ tưởng. **7** Khi Đáng Christ từ nơi anh em, là những việc đưa đến sự cứu rỗi. **10** Đức Chúa Trời không phải là không công lóc mà dâng những lời cầu nguyện nài xin cho bình mà bỏ quên công việc và lòng yêu thương Đáng có quyền cứu mình khỏi chết, và vì lòng của anh em đã tỏ ra vì danh Ngài, trong khi

hầu việc các thánh đồ và hiện nay đương còn một phần mười trong những vật rất tốt của hầu việc nřa. 11 Nhưng chúng ta mong rằng mình chiếm được mà dâng cho vua, thì vua tôn mỗi người trong anh em tỏ lòng sốt sắng như trọng là dường nào. 5 Nhưng con cháu họ Lê-vây, đặng giữ lòng đầy dãy sự trông cậy cho vi chịu chức tế lễ, theo luật, có phép thâu lấy đến cuối cùng; 12 đến nỗi anh em không trẽ một phần mười của dân, nghĩa là của anh em nřai, nhưng cứ học đòi những kẻ bối đức tin mình, vì chính họ cũng từ Áp-ra-ham mà ra. 6 và lòng nhjn nhục mà được hưởng lời hứa. 13 Nhưng vua vốn không phải đồng họ, cũng lầy Khi Đức Chúa Trời hứa cùng Áp-ra-ham, và một phần mười của Áp-ra-ham và chúc phước vì không thể chỉ Đáng nào lớn hơn, nên Ngài cho kẻ được lời hứa. 7 Vâ, người bực cao chúc chỉ chính mình Ngài mà thề với người rằng: phước cho kẻ bực thấp, ấy là điều không cãi 14 Chắc ta sẽ ban phước cho ngươi nhiều, và được. 8 Lại, đằng này, những kẻ thâu lấy một khieni hậu tự ngươi sanh sản đông thêm. 15 phần mười đều là người hay chết: còn đằng kia, Ấy, Áp-ra-ham đã nhjn nhục đợi chờ như vậy, ấy là kẻ mà có lời làm chứng cho là người đang rồi mới được điều đã hứa. 16 Người ta thường sống. 9 Lại có thể nói rằng Lê-vi là kẻ thâu lấy mượn danh một Đáng lớn hơn mình mà thề, một phần mười đó, chính mình người cũng bởi phàm có cãi lấy điều gì, thì lấy lời thề mà định. Áp-ra-ham mà đóng một phần mười; 10 vì lúc 17 Đức Chúa Trời cũng vậy, muôn càng tő ra Mên-chi-xê-đéc đi đón tiên tő, thì Lê-vi còn ở cho những kẻ hưởng lời hứa biết ý định Ngài trong lòng tő phụ. 11 Nếu có thể được sự trọn là chắc chắn không thay đổi, thì dùng lời thề; vẹn bởi chức tế lễ của người Lê-vi (vì luật pháp 18 hầu cho nhờ hai điều chẳng thay đổi đó, và ban cho dân đang khi còn dưới quyền chức tế về hai điều ấy Đức Chúa Trời chẳng có thể nói lẽ), thì có sao còn cần phải dâng lên một thầy tế đổi, mà chúng ta tìm được sự yên ủi lớn mạnh, lẽ khác, lập theo ban Mên-chi-xê-đéc, không là kẻ đã trốn đến nơi ẩn náu, mà cầm lấy sự theo ban A-rôn? 12 Chức tế lễ đã thay đổi thì trông cậy đã đặt trước mặt chúng ta. 19 Chúng luật pháp cũng cần phải thay đổi. 13 Vâ, Đáng ta giữ điều trông cậy này như cái neo của linh mà những lời đó chỉ về, thuộc một chi phái hòn, vững vàng bền chặt, thâu vào phía trong khác, trong chi phái đó chưa từng có ai dự việc màn, 20 trong nơi thánh mà Đức Chúa Jēsus đã nơi bàn thờ. 14 Vì thật rõ ràng Chúa chúng ta ra vào như Đáng đi trước của chúng ta, vì đã trở từ Giu-đa về chi phái ấy, Môi-se không nói điều nên thầy tế lễ thượng phẩm đời đời, theo ban Mên-chi-xê-đéc. (aiōn g165)

7 Vua, Mên-chi-xê-đéc đó là vua của Sa-lem, thầy tế lễ của Đức Chúa Trời rất cao, đã đi rước Áp-ra-ham và chúc phước cho, trong khi người thắng trận các vua trở về; 2 Áp-ra-ham đã lấy một phần mười về mọi cửa cải mình mà dâng cho vua; theo nghĩa đen tên vua ấy, trước hết là vua sự công bình, lại là vua của Sa-lem nřa, nghĩa là vua bình an; 3 người không cha, không mẹ, không gia phđ; không có ngày đầu mới sanh, cũng không có ngày rốt qua đời, như vậy là giống Con Đức Chúa Trời, Mên-chi-xê-đéc này làm thầy tế lễ đời đời vô cùng. 4 Hãy nghĩ xem, chính tiên tő là Áp-ra-ham đã lấy

mà được lập lên, **21** nhưng Ngài đã được lập lên bằng lời thề, bởi Đáng đã phải cùng Ngài rằng: Chúa đã thề rồi, và không hối lời thề ấy đâu; Con làm thầy tế lễ đến đời đời. (aiōn g165) **22** thật có ý trách, là lời Đức Chúa Trời phán cùng Vì thề, Đức Chúa Jēsus đã trở nên Đáng bảo dân Giu-đa rằng: Chúa phán: kìa, nhụt kỳ đến, lanh cho một cái giao ước rất tôn trọng hơn Khi đó ta sẽ cùng nhà Y-sơ-ra-ên và nhà Giu-đa cái trước. **23** Vả lại, số thầy tế lễ rất nhiều, vì lập một ước mới, **9** Không phải như ước ta đã sự chét nên không giữ luôn được chức vụ. **24** lập với tổ tiên chúng nó, Trong ngày ta cầm tay Nhưng Ngài, vì hằng có đời đời, nên giữ lấy họ dẫn ra khỏi xứ Ê-díp-tô. Vì họ không bền chức tế lễ không hề đổi thay. (aiōn g165) **25** Bởi đó giữ lời ước ta, Nên ta không đoái xem họ, ấy Ngài có thể cứu toàn vẹn những kẻ nhờ Ngài là lời Chúa phán. **10** Chúa lại phán: Ngày là lời mà đến gần Đức Chúa Trời, vì Ngài hằng sống ước mà ta sẽ lập với nhà Y-sơ-ra-ên Sau những để cầu thay cho những kẻ ấy. **26** Ấy đó thật là ngày đó: Ta sẽ để luật pháp ta trong trí họ Và thầy tế lễ thượng phẩm mà chúng ta có cần ghi tac vào lòng; Ta sẽ làm Đức Chúa Trời họ, dùng, thánh khiết, không tội, không ô uế, biệt Họ sẽ làm dân ta. **11** Trong vòng họ sẽ chẳng có khôi kỉ có tội, được cất lên cao hơn các tùng ai dạy bảo công dân mình Và anh em mình, trời: **27** không như những thầy tế lễ thượng rằng: Hãy nhìn biết Chúa; Vì hết thảy trong phẩm khác, cần phải hằng ngày dâng tế lễ, vòng họ, Từ kẻ rất nhỏ cho đến kẻ rất lớn đều trước vì tội mình, sau vì tội dân; Ngài làm việc sê biết ta, **12** Nhơn ta sẽ tha sự gian ác của họ, đó một lần thì đủ cả, mà dâng chính mình Ngài và không nhớ đến tội lỗi họ nữa. **13** Gọi ước đó làm tế lễ. **28** Vì luật pháp lập những người vốn là ước mới, thì đã xưng ước trước là cũ; vả, yếu đuối làm thầy tế lễ thượng phẩm; nhưng lời thề có sau luật pháp thì lập Con, là Đáng đã nên tron lành đời đời. (aiōn g165)

9 Ước trước cũng có những luật về việc thờ

Đại ý điều chúng ta mới nói đó, là chúng ta có một thầy tế lễ thượng phẩm, ngồi bên hữu ngai của Đáng tôn nghiêm trong các từng trời, 2 làm chức việc nơi thánh và đền tạm bởi Chúa dựng lên, không phải bởi một phượng và một nơi thánh dưới đất. 2 và, nơi thánh, có chơn đèn, bàn và bánh bày ra; 3 rồi đến phía trong màn thứ hai, tức là phần gọi là nơi rất thánh, 4 có lư hương bằng vàng và thật, bởi Hòm giao ước, toàn bọc bằng vàng. Trong hòm người nào. 3 Phàm thầy tế lễ thượng phẩm đã có một cái bình bằng vàng đựng đầy ma-na, caye được lập lên là để dâng lễ vật và hi sinh; vậy gây trổ hoa của A-rôn, và hai bảng giao ước; 5 thì Đáng này cũng cần phải dâng vật gì. 4 Nếu phía trên có hai chê-ru-bin vinh hiển, bóng nó Ngài còn ở thế gian, thì Ngài chẳng phải là thầy che phủ nơi chuộc tội. Nhưng đây không phải tế lễ, vì ở thế gian có những thầy tế lễ dâng lễ dịp kẽ các điều đó cho rõ ràng. 6 Các vật đã sắp vật theo luật pháp dạy, 5 và giữ sự thờ phượng, đặt như vậy, hàng ngày những thầy tế lễ vào sự thờ phượng đó chẳng qua là hình và bóng phần thứ nhứt trong đền tạm, đặng làm trọn của những sự trên trời mà thôi, cũng như khi việc tế lễ; 7 nhưng, phần thứ hai, thì mỗi năm Môi-se gần dựng đền tạm, thì Đức Chúa Trời một lần chỉ một mình thầy tế lễ thượng phẩm phán bảo rằng: Hãy cẩn thận, làm mọi việc theo vào, chẳng bao giờ mà không đem huyết dâng như kiểu mẫu đã chỉ cho ngươi tại trên núi. 6 vì chính mình và vì sự lầm lỗi dân chúng. 8 Đức Nhưng thầy tế lễ thượng phẩm chúng ta đã Thánh Linh lấy đó chỉ ra rằng hễ đền tạm thứ được một chức vụ rất tôn trọng hơn, vì Ngài là nhứt đương còn, thì đường vào nơi rất thánh Đáng trung bảo của giao ước tốt hơn, mà giao chưa mở. 9 Ấy là một hình bóng chỉ về đời bây

219

Hê-bo-rô

giờ, để tỏ rằng các lẽ vật và hi sinh dâng đó, nhờ của lẽ càng quý trọng hơn nữa để được không có thể làm cho kẻ thờ phượng được vẹn sạch. **24** Vả Đáng Christ chẳng phải vào nơi lành về lương tâm. **10** Đó chẳng qua là mạng thánh bởi tay người làm ra, theo kiểu mẫu nơi linh của xác thịt, cũng như các kỳ ăn, uống rửa thánh thật, bèn là vào chính trong trời, để bấy sạch, chỉ lập cho đến kỳ hoán cải vậy. **11** Nhưng giờ vì chúng ta hiện ra trước mặt Đức Chúa Đáng Christ đã hiện đến làm thầy tế lễ thượng Trời. **25** Ấy chẳng phải là dâng chính mình Ngài phẩm của những sự tốt lành sau này; Ngài đã nhiều lần, như thầy tế lễ thượng phẩm mỗi vượt qua đền tạm lớn hơn và trọn vẹn hơn, năm vào trong nơi rất thánh mà dâng huyết không phải tay người dựng ra, nghĩa là không thuộc về đời này. **12** Ngài đã vào nơi rất thánh một lần thì đủ hết, không dùng huyết của dê đực và của bò con, nhưng dùng chính huyết mình, mà được sự chuộc tội đời đời. (*aiōnios g166*) **13** Vì nếu huyết của dê đực cùng tro bò cái tơ mà người ta rưới trên kẻ ô uế còn làm sạch được phần xác thịt họ và nén thánh thay, **14** huống chi huyết của Đáng Christ, là Đáng nhở Đức Thánh Linh đời đời, dâng chính mình không tì vết cho Đức Chúa Trời, thì sẽ làm sạch lương tâm anh em khỏi công việc chết, dặng hầu việc Đức Chúa Trời hằng sống, là dường nào! (*aiōnios g166*) **15** Nhơn đó, Ngài là Đáng trung bảo của giao ước mới, để khi Ngài chịu chết mà chuộc tội đã phạm dưới giao ước cũ, thì những kẻ được kêu gọi nhận lãnh cơ nghiệp đời đời đã hứa cho mình. (*aiōnios g166*) **16** Vì khi có chúc tho, thì cần phải đợi đến kẻ trối chết đã hứa cho mình. **17** Chúc tho chỉ có giá trị sau khi chết, và hễ kẻ trối còn sống thì nó không có quyền gì. **18** Ấy vậy, chính giao ước trước nào chẳng phải là không dùng máu mà lập. **19** Lúc Môi-se phán mọi điều răn của luật pháp cho dân chúng, có lấy máu của bò con và dê đực, với nước, dây nhung đỏ tía và nhành ngưu tất rảy trên sách cùng trên cả dân chúng, **20** mà nó rằng: Này là huyết của sự giao ước mà Đức Chúa Trời đã dạy lập với các ngươi. **21** Đoạn, người cũng lấy huyết rảy đền tạm cùng mọi đồ thờ. **22** Theo luật pháp thì hầu hết mọi vật đều nhờ huyết mà được sạch: không đồ huyết thì không có sự tha thứ. **23** Vậy, nếu những tượng chỉ về các vật trên trời đã phải nhờ cách ấy mà được sạch, thì chính các vật trên trời phải không phải là huyết mình; **26** bằng chăng vậy, thì từ buổi sáng thế đến nay, Ngài đã phải chịu khổ nhiều lần rồi. Nhưng hiện nay đến cuối cùng các thời đại, Ngài đã hiện ra chỉ một lần, dâng mình làm tế lễ để cát tội lỗi đi. (*aiōn g165*) **27** Theo như đã định cho loài người phải chết một lần, rồi chịu phán xét, **28** cũng vậy, Đáng Christ đã dâng mình chỉ một lần dặng cát tội lỗi của nhiều người; Ngài lại sẽ hiện ra lần thứ hai, không phải để cát tội lỗi đi nữa, nhưng để ban sự cứu rỗi cho kẻ chờ đợi Ngài.

10 Vả, luật pháp chỉ là bóng của sự tốt lành ngày sau, không có hình thật của các vật, nên không bao giờ dậy tế lễ mỗi năm hằng dâng như vậy, mà khiến kẻ đến gần Đức Chúa Trời trở nên trọn lành được. **2** Nếu được, thì những kẻ thờ phượng đã một lần được sạch rồi, lương tâm họ không còn biết tội nữa, nhơn đó, há chẳng thôi dâng tế lễ hay sao? **3** Trái lại, những tế lễ đó chẳng qua là mỗi năm nhắc cho nhớ lại tội lỗi. **4** Vì huyết của bò đực và dê đực không thể cát tội lỗi đi được. **5** Bởi vậy cho nên, Đáng Christ khi vào thế gian, phán rằng: Chúa chẳng muốn hy sinh, cũng chẳng muốn lẽ vật, Nhưng Chúa đã sắm sửa một thân thể cho tôi. **6** Chúa chẳng nhậm của lẽ thiêu, cũng chẳng nhậm của lẽ chuộc tội. **7** Tôi bèn nói: Hỡi Đức Chúa Trời, này tôi đến Trong sách có chép về tôi Tôi đến để làm theo ý muôn Chúa. **8** Trước đã nói: Chúa chẳng muốn, chẳng nhậm những hi sinh, lẽ vật, của lẽ thiêu, của lẽ chuộc tội, đó là theo luật pháp dạy; sau lại nói: Đây này, tôi đến để làm theo ý muôn Chúa. **9** Vậy thì, Chúa đã bỏ điều trước, dặng lập điều sau. **10** Ấy là theo ý muôn đó mà chúng ta được nên thánh nhờ sự

dâng thân thể của Đức Chúa Jêsus Christ một uế, lại khinh lòn Đức Thánh Linh ban ơn, thì lần đầu cả. **11** Phàm thầy tế lễ mỗi ngày đứng anh em há chẳng tưởng rằng người ấy đáng hầu việc và năng dâng của lễ đồng một thức, là bị hình rất nghiêm đoán phạt hay sao? **30** Vì của lễ không bao giờ cất tội lỗi được, **12** còn chúng ta biết Đáng đã phán rằng: Sự trả thù như Đáng này, đã vì tội lỗi dâng chỉ một của thuộc về ta; ta sẽ báo ứng, ấy là lời Chúa phán. Lẽ, rồi ngồi đời đời bên hữu Đức Chúa Trời. **13** Lại rằng: Chúa sẽ xét đoán dân mình. **31** Sa vào từ rày về sau đương đợi những kẻ thù nghịch tay Đức Chúa Trời hằng sống là sự đáng kinh Ngài bị đẻ làm bệ dưới chon Ngài vậy. **14** Vì nhở khiếp thay! **32** Hãy nhớ lại những lúc ban đầu dâng chỉ một của tế lễ, Ngài làm cho những đó, anh em đã được soi sáng rồi, bèn chịu cơn kẻ nên thánh được trọn vẹn đời đời. **15** Đức chiến trận lớn về những sự đau đớn: **33** phần Thánh Linh cũng làm chứng cho chúng ta như chịu sỉ nhục, gặp gian nan, như làm trò cho vậy; vì đã phán rằng: **16** Chúa phán: Đây là giao thiên hạ xem, phần thì chia khổ với những ước ta lập với chúng nó Sau những ngày đó, Ta kẻ bị đổi đãi đồng một cách. **34** Vì anh em đã sẽ để luật pháp ta vào lòng chúng nó Và ghi thương xót kẻ bị tù, và vui lòng chịu của cải tạc nơi trí khôn, **17** Lại phán: Ta sẽ chẳng còn mình bị cướp, bởi biết mình có của cải quý hơn nhớ đến tội lỗi gian ác của chúng nó nữa. **18** hằng còn luôn. **35** Vậy chớ bỏ lòng dạn dĩ mình, Bởi hễ có sự tha thứ thì không cần dâng của lễ vốn có một phần thường lớn đã để dành cho. **36** vì tội lỗi nữa. **19** Hỡi anh em, vì chúng ta nhở Vì anh em cần phải nhịn nhục, hầu cho khi đã huyết Đức Chúa Jêsus được dạn dĩ vào nơi rất làm theo ý muôn Đức Chúa Trời rồi, thì được thánh, **20** bởi đường mới và sống mà Ngài đã như lời đã hứa cho mình. **37** Còn ít lâu, thật ít mờ ngang qua cái màn, nghĩa là ngang qua xác lâu nữa, Thì Đáng đến sẽ đến; Ngài không chậm Ngài, **21** lại vì chúng ta có một thầy tế lễ lớn trễ đâu. **38** Người công bình của ta sẽ cậy đức đã lập lên cai trị nhà Đức Chúa Trời, **22** nên tin mà sống, Nhưng nếu lui đi thì linh hồn ta chúng ta hãy lấy lòng thật thà với đức tin đầy chẳng lấy làm đẹp chút nào. **39** Về phần chúng dẫy trọn vẹn, lòng được tưới sạch khỏi lương ta, nào phải là kẻ lui đi cho hư mất đâu, bèn là tâm xấu, thân thể rửa bằng nước trong, mà kẻ giữ đức tin cho linh hồn được cứu rỗi.

đến gần Chúa. **23** Hãy cầm giữ sự làm chứng về điều trông cậy chúng ta chẳng chuyền lay, vì Đáng đã hứa cùng chúng ta là thành tín. **24** Ai nấy hãy coi sóc nhau để khuyên giục về lòng yêu thương và việc tốt lành; **25** chớ bỏ qua sự nhóm lại như mấy kẻ quen làm, nhưng phải khuyên bảo nhau, và hễ anh em thấy ngày ấy hầu giàn chừng nào, thì càng phải làm như vậy chừng này. **26** Vì nếu chúng ta đã nhận biết lẽ thật rồi, mà lại cố ý phạm tội, thì không còn có té lễ chuộc tội nữa, **27** nhưng chỉ có sự đợi chờ kinh khiếp về sự phán xét, và lửa hùng sê đốt cháy kẻ bội nghịch mà thôi. **28** Ai đã phạm luật pháp Môi-se, nếu có hai ba người làm chứng, thì chết đi không thương xót, **29** huống chi kẻ giày đạp Con Đức Chúa Trời, coi huyết của giao ước, tức là huyết mà mình nhờ nên thánh, là ô

11 Vâ, đức tin là sự biết chắc vững vàng của những điều mình đương trông mong là bằng cớ của những điều mình chẳng xem thấy. **2** Ấy là nhở đức tin mà các đัง thuở xưa đã được lời chứng tốt. **3** Bởi đức tin, chúng ta biết rằng thế gian đã làm nên bởi lời của Đức Chúa Trời, đến nỗi những vật bày ra đó đều chẳng phải từ vật thấy được mà đến. (aiōn g165) **4** Bởi đức tin, A-bên đã dâng cho Đức Chúa Trời một té lễ tốt hơn của Ca-in, và được xưng công bình, vì Đức Chúa Trời làm chứng về người rằng Ngài nhậm lễ vật ấy; lại cũng nhờ đó dầu người chết rồi, hãy còn nói. **5** Bởi đức tin, Hê-nóc được cất lên và không hề thấy sự chết; người ta không thấy người nữa, vì Đức Chúa Trời đã tiếp người lên. Bởi chưng trước khi được tiếp lên, người đã được chứng rằng mình

ở vừa lòng Đức Chúa Trời rồi. 6 Vâ, không có từ trong kẻ chết mà người lại được con mình. đức tin, thì chẳng hề có thế nào ở cho đẹp ý 20 Bởi đức tin, Y-sác chúc phước cho Gia-cốp và Ngài; vì kẻ đến gần Đức Chúa Trời phải tin rằng Ê-sau về những sự hẫu đến. 21 Bởi đức tin, Gia-cốp Đức Chúa Trời, và Ngài là Đáng hay thương cớp lúc gần chết, chúc phước cho hai con của cho kẻ tim kiếm Ngài. 7 Bởi đức tin, Nô-ê được Giô-sép, và nương trên gáy mình mà lạy. 22 Bởi Chúa mách bảo cho về những việc chưa thấy, đức tin, Giô-sép lúc gần qua đời nói về việc con và người thành tâm kính sợ, đóng một chiếc cháu Y-sơ-ra-ên sẽ đi ra, và truyền lệnh về hải tàu để cứu nhà mình; bởi đó người định tội cốt mình. 23 Bởi đức tin, khi Môise mới sanh thế gian, và trở nên kẻ kế tự của sự công bình ra, cha mẹ người đem giấu đi ba tháng, vì thấy đến từ đức tin vậy. 8 Bởi đức tin, Áp-ra-ham là một đứa con xinh tốt, không sợ chiêu mạng vâng lời Chúa gọi, đi đến xứ mình sẽ nhận làm của vua. 24 Bởi đức tin, Môise lúc đã khôn lớn, cơ nghiệp: người đi mà không biết mình đi bô danh hiệu mình là con trai của công chúa đâu. 9 Bởi đức tin, người kiều ngụ trong xứ Pha-ra-ôn, 25 dành cùng dân Đức Chúa Trời đã hứa cho mình, như trên đất ngoại quốc, ở chịu hà hiếp hơn là tạm hưởng sự vui sướng trong các trại, cũng như Y-sác và Gia-cốp, là kẻ của tội lỗi: 26 người coi sự sỉ nhục về Đáng đồng kế tự một lời hứa với người. 10 Vì người Christ là quý hơn của châu báu xứ Ê-díp-tô, vì chờ đợi một thành có nền vững chắc, mà Đức người ngừa trông sự ban thưởng. 27 Bởi đức Chúa Trời đã xây cất và sáng lập. 11 Cũng bởi tin, người lia xứ Ê-díp-tô không sợ vua giận; vì đức tin mà Sa-ra dấu có tuổi còn có sức sanh người đứng vững như thấy Đáng không thấy con cái được, vì người tin rằng Đáng hứa cho được. 28 Bởi đức tin người giữ lễ Vượt Qua và mình điều đó là thành tín. 12 Cũng vì đó mà chỉ làm phép rutherford, hẫu cho đắng hủy diệt một người, lại là một người già yếu, sanh ra chẳng hề hại đến con đầu lòng dân Y-sơ-ra-ên. muôn vàn con cháu, đông như sao trên trời, 29 Bởi đức tin, dân Y-sơ-ra-ên vượt qua Biển đỏ như cát bãi biển, không thể đêm được. 13 Hết như đi trên đất khô, còn người Ê-díp-tô thử thấy những người đó đều chết trong đức tin, đi qua, bị nuốt mất tại đó. 30 Bởi đức tin, các chưa nhận lãnh những điều hứa cho mình; tưởng thành Giê-ri-cô đồ xuồng, sau khi người chín trông thấy và chào mừng những điều đó ta đi vòng quanh bảy ngày. 31 Bởi đức tin, kỵ từ đằng xa, xưng mình là kẻ khách và bộ hành nữ Ra-háp không chết với kẻ chẳng tin, vì nàng trên đất. 14 Những kẻ nói như thế, tố rõ rằng đã lấy ý tốt tiếp rước các kẻ do thám. 32 Ta còn mình đương đi tìm nơi quê hương. 15 Ví thử nói chi nữa? Vì nếu ta muốn nói về Ghê-de-họ đã tưởng đến nơi quê hương mà mình từ ôn, Ba-rác, Sam-sôn, Giép-thê, Đa-vít, Sa-mu-dó đi ra, thì cũng có ngày trở lại, 16 nhưng họ ên và các đấng tiên tri, thì không đủ thì giờ. ham mến một quê hương tốt hơn, tức là quê 33 Những người đó bởi đức tin đã thắng được hương ở trên trời; nên Đức Chúa Trời không các nước, làm sự công bình, được những lời hổ thẹn mà xưng mình là Đức Chúa Trời của hứa, bịt mồm sư tử, 34 tắt ngọn lửa hừng, lánh họ, vì Ngài đã sắm sẵn cho họ một thành. 17 khỏi lưỡi gươm, thắng binh tật, tố sự bạo dạn Bởi đức tin, Áp-ra-ham dâng Y-sác trong khi bị nơi chiến tranh, khiến đạo binh nước thù chạy thử thách: người là kẻ đã nhận lãnh lời hứa, trốn 35 Có người đòn bà đã được người nhà dâng con một mình, 18 là về con đó mà Đức mình chết sống lại, có kẻ bị hìn khỗ dữ tợn Chúa Trời có phán rằng: Ấy bởi trong Y-sác mà mà không chịu giải cứu, để được sự sống lại tốt người sẽ có một dòng dõi lấy tên người mà kêu. hơn. 36 Có kẻ khác chịu nhao cười, roi vọt, lại 19 Người tự nghĩ rằng Đức Chúa Trời cũng có cũng chịu xiềng xích, lao tù nữa. 37 Họ đã bị quyền khiến kẻ chết sống lại; cũng giống như ném đá, tra tấn, cưa xẻ; bị giết bằng lưỡi gươm;

lưu lạc rày đây mai đó, mặc những da chiên da cho những kẻ đã chịu luyện tập như vậy. **12**
dê, bị thiếu thốn mọi đường, bị hà hiếp, ngược **Vậy**, hãy dở bàn tay yếu đuối của anh em lên,
đãi, **38** thế gian không xứng đáng cho họ Ơ, phải luôn cả đầu gối lồng léo nữa. **13** Khá làm đường
lưu lạc trong đồng vắng, trên núi trong hang, thẳng cho chơn anh em theo, hầu cho kẻ nào
trong những hầm dưới đất. **39** Hết thấy những què khói lạc đường mà lại được chữa lành nữa.
người đó dầu nhơn đức tin đã được chứng tốt, **14** Hãy cầu sự bình an với mọi người, cùng tìm
song chưa hề nhận lãnh điều đã được hứa cho theo sự nên thánh, vì nếu không nên thánh
mình. **40** Vì Đức Chúa Trời có sám săn điều tốt thì chẳng ai được thấy Đức Chúa Trời. **15** Khá
hơn cho chúng ta, hầu cho ngoại chúng ta ra coi chừng kéo có kẻ trật phản ân điển của Đức
họ không đạt đến sự trọng vẹn được.

12 Thế thì, vì chúng ta được nhiều người
chứng kiến vây lấy như đám mây rất lớn,
chúng ta cũng nên quăng hết gánh nặng và tội
lỗi để vấn vương ta, lấy lòng nhịn nhục theo
đòi cuộc chạy đua đã bày ra cho ta, **2** nhìn xem
Đức Chúa Jêsus, là cội rẽ và cuối cùng của đức
tin, tức là Đáng vì sự vui mừng đã đặt trước
mặt mình, chịu lấy thập tự giá, khinh điều sỉ
nhục, và hiện nay ngồi bên hữu ngai Đức Chúa
Trời. **3** Vậy, anh em hãy nghĩ đến Đáng đã chịu
sự đối nghịch của kẻ tội lỗi đường ấy, hầu cho
khỏi bị mỏi mệt sờn lòng. **4** Anh em chóng trả
với tội ác còn chưa đến mỗi đỗ huyết; **5** lại đã
quên lời khuyên anh em như khuyên con, rằng:
Hỡi con, chớ dề ngươi sự sửa phạt của Chúa,
Và khi Chúa trách, chớ ngã lòng; **6** Vì Chúa sửa
phạt kẻ Ngài yêu, Hễ ai mà Ngài nhận làm con,
thì cho roi cho vọt. **7** Ví bằng anh em chịu sửa
phạt, ấy là Đức Chúa Trời đãi anh em như con,
vì có người nào là con mà cha không sửa phạt?
8 nhưng nếu anh em được khỏi sự sửa phạt mà
ai này cũng phải chịu, thì anh em là con ngoại
tình, chớ không phải con thật. **9** Cha về phần
xác sửa phạt, mà chúng ta còn kính sợ thay,
huống chi Cha về phần hồn, chúng ta há chẳng
càng nên vâng phục lắm để được sự sống sao?
10 Vả, cha về phần xác theo ý mình mà sửa phạt
chúng ta tạm thời, nhưng Đức Chúa Trời vì ích
cho chúng ta mà sửa phạt, để khiến chúng ta
được dự phần trong sự thánh khiết Ngài. **11**
Thật các sự sửa phạt lúc đầu coi như một cớ
buồn bã, chớ không phải sự vui mừng; nhưng
về sau sanh ra bông trái công bình và bình an

Chúa Trời, kéo rẽ để châm ra, có thể ngăn trở
và làm ô uế phản nhiều trong anh em chẳng. **16**
Hãy coi chừng, trong anh em chớ có ai gian
dâm, cũng đừng có ai khinh lòn như Ê-sau,
chỉ vì một món ăn mà bán quyền con trưởng.
17 Thật vậy, anh em biết rằng đến sau, người
muốn cha mình chúc phước cho, thì lại bị bỏ;
vì đâu người khóc lóc cầu xin, cũng chẳng đổi
được ý cha mình đã định rồi. **18** Anh em chẳng
tới gần một hòn núi mà người ta có thể rờ đến
được, cũng chẳng đến gần lửa hùng, hoặc tối
tăm, hoặc âm ế, hoặc gió dữ, **19** hoặc tiếng loa
thổi vang, hoặc tiếng nói kinh khiếp đến nỗi ai
nghe đều nài xin đừng nói với mình nữa; **20** vì
họ không chịu nổi lời phán này: Dẫu loài thú
vật tới gần núi này cũng sẽ bị ném đá. **21** Lại
cảnh trạng đó rất kinh khiếp, đến nỗi Môi-se
nói rằng: Ta thật sợ sệt và run rẩy cả người. **22**
Nhưng anh em đã tới gần núi Si-ôn, gần thành
của Đức Chúa Trời hằng sống, tức là Giê-ru-sa-lem
trên trời, gần muôn vàn thiên sứ nhóm lại,
23 gần Hội thánh của những con trưởng được
ghi tên trong các tùng trời, gần Đức Chúa Trời,
là quan án của mọi người, gần các linh hồn
người nghĩa được vẹn lành, **24** gần Đức Chúa
Jêsus, là Đáng trung bảo của giao ước mới, và
gần huyết rưới ra, huyết đó nói tốt hơn huyết
của A-ben vậy. **25** Anh em hãy giữ, chớ từ chối
Đáng phán cùng mình; vì nếu những kẻ kia cự
Đáng truyền lời báo cáo ở dưới đất, còn không
tránh khỏi thay, huống chi chúng ta, nếu cự
Đáng truyền lời báo cáo từ trên trời, thì càng
không tránh khỏi được. **26** Tiếng Đáng ấy bây
giờ rúng động cả đất, hiện nay phán hứa rằng:

Còn một lần nữa, ta sẽ chẳng những rúng động chúng ta hãy ra ngoài trại quân, đặng đi tới đất mà thôi, những cũng rúng động trời nữa. cùng Ngài, đồng chịu điều sỉ nhục. 14 Vì dưới 27 Và, trong những chữ: Còn một lần nữa, tỏ ra đời này, chúng ta không có thành còn luôn mãi, rằng các vật hay bị rúng động, vì là những vật nhưng chúng ta tìm thành hầu đến. 15 Vậy, hãy đã chịu đựng nên, sẽ bị cát đi, hầu cho những cây Đức Chúa Jêsus mà hằng dâng tế lễ bằng lời vật không hề rúng động được còn lại. 28 Như ngợi khen cho Đức Chúa Trời, nghĩa là bông vây, vì chúng ta có phần trong một nước không trái của môi miếng xưng danh Ngài ra. 16 Chớ hay rúng động, nên hãy cảm ơn, hầu cho lấy quên việc lành và lòng bồ thí, và sự tế lễ dường lòng kính sợ hầu việc Đức Chúa Trời một cách ấy đẹp lòng Đức Chúa Trời. 17 Hãy vâng lời kẻ đẹp lòng Ngài; 29 vì Đức Chúa Trời chúng ta là dắt dẫn anh em và chịu phục các người ấy, bởi đám lửa hay thiêu đốt.

13 Hãy hằng có tình yêu thương anh em. 2

Chớ quên sự tiếp khách; có khi kẻ làm điều đó, đã tiếp đãi thiên sứ mà không biết. 3 Hãy nhớ những kẻ mắc vòng xiềng xích, như mình cùng phải xiềng xích với họ, lại cũng hãy nhớ những kẻ bị ngược đãi, vì mình cũng có thân thể giống như họ. 4 Mọi người phải kính trọng sự hôn nhân, chốn quê phòng chớ có ô uế, vì Đức Chúa Trời sẽ đoán phạt kẻ dâm dục cùng kẻ phạm tội ngoại tình. 5 Chớ tham tiền; hãy lấy điều mình có làm đủ rồi, vì chính Đức Chúa Trời có phán rằng: Ta sẽ chẳng lìa ngươi đâu, chẳng bỏ ngươi đâu. 6 Như vậy, chúng ta được lấy lòng tin chắc mà nói rằng: Chúa giúp đỡ tôi, tôi không sợ chi hết. Người đời làm chi tôi được? 7 Hãy nhớ những người dắt dẫn mình, đã truyền đạo Đức Chúa Trời cho mình; hãy nghĩ xem sự cuối cùng đời họ là thế nào, và học đời đức tin họ. 8 Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời không hề thay đổi. (aiōn g165) 9 Anh em chớ để cho moi thứ đạo lạ dỗ dành mình; vì lòng nhờ ân điển được vũng bèn, áy là tốt, chớ không phải nhờ đồ ăn, là sự chẳng ích chi cho kẻ làm như vậy. 10 Chúng ta có một cái bàn thờ, phàm kẻ hầu việc trong đền tạm không có phép lấy gì tại đó mà ăn. 11 Vâ, huyết của con sinh bị thày tế lễ thượng phẩm đem vào nơi thánh để làm lễ chuộc tội, còn thân thể nó thì đốt đi bên ngoài trại quân. 12 Ấy vì đó mà chính mình Đức Chúa Jêsus đã chịu khổ tại ngoài cửa thành để lấy huyết mình làm cho dân nén thánh. 13 Vậy nên

dường như phải khai trình, hầu cho các người ấy lấy lòng vui mừng mà làm xong chức vụ mình, không phản nàn chi, vì ấy chẳng ích lợi gì cho anh em. 18 Hãy cầu nguyện cho chúng tôi, vì chúng tôi biết mình chắc có lương tâm tốt, muốn ăn ở trọn lành trong mọi sự. 19 Tôi lại nài xin anh em các người đi, để tôi đến cùng anh em cho sớm hơn. 20 Đức Chúa Trời bình an, là Đáng bối huyết giao ước đời đời mà đem Đáng chăn chiên lớn là Đức Chúa Jêsus chúng ta ra khỏi từ trong kẻ chết, (aiōnios g166) 21 nguyên xin Ngài bởi Đức Chúa Jêsus Christ khiến anh em nên trọn vẹn trong sự lành, đặng làm thành ý muôn Ngài, và làm ra sự đẹp ý Ngài trong chúng ta; sự vinh hiển đáng về Ngài đời đời vô cùng! A-men. (aiōn g165) 22 Hỡi anh em, xin hãy vui lòng nhận lấy những lời khuyên bảo này; áy tôi đã viết vắn tắt cho anh em vậy. 23 Hãy biết rằng anh em chúng ta là Ti-mô-thê đã được thả ra; nếu người sớm đến, tôi sẽ cùng người đi thăm anh em. 24 Hãy chào thăm mọi người dắt dẫn anh em và hết thảy các thánh đò. Các thánh đò ở Y-ta-li gửi lời thăm anh em. 25 Nguyên xin ân điển ở với anh em hết thảy!

Gia-cơ

ta được nêu như trái đầu mùa của những vật

Ngài dựng nên. 19 Hỡi anh em yêu dấu, anh em

1 Gia-cơ, tôi tớ Đức Chúa Trời và Đức Chúa ta biết điều đó: người nào cũng phải mau nghe Jésus Christ, đạt cho mười hai chi phái ở tan mà châm nói, châm giận; 20 vì cơn giận của lạc, chúc bình an! 2 Hỡi anh em, hãy coi sự thử người ta không làm nên sự công bình của Đức thách trăm bèle thoát đến cho anh em như là Chúa Trời. 21 Vậy, hãy bỏ đi mọi điều ô uế, và điều vui mừng trọn vẹn, 3 vì biết rằng sự thử mọi điều gian ác còn lại, đem lòng nhu mì nhận thách đức tin anh em sanh ra sự nhin nhục. lấy lời đã tròng trong anh em, là lời cứu được 4 Nhưng sự nhin nhục phải làm trọn việc nó, linh hồn của anh em. 22 Hãy làm theo lời, chớ hầu cho chính mình anh em cũng trọn lành lấy nghe làm đủ mà lừa dối mình. 23 Vì, nếu có toàn vẹn, không thiếu thốn chút nào. 5 Vì bằng kẻ nghe lời mà không làm theo thì khác nào trong anh em có kẻ kém khôn ngoan, hãy cầu người kia soi mặt mình trong gương, 24 thấy xin Đức Chúa Trời, là Đáng ban cho mọi người rồi thì đi, liền quên mặt ra thế nào. 25 Nhưng cách rộng rãi, không trách móc ai, thì kẻ ấy sẽ kẻ nào xét kĩ luật pháp trọn vẹn, là luật pháp được ban cho. 6 Nhưng phải lấy đức tin mà cầu về sự tự do, lại bèn lòng suy gẫm lấy, chẳng xin, chớ nghi ngờ; vì kẻ hay nghi ngờ giống phải nghe rồi quên đi, nhưng hết lòng giữ theo như sóng biển, bị gió động và đưa đi đây đi phép tắc nó, thì kẻ đó sẽ tìm được phước trong đó. 7 Người như thế chớ nên tưởng mình lanh sự mình vâng lời. 26 Nhược bằng có ai tưởng được vật chi từ nơi Chúa: 8 ấy là một người mình là tin đạo, mà không cầm giữ lưỡi mình, phân tâm, phàm làm việc gì đều không định. 9 nhưng lại lừa dối lòng mình, thì sự tin đạo của Anh em nào ở địa vị thấp hèn hãy khoe mình người hạng ấy là vô ích. 27 Sự tin đạo thanh về phần cao trọng mình, 10 kẻ giàu cũng hãy sạch không vết, trước mặt Đức Chúa Trời, Cha khoe mình về phần đê hèn, vì người sẽ qua đi chúng ta, là thăm viếng kẻ mồ côi, người góa như hoa cỏ. 11 Mặt trời mọc lên, nắng xáng, cõ bụi trong cơn khốn khổ của nó, và giữ lấy mình khô, hoa rụng, sắc đẹp tội tàn: kẻ giàu cũng cho khỏi sự ô uế của thế gian.

sẽ khô héo như vậy trong những việc mình làm. 12 Phước cho người bị cám dỗ; vì lúc đã chịu nỗi sự thử thách rồi, thì sẽ lãnh mao triều thiên của sự sống mà Đức Chúa Trời đã hứa cho kẻ kính mến Ngài. 13 Chớ có ai đương bị cám dỗ mà nói rằng: Ấy là Đức Chúa Trời cám dỗ tôi; vì Đức Chúa Trời chẳng bị sự ác nào cám dỗ được, và chính Ngài cũng không cám dỗ ai. 14 Nhưng mỗi người bị cám dỗ khi mắc tư dục xui giục mình. 15 Đoạn, lòng tư dục cưu mang, sanh ra tội ác; tội ác đã trọn, sanh ra sự chết. 16 Hỡi anh em yêu dấu, chớ tự dối mình: 17 mọi ân điển tốt lành cùng sự ban cho trọn vẹn đều đến từ nơi cao và bởi Cha sáng láng mà xuồng, trong Ngài chẳng có một sự thay đổi, cũng chẳng có bóng của sự biến cải nào. 18 Ấy chính Ngài theo ý muốn mình, đã dùng lời chân thật sanh chúng ta, hầu cho chúng

2 Hỡi anh em, anh em đã tin đến Đức Chúa

Jésus Christ, là Chúa vinh hiển chúng ta, thì chớ có tay vị người nào. 2 Giả sử có người đeo nhẫn vàng, mặc áo đẹp, vào nơi hội anh em, lại có người nghèo, quần áo rách rưới, cũng vào nữa; 3 nếu anh em ngó kẻ mặc áo đẹp, mà nói rằng: Mời ngồi đây, là chỗ tử tế; lại nói với người nghèo rằng: Hãy đứng đó, hoặc ngồi dưới bệ chơn ta, 4 thế có phải anh em tự mình phân biệt ra và lấy ý xấu mà xét đoán không? 5 Hỡi anh em rất yêu dấu, hãy nghe này: Đức Chúa Trời há chẳng lựa kẻ nghèo theo đời nàyặng làm cho trở nên giàu trong đức tin, và kể tự nước Ngài đã hứa cho kẻ kính mến Ngài hay sao? 6 Mà anh em lại khinh dể kẻ nghèo! Há chẳng phải kẻ giàu đã hà hiếp anh em, kéo anh em đến trước tòa án sao? 7 Há chẳng phải họ phạm thượng đến danh tốt đã lấy đặt cho

anh em sao? 8 Thật vậy, nếu anh em vâng giữ
cho toàn vẹn luật pháp tôn trọng, theo như những là cây đức tin mà thôi. 25 Đồng một thể
Kinh Thánh rằng: Hãy yêu người lân cận như ấy, kỵ nữ Ra-háp tiếp rước các sứ giả và khiên
mình, thì anh em ăn ở tốt lắm. 9 Nhưng nếu họ noi đường khác mà đi, người há chẳng phải
anh em tẩy vị người ta, thì phạm tội, luật pháp
cây việc làm mà được xưng công bình sao? 26
bèn định tội anh em như kẻ phạm phép. 10 Vì
người nào giữ trọn luật pháp, mà phạm một

điều răn, thì cũng đáng tội như đã phạm hết
thầy. 11 Vả, Đáng đã phán rằng: Chớ phạm tội
tà dâm, cũng có phán rằng: Chớ giết người.

Vậy, nếu người không phạm tội tà dâm, nhưng
phạm tội giết người, thì người là kẻ phạm luật
pháp. 12 Hãy nói và làm đường như phải chịu
luật pháp tự do đoán xét mình. 13 Sự đoán xét
không thương xót kẻ chẳng làm sự thương xót;
nhưng sự thương xót thắng sự đoán xét. 14

Hỡi anh em, nếu ai nói mình có đức tin, song
không có việc làm, thì ích chi chẳng? Đức tin
đó cứu người ấy được chẳng? 15 Ví thử có anh
em hoặc chị em nào không quần áo mặc, thiếu
của ăn uống hằng ngày, 16 mà một kẻ trong
anh em nói với họ rằng: Hãy đi cho bình an,
hãy sưởi cho ấm và ăn cho no, nhưng không
cho họ đồ cần dùng về phần xác, thì co ích
gì chẳng? 17 Về đức tin, cũng một lẽ ấy; nếu
đức tin không sanh ra việc làm, thì tự mình nó
chết. 18 Hoặc có kẻ nói: Người có đức tin, còn
ta có việc làm. Hãy chỉ cho ta đức tin của người
không có việc làm, rồi ta sẽ chỉ cho người đức
tin bởi việc làm của ta. 19 Người tin rằng chỉ có

một Đức Chúa Trời mà thôi, người tin phải; mà
quỉ cũng tin như vậy và run sợ. 20 Nhưng, hỡi
người vô tri kia, người muôn biết chắc rằng
đức tin không có việc làm là vô ích chẳng? 21

Áp-ra-ham, tổ phụ chúng ta, khi dâng con mình
là Y-sác trên bàn thờ, há chẳng từng cậy việc
làm được xưng công bình hay sao? 22 Thế thì,
người thấy đức tin đồng công với việc làm, và
nhờ việc làm mà đức tin được trọn vẹn. 23 Vậy
được ứng nghiệm lời Thánh Kinh rằng: Áp-ra-
ham tin Đức Chúa Trời, và điều đó kể là công
bình cho người; và người được gọi là bạn Đức
Chúa Trời. 24 nhơn đó anh em biết người ta

cậy việc làm được xưng công bình, chớ chẳng
những là cây đức tin mà thôi. 25 Đồng một thể
cây việc làm mà được xưng công bình sao? 26
Vâ, xác chẳng có hồn thì chết, đức tin không
có việc làm cũng chết như vậy.

3 Hỡi anh em, trong vòng anh em chớ có nhiều
người tự lập làm thầy, vì biết như vậy, mình
sẽ phải chịu xét đoán càng nghiêm hơn. 2
Chúng ta thấy đều vấp phạm nhiều cách lắm.
Nếu có ai không vấp phạm trong lời nói mình,
ý là người trọn vẹn, hay hăm cầm cả mình. 3
Chúng ta tra hàm thiếc vào miệng ngựa, cho
nó chịu phục mình, nên mới sai khiến cả và
mình nó được. 4 Hãy xem những chiếc tàu:
dầu cho lớn mấy mặc lòng, và bị gió mạnh đưa
đi thây kệ, một bánh lái rất nhỏ cùng đủ cay
bát nó, tùy theo ý người cầm lái. 5 Cũng vậy,
cái lưỡi là một quan thể nhỏ, mà khoe được
những việc lớn. Thử xem cái rường lớn chừng
nào mà một chút lửa có thể đốt cháy lên! 6 Cái
lưỡi cũng như lửa; ấy là nơi đô hội của tội ác ở
giữa các quan thể chúng ta, làm ô uế cả mình,
đốt cháy cả đời người, chính mình nó đã bị lửa

địa ngục đốt cháy. (**Geenna g1067**) 7 hết thấy loài
muông thú, chim chóc, sâu bọ, loài dưới biển
đều trị phục được và đã bị loài người trị phục
rồi; 8 nhưng cái lưỡi, không ai trị phục được
nó; ấy là một vật dữ người ta không thể hâm
dẹp được: đây dấy những chất độc giết chết.

9 Bởi cái lưỡi chúng ta khen ngợi Chúa, Cha
chúng ta, và cũng bởi nó chúng ta rủa sả loài
người, là loài tạo theo hình ảnh Đức Chúa Trời.
10 Đồng một lỗ miệng mà ra cả sự khen ngợi và
rửa sả! Hỡi anh em, không nên như vậy. 11 Có
lẽ nào một cái suối kia, đồng một mạch mà ra
cả nước ngọt và nước đắng sao? 12 Hỡi anh em,
cây vả có ra trái ô-li-ve được, cây nho có ra trái
vả được chẳng? Mạch nước mặn cũng không
có thể chảy ra nước ngọt được nữa. 13 Trong
anh em có người nào khôn ngoan thông sáng
chẳng: Hãy lấy cách ăn ở tốt của mình mà bày

tô việc mình làm bởi khôn ngoan nhu mì mà Chúa, thì Ngài sẽ nhắc anh em lên. **11** Hỡi anh ra. **14** Nhưng nếu anh em có sự ghen tương em, chớ nói hành nhau. Ai nói hành anh em cay đắng và sự tranh cạnh trong lòng mình, mình hoặc xét đoán anh em mình, tức là nói thì chớ khoe mình và nói dối nghịch cùng lẽ xấu luật pháp, và xét đoán luật pháp. Vâ, nếu thật. **15** Sự khôn ngoan đó không phải từ trên người xét đoán luật pháp, thì người chẳng phải mà xuống đau; trái lại, nó thuộc về đất, về xác là kẻ vâng giữ luật pháp, bèn là người xét đoán thịt và về ma quỉ. **16** Vì ở đâu có những điều luật pháp vậy. **12** Chỉ có một Đấng lập ra luật ghen tương tranh cạnh ấy, thì ở đó có sự lện pháp và một Đấng xét đoán, tức là Đấng cứu lạo và đùi mọi thứ ác. **17** Nhưng sự khôn ngoan được và diệt được. Nhưng người là ai, mà dám từ trên mà xuống thì trước hết là thanh sạch, xét đoán kẻ lân cận mình? **13** Hỡi anh em, là kẻ sau lại hòa thuận, tiết độ, nhu mì, đầy dẫy lòng nói rằng: Hôm nay hoặc ngày mai, ta sẽ đi đến thương xót và bông trái lành, không có sự hai thành kia, ở đó một năm, buôn bán và phát tài, lòng và giả hình. **18** Vâ bông trái của điều công **14** song ngày mai sẽ ra thế nào, anh em chẳng bình thì gieo trong sự hòa bình, cho những kẻ biết! Vì sự sống của anh em là chi? Chẳng qua nào làm sự hòa bình vậy.

4 Những điều chiến đấu tranh cạnh trong anh

em bởi đâu mà đến? Há chẳng phải từ tình dục anh em vẫn hay tranh chiến trong quan thế mình sao? **2** Anh em tham muốn mà chẳng được chi; anh em giết người và ghen ghét mà chẳng được việc gì hết; anh em có sự tranh

15 Anh em phải nói trái lại: Ví bằng Chúa muốn,

và ta còn sống, thì ta sẽ làm việc nọ việc kia. **16**

Kìa anh em lấy những lời kiêu ngạo mà khoe mình! Phàm khoe khoang như vậy là xấu. **17** Cho nên, kẻ biết làm điều lành mà chẳng làm, thì phạm tội.

5 Hỡi anh em là kẻ giàu có!

Hãy khóc lóc, kêu la, vì cớ hoạn nạn sẽ đổ trên anh em. **2** Của

nhận lãnh được, vì cầu xin trái lẽ, để dùng cái anh em bị mục nát, áo xống bị mối mọt ăn trong tư dục mình. **4** Hỡi bọn tà dâm kia, anh rồi. **3** Vàng bạc anh em bị ten rét, ten rét đó sẽ em há chẳng biết làm bạn với thế gian tức là làm chứng nghịch cùng anh em, nó cũng như thù nghịch với Đức Chúa Trời sao? Cho nên, ai lửa vây, sẽ ăn thịt anh em. Anh em đã thâu trữ muôn làm bạn với thế gian, thì người ấy trở tiền của trong những ngày sau rốt! **4** Kìa, tiền nên kẻ nghịch thù cùng Đức Chúa Trời vậy. **5** công con gặt gặt ruộng anh em, mà anh em Hay là anh em trưởng Kinh Thánh nói vô ích đã ăn gian, nó kêu oan, và tiếng kêu của con sao? Đức Thánh Linh mà Đức Chúa Trời khiến gặt đã thâu đến tai Chúa các cơ binh. **5** Anh ở trong lòng chúng ta, ham mến chúng ta đến em đã sống trên thế gian ăn uống vui sướng nỗi ghen tương, **6** nhưng Ngài lại ban cho ta ơn và xa xỉ, anh em đã làm cho lòng mình no nê lớn hơn nữa. Vì vậy, Thánh Kinh chép rằng: trong ngày chém giết; **6** anh em đã luận tội và Đức Chúa Trời chống cự kẻ kiêu ngạo, nhưng đã giết người công bình, mà người chẳng cư ban ơn cho kẻ khiêm nhường. **7** Vậy hãy phục lại. **7** Hỡi anh em, hãy nhịn nhục cho tới Đức Chúa Trời; hãy chống trả ma quỉ, thì nó kỵ Chúa đến. Hãy xem kẻ làm ruộng: họ bèn sẽ lánh xa anh em. **8** Hãy đến gần Đức Chúa lòng chờ đợi sản vật quý báu dưới đất cho đến Trời, thì Ngài sẽ đến gần anh em. Hỡi kẻ có tội, chừng nào đã được mưa đầu mùa và cuối mùa. hãy lau tay mình, có ai hai lòng, hãy làm sạch **8** anh em cũng vậy, hãy nhịn nhục và bền lòng; lòng đi; **9** hãy cảm biết sự khốn nạn mình, hãy vì kỵ Chúa đến gần rồi. **9** Hỡi anh em, chớ oán đau thương khóc lóc; hãy đổi cười ra khóc, đổi trách nhau, hầu cho khỏi bị xét đoán; kìa, Đấng vui ra buồn. **10** Hãy hạ mình xuống trước mặt xét đoán đứng trước cửa. **10** Hỡi anh em, hãy

lấy các đấng tiên tri đã nhơn danh Chúa mà nói, làm mẫu mực về sự chịu khổ và nhịn nhục cho mình. **11** Anh em biết rằng những kẻ nhịn nhục chịu khổ thì chúng ta xứng là có phuort. Anh em đã nghe nói về sự nhịn nhục của Gióp, và thấy cái kết cuộc mà Chúa ban cho người; vì Chúa đầy lòng thương xót và nhơn từ. **12** Hỡi Anh em, trước hết chớ có thè, chớ chỉ trời, chỉ đất, cũng chớ chỉ vật khác mà thè; nhưng phải thì nói phải, không thì nói không, hầu cho khỏi bị xét đoán. **13** Trong anh em có ai chịu khổ chặng? Người ấy hãy cầu nguyện. Có ai vui mừng chặng? hãy hát ngợi khen. **14** Trong anh em có ai đau ốm chặng? hãy mời các trưởng lão hôi thánh đến, sau khi nhơn danh Chúa xức dầu cho người bình đoạn, thì các trưởng lão hãy cầu nguyện cho người. **15** Sự cầu nguyện bởi đức tin sẽ cứu kẻ bệnh, Chúa sẽ đỡ kẻ ấy dậy; nếu kẻ bệnh có phạm tội, cũng sẽ được tha. **16** Vậy, hãy xưng tội cùng nhau, và cầu nguyện cho nhau, hầu cho anh em được lành bệnh: người công bình lấy lòng sốt sắng cầu nguyện, thật có linh nghiệm nhiều. **17** È-li vốn là người yêu đuối như chúng ta. Người cầu nguyện, cố xin cho đừng mưa, thì không mưa xuống đất trong ba năm rưỡi. **18** Đoạn, người cầu nguyện lại, trời bèn mưa, và đất sanh sản hoa màu. **19** Hỡi anh em, trong vòng anh em nếu có ai làm lạc cách xa lẽ thật, mà có người khác làm cho nó trở lại, **20** thì phải biết rằng kẻ làm cho người có tội trở lại, bỏ đường làm lạc, ấy là cứu linh hồn người khỏi sự chết và che đây vô số tội lỗi.

I Phi-ro

thiên sứ cũng ước ao xem thấu những sự đó.

13 Vậy, anh em hãy bền chí như thế thắt lưng,

1 Phi-e-ro, sứ đồ của Đức Chúa Jêsus Christ, hãy tiết độ, lấy sự trông cậy trọng vẹn đợi chờ gởi cho những người kiều ngụ rải rác trong ơn sê ban cho mình trong khi Đức Chúa Jêsus xứ Bông, Ga-la-ti, Cáp-ba-đốc, A-si và Bi-thi-Christ hiện ra. 14 Anh em đã nên như con cái ni, là những người được chọn, 2 theo sự biết hay vâng lời, thì chớ có làm theo sự dâm dục, truởc của Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Cha, là sự cai trị trong anh em ngày truởc, về lúc và được nên thánh bởi Đức Thánh Linh, đặng anh em còn mê muội. 15 Nhưng, như Đáng gọi vâng phục Đức Chúa Jêsus Christ và có phần anh em là thánh, thì anh em cũng phải thánh trong sự rải huyết Ngài: nguyên xin ân điển trong mọi cách ăn ở mình, 16 bởi có chép rằng: và bình an thêm lên cho anh em! 3 Ngợi khen Hãy nên thánh, vì ta là thánh. 17 Nếu anh em Đức Chúa Trời, là Cha Đức Chúa Jêsus Christ xưng Đáng không tây vị anh em, xét đoán từng chúng ta, Ngài lấy lòng thương xót cả thể khiến người theo việc họ làm, bằng Cha, thì hãy lấy chúng ta lại sanh, đặng chúng ta nhờ sự Đức lòng kính sợ mà ăn ở trong thời kỳ ở tro đời Chúa Jêsus Christ sống lại từ trong kẻ chết mà này, 18 vì biết rằng chẳng phải bởi vật hay hư có sự trông cậy sống, 4 là cơ nghiệp không hư nát như bạc hoặc vàng mà anh em đã được đi, không ô uế, không suy tàn, để dành trong chuộc khỏi sự ăn ở không ra chi của tổ tiên các từng trời cho anh em, 5 là kẻ bởi đức tin truyền lại cho mình, 19 bèn là bởi huyết báu nhờ quyền phép của Đức Chúa Trời giữ cho, để Đáng Christ, dường như huyết của chiên con được sự cứu rỗi gần hiện ra trong kỳ sau rốt! 6 không lỗi không vít, 20 đã định sẵn trước buỗi Anh em vui mừng về điều đó, dầu hiện nay anh sáng thế, và hiện ra trong cuối các thời kỳ vì em vì sự thử thách trăm bề buộc phải buồn bã cớ anh em, 21 là kẻ nhơn Đức Chúa Jêsus tin ít lâu; 7 hầu cho sự thử thách đức tin anh em đến Đức Chúa Trời, tức là Đáng đã khiến Ngài quí hơn vàng hay hư nát, dầu đã bị thử lửa, từ kẻ chết sống lại, và ban sự vinh hiển cho sanh ra ngợi khen, tôn trọng, vinh hiển cho Ngài đến nỗi đức tin và sự trông cậy anh em anh em khi Đức Chúa Jêsus Christ hiện ra. 8 được nương nhờ Đức Chúa Trời. 22 Anh em Ngài là Đáng anh em không thấy mà yêu mến; đã vâng theo lẽ thật làm sạch lòng mình, đặng dầu bây giờ anh em không thấy Ngài, nhưng có lòng yêu thương anh em cách thật thà, nên tin Ngài, và vui mừng lăm một cách không xiết hãy yêu nhau sôt sắng hết lòng; 23 anh em đã kể và vinh hiển: 9 nhận được phần thưởng về được lai sanh, chẳng phải bởi giống hay hư nát, đức tin anh em, là sự cứu rỗi linh hồn mình. 10 nhưng bởi giống chẳng hay hư nát, là bởi lời Về sự cứu rỗi đó, các đáng tiên tri đã tìm tôi hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời. (aiōn suy xét, và đã nói tiên tri về ân điển định sẵn g185) 24 Vì, Mọi xác thịt vì như cỏ, Mọi sự vinh cho anh em: 11 nghĩa là tìm cho biết thời kỳ hiển của nó vì như hoa cỏ. Cỏ khô, hoa rụng, 25 nào và thời kỳ cách nào mà Thánh Linh Đáng Christ ở trong lòng mình đã chỉ cho, là khi làm chứng truởc về sự đau đớn của Đáng Christ Nhưng lời Chúa còn lại đời đời. Và lời đó là đạo Tin Lành đã giảng ra cho anh em. (aiōn g185)

2 Vậy anh em đã từ bỏ mọi điều độc ác, mọi điều gian dảo, mọi thứ giả trá, lòng ghen ghét và sự nói hành, 2 thì hãy ham thích sưa thiêng liêng của đạo, như trẻ con mới đẻ vậy, hầu cho anh em nhờ đó lớn lên mà được rỗi linh hồn, 3 nếu anh em đã ném biết Chúa là ngọt ngào. 4 Hãy đến gần Ngài, là hòn đá sống,

bị người ta loại ra, song được chọn và quý truớc tâm đói với Đức Chúa Trời, mà chịu khốn nạn mặt Đức Chúa Trời, 5 và anh em cũng như đá trong khi bị oan ức, ấy là một ơn phước. 20 sống, được xây nên nhà thiêng liêng, làm chức Vâ, mình làm điều ác, bị đánh mà hay nhịn tế lễ thánh,ặng dâng của té lê thiêng liêng, chịu, thì có đáng khoe gì: Nhưng nếu anh em nhờ Đức Chúa Jêsus Christ mà đẹp ý Đức Chúa làm lành, mà nhịn chịu sự khốn khổ, ấy là một Trời. 6 Vì trong Kinh Thánh có chép rằng: Này, ơn phước truớc mặt Đức Chúa Trời. 21 anh ta đặt tại Si-ôn hòn đá góc nhà đã chọn lựa và em đã được kêu gọi đến sự đó, vì Đáng Christ quý báu; Ai tin đến đá ấy sẽ không bị xấu hổ. 7 cũng đã chịu khổ cho anh em, để lại cho anh Vậy nén, cho anh em là kẻ đã tin, thì là đá quý; em một gương, hầu cho anh em noi dấu chọn nhưng cho những kẻ không tin, thì Hòn đá mà Ngài; 22 Ngài chưa hề phạm tội, trong miệng bị thợ xây nhà loại ra, Bèn trở nên đá góc nhà, Ngài không thấy có chút chi đổi trá; 23 Ngài bị là Đá gây cho vấp váp, là đá lớn làm cho sa ngã; rúa mà chẳng rúa lại, chịu nạn mà không hề 8 họ bị vấp đá đó, vì không vâng phục Đạo, và ngăm dọa, nhưng cứ phó mình cho Đáng xử điều ấy đã định sẵn cho họ rồi. 9 Nhưng anh đoán công bình; 24 Ngài gánh tội lỗi chúng ta em là dòng giống được lựa chọn, là chức thầy trong thân thể Ngài trên cây gỗ, hầu cho chúng té lê nhà vua, là dân thánh là dân thuộc về Đức ta là kẻ đã chết về tội lỗi, được sống cho sự Chúa Trời, hầu cho anh em rao giảng nhơn đức công bình; lại nhơn những lần đòn của Ngài của Đáng đã gọi anh em ra khỏi nơi tối tăm, đến mà anh em đã được lành bình. 25 Vì anh em nơi sáng láng lạ lùng của Ngài; 10 anh em ngày vốn giống như con chiên lạc, mà bây giờ đã trở truớc không phải là một dân, mà bây giờ là về cùng Đáng chăn chiên và Giám mục của linh dân Đức Chúa Trời, truớc không được thương hồn mình.

xót, mà bây giờ được thương xót. 11 Hỡi kẻ rất yêu dấu, anh em như người ở tro, kẻ đi đường, tôi khuyên phái kiêng những điều xác thịt ưa thích, là điều chống trả với linh hồn. 12 phái ăn ở ngay lành giữa dân ngoại, hầu cho họ là kẻ vẫn gièm chê anh em như người gian ác, đã thấy việc lành anh em, thì đến ngày Chúa thăm viếng, họ ngợi khen Đức Chúa Trời. 13 Vì có Chúa, hãy phục theo mọi phép tắc loài người lập lén, hoặc vua, như đấng rất cao, 14 hoặc các quan, như người vua sai ra để phạt kẻ làm dữ và khen người làm lành. 15 Vì anh em làm điều lành để ngăn miệng những kẻ ngu muội đại dột, ấy là ý muốn của Đức Chúa Trời. 16 Hãy ăn ở như người tự do, nhưng chớ dùng tự do làm cái màn che sự hung ác, song phải coi mình là tôi mọi Đức Chúa Trời. 17 Hãy kính mọi người; yêu anh em; kính sợ Đức Chúa Trời; tôn trọng vua. 18 Hỡi kẻ làm tôi tớ, hãy lấy lòng rất kính sợ mà phục theo chủ mình, chẳng những phục những chủ hiền lành mà thôi, lại phải phục người chủ khó tánh nữa. 19 Vì nhơn có lương

3 Hỡi người làm vợ, hãy phục chồng mình, hầu cho nếu có người chồng nào không vâng theo Đạo, dẫu chẳng lấy lời khuyên bảo, chỉ bởi cách ăn ở của vợ, cũng đủ hóa theo, 2 vì thấy cách ăn ở của chị em là tinh sạch và cung kính.

3 Chớ tìm kiếm sự trang sức bè ngoài, như giòc tóc, đeo đồ vàng, mặc áo quần lòe loẹt; 4 nhưng hãy tìm kiếm sự trang sức bè trong giầu ở trong lòng, tức là sự tinh sạch chẳng hư nát của tâm thần dịu dàng im lặng, ấy là giá quý truớc mặt Đức Chúa Trời. 5 Vì các bà thánh xưa kia, trông cậy Đức Chúa Trời, vâng phục chồng mình, đều trau giòi mình dường ấy; 6 như Sa-ra vâng phục Áp-ra-ham, gọi người là Chúa mình; nếu các chị em làm điều lành, không sợ chi hết mà rối trí, thì trở nên con gái của Sa-ra vậy. 7 Hỡi người làm chồng, hãy tố điều khôn ngoan ra trong sự ăn ở với vợ mình, như là với giống yếu đuối hơn; vì họ sẽ cùng anh em hưởng phước sự sống, nên phải kính nể họ, hầu cho không điều gì làm rối loạn sự cầu nguyện của anh em. 8 Rốt lại, hết thảy

anh em phải đồng lòng đầy thương xót và tình yêu anh em, có lòng nhơn từ và đức khiêm nhường. 9 Đừng lấy ác trả ác, cung đừng lấy trụ, vì người nào đã chịu khổ trong xác thịt, thì rửa sả trả rửa sả; trái lại phải chúc phước, áy vì đã dứt khỏi tội lỗi, 2 hầu cho còn sống trong điều đó mà anh em được gọi để hưởng phước xác thịt bao lâu thì chớ lại theo những sự người lành. 10 Vâ, Ai muốn yêu sự sống Và thấy ngày ta ưa thích, một phải theo ý muốn Đức Chúa tốt lành, Thì phải giữ gìn miệng lưỡi, Đừng nói Trời. 3 Ngày trước cũng đã đủ làm theo ý muốn điều ác và lời gian dảo; 11 Phải lánh điều dữ, người ngoại đạo rồi, mà ăn ở theo tà tịch, tư làm điều lành, Tìm sự hòa bình mà đuối theo, dục, say rượu, ăn uống quá độ, chơi bời, và thờ 12 Vì mắt Chúa đoái trông người công bình, Tai hình tượng đáng gớm ghiếc. 4 Họ thấy anh em Ngài lóng nghe lời cầu nguyện người, Nhưng chẳng cùng họ theo sự dâm dật bậy bạ ấy, thì mặt Chúa sấp lại nghịch với kẻ làm ác. 13 Ví họ lấy làm lạ và gièm chê. 5 Nhưng họ sẽ khai bằng anh em sót sắng làm lành thì có ai làm trình với Đáng đã sẵn sàng xét đoán kẻ sống và dữ lại cho anh em? 14 Nếu anh em phải vì sự kẻ chết. 6 Vì ấy bởi điều đó mà Tin Lành cũng công bình mà chịu khổ, áy thật là có phước. đã giảng ra cho kẻ chết, hầu cho sau khi chịu Chớ sợ điều họ sợ và đừng rối trí; 15 nhưng hãy xét đoán theo loài người về phần xác, thì họ tôn Đáng Christ, là Chúa, làm thánh trong lòng được sống theo Đức Chúa Trời về phần hồn. mình. Hãy thường thường sẵn sàng để trả lời 7 Sự cuối cùng của muôn vật đã gần; vậy hãy mọi kẻ hỏi lẽ về sự trông cậy trong anh em, khôn ngoan tinh thức mà cầu nguyện. 8 Nhứt song phải hiền hòa và kính sợ, 16 phải có lương là trong vòng anh em phải có lòng yêu thương tâm tốt, hầu cho những kẻ gièm chê cách ăn ở sót sắng; vì sự yêu thương che đậy vô số tội lành của anh em trong Đáng Christ biết mình lỗi. 9 Người này người khác phải tiếp đai nhau, xấu hổ trong sự mà anh em đã bị nói hành; 17 chớ có cằn rắn. 10 Mỗi người trong anh em hãy vì nếu ý muốn Đức Chúa Trời dường áy, thì thà lấy ơn mình đã được mà giúp lẫn nhau, khác làm điều thiện mà chịu khổ, còn hơn làm điều nào người quản lý trung tín giữ các thứ ơn của ác mà chịu khổ vậy. 18 Vâ, Đáng Christ cũng Đức Chúa Trời. 11 Ví bằng có người giảng luận, vì tội lỗi chịu chết một lần, là Đáng công bình thì hãy giảng như rao lời sấm truyền của Đức thay cho kẻ không công bình, để dẫn chúng ta đến cùng Đức Chúa Trời; về phần xác thịt thì Chúa Trời; nếu có kẻ làm chức gì, thì hãy làm Ngài đã chịu chết, nhưng về phần linh hồn thì Chúa Trời được sáng danh trong mọi sự bởi được sống. 19 Ấy bởi đồng một linh hồn đó, Đức Chúa Jêsus Christ; là Đáng được sự vinh Ngài đi giảng cho các linh hồn bị tù, 20 tức là hiền quyền phép đời đời vô cùng. A-men. (aiōn ké bởi nghịch thuở trước, về thời kỳ Nô-ê, khi g185) 12 Hỡi kẻ rất yêu dấu, khi anh em bị trong Đức Chúa Trời nhịn nhục chờ đợi, chiếc tàu lò lửa thử thách, chớ lấy làm lạ như mình gặp đóng nén, trong đó có ít người được cứu bởi một việc khác thường. 13 Nhưng anh em có nước, là chỉ có tám người. 21 Phép báp-têm bảy phần trong sự thương khó của Đáng Christ bao giờ bèn là ảnh tượng của sự áy để cứu anh em, nhiêu, thì hãy vui mừng bấy nhiêu, hầu cho phép áy chẳng phải sự làm sạch ô uế của thân đến ngày vinh hiển của Ngài hiện ra, thì anh thế, nhưng một sự liên lạc lương tâm tốt với em cũng được vui mừng nhảy nhót. 14 Ví bằng Đức Chúa Trời, bởi sự sống lại của Đức Chúa anh em vì có danh Đáng Christ chịu sỉ nhục, thì Jêsus Christ, 22 là Đáng đã được lên trời, nay anh em có phước; vì sự vinh hiển và Thánh ngự bên hữu Đức Chúa Trời, các thiên sứ, các Linh của Đức Chúa Trời đậu trên anh em. 15 vương hầu, các quyền thế thày đều phục Ngài. Trong anh em chớ có ai chịu khổ như kẻ giết

người, như kẻ trộm cướp, như kẻ hung ác, như Đáng Christ, thì sau khi anh em tạm chịu khổ, kẻ thù lay việc người khác. **16** Nhưng nếu có chính Ngài sẽ làm cho anh em trọn vẹn, vững ai vì làm tín đồ Đáng Christ mà chịu khổ, thì vàng, và thêm sức cho. (aiōnios g166) **11** Nguyên đừng hổ thẹn; thà hãy vì danh áy ngọt khen xin quyền phép về nơi Ngài, đời đời vô cùng! Đức Chúa Trời là hơn. **17** Vì thời kỳ đã đến, là A-men. (aiōn g165) **12** Tôi cậy Sin-vanh, là kẻ tôi khi sự phán xét sẽ khởi từ nhà Đức Chúa Trời; coi như một người anh em trung tín, viết mây vả, nếu khởi từ chúng ta, thì sự cuối cùng của chữ này đặng khuyên anh em, và làm chứng những kẻ chẳng vâng theo Tin Lành Đức Chúa với anh em rằng áy là ơn thật của Đức Chúa Trời sẽ ra thế nào? **18** Lại nếu người công bình Trời, anh em phải đứng vững trong đó. **13** Hội còn khó được rõ, thì những kẻ nghịch đạo và thánh của các người được chọn, tại thành Ba-cô tôi sẽ trở nên thế nào? **19** Vậy những kẻ chịu by-lôn, chào anh em, con tôi là Mác cũng vậy. khổ theo ý muốn Đức Chúa Trời, hãy cứ làm **14** Anh em hãy lấy cái hôn yêu thương mà chào lành mà phó linh hồn mình cho Đáng Tạo hóa nhau. Nguyên xin sự bình an ở cùng hết thảy thành tín.

5 Tôi gởi lời khuyên nhủ này cho các bậc trưởng lão trong anh em, tôi đây cũng là trưởng lão như họ, là người chứng kiến sự đau đớn của Đáng Christ, và cũng có phần về sự vinh hiển sẽ hiện ra: **2** hãy chấn bầy của Đức Chúa Trời đã giao phó cho anh em; làm việc đó chẳng phải bởi ép tình, bèn là bởi vui lòng, chẳng phải vì lợi dơ bẩn, bèn là hết lòng mà làm, **3** chẳng phải quản trị phần trách nhiệm chia cho anh em, song để làm gương tốt cho cả bầy. **4** Khi Đáng làm đầu các kẻ chấn chiên hiện ra, anh em sẽ được mao triều thiêng vinh hiển, chẳng hè tàn héo. **5** Cũng khuyên bọn trẻ tuổi, hãy phục theo các trưởng lão. Hết thảy đổi đổi với nhau phải trang sức bằng khiêm nhường; vì Đức Chúa Trời chống cự kẻ kiêu ngạo, mà ban ơn cho kẻ khiêm nhường. **6** Vậy, hãy hạ mình xuống dưới tay quyền phép của Đức Chúa Trời, hầu cho đến ký thuận hiệp Ngài nhắc anh em lên; **7** lại hãy trao mọi điều lo lắng mình cho Ngài, vì Ngài hay săn sóc anh em. **8** Hãy tiết độ và tinh thức: kẻ thù nghịch anh em là ma quỉ, như sư tử rống, đi rình mò chung quanh anh em, tìm kiếm người nào nó có thể nuốt được. **9** Hãy đứng vững trong đức tin mà chống cự nó, vì biết rằng anh em mình ở rải khắp thế gian, cũng đồng chịu hoạn nạn như mình. **10** Đức Chúa Trời ban mọi ơn đã gọi anh em đến sự vinh hiển đời đời của Ngài trong

II Phi-ro

1 Si-môn Phi -e-ro, làm tôi tớ và sứ đồ của Đức Chúa Jésus Christ, gởi cho những kẻ cậy sự công bình của Đức Chúa Trời chúng ta và của Cứu Chúa là Đức Chúa Jésus Christ, đã lãnh phần đức tin đồng quí báu như của chúng tôi: phải là theo những chuyện khéo đặt đẽ, bèn là 2 nguyên xin ân điển và sự bình an được gia thêm cho anh em bởi sự nhận biết Đức Chúa Ngài. 3 hiền từ nơi Đức Chúa Trời, Cha Ngài, khi Đáng Quyền phép Đức Chúa Trời đã ban cho chúng tôi nghiêm rát cao phán cùng Ngài rằng: "Này ta mọi điều thuộc về sự sống và sự tôn kính, là Con yêu dấu của ta, đẹp lòng ta mọi đường." khiến chúng ta biết Đáng lấy vinh hiển và nhơn 4 và bởi vinh hiển nhơn từ trời, lúc chúng tôi ở với Ngài trên hòn núi đức áy, Ngài lại ban lời hứa rát quí rất lớn cho thánh. 5 Nhơn đó, chúng tôi cùng tin lời các chúng ta, hầu cho nhờ đó anh em được lánh khỏi sự hư nát của thế gian bởi tư dục đênh, lời đó, như cái đèn soi sáng trong nơi tối tăm, mà trở nên người dự phần bồn tánh Đức Chúa Trời. 6 Vậy nêん, về phần anh em, phải gắng mọc trong lòng anh em. 7 Truởc hết, phải biết hết sức thêm cho đức tin mình sự nhơn đức, rõ ràng chẳng có lời tiên tri nào trong Kinh thánh cho nhơn đức sự học thức, 8 thêm cho Thánh lấy ý riêng giải nghĩa được. 9 Vì chẳng học thức sự tiết độ, thêm cho tiết độ sự nhịn hèn có lời tiên tri nào là bởi ý một người nào mà nhục, thêm cho nhịn nhục sự tôn kính, 10 thêm ra, nhưng áy là Ngài Đức Thánh Linh cảm động cho tôn kính tình yêu thương anh em, thêm mà người ta đã nói bởi Đức Chúa Trời.

cho tình yêu thương anh em lòng yêu mến. 11 Vì nếu các điều đó có đú trong anh em và đầy dẫy nữa, thì ắt chẳng đẽ cho anh em ở dựng hoặc không kết quả trong sự nhận biết Đức Chúa Jésus Christ chúng ta đâu. 12 Nhưng ai thiếu những điều đó, thì thành ra người cận thị, người mù; quên hẳn sự làm sạch tội mình ngày truởc. 13 Vậy, hỡi anh em, hãy chú ý cho chắc chắn về sự Chúa kêu gọi và chọn lựa mình. Làm điều đó anh em sẽ không hề vấp ngã; 14 dường ấy, anh em sẽ được cho vào cách rộng rãi trong nước đời đời của Đức Chúa Jésus Christ, là Chúa và Cứu Chúa của chúng ta. (aiōnios g166) 15 Bởi vậy cho nên, dầu anh em biết rõ ràng và chắc chắn trong lẽ thật hiện đây, tôi cũng sẽ nhắc lại những điều đó cho anh em chẳng thôi. 16 Nhưng tôi còn ở trong nhà tạm này bao lâu, thì coi sự lấy lời rao bảo mà tinh thức anh em, là bốn phận của tôi vậy; 17 vì tôi biết tôi phải vội lìa nhà tạm này, như Đức Chúa Jésus Christ chúng ta đã bảo cho tôi. 18 Nhưng tôi ân cần rằng sau khi tôi đi, anh em có thể hằng nhớ điều tôi đã nói. 19 Vả, khi chúng tôi đã làm cho anh em biết quyền phép và sự đến của Đức Chúa Jésus Christ chúng ta, thì chẳng là theo những chuyện khéo đặt đẽ, bèn là chính mắt chúng tôi đã ngó thấy sự oai nghiêm của Đức Chúa Jésus Christ, đã lãnh sự tôn trọng vinh Trời và Đức Chúa Jésus, là Chúa chúng ta! 20 Hiển từ nơi Đức Chúa Trời, Cha Ngài, khi Đáng Quyền phép Đức Chúa Trời đã ban cho chúng tôi nghiêm rát cao phán cùng Ngài rằng: "Này ta mọi điều thuộc về sự sống và sự tôn kính, là Con yêu dấu của ta, đẹp lòng ta mọi đường." khiến chúng ta biết Đáng lấy vinh hiển và nhơn 21 Chính chúng tôi cũng từng nghe tiếng áy đến đức mà gọi chúng ta, 22 và bởi vinh hiển nhơn từ trời, lúc chúng tôi ở với Ngài trên hòn núi đức áy, Ngài lại ban lời hứa rát quí rất lớn cho thánh. 23 Nhơn đó, chúng tôi cùng tin lời các chúng ta, hầu cho nhờ đó anh em được lánh khỏi sự hư nát của thế gian bởi tư dục đênh, lời đó, như cái đèn soi sáng trong nơi tối tăm, mà trở nên người dự phần bồn tánh Đức Chúa Trời. 24 và bởi vinh hiển nhơn từ trời, lúc chúng tôi ở với Ngài trên hòn núi đức áy, Ngài lại ban lời hứa rát quí rất lớn cho thánh. 25 Nhơn đó, chúng tôi cùng tin lời các chúng ta, hầu cho nhờ đó anh em được lánh khỏi sự hư nát của thế gian bởi tư dục đênh, lời đó, như cái đèn soi sáng trong nơi tối tăm, mà trở nên người dự phần bồn tánh Đức Chúa Trời.

2 Dầu vậy, trong dân chúng cũng đã có tiên tri giả, và cũng sẽ có giáo sư giả trong anh em; họ sẽ truyền những đạo dối làm hại, chối Chúa đã chuộc mình, tự mình chuốc lấy sự hủy phá thành lình. 2 Có nhiều kẻ sẽ theo họ trong những sự buông tuồng, và đạo thật vì cứ họ sẽ bị gièm pha. 3 Họ sẽ bởi lòng tham mình, lấy lời dối trả khoét anh em; nhưng sự kêu án nghịch cùng họ đã nghị định từ lâu nay, và sự hư mất của họ chẳng ngủ. 4 Vả, nếu Đức Chúa Trời chẳng tiếc các thiên sứ đã phạm tội, nhưng quăng vào trong vực sâu, tại đó họ bị trói buộc bằng xiềng nơi tối tăm để chờ sự phán xét; (Tartaroō g5020) 5 nếu Ngài chẳng tiếc thế gian xưa, trong khi sai nước lụt phạt đời gian ác này, chỉ gìn giữ Nô-ê là thầy giảng đạo công bình, với bảy người khác mà thôi; 6 nếu Ngài đã đoán phạt thành Sô-đôm và Gô-mô-ơ, hủy phá đi khiến hóa ra tro, để làm gương

cho người gian ác về sau; 7 nếu Ngài đã giải nhận biết Chúa và Cứu Chúa chúng ta là Đức cứu người công bình là Lót, tức là kẻ quá lo vì Chúa Jésus Christ, mà đã thoát khỏi sự ô uế của cách ăn ở luồng tuồng của bọn gian tà kia, 8 (vì thế gian, rồi lại mắc phải và suy phục những sự người công bình này ở giữa họ, mỗi ngày nghe đó, thì số phận sau cùng của chúng nó trở xấu thấy việc trái phép của họ bèn cảm biết đau xót hơn lúc đầu. 21 chúng nó đã biết đường công trong lòng công bình mình), 9 thì Chúa biết cứu bình, rồi lại lui đi về lời răn thánh đã truyền chữa những người tôn kính khỏi cơn cảm dỗ, cho mình, thế thì thà rằng không biết là hơn. và hành phạt kẻ không công bình, cầm chúng 22 Đã xảy đến cho chúng nó như lời t»¥c ngữ nó lại để chờ ngày phán xét, 10 nhứt là những rằng: Chó liếm lại đồ nó đã mửa, heo đã rửa kẻ theo lòng tư dục ô uế mình mà ham mê sự sách rồi, lại liên lạc trong vũng bùn.

sung sướng xác thịt, khinh dê quyền phép rất cao. Bọn đó cả gan, tự đắc, nói hồn đến các bậc tôn trọng mà không sợ, 11 dẫu các thiên sứ, là đấng có sức mạnh quyền phép hơn chúng nó, còn không hè lấy lời nguyền rủa mà xử đoán các bậc đó trước mặt Chúa. 12 Nhưng chúng nó cũng như con vật không biết chi, sanh ra chỉ làm thú vật để bị bắt mà làm thịt, hay chê bai điều mình không biết, rồi chết đi như con vật, dường ấy chúng nó lanh láng tiền công về tội ác mình. 13 Chúng nó lấy sự chơi bời giữa ban ngày làm sung sướng, là người xấu xa ô uế, ưa thích sự đối trá mình đang khi ăn tiệc với anh em; 14 cặp mắt chúng nó đầy sự gian dâm, chúng nó phạm tội không bao giờ chán, dỗ dành những người không vững lòng, chúng nó có lòng quen thói tham dục: ấy là những con cái đáng rủa sả. 15 chúng nó đã bỏ đường thẳng mà đi sai lạc theo đường của Ba-la-am, con trai Bô-sô, là kẻ tham tiền công của tội ác; nhưng người bị trách về sự phạm tội của mình, 16 bởi có một con vật cảm nói tiếng người ta, mà ngăn cấm sự điên cuồng của người tiên tri đó. 17 Ấy là những suối nước, những đám mây bị luồng gió mạnh đưa đi và sự tối tăm mờ mịt đã để dành cho chúng nó. 18 Chúng nó dùng những lời văn hoa hư đản, đem những điều ham muốn của xác thịt và điều gian dâm mà dỗ dành những kẻ mới vừa tránh khỏi các người theo đường làm lạc; 19 chúng nó hứa sự tự do cho người, mà chính mình thì làm tôi mọi sự hư nát; vì có sự chi đã thắng hơn người, thì người là tôi mọi sự đó. 20 Vâ, chúng nó bởi sự

3 Hỡi kẻ rất yêu dấu, này là thơ thứ hai tôi viết cho anh em. trong thơ này và thơ kia, tôi tìm cách làm cho nhớ lại để giục lòng lành trong anh em, 2 hầu cho ghi lấy lời nói trước của Chúa và Cứu Chúa chúng ta, đã cậy các sứ đồ của anh em mà truyền lại. 3 Trước hết phải biết rằng, trong những ngày sau rốt, sẽ có mấy kẻ hay gièm chê, dùng lời gièu cợt, ở theo tình dục riêng của mình, 4 đến mà nói rằng: Chớ nào lời hứa về sự Chúa đến ở đâu? Vì từ khi tổ phụ chúng ta qua đời rồi, muôn vật vẫn còn nguyên như lúc bắt đầu sáng thế. 5 Chúng nó có ý quên lưỡng đi rằng buổi xưa bởi lời Đức Chúa Trời có các từng trời và trái đất, đất ra từ Nước và làm nên ở giữa nước, 6 thế gian bấy giờ cũng bị hủy phá như vậy, là bị chìm đắm bởi nước lụt. 7 Nhưng trời đất thời bấy giờ cũng là bởi lời ấy mà còn lại, và để dành cho lửa; lửa sẽ đốt nó đi trong ngày phán xét và hủy phá kẻ ác. 8 Hỡi kẻ rất yêu dấu, chớ nên quên rằng ở trước mặt Chúa một ngày như ngàn năm, ngàn năm như một ngày. 9 Chúa không chậm trễ về lời hứa của Ngài như mấy người kia tưởng đâu, nhưng Ngài lấy lòng nhẹ nhục đối với anh em, không muốn cho một người nào chết mất, song muốn cho mọi người đều ăn năn. 10 Song le, ngày của Chúa sẽ đến như kẻ trộm. Bấy giờ các từng trời sẽ có tiếng vang rầm mà qua đi, các thế chết bị đốt mà tiêu tán, đất cùng mọi công trình trên nó đều sẽ bị đốt cháy cả. 11 Vì mọi vật đó phải tiêu tán thì anh em đáng nên thánh và tôn kính trong mọi sự ăn ở của mình là dường nào, 12 trong khi

chờ đợi trông mong cho ngày Đức Chúa Trời mau đến, là ngày các tảng trời sẽ bị đốt mà tiêu tán, các thể chất sẽ bị thiêu mà tan chảy đi! 13 Vả, theo lời hứa của Chúa, chúng ta chờ đợi trời mới đất mới, là nơi sự công bình ăn ở. 14 Vậy nên, hỡi kẻ rất yêu dấu, vì anh em trông đợi những sự đó, thì phải làm hết sức mình, hầu cho Chúa thấy anh em ở bình an, không dấu vít, chẳng chối trách được. 15 Lại phải nhìn biết rằng sự nhặt nhặt lâu dài của Chúa chúng ta cốt vì cứu chuộc anh em, cũng như Phao lô, anh rất yêu dấu của chúng ta, đã đem sự khôn ngoan được ban cho mình mà viết thơ cho anh em vậy. 16 Ấy là điều người đã viết trong mọi bức thơ, nói về những sự đó, ở trong có mấy khúc khó hiểu, mà những kẻ dốt nát và tin không quyết đem giải sai ý nghĩa, cũng như họ giải sai về các phần Kinh Thánh khác, chuốc lấy sự hư mất riêng về mình. 17 Hỡi kẻ rất yêu dấu, vì anh em đã được biết trước, vậy hãy giữ cho cẩn thận, e anh em cũng bị sự mê hoặc của những người ác áy dẫn dụ, mất sự vững vàng của mình chẳng. 18 Hãy tấn tới trong ân điển và trong sự thông biết Chúa và Cứu Chúa chúng ta là Đức Chúa Jêsus Christ. Nguyệt xin vinh hiển về nơi Ngài, từ rày đến đời đời! A-men. (aiōn g165)

I Giăng

1 Điều có từ trước hết, là điều chúng tôi đã nghe, điều mắt chúng tôi đã thấy, điều chúng tôi đã ngắm và tay chúng tôi đã rờ, về lời sự sống; **2** vì sự sống đã bày tỏ ra, chúng tôi có thấy, và đang làm chứng cho, chúng tôi rao truyền cho anh em sự sống đời đời vốn ở cùng Đức Chúa Cha và đã bày tỏ ra cho chúng tôi rồi; **3** chúng tôi lấy điều đã thấy đã nghe bèn là điều răn cũ anh em đã nhận lấy từ lúc mà truyền cho anh em, hầu cho anh em cũng ban đầu; **4** chúng tôi vẫn được giao thông với chúng tôi. Vả, chúng tôi nghe. **5** Song le, ta cũng viết cho anh em điều vẫn được giao thông với Đức Chúa Cha, và với răn mới, là điều chân thật trong Chúa và trong Con Ngài là Đức Chúa Jésus Christ. **6** Chúng tôi anh em, vì sự tối tăm đã trên rồi, và sự sáng viết những điều đó cho anh em, hầu cho sự vui mừng của chúng tôi được đầy dẫy. **7** Nhưng ai ghét anh em bằng chúng ta nói mình được giao thông với mình, thì ở trong sự tối tăm, làm những việc Ngài, mà còn đi trong sự tối tăm, ấy là chúng ta nói mình, và không biết mình đi đâu, vì bóng tối nói dối và không làm theo lẽ thật. **8** Hỡi các con cái nếu chúng ta đi trong sự sáng cũng như chính chúng ta xưng tội với Ngài, thì chúng ta giao đã nhờ danh Chúa được tha cho. **9** Còn nếu chúng ta ở trong chúng ta, **10** Nhược bằng chúng ta nói mình không có tội chi hết, ấy là cho các ngươi, vì các ngươi đã thắng được ma ác. **11** Hỡi con trai, ta đã viết cho các con, vì trong chúng ta, **12** Hỡi các con cái nếu chúng ta nói mình không có tội chi hết, ấy là cho các ngươi, vì các ngươi đã thắng được ma ác. **13** Hỡi các con cái nếu chúng ta xưng tội với Ngài, thì chúng ta giao đã nhờ danh Chúa được tha cho. **14** Hỡi con trai, ta đã viết cho các con, vì trong chúng ta, **15** Chớ yêu thế gian, cũng đừng yêu các vật ở thế gian nữa; nếu ai yêu thế gian, thì sự kính mến Đức Chúa Cha chẳng ở trong người ấy. **16** Vì mọi sự trong thế gian, như sự mê tham của xác thịt, sự mê tham của mắt, và sự kiêu ngạo của đời, đều chẳng từ Cha mà đến, nhưng từ thế gian mà ra. **17** Vả thế gian với sự tham dục nó đều qua đi, song ai làm theo ý muốn Đức Chúa Trời thì còn lại đời đời. **18** Hỡi các con cái ta, giờ cuối cùng

2 Hỡi con cái bé mọn ta, ta viết cho các con những điều này, hầu cho các con khỏi phạm tội. Nếu có ai phạm tội, thì chúng ta có Đáng cầu thay ở nơi Đức Chúa Cha, là Đức Chúa Jésus Christ, tức là Đáng công bình. **2** Ấy chính Ngài làm của lẽ thuộc tội lỗi chúng ta, không những vì tội lỗi chúng ta thôi đâu, mà cũng vì tội lỗi cả thế gian nữa. **3** Này tại sao chúng ta biết mình đã biết Ngài, ấy là tại chúng ta giữ các

là đây rồi, các con đã nghe nói rằng Kẻ địch 2 Hỡi kẻ rất yêu dấu, chính lúc bấy giờ chúng ta lại Đáng Christ phải đến. Vừa lúc bấy giờ, có là con cái Đức Chúa Trời, còn về sự chúng ta nhiều kẻ địch lại Đáng Christ; bởi đó, chúng sẽ ra thế nào, thì điều đó chưa được bày tỏ. ta biết rằng ấy là giờ cuối cùng. 19 Chúng nó Chúng ta biết rằng khi Ngài hiện đến, chúng ta đã từ giã chúng ta mà ra, nhưng vốn chẳng sẽ giống như Ngài, vì sẽ thấy Ngài như vốn có phải thuộc về chúng ta; vì nếu chúng nó thuộc thật vậy. 3 Ai có sự trông cậy đó trong lòng, thì về chúng ta, thì đã ở cùng chúng ta; song điều tự mình làm nên thanh sạch, cũng như Ngài là đó đã xảy đến, hầu cho tỏ ra rằng mọi kẻ ấy thanh sạch. 4 Còn ai phạm tội tức là trái luật chẳng thuộc về chúng ta vậy. 20 Về phần các pháp; và sự tội lỗi tức là sự trái luật pháp. 5 con, đã chịu xúc dầu từ nơi Đáng thánh, thì đã Vâ, các con biết Đức Chúa Jésus Christ đã hiện biết mọi sự rồi. 21 Ta viết cho các con, chẳng ra để cất tội lỗi đi, và biết trong Ngài không có phải vì các con không biết lẽ thật, nhưng vì các tội lỗi. 6 Ai ở trong Ngài thì không phạm tội; con biết lẽ thật, và hiểu rằng chẳng có sự đối còn ai phạm tội, thì chẳng từng thấy Ngài và trá nào bời lẽ thật mà ra. 22 Ai là kẻ nói dối, chẳng từng biết Ngài. 7 Hỡi các con cái bé mọn, há chẳng phải kẻ chối Đức Chúa Jésus là Đáng chớ để cho ai lừa dối mình: kẻ làm sự công Christ sao? Ấy đó là Kẻ địch lại Đáng Christ, tức bình là người công bình, như chính mình Chúa là kẻ chối Đức Chúa Cha và Đức Chúa Con! 23 Ai là công bình. 8 Kẻ nào phạm tội là thuộc về chối Con, thì cũng không có Cha: ai xưng Con, ma quỉ; vì ma quỉ phạm tội từ lúc ban đầu. Vâ, thì cũng có Cha nữa. 24 Còn như các con, điều Con Đức Chúa Trời đã hiện ra để hủy phá công minh đã nghe từ lúc ban đầu phải ở trong các việc của ma quỉ. 9 Ai sanh bởi Đức Chúa Trời, con. Nếu điều các con đã nghe từ lúc ban đầu ở thì chẳng phạm tội, vì hột giống của Đức Chúa trong mình, thì các con cũng sẽ ở trong Con và Trời ở trong người, và người không thể phạm trong Cha. 25 Lời hứa mà chính Ngài đã hứa tội được, vì đã sanh bởi Đức Chúa Trời. 10 Bởi cùng chúng ta, ấy là sự sống đời đời. (aiōnios g166) đó, người ta nhận biết con cái Đức Chúa Trời 26 Ta đã viết cho các con những điều này, chỉ về và con cái ma quỉ: ai chẳng làm điều công bình những kẻ lừa dối các con. 27 Về phần các con, là không thuộc về Đức Chúa Trời, kẻ chẳng yêu sự xúc dầu đã chịu từ nơi Chúa vẫn còn trong anh em mình cũng vậy. 11 Vâ, lời rao truyền mình, thì không cần ai dạy cho hết; song vì sự mà các con đã nghe từ lúc ban đầu, ấy là chúng xúc dầu của Ngài dạy các con đủ mọi việc, mà ta phải yêu thương lẫn nhau. 12 Chớ làm như sự ấy là thật, không phải dối, thì hãy ở trong Ca-in, là kẻ thuộc về ma quỉ, đã giết em mình. Ngài, theo như sự dạy dỗ mà các con đã nhận. Vì sao người giết đi? Bởi việc làm của người là 28 Vậy bấy giờ, hỡi các con cái bé mọn ta, hãy ở dũng, còn việc làm của em người là công bình. 13 trong Ngài, hầu cho, nếu Ngài hiện đến, chúng Hỡi anh em, nếu thế gian ghen ghét anh em, ta cũng đầy sự vững lòng, không bị hổ thẹn và thì chớ lấy làm lạ. 14 Chúng ta biết rằng mình quăng xa khỏi Ngài trong kỳ Ngài ngự đến. 29 đã vượt khỏi sự chết qua sự sống, vì chúng Ví bằng các con biết Ngài là công bình, thì hãy ta yêu anh em mình. Còn ai chẳng yêu thì ở biết rằng người nào làm theo sự công bình, ấy trong sự chết. 15 Ai ghét anh em mình, là kẻ là kẻ bởi Ngài mà sanh ra.

3 Hãy xem Đức Chúa Cha đã tỏ cho chúng ta sự yêu thương dường nào, mà cho chúng ta được xưng là con cái Đức Chúa Trời; và chúng ta thật là con cái Ngài. Ấy là vì đó mà thế gian chẳng biết chúng ta, vì họ chẳng từng biết Ngài.

giết người; anh em biết rằng chẳng một kẻ nào giết người có sự sống đời đời ở trong mình. (aiōnios g166) 16 Bởi đó chúng ta nhận biết lòng yêu thương, ấy là Chúa đã vì chúng ta bỏ sự sống; chúng ta cũng nên bỏ sự sống vì anh em mình vậy. 17 Nếu ai có của cải đời này, thấy

anh em mình đương cùng túng mà chặt dạ, thì yêu dấu, chúng ta hãy yêu mến lẫn nhau; vì sự lòng yêu mến Đức Chúa Trời thế nào ở trong yêu thương đến từ Đức Chúa Trời, kẻ nào yêu, người ấy được! 18 Hỡi các con cái bé mọn, chớ thì sanh từ Đức Chúa Trời và nhìn biết Đức yêu mến bằng lời nói và lưỡi, nhưng bằng việc Chúa Trời. 8 Ai chẳng yêu, thì không biết Đức làm và lẽ thật. 19 Bởi đó, chúng ta biết mình Chúa Trời; vì Đức Chúa Trời là sự yêu thương, là thuộc về lẽ thật, và giục lòng vững chắc ở 9 Lòng Đức Chúa Trời yêu chúng ta đã bày tỏ ra trước mặt Ngài. 20 Vì nếu lòng mình cáo trách trong điều này: Đức Chúa Trời đã sai Con một mình, thì Đức Chúa Trời lại lớn hơn lòng mình Ngài đến thế gian, đặng chúng ta nhờ Con được nữa, và biết cả mọi sự. 21 Hỡi kẻ rất yêu dấu, ví sống. 10 Ngày sự yêu thương ở tại đây: ấy chẳng bằng lòng mình không cáo trách, thì chúng ta phải chúng ta đã yêu Đức Chúa Trời, nhưng có lòng rất dạn dĩ, đặng đến gần Đức Chúa Trời: Ngài đã yêu chúng ta, và sai Con Ngài làm của 22 và chúng ta xin điều gì mặc dầu, thì nhận lễ chuộc tội chúng ta. 11 Hỡi kẻ rất yêu dấu, nếu được điều ấy, bởi chúng ta vâng giữ các điều Đức Chúa Trời đã yêu chúng ta dường ấy, thì răn của Ngài và làm những điều đẹp ý Ngài. 23 chúng ta cũng phải yêu nhau. 12 Chưa hề có ai Vả, ngày là điều răn của Ngài: là chúng ta phải thấy Đức Chúa Trời; nếu chúng ta yêu nhau, thì tin đến danh Con Ngài, tức là Đức Chúa Jêsus Đức Chúa Trời ở trong chúng ta, và sự yêu mến Christ, và chúng ta phải yêu mến lẫn nhau như Ngài được trọn vẹn trong chúng ta. 13 Bởi điều Ngài đã truyền dạy ta. 24 Ai vâng giữ các điều này chúng ta biết mình ở trong Ngài và Ngài ở răn Ngài thì ở trong Đức Chúa Trời, và Đức trong chúng ta, là Ngài đã ban Thánh Linh Ngài Chúa Trời ở trong người ấy; chúng ta biết Ngài cho chúng ta. 14 Chúng ta lại đã thấy và làm ở trong lòng chúng ta, là nhờ Đức Thánh Linh chứng rằng Đức Chúa Cha đã sai Đức Chúa Con mà Ngài đã ban cho chúng ta.

4 Hỡi kẻ rất yêu dấu, chớ tin cậy mọi thần, nhưng hãy thử cho biết các thần có phải đến bởi Đức Chúa Trời chẳng; vì có nhiều tiên tri giả đã hiện ra trong thiên hạ. 2 Bởi điều này, hãy nhận biết Thánh Linh của Đức Chúa Trời: phàm thần nào xưng Đức Chúa Jêsus Christ lấy xác thịt mà ra đời, thần đó là bởi Đức Chúa Trời; 3 còn thần nào không xưng Đức Chúa Jêsus, chẳng phải bởi Đức Chúa Trời. Đó là thần của Kẻ địch lại Đáng Christ, mà các con đã nghe rằng hầu đến, và hiện nay đã ở trong thế gian rồi. 4 Hỡi các con cái bé mọn, phần các con, là thuộc về Đức Chúa Trời, đã thắng được họ rồi, vì Đáng ở trong các con là lớn hơn kẻ ở trong thế gian. 5 Họ thuộc về thế gian, cho nên nói theo như thế gian, và người thế gian nghe họ. 6 Chúng ta thuộc về Đức Chúa Trời: ai nhìn biết Đức Chúa Trời thì nghe chúng ta; còn ai chẳng hề thuộc về Đức Chúa Trời, thì chẳng nghe chúng ta. Ấy bởi đó chúng ta nhìn biết thần chân thật và thần sai lầm. 7 Hỡi kẻ rất

xưng Đức Chúa Jêsus là Con Đức Chúa Trời, thì Đức Chúa Trời ở trong người, và người ở trong Đức Chúa Trời. 16 Chúng ta đã biết và tin sự yêu thương của Đức Chúa Trời đối với chúng ta. Đức Chúa Trời tức là sự yêu thương, ai ở trong sự yêu thương, là ở trong Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời ở trong người ấy. 17 Ngày vì sao mà sự yêu thương được nêu trọn vẹn trong chúng ta, hầu cho chúng ta được lòng mạnh bạo trong ngày xét đoán, ấy là Chúa thế nào thì chúng ta cũng thế ấy trong thế gian này. 18 Quyết chẳng có điều sợ hãi trong sự yêu thương, nhưng sự yêu thương trọn vẹn thì cắt bỏ sự sợ hãi; vì sự sợ hãi có hình phạt, và kẻ đã sợ hãi thì không được trọn vẹn trong sự yêu thương. 19 Chúng ta yêu, vì Chúa đã yêu chúng ta trước. 20 Vì có ai nói rằng: Ta yêu Đức Chúa Trời, mà lại ghét anh em mình, thì là kẻ nói dối; vì kẻ nào chẳng yêu anh em mình thấy, thì không thể yêu Đức Chúa Trời mình chẳng thấy được. 21 Chúng ta đã nhận nơi Ngài điều răn

này: Ai yêu Đức Chúa Trời, thì cũng phải yêu chét, thì hãy cầu xin, và Đức Chúa Trời sẽ ban sự sống cho, tức là ban cho những kẻ phạm tội mà chưa đến nỗi chết.

Cũng có tội đến nỗi chết; ấy chẳng phải vì tội đó mà ta nói nên cầu xin. 17 Mọi sự không công bình đều là tội; mà cũng có tội không đến nỗi chết. 18 Chúng ta biết rằng ai sanh bởi Đức Chúa Trời, thì hẳn chẳng phạm tội; nhưng ai sanh bởi Đức Chúa Trời, thì tự giữ lấy mình, mà quả chẳng làm hại người được. 19 Chúng ta biết mình thuộc về Đức Chúa Trời, còn cả thế gian đều phục dưới quyền ma quỷ. 20 Nhưng chúng ta biết Con Đức Chúa Trời đã đến, Ngài đã ban trí khôn cho chúng ta để chứng ta biết Đáng chân thật, và chúng ta ở trong Đáng chân thật, là ở trong Đức Chúa Jêsus Christ, Con của Ngài. Ấy chính Ngài là Đức Chúa Trời chân thật và là sự sống đời đời. (aiōnios g166) 21 Hỡi các con cái bé mọn, hãy giữ mình về hình tượng!

5 Ai tin Đức Chúa Jêsus là Đáng Christ, thì sanh bởi Đức Chúa Trời; và ai yêu Đức Chúa Trời là Đáng đã sanh ra, thì cũng yêu kẻ đã sanh ra bởi Ngài. 2 Chúng ta biết mình yêu con cái Đức Chúa Trời, khi chúng ta yêu Đức Chúa Trời và giữ vẹn các điều răn Ngài. 3 Vì này là sự yêu mến Đức Chúa Trời, tức là chúng ta vâng giữ điều răn Ngài. Điều răn của Ngài chẳng phải là nặng nề, 4 vì hễ sự gì sanh bởi Đức Chúa Trời, thì thắng hơn thế gian; và sự thắng hơn thế gian, ấy là đức tin của chúng ta. 5 Ai là người thắng hơn thế gian, há chẳng phải kẻ tin Đức Chúa Jêsus là Con Đức Chúa Trời hay sao? 6 Ấy chính Đức Chúa Jêsus Christ đã lấy nước và huyết mà đến, chẳng những lấy nước mà thôi, bèn là lấy nước và huyết; 7 ấy là Đức Thánh Linh đã làm chứng, vì Đức Thánh Linh tức là lẽ thật. 8 Vì có ba làm chứng: Đức Thánh Linh, nước và huyết; ba ấy hiệp một. 9 Ví bằng chúng ta nhận chứng của loài người, thì chứng của Đức Thánh Linh trọng hơn; và, chứng của Đức Chúa Trời ấy là chứng mà Ngài làm về Con Ngài. 10 Ai tin đến Con Đức Chúa Trời, thì có chứng ấy trong mình; còn ai không tin Đức Chúa Trời, thì cho Ngài là nói dối, vì chẳng tin đến chứng Đức Chúa Trời đã làm về Con Ngài. 11 Chứng ấy tức là Đức Chúa Trời đã ban sự sống đời đời cho chúng ta, và sự sống ấy ở trong Con Ngài. (aiōnios g166) 12 Ai có Đức Chúa Con thì có sự sống; ai không có Con Đức Chúa Trời thì không có sự sống. 13 Ta đã viết những điều này cho các con, hầu cho các con biết mình có sự sống đời đời, là kẻ nào tin đến danh Con Đức Chúa Trời. (aiōnios g166) 14 Ngày là điều chúng ta dạn dĩ ở trước mặt Chúa, nếu chúng ta theo ý muốn Ngài mà cầu xin việc gì, thì Ngài nghe chúng ta. 15 Nếu chúng ta biết không cứ mình xin điều gì, Ngài cũng nghe chúng ta, thì chúng ta biết mình đã nhận lãnh điều mình xin Ngài. 16 Vì có kẻ thấy anh em mình phạm tội, mà tội không đến nỗi

II Giăng

1 Trưởng lão đạt cho bà được chọn kia cùng con cái bà mà tôi thật yêu dấu, nào những tôi yêu dấu thôi đâu, nhưng hết thảy mọi người biết lẽ thật cũng yêu dấu nữa; **2** điều đó, vì cớ chính lẽ thật ở trong chúng ta, lại sẽ ở với chúng ta đời đời: (aiôn g165) **3** nguyên xin ân điển, sự thương xót, sự bình an, bởi Đức Chúa Trời là Cha, và bởi Đức Chúa Jêsus Christ là Con của Cha, được ở cùng chúng ta, trong lẽ thật và sự yêu thương! **4** Tôi có lòng vui mừng lắm mà thấy trong con cái bà có mấy kẻ làm theo lẽ thật, theo điều răn chúng ta đã nhận lãnh nơi Đức Chúa Cha. **5** Hỡi bà được chọn, hiện nay tôi khuyên bà, không phải truyền một điều răn mới, nhưng nhắc lại điều chúng ta đã nhận lãnh từ ban đầu, ấy là chúng ta phải yêu thương nhau. **6** Vả, sự yêu thương là tại làm theo các điều răn của Đức Chúa Trời. Đó là điều răn mà các ngươi đã nghe từ lúc ban đầu, đãng làm theo. **7** Trong thế gian đã rái nhiều kẻ dỗ dành, là kẻ chẳng xưng Đức Chúa Jêsus Christ lấy xác thịt mà đến: ấy đó thật là kẻ dỗ dành và kẻ địch lại Đáng Christ. **8** Chính Các ngươi hãy giữ, hầu cho khỏi mất kết quả của công việc mình, nhưng cho được phần thưởng đầy đủ. **9** Hễ ai đi dông dài, chẳng bền lòng theo đạo Đáng Christ, thì người ấy không có Đức Chúa Trời. Còn ai bền lòng trong đạo ấy, thì người đó có Đức Chúa Cha và Đức Chúa Con. **10** Nếu ai đến cùng các ngươi mà không đem đạo ấy theo, thì chớ rước họ vào nhà, và đừng chào hỏi họ. **11** Vì người nào chào hỏi họ, tức là dự vào công việc ác của họ. **12** Ta còn nhiều điều muốn viết cho các ngươi; ta không muốn viết bằng giấy và mực, nhưng ta ước ao đi thăm các ngươi, và đổi mặt nói chuyện cùng nhau, hầu cho sự vui mừng của chúng ta được đầy dẫy. **13** Con cái của chị em bà là bà được chọn kia, chào thăm bà.

III Giăng

thăm anh. Hãy chào thăm các bạn hữu theo
đích danh từng người.

1 Trưởng lão đạt cho Gai-út là người yêu dấu,
mà tôi thật tình yêu. **2** Hỡi kẻ rất yêu dấu, tôi
cầu nguyện cho anh được thanh vượng trong
mọi sự, và được khỏe mạnh phần xác anh cũng
như đã được thanh vượng về phần linh hồn
anh vậy. **3** Vì tôi rất lấy làm vui vẻ mà thấy
mấy anh em đến đây, làm chứng về anh yêu
mến lẽ thật, và về cách anh làm theo lẽ thật
ấy là thể nào. **4** Tôi nghe con cái tôi làm theo
lẽ thật, thì không còn có sự gì vui mừng hơn
nữa. **5** Hỡi kẻ rất yêu dấu, anh ăn ở trung tín
trong mọi điều làm cho các anh em, và cũng
cho các anh em ở trợ nữa. **6** Các Anh em đã làm
chứng về sự nhơn từ của anh ở trước mặt Hội
thánh. Anh sẽ giúp đỡ sự đi đường cho các anh
em một cách xứng đáng với Đức Chúa Trời thì
tốt lắm. **7** Ấy vì danh Đức Chúa Jésus Christ
mà các anh em ra đi, và không nhận lãnh vật
chi của người ngoại hết. **8** Chúng ta cũng nên
tiếp đãi những người thể ấy, hầu cho chúng ta
với họ đồng làm việc cho lẽ thật. **9** Tôi đã viết
máy chữ cho Hội thánh rồi, nhưng Đi-ô-trép là
kẻ ưng đứng đầu Hội thánh không muốn tiếp
rước chúng ta. **10** Cho nên, nếu tôi đến, tôi sẽ
bối việc xấu người làm, là lấy lời luận độc ác
mà nghịch cùng chúng ta. Điều đó còn chưa
đủ, người lại không tiếp rước anh em nữa,
mà ai muốn tiếp rước, thì người ngăn trở và
đuổi ra khỏi Hội thánh. **11** Hỡi kẻ rất yêu dấu,
chớ bắt chước điều dữ, nhưng bắt chước điều
lành. Ai làm điều lành là thuộc về Đức Chúa
Trời; còn kẻ làm điều dữ, chẳng hề thấy Đức
Chúa Trời. **12** Mọi người đều làm chứng tốt cho
Đê-mê-triu, và chính lẽ thật cũng chứng cho;
chúng tôi cũng làm chứng riêng cho người, anh
biết rằng lời chứng của chúng ta là hiệp với lẽ
thật. **13** Tôi còn nhiều điều muốn viết cho anh,
nhưng không muốn viết bằng mực và bút: **14**
tôi ước ao tới thăm anh cho sớm và chúng ta sẽ
đối mặt nói chuyện với anh! Các bạn hữu chào

Giu-đe

anh em, như người chăn chiên chỉ tưởng nuôi
mình cho no nê, không lo sợ gì; như đám mây

1 Giu-đe, tôi tá của Đức Chúa Jêsus Christ và không nước, theo gió đưa đi đây đi đó, như em Gia-cơ, đạt cho những kẻ đã được kêu cây tàn mùa thu, không có trái, hai lòn chét, gọi, được Đức Chúa Trời, là Cha yêu thương, và tróc lén bứt rẽ; **13** như sóng cuồng dưới biển, được Đức Chúa Jêsus Christ giữ gìn: **2** nguyễn sôi bọt ô uế của mình; như sao đi lạc, sự tối xin sự thương xót, bình an, yêu mến thêm lên tăm mù mịt đã dành cho chúng nó đời đời! (*aiōn* cho anh em! **3** Hỡi kẻ rất yêu dấu, vì tôi đã **g165**) **14** Ấy cũng vì họ mà Hê-nóc, là tớ bảy đời ân cần viết cho anh em về sự cứu rỗi chung kể từ A-đam, đã nói tiên tri rằng: **15** Ngày, Chúa của chúng ta, tôi tưởng phải làm điều đó, để ngay đến với muôn vàn thánh, đặng phán xét khuyên anh em vì đạo mà tranh chiến, là đạo mọi người, đặng trách hết thảy những người đã truyền cho các thánh một lần đủ rồi. **4** Vì không tin kính về mọi việc không tin kính họ có mấy kẻ kia lén vào trong vòng chúng ta đã phạm, cùng mọi lời si hô mà người kẻ có là những kẻ bị định đoán phạt từ lâu rồi, kẻ tội không tin kính đó đã nói nghịch cùng Ngài. chẳng tin kính đổi ơn Đức Chúa Trời chúng ta **16** Ấy đều là người kẻ hay lầm bầm, hay phàn ra việc tà ác, chối Đáng Chủ tể và Chúa có một nàn luôn về số phận mình, làm theo sự ham của chúng ta, là Đức Chúa Jêsus Christ. **5** Dầu muôn mình, miệng đầy những lời kiêu căng, Anh em đã học những điều này rồi, tôi cũng và vì lợi mà nịnh hót người ta. **17** Nhưng anh muốn nhắc lại cho anh em rằng, xưa kia Chúa em, là kẻ rất yêu dấu, hãy nhớ lấy những lời giải cứu dân mình ra khỏi xứ Ê-díp-tô, sau lại mà các sứ đồ của Đức Chúa Jêsus Christ chúng tiêu diệt những kẻ không tin; **6** còn các thiên ta đã nói trước. **18** Các sứ đồ đó nói với anh sứ không giữ thứ bậc và bỏ chỗ riêng mình thì em rằng, trong các thời kỳ sau rốt, sẽ có mấy Ngài đã dùng dây xích họ trong nơi tối tăm đời người hay nhạo báng làm theo lòng ham muốn đời, cầm giữ lại để chờ sự phán xét ngày lớn. không tin kính của mình. **19** Ấy chính chúng (*aiōnos g126*) **7** Lại như thành Sô-đôm và Gô-mô-rơ nó là kẻ gây nên phe đảng, thuộc về tánh xác cùng các thành lân cận cũng buông theo sự thịt, không có Đức Thánh Linh. **20** Hỡi kẻ rất dâm dục và sắc lợ, thì đã chịu hình phạt bằng yêu dấu, về phần anh em, hãy tự lập lấy trên lửa đời đời, làm gương để trước mặt chúng ta. nền đức tin rất thánh của mình, và nhơn Đức (*aiōnios g166*) **8** Nhưng mà chúng nó cũng như vậy, Thánh Linh mà cầu nguyện, **21** hãy giữ mình trong giấc mơ màng làm ô uế xác thịt mình, trong sự yêu mến Đức Chúa Trời, và trông đợi khinh dể quyền phép rất cao và nói hồn các sự thương xót của Đức Chúa Jêsus Christ chúng đáng tôn trọng. **9** Vả, khi chính mình thiên sứ ta cho được sự sống đời đời. (*aiōnios g166*) **22** Hãy trưởng Mi-chen chồng với ma quỉ giành xác trách phạt những kẻ này, là kẻ trù trừ, **23** hãy Môi-se, còn chẳng dám lấy lời nhiếc móc mà cứu vớt những kẻ kia, rút họ ra khỏi lửa; còn đoán phạt; người chỉ nói rằng: Cầu Chúa phạt đối với kẻ khác, hãy có lòng thương lán với sợi, ngươi! **10** Song những kẻ này, hễ đều gì không ghét cả đến cái áo bị xác thịt làm ô uế. **24** Vả, biết thì khinh dể hết; và mọi điều chúng nó tự nguyện Đáng có thể gìn giữ anh em khỏi vấp nhiên mà biết cũng như con thú vật vô tri, thì phạm và khiến anh em đứng trước mặt vinh dùng mà làm hư mình. **11** Khốn nạn thay cho hiền minh cách rất vui mừng, không chở trách chúng nó, vì đã theo đường của Ca-in, lấy lòng được, **25** là Đức Chúa Trời có một, là Cứu Chúa tham lợi mà gieo mình vào sự sai lạc của Ba-la-am; và bị hư mất về sự phán nghịch của Cơ-chúng ta, bởi Đức Chúa Jêsus Christ là Chúa rê. **12** Những kẻ đó là dấu vít trong đám tiệc

quyền năng thuộc về Ngài từ trước vô cùng và
hiện nay cho đến đời đời! A-men. (aiôn g165)

Khải Huyền

1 Sự mặc thị của Đức Chúa Jêsus Christ mà Đức Chúa Trời đã ban cho Ngài đãng đem tớ ra cùng tôi tớ Ngài những điều kíp phải xảy đến, thì Ngài đã sai thiên sứ đến tớ những điều đó cho Giăng, tôi tớ Ngài, 2 là kẻ đã rao truyền lời Đức Chúa Trời và chứng cớ của Đức Chúa Jêsus Christ, về mọi điều mình đã thấy. 3 Phước như chét; nhưng người đặt tay hữu lên cho kẻ đọc cùng những kẻ nghe lời tiên tri này, tôi, mà rằng: Đừng sợ chi, ta là Đáng trước hết và giữ theo điều đã viết ra đây. Vì thì giờ đã 5 lại từ nơi Đức Chúa Jêsus Christ là Đáng làm chứng thành tín, sanh đầu nhứt từ trong kẻ rửa sạch tội lỗi chúng tôi, 6 và làm cho chúng ta nên nước Ngài, nên thầy tế lễ của Đức Chúa Trời và Cha Ngài, đáng được sự vinh hiển và quyền năng đời đời vô cùng! A-men. (aiōn g165) 7 Kìa, Ngài đến giữa những đám mây, mọi mắt sẽ trong thấy, cả đến những kẻ đã đám Ngài cùng trông thấy; hết thấy các chi họ trong thế gian sẽ than khóc vì có Ngài. Quả thật vậy. A-men! 8 Chúa là Đức Chúa Trời, Đáng Hiện Cố, Đã Cố, Và Còn Đến, là Đáng Toàn năng, phán rằng: Ta là An-pha và Ô-mê-ga. 9 Tôi là Giăng, là anh em và bạn của các anh em về hoạn nạn, về nước, về sự nhịn nhục trong Đức Chúa Jêsus, tôi đã ở trong đảo gọi là Bát-mô, vì có lời Đức Chúa Trời và chứng của Đức Chúa Jêsus. 10 Nhầm ngày của Chúa, tôi được Đức Thánh Linh cảm hóa, nghe đằng sau có tiếng kêu vang, như tiếng loa, 11 rằng: Điều ngươi thấy, hãy chép vào một quyển sách mà gởi cho bảy Hội Thánh tại É-phê-sô, Si-miệc-nơ, Bêt-găm, Thi-a-ti-rơ, Sati-de, Phi-la-đen-phi và Lao-đi-xê. 12 Bấy giờ tôi xây lại đãng xem tiếng nói với tôi đó là gì; 13 vừa xây lại thấy bảy chơn đèn bằng vàng, và ở giữa những chơn đèn có ai giống như con người, mặc áo dài, thắt đai vàng ngang trên ngực. 14 Đầu và tóc người trong như lông chiên trắng, như tuyết; mắt như ngọn lửa; 15 chon như đồng sáng đã luyện trong lò lửa, và tiếng như tiếng nước lớn. 16 Tay hữu người cầm bảy ngôi sao; miệng thò ra thanh gươm nhọn hai đó cho Giăng, tôi tớ Ngài, 17 Vừa thấy người, tôi ngã xuống chơn người Jêsus Christ, về mọi điều mình đã thấy. 3 Phước như chét; nhưng người đặt tay hữu lên trên cho kẻ đọc cùng những kẻ nghe lời tiên tri này, tôi, mà rằng: Đừng sợ chi, ta là Đáng trước hết và giữ theo điều đã viết ra đây. Vì thì giờ đã 18 là Đáng sau cùng, là Đáng Sống, ta đã chết, gần rồi. 4 Giăng gởi cho bảy Hội thánh ở xứ A- si: nguyễn xin ân điển và sự bình an ban cho kia nay ta sống đời đời, cầm chìa khóa của sự chép lấy những sự ngươi đã thấy, những việc chết và âm phủ. (aiōn g165, Hadēs g86) 19 Vậy hãy anh em từ nơi Đáng Hiện Cố, Đã Cố Và Còn Đến, cùng từ nơi bảy vị thầy ở trên ngôi Ngài, nay hiện có và những việc sau sẽ đến, 20 tức là sự mà nhiệm của bảy ngôi sao mà ngươi thấy Bảy ngôi sao là các thiên sứ của bảy Hội thánh, chép lấy những sự ngươi đã thấy, những việc chết và làm Đáng của các vua trong thế gian! Đáng yêu thương chúng ta, đã lấy huyết mình còn bảy chơn đèn là bảy Hội thánh vậy.

2 Hãy viết cho thiên sứ của Hội thánh É-phê-sô rằng: Này là lời phán của Đáng cầm bảy ngôi sao trong tay hữu và đi chính giữa bảy chơn đèn vàng: 2 Ta biết công việc ngươi, sự khó nhọc ngươi, sự nhịn nhục ngươi; ta biết ngươi không thể dung được những kẻ ác, lại biết ngươi đã thử những kẻ tự xưng là sứ đồ mà không phải là sứ đồ, ngươi đã rõ ràng chúng nó giả dối. 3 Người hay nhịn nhục và chịu khổ vì danh ta, không mệt nhọc chút nào. 4 Nhưng điều ta trách ngươi, là ngươi đã bỏ lòng kính mến ban đầu. 5 Vậy hãy nhớ lại ngươi đã sa sút từ đâu, hãy ăn năn và làm lại những công việc ban đầu của mình; bằng chẳng vậy, ta sẽ đến cùng ngươi, nếu ngươi không ăn năn thì ta sẽ cắt chơn đèn của ngươi khỏi chỗ nó. 6 Song ngươi có điều này khá, là ngươi ghét những việc làm của đảng Ni-cô-la, mà ta, ta cũng ghét nữa. 7 Ai có tai, hãy nghe lời Đức Thánh Linh phán cùng các Hội thánh rằng: Kẻ nào thắng, ta sẽ cho ăn trái cây sự sống ở trong Ba-ra-đi của Đức Chúa Trời. 8 Hãy viết cho thiên sứ của Hội thánh Si-miệc-nơ rằng: Này là lời phán của Đáng trước hết và Đáng sau cùng, Đáng chết

rồi mà đã sống lại: 9 Ta biết sự khốn khổ nghèo tú ta, đặng rủ chúng nó phạm tà dâm, và ăn khổ của người (dầu người giàu có mặn lòng), và thịt cúng thần tượng. 21 Ta đã cho nó thì giờ những lời gièm pha của kẻ xưng mình là người để ăn năn, mà nó chẳng muốn ăn năn điều ta Giu-đa, mà kỳ thực không phải, chúng nó vốn dâm nó! 22 Ngày, ta quăng nó trên giường đau thuộc về hội quí Sa-tan. 10 Người chớ ngại điều đớn, và phàm kẻ nào phạm tội tà dâm với nó, mình sẽ chịu khổ. Ngày, ma quí sẽ quăng nhiều mà không ăn năn việc làm của nó, thì ta cũng kẻ trong các người vào ngục, hầu cho các người quăng vào tai nạn lớn. 23 Ta sẽ đánh chết con bị thử thách; các người sẽ bị hoạn nạn trong cái nó; và mọi Hội thánh sẽ rõ ta là Đáng dò mươi ngày. Khá giữ trung tín cho đến chết, biết lòng dạ loài người; và ta sẽ tùy công việc rồi ta sẽ ban cho người mũ triều thiên của sự của mỗi người trong các người mà báo lại. 24 sống. 11 Ai có tai, hãy nghe lời Đức Thánh Linh Nhưng, với các người là kẻ khác ở tại Thi-a-phán cùng các Hội thánh rằng: Kẻ nào thắng, sẽ ti-rơ, chưa từng nhận lấy đạo đó và chưa biết chẳng bị hại gì về lần chết thứ hai. 12 Cùng hãy điều sâu hiểm của quí Sa-tan, như chúng vẫn viết cho thiên sứ của Hội thánh Bé-t-găm rằng: nói, thì ta phán dặn rằng ta không gán cho các Ngày là lời phán của Đáng có thanh gươm nhọn người gánh nặng khác. 25 Chín các người khá hai lưỡi: 13 Ta biết nơi người ở; đó là ngôi của bèn giữ những điều mình đã có, cho tới chừng quí Sa-tan; người đã vững lòng tôn danh ta, ta đến. 26 Kẻ nào thắng, và giữ các việc của không chối đạo ta; dầu trong những ngày đó, ta đến cuối cùng, ta sẽ ban cho quyền trị các An-ti-ba, kẻ làm chứng trung thành của ta đã nước: 27 kẻ đó sẽ cai trị bằng một cây gậy sắt, bị giết nơi các người, là nơi Sa-tan ở. 14 Nhưng và sẽ phá tan các nước như đồ gốm, khác nào ta có điều quở trách người; vì tại đó, người có chính ta đã nhận quyền cai trị đó nơi Cha ta. 28 kẻ theo đạo Ba-la-am, người ấy dạy Ba-lác đặt Ta sẽ cho kẻ ấy ngôi sao mai. 29 Ai có tai, hãy hòn đá ngăn trở trước mặt con cái Y-sơ-ra-ên, nghe lời Đức Thánh Linh phán cùng các Hội đặng dỗ chúng nó ăn thịt cúng thần tượng và thánh!

rู้ ren làm điều dâm loạn. 15 Người lại cũng có những kẻ theo đạo Ni-cô-la. 16 Vậy, hãy ăn năn đi, bằng chẵng, ta sẽ đến mau kíp cùng người, lấy thanh gươm ở miệng ta mà giao chiến cùng chúng nó. 17 Ai có tai, hãy nghe lời Đức Thánh Linh phán cùng các Hội thánh: Kẻ nào thắng, ta sẽ ban cho ma-na đương giấu kín; và ta sẽ cho nó hòn sỏi thắng, trên đó có viết một tên mới, ngoài kẻ nhận lấy không ai biết đến. 18 Người cũng hãy viết thơ cho thiên sứ của Hội thánh Thi-a-ti-rơ rằng: Ngày là lời phán của Con Đức Chúa Trời, là Đáng mắt như ngọn lửa, và chơn như đồng sáng: 19 ta biết công việc người, lòng thương yêu người, đức tin người, sự hẫu việc trung tín người, lòng nhìn nhục người, và công việc sau rốt người còn nhiều hơn công việc ban đầu nữa. 20 Nhưng điều ta trách người, ấy là người còn dung cho Giê-sa-bên, người nũ ấy xưng mình là tiên tri, dạy dỗ và phỉnh phờ tôi

3 Người cũng hãy viết cho thiên sứ của Hội thánh Sạt-de rằng: Ngày là lời phán của Đáng có bảy vì thần Đức Chúa Trời và bảy ngôi sao: Ta biết công việc người; người có tiếng là sống, nhưng mà là chết. 2 Hãy tĩnh thức, và làm cho vững sự còn lại, là sự hẫu chết; vì ta không thấy công việc của người là trọn vẹn trước mặt Đức Chúa Trời ta. 3 Vậy hãy nhớ lại mình đã nhận và nghe đạo thế nào, thì giữ lấy, và ăn năn đi. Nếu người chẳng tĩnh thức, ta sẽ đến như kẻ trộm, và người không biết giờ nào ta đến bắt người thình lình. 4 Nhưng, ở Sạt-de, người còn có mấy người chưa làm ô uế áo xống mình: những kẻ đó sẽ mặc áo trắng mà đi cùng ta, vì họ xứng đáng như vậy. 5 Kẻ nào thắng, sẽ được mặc áo trắng như vậy. Ta sẽ không xóa tên người khỏi sách sự sống và sẽ nhận danh người trước mặt Cha ta, cùng trước mặt các thiên sứ Ngài. 6 Ai có tai, hãy nghe lời Đức Thánh

Linh phán cùng các Hội thánh! 7 Ngươi cũng xúc mắt đặng thoa mắt ngươi, hầu cho ngươi hãy viết cho thiên sứ của Hội thánh Phi-la-thy được. 19 Phàm những kẻ ta yêu thì ta quở đen-phi rằng: Ngày là lời phán của Đáng thánh, trách sửa phạt; vậy hãy có lòng sốt sắng, và ăn chán thật, là Đáng có chìa khóa của Đa-vít, mở nǎn đi. 20 Ngày, ta đứng ngoài cửa mà gõ; nếu thì không ai đóng được, đóng thì không ai mở ai nghe tiếng ta mà mở cửa cho, thì ta sẽ vào được: 8 Ta biết công việc ngươi; ngày, ta đã mở cùng người ấy, ăn bữa tối với người, và người trước mặt ngươi một cái cửa không ai đóng với ta. 21 Ké nào thắng, ta sẽ cho ngồi với ta được; vì ngươi có ít nǎng lực, mà đã giữ đạo ta, trên ngôi ta, như chính ta đã thắng và ngồi với và chẳng chối danh ta. 9 Ngày, ta ban cho ngươi Cha ta trên ngôi Ngài. 22 Ai có tai, hãy nghe lời mắng kẽ trong những kẻ thuộc về hội quỉ Sa-tan, Đức Thánh Linh phán cùng các Hội thánh!

chúng nó xứng minh là người Giu-đa, mà kỳ thực không phải, nhưng chúng nó nói dối; ngày, ta sẽ khiến chúng nó đến sấp mình xuống dưới chơn ngươi, và sẽ cho chúng nó biết rằng ta đã yêu ngươi. 10 Vì ngươi đã giữ lời nhịn nhục ta, ta cũng sẽ giữ ngươi khỏi giờ thử thách, là giờ sẽ đến trong khắp thế gian, đặng thử những người ở trên đất. 11 Ta đến mau kíp; hãy giữ điều ngươi có, hầu cho không ai cất lấy mão triều thiên của ngươi. 12 Ké nào thắng, ta sẽ cho làm trụ trong đền Đức Chúa Trời ta, và người sẽ không ra khỏi đó nữa; ta lại sẽ lấy danh Đức Chúa Trời ta, danh của thành Đức Chúa Trời ta, là Giê-ru-sa-lem mới từ trên trời, bởi Đức Chúa Trời ta mà xuống, cùng danh mới ta, mà viết trên ngươi. 13 Ai có tai, hãy nghe lời Đức Thánh Linh phái cùng các Hội thánh! 14 Ngươi cũng hãy viết cho thiên sứ của Hội thánh Lao-di-xê rằng: Ngày là lời phán của Đáng A-men, Đáng làm chứng thành tín chơn thật, Đáng làm đầu cội rẽ cuộc sáng thế của Đức Chúa Trời: 15 Ta biết công việc của ngươi; ngươi không lạnh cũng không nóng. Uớc gì ngươi lạnh hoặc nóng thì hay! 16 Vậy, vì ngươi hâm hẩm, không nóng cũng không lạnh, nên ta sẽ nhả ngươi ra khỏi miệng ta. 17 Vả, ngươi nói: Ta giàu, ta nên giàu có rồi, không cần chi nữa; song ngươi không biết rằng mình khổ sở, khốn khó, nghèo ngặt, đui mù và lỏa lồ. 18 Ta khuyên ngươi hãy mua vàng thử lửa của ta, hầu cho ngươi trở nên giàu có; mua những áo tráng, hầu cho ngươi được mặc vào và điều xấu hổ về sự trần truồng ngươi khỏi lộ ra; lại mua thuốc

4 Ké đó, tôi nhìn xem, này, một cái cửa mở ra trên trời; và tiếng thứ nhứt mà tôi đã nghe nói với tôi, vang rầm như tiếng loa, phán cùng tôi rằng: Hãy lên đây, ta sẽ cho ngươi thấy điều sau này phải xảy đến. 2 Tức thì tôi bị Thánh Linh cảm hóa; thấy một ngôi đặt tại trên trời, trên ngôi có một Đáng đương ngôi đó. 3 Đáng ngôi đó rực rõ như bích ngọc và mã não; có cái móng dáng như lục bửu thạch bao chung quanh ngôi. 4 Chung quanh ngôi lại có hai mươi bốn ngôi; trên những ngôi ấy tôi thấy hai mươi bốn trưởng lão ngồi, mặc áo trắng và đầu đội mào triều thiên vàng. 5 Từ ngôi ra những chớp nhoáng, những tiếng cùng sấm; và bảy ngọn đèn sáng rực thấp trược ngôi: đó là bảy vì thần của Đức Chúa Trời. 6 Trước ngôi có như biển trong ngàn giống thủy tinh, còn chính giữa và chung quanh có bốn con sanh vật, đằng trược đằng sau chỗ nào cũng có mắt. 7 Con sanh vật thứ nhứt giống như sư tử, con thứ nhì như bò đực, con thứ ba mặt như mặt người, con thứ tư như chim phung hoàng đang bay. 8 Bốn con sanh vật ấy mỗi con có sáu cánh, chung quanh mình và trong mình đều có mắt; ngày đêm lúc nào cũng nói luôn không dứt: Thánh thay, thánh thay, thánh thay là Chúa, là Đức Chúa Trời, Đáng Toàn năng, Trước Đã Có, Nay Hiện Có, Sau Còn Đến! 9 Khi các sanh vật lấy những sự vinh hiển, tôn quý, cảm tạ mà đằng cho Đáng ngự trên ngôi là Đáng hằng sống đời đời, (aiōn g165) 10 thì hai mươi bốn trưởng lão sấp mình xuống trước mặt Đáng ngự trên ngôi, và thờ lạy Đáng hằng sống đời đời; rồi quăng

mão triều thiên mìn̄ trước ngôi mà rắng: (aiōn g165) 11 Lạy Đức Chúa Trời là Chúa chúng tôi, Chúa đáng được vinh hiển, tôn quý và quyền lực; vì Chúa đã dựng nên muôn vật, và ấy là vì ý muốn Chúa mà muôn vật mới có và đã được dựng nên.

Tôi lại nghe mọi vật dựng nên trên trời, dưới đất, bên dưới đất trên biển, cùng mọi vật ở đó đều nói rắng: Chúc cho Đáng ngôi trên ngôi cùng Chiên Con được ngợi khen, tôn quý vinh hiển và quyền phép cho đến đời đời! (aiōn g165)

5 Rồi tôi thấy trong tay hữu Đáng ngôi trên

ngôi một quyền sách viết cá trong lẩn ngoài, có đóng bảy cái ấn. 2 Tôi cùng thấy một vị thiên sứ mạnh mẽ cất tiếng lớn kêu rắng: Ai đáng mở con sanh vật nói tiếng như sấm rắng: Hãy đến! quyền sách này và tháo những áy này? 3 Đầu 2 Tôi nhìn xem, thấy một con ngựa bạch. Người trên trời, dưới đất, bên dưới đất, không ai có cõi ngựa có một cái cung; có kẻ ban cho người thề mở quyền sách áy hoặc mình xem nó nữa. một cái mão triều thiên, và người đi như kẻ 4 Vì không có ai đáng mở quyền sách áy hoặc đã thắng lại đến đâu cũng thắng. 3 Khi Chiên nhìn xem nó nữa, nên tôi khóc dầm dề. 5 Bảy Con mở ấn thứ nhì, tôi nghe con sanh vật thứ giờ, một người trong các trưởng lão nói với tôi nhì nói: Hãy đến! 4 Liền có con ngựa khác sắc rắng: Chớ khóc, kia, sư tử của chi phái Giu-đa, hòng hiện ra. Kẻ ngồi trên ngựa được quyền tức là Chòi của vua Đa-vít, đã thắng, thì có thể cất lấy cuộc hòa bình khỏi thế gian, hầu cho mở quyền sách áy và tháo bảy cái ấn ra. 6 Tôi người ta giết lẫn nhau; và có kẻ ban cho người lại thấy chính giữa ngôi và bốn con sanh vật, một thanh gươm lớn. 5 Khi Chiên Con mở ấn cùng chính giữa các trưởng lão, có một Chiên thứ ba, tôi nghe con sanh vật thứ ba nói: Hãy Con ở đó như đã bị giết; Chiên Con có bảy sừng đèn! Tôi nhìn xem, thấy một con ngựa ô. Kẻ và bảy mắt, là bảy vì thần của Đức Chúa Trời sai ngồi trên ngựa tay cầm cái cân. 6 Tôi lại nghe ở xuống khắp thế gian. 7 Chiên Con bước tới, lấy giữa bốn con sanh vật như có tiếng nói rắng: sách ở tay hữu đắng ngự trên ngôi. 8 Khi lấy Một đấu lúa mình bán một đơ-ni-ê, còn đầu sách, bốn con sanh vật và hai mươi bốn trưởng và rượu chở động đèn. 7 Khi Chiên Con mở lão bèn sáp mình xuống trước mặt Chiên Con, án thứ tư, tôi nghe con sanh vật thứ tư nói: mỗi kẻ cầm một cây đòn và những hình vàng đầy hương; đó là những lời cầu nguyện của các thánh. 9 Chúng hát một bài ca mới rắng: Ngài đáng lấy quyền sách mà mở những ấn ra; vì Ngài đã chịu giết lấy huyết mình mà thuộc cho Đức Chúa Trời những người thuộc về mọi chi phái, mọi tiếng, mọi dân tộc, mọi nước, 10 và 986) 9 Khi Chiên Con mở ấn thứ năm, tôi thấy Ngài đã làm cho những người ấy nén nucker, và dưới bàn thờ có những linh hồn của kẻ đã chịu thày tế lễ cho Đức Chúa Trời chúng ta; những giết vì đạo Đức Chúa Trời và vì lời chứng họ người ấy sẽ trị vì trên mặt đất. 11 Đoạn, tôi đã làm. 10 Chúng đều kêu lên lớn tiếng rắng: nhìn xem, nghe bốn bên ngôi và các sanh vật Lạy Chúa là Đáng thánh và chơn thật, Chúa trì cùng các trưởng lão, có tiếng của vô số thiên huyền xét đoán và chẳng vì huyết chúng tôi báo sứ; thiên sứ hàng muôn hàng ngàn, 12 đồng nói thù những kẻ ở trên đất cho đến chừng nào? lên một tiếng lớn rắng: Chiên Con đã chịu giết 11 Có kẻ bèn cho họ mỗi người một cái áo tráng đắng được quyền phép, giàu có, khôn ngoan, dà; và có lời phán rằng phải ở yên ít lâu nữa, nồng lực, tôn quý, vinh hiển và ngợi khen! 13 cho đến khi được đủ số người cùng làm việc và

anh em mình phải bị giết như mình vậy. **12** Tôi ai đêm được, bởi mọi nước, mọi chi phái, mọi nhìn xem, khi Chiên Con mở án thứ sáu, thì có dân tộc, mọi tiếng mà ra; chúng đứng trước một cơn động đất lớn; mặt trời bèn trở nên ngôi và trước Chiên Con, mặc áo dài trắng, tay tối tăm như túi lông đen, cả mặt trắng trở nên cầm hành chà là, **10** cất tiếng lớn kêu rằng: như huyết. **13** Các vì sao trên trời sa xuống đất, Sự cứu rỗi thuộc về Đức Chúa Trời ta, là Đáng như những trái xanh của một cây và bị cơn ngự trên ngôi, và thuộc về Chiên Con. **11** Vâ, gió lớn lung lay rụng xuống. **14** Trời bị dời đi hết thảy thiên sứ đứng vòng chung quanh ngôi như quyển sách cuốn tròn, và hết thảy các núi và chung quanh các trưởng lão cùng bốn con các đảo bị quăng ra khỏi chỗ mình; **15** các vua sanh vật, sắp mặt xuống trước ngôi, mà thờ ở trên đất, các quan lớn, các tướng quân, các lạy Đức Chúa Trời, **12** mà rằng: A-men! Sự ngợi kẻ giàu, các kẻ quyền thế, các kẻ tôi moi, các khen, vinh hiển, khôn ngoan, chúc tạ, tôn quý, người tự chủ đều ân minh trong hang hố cùng quyền phép và sức mạnh đều về Đức Chúa Trời hòn đá lớn trên núi, **16** chúng nói với núi và đá chúng ta đời đời vô cùng! A-men. (aiôn g165) **13** lớn rằng: Hãy rơi xuống chận trên chúng ta, Bấy giờ một trưởng lão cất tiếng nói với tôi để tránh khỏi mặt của Đáng ngự trên ngôi, rằng: những kẻ mặt áo dài trắng đó là ai, và bởi và khỏi cơn giận của Chiên Con! **17** Vì ngày đâu mà đến? **14** Tôi thưa rằng: Lạy chúa, chúa biết điều đó. Người lại phán cùng tôi rằng: Đó là những kẻ ra khỏi cơn đại nạn, đã giặt và phiêu trắng áo mình trong huyết Chiên Con.

7 Sau việc ấy, tôi thấy bốn vị thiên sứ đứng ở bốn góc đất, cầm bốn hướng gió lại, hầu cho không gió nào thổi trên đất, trên biển hay là trên cây nào. **2** Tôi lại thấy một vị thiên sứ khác, từ phía mặt trời mọc mà lên, cầm án của Đức Chúa Trời hằng sống. Người cả tiếng kêu bốn vị thiên sứ đã được quyền làm hại đất cùng biển, **3** và bảo rằng: Chớ làm hại đất, biển và cây cối, cho đến chừng nào chúng ta đã đóng án trên trán những tội Đức Chúa Trời chúng ta. **4** Tôi lại nghe số người được đóng án là:

Mười bốn vạn bốn ngàn người được đóng án từ trong các chi phái dân Y-sơ-ra-ên; **5** Trong chi phái Giu-đa, một vạn hai ngàn người được đóng án; Trong chi phái Ru-bê-ni, một vạn hai ngàn; Trong chi phái Gát, một vạn hai ngàn; **6** khác đến, đứng bên bàn thờ, người cầm lư Trong chi phái A-se, một vạn hai ngàn; Trong chi phái Nép-ta-li, một vạn hai ngàn; Trong chi phái Ma-na-se, một vạn hai ngàn; **7** Trong chi phái Si-mê-ôn, một vạn hai ngàn; Trong chi phái Lê-vi, một vạn hai ngàn; Trong chi phái Y-sa-ca, một vạn hai ngàn; **8** Trong chi phái Sa-bu-lôn, một vạn hai ngàn; Trong chi phái Giô-sép, một vạn hai ngàn; Trong chi phái Bên-gia-min, một vạn hai ngàn; đều được đóng án.

Khải Huyền

248

8 Khi Chiên Con mở án thứ bảy, trên trời yên lặng chừng nửa giờ. **2** Tôi thấy bảy vị thiên sứ đứng trước mặt Đức Chúa Trời, và có người trao cho bảy ống loa. **3** Đoạn, một vị thiên sứ với các lời cầu nguyện của mọi thánh đồ. **4** Khói hương từ tay thiên sứ bay lên trước mặt Đức Chúa Trời, với người lời cầu nguyện của các thánh đồ. **5** Thiên sứ lấy lư hương, dùng lửa nuci bàn thờ bỏ đầy vào, rồi quăng xuống đất; liền có sấm sét, các tiếng, chớp nhoáng và min, một vạn hai ngàn đều được đóng án. **9** Sự đắt động. **6** Bảy vì thiên sứ cầm bảy ống loa bèn ấy đoạn, tôi nhìn xem, thấy vô số người, không sửa soạn thổi. **7** Vì thứ nhứt thổi loa, thì có

mưa đá và lửa pha với huyết bị quăng xuống. Những châu chấu đó giống như những ngựa đất. Một phần ba đất bị cháy, một phần ba loài sấm sét đê đem ra chiến trận: trên đầu nó có cây bị cháy, và mọi giống cỏ xanh đều bị cháy. như mao triều thiên tự hò bằng vàng, và mặt **8** Vị thiên sứ thứ nhì thổi loa; bèn có một khói lửa bị ném xuống biển. Một phần ba biển biển đòn bà, và rặng nó như rặng sư tử. **9** Nó có ra huyết, **9** một phần ba sanh vật trong biển giáp như giáp bằng sắt; và tiếng cánh nó như chết hết, và một phần ba tàu bè cũng bị hủy tiếng của nhiều xe có nhiều ngựa kéo chạy ra hết. **10** Vị thiên sứ thứ ba thổi loa, thì một ngôi sao lớn ở trên trời rơi xuống, cháy có ngọn như một bô đuốc; ngôi sao ấy rơi vào một phần ba các sông lớn và các suối nước. **11** Tên ngôi sao đó là Ngải cứu, một phần ba nước biển ra như mùi ngải cứu, và làm chết mất nhiều người ta, vì đã biến thành ra đắng. **12** Vị thiên sứ thứ tư thổi loa, thì một phần ba mặt trời bị hại, một phần ba mặt trăng và một phần ban các ngôi sao cũng vậy, hầu cho một phần ba các vì sáng nay còn hai nạn nữa đến sau nó. **13** Vị thiên sứ thứ sáu thổi loa, thì tôi nghe có tiếng ra từ bốn góc bàn thờ bằng vàng đặt trước mặt sao cung trung, là A-ba-dôn, tiếng Gờ-réc là A-mùi ngải cứu, và làm chết mất nhiều người ta, vì đã biến thành ra đắng. **14** Tiếng ấy nói cùng vị thiên sứ thứ sáu, là A-ba-dôn, tiếng Gờ-réc là A-mùi ngải cứu, và làm chết mất nhiều người ta, vì đã biến thành ra đắng. **15** Bốn vị thiên sứ bèn được cởi trói, đã chực trời, kêu tiếng lớn rằng: Khốn thay! Khốn thay! săn đến giờ, ngày, tháng, và năm ấy, hầu cho Khốn thay! cho những dân sự trên đất, vì cớ tiêu diệt một phần ba loài người. **16** Số binh kỵ mã của đạo quân là hai trăm triệu; số đó tôi đã nghe. **17** Kìa trong sự hiện thấy, tôi thấy những ngựa và kẻ cõi ra làm sao: những kẻ ấy đều mặc giáp màu lửa, màu tía, màu lưu hoàng; đầu ngự giống sư tử, và miệng nó có phun lửa, khói và diêm sanh. **18** Một phần ba loài người bị giết vì ba tai nạn đó, là lửa, khói, và diêm sanh ra từ miệng ngựa. **19** Vì quyền phép của những ngựa ấy ở nơi miệng và đuôi nó; những đuôi ấy giống như con rắn, và có đầu, nhờ đó nó làm hại người. **20** Còn những người sót lại, chưa bị các tai nạn đó giết đi, vẫn không ăn năn những công việc bởi tay chúng nó làm cứ thò lạy ma quỉ cùng thần tượng bằng vàng, bạc, đồng, đã và gỗ, là những tượng không thấy, không nghe, không đi được. **21** Chúng nó cũng không ăn năn những tội giết người, tà thuật, gian dâm, trộm cướp của mình nữa.

9 Vị thiên sứ thứ năm thổi loa, thì tôi thấy một ngôi sao từ trời rơi xuống đất, và được ban cho chìa khóa của vực sâu không đáy. (*Abyssos g12*) **2** Ngôi sao ấy mở vực sâu không đáy ra, có một luồng khói dưới vực bay lên, như khói của lò lửa lớn; một trời và không khí đều bị tối tăm bởi luồng khói của vực. (*Abyssos g12*) **3** Từ luồng khói ấy, có những châu chấu bay ra rải trên mặt đất; và có kẻ ban cho chúng nó quyền giống như bọ cạp ở đất vậy. **4** Có lời truyền cho chúng nó chớ làm hại loài cỏ ở đất, thứ xanh và cây cối nào, nhưng chỉ làm hại những người không có ấn Đức Chúa Trời ở trên trán. **5** Lại cho chúng nó phép, không phải là giết, nhưng là làm khổ những người đó trong năm tháng, và sự làm khổ ấy giống như sự làm khổ khi bọ cạp cắn người ta. **6** Trong những ngày đó, người ta sẽ tìm sự chết, mà không tìm được; họ sẽ ước ao chết đi mà sự chết tránh xa. **7**

10 Đoạn, tôi lại thấy một vị thiên sứ khác sức mạnh lắm, ở từ trời xuống, có đám mây bao bọc lấy. Trên đầu người có móng; mặt

người giống như mặt trời và chơn như trụ lửa. hai cây ô-li-ve và hai chơn đèn đứng trước mặt

2 Người cầm noi tay một quyền sách nhỏ mở Chúa của thế gian. **5** Nếu ai muốn làm hại hai ra: người để chơn hưu mìn trên biển, chơn tả người đó, thì có lửa ra từ miệng hai người mìn trên đất, **3** và kêu lên một tiếng lớn, như thiêu nuốt kẻ thù nghịch mìn: kẻ nào muốn tiếng sư tử rồng: khi kêu tiếng đó rồi thì bảy làm hại hai người thì phải bị giết như vậy. **6** tiếng sấm rèn lên. **4** Lại khi bảy tiếng sấm rèn Hai người có quyền đóng trời lại, để cho trời lên rồi, tôi có ý chép lấy, nhưng tôi nghe một không mưa trong những ngày mìn nói tiên tiếng ở từ trời đến phán rằng: Hãy đóng án, tri; hai người lại có quyền biến nước thành những điều bảy tiếng sấm đã nói, và đừng chép tuyết và khiến các thứ tai nạn làm hại trên làm chi. **5** Bấy giờ vị thiên sứ mà tôi đã thấy đất, lúc nào muốn làm cũng được cả. **7** Khi hai đứng trên biển và trên đất, giơ tay hưu lên trời, người đã làm chứng xong rồi, có con thú dưới **6** chỉ Đáng hằng sống đời đời, là Đáng đã dựng vực sâu lén, sẽ chiến đấu cùng hai người; thú áy sẽ thắng và giết đi. (*Abyssos g12*) **8** Thây hai cùng muôn vật dưới đất, dựng nên biển cùng muôn vật trong biển, mà thè rằng không còn gọi bóng là Sô-đôm và Ê-díp-tô, tức là nơi mà có thì giờ nào nữa; (*aiōn g165*) **7** nhưng đến ngày Chúa hai người cũng đã bị đóng đi trên thập tự mà vị thiên sứ thứ bảy cho nghe tiếng mình giá. **9** Người ta ở các dân tộc, các chi phái, các và thối loa, thì sự màu nhiệm Đức Chúa Trời tiếng, các nước sẽ trông thấy thây hai người sẽ nén trọn, như Ngài đã phán cùng các tôi tớ trong ba ngày rưỡi, và chúng sẽ không cho Ngài, là các đáng tiên tri. **8** Tiếng mà tôi đã chôn những thây áy trong mồ. **10** Các dân sự nghe đến từ trời, lại nói cùng tôi và bảo rằng: trên đất sẽ vui mừng hơn hờ về hai người, và Hãy đi, lấy quyền sách nhỏ mở ra trong tay vị gởi lễ vật cho nhau, bởi hai tiên tri đó đã khuấy thiên sứ đương đứng trên biển và đất. **9** Vậy, hại dân sự trên đất. **11** Nhưng, sau ba ngày rưỡi tôi đi tới vị thiên sứ và xin người cho tôi quyền áy, có sanh khí từ Đức Chúa Trời đến nhập vào sách nhỏ. Người phán: người hãy lấy và nuốt trong hai người: hai người bèn đứng thẳng dậy, đi; nó sẽ đắng trong bụng ngươi, nhưng trong và những kẻ đứng xem đều kinh hãi cả thế. **12** miệng ngươi nó sẽ ngọt như mật. **10** Tôi lấy Hai người nghe một tiếng lớn ở từ trên trời quyền sách nhỏ khỏi tay vị thiên sứ và nuốt đi; đến phán cùng mìn rằng: Hãy lên đây! Hai trong miệng tôi nó ngọt như mật, nhưng khi người bèn lên trời trong đám mây và những kẻ tôi nuốt rồi, thì đắng ở trong bụng. **11** Có lời thù nghịch đều trông thấy. **13** Đồng một giờ đó, phán cùng tôi rằng: Người còn phải nói tiên tri có cơn động đất lớn; một phần mười của thành về nhiều dân, nhiều nước, nhiều tiếng và nhiều đỗ xuống, bảy ngàn người chết trong cơn động vua nữa.

11 Bấy giờ có người ban cho tôi một cây lau giống như cây gậy, và biểu tôi rằng: Hãy đứng dậy đo đèn thờ Đức Chúa Trời, bàn thờ, và những kẻ thờ lạy tại đó. **2** Còn sân ngoài đèn thờ thì hãy để nó ra ngoài, đừng đo làm chi; vì chỗ đó đã phó cho dân ngoại, họ sẽ giày đạp thành thánh đú bốn mươi hai tháng. **3** Ta sẽ cho hai người làm chứng ta mặc áo bao gai đi nói tiên tri trong một ngàn hai trăm sáu mươi ngày. **4** Hai người làm chứng áy tức là

khen Đức Chúa Trời trên trời. **14** "Nạn" thứ nhì qua rồi; này "Nạn" thứ ba đến mau chóng. **15** Vị thiên sứ thứ bảy thối loa, có những tiếng lớn vang ra trên trời rằng: Từ nay nước của thế gian thuộc về Chúa chúng ta và Đáng Christ của Ngài, Ngài sẽ trị vì đời đời. (*aiōn g165*) **16** Hai mươi bốn trưởng lão đương ngồi ở trước mặt Đức Chúa Trời, trên ngai mìn, đều cúi mìn sấp mặt xuống, thờ lạy Đức Chúa Trời, **17** mà rằng: Hỡi Chúa là Đức Chúa Trời Toàn năng, là

Đáng Hiện Có, Trước Đã Có, chúng tôi cảm tạ Đức Chúa Trời, nay đã bị quăng xuống rồi. 11 Ngài, vì Ngài đã cầm quyền rất cao trong tay và Chúng đã thắng nó bởi huyết Chiên Con và bởi đã trị vì. 12 Các dân tộc vốn giận dữ, nhưng lời làm chứng của mình; chúng chẳng tiếc sự cơn thạnh nộ của Ngài đã đến: giờ đã tới, là giờ sống mình cho đến chết. 13 Bởi vậy, hỡi các phán xét kẻ chết, thường cho tôi từ Chúa là từng tròn và các đấng ở đó, hãy vui mừng đi! các đấng tiên tri, thường cho các thánh và các Khốn nạn cho đất và biển! vì ma quỉ biết thì người kính sợ danh Chúa, thường cho kẻ nhỏ giờ mình còn chẳng bao nhiêu, nên giận hoảng cùng kẻ lớn, và hủy phá những kẻ đã hủy phá mà đến cùng các ngươi. 14 Khi rồng thấy mình thế gian. 15 Đến thờ Đức Chúa Trời bèn mở ra bị quăng xuống đất, bèn đuổi theo người đòn ở trên trời, hòm giao ước bày ra trong đền thờ bà đã sanh con trai. 16 Nhưng người được ban Ngài, rồi có chớp nhoáng, tiếng, sấm sét, động cho một cặp cánh chim phung hoàng, đằng bay đất và mưa đá lớn.

12 Đoạn, trên trời hiện ra một dấu lớn: một

người đòn bà có mặt trời bao bọc, dưới chon có mặt trăng, và trên đầu có mao triều thiên bằng mười hai ngôi sao. 2 Người có thai, và kêu la vì nhọc nhằn và đau đẻ. 3 Trên trời cũng hiện ra một dấu khác nữa: là một con rồng lớn sắc đỏ, có bảy đầu, mười sừng, và trên đầu có bảy mao triều thiên. 4 Đuôi kéo

một phần ba các ngôi sao trên trời, đem quăng xuống đất; con rồng ấy chực trước người đòn bà gần đẻ, hầu cho khi đẻ ra thì nuốt con người

đi. 5 Người sanh một con trai, con trai ấy sẽ

dùng gậy sắt mà cai trị mọi dân tộc; đứa trẻ ấy

được tiếp lên tới Đức Chúa Trời, và nơi ngôi

Ngài. 6 Còn người đòn bà, thì trốn vào đồng

đầu có danh hiệu sự phạm thượng. 2 Con thú

vắng, tại đó người đà có một nơi ở mà Đức

tôi thấy đó giống như con béo; chon nó như

Chúa Trời đã sửa soạn cho, để nuôi mình trong

một ngàn hai trăm sáu mươi ngày. 7 Bấy giờ có

một cuộc chiến đấu trên trời: Mi-chen và các

sứ người tranh chiến cùng con rồng, rồng cũng

cùng các sứ minh tranh chiến lại; 8 song chúng

được lành, và cả thế gian đều lấy làm lạ mà

nó không thắng, và chẳng còn thấy nơi chúng

theo con thú đó. 4 Người ta khởi thờ phượng

nó ở trên trời nữa. 9 Con rồng lớn đó bị quăng

con rồng, bởi nó đã lấy quyền phép cho con

xuống, tức là con rắn xưa, gọi là ma quỉ và Sa-

thú; và họ cũng thờ phượng chính con thú, mà

tan, dỗ dành cả thiên hạ; nó đã bị quăng xuống

rằng: Ai sánh được với con thú, ai giao chiến

đất, các sứ nó cũng bị quăng xuống với nó. 10

cùng nó được? 5 Nó được ban cho cái miệng

Tôi lại nghe trên trời có tiếng lớn rằng: Bây giờ

nói những lời kiêu ngạo phạm thượng; và nó

sự cứu rỗi, quyền năng, và nước Đức Chúa Trời

lại được quyền làm việc trong bốn mươi hai

chúng ta đã đến cùng quyền phép của Đáng

tháng. 6 Vậy, nó mở miệng ra nói những lời

Christ Ngài nữa; vì kẻ kiện cáo anh em chúng

phạm đến Đức Chúa Trời, phạm đến danh Ngài,

ta, kẻ ngày đêm kiện cáo chúng ta trước mặt

đèn tạm Ngài cùng những kẻ ở trên trời. 7 Nó

về nơi đồng vắng là chỗ ẩn náu của mình; ở đó được nuôi một thì, các thì, và nửa thì, lánh xa mặt con rắn. 15 Bấy giờ con rắn phun nước ở miệng mình ra như sóng theo sau người đòn bà, hầu cho kéo người xuống sông. 16 Nhưng đất tiếp cứu người đòn bà, vì đất hả miệng nuốt sông mà con rồng đã phun ra từ miệng nó. 17 Con rồng giận người đòn bà bèn đi tranh chiến cùng con cái khác của người, là những kẻ vẫn giữ các điều răn của Đức Chúa Trời và lời chứng của Đức Chúa Jésus. Con rồng đứng trên bãi cát của biển.

13 Đoạn, tôi thấy dưới biển lên một con thú

có mười sừng bảy đầu, trên những sừng

có mười cái mao triều thiên, và trên những

chon gáu, miệng như miệng sư tử, và con rồng

chon gáu, miệng như miệng sư tử, và con rồng

một ngàn hai trăm sáu mươi ngày. 7 Bấy giờ có

một láy sức mạnh, ngôi, và quyền phép lớn mà

cho nó. 3 Một cái trong các cái đầu nó như bị

thương đến chết; nhưng vít thương chết ấy

cùng các sứ minh tranh chiến lại; 8 song chúng

được lành, và cả thế gian đều lấy làm lạ mà

nó không thắng, và chẳng còn thấy nơi chúng

theo con thú đó. 4 Người ta khởi thờ phượng

nó ở trên trời nữa. 9 Con rồng lớn đó bị quăng

con rồng, bởi nó đã lấy quyền phép cho con

xuống, tức là con rắn xưa, gọi là ma quỉ và Sa-

thú; và họ cũng thờ phượng chính con thú, mà

tan, dỗ dành cả thiên hạ; nó đã bị quăng xuống

rằng: Ai sánh được với con thú, ai giao chiến

đất, các sứ nó cũng bị quăng xuống với nó. 10

cùng nó được? 5 Nó được ban cho cái miệng

Tôi lại nghe trên trời có tiếng lớn rằng: Bây giờ

nói những lời kiêu ngạo phạm thượng; và nó

sự cứu rỗi, quyền năng, và nước Đức Chúa Trời

lại được quyền làm việc trong bốn mươi hai

chúng ta đã đến cùng quyền phép của Đáng

tháng. 6 Vậy, nó mở miệng ra nói những lời

Christ Ngài nữa; vì kẻ kiện cáo anh em chúng

phạm đến Đức Chúa Trời, phạm đến danh Ngài,

ta, kẻ ngày đêm kiện cáo chúng ta trước mặt

đèn tạm Ngài cùng những kẻ ở trên trời. 7 Nó

lại được phép giao chiến cùng các thánh đồ và Không ai học được bài ca đó, họa chặng chỉ có được thăng. Nó cũng được quyền trị mọi chi mươi bốn vạn bốn ngàn người đã được chuộc phái, mọi dân tộc, mọi tiếng và mọi nước. 8 khôi đất mà thôi. 4 Những kẻ ấy chưa bị ô uế Hết thấy những dân sự trên đất đều thờ lạy nó, với đòn bà, vì còn trinh khiết. Chiên Con đi là những kẻ không có tên ghi trong sách sự đâu, những kẻ này theo đó. Những kẻ đó đã sống của Chiên Con đã bị giết từ buổi sáng thế. được chuộc từ trong loài người, để làm trái 9 Ai có tai, hãy nghe! 10 Nếu ai bắt người làm đầu mùa cho Đức Chúa Trời và Chiên Con; 5 phu tù, chính mình sẽ bị làm phu tù; nếu ai trong miệng chúng chẳng có lời nói dối nào giết người bằng gươm, mình phải bị giết bằng hết, cũng không có dấu vết gì. 6 Điều ấy đoạn, gươm. Đây là sự nhin nhục và đức tin của các tôi thấy một vị thiên sứ khác bay giữa trời, thánh đồ. 11 Tôi lại thấy từ dưới đất lên một có Tin Lành đời đời, đăng rao truyền cho dân con thú khác, có hai sừng như sừng chiên con, cư trên đất, cho mọi nước, mọi chi phái, mọi và nói như con rồng. 12 Nó cũng dùng mọi tiếng, và mọi dân tộc. (aiōnios g166) 7 Người cất quyền phép của con thú trước tại trước mặt tiếng lớn nói rằng: Hãy kính sợ Đức Chúa Trời, con thú ấy, và nó bắt thế gian cùng dân cư nó và tôn vinh Ngài, vì giờ phán xét của Ngài đã phải thò lạy con thú trước, là con có vít thương đến; hãy thò phượng Đáng dựng nên trời, đất, đến chết đã được lành. 13 Nó làm những phép biến và các suối nước. 8 Một vị thiên sứ khác, lạ lźn, đến nỗi khiến lửa từ trên trời rơi xuống là vị thứ hai, theo sau mà rằng: Ba-by-lôn lớn đất trước mặt người ta. 14 Nó lừa dối dân cư kia, đã đỗ rồi, đã đỗ rồi, vì nó có cho các dân trên đất bằng những phép lạ nó đã được phép tộc uống rượu tà dâm thanh nộ của nó. 9 Lại làm ra trước mặt con thú; và khuyên dân cư một vị thiên sứ khác, là vị thứ ba, theo sau, nói trên đất tặc tượng cho con thú đã bị thương lớn tiếng mà rằng: Nếu ai thò phượng con thú bằng gươm và đã sống lại. 15 Nó cùng được cũng tượng nó, và chịu dấu nó ghi trên trán quyền hờ hơi sóng vào tượng con thú, hầu cho hay trên tay, 10 thì người ấy cũng vậy, sẽ uống tượng ấy nói được và khiến hết thấy những kẻ rượu thanh nộ không pha của Đức Chúa Trời nào không thò lạy tượng con thú đó bị giết đi. rót trong chén thanh nộ Ngài; và sẽ chịu đau 16 Nó cũng khiến mọi người, nhỏ và lớn, giàu và đói trong lửa và diêm ở trước mặt các thiên nghèo, tự chủ và tôi mợi, đều chịu ghi dấu hoặc sứ thánh và trước mặt Chiên Con. 11 Khói của trên tay hữu, hoặc trên trán, 17 hầu cho người sự đau đớn chúng nó bay lên đời đời. Những kẻ nào không có dấu ấy, nghĩa là không có danh con thú hay số của tên nó, thì không thể mua thò lạy con thú và tượng nó, cũng những kẻ con thú hay số của tên nó, thì cả ngày lẫn đêm cùng bán được. 18 Đây tỏ ra sự khôn ngoan: Kẻ chịu dấu của tên nó ghi, thì cả ngày lẫn đêm không lúc nào được yên nghỉ. (aiōn g165) 12 Đây nào thông minh, hãy tính số con thú, vì đó là tỏ ra sự nhin nhục của các thánh đồ: chúng giữ điều răn của Đức Chúa Trời và giữ lòng tin Đức Chiên Jēsus. 13 Tôi nghe có tiếng đến từ trên trời rằng: Hãy viết láy: Từ rày, phước thay cho những người chết là người chết trong Chúa! Đức Thánh Linh phán: Phải, vì những người ấy nghỉ ngơi khỏi sự khổ nhọc, và việc làm mình theo sau. 14 Tôi nhìn xem, thấy một đám mây trắng; có kẻ giống như một con người ngồi trên mây, đầu đội mào triều thiêng vàng, tay cầm lưỡi liềm bén. 15 Có một thiên sứ khác ở

14 Tôi nhìn xem, thấy Chiên Con đứng trên núi Si-ôn, và với Ngài có mươi bốn vạn bốn ngàn người đều có danh Chiên Con và danh Cha Chiên Con ghi trên trán mình. 2 Tôi nghe một tiếng trước trên trời xuống, y như tiếng nhiều nước, và như tiếng sấm lớn; tiếng mà tôi nghe đó như tiếng đòn cầm mà người đánh đòn gảy vậy: 3 chúng hát một bài ca mới trước ngôi, trước bốn con sanh vật và các trưởng lão.

Chúa Jēsus. 13 Tôi nghe có tiếng đến từ trên trời rằng: Hãy viết láy: Từ rày, phước thay cho những người chết là người chết trong Chúa! Đức Thánh Linh phán: Phải, vì những người ấy nghỉ ngơi khỏi sự khổ nhọc, và việc làm mình theo sau. 14 Tôi nhìn xem, thấy một đám mây trắng; có kẻ giống như một con người ngồi trên mây, đầu đội mào triều thiêng vàng, tay cầm lưỡi liềm bén. 15 Có một thiên sứ khác ở

đèn thờ đi ra, cát tiếng lớn kêu Đáng ngồi trên của Đức Chúa Trời; chẳng ai được vào đèn thờ mây rằng: Hãy quăng lưỡi liềm xuống và gặt đi; cho đến chừng nào bảy tai nạn của bảy thiên vì giờ gặt hái đã đến, mùa màng dưới đất đã sứ được làm tron.

chín rồi. **16** Đứng ngồi trên mây bèn quăng lưỡi liềm mình xuống đất, và dưới đất đều bị gặt.

17 Một vị thiên sứ khác ở đèn thờ trên trời đi ra, cung cầm một cái lưỡi liềm bén. **18** Rồi một vị thiên sứ khác nữa có quyền cai trị lửa, từ bàn thờ đi ra, lấy tiếng lớn kêu vị thiên sứ cầm lưỡi liềm bén mà rằng: Hãy quăng lưỡi liềm bén của ngươi xuống và hái những chùm nho ở dưới đất đi, vì nho đã chín rồi. **19** Thiên sứ quăng lưỡi liềm xuống đất, cắt vú ròn nho ở đất và ném nho vào thùng lớn thanh nộ của Đức Chúa Trời. **20** Thùng ấy phải giày đạp tại ngoài thành; rồi có huyết ở thùng chảy ra, huyết đó lên đến chỗ khớp ngựa, dài một quăng là một ngàn sáu trăm dặm.

15 Tôi thấy một điềm khác ở trên trời, vừa

lớn vừa lạ: bảy thiên sứ cầm bảy tai nạn và Ngài đã cho chúng nó uống huyết: thật là sau cùng, vì bởi các tai nạn này làm hết cơn đáng lầm. 7 Tôi lại nghe bàn thờ nói rằng: Phải, thanh nộ của Đức Chúa Trời. 2 Tôi thấy như vậy Chúa, là Đức Chúa Trời toàn năng, những biển băng pha ly lộn với lửa, những kẻ đã thắng sự phán xét của Ngài đều chọn thật và công con thù và hình tượng nó cùng số của tên nó, bình. 8 Vị thiên sứ thứ tư trút bát mình trên đứng bên biển pha ly đó mà nâng đòn cầm của mặt trời, thì mặt trời được quyền lấy lửa làm Đức Chúa Trời. 3 Chúng hát bài ca Môi-se, là sém loài người. 9 Loài người bị lửa rất nóng tôi tớ Đức Chúa Trời, và bài ca Chiên Con, mà làm sém, chúng nó nói phạm đến danh Đức rằng: Hỡi Chúa là Đức Chúa Trời Toàn năng, Chúa Trời là Đáng có quyền trên các tai nạn ấy, công việc Chúa lớn lao và lạ lùng thay! Hỡi Vua và chúng nó cũng không ăn năn để dâng vinh của muôn đời, đường lối Chúa là công bình và hiến cho Ngài. 10 Vị thiên sứ thứ năm trút bát chọn thật! 4 Lạy Chúa, ai là kẻ không kính sợ mình trên ngôi con thú, nước của nó bèn trở và không ngợi khen danh Ngài? Vì một mình nên tối tăm, người ta đều căm lười vì đau đớn. Ngài là thánh, mọi dân tộc sẽ đến thờ lạy trước 11 Chúng nó nói phạm đến Đức Chúa Trời trên mặt Ngài, vì các sự đoán xét Ngài đã được tỏ tròn vì cớ đau đớn và ghê chóc mình, và cũng ra. 5 Rồi đó, tôi nhìn xem, thấy trên trời có nơi không ăn năn công việc mình. 12 Vị thiên sứ thánh của đền tạm chứng cớ mở ra. 6 Bảy vị thứ sáu trút bát mình xuống sông cá O-pho-thiên sứ cầm bảy tai nạn từ đền thờ đi ra, mặc rát; sông liền cạn khô, đặng sửa soạn cho các áo gai trong sạch rực rỡ, và ngang ngực thắt vua từ Đông phương đến có lối đi được. 13 Tôi đai vàng. 7 Một con trong bốn con sanh vật ban thấy từ miệng rồng, miệng thú, miệng tiên tri cho bảy vị thiên sứ bảy cái bát bằng vàng đựng giả có ba tà thần ra, giống như éch nhái. 14 Đó đầy sự thanh nộ của Đức Chúa Trời, là Đáng hẳng sống đời đời. (aiôn g165) 8 Đền thờ bèn đầy là những thần của ma quỷ, làm phép lạ và đi đến các vua trên khắp thế gian, để nhóm họp những khói, vì cớ sự vinh hiển và oai quyền về sự chiến tranh trong ngày lớn của Đức Chúa

16 Bấy giờ, tôi nghe một tiếng lớn từ trong
đền thờ ra, phán với bảy vị thiên sứ rằng:

Hãy đi, trút bảy bát thạnh nộ của Đức Chúa
Trời xuống đất. 2 Vị thiên sứ thứ nhứt đi trút
bát minh xuống đất, thì trở nên ghê chóc dữ và
đau trên những người có dấu con thú cùng thờ
lại hình tượng nó. 3 Vị thiên sứ thứ hai, trút
bát minh xuống biển, thì biển biến ra huyết,
như huyết người chết; phàm sanh vật ở trong
biển đều chết hết. 4 Vì thiên sứ thứ ba trút bát
minh xuống các sông cùng các suối nước, thì
nước biển ra huyết. 5 Tôi nghe thiên sứ của
nước nói rằng: Hỡi Đáng Hiện Cố, Đã Cố, tức là
Đáng Thánh, Ngài là công bình, vì Ngài đã phán
xét thế này; 6 bởi vì chúng nó đã làm đổ huyết

của các thánh đồ cùng của các đấng tiên tri, và Ngài đã cho chúng nó uống huyết: thật là đáng lầm. 7 Tôi lại nghe bàn thờ nói rằng: Phải, lạy Chúa, là Đức Chúa Trời toàn năng, những sự phán xét của Ngài đều chính xác và công bình. 8 Vị thiên sứ thứ tư trút bát mình trên mặt trời, thì mặt trời được quyền lấy lửa làm sém loài người. 9 Loài người bị lửa rất nóng làm sém, chúng nó nói phạm đến danh Đức Chúa Trời là Đáng có quyền trên các tai nạn ấy, và chúng nó cũng không ăn năn để dâng vinh hiển cho Ngài. 10 Vị thiên sứ thứ năm trút bát mình trên ngôi con thú, nước của nó bèn trở nên tối tăm, người ta đều cắn lưỡi vì đau đớn. 11 Chúng nó nói phạm đến Đức Chúa Trời trên trời vì cớ đau đớn và ghê chốc mình, và cũng không ăn năn công việc mình. 12 Vị thiên sứ thứ sáu trút bát mình xuống sông cá O-phor-rát; sông liền cạn khô, đặng sửa soạn cho các vua từ Đông phương đến có lối đi được. 13 Tôi thấy từ miệng rồng, miệng thú, miệng tiên tri giả có ba tà thần ra, giống như éch nhái. 14 Đó là những thần của ma quỷ, làm phép lạ và đi đến các vua trên khắp thế gian, để nhóm họp về sự chiến tranh trong ngày lớn của Đức Chúa

Trời toàn năng. **15** Kìa, ta đến như kẻ trộm. mười sừng. **8** Con thú ngươi đã thấy, trước có, Phước cho kẻ tinh thức và giữ gìn áo xống mà bây giờ không còn nữa; nó sẽ từ dưới vực mình, đặng khỏi đi lóa lò và người ta không lên và đi đến, chốn hư mất; những dân sự trên thấy sự xấu hổ mình! **16** Chúng nhóm các vua đất, là những kẻ không có tên ghi trong sách lại một chỗ, theo tiếng Hê-bo-rơ gọi là Ha-ma-sự sống từ khi sáng thế, thấy con thú thì đều ghê-đôn. **17** Vị thiên sứ thứ bảy trút bát mình lấy làm lạ, vì nó trước có, nay không có nữa, trong không khí, thì có tiếng lớn trong đèn thờ mà sau sẽ hiện đến. (*Abyssos g12*) **9** Đây là sự nghĩ vang ra, từ ngôi đền mà phán rằng: Xong rồi! ngọt có khôn ngoan. Bảy cái đầu tức là bảy hòn **18** Liền có chớp nhoáng, tiếng rầm, sấm vang núi mà người đờn bà ngồi lên. **10** Nó cũng là và động đất dữ dội, động đất lớn lầm đèn nỗi bảy vì vua nữa; năm vì trước đã đổ, một vì hiện từ khi có loài người trên đất chưa hề có như có, còn một vì nữa chưa đến; khi vì ấy sẽ đến, vậy. **19** Thành phố lớn bị chia ra làm ba phần, cũng chẳng còn được bao lâu. **11** Chính con thú còn các thành của các dân ngoại đều đổ xuống, trước đã có nay không có nữa, là vì vua thứ và Đức Chúa Trời nhớ đến Ba-by-lôn lớn đặng tám; nó cũng ở trong số bảy, và nó sẽ đi đến cho nó uống chén rượu thanh nộ Ngài. **20** Mọi chỗ hư mất. **12** Vâ, mười cái sừng mà ngươi đảo đều ẩn trốn, các núi chẳng còn thấy nữa. đã thấy, là mười vì vua chưa nhận được nước **21** Những cục mưa đá lớn, nặng bằng một ta- mình; nhưng họ nhận quyền vua với con thú lâng, ở trên trời rót xuống trên loài người; loài trong một giờ. **13** Chúng cũng một lòng một ý người bèn nói phạm đến Đức Chúa Trời bởi cớ trao thể lực quyền phép mình cho con thú. **14** tai nạn mưa đá ấy, vì là một tai nạn gớm ghê. Chúng chiến tranh cùng Chiên Con, Chiên Con

17 Bảy giờ trong bảy vị thiên sứ cầm bảy bát ấy, có một vị đến gần mà nói với tôi rằng: Lại đây ta sẽ chỉ cho ngươi sự phán xét về con đại dâm phụ, nó ngồi trên các dòng nước lớn kia. **2** Các vua trong thiên hạ phạm tội tà dâm với nó, và dân sự trong thế gian cũng say sưa vì rượu tà dâm của nó. **3** Tôi được Thánh Linh cầm động thiên sứ đó đem tôi tới nơi đồng vắng; thấy một người đờn bà ngồi trên lưng một con thú sắc đỏ sậm, mình mang đầy những tên sự phạm thượng, có bảy đầu và mười sừng. **4** Người đờn bà ấy mặc màu tía mà điệu, trang sức những vàng, bửu thạch và hột châu; tay cầm một cái chén vàng đầy những đồ gốm ghiếc và dâm uế. **5** Trên trán nó có ghi một tên, là: Sự Mâu Nhiệm, Ba-By-Lôn Lớn, Là Mẹ Ké Tà Dâm Và Sự Đáng Gớm Ghê Trong Thế Gian. **6**

Tôi thấy người đờn bà đó say huyết các thánh đồ và huyết những kẻ chết vì Đức Chúa Jésus; tôi thấy mà lấy làm lạ lắm. **7** Thiên sứ bảo tôi rằng: sao người lấy làm lạ? Ta sẽ cắt nghĩa cho người sự mâu nhiệm của người đờn bà cùng

của con thú chở nó, là con thú có bảy đầu và mười sừng. **8** Con thú ngươi đã thấy, trước có, mà bây giờ không còn nữa; nó sẽ từ dưới vực lên và đi đến, chốn hư mất; những dân sự trên thấy sự xấu hổ mình! **16** Chúng nhóm các vua đất, là những kẻ không có tên ghi trong sách sự sống từ khi sáng thế, thấy con thú thì đều lấy làm lạ, vì nó trước có, nay không có nữa, mà sau sẽ hiện đến. (*Abyssos g12*) **9** Đây là sự nghĩ ngọt có khôn ngoan. Bảy cái đầu tức là bảy hòn **18** Liền có chớp nhoáng, tiếng rầm, sấm vang núi mà người đờn bà ngồi lên. **10** Nó cũng là và động đất dữ dội, động đất lớn lầm đèn nỗi bảy vì vua nữa; năm vì trước đã đổ, một vì hiện từ khi có loài người trên đất chưa hề có như có, còn một vì nữa chưa đến; khi vì ấy sẽ đến, vậy. **19** Thành phố lớn bị chia ra làm ba phần, cũng chẳng còn được bao lâu. **11** Chính con thú còn các thành của các dân ngoại đều đổ xuống, trước đã có nay không có nữa, là vì vua thứ và Đức Chúa Trời nhớ đến Ba-by-lôn lớn đặng tám; nó cũng ở trong số bảy, và nó sẽ đi đến cho nó uống chén rượu thanh nộ Ngài. **20** Mọi chỗ hư mất. **12** Vâ, mười cái sừng mà ngươi đảo đều ẩn trốn, các núi chẳng còn thấy nữa. đã thấy, là mười vì vua chưa nhận được nước **21** Những cục mưa đá lớn, nặng bằng một ta- mình; nhưng họ nhận quyền vua với con thú lâng, ở trên trời rót xuống trên loài người; loài trong một giờ. **13** Chúng cũng một lòng một ý người bèn nói phạm đến Đức Chúa Trời bởi cớ trao thể lực quyền phép mình cho con thú. **14** tai nạn mưa đá ấy, vì là một tai nạn gớm ghê. Chúng chiến tranh cùng Chiên Con, Chiên Con

sẽ được thắng, vì là Chúa của các chúa, Vua của các vua; và những kẻ được kêu gọi, những kẻ được chọn cùng những kẻ trung tín đều ở với Chiên Con, cũng thắng được chúng nữa. **15** Đoạn, thiên sứ lại nói với tôi rằng: Những dòng nước ngươi đã thấy, trên có dâm phụ ngồi, tức là các dân tộc, các chủng, các nước và các tiếng. **16** Mười cái sừng ngươi đã thấy, và chính mình con thú sẽ ghét dâm phụ, sẽ bóc lột cho nó lỏa lò, ăn thịt nó và thiêu nó bằng lửa. **17** Bởi Đức Chúa Trời đã để cho chúng có lòng vâng làm theo ý muốn Ngài cùng khiến chúng có chung một ý, và ban nước mình cho con thú, đến khi những lời Đức Chúa Trời phán được ứng nghiệm. **18** Người đờn bà ngươi đã thấy, tức là cái thành lớn hành quyền trên các vua ở thế gian.

18 Sau điều đó, tôi thấy một vị thiên sứ khác ở trên trời xuống, người có quyền lớn, và sự vinh hiển người chiếu rực rỡ trên đất. **2** Người kêu lớn tiếng rằng: Ba-by-lôn lớn đã đổ rồi, đã đổ rồi! Thành ấy đã trở nên chỗ ở của các ma quỷ, nơi hang hố của mọi giống chim dơ

dày mà người ta gốm ghiếc, 3 vì mọi dân tộc xa, vì e phải chia khổ cùng nó; họ sẽ than khóc đều uống rượu dâm loạn buông tuồng của nó, và buồn rầu, mà rằng: 16 Khốn thay! Khốn thay! vì các vua thế gian đã cùng nó phạm tội tà dâm, thành lớn kia, đã từng mặc vải gai mịn, mà vì các nhà buôn trên đất đã nêu giàu có bởi tía và màu điệu, rực rỡ những vàng ngọc cùng sự quá xa hoa của nó. 4 Tôi lại nghe một tiếng hột châu! Trong một giờ, sự giàu có sang trọng khác từ trên trời đến rằng: Hỡi dân ta; hãy ra đường bao đã biến mất hết! 17 Phàm những lái khói Ba-by-lôn, kéo các ngươi dự phần tội lỗi tàu, những người đi biển, và thủy thủ, những với nó, cũng chịu những tai họa nó nữa chẳng; kẻ buôn bán trên mặt biển, đều đứng cách xa; 5 vì tội lỗi nó chất cao tay trời, và Đức Chúa 18 khi thấy khói của sự cháy thành thì cùng Trời đã nhớ đến các sự gian ác nó. 6 Các ngươi kêu lên rằng: Có thành nào đã được như thành hãy làm cho nó điều nó đã làm cho kẻ khác; hãy lớn này ư? 19 Chúng lấy bụi rắc lén đầu mình, báo lại gấp hai công việc nó, hãy pha cho nó thương khóc than vãn, mà rằng: Khốn thay! gấp hai chén mà nó đã pha cho kẻ khác. 7 Nó Khốn thay! thành lớn này đã lấy sự giàu có càng khoe mình và chìm đầm trong sự xa hoa mình làm giàu cho mọi kẻ có tàu trên biển, mà bao nhiêu, thì hãy làm cho nó đau đớn khốn trong một giờ, đã hóa thành một chỗ hoang vu! khó bấy nhiêu. Bởi lòng nó tự nghĩ rằng: 20 Hỡi trời, hãy vui mừng về việc nó đi, và các Ta là một nữ vương ngự trên ngôi mình, không thánh, các sứ đồ, các tiên tri, cũng hãy mừng phải là đòn bà góá, và ta sẽ không thấy sự than rờ đi; vì Đức Chúa Trời đã xử công bình cho khóc bao giờ. 8 Vậy cho nên đồng trong một các ngươi trong khi Ngài xét đoán nó. 21 Bấy ngày, những tai nạn này sẽ giáng trên nó, nào giờ một vị thiên sứ rất mạnh lấy một hòn đá sự chết, nào sự than khóc, nào sự đói kém, và như cối xay lớn quăng xuống biển mà rằng: nó sẽ bị lửa thiêu mình đi nữa; vì Đức Chúa Ba-by-lôn là thành lớn cũng sẽ bị quăng mạnh Trời phán xét nó là Chúa có quyền lực. 9 Các xuống như vậy, và không ai tìm thấy nó nữa. 22 vua thế gian đã phạm tội dâm dục và say đắm Không ai còn nghe thấy nơi ngươi những tiếng trong cuộc xa xỉ với nó, thấy khói của sự cháy kẻ khảy đòn cầm, kẻ đánh nhạc, kẻ thổi sáo và nó thì sẽ vì nó khóc lóc thở than. 10 Sự phải thổi kèn nữa. Ở đó cũng sẽ không thấy có thơ cùng chịu hình khổ với nó, nên chúng đứng xa nào nữa, dầu nghèn gì mặc lòng, và tiếng cối mà rằng: Khốn thay! Khốn thay! Ba-by-lôn là xay cũng không nghe nữa. 23 Ánh sáng đèn sẽ thành lớn, là thành cường thịnh kia! Trong không chiểu nơi đó nữa, và người cũng chẳng một giờ mà sự phán xét ngươi đã đến rồi. 11 còn nghe tiếng vợ chồng mới cưới, bởi vì các Các nhà buôn trên đất cũng vì nó khóc lóc rầu nhà buôn của ngươi đều là kẻ tôn trọng trên rì, vì không ai mua hàng hóa mình nữa: 12 hàng đất, bởi vì mọi nước đều bị tà thuật ngươi lừa hóa là vàng, bạc, ngọc, châu, vải gai mịn màu đổi. 24 Ấy chính trong thành này, mà đã tìm tía, lụa, màu điệu; các hạng gỗ thơm; các thức thấy huyết các đáng tiên tri, các thánh đồ, và đồ bằng ngà voi, bằng gỗ quý, bằng đồng, bằng hết thảy những kẻ đã bị giết trong thế gian. sắt, bằng đá hoa; 13 nhục qué, sa nhơn, hương, dầu thơm, nhũ hương; rượu, dầu, bột mì mịn, lúa mì; bò, trâu, ngựa, xe, tôi mọi và linh hồn người ta nữa. 14 Các thứ trái mà lòng người mơ ước đó đã mất đi rồi, mọi sự rực rỡ sang trọng đó cũng đã hư mất khỏi ngươi; người ta sẽ không hề tìm thấy nữa. 15 Các nhà buôn đó đã nhờ Ba-by-lôn làm nêu giàu, sẽ đứng cách

19 Sự đó đoán, tôi nghe ở trên trời như có tiếng lớn của lũ đồng larmor rằng: A-lê-luga! Sự cứu chuộc, vinh hiển, quyền phép đều thuộc về Đức Chúa Trời chúng ta. 2 Vì những sự phán xét của Ngài đều chân thật và công bình: Ngài đã đoán phạt đại dâm phụ nó lấy đều dâm loạn làm hư hỏng thế gian, và Ngài đã báo thù huyết của các tôi tớ Ngài đã bị tay con

dám phụ đó làm đỗ ra. **3** Chúng lại nói một lần thứ hai rằng: A-lê-lu-gia! Luồng khói nó bay lên đòi đòi. (*aiōn g165*) **4** Hai mươi bốn trưởng tiếng lớn kêu các chim chóc bay giữa không lão cùng bốn con sanh vật bèn nẹp xuống thờ của trời, mà rằng: Hãy đến, bay hãy nhóm họp lại Đức Chúa Trời, là Đáng ngồi trên ngôi, mà lại để dự tiệc lớn của Đức Chúa Trời, **18** hãy rằng: A-men, A-lê-lu-gia! **5** Lại có tiếng từ ngôi đến ăn thịt các vua, thịt các tướng, thịt các đền rằng: Hết thảy các ngươi là tôi tớ Đức Chúa dung sĩ, thịt ngựa cùng kê cõi ngựa, và thịt của Trời chúng ta, vẫn kính sợ Ngài, nhỏ hay lớn, mọi người, tự chủ và tôi mọi, nhỏ và lớn. **19** đều hãy ngợi khen Ngài! **6** Đoạn, tôi lại nghe Tôi lại thấy con thú và các vua thế gian cùng có tiếng như một đám đông vô số người, khác những quân đội mình nhóm lại đang tranh nào tiếng nước lớn hoặc như tiếng sấm dữ, chiến với Đáng cõi ngựa, và với đạo binh của mà rằng: A-lê-lu-gia! Vì Chúa là Đức Chúa Trời Ngài. **20** Nhưng con thú bị bắt và tiên tri già là chúng ta, là Đáng Toàn năng, đã cầm quyền cai trị. **7** Chúng ta hãy hân hở vui mừng, tôn vinh Ngài; vì lẽ cưới Chiên Con đã tới, và vợ Ngài đã sứa soạn, **8** đã cho người được mặc áo sáng lâng tinh sạch bằng vải gai mịn (vải gai mịn tức là công việc công bình của các thánh đồ). **9** Thiên sứ phán cùng tôi rằng: Hãy chép: Phuốc thay cho những kẻ được mời đến dự tiệc cưới Chiên Con! Người lại tiếp rằng: Đó là những lời chơn thật của Đức Chúa Trời. **10** Tôi bèn gieo mình xuống dưới chơn người đang thờ lạy; song người phán rằng: Hãy giữ lấy, đừng làm vậy; ta là bạn tôi tớ với người và với anh em ngươi là người cùng giữ lời chứng của Đức Chúa Jēsus. Người hãy thờ lạy Đức Chúa Trời. Vì sự làm chứng cho Đức Chúa Jēsus là đại ý của lời tiên tri. **11** Bấy giờ tôi thấy trời mở ra, và có một con ngựa bạch hiện ra: Đáng cõi ngự ấy gọi là Đáng Trung Tín Và Chơn Thật; Ngài lấy lẽ công bình mà xét đoán và chiến đấu. **12** Mắt Ngài như ngọn lửa; trên đầu có nhiều mao triều thiêん, lại có đề một danh, ngoài Ngài ra không ai biết được. **13** Ngài mặc áo nhúng trong huyết, danh Ngài xưng là Lời Đức Chúa Trời. **14** Các đạo binh trên trời đều mặc vải gai mịn, trắng và sạch, cõi ngựa bạch theo Ngài. **15** Có một lưỡi gươm bén ở miệng Ngài ra, Ngài sẽ lấy nó mà đánh các dân, và cai trị họ bằng một cây gậy sắt. Ngài giày đẹp thùng rượu cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời toàn năng. **16** Trên áo tơi và trên đùi Ngài, có đề một danh là Vua

Của Các Vua Và Chúa Của Các Chúa. **17** Tôi thấy một vị thiên sứ đứng trong mặt trời. Người cát

tiếng lớn kêu các chim chóc bay giữa không lão cùng bốn con sanh vật bèn nẹp xuống thờ của trời, mà rằng: Hãy đến, bay hãy nhóm họp lại Đức Chúa Trời, là Đáng ngồi trên ngôi, mà lại để dự tiệc lớn của Đức Chúa Trời, **18** hãy rằng: A-men, A-lê-lu-gia! **5** Lại có tiếng từ ngôi đến ăn thịt các vua, thịt các tướng, thịt các đền rằng: Hết thảy các ngươi là tôi tớ Đức Chúa dung sĩ, thịt ngựa cùng kê cõi ngựa, và thịt của Trời chúng ta, vẫn kính sợ Ngài, nhỏ hay lớn, mọi người, tự chủ và tôi mọi, nhỏ và lớn. **19** đều hãy ngợi khen Ngài! **6** Đoạn, tôi lại nghe Tôi lại thấy con thú và các vua thế gian cùng có tiếng như một đám đông vô số người, khác những quân đội mình nhóm lại đang tranh nào tiếng nước lớn hoặc như tiếng sấm dữ, chiến với Đáng cõi ngựa, và với đạo binh của mà rằng: A-lê-lu-gia! Vì Chúa là Đức Chúa Trời Ngài. **20** Nhưng con thú bị bắt và tiên tri già là kẻ đã làm phép lạ trước mặt cho thú, nhờ đó lừa dối những người đã nhận dấu hiệu con thú cùng thờ lạy hình tượng nó, cùng bị bắt với nó nữa; cả hai đều đương sống bị quăng xuống hồ có lửa và diêm cháy bùng bùng. (*Limnē Pyr g3041 g4442*) **21** Những kẻ khác đều bị giết bởi lưỡi gươm ra từ miệng Đáng cõi ngựa, và hết thảy chim chóc đều được ăn thịt chúng nó no nê.

20 Đoạn, tôi thấy một vị thiên sứ trên trời xuống, tay cầm chìa khóa vực sâu và một cái xiềng lớn. (*Abyssos g12*) **2** Người bắt con rồng, tức là con rắn đời xưa, là ma quỉ, là Sa-tan, mà xiềng nó lại đến ngàn năm. **3** Người quăng nó xuống vực, đóng cửa vực và niêm phong lại, hầu cho nó không đi lừa dối các dân được nữa, cho đến chừng nào hạn một ngàn năm đã mãn. Sự đó đoạn, Sa-tan cũng phải được thả ra trong ít lâu. (*Abyssos g12*) **4** Tôi lại thấy những ngai, và những người ngồi trên ngai được quyền xét đoán. Kết đó, tôi thấy linh hồn những kẻ đã phải chết chém vì sự làm chứng cho Đức Chúa Jēsus và vì lời Đức Chúa Trời, linh hồn những kẻ chẳng thờ lạy con thú cùng hình tượng nó, chẳng nhận dấu hiệu nó, hoặc trên trán hoặc trên tay. Các người ấy được sống và trị vì với Đáng Christ trong một ngàn năm. **5** Còn những kẻ chết khác chẳng được sống cho đến khi đủ một ngàn năm. Ấy là sự sống lại thứ nhứt. **6** Phuốc thay và thánh thay những kẻ được phân về sự sống lại thứ nhứt! Sự chết thứ nhì không có quyền gì trên những người ấy; song những

20 Đoạn, tôi thấy một vị thiên sứ trên trời xuống, tay cầm chìa khóa vực sâu và một cái xiềng lớn. (*Abyssos g12*) **2** Người bắt con rồng, tức là con rắn đồi xưa, là ma quỉ, là Sa-tan, mà xiềng nó lại đến ngàn năm. **3** Người quăng nó xuống vực, đóng cửa vực và niêm phong lại, hầu cho nó không đi lừa dối các dân được nữa, cho đến chừng nào hạn một ngàn năm đã mãn. Sự đó đoạn, Sa-tan cũng phải được thả ra trong ít lâu. (*Abyssos g12*) **4** Tôi lại thấy những ngai, và những người ngồi trên ngai được quyền xét đoán. Kết đó, tôi thấy linh hồn những kẻ đã phải chết chém vì sự làm chứng cho Đức Chúa Jêsus và vì lời Đức Chúa Trời, linh hồn những kẻ chẳng thờ lạy con thú cùng hình tượng nó, chẳng nhận dấu hiệu nó, hoặc trên trán hoặc trên tay. Các người ấy được sống và trị vì với Đáng Christ trong một ngàn năm. **5** Còn những kẻ chết khác chẳng được sống cho đến khi đủ một ngàn năm. Ấy là sự sống lại thứ nhứt. **6** Phước thay và thánh thay những kẻ được phần về sự sống lại thứ nhứt! Sự chết thứ nhì không có quyền gì trên những người ấy; song những

người ấy sẽ làm thầy tế lễ của Đức Chúa Trời và đón nữa; vì những sự thứ nhứt đã qua rồi. 5 của Đáng Christ, cùng sẽ trị vì với Ngài trong Đáng ngự trên trời phán rằng: Ngày, ta làm mới một ngàn năm. 7 Khi hạn ngàn năm mãn rồi, lại hết thầy muôn vật. Đoạn, lại rằng: Hãy chép; quí Sa-tan sẽ được thả, 8 và nó ra khỏi ngực vì những lời này đều trung tín và chơn thật. mình đặng dỗ dành dân ở bốn phương trên 6 Ngài là phán cùng tôi rằng: Xong rồi! Ta là đất, dân Gót và dân Ma-gót; nó nhóm chúng lại An-pha và Ô-mê-ga, nghĩa là đầu tiên và cuối cùng. Kẻ nào khát, ta sẽ lấy nước suối sự sống nó lên khắp các vùng rộng trên mặt đất, vây mà ban cho nhưng không. 7 Kẻ nào thắng sẽ dinh thánh đồ và thành yêu dấu. Nhưng có lửa từ trên trời rơi xuống thiêu diệt chúng nó. 10 được những sự ấy làm cơ nghiệp, ta sẽ làm Đức Còn ma qui là đứa đã dỗ dành chúng, thì bị quăng xuống hồ lửa và diêm, trong đó đã có con thú và tiên tri giả rồi. Chúng nó sẽ phải chịu khổ cả ngày lẫn đêm cho đến đời đời. (aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442) 11 Bấy giờ tôi thấy một tòa lớn và tráng cùng Đáng đương ngồi ở trên; trước mặt Ngài trời đất đều trốn hết, chẳng còn thấy chỗ nào cho nó nữa. 12 Tôi thấy những kẻ chết, cả lớn và nhỏ, đứng trước tòa, và các sách thì mở ra. Cũng có mở một quyển sách khác nữa, là sách sự sống; những kẻ chết bị xử đoán tùy công việc mình làm, cứ như lời đã biên trong những sách ấy. 13 Biển đem trả những người chết mình có. Mỗi người trong bọn đó bị xử đoán tùy công việc mình làm. (Hadēs g86) 14 Đoạn, Sự Chết và Aâm phủ bị quăng xuống hồ lửa. Hồ lửa là sự chết thứ hai. (Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442) 15 Kẻ nào không được biên vào sách sự sống đều bị ném xuống hồ lửa. (Limnē Pyr g3041 g4442)

đến nữa; vì những sự thứ nhứt đã qua rồi. 5

Đáng ngự trên trời phán rằng: Ngày, ta làm mới

mình đặng dỗ dành dân ở bốn phương trên

6 Ngài là phán cùng tôi rằng: Xong rồi! Ta là

đất, dân Gót và dân Ma-gót; nó nhóm chúng lại

An-pha và Ô-mê-ga, nghĩa là đầu tiên và cuối

cùng. Kẻ nào khát, ta sẽ lấy nước suối sự sống

mà ban cho nhưng không. 7 Kẻ nào thắng sẽ

được những sự ấy làm cơ nghiệp, ta sẽ làm Đức

Chúa Trời người và người sẽ làm con ta. 8 Còn

những kẻ hèn nhát, kẻ chẳng tin, kẻ đáng gớm

ghét, kẻ giết người, kẻ dâm loạn, kẻ phù phép,

kẻ thờ thần tượng, và phạm kẻ nào nói dối,

phản của chúng nó ở trong hồ có lửa và diêm

cháy bừng bừng; đó là sự chết thứ hai. (Limnē Pyr

g3041 g4442) 9 Một vị trong bảy thiên sứ đã cầm

bảy bát đựng đầy bảy tai nạn cuối cùng, đến

gần tôi, bảo rằng: Hãy đến, ta sẽ chỉ cho ngươi

thấy người vợ mới cưới là vợ Chiên Con. 10 Rồi

tôi được Thánh Linh cảm động, thiên sứ đó đưa

tôi đến trên một hòn núi lớn và cao, và chỉ cho

tôi thấy thành thánh, là Giê-ru-sa-lem, từ trên

trời, ở nơi Đức Chúa Trời mà xuống, 11 rực rỡ

vinh hiển của Đức Chúa Trời. Sự chói sáng của

thành ấy giống như của một viên bửu thạch,

như bích ngọc sáng suốt. 12 Thành có một bức

tường cao lớn, với mười hai cửa, trên những

cửa có mười hai vị thiên sứ, cùng những danh

dề, là danh mười hai chi phái của con cháu Y-

sơ-ra-ên: 13 phía đông có ba cửa; phía bắc có ba

21 Đoạn, tôi thấy trời mới và đất mới; vì trời thứ nhứt và đất thứ nhứt đã biến đi mất, và biển cũng không còn nữa. **2** Tôi cũng thấy thành thánh, là Giê-ru-sa-lem mới, từ trên trời, ở nơi Đức Chúa Trời mà xuông, sửa soạn sẵn như một người vợ mới cưới trang sức cho chồng mình. **3** Tôi nghe một tiếng lớn từ nơi ngai mà đến, nói rằng: này, đền tạm của Đức Chúa Trời ở giữa loài người! Ngài sẽ ở với chúng, và chúng sẽ làm dân Ngài; chính Đức Chúa Trời sẽ ở với chúng. **4** Ngài sẽ lau ráo hết nước mắt khỏi mắt chúng, sẽ không có sự chét, cũng không có than khóc, kêu ca, hay là đau

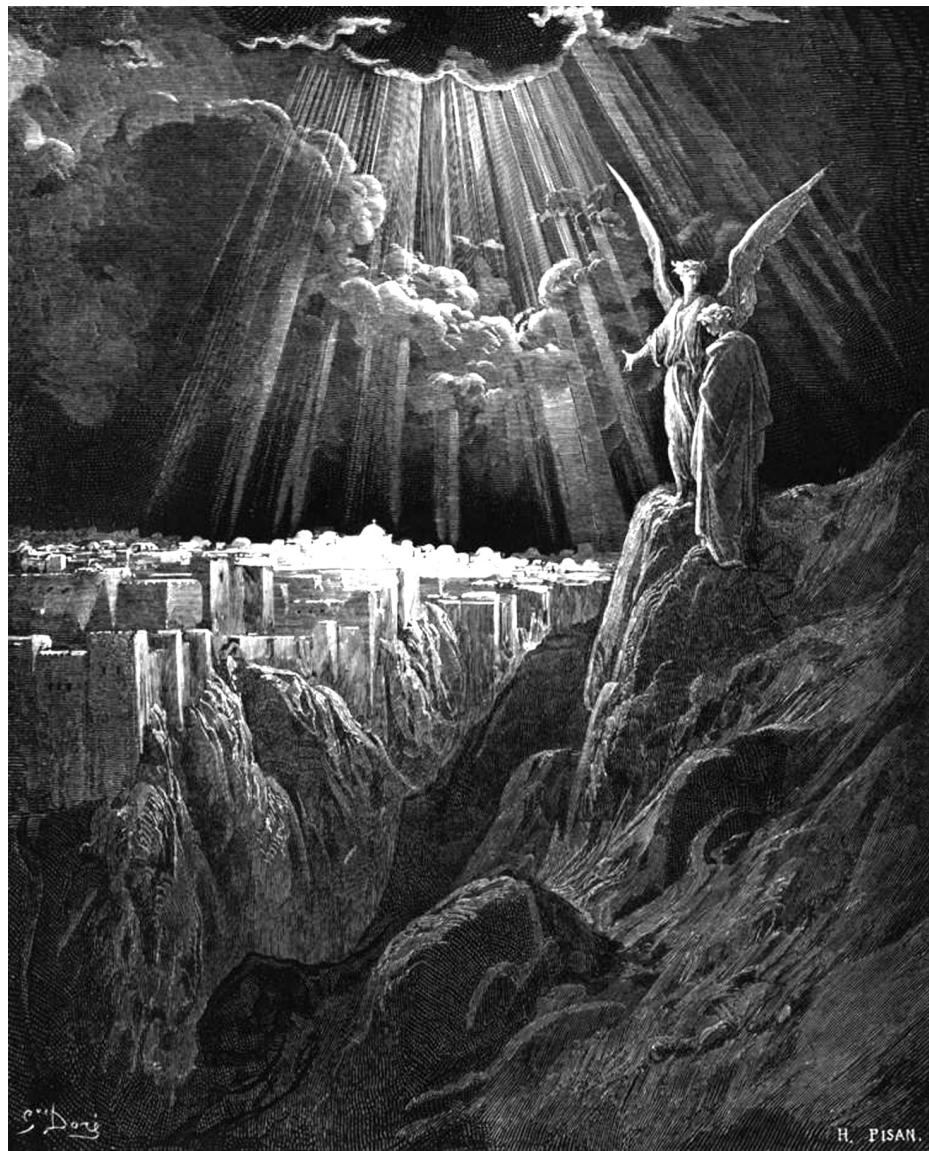
dược những sự áy làm cơ nghiệp, ta se làm Đức
Chúa Trời người và người sẽ làm con ta. **8** Còn
những kẻ hèn nhát, kẻ chẳng tin, kẻ đáng gớm
ghét, kẻ giết người, kẻ dâm loạn, kẻ phù phép,
kẻ thò thàn tượng, và phàm kẻ nào nói dối,
phần của chúng nó ở trong hò có lửa và diêm
cháy bùng bùng; đó là sự chết thứ hai. (**Limmé Pyr**
g3041 g4442) **9** Một vị trong bảy thiên sứ đã cầm
bảy bát đựng đầy bảy tai nạn cuối cùng, đến
kẻ gần tôi, bảo rằng: Hãy đến, ta sẽ chỉ cho ngươi
thấy người vợ mới cưới là vợ Chiên Con. **10** Rồi
tôi được Thánh Linh cảm động, thiên sứ đó đưa
tôi đến trên một hòn núi lớn và cao, và chỉ cho
tôi thấy thành thánh, là Giê-ru-sa-lem, từ trên
trời, ở nơi Đức Chúa Trời mà xuống, **11** rực rỡ
vinh hiển của Đức Chúa Trời. Sự chói sáng của
thành ấy giống như của một viên bửu thạch,
như bích ngọc sáng suốt. **12** Thành có một bức
tường cao lớn, với mười hai cửa, trên những
cửa có mười hai vị thiên sứ, cùng những danh
đè, là danh mười hai chi phái của con cháu Y-
sơ-ra-ên: **13** phía đông có ba cửa; phía bắc có ba
cửa; phía nam có ba cửa; phía tây có ba cửa. **14**
Còn tường của thành có mười hai cái nền, tại
trên có đè mười hai danh, là danh mười hai sứ
đồ của Chiên Con. **15** Đáng nói cùng ta tay cầm
một cái thước, tức là cây sậy bằng vàng đẽ đo
thành, các cửa và tường của thành. **16** Thành
làm kiểu vuông và bè dài cùng bè ngang bằng
nhau. Thiên sứ đo thành bằng cây sậy: thành
được một vạn hai ngàn Éch-ta-đô; bè dài, bè
ngang, và bè cao cũng bằng nhau. **17** Người lại
đo tường thành: được một trăm bốn mươi bốn
cu-đê, là thước đo của loài người, và cũng là
thước đo của thiên sứ. **18** Tường thì xây bằng

bính ngọc, thành thì xây bằng vàng ròng, tớ rằng: Những lời này là trung tín và chơn thật, như thủy tinh trong vắt. 19 Những nền tường Chúa là Đức Chúa Trời của thàn các đấng tiên thành thì trang sức đủ thứ ngọc. Nền thứ nhứt, tri, đã sai thiên sứ mìnhặng tớ cùng các tôi tớ bằng bích ngọc; nền thứ nhì, bằng đá lam bửu; Ngài những điều kíp phải xảy ra. 7 Kìa, ta đến nền thứ ba, bằng lục mã não; nền thứ tư, bằng mau chóng. Phuốc thay cho kẻ nào giữ những đá lục cẩm; 20 nền thứ năm, bằng hồng mã lời tiên tri trong sách này! 8 Chính tôi là Giangi não; nền thứ sáu, bằng đá hoàng ngọc; nền thứ đã thấy và nghe những điều đó. Khi nghe và bảy bằng ngọc hoàng bích, nền thứ tám, bằng thấy đoạn, tôi sắp mình xuống dưới chon thiêng ngọc thủy thương; nền thứ chín, bằng ngọc sứ đã tỏ những kỳ diệu ấy cho tôi, để thờ lạy. 9 hồng bích; nền thứ mười, bằng ngọc phi túy; Song người phán rằng: Chớ làm vậy! Ta là bạn nền thứ mười một, bằng đá hồng bửu; nền thứ tôi tớ với ngươi, với anh em ngươi, là các đấng mười hai, bằng đá tử bửu. 21 Mười hai cửa thì tiên tri, và với những kẻ giữ các lời trong sách làm bằng mười hai hột châu; mỗi cửa bằng một này. Hãy thờ phượng Đức Chúa Trời! 10 Rồi hột châu nguyên khói làm thành. Đường trong người lại phán cùng tôi rằng: Chớ niêm phong thành làm bằng vàng ròng, giống như thủy những lời tiên tri trong sách này; vì thì giờ đã tinh trong suốt. 22 Ở đó, tôi không thấy đèn gần đến. 11 Kẻ nào không công bình, cứ không thờ nào; vì Chúa là Đức Chúa Trời toàn năng và công bình nữa; kẻ nào ô uế, cứ còn ô uế nữa; kẻ Chiên Con đều là đèn thờ của thành. 23 Thành nào công bình, cứ làm điều công bình nữa; kẻ cũng không cần mặt trời, mặt trăng để soi sáng; nào là thánh, cứ làm nên thánh nữa! 12 Nay, ta vì vinh hiển của Đức Chúa Trời chói lói cho, đến mau chóng, và đem phần thưởng theo với và Chiên Con là ngọn đèn của thành. 24 Các ta, để trả cho mỗi người tùy theo công việc họ dân sẽ đi giữa sự sáng thành đó và các vua trên làm. 13 Ta là An-pha và Ô-mê-ga, là thứ nhứt và đất sẽ đem vinh hiển mình vào đó. 25 Những là sau chót, là đầu và là rốt. 14 Phuốc thay cho cửa thành ban ngày không đóng, vì ở đó không những kẻ giặt áo mìnhặng có phép đến nơi có ban đêm. 26 Người ta sẽ đem vinh hiển và cây sự sống và bởi các cửa mà vào trong thành! phú quý của các dân đến đó; 27 kẻ ô uế, người 15 Những loài chó, những thuật sĩ, những kẻ tà làm điều gớm ghiếc và nói dối không hề được dâm, những kẻ giết người, những kẻ thờ hình vào thành; nhưng chỉ có những kẻ đã biên tên tượng, và những kẻ ưa thích cùng làm sự giả trong sách sự sống của Chiên Con.

22 Thiên sứ chỉ cho tôi xem sông nước sự sống, trong như lưu ly, từ ngôi Đức Chúa Trời và Chiên Con chảy ra. 2 Ở giữa phố thành và trên hai bờ sông có cây sự sống trổ mười hai mùa, mỗi tháng một lần ra trái; và những lá cây đó dùng để chữa lành cho các dân. 3 Chẳng còn có sự nguyên rủa nữa; ngôi của Đức Chúa Trời và Chiên Con sẽ ở trong thành; các tôi tớ Ngài sẽ hầu hạ Ngài; 4 chúng sẽ được thấy mặt Chúa, và danh Chúa sẽ ở trên trán mình. Đêm không còn có nữa, 5 và chúng sẽ không cần đến ánh sáng đèn hay ánh sáng mặt trời, vì Chúa là Đức Chúa Trời sẽ soi sáng cho; và chúng sẽ trị vì đời đời. (aiôn g165) 6 Bấy giờ thiên sứ nói với tôi

thiên sứ ta đến làm chứng về những sự đó cho các ngươi trước mặt các Hội thánh. Ta là chòi và hậu tự của Đa-vít, là sao mai sáng chói. 17 Thánh Linh và vợ mới cùng nói: Hãy đến! Kẻ nào nghe cũng hãy nói rằng: Hãy đến! Ai khát, khát đến. Kẻ nào muôn, khát nhận lấy nước sự sống cách nhưng không. 18 Tôi ngỏ cho kẻ nào nghe lời tiên tri trong sách này: nếu ai thêm vào sách tiên tri này điều gì, thì Đức Chúa Trời sẽ thêm cho người ấy tai nạn đã ghi chép trong sách này. 19 Và kẻ nào bớt điều gì trong những lời ở sách tiên tri này, thì Đức Chúa Trời sẽ cắt lấy phần họ về cây sự sống và thành thánh, mà đã chép ra trong sách này. 20 Đáng làm chứng

cho những điều ấy, phán rằng: Phải, ta đến mau
chóng. A-men, lạy Đức Chúa Jésus, xin hãy đến!
21 Nguyễn xin ân điển của Đức Chúa Jésus ở với
mọi người!

Tôi cũng thấy thành thánh, là Giê-ru-sa-lem mới, từ trên trời, ở nơi Đức Chúa Trời mà xuống, sửa soạn
sẵn như một người vợ mới cưới trang sức cho chồng mình. Tôi nghe một tiếng lớn từ nơi ngai mà đến,
nói rằng: này, đèn tạm của Đức Chúa Trời ở giữa loài người! Ngài sẽ ở với chúng,
và chúng sẽ làm dân Ngài; chính Đức Chúa Trời sẽ ở với chúng.
Khải Huyền 21:2-3

Hướng dẫn Đọc

tiếng Việt at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, "*As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.*" Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, "*And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.*" So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, "*Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.*" 2 Timothy 2:15. "*God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,*" 2 Peter 1:4-8.

Bảng chú giải

tiếng Việt at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aïdios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hades g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Bảng chủ giải +

AionianBible.org/Bibles/Vietnamese---Vietnamese-Bible-1934/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Lu-ca 8:31
Rô-ma 10:7
Khải Huyền 9:1
Khải Huyền 9:2
Khải Huyền 9:11
Khải Huyền 11:7
Khải Huyền 17:8
Khải Huyền 20:1
Khải Huyền 20:3

Công Vụ Các Sứ đồ 3:21
Công Vụ Các Sứ đồ 15:18
Rô-ma 1:25
Rô-ma 9:5
Rô-ma 11:36
Rô-ma 12:2
Rô-ma 16:27
I Cô-rinh-tô 1:20
I Cô-rinh-tô 2:6
I Cô-rinh-tô 2:7
I Cô-rinh-tô 2:8
I Cô-rinh-tô 3:18
I Cô-rinh-tô 8:13
I Cô-rinh-tô 10:11
II Cô-rinh-tô 4:4
II Cô-rinh-tô 9:9
II Cô-rinh-tô 11:31
Ga-la-ti 1:4
Ga-la-ti 1:5
Ê-phê-sô 1:21
Ê-phê-sô 2:2
Ê-phê-sô 2:7
Ê-phê-sô 3:9
Ê-phê-sô 3:11
Ê-phê-sô 3:21
Ê-phê-sô 6:12
Phi-líp 4:20
Cô-lô-se 1:26
I Ti-mô-thê 1:17
I Ti-mô-thê 6:17
II Ti-mô-thê 4:10
II Ti-mô-thê 4:18
Tít 2:12
Hê-bo-rơ 1:2
Hê-bo-rơ 1:8
Hê-bo-rơ 5:6
Hê-bo-rơ 6:5
Hê-bo-rơ 6:20
Hê-bo-rơ 7:17
Hê-bo-rơ 7:21
Hê-bo-rơ 7:24
Hê-bo-rơ 7:28
Hê-bo-rơ 9:26
Hê-bo-rơ 11:3
Hê-bo-rơ 13:8
Hê-bo-rơ 13:21
I Phi-rơ 1:23

I Phi-rơ 1:25

I Phi-rơ 4:11

I Phi-rơ 5:11

II Phi-rơ 3:18

I Giăng 2:17

II Giăng 1:2

Giу-đе 1:13

Giу-đе 1:25

Khải Huyền 1:6

Khải Huyền 1:18

Khải Huyền 4:9

Khải Huyền 4:10

Khải Huyền 5:13

Khải Huyền 7:12

Khải Huyền 10:6

Khải Huyền 11:15

Khải Huyền 14:11

Khải Huyền 15:7

Khải Huyền 19:3

Khải Huyền 20:10

Khải Huyền 22:5

aīdios

Rô-ma 1:20
Giу-đе 1:6

aiōn

Ma-thi-ơ 12:32
Ma-thi-ơ 13:22
Ma-thi-ơ 13:39
Ma-thi-ơ 13:40
Ma-thi-ơ 13:49
Ma-thi-ơ 21:19
Ma-thi-ơ 24:3
Ma-thi-ơ 28:20
Mác 3:29
Mác 4:19
Mác 10:30
Mác 11:14
Lu-ca 1:33
Lu-ca 1:55
Lu-ca 1:70
Lu-ca 16:8
Lu-ca 18:30
Lu-ca 20:34
Lu-ca 20:35
Giăng 4:14
Giăng 6:51
Giăng 6:58
Giăng 8:35
Giăng 8:51
Giăng 8:52
Giăng 9:32
Giăng 10:28
Giăng 11:26
Giăng 12:34
Giăng 13:8
Giăng 14:16

aiōnios

Ma-thi-ơ 18:8
Ma-thi-ơ 19:16
Ma-thi-ơ 19:29
Ma-thi-ơ 25:41
Ma-thi-ơ 25:46
Mác 3:29
Mác 10:17
Mác 10:30
Lu-ca 10:25
Lu-ca 16:9
Lu-ca 18:18
Lu-ca 18:30
Giăng 3:15
Giăng 3:16
Giăng 3:36
Giăng 4:14
Giăng 4:36
Giăng 5:24
Giăng 5:39
Giăng 6:27
Giăng 6:40
Giăng 6:47
Giăng 6:54
Giăng 6:68

Giăng 10:28
Giăng 12:25
Giăng 12:50
Giăng 17:2
Giăng 17:3
Công Vụ Các Sứ đồ 13:46
Công Vụ Các Sứ đồ 13:48
Rô-ma 2:7
Rô-ma 5:21
Rô-ma 6:22
Rô-ma 6:23
Rô-ma 16:25
Rô-ma 16:26
II Cô-rinh-tô 4:17
II Cô-rinh-tô 4:18
II Cô-rinh-tô 5:1
Ga-la-ti 6:8
II Thê-sa-lô-ni-ca 1:9
II Thê-sa-lô-ni-ca 2:16
I Ti-mô-thê 1:16
I Ti-mô-thê 6:12
I Ti-mô-thê 6:16
II Ti-mô-thê 1:9
II Ti-mô-thê 2:10
Tít 1:2
Tít 3:7
Phi-lê-môn 1:15
Hê-bo-rô 5:9
Hê-bo-rô 6:2
Hê-bo-rô 9:12
Hê-bo-rô 9:14
Hê-bo-rô 9:15
Hê-bo-rô 13:20
I Phi-rô 5:10
II Phi-rô 1:11
I Giăng 1:2
I Giăng 2:25
I Giăng 3:15
I Giăng 5:11
I Giăng 5:13
I Giăng 5:20
Giu-de 1:7
Giu-de 1:21
Khải Huyền 14:6

eleēsē

Rô-ma 11:32

Geenna

Ma-thi-ơ 5:22
Ma-thi-ơ 5:29
Ma-thi-ơ 5:30
Ma-thi-ơ 10:28
Ma-thi-ơ 18:9
Ma-thi-ơ 23:15
Ma-thi-ơ 23:33
Mác 9:43

Mác 9:45
Mác 9:47
Lu-ca 12:5
Gia-cô 3:6
Hadēs
Ma-thi-ơ 11:23
Ma-thi-ơ 16:18
Lu-ca 10:15
Lu-ca 16:23
Công Vụ Các Sứ đồ 2:27
Công Vụ Các Sứ đồ 2:31
I Cô-rinh-tô 15:55
Khải Huyền 1:18
Khải Huyền 6:8
Khải Huyền 20:13
Khải Huyền 20:14
Limnē Pyr
Khải Huyền 19:20
Khải Huyền 20:10
Khải Huyền 20:14
Khải Huyền 20:15
Khải Huyền 21:8
Sheol
Sáng Thế 37:35
Sáng Thế 42:38
Sáng Thế 44:29
Sáng Thế 44:31
Dân Số 16:30
Dân Số 16:33
Phục Truyền Luật Lệ 32:22
I Sa-mu-ên 2:6
II Sa-mu-ên 22:6
I Các Vua 2:6
I Các Vua 2:9
Gióp 7:9
Gióp 11:8
Gióp 14:13
Gióp 17:13
Gióp 17:16
Gióp 21:13
Gióp 24:19
Gióp 26:6
Thánh Thi 6:5
Thánh Thi 9:17
Thánh Thi 16:10
Thánh Thi 18:5
Thánh Thi 30:3
Thánh Thi 31:17
Thánh Thi 49:14
Thánh Thi 49:15
Thánh Thi 55:15
Thánh Thi 86:13
Thánh Thi 88:3
Thánh Thi 89:48

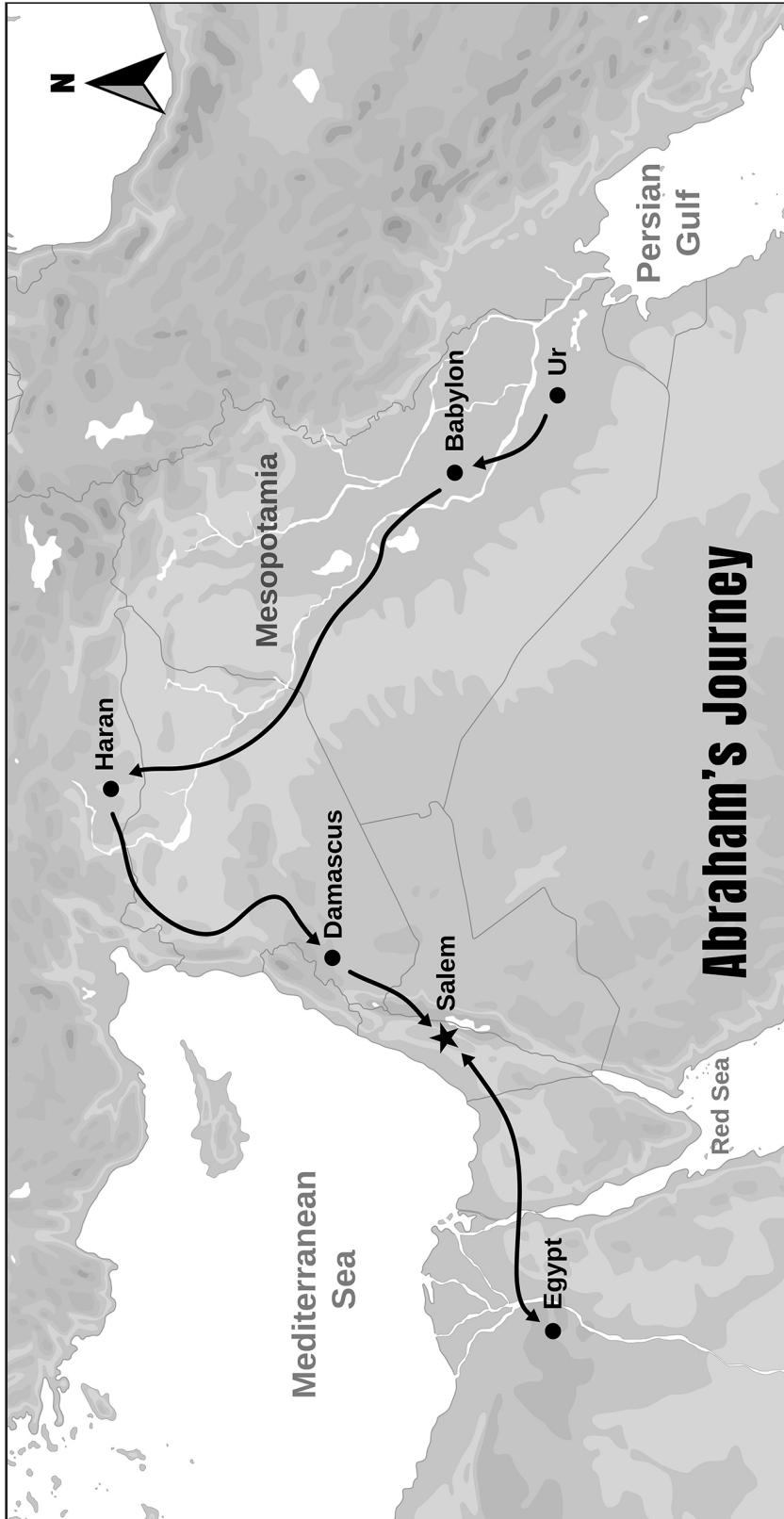
Thánh Thi 116:3
Thánh Thi 139:8
Thánh Thi 141:7
Châm Ngôn 1:12
Châm Ngôn 5:5
Châm Ngôn 7:27
Châm Ngôn 9:18
Châm Ngôn 15:11
Châm Ngôn 15:24
Châm Ngôn 23:14
Châm Ngôn 27:20
Châm Ngôn 30:16
Giảng Sư 9:10
Nhã Ca 8:6
I-sai-a 5:14
I-sai-a 7:11
I-sai-a 14:9
I-sai-a 14:11
I-sai-a 14:15
I-sai-a 28:15
I-sai-a 28:18
I-sai-a 38:10
I-sai-a 38:18
I-sai-a 57:9
Ê-xê-ki-ên 31:15
Ê-xê-ki-ên 31:16
Ê-xê-ki-ên 31:17
Ê-xê-ki-ên 32:21
Ê-xê-ki-ên 32:27
Hô-sê-a 13:14
A-mốt 9:2
Giô-na 2:2
Ha-ba-cúc 2:5

Tartaroō

II Phi-rô 2:4

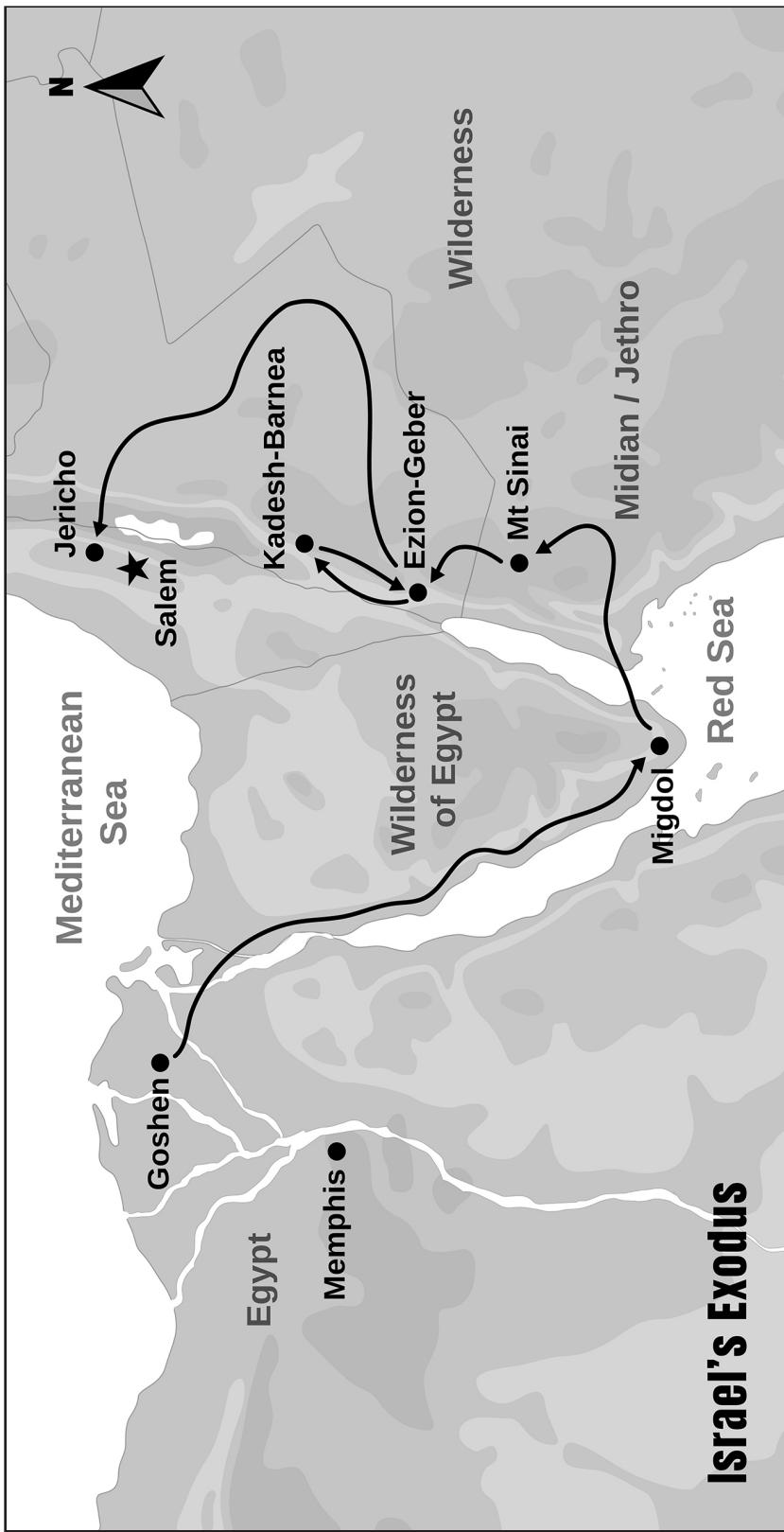
Questioned

None yet noted

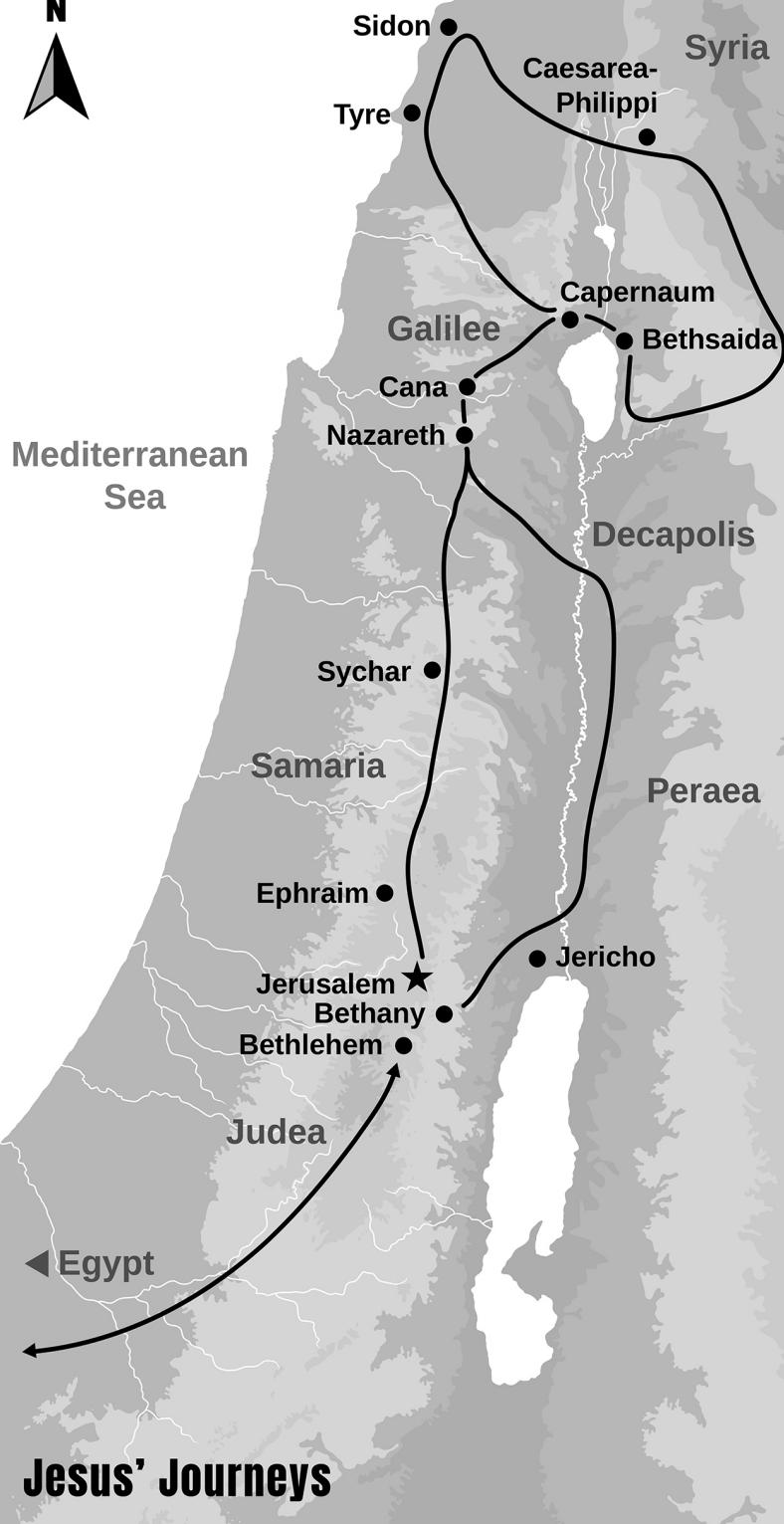

Abraham's Journey

Bởi đức tin, Áp-ra-ham vâng lời Chúa gởi, đi đến xứ mình sẽ nhận làm cõ nghiệp; người đi mà không biết mình đi đâu. - Hê-bô-ro 11:8

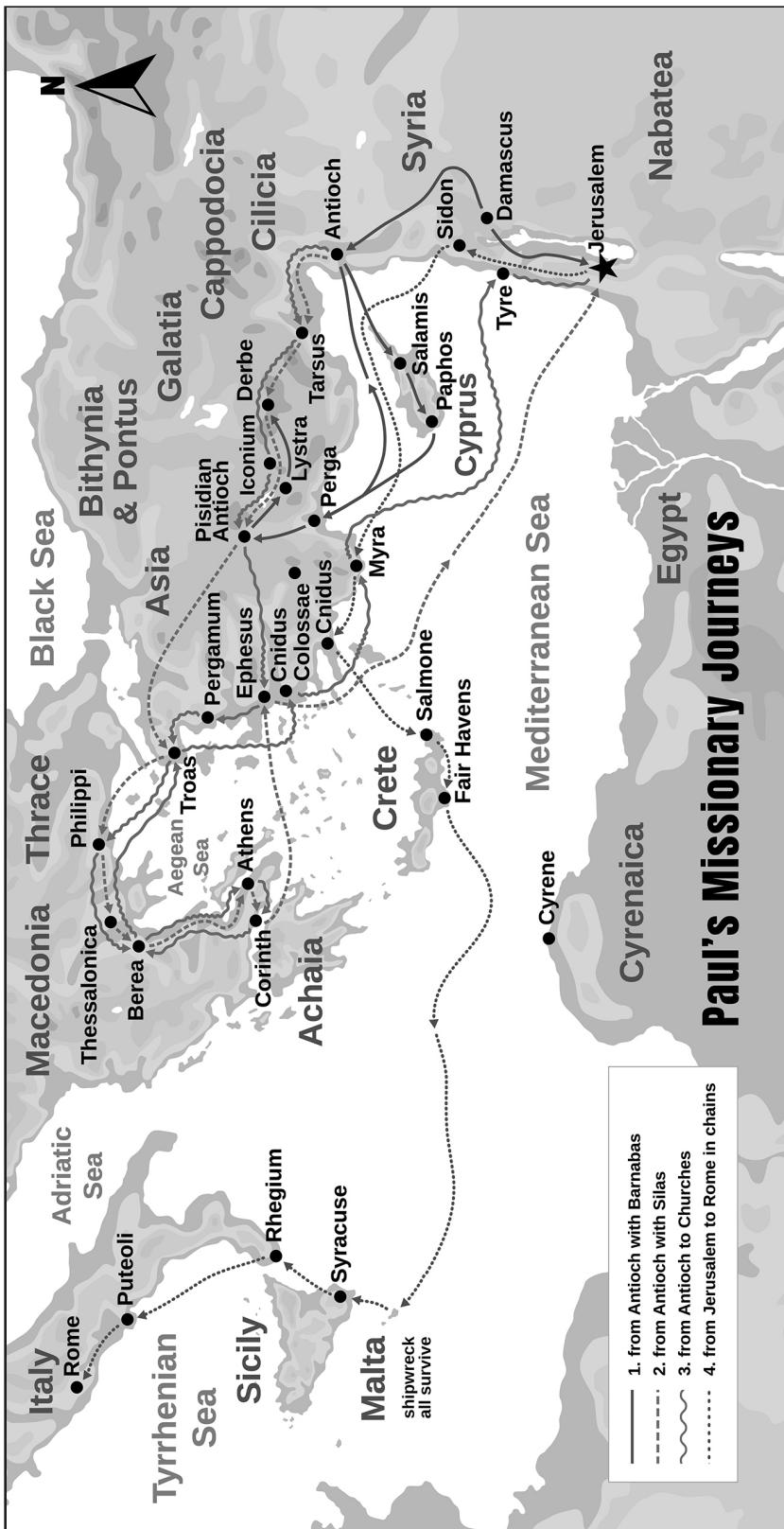

Và, khi Pha-ra-ôn tha dân Y-sơ-ra-en đi, Đức Chúa Trời không dẫn dân ấy đi theo đường vò xú Phi-li-tin, là đường gần hơn hết, vì Ngài nói rằng: *E* khi dân thấy trận mạc, dời lòng trố về xú *Ê-díp-tô* chăng. - Xuất Hành 13:17

Vì Con người đã đến không phải để người ta hầu việc mình, song để hầu việc người ta, và phó sự sống mình làm giá chuộc cho nhiều người. - Mác 10:45

Paul's Missionary Journeys

Phao-lô, tôi tớ Đức Chúa Trời, được gọi làm sứ đồ, để riêng ra đăng giảng Tin Lành Đức Chúa Trời, - Rô-ma 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

- Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyred in Ecuador
- 1830 John Williams reaches Polynesia
- 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614 Japanese kill 40,000 Christians
- 1572 Jesuits reach Mexico
- 1517 Martin Luther leads Reformation
- 1455 Gutenberg prints first Bible
- 1323 Franciscans reach Sumatra
- 1276 Ramon Llull trains missionaries
- 1100 Crusades tarnish the church
- 1054 The Great Schism
- 997 Adalbert martyred in Prussia
- 864 Bulgarian Prince Boris converts
- 716 Boniface reaches Germany
- 635 Alopen reaches China
- 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432 Saint Patrick reaches Ireland
- 397 Carthage ratifies Bible Canon
- 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325 Niceae proclaims God is Trinity
- 250 Denis reaches Paris, France
- 197 Tertullian writes Christian literature
- 70 Titus destroys the Jewish Temple
- 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52 Thomas reaches Malabar, India
- 39 Peter reaches Gentile Cornelius
- 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ►			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful? ►			Romans 5:12-19	
Where are we?			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
Who are we? ►	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son		
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy		
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we? ►			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory				
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth				
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3				
John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City				
Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers						
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth								
Luke 16:22 Blessed in Paradise								
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				Matthew 25:41 Revelation 20:10				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command								
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus								
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind				Revelation 20:13 Thalaasa				
				Revelation 19:20 Lake of Fire				
				Revelation 20:2 Abyss				

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Vân Mạng

tiếng Việt at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our Good News sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'*" Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. "*If the first fruit is holy, so is the lump*," Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

Disciple All Nations

Vậy, hãy đi dạy dỗ muôn dân, hãy nhận danh Đức Cha, Đức Con, và Đức Thánh Linh mà làm phép báp tem cho họ, - Ma-thi-ơ 28:19

